

Α Γ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Σ Τ Ν Ε Σ Ι Ο Τ

Τ Ο Υ

Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ ,

Μ Ε Τ Α Τ Ω Ν

Σ Χ Ο Λ Ι Ω Ν

Τ Ο Υ

Δ Ι Δ Α Σ Κ Α Λ Ο Υ

Ν Ε Ο Φ Υ Τ Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ

Τ Ο Υ

Π Ε Λ Ο Π Ο Ν Ν Η Σ Ι Ο Υ

ἐκδοθεῖσαι

σπεδῆτε καὶ ἐπισασία

Γ Ρ Η Γ Ο Ρ Ι Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε Ω Σ

Τ Ο Υ

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Α ,

Καὶ συνδρομῇ ὅν μέρει τῶν ὀντιμοτάτων κυρίων Ἐλευθε-
ρίῳ Μιχαήλ Ραφανιώτῃ, καὶ Ἀβραμίῳ Χατζῆ Δη-
μητρίῳ Ἀμπελακιώτῃ.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότῃ. αψιβ.

122500

Τ ῶ

Ἐλογιμωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ Δεσπότῃ μα

Κυρίῳ Κυρίῳ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ω,

τ ῶ

Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ

Π Α Τ Α Μ Ω Ν Ο Σ.

Μιαδὸς ἀρετῆς, τέτο δὴ σοι τὸ προσκομιζόμενον, Θεοφιλέσατε Δέσποτα, καὶ χρέος ἀπάντων χρεῶν δικαιοτάτον, ἐποφειλόμενον τῇ Θεσπεσίᾳ σε ψυχῇ καὶ ἄλλων μὲν ἔνεκα πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας αὐτ' ἑλαχες Σπάρταν κοσμεῖν, καὶ πᾶσαν ὡς ἀπᾶν τὴν ὑπὸ τῶν πεισῶν οἰκαμένην, ἔχῃ ττον δὲ τέτων, ἀλλὰ καὶ μάλλον τῆς περὶ παιδείαν καὶ λόγου φιλοτιμίας, καὶ τῆς περὶ πάντας, οἷς παιδείας καὶ λόγων μέτεσι, φιλοφροσύνης καὶ περιθαλψέως· ὃς ἐπὶ τὴν πνευματικὴν ταύτην ἀρχὴν ἀναχθεῖς, ἣν ἄθλου ἀντικρυς τῆς καὶ πρότε καλοκαγαθίας τυγχάνεις εὐράμενος, ἐν πολλοῖς ἄλλοις, οἷς διατελῆς εὐποιῶν, εἰς ἀγαθὸν ἀνωθεν ἐκληρώσω, καὶ Μέσας ἀπάντων μικρῶν καὶ ἡμᾶς ἐν ὑπεροχῇ δυνάμεως οἰασθὲν ὄντων ἐν Καρὸς, ὃ φασι, τιθεμένων, μόνος, ἢ μετ' ὀλίγων σὺ μόνος ἕως οἰκία τὰ ἴδια ἐπιξενωσάμενος, περιποιῇ φιλοφρόνως, καὶ περιέπεις ἀλικρινῶς, εἰδὼς ὡς μετὰ φιλοσοφίας εἶδεν ὅτι μὴ βέλτιον καὶ λέγεται καὶ πράττεται, ἔτε θεῖον ἔτε ἀνδρώτινον. Ἀμελα καὶ

Μεσεῖα πανταχῶ καθιδρύων, καὶ εἴφῃ μεσοτρέφων
καὶ φιλολόγων περὶ σαυτὸν ἑκάστα χρόθεν ἀγείρων, τὸν
χρυσὸν ἡμῖν ἐκείνου αἰῶνα τὸν πάλαι ἀνακαλέσσαι
σπευδάσας, αὐτὸς τε ὅλος τῷ ἐγχαρήματος γεγο-
νῶς, καὶ πάντας τὰς τε πέλας καὶ τὰς πόρῳ τῷ πα-
ραδείγματι καταναγκάζων.

Διὰ ταῦτα τοιγαρῶν, καὶ τὰ τέττων ἔτι καὶ πλείω
καὶ μείζονα, ὧν ἄλλος πρὸς ἄλλον καὶ δημοσίᾳ καὶ κα-
τ' οἴκους διεξερχόμενοι, τὰς ἀπάντων ἐκπεπλήλα-
σιν ἀκοάς, τὴν ἐπισολιμαίαν ταυτηνὴν δέλτον τῷ Συ-
νεσίᾳ, καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ἀποσημαῖωσαι τῷ μακαρίτῃ
διδασκάλῃ, ἀνδρῶν λογίων ἐκ ἀγενῆ ἐκγόνα σοὶ τῷ
λογίῳ καὶ τῷ λόγων προσάτη φέρων ἀνέδηκα, ὄφει-
λῃς ἐκτίσιν εἰ δῶρον ποιῶμενος.

Δέξαι δὴ, σοφώτατε καὶ σεβασμιώτατε Δέ-
σποτα, τὸ κατ' ὄφειλόν σοι τῷ προσφερόμενον ἀ-
γάθημα, καὶ δὴ καὶ τὴν τῷ ἀνατιθέμεντος διάθεσιν· περὶ
εἰ δὴ καὶ εὖξαι, ἵνα καὶ ἐξ οἰκείων ποτὲ τὰς χεῖρας, κα-
τὰ τὸ γεγραμμένον, ἐμπλήσας, ὄφθῃ ἐναντίον σου.

Τῆς ὑμετέρας Θεοφιλεστάτης
Θεοφιλίας

α ψ υ β'.

Α' π ρ ι β λ η, κ δ'.

ὑποκλινέσας δὲ ἄλλος
Γρηγόριος ἱεροδιάκονος
Δημητρεῖος.

Αἱ Συνεσίαι Ἐπιστολαὶ ὅτι καὶ τοῖς πάλαι τῆς ἔλλογίμων ἀνδρῶν ἔχ ἦττον ἢ τοῖς κατ' ἡμᾶς ἐθαυμάζοντο, καὶ πᾶσιν ἀνὰ χεῖρας ἐφέροντο, διὰ τὴν ἐπανδύσαν αὐταῖς Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρειν, δηλῶσι μὲν ἱκανῶς δι' ὧν εἰσι πρὸς τέτων εἰρηκότες οἱ πρὸς Φώτιον καὶ Εὐάγγελιον καὶ Σβίδαν, δηλῶσι δ' ἔχ ἡκιστα καὶ αἱ λεφικαὶ παραφθοραὶ, καὶ αἱ διάφοροι λεφαῖ τε καὶ ἀναγνώσεις, ὧν αὐταὶ μάλις πάντων τῆς ἄλλων αὐτὴ συγγραμμάτων τυγχάνουσι πλήρεις· πολλῶν γὰρ ἐν κτίσει τέτων ἡμέρας, καὶ ἐν χειρὶ φέρειν ἐν σωδῇ ποιεμένων, πολλῆς δὲ καὶ ἀλεπαλλήλης καὶ τῆς λεφῆς καὶ ἀντιλεφῆς, μὴ ὄντος ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῶ τύπου, τυχεῖν ταύτας ἐδέησε, καί τι καὶ τῆς λεφεῶν καὶ ἀντιλεφεῶν ἀπειρίας τε καὶ δρασυτῆτος παραπολαῦσαι, τῆς μὲν, μὴ ἐχόντων συμβαλεῖν τῶ συγγραφέως τὸν νῦν, τῆς δὲ, μείζω σφίσιν, ἢ αὐτῷ τῷ συγγραφεύῃ τὴν σοφίαν ἀπνεμόντων, καὶ διὰ ταῦτα τῆς μὲν τι ἀφαιρέντων, ἢ προσεισεμένων, τῆς δὲ, ἢ πρὶν ἂν ἐκάσῃ φαίνοιτο βέλτιον ἔχειν ἐξαλλοιόντων καὶ παραμορφάζοντων.

Ὅτι δὲ μετὰ τῶ ἡδοντος καὶ κηλῆντος καὶ ὄνησιν ἔχουσιν ἐ τὴν τυχεῖσαν τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ τέτων μάλις οἷς δεῖ βελομένους εἰς τὸ ὅπως ὀλιμαῖον εἶδος τῆς λόγων εὐδοκιμῆσαι, τῆτο ἔδὲ μακρᾶς, ἔδὲ μικρᾶς ὅλως δαίται τῶ ὀποδείξεως, ἐνὸν ἐκάσῃ παραστήσας ἐαυτῷ τὸ λεγόμενον ἀναλογισασμένῳ μόνον, ὡς κρατισεῦσαι ἐς ὅ,τι δῆποτε κρατισεῦσαι βελομένα ἐφιέρηται, ἔδὲν ἕτερον πρᾶττομεν, ἢ οἷς οἷδαμεν κρατίστοις ἔσιν ἐν τέτῳ συνείναι καὶ ἀνασρέφειν πρὸς πλείους ποιήμεθα, καὶ πλείους, μᾶλλον δὲ τῶ παντός ὠνέμεθα.

Ταύτας δὴ τὰς Ἐπιστολάς κοινῇ μὲν ἔτῳς ὑπὸ πάν-
των διὰ θαύματος ἀγομένας, ἡ κοινῇ δὲ καὶ πᾶσιν ἡμέτερας εἰς
ὄνησιν, ἀλλὰ τοῖς πλείοσι δυσαντιβλέπτους ἔσας, ἢ ἔτῳς εἴ-
πω, καὶ ἀνεπιόπτως διὰ τε τὸ ἄγαν κεκομψευμένον καὶ σευολό-
γον τὸ φράσεως, καὶ τὸ ὕψος ἔστιν ἢ τὸ διανοίας, ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ
τίῳ αὐτὸ ἔσθ' ὅπῃ καὶ Συνεσίᾳ ἰδιοτροπίαν καὶ πᾶσι τὸ λέγειν και-
νοτομίαν, αὐτοκρατορικῆς τε καὶ ἡγεμονικῆς τινος ὀξυσία φύσεως
λαβόμενα, διευκρινῆσαι ὅπως ἂν, καὶ εὐξυνέτης παντὶ τῷ ἐγκύπτον-
τι ποιῆσαι παρακληθεῖς ὑπὸ τῆς ἰδίων ὁμιλητῆς, ὃ τὸ ὁσίας μνή-
μης πατὴρ ἡμῶν καὶ διδάσκαλος, ὅτε παύσασθαι τὸ ἐν Βακαρζιῶ
χολῆς, εἰς ἀπηνήγαστο, ἀλλὰ καὶ τοὶ ἐπ' αὐτῷ ἤδη τῷ δύ-
σιν καὶ βίῳ ὦν, καὶ πολλοῖς τοῖς παρολαβῶσι καμάτοις τετραυχωμένοι,
ὑπεδύσαστο καὶ τετονὶ τὸν ἀγῶνα, ἢ ῥᾶδιον ὄντα μὰ Δία γε, ἢ
δ' εὐεπιχείρητον, καὶ τὰς ὑποσημειώσεις ταύτας εἰς εὐκρίνειαν τῇ
σκοτεινοτέρων χωρίων ἐρανιστάμενος μαθητιῶσι καὶ διδάσκουσι χα-
ριζόμενος ἔξενήνοχεν.

Πλὴν ἀλλ' ὀλίγοι τινὲς ἦσαν ἐντεῦθεν ὑπεκρδαινόντες, δυσπο-
ρίστῃ, καὶ ἰδιωφελῆς, ἢ κοινωφελῆς, ὁπῶρ ἡ τὸ σκοπέμενον, καὶ ἔργα
καταδικασμένον, διὰ τε τὸ πολύμοχθον τὸ ἀντιγραφῆς, καὶ τῷ τι-
νων μοχθηρίαν, κιβωτίοις τὰ ἑτέροις τισὶν ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ κοι-
νῇ φιλοπονηθέντα εἰσδόντων ἐναποκλείειν, καὶ ἔσθ' ἑαυτοῖς ἢ
τῇ ἑτέροις τῷ ἀπόλαυσιν καὶ τῷ ἐν φάτῃ κύμα ὑπηρεπόντων.
Τότε δὲ συννοήσας ἐγὼ, ὁκνηρίας ἡγησάμενος, καὶ πονηρίας ἐσχά-
της, εἰμὴ πάντα κάλων, τὸ καὶ λόγος, κινήτας, ἀγάγοιμι εἰς μέσον,
καὶ κοινῇ πᾶσι παραδείξω, ὥσθ' ἡμῖν ὁ θεαπέσιος ὁ καὶ οἱ παρ' ἐσβύ-
της ἐπ' αὐτῷ τέτῳ παρέδετο. καὶ ἴστα ξένος ἐν ξένοις ὦν, καὶ
γλίσχως καὶ ἰδρώτων καὶ μόχθων ὑπαζῶν, ἐπελαβόμενος καὶ ἔρ-
γε, καὶ τέλος ἐπέδεξιν, ξὺν Θεῷ ἀντιλήπτορι, ἐκ τε τῆς ἐμῶν
ὑπερημάτων, καὶ ἐκ συνδρομῆς ἐν μέρει τῆς ἐντιμοτάτων κυρίας
Ἐλευθερίας Μιχαὴλ Ραφαιώτα, καὶ κυρίας Ἀβραμίας Χατζῆ
Δημητρίου Ἀμπελακιώτα, ἀνδρῶν φιλολόγων, καὶ εὐνοϊκῶς μὲν
πρὸς ἐμὲ, ἐνδεσιφθῶς δὲ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον διακειμένων.

ἔχοντας δὲ, φιλολόγοι πᾶδες Ἑλλήνων, ἱκανὴν ταύτῃ
 χειραγωγίαν, διέρχεσθε ἕλοιπὴ ἀπλανῶς ὅσο λαβυρινθώδεσι
 καὶ δυσδιεξιτήτοις θριγκοῖς ὤρικεχαρωμένους ἕ Συνεσίε λειμῶ-
 ας· καὶ ἐντρυφῶντες ἔρρωθε, χάριτας δικαίας εἰς τὸν δαμόνιον
 ὁκένον ὤρεσβύτιν διὰ πολλῶν ὄφελος τῷ βίῳ ἡρόμῳ δαπο-
 μνημονεύοντες.

Τὲ ἐλογιμωτάτῃ διδασκάλῃ Λάμπρῃ Φωτιάδῃ τῇ
ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον.

Πτυκτοῖς ὃν πινάκεσι ΣΥΝΕΨΙΟΣ εὐλαλον ὄσαν
Πτύξας ἐμμέλῃς, ἀμφιέλιξε νόον·
Βένθεα δ' ἀμπτύξαι δυσέλκτα γε μῆνος ἀπάντων
ἔχεν ὀπταμένως, ἧς φρεσὶ ΝΕΙΟΦΥΤΟΣ,
Εὐρυτενῆα μίτον τ' Ἀριάδνης ἐκτολυπέυσας,
Κάλλιπ' ὀπιθογόνοις ἔργον ἀεξίνοον.
Ὅψιν δ' ἀμφοτέροισιν ὕπασσε τύπε φαέεσι
Φαιδρίῳ, δαδελχῶν ἑλλάδι ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Α' λ λ ο.

Ὡς βαίνων ὑπὸ φωτὶ μὲν, ἔρχεται ἦχι θέλησι,
Νυκτὶ δ' ὑπ' ὀρφναίῃ, πλάζετ' αἰκελίως·
Ὡς νῦν τηλεφανῆς ἀμπτύξεσι ΝΕΙΟΦΥΤΟΙΟ
Βίβλος, τὴν κατέχεις, ἔπλετο ΣΥΝΕΨΙΟΥ.
Τοίῳ ἄρα φραζῆρι γ' ἀριζονόῳ, φιλόμασε,
Ἐσπόμενος πρὸ φρόνως, ἵξεαι ἔ ποθέεις.

Α' λ λ ο.

Πᾶσαν ἄφαρ πτύξον βίβλον ἄλλῳ Συνεσίῳ,
Δάξεο δ' ἐμμαπέως, τὴν πόρε ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΣΥΝΕΣΙΟΤ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΤΡΗΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

*) Νικάνδρω. Ι.

Παῖδας (α) ἐγὼ λόγους ἐφηνησάμην, εἶτο μὲν, ἀπὸ
τῆς σεμνοτάτης (β) Φιλοσοφίας, καὶ τῆς σιωννά-
ταύτῃ Ποιητικῆς, εἶτο δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου Ῥητορικῆς. ἅλλ' ἐ-
πιγυροῖη τίς ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ὁνὸς ἅπαντες, νυνὶ μὲν εἰς αὐ-

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΟΥ ΚΤΡΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΓΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

*) Δίων ὁ χρυσῆς τὴν γλῶτταν ἐπικληθεὶς, κομήτης, ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ
λίαν φιλόκομος ὢν, ἐποίησε βιβλίον Κόμης ἐγκώμιον ἔτω δῆτα λαμ-
πρόν, ὡς ἀνάγκη εἶναι παρὰ τῷ λόγῳ φαλακρὸν ἄνδρα αἰχρύνεσθαι. Συ-
νέσιος δὲ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας δι' ἡλικίαν ἢ ἄλλο τι πάθος ἀπο-
βαλὼν, ἐξήνεγκεν ἄλλον λόγον Φαλάκρας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ πάντα τὰ
τῷ Δίῳ ἐπὶ ἐπαίῳ τῆς Κόμης ληφθέντα, εἰς ψόγον τῆς Κόμης καὶ
τοῖς κομήταις ὄνειδος ἀντιπεριέστηεν εὐφυνῶς ἔτως, ὡς τῆς κομήτης μάλ-
λον αἰχρύνεσθαι τὰ τῷ Συνεσίῳ ἐπερχομένους, ἢ τῆς φαλακρῆς τὰ τῷ Δί-
ωνος. Τῶτον δὴ τὸν λόγον φασί μονὸν πάντες οἱ κριτικοὶ ὡς ἀπέστειλε Συ-
νέσιος μετὰ τῆς παρύτης ἐπιστολῆς πρὸς Νικάνδρον. Περὶ δὲ τῷ Νικάν-
δρῳ τότε ἔδδεν πλέον ἔχομεν λέγειν, ἢ ὅτι τῶν λογίων ἦν καὶ φίλος Συ-
νεσίῳ, πρὸς ὃν ἐπέσαλται καὶ ὁ 75, ἐπιστολή. ἐξ ἧς δῆλον ὅτι καὶ τῶν
ἐν ἀξιώματι ἐτύγχανεν.

(α) Οἱ Ἕλληνες ἀρεσιότερον τῆς συγγραφῆς, πατέρας ἐκάλεσαν τῶν λό-
γων, αὐτὰς δὲ τὰς λόγους ἐκγόνα· ὡς, Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πα-
τὴρ κτλ. Ἀθήν. Ἐπισ. Ι. καλὸν δὲ οἶμαι καὶ παῖδας ἀγαθὰς τοῖς ἐπει-
τα καταλεῖπειν· οἱ μὲν γὰρ παῖδες σωμαίων, ψυχῆς δὲ ἐκγόνοι οἱ λόγοι. Κλήμ.
Ἀλέξ. Στρωμ. Ι. (β) Ἐπειδὴ ὡς περὶ παιδοποιίας τῆς συγγραφῆς
τῶν λόγων μεταφορικῶς ὧδε ποιεῖται τὰς λόγους Συνέσιος, φυλάττων ἐν

δὴ (γ), νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν (δ) ἀποκλίναντος (ε). ὁ δὲ παρὼν ἔτος λόγος (ζ) ἥστινος (η) μὲν ὅτι μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποχέσεως (θ) αὐτῆς κατερεῖ· παρ' ἐμῆ δὲ ἔτις ἡγαπήθη διαφερόντως, ὡς (ι) ἡδὺς ἂν αὐτὸν εἰσποῖναι (κ) Φιλοσοφίᾳ, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκρίναι. ἀλλὰ τῆτο μὲν ἔφασιν ὑπέρβειν ἀδὲ οἱ Νόμοι τῆ Πολιτείας (λ)· δεινοὶ (μ) γὰρ εἰσιν εὐχρησίας πρὸς αὐτά· ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἂν αὐτῷ λάθρα χαρίσωμαι· καὶ (ν) πολ-
λα.

ἅπασιν τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφορᾶς, ὑποτίθῃσιν, ὡς εἶδος, ἐν τῷ λόγῳ καὶ οἷον ἀγαμέτας εἰαυτὴ τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ Ποιητικὴν, καὶ Ῥητορικὴν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλοσοφίαν καὶ Ποιητικὴν, γνησίας τε καὶ νομίμους, τὴν δὲ Ῥητορικὴν, οἷα τινα παλλακὴν· τῆτο γὰρ ὑκαρινττόμενος, τὴν μὲν Φιλοσοφίαν σεμνοτάτην, εἴτ' ἐν σωφρονεστάτῃ ὠνόμασε, καὶ τὴν Ποιητικὴν σύνναον ἦτοι σύνοικον ταύτῃ καὶ σύνεδρον· πάνδημον δὲ, εἴτ' ἐν κοινῇ καὶ δημοσίᾳ εταιρίᾳ τὴν Ῥητορικὴν. Παίζων δὲ ταῦτα πάντα εἰρήκει καὶ ἀσεβήματα τῇ κατασκευῇ τῆς ἐπιστολῆς μηχανώμενος· εἰμὴ τις ἀλογήσας τὰ τῆς μεταφορᾶς εἴποι, ὅτι σεμνοτάτην μὲν εἶπε τὴν Φιλοσοφίαν, ὡς γινώσκον ἔσαν θεῶν καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων, ἥπερ ὥρισαι τοῖς πάλαι σοφοῖς· τὴν δὲ Ποιητικὴν σύνναον τῇ Φιλοσοφίᾳ, ὡς καὶ αὐτὴν περὶ θεῶν τὰ πολλὰ διαλεγομένην, γένεσιν αὐτῶν καὶ ἔργα καθιστοῦσαν. Πάνδημον δὲ τὴν Ῥητορικὴν ὡς ἐκ τῶν ὀλίγων καὶ τῶν, οἷος αὐτὸς Συνέσιος, ἔργον ἔσαν ὡς ἡ Φιλοσοφία, ἀλλὰ τῆς τυχόντος καὶ τῆς δῆμῳ πάντος. Σὺ δέ μοι σημειῶσαι ὅτι ἐν τῷ περὶ Βασιλείας λόγῳ, καὶ τὴν Ποιητικὴν αὐτὴν, ἣν ὧδε σύνναον καλεῖ τῇ Φιλοσοφίᾳ, πάνδημον τέχνην ὠνόμασε. καὶ, κομίζοι λόγους γαῦρους τε καὶ χλιδῶντας, οἷος Ῥητορικὴ καὶ Ποιητικὴ τίκτεσι, πάνδημοι τέχναι, πάνδημα ἔκγονα. (γ) Εἰς μελέτην καὶ θεωρίαν τῶν ὄντων.

(δ) Εἰς διατριβὴν καὶ διάχυσιν. (ε) Πέφαντος, ἐπιδοθέντος. ἡ δὲ μετοχή διὰ τῆς ὅσις ἀναλυτέα. (ζ) Ὅς σοι πέμπεται μετὰ τῆς παρέσεως ἐπιστολῆς. (η) Ἀντὶ τῆς, πῶς ἐστὶ μερίδος. (θ) Εἴτ' ἐν τῆς ἐπαγγελίας, ἣτις λέγεται καὶ ἐπαγγελία, ὡς συληθῆναι, ἥπερ κατὰ πλάτος ἐπαγγέλλεται ἐρεῖν ὁ λόγος δηλῆσα. (ι) Τὸ ὡς, ὡταποδοτικὸν ἐστὶ τῆς ἡγεμένης ἔτις· τὸ δ' ἐκ τέττε ἀπαρέμφατον ἀντὶ ὀριστικῆς ἐγκρίσεως.

(κ) Τίδοτεθῆσαι τῇ Φιλοσοφίᾳ, καὶ οἷς ἐκ τῆς γνησίας ἐγεννησάμην γαμετῆς τῆς Φιλοσοφίας δηλαδὴ, συναριθμῆσαι· εἰληπται δὲ καὶ ταῦτα ὡς περ τὰ λοιπὰ μεταφορικῶς. (λ) Γενικώτερον εἶπε τῆτο εἰς τὸ ἐξ ἑ μετέχεται τὰ τῆς μεταφορᾶς ἀναδραμάν, (μ) Σφοδρεῖ, δεινοί.

λά' τ' ἀσφαδαίας μερίδος εἰς αὐτὸν εἰσώλεγκα. Ἄν μὲν ἔν κ' σοὶ δοκῇ, κοινῶσαι τὸν λόγον τοῦ Εὐλαγῆτι· ὑποψηφισαίς (ξ) δ', ἐπανίτω παρὰ τὸν πέμψαντα· τὰς πιθήκας γὰρ φασιν ἐπιδιδάν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ὀνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμέναις δ' κάλλεσι. Οὕτως (ο) δὲν ἡ φύσις φιλότεκνον! τὰ δὲ ἀλλήλων ὀρώσιν, ἅπερ δεῖ, πιθήκων παιδία (π). ἑτέροις ἔν ὀπτρεπτεόν ὀζητάζειν τὰ ἔκγονα· αἱ γὰρ εὐνοῖαι δεινὰ δεκῆσαι (ρ) τὰς ψήφους· διὰ τῆτο (σ) Λύσιππος (τ) Ἀπελλῶ εἰς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, κ' Λύσιππον Ἀπελλῆς.

Γω-

(ν) Ο' καὶ σύνδεσμος ἀντὶ τῆ γὰρ αἰτιολογίαν γὰρ τινα ἐμφαίνει ὧδε.

(ξ) Ἀδόκιμος κριθεῖς. (ο) Θαυμαστὸν ἐπιφώνημα ἀνατυπόδοτον.

(π) Τὸ πιθήκων παιδία, ἐξηγήσεις ἐστὶ τῆ ἅπερ ἐστὶ. (ρ) Εἴτ' ἔν ἀ-

δίκως βαλεῖν τὰς ψήφους· ὁ ἐστὶ παρακρίναι. (σ) Δι' ὅ,τι δεινὰ εἴτ' ἔν ἐπιτύδειαι· αἱ εὐνοῖαι δεκῆσαι τὰς ψήφους. (τ) Ο' μὲν Λύσιππος Σικυωνίος ἦν τὸ γένος, τὴν ἐπιστήμην ἀγαλματοποιός· ἡμασε περὶ τὸ 334· πρὸ Χριστοῦ· ὁ δ' Ἀπελλῆς τὸ μὲν γένος Κολοφώνιος, θέσει δὲ Εὐφείσιος, τὴν δὲ τέχνην ζωγράφος· ἐγένετο κ' αὐτὸς ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις Λυσίππου· ὁ γὰρ Συνέσιος φησὶν ὅτι Λύσιππος εἰσῆγεν εἰς τὰς γραφὰς Ἀπελλῆν, κ' ἔτος ἐκεῖνον ἐπὶ τὰς εὐνὰς, ἑδότερος τέτων τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ τὴν κρίσιν τῶν ἔργων πιστεῦον, καίτοι ἐς ἄκρον ταύτης ἀμφοτέροι ἐλληκανότες. Οὕτως ἑδὲ τὰς λόγων δημιουργῆς τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ τὴν κρίσιν τῶν λόγων πιστευτέον, καὶ ἐς ἄκρον παιδείας δοκῶσιν ἐλληκεῖναι τυφλὸν γὰρ, φασὶ, τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φιλέμενον· κ' ἐστὶ μὲν ἡ εἰκὼν θαυμαστῇ, κ' τῷ εἰκονιζομένῳ προσφυσάτῃ· ὀγεμὴν τὰ Λατινικὰ εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἐρανισάμενος σημειώματα, σφαλῆναι φησὶν εἰς μνήμην κ' ἱστορίαν Συνέσιον, ἄλλων ἀντ' ἄλλας λαβόντα· κ' γὰρ ἑδὲ ἔχεται, φησὶν, ὅπως λόγῳ λέγειν ὅτι Λύσιππος εἰσῆγεν Ἀπελλῆν, ὁ ἀγαλματοποιὸς ζωγράφος, κ' εἰς γραφὰς, ὁ μὴ γραφὰς ἀλλ' ἀγάλματα δημιουργῶν· ἔμην ἀλλ' ἑδὲ ὅτι ἐκεῖνον ἔτος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ταῦτα δ' ἂν εἴη, φησὶ, Πρωτογένει μᾶλλον εἰκεῖα λεγόμενα κ' Ἀπελλῆ, ἢ Λυσίππου κ' Ἀπελλῆ. Καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπελθὼν ἅπαξ κ' δις, ἅπερ διέξεισι Πλίνιος ἐν τῷ λδ', βιβλίῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας περὶ Λυσίππου, καὶ τῷ λε', περὶ τῆς Ἀπελλῆ, ἔμην ἀλλ' κ' τὸ Γαλλιστὶ ἀρίστως συγγεγεγραμμένον ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Παιδευμένων, κ' τὸ τῆς μεθοδικῆς Ἑγκυκλοπαιδείας, ἑδομῆς εἶδον Ἀπελλῆν εἰσαχθέντα ὑπὸ Λυσίππου, ἢ τῆτον ὑπ' ἐκεῖνον εἰς γραφὰς ἢ εἰς

*) Γ'ωάννη. 2.

Α'φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι νόμους (α) · σὺ δὲ αὐτοῖς ἡχωήθης αἰεὶ φανύων φοβήματος · τοιγαρὲν δέδιδι ἑστὸ ἐχθρὸς, καὶ μετὰ τῶν ἐστὶ δικαστῶν, ἂν μὴ κλέπτωσι (β) · καὶ κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δὲ ἦς ὅτ' αὐτοὶ πλείω διδῆς, ἢ δὲν ἦττον εὐλαβητέον ὀργίζονται ἢ ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότης πρὸς ὅσους βωσιν (γ).

**) Τῷ ἀδελφῷ Εὐοπτίῳ. (3)

Τρίτη μὲν ἦν Αἰχίνη· κειμένω · ἡ δὲ ἀδελφιδῇ (α) τότε πρῶτον ἦκεν ὅπ' τὸν τάφον · ἡ δὲ οἶμαι νομίζεται νυμφευτρίαις (β)

βα-

ἀγαλματα. ἡμῶν ἀλλ' ἐδ' εἰς ὁμιλίαν ὅλως ἀλλήλοις ἐλθόντας. Περὶ δὲ Πρωτογένους καὶ Ἀπελά, καὶ τῆς μεταξὺ τῶν συνηθείας καὶ οἰκειότητος ἐξέρχεται πολλὰ καὶ περιέργη, ἐξ ὧν εἰκότως ἄν τις εἰκάσειεν ὅτι εἰσῆγον ἄλλήλους εἰς τὰς ἑαυτῶν γραφάς · ῥητῶς γὰρ ἐδὲ περὶ τῶν εἰρηται τι τοιῶτον ἐστὶν ἄρα πιθανὸν ἐκλαδόμενον τὸν Συνέσιον, ἄλλον ἂν ἄλλος λαβεῖν. πλὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐδὲν ἦττον θαυμαστὰ τὰ τῆς ἐπιστολῆς χάριτος γε καὶ ἀξιοσύνης ἔνεκα.

(*) Ο' Γ'ωάννης ἔτος δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς ἐν ἐπέσταται καὶ ἡ 44, καὶ ἡ μένηται καὶ τῇ 104. (α) Ο' γὰρ τὸς νέμους φοβήματος πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα τυγχάνει θαυμάσιωτος. (β) Λαμβάνωσι δῶρα.

(γ) Οἱ δικασταὶ καὶ ἀπλῶς ἔτι ὀργίζονται ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῶν παραβιόντων · ὀφείλουσι γὰρ τῷ ἐπιτετραμμένῳ σφίσι δὲ τῆς πολιτείας · ὅταν δὲ λάβωσι πρὸς τῷ καὶ μισθοδότην, εἴτ' ἐν δωροδόκον τὸν ἀδικηθέντα, ἐτι μᾶλλον ἐργάζονται, καὶ διὰ τῷ ἐτι μᾶλλον εὐλαβητέον αὐτὸς.

(**) Ἐν τῇ παρῶν Εἰς ὁμιλίαν ἀταξίαν τινὸς γυναικὸς νεογάμος καὶ συγγενὲς διέξισιν ὁ Συνέσιος πρὸς Εὐοπτίον τὸν ἀδελφόν, ἄλλην ὡς εἰκοι πόλιν οἰκόντα, ἢ πρὸς τὴν ὡρὴν ἀποδημέντα. ἦν δὲ τὸ γυναικὶν τῷ ἀδελφιδῇ καὶ κειμένω, εἴτ' ἐν τεθνηκότος Αἰχίνης ἔτος δὲ συγγενὲς Συνεσίῳ, τίνα δὲ τὴν συγγένειαν σαφῶς ἐκ ἔχοντες λέγειν · συνάγεται δὲ ἐκ τῆς Εἰς ὁμιλίας, ὡς Ἀρμόνιος, ὅτι περὶ τὰ μέσα μένηται τῆς Εἰς ὁμιλίας, ἀδελφῇ τινι Συνεσίῳ ἢ πατρὸς αὐτῆς συνώκει, ἐξ ἧς ἔχει παῖδας πρεῖς, τὸν τεθνηκότα Αἰχίνην, τὸν Ἡρώδη, καὶ τὴν μητέρα τῆς νεογάμης · ἢ τις νεογάμος ὁφθαλμὸν γυναικὸς, ὡς εἰκοι, μεῖναι, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐτι-

βαλίζειν ἐπ' ὀφθαλμὸν· ἀλλ' ἐν φοινικίδι (γ) ἐς τότε, ἐς διαφο-
νὴς ὁ κεκρύφαλος (δ), ἐς χρυσία ἐς λίθους (ε) ἐξήρητό τε καὶ
πρίεκετο, ἵνα μὴ τῷ νύμφῳ σύμβολος ἀπαίσιος (ζ) γένηται.
Καθεζομένη γὰρ ἐπ' ἀμφιπεφύλα καθέδρας, φασίν, ἀργυρο-
πόδος, πολλὰ κατεμέμεφετο τῷ ἀκαίριον (η) τ' συμφορᾶς· ὡς
ἢ πρότερον ἐχέω, ἢ μετὰ τὸν γάμον ὑποθανεῖν· ἐπεὶ ἡμᾶς,
ἐφ' οἷς (θ) εὐδυσχερῶς ἐμύωις (ι). μόλις δ' ἔν ὤριμείναστα τῷ
ἐβδόμῳ (κ), καὶ ἡμεῖς ἐσιτάκειμεν τὸ δεῖπνον τὸ ὀπτι-
φιον,

Λεὶ Ξεῖνός τις πρὸς μητρὸς αὐτῇ θείας τυγχάνοντος· Ἡρώδης δὲ εἰς ὧ-
ραν ἔσαν, ἐξέδοτο ἀνδρὶ κατ' ἐδὲν ὁμοίῳ τῇ τῶν προγόνων λαμπρότητι·
ἐν τῷ τελευτᾶν δὲ τὸς γάμους, ἢ καὶ μακρὸν ὕψος συνέστη δαπάναν τὸν
Αἰχίνην. ἢ ἐν βελτίῳ ἀδελφίδῃ (Ξ Αἰχίνῃ) νεόγαμος ἔσα, ἐκ ἐξήλ-
δε μετὰ τῶν λοιπῶν συγγενῶν τῇ ἡμέρᾳ Ξ ἐνταφιασμὸς εἰς τὸν τάφον
Ξ θείας, ἀλλ' ἐς τρίτην ἀπ' ἐκείνης, ἐς τότε ἐχ' ὡς ἔδει, ἀλλ' ἐν φοινικίδι
κτ. Ταύτην τοίνυν αἰτιάται τῆς ἀταξίας, καὶ τὸν θάτον αὐτῆς Ἡρώδην ὡς
δυγατριδὴν ἔσαν Αἰμονίς καὶ αὐτὸ Κένερος ἐνθροῦντος, ἀνδρὶ τῶν
ἀρχιεργάτων ἀρμόσαντα.

(α) Αἰδελφίδῃ ἢ ἀδελφῇ ἢ ἀδελφῆς ὡς ἐνταῦθα θυγάτηρ, τὴν ἔστιν ἢ
ἀνεψία. Γέγονε δὲ ὅτι ἔς μὲν ἡμεῖς νῦν ἀνεψίους καλέμεν, οἱ Ἕλληνες τὸ
πάλαι ἀδελφίδες ἔλεγον· ἔς δ' ἐκάλουν ἐκείνοι ἀνεψίους, τήτοις ἡμεῖς ἐξαδελ-
φους ὀνομάζομεν. (β) Νυμφεύτρια ἐστὶν ἢ συμπεπομένη τῇ νύμφῃ ὑπὸ τῶν
γονέων παρ' αὐτοῦ ἢ νυμφόχομος, ἢ ἡμεῖς ἀδελφοποιτὴς ἢ κραιπίμισσαν
κατ' ἄλλης χώρας ἰδίωμα καλέμεν· ὁ δὲ Συνέσιος καινοτρόπως οὕτω νυμ-
φεύτριαν αὐτὴν ταύτην τὴν νύμφην καλεῖ, ἢ ὁ Σειδᾶς νεόγαμον λέγει· νύμ-
φη γὰρ ἢ νεῶσι γαμηθεῖσα, καὶ ἢ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη. (γ) Φοι-
νικὶς ἱμάτιον ἢ φοινικῶν πλατὺ· κλίνη δὲ φοινικίς, ἴδος, ὡς ἐφερεῖς, ἐ-
φερεῖδος. (δ) Κεκρύφαλος, κεφαλοδέσμιον, τὸ παρ' ἡμῶν σαρίν λεγό-
μενον, ὃ φέρει τῶν Βυζαντιῶν καὶ Βλαχοπογδάνων τὰ γυναικα.

(ε) Τὸ μὲν ἐξήρητο λαμβάνει πτω·) καὶ χρυσία καὶ λίθους
τικόν τὸ, λίθους· τὸ δὲ περιέκετο,) καὶ χρυσία καὶ λίθους
τὸ, χρυσία· χιάζει δὲ τὰ τῆς συντάξεως.) ἐξήρητό τε καὶ περιέκετο.

(ζ) Οἰωνὸς κακὸς, σημεῖον ὀγερσέζικον. (η) Τὸν παρὰ καιρὸν θάνατον.

(θ) Ἐπὶ τῷ τῷ συγγενεῖ θανάτῳ καὶ ὃν εὐδυσχερῶς, ἢ δὲ ὃν ἡμεῖς ἐ-
λύπη καὶ ἀθυμία εὐθυμος αὐτὴ εἶναι θέλωσα ὡς νεόγαμος. (ι) Ὡς γίγνεται
χαλεπῶς· τινὲς γράφουσιν ἐμνήρια, δοκιμώτερον ὅμως, τὸ πρῶτον τὸ γὰρ

φιον, αὐτῷ τε κ' τῷ φλύαφον βαυῷ τῷ τιτθίδα, ὅπ' τὸ
 ζεύγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὄρικόν (λ), πληθύνει ἀγοραῖς, ἀπα-
 σι τοῖς παρασήμοις (μ) ἐπόμευεν εὐδῷ Τευχείρων (ν) ἐλαύ-
 νουσα· μέλλει γὰρ κ' εἰς τῷ ὁπῶσαν ἐβδόμῳ ταυνιώσεσθαι τε (ξ),
 κ' πυργοφόρος (ο) κατὰ τῷ ἢ Κυβέλη, περιλεύσεσθαι. Τέτοις ἡ-
 μῖς, μὲν ἔδεν ἀδικήμεθα, πλὴν δ' καταφανεῖς γεγονέναι, λί-
 αν ἀναισθήτας ἔχοντες συγχρηεῖς· ὁ δὲ ἀδικήμενος, Ἀρμόνιος
 ὅστις ὁ δ' θυρωρὸς πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῷ (π), τὰ μὲν ἄλ-
 λα

τοὶ δεύτερον νεωτέρων ἐστὶ χηματισμός. (κ) Ἐξ ὅς ἦν ἀρχαιότατον ἐς ἐβδό-
 μην τὰς ἀποικομένους δευτεῖν, ὅπερ κ' παρὰ τῇ Δείᾳ Γραφῇ εὐρίσκεται· καὶ
 ταύτῃ δείκνυν ποιεῖν ἐπιτάφιον, ὃν κ' ἐφ' ἡμῶν ἡδὴ πολλοὶ ποιῶσιν ἀμέσως
 μετὰ τὴν κηδείαν τῶν ἀπελθόντων, Μακαρίων τῶτον προσαγορεύοντες.

(λ) Ὀρεῖα ζεύγη, τὰ ὑπὸ ὀρέων εἶτ' ἐν ἡμίονων ἐλκόμενα ὀχήματα· ὀ-
 ρείας γὰρ ἐκάλεον τὰς ἡμίονους. (μ) Ἀντὶ τ' ἐπισήμοις, ἐνδόξοις, πολυτίμοις,
 παράσημον γὰρ κ' τὸ κίβδηλον, κ' τὸ ἐπισήμον ὡς ἐνταῦθα. (ν) Τευ-
 χεῖρα πόλεις παραθαλασσίᾳ πρὸς δυσμὰς τῆς Κυρήνης εἰ μακρὰν ταύτης
 κειμένη, μία τῶν πέντε πόλεων ἐξ ὧν ἡ χώρα Παντάπολις ἦν· ἐλέ-
 γετο κ' Ἀρσινόη ἢ αὐτή· τὸ δὲ ἐλαύνουσα κατ' ἐλλείψιν προήνεκται· ἐλλεί-
 πει γὰρ, τὰς ἡμίονους ἢ τὸ ἄρμα· ἢ τὰς ἵππους· σύνηδες δὲ τὸ τοιοῦτο.

(ξ) Στεφανώσεσθαι· ταυνία γὰρ σέμμα ἐστὶν ὑψηλὸν πυργοειδὲς ἐξ ὑψά-
 σματος, ἢ τριχῶν ἰδίων ἢ ἐπεισάκτων ἐσκευασμένον, περὶ δ' κ' Γενηγόριος ὁ
 Ναζιανζηνὸς τὸ, μὴ κεφαλᾷς πυργώδε νόθοις πλοκάμοισι γυναῖκες εἰρηκαί·
 (ο) Στέφανον πυργοειδῇ ἐπὶ κεφαλῇς φέρουσα, εἰς γράφει τὴν Κυβέλην.
 Κυβέλη, δὲ ἢ Ρ'εῖα ἢ μήτηρ τ' Διός· ἦν δὲ Κυβέλη παρὰ τὰ Κύβε-
 λα ὄρη· ὀρεῖα γὰρ ἢ θεός· τινὲς δὲ τῶν μυθολόγων φασὶν αὐτὴν εἶναι τὴν
 Γῆν· δι' ὃ κ' γράφει, φασί, ταύτην δίσκον κατέχευαν τῇ χειρὶ, κ' πύργον
 ὡς στέφανον, φέρουσαν ἐπὶ κεφαλῇς· κ' τὰ πολλὰ ζεύγος, εἶτ' ἐν ἄρματι λεόντων
 ἐποχευμένην. (π) Τὸ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῷ, τισὶ μὲν δοκεῖ πρὸς τὸ, ὁ δ' ὅστις
 πατήρ ἔχει τὴν χάριν εἶτ' ἐν τῇ ἀναφορᾷ, νομίζουσιν ὡς ἐς τ' ἔνομα σκώ-
 πτων ἐκάλεσε θυρωρὸν τὸν Ἡρώδην Συνέσιος, ὥσπερ, φασί, κ' Σαπφῷ ἄλ-
 λον τινὰ ἐν τοῖς ἔπειν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βέλτιον ἔχειν πρὸς τὸ, τὰ μὲν ἄλλα
 σώφρων κ' μέτριος κτλ. ἀναφερόμενον· εἶπε ὁ λόγος ὡς τῷ Συνεσίᾳ πρὸς
 Ἀρμόνιον εἰ πρὸς Ἡρώδην ἀποτείνεται· ἄλλως τε κ' τὸ εἶναι τινὰ θυρωρὸν εἰ
 φαίνεται ὅπως ἄτιμον, ὥς ἀτιμωθῆναι κ' τὸν Ἡρώδην ἢ τῆς τοιαύτης προ-
 σήγορας, ὅπερ τῶν πολλὰ ἐνδεχομένων ἐστὶ κ' ὄνομα τιμῆς ὑπάρχειν τῷ πατρί

λα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ κατ' ἑαυτὸν βίῳ ἡρόμηνος· ἀλλ' ὑπὲρ εὐημερίας ἀμφισβητήσας τῷ Κέρκροπι (ρ) διετέλεσε. Τά τε δ' πλέον ἢ Κέρκροπος τῷ θυγατρὶδῶν ὁ θεῖος Ἡρώδης καὶ θυρωρὸς εἰς Σωσίας τε καὶ Τιβίας (σ) ἀπέδoto (τ)· πλὴν εἰ μὴ τι λέγασιν, ὅσοι καὶ τὸν νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν (υ) ἀπαστεμνύουσι ἡμεαλογῶντες αὐτὸν ἀπὸ τ' ἐν φήμῃ Λαίδος (φ)· ἢ γὰρ Λαίς, ἔφη τις ἤδη λογογράφος, ἀνδράποδον ὡς Ὑκκαρικόν, ἐκ Σι-

ἡμῖν Πορτάρης ἰσοδυναμῶν. Ἡ δὲ Σαπρῶ, ψάλτρια ἦν λυρική, Λεσβία τὸ γένος· ἤμασε καὶ τὴν μὲν, Ὀλυμπιάδα· ἔγραψε πολλά, ἐξ ὧν ἔδεν ἑτερον διεσώθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς κοινῆς ναυαγίας τ' ἔγινες, ὅτι μὴ ᾧδή τις ἡ ὕμνος εἰς Ἀφροδίτην, καὶ ὅλην ἅττα τεμάχια, ἐν οἷς ἔδεν εὖρον ὁμοιον τοῖς περὶ τ' Ἀρμονίᾳ ἢ Ἡρώδης λεχθεῖσιν ὡς τῷ Συναίσῳ. (ρ) Κέρκροψ πρῶτος βασιλεὺς Ἀθηναίων, κατήχθη ἀποικος εἰς Ἀττικὴν ἐξ Αἰγύπτου περὶ τὸ 1558· ἔτος πρὸ Χριστοῦ, καὶ ἐκόλισε ταύτην ἀγρίαν τέως τυγχάνουσιν. ἐκλήθη διφυής· μὲν τινες διὰ τὸ δῶν προῖναι φωνᾶς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ δὲ ἄλλες, ὅτι νόμον ἐξέδoto τὰς γυναῖκας παρθένας εἶναι ἔσας, ἐν ἐκδίδoθαι ἀνδρὶ, ζωώδητινα μίξιν τὸ πρότερον μισγυμένας, καὶ ἔδενός ἔσας γυναῖκας, ἀλλ' ἐκάστῃ εἰς πορνείαν ἑαυτὰς ἐκδιδέσας, κἀντεῦθεν ἔγνωσαι ἕκαστος ἐξ ἐκατέρας τῶν φύσεων, εἴτ' ἐν τῶν γονέων, ἐκ τ' ἐτέρου μόνος τῆς μητρός· μέχρι τότε ἀπάντων γινώσκόμενων. Διελήπτο δὲ καὶ εὐημερίας πάντων Ἑλλήνων, εἰς πάντων τὸ κατ' ἐκείνα καιρὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα κτηνώδη βίον ὡς τὰ ὄρη καὶ τὰς δευρὺς ἐλκόντων, αὐτὸς μόνος μεθ' ὧν ἐπηγάγετο ἀπ' Αἰγύπτου ἐβίω τε ἀνδρωπῶως, καὶ τὰς ἄλλας βίῳ ἐδίδαξε. (σ) Τὸτ' ἔστιν εἰς ἀνδρώπας, ἀρρεῖς καὶ ἀρρεῖς· Σωσίας γὰρ καὶ Τιβιος ὀνόματά εἰσι δέλων, οἱ δοκῶσιν ἀνδρωποὶ γεγονέναι χαῦλοι καὶ ἀρρεῖς, ἐξ ὧν πάντες οἱ τοιοῦτοι, Σωσία καὶ Τιβιοι καὶ παρωνυμῶν ἀπέβον. Ἐχρήσατο τῇ ἐρμηνείᾳ ταύτῃ καὶ Λεωνόρως ἐν τῷ, Τίμων ἢ Μισώδρωπος· ἐκείνος μὲν (φησὶν) ἀρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ, θέει φέρων, ἀπὸ τ' ἐτέως Πυρρίῳ ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίῳ, Μεγακλῆς ἢ Μεγάβουλος ἢ Πρώταρχος μετονομαθεῖς. (τ) Πρῶτος, ἐπώλησε δώροις ἢ δωπεικῶν τ' νυμφῶν ἡττηθείς· ἀπὸ δὲ τ' ἐξέδοτο, ἐχρήσατο ἐπίτηδες τῷ ἀπέδοτο (ὃ σημαίνει τὸ ὥσπερ ἀνδράποδον καὶ κτήνος ἐπώλησε) τὸ τ' γάμος ἀποκὼν καὶ ὁμοιον σκώπτων.

(υ) Μητρόθεν, εἶπε πατὴρ ὅδε ὄνομα ἔχει ὅτι γένος εἰπεῖν ἔχει.

(φ) Ἡ μὲν Λαίς, ἐκίστημος ἦν ἑταῖρα περὶ πρὸς τὸ 340· πρὸ Χριστοῦ ἔτος ἀμάσασα· ἐγένετο καὶ ἐτράφη ἐν Ὑκκαρίῳ πόλει τῆς Σικελίας· ἢ καταστρά-

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Σικελίας ἐωνημένον, ὅθεν ἡ καλλιπαις (χ) ἡ τεκῆσα τὸν πατριόγοντον (ψ)· καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπαλλακείετο ναυκλήρῳ δεσποτῇ· ἔπειτα μέντοι ῥήτορι, καὶ τῷ δεσποτῇ· τρίτῳ μετ' ἐκείνης ὁμοδελῷ, καὶ λάτρᾳ τῇ πόλει· ἔπειτα λαμπρῶς (ω) τῇ πόλει, καὶ πατρὶ (α2) τῇ τέχνῃ, ἥς (β2) ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ (γ2) χαλαρᾷ ῥυτίδι κατέλυσε (δ2), τὰς (ε2) ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ, καὶ τοῖς ξένοις ἀντικαθίστησιν (ζ2). ὁ υἱὸς ὁ ῥήτωρ (η2) ἀφείδωαί φησι τὴν ἀνάγκης (θ2) νόμου, μητέρα τρέφειν ἐταί-

φείσης ὑπὸ Νικίᾳ θ τῶν Ἀθηναίων γενηγῆς, μετεκομίδῃ εἰς Κόρινθον πόλιν τῆς Ἑλλάδος εὐδυνῶσαν τῷ τότε χρόνῳ εἰς εὐφροίαν ἑταιριδῶν· ἐν ἣ δια κάλλους ὑπερβολὴν ὑπῆρξεν εἰς ἑαυτὴν ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος πάντας τὰς πλέτας καὶ δόξας καὶ γένει κομῶντας, ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς ὅτι σεμνοτάτας τῶν φιλοσόφων· ἰσότηται γὰρ ἔρωτι ταύτης ἐαλωκότες Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος· καὶ ἕτερός τις Κυρηναῖος, ὃς τις καὶ γαμήσειν ταύτην ὑπέχετο, καὶ Διογένης ὁ Κυνικός, καὶ Δημοθένης ὁ ῥήτωρ, ὃς καὶ τὸ θρυλλόμενον ἐκ ἀνῶμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν, εἶπε πρὸς αὐτὴν μυρίας αὐτὸν δραχμὰς αἰτησαμένην εἰς παννυχίδος μισθόν· καὶ τὰ μὲν τῆς Λαίδας τοιαῦτα· τὴν δὲ μητέρα Συμφίᾳ φησὶ λογεῖν ἀπὸ ταύτης Συνέσιος, ὡς ἐκ Σικελίας καὶ αὐτὴν, ἐξ ἥς Λαῖς ἔλκεσαν τὸ γένος· τὸ γὰρ ὅθεν πρὸς τὴν Σικελίαν ποιεῖ τὴν ἀναφορὰν, ἐ πρὸς τὴν Λαῖδα ὥσπερ ἔδοξε τισιν, οἵτινες καὶ διὰ τὸν πρὸς τὴν Λαῖδα τῶν Κυρηναίων φιλοσόφων ἔρωτα φησὶ λογεῖν ἀπὸ ταύτης τὴν καλλιπαιδα Συνέσιον ἔφασαν. (χ) Εἰρωνικῶς ἀντι θ, ἡ κακὴ τέχνη κακὴ μήτηρ. (ψ) Περιβόητος, μέση λέξις ἐστὶ καὶ τὸν Βακχόν, ὁ ἐπὶ κακῇ ἢ ἀγαθῇ φήμῃ ἔχων· ὅγε μὴν Ἀμμόνιος ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λόξεων, φησὶν ὅτι τὸ περιβόητος καὶ ἐπιβόητος αἰεὶ ἐπὶ κακῇ τίθενται, ἐπὶ καλῇ δὲ μόνον τὸ διαβόητος. (ω) Φανερά πᾶσι τοῖς πολῖταις. (α2) Πρώτη ἀπασῶν ἢ ἐν τῇ τέχνῃ. (β2) Ἑταιρικῆς τέχνης. (γ2) Ὅτε ῥυτίδων τὴν ὀψιν πεπλήρωται, ἐξάρωσε, χρόνον γὰρ ἡ ὑπὸ πρόδεσις ὧδε σημαίνει.

(δ2) Ἐλῆξε, παρετήσατο. (ε2) Τὰς ἑσας ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ ἐπιτηδεύει πρὸς τὰ τοιαῦτα τὰς νέας δηλαδὴ. (ζ2) Ἀνθ' ἑαυτῆς παρίσσει, δίδωσι, τοῖς ξένοις. (η2) Ῥήτορα λέγει τὸν συμφίον, καθ' ὅτι ῥήτορι δεσπότη παλακευομένη ἡ μήτηρ αὐτῆς, ὡς εἶρηκεν ἀνωτέρω, ἔτεκεν αὐτὸν. (θ2) Ὅτι ἀπηλλάγη θ νόμου θ ἀναγκάζοντος ἑκαστον τρέφειν τὴν ἑαυτῆς μητέρα, ἐτέρω νόμῳ ἴσως κελύοντος μὴ τρέφειν ταύτην ἑταίραν ἔσσαν καὶ μοιχαλίδαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΥ.

ταύραν. ἄπαγε δὲ νόμῳ τοῖς γὰρ ἔτω γεγονόσιν (12) ὑποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ, ὁ δὲ λοιπὸς τῆς γονέων, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον ἔν ἀμφοτέροις (12) παρὰ τῆς εὐ γεγονότων ὀφείλεται, τὸτο πᾶν ἦκειν ἔδει παρὰ τῆς ἀπατόρων εἰς τὰς μητέρας.

*) Τῷ αὐτῷ. 4.

Λύσαντες (α) ὅτι Βενδιδεῖς (β) πρὸ δαίλης (γ) ἐώας, μόλις ὑπὲρ μεσῶσαν (δ) ἡμέραν, τὸν Φάριον Μύρμηκα (ε) παρηλλά-

ξα-

(12) Εἰς πορείας δηλ. (12) Τῷ τε πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ παίζων δὲ λέγει τὸτο.

(*) Συνέσιος ἐκβαλεῖ τῇ ἀπ' Αἰλεξανδρείας ἐπὶ Κυρήνην ἀναγομένη· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ πλεονεχέται ἐναντίοις τοῖς πνεύμασι· μετὰ πολλὰς τὰς κινδύνους δοποβαίνει κάλιν σῶς εἰς τὴν γῆν, πρὸς βύτη χωρὶς λιμενισκίῳ Ἀζαρίῳ καλεσμένῳ τὴν ναὺν ἐνορμήσαντος· ἐντεῦθεν ἐπιστέλλει τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν τῷ Ἀδελφῷ Εὐδοκίῳ, ἐν ᾗ ἀγείρας πάνυ καὶ χαριέντως διέξεισι πάντα τὰ κατὰ τὸν πλὴν ἐκείνου αὐτῷ συμβάντα ἡδέα τε καὶ δεινά.

(α) Τὰ πρυμνήσια χροῖα τῆς τῆς κατ' ἐλπίσιν γὰρ προήνεγκ τῆς αἰτιατικῆς· ἐν δὲ τῇ 55. ἐπιστολῇ ἐκτελεῖται ἡ ἐκ τῆς „Εὐδοκίας τὸ πρυμνήσιον, καὶ γὰρ τὰς ἡμέρας ἐξησα κατ. (β) Βενδιδεῖς, τὸ ὄνομα δὲ λαμβάνεται ἡ μέγας τῆς τῶν Αἰλεξανδρείων λιμένος· ἐντεῦθεν γὰρ ἀνέχθη, ὡς ἐστὶ δὴλον ἐξ ὧν φησι παρακατιῶν ὅτι πρὸς ἐρήμοις αὐταῖς συναυλίαν ὀλοφυρόμεθα, καὶ πρὸς Αἰλεξανδρείαν ὁρῶντες καὶ πρὸς τὴν μητέρα Κυρήνην, ὡς τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελπίομεν, τὴν δὲ, εὐρεῖν ἐδυνάμεθα. καὶ ὅτι Αἰλεξανδρείαν ἀπέλειπον, δηλοῦν ἐκ τῶν, ὡς ἐνίοι, τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν ἀπὸ Αἰλεξανδρείας ἡμέραν, ὁ φησι περὶ τὰ τέλη τῆς ἐπιστολῆς. (γ) Τελιτὴ τις ἐστὶν ἡ Δελφὴ καὶ τὰς παλαιὰς· ἡ μὲν, πρῶτα ἦτις λέγεσθαι καὶ ἐῶα· ἡ δὲ, μεσημβρία, ἡ δὲ, ὁψία, ἦτις καὶ ἐσπέρα ἀκούει, ὡς ἡ μὲν πρῶτα καὶ μεσημβρία δίχα δὲ ἐκιδέτεται ἐλέγεσθαι· ἡ δὲ ὁψία καὶ δὲ ἐκιδέτεται δίχα ἀκρίτως ἐχει· οἷον ἐσπέρα ἡ Ὁψία ἡ Δελφὴ· μέσον ἡμερᾶς, ὁπότε τις καὶ ἐμεῖο Ἀρεῖ ἐκ θυμῷ ἐλθῇ. Ὁμῆρ. Γλ. φ. καὶ, ἐνανμάχησαν καὶ τὴν νύκτα μέχρι Δελφῆς ἐξ ἐωθινῆς, Ξενοφ. (δ) Μετὰ τὴν μεσημβρίαν. (ε) Ὁ Φάριος ἄτος Μύρμηξ, ἐστὶν ἡ νησίον μικρὸν πλησίον τῆς Φάρος, ἦτις ἐστὶ νῆσος

Ξαμν, δίσπε εἰς τρεῖς ἐνχευάσεις (2) τ' νεὼς τῷ δ' λιμένος ἐδά-
φει. εὐθύς μὲν ἐν εἰς τῆτο κακὸς οἶωνός (η) ἐδόκει, εἰς σοφὸν ὡς
ὑποβῶνι νεὼς, ἐκ πρώτης ἀφειτηρίας (θ) εἰς εὐτυχῆς. ἀλλὰ
φυγεῖν παρ' ὑμῖν ἔγκλημα δειλίας ἤχυνθημεν (ι). καὶ διὰ
τῆτο.

Οὐπω ἔτ' ἔσκεν ὑποτρέσαι ἐδ' ἀναδύναι.

Ω'

παραμύνης, ἐν δεξιᾷ πειμένη Ἀλεξανδρείας, τῇ ἡπειρῷ προσεχυσάτη, λι-
μένα πρὸς αὐτὴν (τὴν ἡπειρον) ποῖσα ἀμρίστομον, πύργον ἀνέχουσα μέ-
γιστον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, ὃν ᾤέθηκε Σώκρατος Κνίδιος φίλος τῶν βα-
σιλέων, τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησι Στράβων ἐν τῷ,
17 βιβλίῳ τῶν Γεωγραφικῶν ἢ μέρος εἰς ἀκράτις αὐτῆς ταύτης τῆς Φάρος,
ὃ εἰς δοκεῖ πιθανώτερον. Οἱ δὲ Μύρμηξ, ὃ μύμνη Πτολεμαῖος ὁ φιλόσοφος
ἐν τῷ δ', βιβλίῳ τῆς κατ' αὐτὸν Γεωγραφίας, λέγων ἐπὶ λέξεσιν ἔτω. „νῆ-
σοι δὲ εἰσι παρὰ τὴν (Κυρηναϊκὴν) χώραν αἰδε. Μύρμηξ, νήσος λαυὰ, ἢ
Ἀφροδίτης νήσος, ἀλλ' οἱ τίς εἰσι παρὰ τὸν Φάριον, κατέναντι Κυρηναϊ-
κῆς, δέκα πε μοίρας Ἀλεξανδρείας ἀπέχων πρὸς δυσμὰς, ἐχὶ δὲ, ὃν ἔφη
Συνέσιος ὅτι παρήλαξεν ὑπὲρ μεσῶσαν ἡμέραν ἐωθινὸς ἀναχθεὶς ἀπὸ Βεν-
διδεῖς, ὥσπερ ὑπέλαβεν ὁ τὰ Λατινικὰ ἐρανισάμενος σημνῶματα, μηδὲν
ἐπισήσας πῶς ἂν εἶχε Συνέσιος, ἔωθεν ἀναχθεὶς ἀπ' Ἀλεξανδρείας, παραλ-
λάξαι ἤδη ὑπὲρ μεσῶσαν ἡμέραν τῆτον τὸν παρὰ Πτολεμαῖον Μύρμηκα ὑ-
πὲρ τὴν Κυρήνην ὄντα, ὃ μὴδ' αὐτὴν Κυρήνην ἔτι ἰδὼν, ἀλλὰ πόρρω ταί-
της, ἐν Ἀζαρίῳ λιμενισκῷ μεταξύ Ἀλεξανδρείας καὶ Κυρήνης ὄντι, συναυ-
λῶν μετὰ τῶν συμπλωτῆρων ὁλόφυρόμενος καὶ τὴν παρῶσαν ἐπισολὴν πρὸς
Εὐόπτιον σχεδιάζων; (2) Κρατηδεΐσης, προσκαδισάσης· ἢ δι' μετοχὴν αἰτίο-
λογικὴν τὸ ποιητικὸν αἴτιον αἰτιολογῶσα. (η) Οἶωνοι πάντα μὲν ὄρεα, ἰδιαί-
τερον δὲ τὰ σαρκοφάγα, οἷον Γύπες, Κόρακες, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ἃ ἀνα-
στροφόμενοι καὶ σκοπῶντες ἐμῶν τευ οἱ μάντις, ὅθεν οἶωνοι ἐλέγοντο καὶ αἰ-
μαντεῖται, ὡς ἐιταῦθα ἡ λέξις εἰληπταὶ τὰ δὲ τοιαῦτα ἡμεῖς νῦν σημεῖα κα-
λέμεν, καλὸν ἢ κακὸν σημεῖον τοδὲ λέγοντες. (θ) Ἀφειτηρία, ὅρος τῆς δρο-
μικῆς σταδίου· σημεῖον ὅθεν ἀφίενται τρέχειν οἱ δρομικοὶ, ὅπερ λέγεται καὶ ἀφε-
σις, καὶ ὑσπληγῆς, καὶ γραμμῆς, καὶ βαλβίς, ἃ πάντα δηλῶσι ξύλον τι ἐγκαρ-
σίως κείμενον, ὅπερ μετὰ τὸ ἐτοιμασθῆναι τὰς δρομῆς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀ-
φαιρέμενοι, ἀφίσταν τρέχειν· ἐντεῦθεν δὲ μετέφερον τὰς λέξεις ἐπὶ πάσης
ἀρχῆς, ἐκ πρώτης λέγοντες ἀφειτηρίας, γραμμῆς, βαλβίδος καὶ ζῆν, τῆς πλῆ-
κτ. ἀντὶ ἐκ πρώτης ἀρχῆς. (ι) Ἀντὶ τῆς ἡχυνθῆμεν ἀποβῆναι τῆς νεὼς, ἵνα

Ὡς τε κἄν τι συμβῇ, δι' ὑμᾶς ἀπολέμεθα. Καίτοι τί δεινόν (κ) ὡς ὑμᾶς τε γελῶν, καὶ ἡμᾶς ἔξω κινδυνῶν ἐξάναι; ἀλλὰ τῷ Ἐπιμηθεῖ, φασί, (λ)

Τὸ μὲν μέλαν ἐκ ἦν, τὸ μεταμέλειον δ' ἐνῆν.

Ὡς περ ἡμῖν· τότε ᾧ ἐξόν σώζεσθαι, νῦν πῶς ἐρήμοις ἀκταῖς σιμαυλίαν (μ) ὀλοφυρόμεθα, καὶ πῶς Ἀλεξάνδρειαν ἐρῶντες, ὡς οἶόν τε, καὶ πῶς τῷ μητέρα Κυρυνίῳ ὧν τῷ μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν, τῷ δέ, εὐρεῖν ἔδυάμεθα, ἰδόντες τε καὶ παθόντες, ἃ μηδὲ ὄναρ ἡλπίσαμεν· ἄκκε ᾧ, ἵνα μηδὲ σὺ πάνυ χαίρειν ἰχολάζῃς· καὶ πρῶτον (ν) ὅπως ἡμῖν εἶχε τὰ τὴν πληρώματος. Οἱ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα (ξ) κατὰ χρεως ὧν· ναυτῶν δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶ πάντων· τρισκαδέκατος ᾧ ὁ κυβερνήτης ὡς· ὑπὲρ ἡμῖς μὲν καὶ ὁ κυβερνήτης, ἦσαν Ἰεδαῖοι, γένος ἑκαπονδον (ο) καὶ εὐσεβεῖν ἀναπεπεισμένον, ὡς ὅτι πλεί-

586

μὴ κατηγορηθεῖμεν ἰφ' ὑμῶν δειλίας· διώκειν γὰρ καὶ φεύγειν ἔλαγον ἐπὶ τῶν κατηγορῶν καὶ κατηγορουμένων· ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. (κ) Ἀντί τ' ἐδὲν δεινὸν ἦν. (λ) Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπρονοήτως τοῖς πράγμασι ἐγχειρόντων· ὁ δ' Ἐπιμηθεύς, ἀδελφὸς ἦν Προμηθεύς καὶ υἱὸς Γαιετῆ καὶ Κλυμένης· οἱ Ποιηταὶ ἰσοῦσι τὸν μὲν Προμηθεῖα, προσηκτικόν τινα καὶ ὀξύνη· τὸν δ' Ἐπιμηθεῖα, ἀμαρτίνου καὶ ὀφίνου· ἀμφοτέρους δὲ πλαστέρους ἀνθρώπων, τὸν μὲν, φρονίμων καὶ εὐφύων, τὸν δέ, ἡλιθίων καὶ ἀνοήτων· οἱ δὲ περὶ μύθους θεοὶ φασιν ὅτι Προμηθεὺς μὲν ἐστὶ, νῆς προορῶν τὸ μέλλον· Ἐπιμηθεύς δέ, νῆς μετὰ τὰς ἀποβάσεις τὰ πράγματα κρίνων· ὀνόματα, φασί, πεπλασμένα ὑπὸ τῶν Ποιητῶν καὶ ἀληγορέμενα· ἐπλασαν δὲ καὶ θυγατέρας αὐτῶν, τὴν μὲν Προμηθεύς τὴν Προμήθειαν, τὴν δ' Ἐπιμηθεύς, τὴν Μεταμέλειαν· ἐκ τέτων δὲ παροιμίαι πολλαὶ ἐπὶ τῶν προνοητικῶν καὶ ἀπροβλεπτικῶν ἀνθρώπων, ὧν ἐστὶ μία καὶ ἡ παρῆσα. (μ) Σιμαυλία λέγεται ὅταν δύο ἢ πλείους αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν, ἢ ὅταν αὐλὸς καὶ κιθάρα ἢ ἕτερα ὄργανα συμφωνῶσιν· ἐντεῦθεν δὲ λαμβάνεται καὶ τῶν ἐφ' ἐνὶ καὶ τῶ αὐτῷ πάδει θρηνητῶν. (ν) Καὶ πρῶτον ἄκκε πῶς δέκετο τὸ φορτίον, ὅπερ ἐπλήρη τὴν ναῦν· τῆτο δὲ νοητέον μόνον ἐπὶ τῶν ἐμφύχων, ἥτοι τῶν ἐπιβατῶν· πλήρωμα γὰρ κυρίως οἱ ἐπιβάται, καταχρηστικῶς τερον δὲ καὶ ὁ φόρτος. (ξ) Ἐπεθύμει θανάτου. (ο) Ἀφίλον, μνηστικῶν.

της ἀνδρας Εἰλίνας ὑποθανεῖν αἵτιοι γένωνται· τὸ δὲ λοιπὸν, ἀγελαῖοι, γεωργοὶ πέρυσιν ἔπω κώπης ἡμέμενοι (π)· κοινῇ (ρ) δε ἑτοί τε κἀχῆνοι, πεπηρωμένοι πάντως ἐν γέ τι μέρος ἔ σώματος· τοιγαροῦν ὡς (σ) ἐδὲν δαινόν (τ), ὡς ἡμῖν ὀκομφεύοντος, καὶ ὀκάλην ἀλλήλῃς, σὺν δὲ τῶν ὀνομάτων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀτυχημάτων (υ)· ὁ χωλὸς (φ), ὁ κηλήτης, ὁ ἀρισερόχειρ, ὁ παραβλώψ· ἕκαστος ἐν γέ τι εἶχε τὰ πῖσημον (χ)· καὶ ἡμῖν τὸ τοῖτον (ψ) ὁ μετρίαν παρείχε τιῶν διατριβῶν (ω)· ἐν τῇ χρεὶς δὲ (α 2) σὺν ἔτι γέλωι ὡς, ἀλλ' ὑπὸ τὰτοις αὐτοῖς (β 2) ὑπομώζομεν, ὄντες ὑπβάται (γ 2) πλεῖν (δ 2), ἢ πεντήκοντα, τριτημόριόν πε μάλισα γυνῶκες· αἱ πλείεις νέαι καὶ ἀγαθαὶ τὰς ὀψεις· ἀλλὰ μὴ φθόνη· παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετέχιζε, καὶ τῷτο ἐρρωμνέσατο ὁ πάλαι διερρωγότος ἰσὶς τεμμάχιον, σωφρονῶσιν ἀνδράποισι τὸ τεῖχος (ε 2) τὸ Σεμιράμιδος· ἵσως δὲ καὶ ὁ Πρίαπος (ζ 2) ἐσωφρόνησεν Ἀμαράντω συμπλέων· ὡς

ὅτι

(π) Οἵτινες, ἔπω παρήλθεν ὁλος ἐνιαυτὸς ἀφ' ὃ ἤσαντο κώπης, εἴτ' ἐν ἡξάντο ναυτιλῆσαι. (ρ) Ἀντὶ κοινῶς ἑτοί οἱ ἀγελαῖοι καὶ γεωργοί, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἰεδοῖοι ἦσαν πεπηρωμένοι βεβλαμμένοι σακατημένοι. (σ) Ἀντὶ ἔως. (τ) Φόβος, κίνδυνος. (υ) Ἀπὸ τῶν σωματικῶν πηρώσεων ὧν εἶχον ἕκαστος. (φ) Ὁ χωλός, ὁ κηλήτης λέγοντες ἄλλος ἄλλον. (χ) Τὸ ἴδιον σημεῖον (σακατῆν) δι' ὃ τῶν ἄλλων διεκρίνετο. (ψ) Κόμψευμα καὶ δὲ τῶν ἀτυχημάτων κάλεσμα. (ω) Ἀντὶ ἔ μεγάλην διατριβήν, διάχυσιν, ἐγλεντζήν. (α 2) Ὅτε δὲ ἦν χρεὶς αὐτῶν. (β 2) Τοῖς πεπηρωμένοις ὡς μὴ εἶσιν ὀλομελέσι καὶ ἱκανοῖς ὑπηρετεῖν τῇ τῆς νεᾶς χρεῖα. (γ 2) Ἐπιβάται, κοινῶς μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτριᾶς νεῶς πλέοντες διδόντες τὸν ναῦλον· Ἀττικῶς δὲ οἱ ἐν οἰκείᾳ μὲν νηϊ, μὴ κωπηλατῶντες δὲ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μάχεσθαι μόνον παρεσκευασμένοι· ἐνταῦθα καὶ τὸ πρῶτον εἰληπται σημαίνον. (δ 2) Πλεῖν ἀντὶ πλεόν λέγουν Ἀττικοί, Ἀεῖσοφ'· πλεῖν σαδία λαλίσερα, καὶ πλεῖν ἢ μύριοι, ἀντὶ ἔ πλείεις· γινῆθαι δὲ καὶ πρῶτον Ἀττικὴν δὲ πλεόν. (ε 2) Ἀντὶ ἔ, ἐρρωμνέσατο ὡς τὸ τεῖχος τῆς Σεμιράμιδος· ἡ δὲ Σεμιράμις ἐγένετο περί πε τὸ 1290. πρὸ Χρῆστ'· κατὰ γὰρ πάλαι ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά· πρὸς δὲ, καὶ τείχη μέγιστα καὶ δυνατώτατα πρώτη περιέθηκε Νινευῆ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. (ζ 2) Πρίαπος υἱὸς Διὸς καὶ Ἀ-

οὐκ ἔστιν ὅποτε χολάζειν ἡμᾶς εἶασεν ὑπὸ τῆς δεδιέναι τὸν ἔ-
 χατον κίνδυνον· ὅστις πρῶτον μὲν ἐπειδὴ (η 2) τὸν παρ' ὑμῖν
 (θ 2) τῆς Ποσειδῶνος νεῶν κατεκάμψαμεν, ἄρας ὅλοις ἰσίοις ἡξί-
 πλεον εὐδὺ Ταφοσίριδος (ι 2), καὶ ἀπεπειράτο (κ 2) τῆς Σκύλλης,
 (λ 2) ὡς ὦν τοῖς θαυμασίοις ὑποτροπιάζομεθα. συννενοηκότων
 δὲ

Φροδίτης, ἣν δὲ καὶ τὴν Μυθολόγος, οἵτινες διαφόρως τὰ κατ' αὐτὸν ἐ-
 μυθεύσαντο, ὁ ἀναισχυντότατος πάντων θεῶν καὶ ἀπολαστότατος, καὶ πάσης
 αἰχμαρργίας προσάτης. (η 2) Τὸ ἐπὶ δὴ, χρονικὸν ἐστὶν ἐκφῆγμα τοῦδε. ἀντι-
 τῆς, μεθ' οὗ. (θ 2) Τὸ ὑμῖν δὲ τῆς ἡ γραφόμενοι, ἀλλὰ βέλτιον ἔχει δὲ
 τῆς ἡ γραφόμενον ὁ γὰρ Συνέσις ἀπ' Αἰζαίης ἐπιστάλων, φησὶν ὅτι ἐπεὶ
 κατεκάμψαμεν τὸν παρ' ὑμῖν, εἴτ' ἐν τὸν πλησίον ὑμῶν αὐτῆς καὶ τὸ γό-
 μιον τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων λιμέντος ὅσα τῆς Ποσειδῶνος νεῶν, ἄρας ὅλοις
 ἰσίοις κτλ. τὸ δὲ ἄρας, ἔχει συνεξακρομένην ἔξωθεν αἰτιατικὴν τὴν ναῦν.

(ι 2) Ταφοσίρις, πόλις Αἰγύπτου ἐπὶ θαλάττῃ, πρὸς δυσμὰς Ἀλεξαν-
 δρείας καὶ πολὺ ταύτης ἀπέχουσα. αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, περὶ
 δεξερὰ καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλὰς τῶν ἀνιέμενων (νεῶν) ἀπασαν ὥραν
 τῆς ἔτης. εἴτ' ἐν πανηγύρεος ὥστερ ἡ μετῶν Ταφοσίρις ἡ μεσογύς καὶ ἐπι-
 σημεῖς δὲ τὸν τῶν Οὐσιδῶν Στράβ. ιβ. τῶν Γεωγραφ. (κ 2) Εἰ-
 βλήτο λαβεῖν πέτραν. (λ 2) Σκύλλα, ἀκρωτήριον ἐστὶ περὶ τὸ Ρήγιον τῆς
 Σικελίας, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, κατωθεν πίπτει πολλὰ καὶ μεγάλα ἔχου-
 σαι κοίλας τόπας καὶ σπήλαια· ἀντικρὺ δὲ ταύτης ἡ Χάρυβδις, μέσον δὲ
 τῶν μετ' οὗ Σικελικὸς πορθμὸς ροαδὴς τις καὶ ἐστὶ, ὡς ὁ περὶ Εὐβοίαν Εὐεπι-
 πτε, καὶ τοῖς ναυτιλομένοις φεικιδέσασθαι καὶ ἐπικινδυνώσασθαι καὶ,

ὅλοῦ ναυτήσι κέλευδος

Στεινὴ τε σχολιῇτε καὶ ἄχθος· ἡχι θάλασσα

Συρομένη, μακρῇσι πρὶβρέμεται ἀσιλάδεσι

Περὶ ἧς ἰσόρησαν, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἐμυθεύσαντο πολλὰ Ὀμηροῦ, καὶ ἄλλοι
 τῶν ποιητῶν. Ταύτην ἐν παρεδόσαντι τινες εἶναι τῇ Σκύλλαν, ἧς ἀπεπεί-
 ρατο Ἀμάραντος ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐδὺ Ταφοσίριδος πλέων. Ἄλλοι δὲ πάλιν
 ἐπὶ ταύτην ἄλλ' ἑτέραν τινὰ ὁμώνυμον ταύτῃ ἐν Αἰγύπτῳ περὶ ἐπὶ θαλάτ-
 τῃς ἔσαν· εἰς δ' οἵτινες καὶ Κοίλης ἀντι Σκύλλης γράψαν, ἀλλ' ἔτσι
 μὲν πάντες πόρρω τῆς ἀληθείας τῆς συγγραφῆς ἐνοίας ἐκπίπτουσιν· οἱ μὲν,
 ὡς γραμματικῶς τὸ λεγόμενον ἐκλαβόντες, μηδὲν περιεργασάμενοι ὡς τὸ
 ἀπεπειράτο τῆς ἐν Σικελίᾳ Σκύλλης ἀναιρεῖ τὸν ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐδὺ
 Ταφοσίριδος πλέον, εἰ δ', ὡς τὰ ἀνύπαρκτα πλάσαντες καὶ τὰ μὴ ὄντα ἐν

δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακεκραγόντων, ἐπεὶ ἢ ἐν χειρὶ (μ 2) ἡμέτερος δὲ κιν-
δυνὸς μόλις ἐκβιασθεῖς, ἀπέστη δὲ διανουμαχῆσαι πρὸς τὰς σπι-
λάδας (ν 2). ὁπότευθεν ἀποσρέψας τὴν ναῦν ὥστερ ὅτι μετα-
νοίας (ξ 2), ἐπαφίησι τῷ πελάγει, τέως μὲν (ο 2) ὡς ἐδύνατο
καὶ πρὸς κύμα (π 2) παραβαλλόμενος (ρ 2), ἔπειτα δὲ καὶ νύκτος
συνεπιλαμβάνει λαμπρῶς, ὑφ' ἧς ταχὺ μὲν τὴν γλῶσσαν ἀπεκρύπτο-
μεν. ταχὺ δὲ μετὰ τῆς ὀλκᾶδων ἡμεῖς τῆς Διαρμυίων, αἷς ἂν ἐ-
δει Διβύης τ' καὶ ἡμᾶς, ἀλλὰ πλὴν ἑτερον ἔπλεον. χετλια-
ζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐν δαινῶ ποιεμένων τὸ ἀπρητῆδος τοσούτον τ'
γῆς, ὁ Γαπετός (σ 2) Ἀμάραντος, ὅτι τῆς ἰσθμίων (τ 2) ἐσώ-
ετραγώδει τὰς παλαμναυοτάτας (υ 2) ἀράς. ἐπεὶ δὲ πτηνοσόμε-
θα ἔφη. ὑμῖν δὲ πῶς ἄντις καὶ λήσαστο, οἱ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν
θάλατταν ὥσπερ εἴτε (φ 2); ἔκ, ὡς γέτις αὐταῖς χειρὶ καλῶς,
ὦ

τοῖς ἑσσι τιθέντες. Σκύλλαν δ' ὁ Σύνεσιος ὥδε ἐκ ἄλλης ἀλλ' αὐτὴν ταύτην
τὴν ἀκτὴν, ἐν ἧ ἡ Ταφόςσις, παρωνύμως λέγει, ὡς περὶ ὧν τε καὶ αὐ-
τὴν ἔσαν, καὶ ἐδὲν ἦττον, Χαρυβδεῶς τε καὶ Σκύλλης τοῖς ναύτησιν ἐπι-
κύνδον. Γραμμάτια δὲ ἐν οἷς ἀπετροπιάζοντο, εἴτ' ἐν ἀπετρέφοντο, ἐφει-
τον τὴν Σκύλλαν ταύτην, τὰ Οἰμήες ποιήματα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν,
ὅσα Σκύλλαν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἱστορεῖσι. μετενεγκὼν γὰρ παρωνύμως τὸ
ὄνομα τῆς Σκύλλης ἐπὶ Ταφόςσιον, μετέφερεν ὡς εἰκὸς καὶ τὰ εἰς αὐτὴν
ποιηθέντα γραμμάτια. (μ 2) Ἐγγίσει, πλησιάσαι. χερῶς δὲ χρωτός,
ἡ ἐπιφάνεια καὶ δερματός, τὸ δὲ χερῶν δὲ τῆς χρωτὶ δοτικῆς δόπολῃ καὶ
τ καὶ ὑπογραφῇ 1. ἐχρήσατο τέτρω καὶ τῷ περὶ Βασιλείας. καὶ, ἀπειλῶσιν
(οἱ λόγοι) διέειπεν τὴν καρδίαν ἐκ ἐν χειρὶ μόνον, εἴτ' ἐν ἐκ ἐξ ἐπιπολῆς
καὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ καὶ μέσση. (ν 2) Παραδαλασσίας δόποτμος πέ-
τρας. (ξ 2) Ὡς δὲ δὲν μετανόησας. (ο 2) Πρῶτον μὲν. (π 2) Καί
πρὸς κύμα ὡς πρὸς τὰς σπιδάδας πρότεροι. (ρ 2) Διανουμαχῶν, πόλε-
μῶν. (σ 2) Γαπετός ὄνομα κύλιον, υἱὸς Οὐρανῶ καὶ Γῆς καὶ τὸς μύθους.
λαμβάνει δ' ἐνίοτε καὶ ἀντι ἐπιδέτε ἐπὶ δασυρμῶ ὡς ἐνταῦθα. ἀντι καὶ
ἀρχαίος, παμπάλαιος, μωρός. (τ 2) Γκρία, ἡ Γκρία τὰ καὶ πύρναν
καὶ πρῶτα στανιδάματα, τὰ ὑπὸ τῶν κοινῶς λεγομένων ζαβρακίων περιλάμβαν-
όμενα ὑψηλότερα καὶ λοιπὰ κατασρώματός μέρη, ἅτινα δύο εἰς ἐφ' ἐκά-
στης νῆος, τὸ μὲν, καὶ τὴν πρῶταν, τὸ δὲ, καὶ τὴν πύρναν, ἐν ᾧ ἴσται
κυβερνήτης. (υ 2) Πικροτάτας. (φ 2) Προβείατε (χ 2) Τὸ αἴτιον δι' ὃ

ὡς λῶσε Ἀμάραντε, πρὸς αὐτὸν ἔφω. ἡμῖν δὲ ἔδδ Ταφοσίρι-
δος ἔδει· ζῶν ᾧ ἔδει (χ 2)· καὶ νῦν ἔ πελάγους τί δει (ψ 2); ἀλλὰ
(ω 2) πλέωμεν, ἔφω, ἐν Πενταπόλεως (α 3) ἀπέχοντες τῇ
γῆς, ὅσον μέτριον, ἢ εἴτι καὶ χαλεπὸν, οἷα δὴ τὰ θαλάττης,
ἄδηνον δὲ δῆπν (β 3) καὶ ἔστι καὶ παρ' ὑμῖν λέγεται, λιμῶν τις
ἡμᾶς ὡς ἔχει δὲ ὑποδέξοιτο. ἔκιν ἔπεισον λέγων, ἀλλ' ἔξε-
κώφει τὸ κάθαρμα, ἕως ἄνεμος ἀπαρκτίας (γ 3) ἐπαράσσει
(δ 3) πολὺς, -κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ τραχύ· ἔτος ἄφνω
προσπεσὼν, τὸ ἱεῖον ἔμπαλιν ὤδησε, καὶ τὰ κυρτὰ κοῖλα πε-
ποίηκεν (ε 3)· ἡ δὲ ναῦς ἐγγὺς ἦλθεν ὅπῃ πρύμναν ἀνατετρά-
φθαι. μόλις δ' ἔν αὐτῷ κατεσῆσαμεν, καὶ ὁ βαρύνσας Ἀμά-
ραντος, τοῖστον, ἔφη (ζ 3), τὸ τέχνη ναυτίλλεσθ· προσδέ-
χεσθαι ᾧ αὐτὸς πάλαι τὸν ὡς πελάγους ἄνεμον, καὶ διὰ τὸτο
με-

ἐκ ἔδει αὐτοῖς Ταφοσίριδος. (ψ 2) Ἀντί ἔστι δει ἡ γὰρ ἐρώτησις, ὑπο-
φαικῶς μὲν, κατάφασιν ἀντείσταται πολλάκις καὶ τὸ σιωπώμενον καταφατι-
κῶς δὲ, ὑπόφασιν· ὡς τὸ, ἢ μόνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀν-
δρώπων Ἀτρεΐδαι; ἐ μόνοι δηλαδή. καὶ δῆλον ἐκ ἐπιφερομένης πολ-
λάκις ἐν τοῖς τοιείοις ἀλλὰ, ὅς μάλιστα, ἄρσεως ἡγεμένης, ἐν τῇ θείσει
παραλαμβάνεται. (ω 2) Ὁ ἀλλὰ, ἐπ' ἀκολουθητικὸς ἐστὶ τῇ ἐν τῇ ἐρωτή-
σει ἄρσει, καὶ τῷ δὴ ταυτοδυναμῶν. (α 3) Πεντάπολις χώρα ἐν Λιβύῃ,
ἣτις λέγεται καὶ Κυρηναϊκή. Πεντάπολις δ' ἦκεσεν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν αὐ-
τῇ πέντε πόλεων, ὧν τὰ ὀνόματα Βερνίκη, Πτολεμαῖς, Ἀπολλωνία, Ἀρ-
σινόη, καὶ Κυρήνη. Ἡ δὲ καὶ ἄλλη Πεντάπολις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ὡς φησι
Πλίνιος βιβλ. 5. κεφ. 6. (β 3) Ἀντί ἔστι οἷα ἐστὶν ἡ θάλασσα· τὸ δὲ ἄδηνον
δῆπν καὶ τὰ ἐξῆς, μέγα λέγεται, διὰ μίση ἀναγνωστέον· δὲ τῆς τῆς περὶ
κοπῆς τοιῆτο ὀλικῶς συμφραζόμενον· ἢ, εἴτι καὶ χαλεπὸν ἡμῖν ἀπάν-
τήσεις, οἷα ἐστὶν ἡ θάλασσα, εἴτ' ἐστὶ ὡς συμβαίνει ἐν τῇ θαλάσσῃ (ἄδηνον
γάρ πεν τὸ τοιῆτο καὶ ἔστι καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς ναύταις λέγεται) λιμῶν τις
ἡμᾶς ἐκ ἔπεισον ὑποδέξοιτο. (γ 3) Ἄνεμος ἀπ' ἄρκτου πνέων, βορέας
δηλαδή. (δ 3) Μετ' ἦχε σφοδρῶς πνέει. (ε 3) Τὸτο ἐξήγησις ἐστὶ
ἔμπαλιν ὤδησεν· ὁ γάρ τοι Ἀπαρκτίας ἄφνω προσπεσὼν τῇ νηϊ, τὰ ἱεῖα
ὄντα πρὸς μὲν Νότον κοῖλα, πρὸς δὲ Βορρᾶν κυρτὰ, ἐποίησε πρὸς μὲν
Νότον κυρτὰ, πρὸς δ' αὐτὸν κοῖλα. (ζ 3) Λάμβανε καὶ κοῖλῃ τὸ, ἔφη, εἰς ἐξάρε-

μετέωρος πλεῖν· κατιέναι ᾧ νῦν ἐγκάρσιος, ὀνιδόντος ἔ δια-
σηματος (η 3) προσιδέναι τῷ μήκει· τῆτον δὲ εἶναι τὸν πλεῖν
τὸν ἡμέτερον οὐκ ἂν, εἶγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλέομεν· προ-
σαναπεπλάδῃ (θ 3) ᾧ ἀντὶ γῆ· ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέ-
γοντος, ἕως ἡμέρα τε ἦν, καὶ τὰ δεινὰ ἔπω παρῆν (ι 3)· ἤρ-
ξατο ᾧ δὴ μετὰ τῇ νυκτός, αἰ προσιόντος ἐπὶ μείζον ἔ κλύδω-
νος· ἡμέρα μὲν ἔν ἦν, ἦν τινα ἄγισιν (κ 3), οἱ Γαδῶοι παρα-
σκευῆν, τὴν δὲ νύκτα τῇ μετ' αὐτὴν ἡμέρα λογίζονται κατ' ἡο
ἐδενὶ θέμις εἶναι ὀνεργὸν ἔχειν τὴν χεῖρα, ἀλλὰ τιμῶντες δια-
φερόντως αὐτὴν, ἄγισιν ἀπαξίαν. Μεθῆκεν (λ 3) ἔν ὅκ τ' χει-
ρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον, ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἶκασεν ὀπο-
λελοιπέναι τὴν γῆν (μ 3), ■ κατάβαλὼν ἑαυτὸν, πατεῖν
παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων· ἡμεῖς δὲ τὴν μὲν ἔσαν αἰτίαν
οὐκ εὐδύς ὅπ' νῦν ἐβαλλόμεθα, δὴ γινώσκιν δὲ τὸ πῶμα οἴομε-
νοι, προσήμεν, ἐλιπαθόμεν μὴ καταπροέδῃ μηδέπω (ν 3)
τὰς ἐχάτας ἐλπίδας· ἡ ᾧ δὴ καὶ ἐπέυχον αἱ τρικυμῖαι (ξ 3),
ἔ

τησιν ἔ προσδέχεσθαι ἡ ἔ πλεῖν· ὡσαύτως ἡ πρὸς τὸ κατιέναι, ἡ τὸ,
τῆτον δὲ εἶναι τὸν πλεῖν τὸν ἡμέτερον, ἡ τὸ προσαναπεπλάδαι. (η 3) Διά-
σημα λέγει τὸ ὀπο γῆς τῆς νεῆς ὀπόσημα· μήκος δὲ, τὸ ὀπο τῆς πρῶ-
ρας τῆς νεῆς μέχρι Κυρήνης διάσημα· φησὶ γὰρ ὅτι νῦν ὅθ' ἔτω μετέωρος πλεῖ,
κάτεισιν εὐκόλως ἐπὶ Πεντάπολιν, ἐπεὶ τὸ διάσημα εἶτ' ἔν τὸ ἱκανῶς ἀπηρη-
ῶσαι τῆς γῆς, ἐνδίδωσιν ἥτοι ἐπιτρέπει αὐτῷ προσιδέναι τῷ μήκει, ὅςτι χω-
ρεῖν εἰς τὰ πρόσω ἔ πλοός· εἶδ' ἔγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλεῖ, ἔκ ὧν εἶχε,
φησὶ, τῆτο ποιῆσαι, τῇ ἀνέμῃ πρὸς τὴν γῆν αἰ ὠθέντος τὴν ναῦν.

(θ 3) Εὔγησαι, προσαράξαι· ἔστι δὲ παρακείμενος ἔ πλάζομαι, ἡ πλά-
δομαι, ὡπερ συγνέοπη δὴ ἔ πελάζομαι ■ πελάδομαι. (ι 3) Καὶ ἡμεῖς
ἕως ἡμέρατε ἦν, ἡ τὰ δεινὰ ἔπω παρῆν ἀπεδεχόμεθα, ἥτοι ἐπηνέμεν αὐ-
τὸν λέγοντα ταῦτα. Καὶ σημειῶσαι τὸ ὀποδέχομαι ἡ γενικῇ συντασσό-
μενον. (κ 3) Νομίζουσι, τελῶσι. (λ 3) Ἀφῆκεν, ἀπέλπεν. (μ 3) Ὅ-
πότε εἶκασεν ὅτι, ἐδὴ ὁ ἥλιος· ἀντὶ δὲ ἔ δύναι τὸν ἥλιον, ὀπολελοιπέναι
τὴν γῆν εἶρηκε περιφραστικῶς. (ν 3) Τὸ δεύτερον μὴ παρέλκει.

(ξ 3) Καὶ γὰρ αἱ τρικυμῖαι, εἶτ' ἔν αἱ σφοδρόταται ταραχαί, τὰ με-
γάλα ἡ ὑψηλά κύματα ἐπέυχον, ὅςτιν ἐμετρίαζον, ἥρχοντο κοπάζειν, κατ'

ἔ' πελάγῃς πρὸς ἑαυτὸ κρατῖσάντος. γίνεται δὲ (ο 3)
 τῆτο, ὅταν μὴ τῷ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ παρ' ἑαυτοῦ σωα-
 ναπαύσῃται κύματα, ἀλλ' ἰσχύον ἔχοντα τὸ ἐνδόσιμον (π 3) τὴ
 κινήσεως, ὑπαντιάσῃ τῇ ἔ' Πνεύματος ὑπεκρατείᾳ (ρ 3), καὶ ἀν-
 τεμβάλλῃ ταῖς ἐμβολαῖς. ἔδει γάρ μοι καὶ φλεγμανόντων (τ 3)
 ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὰ μεγάλα κακὰ μικροσφεπέσερον διη-
 γήσωμαι. τοῖς ἔν ἐν τῷ τοιῷδε (τ 3) πλέεσιν, ἀπὸ λεπτοῦ, φα-
 σί, μίτε τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι (υ 3), εἰδὲ καὶ ὁ κυβερνήτης νομοδιδάσκαλος
 εἴη, τίνα δεῖ ψυχὴν ἔχειν; ἐπεὶ δ' ἔν σωήκαρμυ τὸν νέον τ' ἀ-
 πολείψεως τ' πηδαλίων· δεομένων γὰρ ἡμῶν σώζειν ὅτι τῷ ἐνόντων
 (φ 3) τὴν ναυῷ, τὸ Βιβλίον ὑπανεγίνωσκε· πειδῖς ἀπυ-
 γνόντες, ἀνάγκην ἦδη προσήγορμυ (χ 3)· καί τις κρατῖσάντος
 ἡλυνάδας· συμπλέεσι δὲ ἡμῖν Ἀράβιοι συχνοὶ τ' ἀπὸ ἔ' τάγ-
 ματος τ' ἱππέων· τὸ ἔξφοι πασάμλμος (ψ 3), ἡπέλιψε
 τὰνδρώπῃ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαι, εἰμὴ ἀντιλήψοιτο ἔ' σκά-
 φης. ὁ δὲ αὐτίληγμα Μακκαβαῖος (ω 3), οἷος ἦν (α 4) ἐγκαρ-
 τερῆσαι (β 4) τῷ δόγματι. μεσέσης δὲ ἦδη τ' νυκτός, ἀνακεί-
 ρεται

ἔ' τι τὸ πέλαγος ἐκασίσε καὶ πρὸς ἑαυτό. Ὅταν γὰρ πνεύματος σφοδρῆς λή-
 ξαντος, ἕτερον ἀκριβῶς ἀπ' ἐναντίας ἀρτῇ, τότε δὴ τῶν μὲν ἔ' προτέρως κυ-
 μάτων ἀδυνατεῖν ἀρχομένων, τῶν δὲ ἔ' δευτέρως μήπω ἡκανῶν ἔχόντων τὴν
 δύναμιν, κοπάζει πως ἡ ταραχὴ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ παρόν καὶ μετριωτέρα
 γίνεται. Ὁ δὲ νέος, τοιοῦτος· ἐπιπαρῆμεν μήπω καταπρόεσθαι τὰς ἐσχάτας
 ἐλπίδας, εἴγε καὶ αἱ τρικυμῖαι ἡρξαντο καταπίπτειν. (ο 3) Ἐρμηνεύει
 τῆτο τῆς πρὸς ἑαυτό ἔ' πελάγῃς γάσεως. (π 3) Τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν.
 (ρ 3) Τὸ ἔ' ἐν τῷ τοιῷδε καιρῷ ἡ πελάγῃ πλέεσι· ἡ δὲ δοτικὴ ἀντι-
 γνηκῆς κτητικῆς ἔ' ζῆν κεῖται. (υ 3) Τὸ δὸς μίτε λεπτοῦ ἀρτῆσθαι
 τὸ ζῆν, προοιμῖαν ἐπὶ τῶν ἐγγυὲς κινδύνων τῷ ζῆν γινόμενων, δὸς ἔ' μί-
 τε τῆς Κλωθῆς, ἐξ ἔ' ἔφασαν οἱ μῦθοι ἀρτῆσθαι ἑκάστον εἰλημμένην.
 (φ 3) Τὸν δυνατὸν τρόπον. (χ 3) Αὐτῷ, εἴτ' ἔν ἡναγκάζομεν αὐτόν.
 (ψ 3) Ἐξελκύσας τῆς θήκης. (ω 3) Ὁ δὲ καὶ τῆς Μακκαβαῖος ἡ-
 λυρογνώμων καὶ ἀμετάπειτος. (α 4) Προθύμος ἦν. (β 4) Πάντα δεινὰ
 καὶ θάνατον αὐτόν ὑπομεῖναι διὰ τὸν νόμον, ὅς περ ἐκ ἐπέτερεπεν αὐτῷ καὶ

Γεταί παρ' ἑαυτῷ πρὸς τῇ καδέδρα γῆρας· νῦν γὰρ, φησὶν, ὁ νόμος ἐφίησιν (γ 4)· ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ τ' ψυχῆς (δ 4) θάνατον (ε 4)· πρὸς τῷ αἵρεται θόρυβος ἐξ ἀρχῆς (ζ 4), ἀνδρῶν οἰμῶγῃ, γυναικῶν ὀλολυγῇ· ἅπαντες ἐδεσπύοντο (η 4), ἐποτινῶντο (θ 4), τ' φιλτάτων (ι 4) ὑπεμιμνήσκοντο· μόνος Ἀμύραντος εὐθυμοῦς ἦν, ὡς αὐτίκα ἂν παραχρῆσται εἶναι δανεισῆς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὁμνυμίσοι θεὸν, ὃν Φιλοσοφία πρῶσβεύει (κ 4), τὸ Ὀμηρικὸν ἔδραττεν (λ 4) ὀκείνο, μὴ ἄρα ἀληθεὲς εἶναι, τὸν κατ' ὕδατος θάνατον, ὅλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τ' ψυχῆς· λέγει γὰρ δεῖν ὅπερ τ' ἐπῶν.

Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρον ὕδωρ.

Τὸν ἐν θαλάττῃ (θάνατον) ἀκριβεστάτῳ ἀπώλειαν εἶναι τιθέμενος· ἐδένα γοῶν ἄλλον ἐξαπολωλέναι φησὶν, ἀλλ' ἔκαστος ὀποθνήσκων.

Αἴδός δ' ἐβεβήκει.

Ταῦτ' ἄρα καὶ ἐν δυσὶν νεκύαν (μ 4) ὁ μικρὸς Αἴας ἐδαμῆς ἑξ ὀφθαλμοῦ εἰσενέμεται, ὡς τ' ψυχῆς εἰς ἔσθης ἐν ἄδῃ. καὶ Ἀχιλλεύς, ἀνὴρ εὐψυχότατος καὶ φιλοκινδυνώτατος, ὀποδειλῆς πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον, ὄνγε καὶ λευγαλέον (ν 4) καλεῖ. τίς τις ἐλίττων εἶναι λογισμὸς, ὁρῶ εἶναι σφατιώτας ἅπαντας ἐσπασμένους μαχαίρας· καὶ πυθόμενος ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν δεῖν ἑκαταστρώματος ὄντας ἔτι, πρὸς τὸν ἄερα τίω ψυχῇ ἐρυγῆν.

ταύτην ἐργάζεσθαι τὴν ἡμέραν· ἢ, ὃ καὶ μάλλον, ἐνεργεῖν τὸ δόγμα εἶναι τὴν φῆρην καὶ ἀποφασίαν ἑξ σφατιώτας, ἐς ἡπείλησεν ἀποκόψειν αὐτῇ τὴν κεφαλὴν. (γ 4) Ἐπιτρέπει, συγχωρεῖ. (δ 4) Ζωῆς. (ε 4) Ἀγῶνα, εἴτ' ἐν κινδυνεύομεν. (ζ 4) Αἰθίς. (η 4) Ἐπεκαλέσθη θεὸς εἰς βοήθειαν.

(θ 4) Ἐδυσφόρεν. (ι 4) Φίλτατα κυρίως ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα. (κ 4) Σέβεται, τιμᾷ. (λ 4) Ἐφόβει. (μ 4) Συναδρῶσις, συνομιλίαις τῶν ἐν Ἀδῃ νεκρῶν, αἵτινες φέρονται παρ' Ὀμήρῳ, ἢ μὲν, ἐν τῷ Λ τῆς Ὀδυσσεύς· ἢ δὲ, ἐν τῷ Ω. (ν 4) Ὀλέθριον, λευγαλῆος δὲ παρὰ τὸ λογὸν σημαίνει τὸν ὅλεθρον, λοιγαλῆος καὶ μεταδίδει τῶν σοικεῶν λευγαλῆος.

γείν (Ξ 4), ἀλλὰ μὴ πρὸς κύμα χανόντας. τότε αὐτοφυεῖς Ὀ-
μηρίδας ἐνόμισα, καὶ ἐδέμην τῷ δόγματι. εἶτα κηρύττει τις ὄξαρ-
τᾶσαι χευσίον, οἷς ὅτι· καὶ οἷς ἡμεῖς, ὄξηρητο, καὶ χευσίον, καὶ
ὅ,τι ἄξιον χευσίς. καὶ αἱ γυναῖκες αὐταὶ τε ἐσκευάζοντο, καὶ
τοῖς δεομένοις ἀρπεδόνας διένεμον· πάλαι καταδεδειγμένον τῆτο
ποιεῖν, νῦν δὲ ἔχει τοιοῦτον. φέρειν δὲ τιμῇ ἐντάφιον τὸν ἐκ
ναυαγίης νεκρόν· ὁ γὰρ πρὸς οὐρανὸν καὶ κερδάνας, νόμος Ἀΐδας εἰς
αὐδέσεται, μὴ ἐχθὶ μικρόν τι μέρος ὑποδάσασθαι τῷ χαρισμένῳ
τὸ πολλαπλάσιον. καὶ οἱ μὲν, ἦσαν πρὸς τούτοις· ἐγὼ δὲ παρα-
κατήμενος τὸ παλαμναῖον βαλάντιον, τὴν παρακαταθήκην
ξένου ἔκλειον· ὡς οἶδεν ὁ ξένιος, ὅτι εἰ τεθνηξοίμην, ἀλλ' εἰ ὁ
Θεὸς ὅπως ἐρεήσειτο τῇ χερσὶν ἐνεκεν· ὃν καὶ ὑποθανὼν ἂν
ἡχυνόμην. ἐνταῦθα μέν γε τὸ ὄξασθαι κέρδος ἡμεῖς, καὶ
συναπολωλέναι καὶ ὑποδράσαι τὴν αἰδομένην. καὶ δὲ ἐποίησε παρὰ
πόδας τὸν κίνδυνον, ἔχ' ἕτερον ἡμεῖς, ἀλλ' ὅτι πᾶσιν ἰσίοις ἡ ναὺς
ἐφέρετο· ὑποτεμείσθαι δὲ ὅτι ἡμεῖς, ἀλλὰ πολλάκις ὑπεχειρήσαν-
τες τοῖς καλωδίοις, ἀπηγορεύκειμεν, τῇ τροχῶν ἐνδακόντων, καὶ
ὑφώμεν δέος ὅτι ἔλαττον, εἰ καὶ διαγροῦμεθα ἐκ τῆς κλύδωνος,
ἔτις ἔχοντας ἐν νυκτὶ πελάζειν τῇ γῇ. Φθάνει δὲ ἡμέρα,
καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς ὅτι οἶδα εἴποτε ἦδιον. τὸ δὲ πνεῦ-
μα ῥᾶον ἐγένετο τῇ ἀλῆας ἐπιδιδάσκῃς, καὶ ἡ φρόσις ὄξισαμέ-
νη, παρήχεν ἡμῖν κεχεῖσθαι τοῖς καλωδίοις, καὶ τὸ ἰσίον μετα-
χειρίζεσθαι· ὑπαλλάττειν μὲν ἐν ἰσίῳ ἕτερον νότον ὅτι εἰχομεν·
ἡμεῖς γὰρ· ἀνελαμβάνομεν δὲ αὐτὸ κατὰ τὴν τῇ χι-
τῶνων ὅτι κόλπος· καὶ πρὶν ὥρας εἶναι τέτταρας, ὑποβαίνο-
μεν οἱ τεθνήσκειν προσδοκῆσαντες ἐν ἐχατὶ τινὶ πανερίῳ,
καὶ ἔτε πόλιν ἔτε ἀγρὸν ἐχέσθαι γείτονα, καδὶς ἐκατόν πε πρὸς
τοῖς τριάκοντα κατόπιν ἀγρῶν. Ἡ μὲν ἐν ναῦς ἐσάλευεν ὑπὸ με-
τεώρῃ· λιμὴν γὰρ ὁ τόπος ὅτι ἡμεῖς, καὶ ἐσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας
μίας· ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο· τρίτῃ γὰρ ἀγκυραν Ἀμάραν-
τος

(Ξ 4) Εἰσελάσθαι, παραδῆναι· τὸ δὲ ἐρυγέτω λάβε ἀπὸ κοινῆς καὶ εἰς τὸ

τοῖς ὅκ ἐκτίσαστο. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴν τῷ φιλτάτης ἡψάμεθα
 γῆς, ὡφιβάλλοιμεν ὡς ὡφ' ἐμψυχον ἔσαν μιτέρα· ἐκ δὲ ἀποδύ-
 σαντες ὕμνος τῷ θεῷ χαριστηρίαις, ὡς περ εἰώδημεν, ὡς οὐδεθίκα-
 μεν αὐτοῖς (ο 4) ἐκ τῷ ἐναγχοῦ τύχῳ, ἀφ' ἧς παρὰ δόξαν
 (π 4) ἐσώδημεν, δύο ἐξῆς ὀπμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρί-
 σκῃ (ρ 4) τὸ πέλαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἡμῶν ὁδῷ χεῖσασθαι, μη-
 δυνὸς ἀνδράπων ὀρωμένον, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσῃ.
 ἐκ ἄραντες εὐδὺς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ὅκ ὡφύμνης ἀνέ-
 ρω πᾶσαν αὐτῷ ἐκ τῷ ὀπμυρομένῳ ἡμέραν· ἧς ἡδὴ ληγόσης,
 πνεῦμα ἀπέλιπεν ἡμᾶς, ἐκ ἡμεῖς ὡφιάδημεν. ἐμέλομεν δὲ
 αὐτὰ ποθήσειν γαλήνῳ. ἡμῶν οὖν τρισκαδεκάτῃ (σ 4) φθίνον-
 τος· ἐπληρωμένα δὲ τοσούτῃ κινδύνῳ, μελέσθης εἰς ταῦτό σιω-
 δραμεῖσθαι τῷ τε σιωδῶν τῷ ἀσέρον, καὶ τῷ πολυδρυλλήτων τυ-
 χαίων (τ 4), ἃ μηδεὶς ποτε, φασὶ, πλέων ἐδάρισσε, καὶ δέ-
 ον ἡμᾶς ἐλλυμνίζεν, οἷδ', ἐλελήθειμεν αὐτοῖς ἀναδεδραμνότες
 ἐπὶ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ σάσις ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῷ ἀρκτικῷ πνευ-
 μά-

11

πρὸς κύμα. (ο 4) Τοῖς ὕμνοις. (π 4) Παρ' ἐλπίδα. (ρ 4) Καταπραῖν-
 μετριάση. (σ 4) Ἡ σελήνη τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ πλησιφαῖς εἴτ' ἐν παρ-
 σέληνος γηρομένη, ἀπὸ τῆς δεκάτης πέμπτῃς ἐκ ἐξῆς ἄχρι τέλους εἴτ' ἐν
 τῆς συνόδου φθίνουσα διατελεῖ. Ο' γὰρ Συνίσσιος τὴν τῆς Σελήνης φθίνου-
 σιν ἀπὸ τῆς εἰκάδος ἔμηνος ὡς σύνηδες, ἀπὸ δὲ τῆς πέμπτῃς μεσσητος ὡς
 εἰκὸς λογιζόμενος, τρισκαδεκάτῃ φθίνοντας ἐννοεῖ τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην ἔ-
 μηνός, τὴν ἐκ Ἐννὶ τοῖς πάλαι καλεσμένην, ἣν ἐκ οἱ περὶ τὸν Κωμικὸν Ἀριστο-
 φάνη μάλιστα πασῶν ἡμερῶν δεδοίκασι· ταῖς γὰρ αὐξήσαις τεσσαρεσκαδεκα
 προσιδέμεναι ἐφεξῆς αἱ φθίνουσαι τρισκαδεκα, τὸν σεληνιακὸν μῆνα ὀλοπλη-
 ρῶσι. (τ 4) Τυχὰς ἐννοεῖ τὰ κῶ τὴν τῶν φωσγῆρων σύνοδον ἐν τε τῷ ἀέρι
 καὶ τῇ θαλάσῃ συμβαίοντα, τὴν ὡς ἐξῆς φησὶν, ἀκοσμίαν τῶν πνευμάτων,
 τὸν βαρδατον ὑετὸν, ἐκ τὴν τῆς θαλάσσης ἐντεῦθεν ταραχῶδη ἐκ οἷον βρασμώδη
 σάσις, τὰ ὑπὸ πάντων τῶν πλωτῆρων ἐκ τῆς συνεχῆς πείρας περιλαβόμενα,
 ἅτινα, τυχαῖα ἦκαστε κῶ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν, οἰομένων αὐτομάτῃ τινὶ συν-
 τυχίᾳ κατὰ τινά ἄτακτον ἐκ τυχαίων φορῶν, ἕως ἀναφαίνεσθαι, τὰ δὲ, ἐκ
 ἕως ἔχει, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς
 γιγνομένοις ἀκόλῳ, ἕως ἕκαστα γίγνεται (ἔρα Σειδαν ἐν τῷ, τυχαῖα.

μάτων, ὅς γε πολλὰ καὶ τῷ συνοδικῷ νύκτα. ἔπειτα ἡ-
κόσμη τα πνεύματα, ἡ θάλασσα κυκλῶν ἐγεγόνει· τὰ δὲ
πρὸς ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἡν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πάδη παραπλή-
σια δις ἀφηγώμεθα. ἐν οἷς ἡν, ὥνησέ τι τὸ μέγεθος ἔχει μῶνος
(υ 4). τὸ κέρας ἐτετρίγει, καὶ ἡμεῖς ὥόμεθα ὡροτονίζειν (φ 4) τῷ
καυῷ. ἔτα κατεαγὸς μέσον, ἐγγύς μὲν ἦλθεν ἀπαλέσαι πάν-
τας ἡμᾶς· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπαλώσκεν, αὐτὸ δὴ τῷτο καὶ ὡρίεσω-
σεν· ἐν ᾧ ἦν ἄλλως ἐνέγκαι τὴν βίαν πνεύματος· πάλιν δὲ
δυοπειδὲς ἦν τὸ ἴσιον, καὶ οὐκ εὐτροχον εἰς καθάρσεις. Οὕτως ἔν
παρὰ δόξαν ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀπλησίαν τῆς βιαιᾶς φορᾶς, ἡ-
μέραν ἐξῆς καὶ νύκτα ἠνέχθημεν, ἡ δὲ πρὸς δευτέραν ἔστις ὁρ-
νίδων

(υ 4) Τὰ ἐπαρόντα χωρὶς διεφθάρθαι τι δοκεῖ τῇ τῶν διαφορῶν ἀντι-
γραφῶν καὶ τυπογραφῶν ἀπειρία. εἰγ' ἐδ' ἀκολουθίαν συντάξεως ἐδὲ ἔννοι-
αν τινα ἔχει, ὡς ἔχει νῦν ἐν τῷ ὕρει. ἐγγεμὴν ἀφείη τὸ δεύτερον ἦν, θε-
ραπεύει πως καὶ τὰ τῆς ἐννοίας καὶ τὰ τῆς συντάξεως κατὰ γε τὸ ἐμοὶ δοκεῖν·
εἴη γὰρ ἂν τότε τοιούτῳ ὁ νῆς. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς ἦσαν τοιαῦτα, οἷα εἰκὸς
ἦν ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι, ἵνα μὴ πάδη παραπλήσια δις ἀφηγώμεθα· ἐν οἷς
(ἔστι τοιούτοις) ὥνησέ τι (ἡμᾶς) τὸ μέγεθος ἔχει μῶνος. τὴν δὲ ὥνησιν
ἐρμηνεύει ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων ὅτι κατεαγὴ τὸ κέρας καὶ περιέσωσεν αὐτὸς
κτ. Εἰρήνις φυλαττόμενος κινεῖν τὰ ἐπὶ ὕψος, ἱερὰ δόγματα τὰ τῶν τυ-
πογραφῶν καὶ ἀντιγραφῶν, καὶ μὲν δὴ καὶ συγγραφῶν ἐδὲ ὅτε ἀμαρτήματα
ἐφύετο, εἶποι, ὡς τὸ, τὰ περὶ ἡμᾶς ἐκ ἔστιν εὐθετα, ἀλλ' αἰτιατικὴ ἐκ
πρὶν ἐν ὥνησιν ἀποδομένη, τὸ δὲ οἷα ἐκ ἀναφορικὸν ὄνομα, ἀλλ' ὁμοιω-
σεως ἐπίρρημα τῷ ὡς ταυτοδυναμῶν· τότε ἐν οἷς ἦν, κατ' ὑπερολογίαν
ἐτέθη μετὰ τὸ, ἵνα μὴ πάδη παραπλήσια δις ἀφηγώμεθα· ὡς εἶναι κα-
τ' αὐτὸν τὴν ἔννοιαν τοιαύτην, τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς ὄντα, ὡς εἰκὸς ἦν, ἐν τοῖς
τοιούτοις ἐν οἷς ἦν (ἵνα μὴ πάδη παρ. δις ἀφ.) ὥνησέ τι τὸ μέγεθος ἔχει
μῶνος. (φ 4) Ὅτι ἡ ναὺς ἐποιεῖ ἥχον διὰ τῶν προτόνων τῇ ἐκείνῃ
ματὶ βία ἐντεινόμενων. πρότονα δὲ καὶ μὲν τινος, χοινία δὲ ὧν τὰ ἴδια ἀ-
νέλκοντο καὶ χαλῶντο. κατ' ἄλλας δὲ, τὰ ἐξ ἐκατέρου μέρους ἐκείνῃ ἐπὶ τὴν
πρώην καὶ τὴν πρῶμην ἐντεινόμενα χοινία· καὶ δὲ τὰς εἰδόμεναις, φησὶν Εὐ-
στάθει, τὰ χοινία τὰ συνδιδόντα τὸ κέρας, εἴτ' ἐν τῇ κοινῇ λογομένη
ἐκείνῃ, πρὸς τὸν ἴσον, ὅς περ κατάρτε κατ' ἡμῶν νῦν λέγει.

νίστων ὡδὴν, ἐλάτομην ἐγχεῖψαντες (χ4) ἀκαρῇ πέτρᾳ φο-
 βεβλημένη τῇ γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν Χερρόνησον. βοῆς δὲ
 ἡχομένης, ἐπειδὴ τις παρεγγύησεν αὐτῇ γῇ πελάσαι, θρῆς
 ἤρθη πολὺς καὶ ἦκισα ξύμφωνος, τῇ μὲν ναυτῷ πεφρικότων,
 ἡμῶν δὲ ὅττι ἀπειρίας τῷ χεῖρε ὑπικροτέντων, καὶ ὠριβαλλόντων
 ἀλλήλους, καὶ ὅτι ἐχόντων ὅπως χησώμεθα τῷ πλήθει τῇ χα-
 ρᾷ. ἐλέγετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῇ ὠρισάντων ἡμᾶς κιν-
 διῶν. ἤδη δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασεῖει τις ἄνθρωπος
 χωρικῶς ἐσαλμένος, καὶ δαίκνυσι τῇ χειρὶ τόπας ὑπόπτες (ψ4),
 καὶ ἑτέρας ὅς ἐδει θάρρῃσαι. καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ὅπῃ κελητίᾳ
 δισκάλμῃ (ω4), ὅπῃ ὁξάψας τῇ πλοῖς, μεταχειρίζεται τὸ
 πηδάλιον. ὁ δὲ Σύρος ἄσμηρος ὁξέση τῇ ποροδρίας. ἀναλύσας
 δὲ σαδίς καὶ πλείεις ἢ πεντήκοντα, τήν τε ναυὶ ἐνορμίζει λιμε-
 νισκίῳ χαρίεντι. Ἀζάριον οἶμαι καλῶσιν αὐτό. καὶ ἡμᾶς ὅπῃ τῇ
 ἡϊόνος ἀπεβίβασε, σωτῆρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ὑποκαλόμενος. καὶ
 μετὰ μικρὸν ἑτέραν ὀλκάδα (α5) εἰσήλασε, καὶ μάλα ἄλλην,
 καὶ ὡς ἑσπέραν εἶναι, πέντε γεγονότα ὑπὸ τῇ θραυσίᾳ ὡρε-
 σβύτῃ ὡρισωθεῖσαι φορτίδες, ὡς ἄγμα ἐναντιώτατον τῷ Ναυ-
 πλίῳ ποιεῖντος. ὅττι ὅμοιως ἐκείνος ὅτι ὑπὸ τῇ χειμῶνος ἐδέ-
 ξατο (β5). ἐς δὲ τὴν ὑσεραίαν, ἄλλοι κατήσαν, ὧν ἔνιοι, τῷ
 ὡρό-

(χ4) Προσεψαντες. (ψ4) Οὗς ἔδει φοβεῖσθαι. (ω4) Ἐπὶ Ἀκατίᾳ δύο
 σκαλμὸς ἐχόντος. σκαλμὸς δὲ ὁ πάσσαλος, περὶ ὃν δεσμῶσι τὴν κώπην.

(α5) Ὀλκὰς κυρίως ἡ φορηγὸς ναῦς, ἣτις καὶ φορητὴ λέγεται. (β5) Ὁ
 μὲν γὰρ Ναύπλιος ναυαγῆσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων παρεσκευάσεν νῆας, ὅτε δὲ
 τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς λοιπὰς ἐκινδύνεω περιέσωσεν. ἡ δὲ Ἰσθρία τοιαύτη τις
 εἶναι. Ὀδυσσεὺς ὁ πολὺμητις ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ φρονῶν Παλαμῆδην,
 κατηγόρησεν αὐτὸν εἰς Ἀγαμέμνονα πεπλασμέναις γραφαῖς ὡς ἔμελλε πα-
 ραδώσειν τῷ Πριάμῳ τὰς Ἑλλήνας. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων πιευσθὰς τῇ διαβολῇ
 ἐλιδροβόλησε Παλαμῆδην. Ναύπλιος δὲ ὁ πατήρ αὐτῷ μαθὼν τὴν τέτῃ ἀ-
 ναίρεσιν, ἐπλευσεν ἐπὶ Τροίαν πρὸς Ἑλλήνας, καὶ τὴν ἐκ παιδὸς ἀπῆται ποιήν.
 ἀπρακτος δὲ ὑποσείψας πάντων χαριζομένων τῷ Βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι,
 μετὰ τῇ Παλαμῆδην ἀπέλεν Ὀδυσσεὺς, παραπλέων λοιπὸν τὰς Ἑλληνικὰς πό-

πολαβόντων ἡμᾶς ἦσαν ὑπὸ Ἀλεξανδρείας ἡμέραν· καὶ νῦν ὁ-
 λόκληρος ἐσμέν σόλος ἐν νεωρίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἦδη καὶ
 τὰ ἐφόδια κατεδήλοτο· καὶ ᾗ ὄντες ἐδάδες ἀτυχεῖν (γ ς), καὶ
 δ' ἐλπίσαντες ὑπὲρ ἡμεροῖ ἡμέρας (δ ς), μετρίᾳ γε ἐνетиθέμεθα,
 καὶ ἀδὲ τῆτοις μετρίως ἐχρώμεθα· ὁ δὲ Πρεσβύτερος καὶ τὸτο ἡκέ-
 σατο (ε ς) διδῶς μὲν ἀδέν· καὶ ᾗ ἐδ' ὁμοῖος ἦν ἔχοντι· δείξας
 δὲ πέτρας, ἐν αἷς ἄριστον ἔφη καὶ δεῖπνον ἐκάστης ἡμέρας κεκρύ-
 φται τοῖς βελομένοις πονεῖν· ἐντεῦθεν ἰχθυώμενοι, ζῶμεν ἡμέ-
 ραν ἐβδόμην ἦδη, οἱ μὲν ἐντελεῖς, μυράνας τε καὶ καράβας εὐμε-
 γέθεις αἰρῶντες· τὰ δὲ μεῖράκια ὅτῃ κωβίοις εὐτυχεῖ καὶ ἰσίοις.
 ἐγὼ δὲ καὶ ὁ θρησκευτής (ζ ς) ὁ Ῥωμαῖος, ὅτῃ ταῖς λεπᾶσι
 ἰωννύμεθα· ἡ δὲ λεπὰς, ὅσπερ ὄντι κοῖλον, ὅσῃ ἐπειδὴν λά-
 βηται πέτρας, ἀπικυ ἰζεται (η ς). τὰ μὲν οὖν παλαιά, γλί-
 χρωσ ἐζῶμεν ὑπὸ τῆς θήρας, ὡς ἐχόμενος (θ ς) ἕκαστος ὅτε καὶ
 λάβοιτο· ἐδίδα δὲ δῶρα εἰδὲς ἀδένι. νῦν δὲ ἐν ἀφθονωτέροις ἀ-
 παντες ὑπὸ τοιαύτης αἰτίας. αἱ γυναῖκες ταῖς γυναξίν, αἱ Λί-
 βουσαι ταῖς πλεῖστας, βέλοιντο μὲν ἂν καὶ τὸ τ' ὀρνίθων γάλα
 παραχεῖν· παρέχουσι γὰρ ὅσα αὐταῖς ἀήρτε φέρει καὶ γῆ,
 τυρῆς, ἄλευρα, πέμματα ἐκ κριθῶν, κρέα ἄρνια, ἀλεκτορί-
 δας, ὡς ἀλεκτόρεα. ἦδη δέ τις καὶ ὠτίδα ἔδωκεν, ὄρνειον ἐκτό-
 πως ἡδύ· ἰδὼν ἂν ἄρχεικος ἐπέποι ταῶν. αὐταὶ δὲ κατακομι-
 ζουσιν ὅτῃ τὴν ναῶν τὰ δῶρα. αἱ δὲ δεχόμεναι κοινῶνται τοῖς βε-
 λομένοις. οἱ δὲ, ἡμῖν ἦδη τὰ ὑπὸ τ' θήρας δωρῶνται. καὶ ἡκεῖ τις
 ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, πᾶς ἐπ' ἀνδρὶ, καὶ ἀνὴρ ὅτῃ παιδί, φέρων
 αἰεὶ τίμοι ξένιον, ὁ μὲν, ἡγχιζωμένον ἰχθυῖδιον, ὁ δὲ ἄλλος
 ἄλλο

λεις, ἄλλα τε καὶ τὰς Ἑλλήνας ἐποίησε, καὶ τελευτῶν ἀκέρως τὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 πατρίδα ἐκφόδον, ἀπελθὼν εἰς Εὐβοίαν, ἥψε Φρυγῶν νυκτὸς ἐπὶ τὰ κοῖλα ταύτης
 καὶ τὸν λεγόμενον Καφηρέα, ὅτε πλεύσαντες οἱ Ἑλλήνες λιμένα κατὰ τοπάζαντες
 εἶναι διεφθάρησαν. (γ ς) Γλίχρως καὶ τῶν ἐπιτηδείων φειδόμενοι ζῆν, ἢ δυσχερῶς
 ἐν τῷ πλῆθ. (δ ς) Βραδύναι. (ε ς) Γάσατο, διωρῶσατο. (ζ ς) Ὁ Μο-
 ναχός, ὁ Καλόγηρος. (η ς) Ἰαχυρῶς ἔχεται. (θ ς) Σφόδρα, καὶ ἀμφοτέ-

ἄλλο τι, πάντως ἐνγέτι ἀγαθόν, ὧν φέρουσι πέτραι· ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι βελομένῳ τὰ παρὰ τῇ γυναικὶ δέχεσθαι, σὺν χάριν εἰς τῆς, ἵνα μή τις ὀρεχαιρία μοι (15) ποθὲς αὐτὰς γένηται, καὶ τα ἐπειδὴν ὀξόμνου δέη, διαποροῖν ἀνέμφοι· ἐπεὶ τίγε ἐκώλυε τὸ ὅτι τοῖς ὀπηδεῖσι τρυφᾶν; ἔτω πολλὰ πολλὰ χόθεν συρρεῖ. Σὺ μὲν οὖν ἀρετὴν λογιῇ τὴν φιλοφροσυνὴν τῇ ἐγχαρίων, ἣν εἰς τὰς ὀπηδεσμένας ἐνδείκνυται· τὸ δὲ, ἑτεροῖα ὅτιν, οἷον ἄξιον εἶναι εἰς διηγήσασθαι, καὶ ταῦτα ὅτι τῇ νῦν ἐμοὶ παρῆσθαι χολῆς. κλύμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν· δυσυχῆσι γὰρ ὅσῳ αἱ Λήμνιαι (κ5)· αὐταὶ γὰρ ὑπὸ μαζῶσι, καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῇ σέρων; ὥστε τὰ βρέφη μὴ διὰ μάλης, ἀλλὰ δι' ὧμων παρὰ τῇ θήλῃ ἀναβεβλημένης· εἰ μή τις εἴποι τὸν Ἀμμωνα (λ5), εἰ τὴν Ἀμμωνος γυνὴ εἰς μᾶλλον εἶναι μηλοτρόφον ἢ κροτοτρόφον ἀγαθῶν· ἀνείναι δὲ τὴν φύσιν ἀνδρώποισι ὁμοίως εἰς κτύπεσι δαψιλεσέρας καὶ ἀφοτέρας τὰς εἰς γάλακτος πίδακας (μ5), εἰ εἰς τὸ δεῖν ἀφοτέρων εἶναι.

ραις, ὃ λέγεται, κρατῶν, οἰκονομῶν. (15) Συμβόλαιον, συνάλλαγμα.

(κ5) Τὰ περὶ τῆς Λήμνης ἱστορήματα καὶ μυθολογηθέντα πάντα μονοῦ ἀνερευνήσας παρὰ τε ἱστορικοῖς καὶ μυθολόγοις, ἑδμεῖς εὗρον τὰς Λημνίας γυναῖκας δυσυχῆσας, ὅπερ φησὶ Σύνεσιος ἰδεῖν δυσυχὴν τὰς Λιβύσας, μᾶλλον μὲν ἐν τέναντιον, φειρεύσας εὗρον αὐτάς τε καὶ ἅπαν ἐν γένει τὸ θῆλυ καὶ τὴν νῆσον ἐκ θεῆς μηνίματος, ἐφ' οἷς ἀπέκτειναν ἀδίκως πρότερον μὲν αἱ Λήμνιαι τὰς αὐτῶν ἀνδρας· μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Πελασγῶν ἀποικοὶ τὰς γυναῖκας, ὡς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἐξ Ἀττικῆς, καὶ τὰς παῖδας, ἑς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. Ὅθεν τὸ, δυσυχῆσιν ὅπερ αἱ Λήμνιαι σκοπεῖν μὴ ἄρα βέλτιον ἀναγινώσκων ἔχῃ ὅπερ αἱ Λήμνιαι· ἢ ἢ· μήνιμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν, δυσυχῆσιν ὁμως αἱ Λιβύσας ἔχῃ ὅπερ αἱ Λήμνιαι φειρεύσαι καὶ ξηρὰς φειρεύσαι τὰς μαζὰς, ἀλλ' ἑτεροῖόν τι· αὐταὶ γὰρ ὑπερμαζῶσι κτλ. ὅπερ εἰ μόνον τῇ ἱστορίᾳ συνάδον, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀκολουθείᾳ τῆς συντάξεως φαίνεται οἰκειότερον· εἰ γὰρ ἦν αὐτῷ βελομένῳ εἰπεῖν ὅτι τὰ αὐτὰ ταῖς Λημνίαις ἱπαχον αἱ Λιβύσας, εἶδει εἰπεῖν καὶ αὐταὶ γὰρ ὑπερμαζῶσιν, ὡς ἐκτετακται δηλαδὴ ὡς δὲ νῦν ἔχει, πρὸς τῷ μὴ συμβιβάζεσθαι τῇ ἱστορίᾳ, ἐμοὶ δοκεῖ καὶ ἀσυνάρτητον καὶ ἀσύντακτον. (λ5) Ἀμμων ὁ Ζεὺς παρ' Αἰγυπτίοις. (μ5) Τὰς πη-

θάτων τε ἔξ θυλάκων. μανθάνουσι δὲ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, οἷσι-
 σι συμβόλαιον γέγονε πρὸς ἄνθρωπον ὑπόφοριον (ν ς). ὅτι μὴ
 πᾶν τὸ θῆλυ τοιαῦτόν ᾔσιν, ἀπιστῶσι· ἐπειδὴν λάβωνται γυ-
 ναικὸς ξένης, φιλοφρονέονται καὶ πάντα δρῶσιν, ἔς τ' ἂν τὰς
 ἀγκάλας διερευνήσωνται. ἡ Ἰδῶσα λέγει πρὸς ἄλλω, ἔξ κα-
 λῶσιν ἀλλήλας ὥσπερ οἱ Κίκονες (ξ ς). αἱ δὲ, συμφοιτῶσιν ὅττι
 τὴν θῆραν· ἔξ ὅττι τέτω (ο ς) δωροφορεῖσιν (π ς). ἡμῖν δὲ ὡς ἔξ
 τῶν ἐκ Πόντου θρακῶν, ὃ συνελθεῖναι τέχνην ἔξ φύσεως, ὑ-
 πὲρ ὧν μύρμηκας ἔντομον (ρ ς) ἔδειξαν (σ ς). ἀμφὶ τῷτο ἦν
 ἅπαντα παρὰ, καὶ τῷτο παρὰ τῶν γυναικῶν πλείεα ἐνεπορεύε-
 το (τ ς). καὶ μετεπέμποντο αὐτὸ πρότερον ἄλλῃ παρὰ ἄλλης
 γυναικὸς τῶν ἀλγογυιόνων εὐδαίμονες· τὸ δὲ, ἔτοι σφόδρα (υ ς)
 ἰταμόν, ὥς ἔξ ἀπαύσας. Τῷτο σοὶ φῶμα ἐκ τραγικῆς κωμι-
 κὸν ὅτε δαίμων ἡμῖν ἐνήρμοσε, καὶ γὰρ τοῖς πρὸς σὲ ῥάμμασι·
 καὶ ἴδα μὲν ὁκτείναις τὴν ὁπιολὴν εἰς μῆκος ὅτε μετρίως μείζον,
 ἀλλ' ὥσπερ ὅτε συνεῖναι σοὶ καὶ πρόσωπον, ἔτω καὶ ὅτε ῥάφειν ἀ-
 πλήτως ἔχω· ἅμα δὲ ὅτε ἐλπίσας ἔτι σοὶ διαλέξεσθαι, νῦν ἐ-

παι-

γας. (ν ς) Ξένοι. (ξ ς) Ὡς περ οἱ Κίκονες ἐκάλεσαν ἀλλήλους ἐπὶ Οὐδυσσεῶν
 ἢ δὲ ἰσορία τοιαύτη. Οὐδυσσεὺς Τροίηνθεν ἀναπλέων ἐπὶ Ἰθάκην, ἀνέμενα
 φερόμενος, προσπνέχθη τῇ γῇ τῶν Κικόνων, οἱ δὲ Κίκονες ἔθνος ἦν
 Θρακικὸν τὴν κατέναντι Σαμοθράκης παραλίαν τῆς Θράκης οἰκῶντες· ἐν-
 θαῖσμαρον τὴν πόλιν αὐτῶν ἐπόρθησεν, αὐτῶν τε πολλὰς ὥλεσεν, ἐκ πόλιος
 δ' ἀλόχους ἔξ κτήματα πολλὰ λαβὼν μετὰ τῶν ἐταίρων ἐδάσατο. Τῶτων δὲ
 πρᾶχθέντων παρεκάλει τὰς ἐταῖρας διερεῖν ποδὶ, ὃ ἐξὶ σπυδαίως φυγεῖν, οἱ δὲ,
 φησι, μέγα νήπιοι ἐκ ἐπίθοντο, αὐτὰ δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ
 μῆλα ἔσφαζον παρὰ θύνα ἔξ εἰλίποδας ἔλικας βῆς. ἐν τῷτο δὲ ἀπερχόμενοι
 οἱ Κίκονες, Κίκονας ἄλλος ἐκάλεσαν, οἱ σφίσι γείτονες ἦσαν, ἔξ
 ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνδρα γίνεται ὥρη. Σησάμενοι
 ἐμάχοντο κραταιῶς, ὥς δαμάσαντες ἔρρεψαν τὰς Ἀχαιῆς κτλ. (ο ς) Ἰνα
 θεάσωμεν. (π ς) Φέρει δῶρα. (ρ ς) Λεπτὸν καὶ τὴν ἀσφύ. (σ ς) Ἀ-
 πείδειξαν. (τ ς) Ἐλάμβανε. (υ ς) Τὸ δὲ, ἦν ἔξ πάντοτε αὐθαδέες ἀναιδὲς
 ὥς ἔξ ἀπαύσας. ἐμοὶ δέγε δοκεῖ βέλτιον γράφειν, ἔτω τοι σφόδρα ἰταμόν

πειρᾶν ἔξόν, ἐμπορεῖμαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐφημερίσι (φ 5), καὶ
 διδασκαλίᾳ (χ 5), τῷ ὑποσολῷ ἐφαρμοσαίς (ψ 5), ὡς συ-
 νωνύμων ἡμερῶν ἔχοιμ' αἱ ὑπομνήματα. Εἴρωσο, καὶ τὸν υἱόν (ω 5)
 Διόσκορον κέλευε (α 6) μετὰ τῷ μητρὸς (β 6) καὶ τῷ τίτθι, ἃς
 ἐγὼ καὶ φιλῶ, καὶ ἐν ἀδελφαῖς ἄγω. ἄσπασαι τῷ Σεβασμιω-
 τάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ Φιλόσοφον, καὶ τὸν εὐδαίμονα χορὸν
 τὸν ὑπολαύοντα τῷ Σεπασίας αὐδῆς· ὅτι πάντων δὲ μάλιστα τὸν
 ἱερώτατον πατέρα (γ 6) Θεότεκνον, καὶ τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Ἀ-
 θανάσιον. τὸν δὲ ὁμοφυχότατον ἡμῖν Γάϊον εὖ οἶδ' ὅτι φρο-
 νῶν ὅσα ἐγὼ, μετὰ τῷ συγγηγῶν τάττεις. Μετ' ὁκέων γουῷ
 προσειρήδω καὶ ὁ θαυμασίος γραμματικὸς Θεοδόσιος, ὃς (δ 6)
 εἰ καὶ μάντις ὢν ἔκρυπτεν ἡμᾶς· προγενὲς γὰρ ἐν οἷς ἔσομαι, κα-
 τέβαλε τῷ προθυμίαν τῷ σὺν ἡμῖν ἀποδημίας· ἀλλ' ἐν ἔγωγε
 αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πλεύσεις·
 εἰδέποτε πάντως δεήσοι, ἀλλὰ μήτοι φθίνοντός γε μῦθος.

Τοῖς

ἐν ᾗ· τὸ δὲ ἐς τοσούτον ἐτύγχανεν ἀναιδὲς, ὥστε καὶ ἀποδύτασθαι. (φ 5) Ἐφη-
 μερίς ἢ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφῇ· βιβλίον ἐν ᾧ τις
 τὰ συγκυρῶντα αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις μνήμης ἕνεκα σημειοῖ. (χ 5) Εἰς ἃς
 σπεδὴν καὶ ἐπιμέλειαν κατέβαλον. (ψ 5) Προσφαρμοσάις, συνάφαις. προ-
 ήνεγκε δὲ τὸν λόγον κατ' εὐκτικὴν ἐγκλίσιν ἵνα ἐκκλῇ τὸ βαρὺ τῆς προ-
 σάξεως. (ω 5) Τὸν σόν. (α 6) Λάβε καὶ κοινὴ τὸ ἐρῶσθαι. (β 6) Τῷ
 σὲ υἱὲ Διοσκόρου. (γ 6) Τὸν πατέρα λέγει τῆς Φιλοσόφου, καὶ δῆλον ἐκ
 τῆς 16. ἐν ᾗ φησι πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Φιλόσοφον· ἄσπασαι τὴν μα-
 καρίαν ἐταίραν ἀπὸ τῷ πατρὸς Θεοτέκνου, καὶ τῷ Ἀδελφῷ Ἀθανασίῳ δεξα-
 μένῃ. (δ 6) Ὅς εἰ καὶ ἔκρυπτεν ἡμᾶς (ἐκ φανέρους ἡμῖν) μάντις ὢν (ἀντὶ
 τῷ ὅτι ἦν μάντις) ἀλλ' ἐν ἐγῷ καὶ φιλῶ αὐτὸν καὶ ἀσπάζομαι· τὸ δὲ προγενὲς
 ἐν οἷς ἔσομαι, μέλει τῷ, τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, διὰ μέσους ἀναγνωστέον,
 ὅπερ ἐστὶν ἀποδείξεις τῷ ὅτι ἦν μάντις· ἀσεϊζόμενος δὲ λέγει τὸ τοιοῦτον Σύνεσιος.

*) Τοῖς Πρεσβυτέροις. 5.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ὑπὲρ Κύριον, ἢ (α) πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον· ἀλλὰ οὗτο ὁ ἐκ τ' ἀδελωτάτης αἰρέσεως Εὐνομίᾳ πωδάνομαι Κυτιανὸν ὄνομα, καὶ τῷ ὑπὲρ στρατοπέδῳ θρυλλομένῳ ὑπ' αὐτῷ δυναστείαν προσησαμένῃς, μοιχαῖς (β) πάλιν τῷ Ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλῃς τινὰς ἐφιστάναι παγίδα (γ) ταῖς τ' ἀκραιωτέρων ψυχαῖς, οὓς ἐναγχοῖ οἱ παρὰ Κυτιανῷ σαλόντες,

καὶ) Οἱ ἐκ τῆς αἰρέσεως Εὐνομίᾳ μὴ δυνάμενοι κηρύττειν ἀνακεκαλυμμένως τὰ μισαρὰ αὐτῶν δόγματα, κεκαλυμμένον ὃν σφίσι, ὡς εἰκεν, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, λάθρα τῷ μηχανῶν ποιῆσαι. καὶ δὴ λαβόμενοι προστάτης Κυτιανῷ τῷ ὁμοφρονούντ' σφίσι καὶ τῶν ἐν ἀξιώμασιν ὄντων, ἀποδείξουσιν δι' αὐτῶν ψευδοδιδασκάλῃς τινὰς, τῷ μὲν δοκεῖν ἐπὶ δίκην τινὰ εἶσαν αὐτοῖς δῆδεν ἐν Πεντάπολει, τῷ ὄντι δὲ ἵνα τὰ ζῆλῳ τῆς ἀδείας τῷ καθαρῷ σίτῳ παραμιγνύντες ἐγκαταβάλλωσι τῷ λήθῳ Χριστοῦ. Τῷ δὲ μαθὼν ὁ Συνέσις τὴν Παντάπολεως ἐκκλησίαν τότε λέγων, γράφει τὴν παρεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὰς πρεσβυτέρας μηνῶν αὐτοῖς τὸν ἐπὶ Πεντάπολιν κατέπλεον τῶν νόθων πρεσβυτέρων, καὶ προσέειπεν αὐτοῖς ἐπαγρυπνεῖν ὥστε ἕκαστος ποιμαίνει ποιμνίον, καὶ προσέειπεν ἵνα μὴ λάθωσιν ἐμπεσόντες τῇ μάδῃ οἱ ἄγριοι εἶσι λύκοι καὶ ἀποσυλίσσῃσι τινὰς τῶν ἀκραιωτέρων.

(α) Οἱ ἢ σύνδεσμος ἀναιρετικός ἐστιν ἰσοδύναμος τῷ εἰ. ὅδ' ἐν ἀρχῇ εἰς ἐξῆς κώλῃ ἀλλὰ, ἐναντιωματικός ἀπὸ εἰ ὅμως· τὸ δὲ ὅλον τοιαῦτό τί ἐστι συμφραζόμενον. Ἀγαθὸν τὸ ἐπὶ Κύριον πεποιθέναι ἐχθρὸν ἐπ' ἄνθρωπον, οἱ Εὐνομιανοὶ ὅμως τέναντίον ποιεῖντες, ὡς πυνθάνομαι, ἐκ ἐπὶ Κύριον, ἐπὶ δὲ Κυτιανὸν ἄνθρωπον πεποιθῆσαι προσησάμενοι εἰτ' ἐν προστάτην σφῶν λαβόντες αὐτὸν καὶ ἢ ἔχει ἐν τῷ στρατοπέδῳ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, καὶ μοιχῶν πάλιν ὡς καὶ ἄλλοτε τὴν ἐκκλησίαν κτ. Τὸ δὲ Κυτιανὸν ὄνομα ἀορίσως προσεσχθέν, ὑπεροψίαν τινὰ πρὸς αὐτὸν εἰς συγγραφῆς ἐμφαίνει, καὶ ὅτι ἀγνάς τις καὶ ἄσημος ἐτύγχανεν ὢν ὁ Κυτιανός. (β) Μοιχαῖς δίκην ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν πιστῶν εἰσδύεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. (γ) Ἐφιστάναι παγίδα φησὶ κατ' ὅτι ἐκ ἀναφανδόν, ὑπέλθῃς δὲ καὶ ὁρδοδοξίαν πλαττόμενοι ἐκέρυττον τὰ ἄδεια αὐτῶν δόγματα· διὰ τῷτο καὶ τῶν ἀκραιωτέρων ταῖς ψυχαῖς· περὶ γὰρ τῶν ὁπωσὲν ἐμπειροτέρων ἔδει φόβος ἵνα μὴ ταῖς παγίσιν τῶν

παι, ἐπ' αὐτὸ τῆτο (δ) καταπεπλεύκασιν ἄγοντες· ἡ γὰρ δίκη (ε), πόροημα (ζ) τ' ἀσεβείας ὅτι, μᾶλλον δὲ ἁγῶν ὑπὲρ ἀσεβείας. Οὗτοι τοίνυν οἱ νόθοι πρεσβύτεροι, οἱ νεήλυδες ἀπόστολοι ■ διαβόλατε καὶ Κιρριανῶ, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς (η) ἐμπιδήσαντες ὡς ποιμαίνετε ποιμνίῳ· μὴ λάθωσιν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασείροντες· κατάδηλοι πᾶσιν ἐσιν αἱ τῶν καταφυγᾶ· ἴτε τίνες ἄρχοι δέξαντ' ἂν αὐτὰς· ἴτε τίνες οἰκίσαι τοῖς ληστῶν ἀνεώγασιν. μετέλθετε (θ) εἰς φῶρας ῥινηλατουῶντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τῷ λόγῳ τῆς Μωσαικῆς (ι), ὡς ἐλόγησε εἰς ἄνδρας, οἱ καὶ τῷ ἡγεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἐξ γνῶμης καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ὁκεῖνο δὲ εἰπὼν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· τὰ καλὰ (κ) καλῶς γινέσθω· ἡ ὑπὲρ κέρδους ἕως ἀνηρέθω· ἅπαντα διὰ τὸν Θεὸν ἐγκεχειρίθω. εἰδὲ τὴν αὐτῇ ἀρετῇ εἶναι καὶ πονηρίας ὑπόδεσιν (λ). ὑπὲρ ὠσεβείας ὁ δρόμος, ὑπὲρ ψυχῶν ἀγωνισέον· μὴ τινὰς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὅπως ἔδοξε ἡλὴ πεποιῶται. ὅς δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφροσύνης (μ),

αὖτις

τοῖσιν ἐμπέσωσι. (δ) Ἐπὶ τὸ παγίδα ταῖς τῶν ἀν. ψυχ. ἐφιστάται. καὶ δὲ ἐπὶ πρόθεσις τὸ τελικὸν αἴτιον σημαίνει. (ε) Ἐφ' ἣν προφασίζοντα πεπλευκέναι. (ζ) Πρόφασις, προκάλυμμα ὑφ' ἧς καλύπτει τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν. (η) Ἐξακείνεται ἐξωθεν τὸ ὁράτε ἢ προσέχετε, ἢ ὅτι ἵνα ἀποτελεστικός σύνδεσμος. ὁ μὲν, ἵνα ὑποτάξῃ τὸ ῥῆμα, τὸ δὲ ὁράτε εἰς ἀπόδοσιν ἢ κατέχει ὁ ἵνα λόγος· ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις δύο λόγοι εἰσιν αὐτοῖς, ἢ ἀτελής ἄτερος κατὰ θάτερον. ὅρα γραμ. Νεοφύτοι ἐν τοῖς αἰτιολογικοῖς συνδέσμοις. (θ) Ἐξίχνευσάτε, ζητήσατε εὐρεῖν τὰς φῶρας ῥινηλατῶντες ὥστε καὶ κυνηγετικαὶ κύβες τὰς θήρας. (ι) Ἡ ἱστορία κατὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ. Ἐξοδ. κεφ. λβ'. (κ) Τὰ καλὰ ῥητικῶς εἰρηκεν. ἐννοεῖ δ' ἅπαντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ τῶν ἀποστόλων ■ Κιρριανῶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ποιήσωσι. ταῦτα, φησὶ, γινέσθω καλῶς ὅτι ἔστιν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας μόνης, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ κέρδους. τὸ δὲ, ἡ ὑπὲρ κέρδους ἕως ἀνηρέθω, εἴτ' ἐν ἀπέσω, ἐξήγησις ἐστὶν ὅτι, τὰ καλὰ καλῶς γινέσθω. (λ) Τὸτ' ἔστιν ὕλην καὶ ἀφορμὴν· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν πρεσβυτέρων μετέλευσις καὶ ῥινηλασία, ἣτις ἀμειδί μὲν καὶ ὑπὲρ μόνης γινομένη τῆς εὐσεβείας, ἀρετῆς ἐστὶν ὕλη· ἀφορεῖται δὲ πρὸς τὴν κέρδος χερματικὸν, πονηρίας ἐργάτης. (μ) Ἡ μετοχή τὸ, ἀφροσύνης τρόπον σημαίνει τῆς ὅτι βαλάν-

αὐξή βαλάντιον, καὶ διὰ τῆς δοκεῖν εἶναι ληΐσιμος ἡ παροῖς ἀ-
 πατησί δομύτητα (ν), δυναστείαν (ξ) ἐαυτῷ κατεργάζεται (ο),
 ἕτος εἶναι ὃν ἡμεῖς συνόδῃ χριστιανῶν ἐκκληρύττομεν (π). ὅτι ἐ-
 ποίησαν ὁ θεὸς ἀτελῇ τῷ ἀρετῷ· ὃ δέεται πονηρίας συμμά-
 χῃ· ὅτι ἐπλείψῃσι (ρ) ἐρατιῶται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλη-
 σίας· εὐρήσει συμμάχῃς ἐνταῦθα μὲν ἀμφοτέρω, ἐν ἑρανῷ δὲ ἐν-
 τελομήδῃς· ὑμεῖς ἔτοι γίνεσθε (σ)· καλὸν γὰρ ἡ κατορθῶσι συ-
 νεύετε, καλὸν δὲ καὶ παραβαίνεσιν ἐπαράσας (τ). ὅς τις ἂν
 ἐν μαλακίσῃται (υ) ἡ ψυχῇ, καὶ ὅς τις ἂν ἐπεξέλθῃ μὲν, ἀρ-
 πάσῃ δέ τι τῶν ἄλλοτρίων (φ), μὴ ἀνάτιος (χ) γένοιτο τῷ θεῷ.
 ἐν τῇτῳ μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε, ἡ ἐστὶν τραπεζίταις ἐστὶν πο-
 νηρίας, ἐστὶν καδᾶσθαι νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παραχαράττον-
 τας (ψ), ὡς ἐνέγκετε (ω)· πᾶσι ποιήσατε καταφανείς ἵτι-
 νές εἰσι. καὶ ἔτι (α 2) ἄτιμοι τῷ Πτολεμαῖδος ὄρων ἀπελη-
 λάσθωσαν, ὅτι (β 2) σὺ αὐτοῖς ἡκεῖ ληΐμα πᾶν (γ 2) ἀμει-
 νον

τον

τῇ αὐξήσεως· ὁ δὲ νῆς· ὅς δ' ἂν λαβῇ χρήματα παρὰ τῶν πιστῶν, γήσας
 πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς σκοπὴ τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ ἐστὶν προφασιζόμενος ὑπὲρ τῆς
 ἐκκλησίας ἔχει ὑπὲρ ἐαυτῆς τέτων δεινῶν κτ. (ν) Τῆς ἐν ἀνθρώπῳ δεινῆς
 ἡ αὐξησῆς. (ξ) Πλῆτον. (ο) Συνάθροισι. (π) Ἀντι τῆς, τῆτον ἡμεῖς ἐκ
 κληρύττομεν, ἐπ' ἐν δοποβάλλομεν συνόδῃ ἡτοῖ ἐκκλησίας χριστιανῶν. (ρ) Τὸ
 ἐπιλείπειν συντάσσεται ἔτι ἡ αἰτιατικῇ, ὡς τὸ, ἡ δὲ τόλμα αὐτὴς ἀρχεται
 ἀπολείπειν· ἡ, ἐκ ἀπολείπειν ἡμᾶς ὁ ἀσφόμελος. (σ) Τ' μετὶ γίνεσθε ἡ
 τοι δηλ. οἱ ἐνταῦθα μὲν ἀμφοῖ, ἐν ἑρανῷ δὲ ἐντελομήδοι σύμμαχοι.

(τ) Ἀντι τῆς ὥσπερ γὰρ ἐστὶ καλόν, ἐπ' ἐν δίκαιον ἡ πρέπον συνεύχεσθαι
 τοῖς κατορθῶσιν, ἐπ' ἐν ποιῶσι τὰ δέοντα προσεπτόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τῶν νό-
 μων ἢ τῆς ἐκκλησίας, ἕτως ἐστὶ καλόν ἡ ἐπαράσας τοῖς παραβαίνεσιν μὴ
 ποιῶσι ταῦτα· λέγει δὲ τῷ δικαιολογούμενος ἐφ' αἷς μέλλει ποιῆσαι ἀρετῆς.

(υ) Ἀμελήσῃ ἐπεξέλθῃ. (φ) λᾶβῃ δέ τι ἢ παρὰ τῶν πιστῶν διὰ τὸ ἐ-
 πεξέλθῃ, ἢ παρὰ τῶν ψευδοδιδασκάλων αὐτῶν ἰδῶν, παρίδῃ, ἡ ἀκέραιος
 περικύσῃ ὡς παρακατιῶν φησιν. (χ) Ἀνέγκλητος, ἀτιμώρητος.

(ψ) Τῶς νοθεύοντας, κηρύττοντας. (ω) Περιφέρειτε, θεωρεῖσθε ὡς πε-
 ριφέρειτε τὰς μοιχαλδίας, (α 2) Καταφανείς δηλονότι γενομένους ὅποιοι εἶ-

(β 2) Τὴν ἀθεωτάτην αἰτῶν Αἵρεσιν ἐννοεῖ. (γ 2) Ὁλέκληρον, ἡ

γώγητον ὑποφέροντες. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπάρατος τῷ Θεῷ· ὅς τις ἀσεβῇ σύνοδον ἰδὼν, παρεῖδεν, ἢ ἀκέσαι, παρήκυσεν, ἢ κέρδει παρ' αὐτῷ ἐμολύνατο. τέτς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας (δ2) εἶναι διαταττόμεθα, παρ' ὧν ἐκ ἕξεσι κομίσασθαι λάφυρον. ὡς δὲ ἔλαβόντας φησὶν ὁ Θεός, μεταμετέλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαῦλ. ἀλλ' ὑμῶν ὅπῃ μηδενὶ μεταμέλειτο· ἀλλὰ μέλοι μὲ ὑμῶν τῷ Θεῷ, μέλοι δὲ ὑμῖν ἔθ' Θεῷ.

Α' νυσίω. 6.

Ὁ δὲ Καρναῖς (α), ἔτι μέλλει, καὶ ἔθ' ἐκὼν, ἔθ' ὑπ' ἀνάγκης γίνεται δίκαιος· καὶ δὲ ἤκειν αὐτὸν ἵνα εἰδῶμεν ὅ,τι ἐλέγει,

Θακτον, κισσερσέζικον. (δ2) Ἀ'μαληκίταις ἔθνος ἀρχαῖον ἐφ' ἧς ἐγράτευσεν Σαῦλ ἐκ θεῖς προσάγματος, ἀνθ' ὧν ἐνάκωσαν Ἰσραὴλ ἀναβαίνοντα ἐξ Αἰγύπτου· προσέτακται δὲ Σαῦλ δοποκτεῖναι πάντας Ἀ'μαληκίτας ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης, καὶ ἀνδράσιν ἕως κτήν· ὁ δὲ, περιποιήσατο ζῶντα Ἀ'γαθῶν τῶν βασιλείᾳ αὐτῶν, καὶ τὰ κράτις πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἔλαβ' ἐπὶ αὐτῷ αἰτήσαντος ὅπως θύσωσι, φησὶν, ἐνώπιον Θεῷ ἐν Γαλγάλοις· ἔπειτα ἀγανακτήσας ὁ Θεός, ἐξεδένωσεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς Σαμεὴλ τὸν προφῆτην δι' ἧς ἔχρισεν αὐτὸν βασιλεῖα. „μεταμετέλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαῦλ. ἀναλογεῖται τοῖνυν ἐνταῦθα Ἀ'μαληκίταις μὲν, οἱ Εὐνομιανοί· τῷ δὲ Σαῦλ οἱ πρεσβύτεροι πρὸς ἧς ἡ ἐπιστολή· τὸ γὰρ τέτς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας καὶ πρὸς τὰς ἰδόντας ἀσεβῇ σύνοδον καὶ παριδόντας κα., ὡς ἂν τις οἰηθεῖ, ποιῇ τὴν δεξιάν· ἀδιανέητον γὰρ τέτο· πρὸς δὲ τὰς νόδας τῶν Εὐνομιανῶν πρεσβυτέρους. ἐν δὲ τῷ ἐμολύναιτο ἐντελῶς γινέσθαι. ἢ ἢ τὸ, ὅς τις ἀσεβῇ σύνοδον ἰδὼν, παρεῖδε κα. μέχρι ἔμολύναιτο, καὶ φοροσύνης χῆμα ἀσυνδέτως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα, καὶ ἐρμηνευτικῶς ἔ, ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν. τὸ δὲ τέτς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας . . . ἀρχὴ ἐτέρης νοήματος ἀσυνδέτως καὶ τέτο προσεχθέν.

(α) Ὁ Καρναῖς ἔτος κλέψας τὸν ἵππον Συνεσίω, πρέσβασίζετο ἐπὶ τὸ ἀνήπαλι τέτον εἰληφέναι, καὶ ἀπαιτῶντι ἐκ ἀπεδίδε τῷ Συνεσίῳ, ἀλλὰ τυραννικῶς ὡς τις Ἀ'γαθουλῆς ἢ Διονύσιος ἡξίς κατέχειν, σμικρὸν ἀντ' αὐτῆς προτίειν ἀργύριον. ὁ γὰρ Συνεσίος ἐνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν δίκην, δι' ἐπιστολῆς διὰ ζέσης φωνῆς Ἀ'νυσίῳ περὶ αὐτῆς διαλεξάμενος. μελήσαντα δ' ὡς ἔοικεν,

γει, καὶ οἷς τισιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντίβλέφεται, παρ' ὧν ἤξι-
 ωτε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἵππον ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρα-
 τιώτης, φησὶν, ἀνίππος ᾖ. πρῶταίη δὲ κομιδῇ σμικρὸν ἀγχι-
 ριοκ, καὶ μὴ ἀπαδιδόμενοις σὺκ ἀπαδιδώσιν. ἀλλ' οἶεται σὺ δίκην τῶν
 ἵππων ἔχειν, καὶ ταῦτα σὺκ ὧν Ἀγαθοκλῆς, ἡ Διονύσιος, β-
 οῖς αἱ τυραννίδες ἐπέτρεπον ἔτω πάνυ πονηροῖς εἶναι, ἀλλ' ἡ
 νᾶς ὁ Καπφαροδίτης, ὃν χαλεπὸν (γ) ἐπαναγαγεῖν εἰς ἐθ-
 νόμας (δ). ἂν ἔν διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σέ (ε), μηδὲ ἡμεῖς ἀγνο-
 ῇσωμεν, ἵνα εἴδῃ καὶ πρὸς ὅσωπον αὐτὸν ἐλέγχοντας ἀπὸ Κυρή-
 νης καλέσωμεν.

*) Θεοδώρῳ καὶ τῇ Ἀδελφῇ. 7.

Πῶς δοκεῖτε; δέδνημαι τῷ καρδίαν ἐκδεδομένη λόγῳ καὶ
 τῷ πόλιν, ὅτι δεινῇ τινι καὶ πέρα δεινῆς ὀφθαλμίας παλαίης,
 ἀπειλῶσθ ταῖς ὄψεσι κίνδυνον. ἔπειτα πέφηνεν ὁ λόγος ψευ-
 δής· καὶ οἶμαι παμπόνηρος ἀνδρωπος πρὸς φάσεως εἰλημμένος ὁ
 ὀφθαλμίας ὀνόματος, ἦρεν ὑπὲρ μέγα τῷ φήμῳ, καὶ ἐτρα-
 γώδησε. τράποιτο μὲν ἔν εἰς ἐκείνον αὐτὸν, ἅττα ὑμῶν κατε-
 ψεύσατο· τῷ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι παρέχεν ἡμῖν ἀκῆσαι καλίσ-
 να. καὶ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἄσροισ τὰ κατ' ὑμᾶς σημαίνεσθ,
 μηδ' ὅ,τι λέγει φήμη πτωδάνεσθ (α). ἀλλὰ μάλις μὲν ἔχειν συ-
 νόντας, εἰ δὲ μὴ, καὶ ἡμῶν ὑμῶν ἐντυγχάνειν, καὶ παρ' ὑ-
 μῶν τὰ πρὸς ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε, ὡ-
 σπερ ἴσως ὁ Θεὸς βόλεται.

Τῷ

Αὐτίστον ἐπιδοῦναι τέλος τῷ πρῶτῳ, ἀναμνησθεὶς διὰ τῆς παρῆς ἐπι-
 σολῆς συνάπτων ταύτην διὰ τῆς συνδέσμου πρὸς τὰς προηγουμένης λόγους,
 ἔς πρὸς Αὐτίστον ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης φωνῆς περὶ τῆς Καρῆ καὶ τῆς ἱπ-
 πλοπῆς ἐποιήσατο. (β) Ἀγαθοκλῆς καὶ Διονύσιος, τύραννοι Συρακῶν.

(γ) Δύσκολον. (δ) Ἀνακαλέσθαι εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν νόμων. ἡς ἀπε-
 σιγήθησε. (ε) Πρὸς σέ.

(*) Ο' Θεόδωρος ἔτος ὧν καὶ τῆς ἀδελφῆς Συνεσίης. ὅς καὶ τὴν ὀφθαλ-
 μίαν (πονόματον) ἐνόσσει. (α) Μανθάνειν.

Τῷ Ἀδελφῷ. 8.

Οὐ μὴ ἐρεῖς (α) ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῶν πανηγυρικῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἰδόντες παρεωράκατε, καὶ ὅτι ἔδοξεν ὑμῖν ἄξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασι, καὶ ὁμολογεῖν (β) πρὸς αὐτὸν χάμμα μὴ οὐκ ὅπως ἔχετε καὶ ἐν τίσιν ἐσέ. ἐμοὶ γὰρ ὅτι ὅτι ἀμελὲς ὄντι εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἐπεισὶν ἐν ἅπασιν λυπῆμαι τοῖς ἑμαυτῷ, βυλοῖμιν ἂν ἐν τοῖς ὑμετέροις εὐφραίνεσθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τὴν παραμυθίας ἀφήρησθε. ἡμεῖς δὲ ἐχί (γ) καὶ γὰρ ἐμὴ γέγονε μὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, τροφαὶ κοινὰ, καὶ παιδεία κοινὰ. τί γὰρ ἐχί κοινόν; πάντα διὰ πάντων ἡμᾶς ἀλλήλοις ὑπεκρίνω. ἀλλὰ γὰρ ὅτι, ὡς περὶ λέγεται, δυσσημερία πᾶσι δεινόν. καὶ ὅταν ἡμῶν τινὶ χρόνος ἀντίξῃς (δ), ὅντα ὄντα (ε) τότε ἄλλα πάντα, καὶ Ἀδελφῶν γινώμαι (ς) καὶ φίλων

(α) Ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν εἰρησίων, ὡς ἐκ ἐφάρκατε τὸν διακομιστὴν τῶν πανηγ. γραμ. ἐξέλετο δὲ ὁ διακομιστὴς ἐπὶ ἀπ' Ἀλεξανδρείας παρὰ Θεοφίλου τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ Πτολεμαῖδα πρὸς Συνίστιον. τὰ δὲ πανηγυρικά γράμματα, ὡς περὶ ἔφερε μετ' ἑαυτῷ, γράμματα ἦν τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλον ἑορτάζειν τὸ Πάσχα μνημόντα. πρὶν γὰρ ἢ κανονισθῆναι τὰ λογόμενα παχάλια, διὰ γραμμάτων ἐμήνουσι ἀπὸ πᾶν ἐπὶ τὴν ῥητὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, οἱ μὲν Ἀρχιεπισκόποι τοῖς Ἐπισκόποις, ἔτοι πρὸς τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν πρεσβυτέροις μετ' ὧν πανηγυρικῶν γραμμάτων καὶ λόγους ἑορταστικὰς ἅμα καὶ ὑδατικὰς εἰσάδει πέμπειν. Τὸ δὲ ἐπὶ τῷ τῷ καὶ μετὰ τὴν τῶν παχάλων σύστασιν ἐπεκράτει τῇ Ἐκκλησίᾳ μέχρι τῶν δὲ τῶν ἡθικῶν, ὡς ἔοικε, λόγους, καὶ ἵνα δὴ ἀφορμὰς ἔχοιεν ἐν ἡμέραις τοιαύταις ἀλλήλους ἀσπάζεσθαι. (β) Ἐπιστάται. (γ) Ἀλλ' ἐκ ἐχέτην τῷ ποιῆσαι ἐπὶ δὲ ὁ νῦν τῶν παρόντων χωρὶς τοῖς. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῆς παραμυθίας ἀφήρησθε. ἀλλ' ἐκ ἐχέτην. ἐγγενόμεν γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γονέων. ἀλλὰ καὶ ἐμὴ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ ὑπόδεσιν, ἐγγενόμεν, ὅδ' ὅπως ἐχέτην τῷ ποιῆσαι. εἶγε ἔχομεν τροφὰς κοινὰς, παιδείας κοινὰς, πάντα κοινὰ, καὶ πάντα διὰ πάντων ἡμᾶς ἀλλήλοις ὑπεκρίνω, καὶ διὰ τῷ ἐκ ἐχέτην. ἀλλὰ γὰρ πτ. (δ) Ἐναντί. (ε) Τότε. (ς) Προαιρέσεις. (η) Φανερώς ὡς ἔχουσιν

λων ἐλέγχονται (η). ἐμοὶ δὲ ὑποχρήσει (θ) ἢ παρ' ἐτέρων πω-
δάνεσθαι (ι) τὰ πρὸς ὑμῶν· μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθῶν εἶη νομεύς (κ).
τοιούτε γὰρ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος.

*) Θεοφίλῳ Ἀρχιεπισκόπῳ. 9.

Βαθύ σε (α) γῆρας καὶ λιπαρὸν (β) πρὶ μένειν ἀγιώτατε ἢ
σοφώτατε. τάτε γὰρ ἄλλα (γ) τῷ βίῳ (δ) κέρδος ἂν εἴης σωζό-
μενος, καὶ μεγίστη προδοχὴ τῷ διδασκαλείῳ ἔχειται γίνεται
ὁ ἔκ πανηγυρικῶς βιβλίων ἀριθμὸς, τοῖς ἐνιαυτοῖς σωμαυξανό-
μενος. ὡς ὅγε τῆτες (ε) καταπεμφθεὶς λόγος, ἢ ἦσε τὰς πό-
λεις καὶ ὤνησε· τὸ μὲν (ζ), τῷ μεγέθει ἔνοημάτων, τὸ δὲ (η)
τῷ ὀνομάτων (θ) τῇ χάριτι.

*) Τῇ Φιλοσόφῳ Ὑπατίᾳ. 10.

Αὐτῷ σε ἢ διὰ σὲ εἶμι μακαριωτάτης ἐταίρης ἀπαύζομαι, δέ-
σποινα μακαρία, πάλαι μὲν ἂν ἐγκαλέσας (α) ἐφ' οἷς εὐκ' ἀξιῶμαι
χαμ-

θερότητος. (θ) Ἐγὼ δὲ ἀρκέσομαι. (ι) Μανθάνειν. (κ) Μόνον εὐχο-
μαι ἢ ἀγαθὰ τὸ θεῖον ὑμῖν παρέχῃ.

(α) Εὐχαριστήματα ἢ παρῶσα ἐπιστολὴ πρὸς Θεοφίλον τὸν Ἀλεξανδρείας
ἀρχιεπίσκοπον, ἐφ' οἷς ἐπέσφλε δὴ ἔν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπιστολῇ διαληφθέντος
δακρυμῶς Συνεσίῳ, ἢ δι' αὐτὸν Πενταπολίταις καταγεγραμμένοις γράμμασι,
ἢ τῷ μετὰ τούτων ἡθικοπανηγυρικῷ λόγῳ. (α) Μακρὸν, ἐπιμήκιστον.

(β) Ὀλβιον, εὐδαιμον. ἔστι δὲ φρεσὶς ἀντὶ ἔ, βαθείως ἢ λιπαρῶς, εἴτε ἔν
εὐδαιμόνως ἢ, ὡς ἀντὶς εἶπη, πρυφερῶς, ἀνευδεῶς γηράσκει. λιπαρῶς δὲ
γηράσκει ἀπὸ μεταφορῶς εἰληπῇ τῶν λιπώντων ζώων. (γ) Καὶ καὶ τὰ
ἄλλα. (δ) Τῷ κόσμῳ τοῖς πιστοῖς δηλονότι. (ε) Τάτω τῷ ἔτῳ. (ζ) Ὁ-
νήσε μὲν. (η) Ἦσε δέ. (θ) Λέξεων.

(α) Ἡ Φιλοσοφία Ὑπατία θυγάτηρ ἦν Θεῶν Φιλοσόφου ἢ μαθη-
ματικῆς, ὃν ὁ Συνέσιος Θεότεκνον ἐν τῇ 4. ἢ 16. ἐπιστολῇ ὀνομάζει. ἐγέ-
νετο δὲ περὶ τὰ τέλη ἔ. αἰῶνος· ἐδδάχθη παρὰ ἔ ἰδὺς πατρὸς τὴν Φι-
λοσοφίαν, Γεωμετρίαν, Ἀριθμητικὴν, ἢ πᾶσαν μάθησιν, ἐν οἷς ἄπασιν α-

χραμμάτων, νυν δὲ οἶδα παρεωραμένος ὑφ' ἀπάντων ὑμῶν, ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν ἔδεν, ἀτυχῶ δὲ πολλὰ, καὶ ὅσα ἀνδρῶπος ἀτυχῆσαι διώται. ἀλλ' (β) εἴπω εἶχον ἐντυγχάνειν (γ) ὑμετέρας ὁπσιλαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε· πάντως (δ) δὲ ἐν ἀμείνοσιν ἔσε, καὶ καλλίονος πειρᾶσθε ἔ δαίμονος· ὅτ' ἡμισείας ἀνέωραττον πονήρας, ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν. νυνὶ δὲ ἐντι καὶ τῆτο ἔ χαλεπῶν ὄν, ἃ με κατέληφεν· ἀπεξέρημαι μετὰ ἔ παιδίων, καὶ ἔ φίλων, καὶ ἔ παρὰ πάντων εὐνοίας, καὶ τὸ μέγιστον, ἔ θειοτάτης σε ψυχῆς, ὡς ἐγὼ μόνῳ ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἡλπίσα κρείττω καὶ δαιμονίας ἐπιρῆας, καὶ ἔ ὅτ' εἰμαρμένης ρευμάτων.

Τοῖς

δοκίμησεν ἐπὶ τοσούτοις, ὥς πρώτη καὶ αὐτὸ τῆτο ἔ πάτη τῶν κατ' ἐκείνη καιρῷ φιλοσόφων νομιδοῦναι· προέστη δὲ καὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀκαδημίας, καὶ ἔχεν ὁμιλητὰς ἄλλους τε πολλὰς καὶ Συνέσιον τὸν ἡμέτερον συγγραφεύα. ἐχρήσατο δὲ τέλει ἔ βίη ἐλευσιν καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῆς ἥμισυ πρέποντι· ὁ γάρτοι φησὶ, φησὶ Σωκράτης ὁ ἰσοκλῆς, διήγειρε τις τῶν θερμοτέρων τὸ φρόνημα κατ' αὐτῆς μὴ ἔσης Χελσιανῆς, οἷτινες ἐπανίσταν οἰκαδὲ ποθεν, ἐξέβαλον βίᾳ τῆς ἀμάξης καὶ γυμνώσαντες, ὁστροῖς ἀνέτηλον. (α) Ἡ μετοχή ὧδε, κατάγει τὸ ἐμοὶ δοκῶν, ἐκ πρώτης ἔ ἀσπάζομαι ἀποδίδω, καὶ ἀναφορικῶς ἐν μοίρᾳ ῥήματι καὶ μετὰ λήψιν εἰληπῆ, ὡς τὸ, παρὴν γὰρ καὶ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖ αἰς ἔ Εὐμερογλύφῃ εἶναι δοκῶν, τῆτο, ἔστιν ὅστις ἐδόκει· τὸ δὲ πάλαι, ἀντι ἔ πρότερον. καὶ ὁ αὖ δυνητικός. ἢ ἢ λέγων Συνέσι· Ἀσπάζομαι σε, δέσποινα μακαρία, ἐγὼ ὁ Συνέσι· ὅς τις πρότερον μὲν, ὅτε δηλαδὴ καλῶς ἔπραττον, ἡδυνάμην, ἐτόλμων ἐγκαλέσαι ἐφ' οἷς ἐκ ἀξιοῦμι γραμματίων, νυν δὲ ἐ τολμῶ· οἶδα γὰρ ὅτι παρεώραμαι ὑφ' ἀπάντων ὑμῶν κτ. (β) Ὁ ἄλλα ἐναντιωματικός, ὃν ἡμεῖς δὲ ἔ, ὡς τόσον ἐρμηνεύομεν. (γ) Λαμβάνειν (δ) τὸ πάντως μέλει ἔ, δαίμονος, δὲ μέσθι ἀναγνωστέον, ὅπερ καὶ ἄλμα τὸ λεγόμενον προδύσερον ἐτέθη ὧδε· ὁ γὰρ ἔδ. αὐτῷ τόπῳ ἢ μετὰ τὸ ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν, καὶ ἔστιν αἰτιολογία ἔ ἐξ ἡμισείας ἐπραττον πονήρας εἴτ' ἐν ἐδυσύχην.

(*) Τοῖς Πρεσβυτέροις. II.

Οὕτε ἑσπεριότερον ὑμῶν ἐγὼ παύω (α), ἀπάσῃ βώμῃ καὶ μηχαναῖς ὀκκλίνας (β) ἱερωσιύμῳ, ἕτε νῦν ὑμεῖς ἐμῷ κεκρατήκατε· ἀλλὰ δεῖον ἄρα ἡμῶν εἶναι τὸ μήπω τότε (γ), καὶ τὸ νῦν ἦδη (δ). ἐγὼ δὲ (ε) πολλὰς ἂν θανάτους ἀντὶ τῆς δε τ' λειτεργίας εἰλόμην (ζ). ὃ ᾧ κατ' ἐμαυτὸν (η) εἶναι τὸν κόσμον ἐλογιζόμενός εἰς παράγματος· ὃ θεὸς δὲ ἐπενεγκόντος, ἔχ' ὅπως ἦν, ἀλλ' ὅπως ἡβέλετο, εὐχομαι τὸν γενόμενον νομέα βίᾳ, ἡγεῖσθαι εἰς νεμειζέντος πρὸς αὐτὸν. ὃ ᾧ ἐννεόσας (θ) τῇ καὶ φιλοσοφίαν χολῇ εἰς θεωρίαν τ' ὄντων ἀπαράγμονι (ι), καὶ τοσούτον ὁμιλήσας φροντίσιν, ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ (κ), εἰς τῷ πολίτης γεγονέναι πόλεων, πῶς ἀρκέσω μερίμναις ἐχέσας σωμέναιαν (λ); ἢ πῶς ἐμαυτὸν ἐπιδῆς (μ) ὀχλῶ παρὰ γμάτων (ν), ἔτι προσβαλῶ (ξ) τοῖς νῦν κάλλεσιν (ο), ἃ μόνως δεῖ καρτεῖσθαι τ' μακαρίας χολῆς; ἥς (π) χωρὶς ἐμοὶ εἰς τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ ἅπας ὁ βίος ἀβίωτος; ἐγὼ μὲν εὖκ' ἂν εἰδέην, τῷ Θεῷ δὲ, φασὶ, πάντα δυνατὰ τὰ ἀδυνάτα. αὐτοῖτε ἐν ὑπέρ

(*) Δεξιόμενος τὴν ἱερωσύνην, ἐπιστέλλει τοῖς ἱερεῦσι τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν αὐτὸ τῷτο μηνύων, καὶ δεόμενος αὐτῶν κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ αὐτῷ προσέχοντες, ἵνα μὴ ἐρημῶς ὀφθεῖν Θεῷ, καὶ ἀξίως τὴν δοθεῖσάν οἱ λειτεργίαν μετέλθῃ. (α) Εὐρίκων. (β) Παρατρέμενος, ἀποποιούμενος, μὴ δεχόμενος. (γ) Διέχεσθαι. (δ) Δεχθῆναι. (ε) Ο' δὲ, μεταβατικὸς ἀντὶ Θεοῦ, ὡς τόσον. (ζ) Ἀντὶ Θεοῦ προέκλεινον μυριάκις μᾶλλον θανεῖν, ἢ διέχεσθαι τὴν δε τὴν ὑπεργίαν. (η) Κατὰ τὴν ἐμὴν ἀξίαν· ἐλογιζόμενον δηλ. ὅτι τί τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἐστὶ κρεῖττον τῆς ἐμῆς ἀξίας. (θ) Ο' κατατρέφας τὴν νεότητα. (ι) Ἀταράχῃ. (κ) Ὅσον μόνον ἀποδίδωαι τὰ καθήκοντα τῷ σωματικῷ βίῳ, καὶ τῷ γεγονέναι πολίτης πόλεων· εἴτ' ἐν ὅσον φροντίζειν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ φαίνεται ὅτι ἡμῶν πολίτης. (λ) Πῶς ἴσσομαι ἱκανὸς συνεχῶς μελιμνᾶν καὶ φροντίζειν. (μ) Τ' σφραγίζοντες ἢ μετοχή. (ν) Πλήθει φροντιδῶν. (ξ) Προσπελάσω. (ο) Τέτ' ἐστὶ τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων. (π) Ἀπραξίας, ἀποχῆς τῶν κοσμικῶν φροντιδῶν. (ρ) Παραγγεῖλατε.

ὑπὲρ ἐμῆ χειρὶς ἱκέτιδας ἄρατε πρὸς Θεόν, καὶ τῷ τε ἐν ἄξει
 δήμῳ, καὶ ὅσοι κατ' ἀρετὰς ἢ κωμητικὰς ἐκκλησίας αὐλίζονται,
 τὰς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἓνα πᾶσι παρεγγυή-
 σατε (ρ). εἰ γὰρ μὴ ἔρημος ἀπολειφθεῖν θεῶ, τότε γνώσομαι
 τὴν ἱερωσιῶν ἐκ ἀπόβασιν ἔσαν Φιλοσοφίας, ἀλλ' ἐπανά-
 βασιν.

*) Κυρίλλῳ. 12.

Τὴν
 1. διὰ παρὰ τὴν μητέρα τὴν Ἐκκλησίαν ἀδελφεὶ Κύριλλε, ἥς
 ἐκ ἀπεκόπης, ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης, οἱ ταῖς τ' ἀμαρτημά-
 των ἀξίαις διώρισαι· δοκῶ γὰρ εἶδέναι σαφῶς ὅτι τὰ τ' ἂν πάλαι
 καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατήρ ὁ τ' ὁσίας (α) μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ
 τὸ χρεῶν (β) ἔφθασε· τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ (γ) τάξει τὴν τιμωρίαν,
 γνώμης ὡς ἐνδύς ὑπὸ χρεωμένης συγγνώμῃ. αὐτὸν ἔνθα κείνον τὸν
 ὅσιον ἱερέα νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον, καὶ πρὸς ἐλθε
 τῷ θεῷ καθαρευέσθαι πάσας ψυχῇ, καὶ ἀμνησίαν ἐχέσθαι κακῶν.
 ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης εὐφήμης μνήμης ἄγε τὸν ἱερόν κείνον καὶ θε-
 οφιλὶ πρεσβύτῳ, τὸν ἀποδείξαντά σε πρὸς ἐξοδὸν δῆμον· πάντως
 ποιεῖ καὶ ἔστω ἐκ ἀποθύμιον.

Πέτρῳ

(*) Οὗ Κυρίλλου ἐστὶ ἐπίσκοπος ἦν, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖδον
 μητροπολίτην τελῶν. ὅς δι' αὐτὴν ἀμαρτήματα τῆς ἐπισκοπικῆς αὐτῆς ἐκκλη-
 σίας πρὸς καιρὸν ἀπελήλασθαι· πρὶν δὲ ἢ πληρωθῆναι τὸν τῆς τιμωρίας και-
 ρόν, ἔφθην δοθῆναι ὁ τιμωρησάμενος· γινόμενος δ' αὐτ' ἐκεῖνος Συνέσιος,
 δίδωσιν αὐτῷ διὰ τῆς παρόσης ἐπιστολῆς τὴν κάθοδον εἰς τὴν ἀδωάσιν
 συγχώρησιν. (α) Μακαρίας. (β) Οὗ θάνατος· ἐστὶ δὲ φωνὴ ἀκλῆτος τὸ
 χρεῶν· ἐκ δὲ τῆς τῆς ἀρετῆς κλίσεως, καὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε δύναμιν λαμβάνει,
 αἰς, ἐλειτέργησε τῷ χρεῶν ἥτοι ἀπέθανεν· ἴσως δὲ καὶ αἰτιατικῆς καὶ γλυκῆς
 ἀναλόγως. ἐν δὲ τῷ ἔφθασε, λάβε ἔξωθεν τὸ αὐτόν. (γ) Ἐν ἀποθνήσκοντι
 χρεῶν.

Πέτρῳ Πρεσβυτέρῳ. 13.

Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου (α)· τὸν δὲ διακομισίῳ τῆς πανηγυρικῆς χαρμμάτων, ἃ καταγγέλλει τῷ κυρίῳ (β) τῇ ἐορτῇς ἡμέραν ἐννεακαιδεκάτῳ τῷ Φαρμηδί (γ) μίως, ὡς (δ) τῇ ὑπὲρ ταύτην ἀγάπης νυκτὸς τὸ Ἀνασάσιμον ἐχέσης μυστήριον, τῆτον καὶ ὡςτιόντα καὶ ἐπανιόντα φιλανθρωπίας ἀπάσης ἀξιόσατε, καὶ ἀμοιβῇ ζῶων (ε) ἐφ' ἐκάτερα (ζ) πέμψατε. ὅς τις ὑπὲρ τῆς μὴ γενέσθαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐλλίπες ἔστος ἀρχαῖον πατριον, μέσοις ἑαυτὸν τοῖς τῷ πολεμίων ὅπλοις ἐπέδωκεν, ὑποσᾶς (η) ὁδοιπορεῖν || ὑπόπτῃς (θ) τῇ χώρας. ταῦτα (ι) καὶ πείθει τῷ πόλιν ὑπὲρ ἡμῶν εὐχεσθαι (κ)· δεῖ γὰρ αὐτῷ ὀντεῦθεν (λ) ἡδὴ τῷ τῇ ἐφ' ἡμῖν ἀβελίας αἰδοῖσιν δέξασθαι, ἥτις ἐκάλεσεν εἰς ἱερωσιάνην, ἐχ' ὧ παρρησία τίς οὕτως πρὸς Θεὸν ὅλας δὴμῃ διαβάντι προεύξασθαι (μ), ἀλλ' ὅς τις αὐτὸς ὑπὲρ τῆς σω-

ΤΙΝΑΙ

(α) Εὐχή τῆτο, ἥπερ ἐχεῶντο ἴσως ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν, ὅμοιον τῷ, ὃν δεῦτε ἀρχεῖς καὶ εἰς θεὸν ἀναπαύεσθαι (β) Τὴν ῥητὴν, διωλισμένην. (γ) Ἀπειλὴ, κατὰ τὴν Αἰγυπτίων δαλκτον. (δ) Τὸ ὡς, αἰτιολογικὸν ἀντὶ τῆς αἰτε. (ε) Ἀμοιβῇ ζῶων τὸ Τερεκσι μενζλι. (ζ) Καὶ πρὸς ἄλλην πόλιν, καὶ ἐν τῷ ἐπανέχεσθαι, πρὸς ἡμᾶς. (η) Ἀναδέξάμενος. (θ) Κίνδυνον, φόβον ἐχέσης. (ι) Τὰ πανηγυρικά γραμμάτα. (κ) Ἐξῆς ἢ τὰ τὴν κυρίαν τῆς ἐορτῆς ἡμέραν καταγγέλλοντα γραμμάτα, μὴ φιλὰ πέμπεσθαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἡθικῆς λόγου, ὡς ἔχει τὰ τῷ Κυρίῳ Ἀλεξανδρείας τεσσαράκοντα ἐορταστικά, καὶ τὰ τῷ Θεοφίλῃ, ἃ καὶ ἡσέφῃσι τὰς πόλεις καὶ ὠνησι, τὸ μὲν, τῷ μεγέθει τῶν νοημάτων, τὸ δὲ, τῇ χάσει τῶν ὀνομάτων (ἐπισ. 9)· ὁ γὰρ Συνέσις ὡς φιλήν δίχα ἡθικῆς πέμψας τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐορτῆς, παρὰ τῆτο φησι δεῖ τὴν πόλιν ἐκ τῶν φιλῶν γραμμάτων αἰσθῆσθαι ἐν εὐτυχῶς βελευσαμένην ἐπ' αὐτῷ, ὡς μήτε ἦσαντι μήτε ὀνίσαντι τὴν πόλιν, οἷς ἐπέσειλε. (λ) Ἐκ τῶν παρόντων γραμμάτων ὡς ἀκόμφων καὶ φιλῶν ἡθικῆς λόγου ὄντων. (μ) Διαβῆναι, προσελθεῖν τῷ δυσιαστῆρι, καὶ εὐξασθαι ὑπὲρ ὅλας δὴμῃ· ἡ γὰρ ἐν τῷ ῥήματι πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπὲρ εἶσι, ἥτις γλῶσσά τῆς προθέσεως συντακτικῇ.

διῶναι δέεται γινέσθαι δημαίτητος (ν). ἐπεὶ (ξ) καὶ ἡ ἐνθάδε
 σωὸδα· πληθος δὲ συχνῶν ἱερέων· συτυχία τις ἡ, ἡ δὲ
 νῦν καιρὸς ἡθροισεν, ὅπρθεμένω μοι χαράται ποθὲς ὑμᾶς. εἰ δὲ
 μηδὲν ἔχον εἰπεῖν, οἶον ἀκείναι εἰώδατε, συγγνώμη μὲν ἐμοὶ
 τῷτο, ἔγκλημα δὲ ὑμῖν, ὅτι τὸν ἐκ ἐδότα τὰ λόγια ἔδεξ,
 εἰδόντων ἀνδείλεωδε.

Ἀνυσιώ. 14.

Οὕτως ἀμύνουσι (α) γονεῦσι παῖδες· ἀπέχω (β) τῷ χάριν·
 Καρναῖς ἱκέτης με γέγονεν, ἡ τῷ ἱεσσίαν ὁ θεὸς ἀδεσιμωτέραν
 ἐποίησε· πῆ (γ) ἡ ἱερέως εἰς ἰδὸν ὑπόδεσιν ὡρῶν (δ) ἀγώ-
 γιμον (ε) ἀνδρωπον ἐν νησίμοις ἡμέραις; ὅς τις ἐν ἡῶν αὐτόν,
 ἐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν τὸν ἀνδρωπον. ἀν ἐν ὑπὲρ ἔβε-
 βιά-

(ν) Δημαίτη, ὁ ὑπὸ τῆς δήμης εἰς τὸ παραδεχθῆναι τι δημόσιον λητέργημα
 αἰτέμενος, εἴτ' ἐν παρακαλέμενος· ἐνταῦθα δ' ἐτέρας ἐστὶ σημασίας· δηλοῦ
 γὰρ τὸν ὑπὲρ ἡ χρεὶ τὸν δῆμον εὐχεσθαι, ἐκ τῆς αἰτέμης καὶ τῷτο, ὅπερ ση-
 μαίνῃ τὸ μετὰ ἱεσσιῶν αἰτῶντι παρὰ τῆς. (ξ) Τὸ, ἐπεὶ καὶ τῆς ἐν-
 θάδε συνόδα συτυχία τις ἦν, αἰτιολογία ἔστι μὴ ὡς ἐδὲ γεγράφθαι τὰ
 πανηγυρικά γράμματα ἐστὶ, πέφρασαι μέντοι ὁ λόγος· γενολόγως ἔτω καὶ
 πεπαινεσημένως, ὡς τὸν ἐπεὶ σύνδεσμον δυσαπόδοτον εἶναι, τότε τῆς ἐν-
 τοίας ἀσυνάρτητα καὶ ἀδιανόητα· ὅπερ ἐπιτηδες, οἶμαι, ἐπιτετήδευσεν Συνε-
 σίῃ δεκνῶντι διὰ τῶν ὡς ἐδὲ ἀπλᾶ γράμματα, μὴ ὅτι γε πανηγυρικὰς
 λόγους συντάττειν ἱκανός. ὅδ' ἐβέβητο εἰπεῖν τοιοῦτό ἐστιν ἐντελὲς ξυμφε-
 ρόμενον. ταῦτα (τὰ πανηγυρικά γράμματα μὴ ὄντα οἷα εἰκὸς ἦν, καὶ οἷον
 ἀκείναι εἰώδατε) πείθει τὴν πόλιν κτ. εἰσὶ δὲ τοιαῦτα, μάστιγα μὲν ἐπεὶ
 γράφας αὐτὸς ἐκ οἶδα τὰ θεῖα λόγια, εἰδ' ὅτι καὶ τῆς ἐνθάδε συνόδα
 συτυχία, εἴτ' ἐν συνέλευσιν τις ἦν ἐμοὶ ἐπιθεμένω, εἴτ' ἐν ἐγχειρήσαντι
 γράφαι πρὸς ὑμᾶς, ἥ τις με καὶ εἰ ᾔδειν τι γράφαι, ἐκ εἴασε πρὸς ἄλλα
 ἀπαχολήσασα.

(α) Συμπρόττειν, βοηθεῖν. (β) Ἀπέλαβον. (γ) πῆ γὰρ ἰδὸν ἱερέως
 ἀντὶ τῆς ἐδάμῃ ἐδὲλως ἐστὶν ἰδὸν ἱερ. (δ) Πειφροῆσαι, μὴ φείσασθαι.

βιάσθαι (2) σοὶ δῶ δίκην (η), περιέσημῶ (θ) ἡμεῖς αἰς τὸ τοῖς
μὲν ἡδίκηκόςι γῆεσθαι φιλάνθρωποι, αὐτοῦ δὲ εἶναι ἑδὲν ἀδικῶν-
τας ἡδίκημένα.

Τῇ Φιλοσόφῳ 15.

Οὕτω πάνυ πέφυκα πονήρως (α), ὥς τε ὑδροσκοπίε μοι (β)
δεῖ. ὁπταξον αὐτὸ χαλκλευθῶναι τε καὶ σῶωνηθῆναι. σωλῆν
δεῖ κυλινδρικός, αὐλὸς καὶ χῆμα καὶ μέγεθος ἔχων. ἕτος ὅπ-
τινος εὐθείας δέχεται τὰς κατατομάς, αἷς τῶν ὑδάτων τῷ ῥοπῷ
ᾧ ζετάζομεν. ὁππωματίζει καὶ αὐτὸν ὅτι πατέρω κώνος καὶ θέσιν
ἴσῳ ἐγκείμενος, ὡς εἶναι κοινῇ βάσιν ἀμφοῖν καὶ κώνω τε καὶ
σωλῆος. αὐτὸ δὲ τὸ Βαρύλλιον (γ). ὅταν οὖν εἰς
ὕδωρ καθῆς τὸν αὐλόν, ὁρῶς ἐσῆξει, καὶ παρέξει σοὶ τὰς κα-
τατομάς ἀριθμεῖν. αἱ δὲ, τῶ ῥοπῷ εἰσι γνωρίσματα.

Τῇ αὐτῇ. 16.

Κλινοπετής (α) ὑπηγόρευσα τῷ σωλῆν, ὡς ὑγιαίνουσα
κομίσαιο, μήτερ καὶ ἀδελφὴ καὶ διδάσκαλε, καὶ διὰ πάντων τῶν
εὐερ-

(ε) Εἰς δίκην τιμωρίαν ἐλκόμενον. (ζ) Δι' ὅ,τι ἐβιάσθη παρ' ἐμὲ ἀπολύσαι
τὸν ἄνθρωπον. (η) Τιμωρηθῇ ὑπὸ σέ. (θ) Κατηντήσαμεν.

(α) Νενόσηκα. (β) Ὑδροσκόπιον, ὁργανὸν ἐστὶ δι' ἧς τὴν ποιότητα
τῶν ὑδάτων δοκιμάζουσιν, ὅπερ οἱ μὲν παλαιοὶ ἐποίουν ἐκ χαλκοῦ, οἱ
δὲ νῦν Εὐρωπαῖοι ἐκ ὑάλου μόλυβδον τέτρω κατ' ἐν τῶν ἄκρων ἐντι-
θέντες, ὡς ἔχουν ὁρῶς ἰσχυρὸν ἐν τῷ ὕδατι. ἦν δὲ τὸ χῆμα ἔπε-
λεγματομένη ὡς ὑδροσκόπιον ὁμοίον τῷ αβ. γδ. ε. χῆματι. ἐν, ὡς ἡ
αβ. γδ. ἐστὶν ὁ κυλινδρικός σωλῆν. ἡ δὲ γδ. ὁ ἐπιπωματίζων κών-
ος. θέσις δὲ κατ' ἣν ἐστὶν ὁ κώνος τῷ σωλῆν ἐγκείμενος, καὶ βάσις
κοινὴ ἀμφοῖν ἡ γδ. εὐθεῖα δὲ, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῷ κυλίνδρῳ γραμμὴ. γ
τὰ δ' ἐπ' αὐτῇ χαράγματα, αἱ κατατομαὶ δι' ὧν ἐξετάζεται ἡ τῶν
ὑδάτων ῥοπή. (γ) Στάθμιον ζυγί.

(α) Κλινήρης ἐν κραββάτῳ κείμενος ὑπὸ νόσε.

εὐεργετική, καὶ ἅπαν ὅ,τι τίμιον καὶ παῖγμα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τ' σωματικῆς ἀσθενείας, ψυχικῆς αἰτίας ἐξήπται (β). καὶ μικρόν με (γ) δαπανᾷ (δ) τῷ παιδίῳ τῷ ἀπελθόντων ἢ μνήμη. μέλεις ὁκέινθ (ε) ζῆν ἄξιον Σωέσιον, μέλεις ὡς ἄπειρος τῷ τ' βίβ κακῷ (ζ). εἶτα ὥσπερ ῥεύμα ὅπχεθὲν (η), ἀδρόον (θ) ἐρρύη, καὶ μετέβαλεν (ι) ἢ γλυκύτης τ' βίβ. παυσάμιω ἢ ζῶν, ἢ μεμνημένος τῷ ἰέων τ' τάφω. σὺ δὲ αὐτὴ τε ὑγιαίνεις, καὶ ἄσπασται ὅδω μακαρίθ, ἐταίρθ, ἀπὸ τ' πατρός Θεοτέκνθ, καὶ ἀπὸ τ' ἀδελφῆ Α' θανάσιθ ἀρξαμένη, πάντας ἐξῆς. καὶ εἴτις αὐτοῖς προσγένονεν, ὡς εἰνάσοι καταδύμιος (κ), ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλαιν αὐτῷ, δι' ὅ,τι σοι καταδύμιός ὄει. καὶ κέινον ὡς φίλον φίλτατον ἄσπασαι παρ' ἐμῶ. τῷ ἐμῶν εἴτι σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει, ἐδὲ ἐμοὶ τέτθ μέλει.

Ἡ' λιοδῶρω. 17.

Πολλὰ καγαθὰ (α), γένοιτο τῷ δέινι δι' εὐφίμθ μνήμθ τῷ σῶ ἄγοντι σεμνοπρέπειαν, καὶ τὰς ἀπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότι τῷ ἐπαίνων τῷ καὶ (β) σθ, ὀφειλομένων τῇ χρυσῇ σε ψυχῇ καὶ γλώττῃ. πλὴν ἀλλὰ παρὰ πόδας (γ) ὑποδίδως (δ) τῷ χάριν (ε) τ' εὐλογίας (ζ). ἀντευφημεῖται γὰρ ὑπὸ μυρίων ὄσων τῷ σῶν ἐρασῶν, οἷς (η) ἅπασιν ἐγὼ τῷ πρωτείων ἀμφισβητῶ, μᾶλλον δὲ ὅκ ἀμφισβητῶ. συγχωρεῖσι γὰρ ἅπαντες.

Τῷ

(β) Ἐξήρηται, ἔχε τὴν ἀρχήν. (γ) κατ' ὀλίγον ὀλίγον. (δ) Φθείρει κατατρέχει. (ε) Τοῦ χρόνθ, ἀντὶ τ' ἕως τότε. (ζ) Συμφορῶν.

(η) Κωλυθὲν, ἐμποδιθὲν. ἢ δὲ μετοχὴ ἀναφορικῶς ἀντὶ τ' ὅπερ ἐκωλύθη.

(θ) Ὅλον ὅμθ. (ι) Μετεβλήθη. (κ) Ἀγαπητός, ἡδύς.

(α) Πολλὰ καγαθὰ χεῖματα, οἷον πολὺ καλὸ νᾶχθ ὁ δέινθ. (β) Ἡ' καὶ πρόθεσις ἐπὶ ἐπαίνῳ ἐτίθη. (γ) Εὐδύς ἀμέσως. (δ) Αὐτῷ. (ε) Ἀμοιβή, εὐχαρίστησιν. (ζ) Τῆς Εὐφημίας τῶν ἐπαίνων ὧν ποιεῖται εἰς σέ.

(η) Ἡ'δοτική τὸ οἷς ἅπασιν, ἐστὶ τ' ἀμφισβητῶ. ἢ δὲ γλῆκῃ τῶν πρωτείων τῶ πρώτθ ἐλλειπτικῶς ἐλλείπει γὰρ τὸ ἔνεκα,

Τῷ ἀδελφῷ 18.

Οὐ Δεῖνα βελευτής μὲν ὄντι πόλεως, ἐν ᾗ ἔσθ' παῖδας ἐγενησάμην (α). τρόπον ἕν τινα (β) πάντας Ἀλεξανδρείας ὡς πολίτας (γ) ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει· τῷ δὲ (δ), ὑπάρχει συγγενεῖτε εἶναι ἔ μακαρίζετε Θεοδώρην, σφόδρα διὰ μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς ἡρωμένου, καὶ μηδὲν ἀμελεῖσθαι ἀξίῳ παρὰ τῆς τῆδε τὰ παρῶτα ἔχόντων ἐν τῷ πολιτεύεσθαι. ἑτοίμοι προσήγαγόν τε αὐτὸν, χευστίον ὡς ὑμᾶς νομῶν στρατιώταις κομίζοντα, καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῖς ἐφοδίοις χράμμασι πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡ γάρ μοι πάντα καλῶς ἔξιν αὐτῷ, τυχόντι ἔ παρ' ἐμῆ σοί τε καὶ τῷ δαίνι συζῶναι. ἐγὼ μὲν ἔν ὅπερ ἤτησαν ἔδωκα· εἰδὲ μὴ μάτῳ (ε), ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδῃ καὶ Μαρτυρίῳ. 19.

Οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ (α) πεποιοῦσθαι τιτὴν κοινωνίαν τῆς ἐπισολῆς (β), ἀλλ' εἰδὼκίσα (γ) χράμμασι τὰς σωτηρημένους τῇ γνώμῃ, τῷτο ἂν ᾧ τὸ ὑψαίτιον. προσείρηθε δὲ δὴ θάυμαστοι, καὶ τὸν ἐπι-

πι-

(α) Ἄλλοι γράψουσιν ἐγενησάμεθα καὶ δοκεῖ βέλτιον. καθ' ὅτι καὶ ὁ ἀδελφός Συνεσις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦν γεγαμηκώς τε καὶ παιδοποιησάμενος. (β) Κατά τινα τρόπον. (γ) Συμπολίτας, πατριώτας. (δ) Τέτῳ δὲ τῷ κομίζοντι τὰ παρόντα, πρὸς τῷ εἶναι πολίτην πολί: ἐν ᾗ τὰς πατρίδας: ἐλθὼν: ὑπάρχει καὶ ἕτερα δῶν δι' αὐτὴν ἐστὶ τιμητέος ἡμῖν. τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ συγγενὴς Θεοδώρην --- τὸ δ' ὅτι ἀξίος μηδὲν ἀμελεῖσθαι, εἴτ' ἐν τιμᾶσθαι, ἀγαπᾶσθαι παρὰ τῶν --- (ε) λάβε δὲ κοινῇ τὸ ἔδωκα.

(α) Ἀντὶ ἔ μέμψεσθαι, αἰτιάζεσθαι. ἐστὶ δὲ πῶς κοινῶς πεφρασμένον, εἴγε τὸ δοκῶ, ἐπὶ τὸ ἐκ τέτῳ ἀπαρέμφατον ἑτεροπροσωπῇ, μεταβάλλει εἰς ἀπρόσωπον, ἢ ταυτοπροσωπῇ τῷ ἀπαρέμφατῳ καὶ σκεπτέον μὴ εἴη παρεφθαρμένον ἐκ τῆς, ἐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκεῖτε ποιήσεσθαι εἰρήνης εἴποι ὡς ἡδοτική ἐ τῷ δοκῶ, τῆ δὲ πεποιοῦσθαι ἐστὶν ἐκ δ'. (β) Τὸ κοινῶς μίαν ἐπιστολὴν ἀμφοῖν ἐπιστέλλαι. (γ) διεχώρισσα. (δ) Τὸ ὅτι Νεόφυτος ὁ διδάσκαλος ὅτι γράφει

πιδιδόντα τὴν ἐπισολὴν, ὅς ὃπ' χευσίᾳ διακομιδῇ πρὸς ὑμᾶς ἐξάλη δημοσίαν ὁδὸν, θάλαττα τὸν ἐνόντα τρόπον, ἐπειδὴ μοι παρὰ παντὸς σωῆς ἔβουλευτήρις, καὶ βελομένῳ μὲν ἀγαθῶς τινος αἰτίος αὐτῷ ἡμέδ'· ἢ μὲν οἶδα ὅτι (δ) μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλειν ἄξιον ἡμῶν τε καὶ ὧν ἂν ἡμεῖς ἐπιβάλλωμεν (ε)

ΔΙΟΓΕΝΕΙ. 20.

Ἔως ἔτι παρὶν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ὡς ἅπαντων Πενταπολιτῶν πρόξενος (α), διαφερόντως δὲ ὅσοι ἡμετέρας γονέας ἐξήρτητο (β), τῇ τε εἰς ἅπαντα σπαθῇ καὶ τῇ τὴν γλώττης εὐστομίᾳ καὶ χάριτι. καὶ ἔν παρ' ὁκείνῃ (γ) πολλῶν καὶ ἡδίστων (δ), εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσωμεν (ε). ἐγὼ μὲν ἔν τῷ μὲν μέρει (ζ), ἀπέτιτα (η). τί δὲ ὡς ὅλοντος ἔργον, ἢ τοῖς παρῶσι τὸν ἄνδρα συζητῆσαι; τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν (θ) αὐτῷ τὴν αὐτόθι ἡμέδ' διατριβῇ, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ

Ἦν ἡ φησιν· ἢ μὴν οἶδα καὶ ὅτι, τίνι τρόπῳ δηλ. ἄξιόν ἐστιν ἑτέροις μᾶλλον ἢ ὑμῖν μέλειν ἡμῶν κτ. ὁ δὲ γε νῦν τοιοῦτος. βελομένην ἂν κτ. ■ μὴν οἶδα εἰ δικαίον ἑτέροις μᾶλλον ἢ ὑμῖν τοῖς φιλεῖσι με τῶτον συζητῆσαι. (ε) Ἐπιθυμῶμεν, ἐρῶμεν. σκοπεῖν δὲ μὴ βέλτιον γράφειν ἐπιβαλλώμεθα· ἐν γὰρ ἐνεργητικῇ προφορᾷ ὅδε ἑτέρος ἐξέλαβεν εἰς τοιαύτην σημασίαν τὴν λέξιν, καὶ ὅρα τὸν Βαρεῖον.

(α) Πρόξενος κυρίως ὁ ὑπὸ πόλεως ἡξιωμένος ἐν τῇ σφετέρᾳ προΐστασθαι ξένων, οἷος ὁ Ἀντήνωρ ἐν τοῖς Τρωσὶ, καὶ οἱ τῶν βασιλέων Κόνσολοι. λέγεσθαι δὲ καὶ ὁ κοινὴ τῆς πόλεως φίλος, καὶ ὁ δὴ σημαινόμενον ἐξέλαβεν ὥδε τὴν λέξιν Συνέσιος. (β) Λεῖπει τὸ ἑαυτῷ· τῶτον δὲ ἡμεῖς ὑπεχρέωσεν λέγομεν.

(γ) Πεποιημένων. (δ) Εὐεργεσιῶν. (ε) Μνημονεύσαντες, ἀποδώσωμεν, ἀποτίσωμεν. (ζ) Κατάγει τὸ μὲν μέρος. (η) Τὴν χάριν. (θ) Λυπηρὰν ἐχληράν.

Τῷ ἡγεμόνι. 21.

Εἰς Θεοδώρου μνήμη (α) παρὰ τῇ σεμνοσφειπείᾳ τῇ σῇ, πῶς δὲ ἡ μέλλει (β); χάρισαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα κατήκασιν τῷ εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ὀκνεῖν τιμῷ· ἡ τῷ ἄνδρα ἀγαθὸν εὖ πεποικηκώς ἔσῃ, ἡ τῷ τῇ μεγάλῃς Ἀλεξανδρείας βουλευτηρίῳ χαρισάμενος· ὡς (γ) ἄδρόοι ἡρόδομοι (δ) προσαγορευοῦνται ἐμοὶ τὸν ἄνδρα, ἡ ἐδεήθησαν ὄνασθαι τῇς ἡμετέρων ἡγεμονίας. τὸ μὲν ἔν δέναι τὰς ἐπιστολάς, ἡμέτερον ἔστι· τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῷ ἡμετέριον, παρ' ὑμῶν ἐπιζητεῖται.

*) Ἀνασσίῳ. 22.

Ἡδῶν, ἀλλὰ πῶς οἶα; πάντῃ μὲν ἔν δὲ βαθείας τῇ γνώμῃ ἡδῶν μαθὼν τὰ χρυσᾷ παιδία τῇ Βασιλείῳ φωνῇ νόμῳ σοὶ παιδία ἡρόδομοι· μάλισσα μὲν, ὅτι σὲ φιλῶ· τίνα τῷ ἂν διακαίτερον; εἰδ' ὅτι πονηρὸς ἀνθρώπος μισῶ, ὃν τὰς ἐν σκοτῇ ἡ γωνίας ἐλπιδας ἡ χρυσὴ τύχη τῇς παιδίων ὑπετέμετο.

Διο-

(α) Φράσις ἀντὶ τῆς εἰς μνήμην Θεοδ. (β) Ἦτος μέλλει, ἢ πῶς δὲ ἡ μέλλει εἶναι μνήμη παρὰ τῇ - - - εἰρήνῃ εἶποι, ὡς ἔρρωται ἡ τὸ μέλλει, πρὸς τὸ φυσικὸν τῆς συντάξεως ἡ πρὸς τὴν φράσιν ὁμοιότητος.

(γ) Τὸ ὡς, ἀντὶ τῆς φωνῆς. (δ) Οἱ βελευταί. ἐπλήθυνοι δὲ τὸ ἐνικόν κτλ τὸν τῶν περιληπτικῶν λόγον.

(*) Οἱ τὰ λατινικὰ ἐρανισάμενοι σημειώματα φησὶν ὡς ὁ Ἀνασσίσιος ἔτος διδάσκαλος ἐγενόνηι τοῖς βασιλείῳ παισίν, ἔνεκα συνήδετο οἱ Συνέσιος διὰ τῆς παρέσης ἐπιστολῆς· τεκμαίρεται δὲ τὸτο ἐκ τῆς χρυσᾷ τὰ παιδία ὀνομάσθαι, βασιλικὴν ταύτην προσηγορίαν τυγχάνειν ὁμοειδόμενος· ἐμοὶ δέγε δοκεῖ ὡς τὰ παιδία ταῦτα βασιλείῳ μὲν ἐκ, ἀλλὰ τῶν τιπὸς ἐν τέλει ὄντα, ἀποφραδιδέντα δὲ πατρὸς ἡ ἡ ἀμφοῖν τῶν γονέων, υἱοὶ δετοὶ αὐτῶν κτλ νόμῳ τῇ βασιλείῳ φωνῇ, εἴτ' ἐν προσάξει, ἐγένοντο· ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν ἡ προσασίαν τελευτῇ τετάχεται· τὸ δὲ χρυσᾷ ἡ μόνον βασιλείῳ παισὶν οἰκεῖον, ἀλλὰ ἡ τοῖς τῶν τυχόντων, ἡ δῆλον ἐκ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς.

Διογένει. 23.

Τοῖσδ' ὅταν ἡ Σύρων τροφή! καὶ συγγερῶν καὶ φίλων ὀπλήσμονας ἀποδείκνυσι· μὴ δ' ἄτοσι πέμπτος, ἀφ' ἧς χάμμασιν ἡμᾶς σὺν ἡσάσω, καὶ ταῦτα δέσσης σοι τ' φύσεως καὶ μόνον πρὸς χεῖραν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνδείξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν ὀπζολάς· ἀλλ' ἂν αὐτὸς ὑγιαίνης, καὶ τὰ χευστὰ παῖδια, καὶ ἡ καλλίπαις μήτηρ αὐτῆς, ἡμῖν καὶ τῷτο ἄλλις ἔχα.

Σιμπλικίω. 24.

Ἐδει μὲν τοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι, μηδὲ τὸ μεμνήσθαι τῆς πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τ' παρήσης ἀξίας· σὺ δὲ ἡμῶν ὀπλήσμων ἐγένεα χεῖρον συχνῶ· χεῖρ δὲ ἔχει, καὶ τοι (α) σφοδρᾶς διαδέσεως σωμαφάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ. 25.

Ἐμοὶ μὲν συμπόρεισι τοῖς ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ἑ φίλτρα προοδήκη· σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, σὺν ἄγεις χολήν ὑπὸ ἑ τῆς πρᾶγματων ὄχλῃ, χάμμασι τιμᾶν ὡς εἰκὸς ἀπαξ ποτὲ, καὶ ἔτι εἰκὸς, κλέφας σαυτὸν ἀπὸ τῆς δημοσίων χεῖρον ὅσον ἀρκέσαι πρὸς μέτρον ὀπζολῆς, αὐτὸ τῷτο μήνυσον· εἰ δὲ ὀπγινώσκεις ἀληθευομένῳ καὶ σὺ τὴν ὑπόψιν τ' λήθης, διόρθῶσαι μετανοοῖς, καὶ σαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τρωϊλῳ. 26.

Ἀλλ' εἰ μήτε Κυρίωσσοι, μήτ' αἱ πόλεις ἀσυγχειτόνων ἀποτίσθαι σοι χάριν ἀξίαν, ἀνδ' ὧν ὁ θαυμάσιος Ἀνασάσιος αὐταῖς

(α) Ἐναντιωματικῆς σημασίας ὁ καίτοι ἐμφαντικός, ἀποτείνεται δὲ εἰς τὸ ἐπιλήσμων ἐγένεα· τὸ δὲ χεῖρ δὲ ἔχει, κατ' ὑπερολογίαν ἐτέθη ἐν τῷ μέτρῳ.

ταῖς χάρις, πάντως γε ἡ εὖ θεῶ σοι προσέσαι χάρις, ὃ σαυτὸν εἰκειοῖς τῇ κοινωνίᾳ τῇ εὐεργετικῇς προαιρέσεως· εὐδαιμονοίης ἄριστε Φιλοσόφων· ἔτω γὰρ ἐμοί σε φίλον καλεῖν, ὥστε ὑπαγορεύει τὰ πράγματα.

ΚΩΝΣΑΝΤΙ. 27.

Εἰ δὲ Φιλοσοφίας τιμᾷς ἀρετὴν, ἐ μόνον ἐν τοῖς παρῶσι μεταχῆσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπῆσι τιμήσεις. ὁ θεασίος Ἀμυντιανὸς παρ' ἡμῖν ποτε τυχὼν ἀμείνωνος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ, πάρεσι καὶ ἀπεινὰ δοκῶ· τέτε συγχρησφόδρα, αὐτανέψιον, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ· δᾶξον ὅτι κήδη Διονυσίῳ, καὶ πεπαύσεται Σωτήριχος ἀδικῶς.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΩ. 28.

Ἀφίεναι φησὶ δαῖν ὁ Θεὸς τὰ ὀφειλήματα· ὀφείλει δὲ ὁ μέντις δάνεισμα χευσίῳ, ὁ δὲ, τὸ δῆναι δίκλῳ. καὶ ὁ εὖ λαβεῖν ἔσ δίκλῳ ὑπὸ φιδῶν, ὑπήκωσε εὖ Θεῷ.

ΠΕΝΤΑΔΙΩ ΑΥΓΕΣΑΛΙΩ. 29.

Τὸ παρ' ἡμῶν ὄχλος καὶ τῶν πραγμάτων (α) αὐτὸς σὺ σαυτὸν αὐτιῷ· φιλοτιμηθεῖς γὰρ πᾶσι γῆρας καταφανῆς ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς, ἀπασιν τοῖς καταπονεμένοις ἐπ' ἐμὲ τὸν δρόμον ἀνέωξας. οἷός ἐστιν ὅπως (β) ποιήσεις, εἰ δὲ ποτε πεπαύσῃ καὶ με κοπτόμενον ὑπὸ πολλῶν, καὶ σὲ πρὸ πολλῶν ὑπ' ἐμῆς· εἰ καὶ πάντῳ δέχται μετρίων φιλανθρώπων ὑπὲρ εὖ χάφω, καὶ τυχεῖν
δεῖν

(α) Ὁ ὄχλος καὶ πράγματα ἐκ παραλήψεως κενταῖ· δηλοῖ δὲ ἐνόχλησιν, πείραξιν. (β) Τὸ ὅπως παραγγελματικὸν ἀντὶ τοῦ πῶς· ἢ δὲ ἐννοία· οἷός ἐστιν

ὅτιν ἀξιότατοι, ὡς ἅπαντες ἴσασιν, ὑποτυγχάνετω σε μηδὲν ἥττον, ἢ εἰ παμπόνηρός τε ἦν. ■ παμπονήρων ἐδέϊτο παγαμάτων· τῷτότε ἔν, ἐ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σέ δῆθεν αὐτιασόμενος, πρόσαττε τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπικρυγῶσαί μοι κτ. ■ προσώπε τὰς θύρας. ἂν τῷτο γηρόμῃον οἱ μὲν, ἰδωσιν, οἱ δέ, ἤδ' ἰδόντων ἀκῆσωσι, τέντεῦθεν ἐγώ τε ἐ σὺ βαδεῖαν εἰρήνῳ ἄξομῃ· ὡς ἐδείξ γε ἔτι ■ λοιπὴ προσδραμεῖται μοι ἐ προσανακλαύσεται· εἰ δέ ὑποδειλιάσεις, ἐ εἰς ἐδελήσεις ταῦτά σοι εἴη ἀνδρώπας συγγνώμη (γ), ἀνέχε· πολλάκις τ' ἡμέρας ἀγαθόν τι ποιεῖν ἀνδρώπας, ἰκέτας σε γηρομένους δι' ἐμῆ τε καὶ ■ Θεῶ· ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι εἰς ἀπαγορεύσεις εὖ ποιῶν· ἔκην δὲ ἐγώ (δ), πρὸς πᾶσας ὑποδείσεις τῇ φύσει (ε) σε περιζόμενος.

Τῷ αὐτῷ 30.

Εἰ γὰρ ■ σε κήδομαι, ἐ τῷδε· σε μὲν ὡς μὴ ἀδικοῖς· τῷδε δέ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο· εἰδὲ ■ σοὶ δοκεῖ μετὰ ■ Πλάτωνος (α) τὸ ἀδικεῖν ■ ἀδικεῖν μείζον εἶναι κακὸν, ὅσκα σοὶ. (β) μᾶλλον, ἢ τῷδε χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτῆς παταττομένα δίκας (γ) ὑπὲρ ὧν εἰς ὀξήμαρτεν.

Αὐτοῦ 31.

Εἰ τινὲς εἰσι (α) ψυχὰς ἤδ' πόλεων, ὥσπερ ἔν εἰσιν, ἔφοροι, δεῖαί τε καὶ δαιμόνιοι. ■ πᾶσας ἡγῶ σοὶ χάριν εἰδέναι, καὶ

ὑπο-

πῶς ποιήσεις εἰ δὲ ποτε --- ὁ περὶ ■ γράφω, εἰ ἐ πάντῃ δεῖται δικαίων --- ἐ τυχεῖν ἄξιος --- ὑποτυγχάνετω σε ὅμως μηδὲν ἥττον --- τῷτότε ■ (ποίησον) ἐ, --- πρόσαττε τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπικρυγῶσαί μοι κτ.

(γ) Συνοιδέναι σοι. (δ) Ἀπαγορεύσω. (ε) Τῇ ἀρετῇ σε.

(α) Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. (β) Τὸ σοὶ κατ' ὁρθὴν τάσιν ἀναγνωστέον.

(γ) Τιμωρμένους.

(α) Εἰ εἰσὶ τινες ὅσμοι αὐτοὶ δεῖαί τε ἐ δαιμόνιοι τῶν πόλεων ἔφοροι ■

ὑπομενήσθαι τῆς ἀγαθῶν, ὧν ὑπὸ τῇ μεγάλῃ ἀρχῇ (β) ἀπε-
 σιν ἔδνεσιν αὐτῶν γέγονας. αὐτάς τε (γ) ἐν ταύταις παρὰ ἑσὺ
 καιρὰς ἐκείνης οἷς σοι παρεσθάναι συνηγόρησες τε καὶ συμμάχῃς, καὶ
 ἔκ κοινῆ Θεῷ δαΐδι, γνέσθαι σοι περὶ πόδας ἀμοιβὰς τῇ ἐνδεχο-
 μένης οἰκίᾳ μιμήσεως· τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, ἐν τῷτο μόνον ἔχαστι
 κοινὸν ἔργον ἀνθρώπος καὶ Θεός· ἡ δὲ μίμησις, οἰκείως δὲ, καὶ
 σωάπτεται πρὸς τὸ μιμῆται τὸ μιμῆμενον. διάκεισο (δ) τοίνυν ὡς
 ἀπειργασμένος οἰκείως τῷ Θεῷ τῇ κοινωνίᾳ τῇ εὐεργετικῇ προ-
 σωπῆς, καὶ σωῖσσο γλυκεῖαις ἐλπίσιν, ὅποια τῇ τοιαύτῃ τῇ
 ψυχῇ διαδέσει προσήκουσιν, ὧς μεγαλοπρεπέσατε, μόνος ἢ
 μετ' ὀλίγων σὺ μόνος δικαίως καλέμενος! ἀσπάζομαι διὰ τῇ
 σεμνοτάτης φωνῆς ἔκ πατρὸς τὸν νέον Ταῦρον (ε), τὰς ἀγαθὰς
 Ῥωμῶων ἐλπίδας.

Τῷ

σπερδῆκε καὶ εἰσὶ, πάσας ἡγῶ κτ. δόξα δὲ τῷτο Ἑλληνικῇ οἰομένων ἐκείνης
 πόλεως καὶ χώρας δαίμονας τινὰς ἢ Ἡρώας προσατεῖν· ὅπερ καὶ παρὰ τῶν
 χριστιανῶν πιστεύεται μάλιστα τῶν καὶ τὴν Εὐρώπην, πατρὸν ἀγίων τινὰς πό-
 λεσῖτε καὶ χώραις ὅλαις ἐφesanαι δοξαζόντων. (β) Ὅτε ἡρχες τὴν με-
 γάλῃ ἀρχῇ, ἐνοεῖ δὲ τὴν ὑπατεῖαν· ἀπὸ ὑπάτων καὶ γὰρ ἦν, ὡς ἰσορεῖ
 Σωκράτης ἐν τῇ Ἑκκλ. Γεωρ. βιβλ. 6. κεφ. 6. (γ) Οἱ τὲ σύνδεσμος
 τὸ, αὐτὰς ταύτας σοὶ παρεσθάναι πρὸς τὸ, καὶ ἔκ κοινῆ Θεῷ δεῖσθαι συμπλέκει·
 ■ δὲ νῦν τοιῦτος· οἷς γὰρ αὐτάς ταύτας σοὶ παρεσθάναι - - ἐπὶ τῶν τῆς
 σφετέρως δυνάμεως, καὶ (ἐν τῇς χρεῖαις μείζονος βοηθείας) ἔκ κοινῆ Θεῷ δεῖσθαι - -
 κοινὸν δὲ εἶρηκε τὸν Θεόν, ὡς καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν τοιούτων ψυχῶν ὄντα Θεόν.
 (δ) Διάκεισο τοίνυν (τὴν γνώμην, ἐνοεῖται γὰρ τῷτο) τῷτ' ἐξὶ φρονεῖ νόμι-
 ζε ὡς ἀπειργάσθης οἰκείως, εἴτ' ἐν ὡκειώδῃ Θεῷ κτ. ἐν ᾧ τὸ ὡς, πρὸς τὸ
 διάκεισο ἀναφερόμενον, βεβαιωτικὸν ἐστὶν ἀντὶ τῷ ὅτι· ὅθεν ἐν τῷ ἀπειργασμέ-
 νος ληπτίον ἐξωθεν ὑπαρκτικὸν τὸ εἶ, ἢ ὑπάρχεις ἢ τι τοιῦτον, ἢ ἢ ἀνάλυσις
 ὀριγνῆς πρὸς ἣν πέφυκε φέρεσθαι τὸ τοιῦτον ὡς, ἢ ληκτέον περὶ αὐτῇ αὐτὰ
 περὶ ἔκ Γωκρατικῆ εἶρηκε Νεόφυτος ὁ διδ. ἐν τῷ τέλει ἔκ πίνακος τῆς κα-
 τ' αὐτοῖς γραμματικῆς. (ε) Ταύτης, ὡς εἴκειν, ὠνόμαζον τὰς τῶν ὑπάτων
 νῆς.

τὸν παραδὲς τῷ ναυκλήρῳ πλεῖν ἀναγκάσεις· εὐθὺ δ' ἐνεγκέσῃς αὐτόν· ὁκείνη γὰρ ἂν αὐτὸς καὶ ἀνάχοιτο δικαιοτέρον· πλείτω δὲ δεδεμένος ὅπῃ τῷ κατασρώματος· μὴ γὰρ εἰς κοίλῳ ναυῷ (θ) καταβῶν· ἐπεὶ (ι) μὴ θαυμάσης, εἰ συχνὰ τῶν κεραμίων ἡμιδεῖσσι ποιήσκειν· εἰ δὲ ὁ πλεὺς παρατείνοιτο, καὶ μέλει τρυγὸς ἂν ὀκροφοῖτο τὸν ἀνδοσμίαν. καὶ εἶδο ναύτας δὲ ἂν αὐτὰ ταῦτα ποιεῖν ἀνακείσκει· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ πιθανώτατον (κ) τὸ κακόν, εἰς ὑπὸ λαύσεις ἡγήσασθαι (λ)· καὶ τίς ὅπως ἐμβριδῆς ὅτι τῶν μισθῶ πλεόντων τὴν θάλατταν, ὡς μὴ διαχυθῶναι τῷ κατὰ κράτος κορδακίσαντος (μ) ὃν τῇ τῷ ποτηρίᾳ ὡφιοφορᾷ; καὶ ἄλλα βωμολοχεύεται (ν), πρὸς ἃ δὲ πεφράχθαι τὸν ναυκλήρον. ὁ μὲν ἔν Οὐδυσσεύς, ἵνα μὴ ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρείη, τὴν Σειρήνων ἀκτὴν δεδεμένος παρήμειβεν (ξ)· ὅσοι δὲ, ἵνα μὴ εἶδο πλέοντας ἡδονῇ διαφθείρειεν (ο), ἂν ὁκείνοι σωφρονῶσι, δεσφύσεται.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 33.

Ἦχος ὅμοιος παλαιῶν ποιῶν. ἃς παρέλιπα φωνὰς, ἀντιδιδωμι, τὸν θαυμαστὸν Ἀλέξανδρον ἐπανῶν παρὰ σοί.

*) Αὐρηλιανῷ. 34.

Οὕτω τῇ ὁφιοφορᾷ μέλει Ῥωμαίων, ἀλλὰ μελήσει ποτὲ, καὶ σὺ εἰς ἅπαν οἰκονομήσεις οἱ τὰ κοινὰ σώζων διωμήνιοι. ἀλλὰ
τῷ

ἐνεγκέσθαι. (η) Ἐννοεῖται ἔξωθεν τὸ ὅρα, ἢ πρόσεχε· τὸ δὲ ὡς παραγγελματικόν, δι' ὃ καὶ πρὸς ὀρεγκόν μέλλοντα. (θ) Ἀντὶ τῶν εἰς τὰ κοίλα τῆς νεώς. (ι) Ἐπεὶ, εἰ καταβῶν (συνεξακτέται γὰρ τὸτο) μὴ θαυμ. κτ. (κ) Πειστικώτατον. (λ) Ὁδηγῆσαι, παρακινήσαι. (μ) Αἰσχροῦς ὀρεγκισμένους.

(ν) Γελωτοποιεῖ. (ξ) Γνωμα τὰ τῆς μυθολογίας· εἰ δέ τις ἀγνωστὴ, μετελθέτω τὴν Μ. βασιλειάν της Οὐδυσσεύς. (ο) Ὅπως διαφθείρη.

*) Ἡ παρῶσα ἐπιστολὴ προτέρα ἐπέσταλθ' Αὐρηλιανῷ τῆς 31. ἐκείνη μὲν γὰρ ὅτε πεπαυμένον τῆς ὑπατείας ἦν, ἡ δὲ παρῶσα πρὶν ὑπατεῦσαι.

τῷ γε ῥήτορι τῷ σωτρώφῳ, καὶ ἡ παρ᾽ ἑσά σοι δυνάμις ἀρκεῖ
 πρὸς ὃ τυγχάνει θεόμυθος. ἀπλαυέτω δὲ νῦν μὲν αὐτὸς μό-
 νος ταύτης, ἔπειτα (δὲ) μετὰ τῶν ἐδυνῶν καλκείνης.

Τῷ Ἀδελφῷ. 35.

Ἐπιτομωτάτῳ ὁδὸν ὑπὲρ τὸ πλατεῖν ἐβάδιτεν Ἀθανάσιος.
 ἔγνωκεν ὁμοίαν ἰτέον εἶναι τοῖς ἀποδνησκέσι, καὶ παρὰ κτεῖον αὐτοῦ
 πειδοῖ καὶ βίβη πᾶν ὅτι ἂν δυνάτο. σὺν ἂν ἐν αὐτὸν λάθοι
 δημόσιος, ὑπὲρ διαθήκη καλόμενος, ἀλλὰ σωεῖς ἄλλεται.

Τῷ αὐτῷ. 36.

Ἐκαυδεκάτῃ μὴν ὁ Ἀθῶν (α), ὁ μακαρίτης Κασρίκιος αὐτὸ
 τετο (β) ἐγένετο, φάσμα χαλεπὸν ἰδὼν τε καὶ διηγησάμενος.

Ἀνυσίῳ. 37.

Γιάννης, ὃν ὅτι σε φιλεῖ δι' αὐτὸ τετο φιλῶ, νόσῳ χαλεπῇ
 προσεπάλασεν. ἡ δὲ αὐτῷ δεινὸν, ἐχ' ἡ νόσος, ἀλλὰ τὸ σὺ
 τ' ἱεραῖς ἀπείναι κεφαλῆς· ἐπεὶ καὶ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ὄσι. τάτω
 δέ τι καὶ τρίτον προσόν, χαλεπωτέραν τὴν νόσον πειθεῖ· ἐρᾷ
 ὅτι ποιεῖν εὐρατιώτη πρέπον, καὶ δυσκόλως ἔχει πρὸς τὴν εὐ-
 ἀνάγκης ἀργίαν.

Αὐρηλιανῷ. 38.

Οἱ μὰ σε τὴν θεοπεσίαν ψυχῇ ἐπ' αὐτὸ τετο καταπεμ-
 φθεῖσαν (α), ἐφ' ᾧ κοινὸν ἀγαθὸν ἀνθρώπων εἶναι, καὶ χάριν εἰδέναι
 τοῖς

ὅπερ ὑπανήκοντες προφητικῶς πρὸς Δαδ' Ε', ἐκ τῆς προνοίας μέλει Ρ'ω-
 μαίων, καὶ Ε', ἀλλὰ μελήσῃ ποτὲ, καὶ ἐκ τῆς οἰκονομίας κτ. ἐτέθη
 γὰρ ὡς ἀνάγκη ὥστε καὶ ἄλλαι πολλάι.

(α) Νοεμβρίος. (β) Μακαρίτης δηλ.

(α) Ἡ μετοχὴ αἰτιώδης, ὁ δὲ νῦν τοῖς τοῖς· οἶμαι ὡς ἡ θεοπεσία σε

τοῖς σωίξασι ἐδο δεομένους δικαίων, ὅτι σε ὡς ἐπάσας ὑποθέσεις τῇ φύσει πορίζονται. ἔγω δὲ ὅτι συγχρημύς εἶμι Ἡρώδης ἐμός, ἀλλ’ ὅτι δέεται δικαίων, διὰ τούτο σοι τὸν νεανίσκον σωίξημι. ὅς τις ἐκ προγόνων λαμπρότατος ὢν, καὶ τῷ πατρῷαν βῶλον ὑποτελῇ τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος, ἐπειδὴ γέγονεν Ἡγεμῶν, ἀξιῆται σωτελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβελοι, καὶ ἡμέας διπλᾶς λειτργός· τὸ μὲν τι διὰ τῷ ἐσίαν, τὸ δέ, δι’ ὧ ἤρξεν ἀρχῷ (β).

Τῷ Ἀδελφῷ. 39.

Ἐλκει με παρὰ σέ πόθος καὶ χρεία. πυνθάνομαι τοίνυν ἡ ᾤμιλῳ ἥξοντα.

Οὐρανίῳ. 40.

Ἐπεμφά σοι δῶρον ἵππον ἀκροφουέστατον (α) εἰς ἅπασαν ἀρετῇ ἵππῳ προσήκεισαν, ὃ χεῖρη μὲν ἐν ἀμίλλαις δρόμων, χεῖρα δὲ ὅταν ὅπῃ θήραν ἐξάγῃς, καὶ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς, καὶ ὅταν κατ’ ἀγῇς ὅπῃ τῷ Λιβυκῷ τροπαίῳ πομπῇ ὀπνίχιον· ἔγω οἶδα ὅτι (β) μᾶλλον ὅτι, κυνηγέτης, ἢ κέλης ἀναγώνιος, ἢ πομπεύς,
ἢ

ψυχὴ ἐπεὶ κατεπέμφθη (θεοῖς τῷ κόσμῳ) ἐπ’ αὐτὸ τέτο, ἐφ’ ᾧ --- ἔμνον ἐκ ἀγανακτεῖ ἀλλὰ καὶ χάριν οἶδε κτ. (β) Νόμος ἦν, ὡς εἶποι, τὸς μὲν ἐκ προγόνων εὐχρηστῆς, ἐπειδὴν τύχῳσι ἀρχὴν οἰωνδήποτε ἡγεμότες μηδὲνα φόρον ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ἐστίας τελεῖν, ἐν τούτῳ τέλει καὶ μόνον τὴν ἑαυτῶν λειτργίαν εἰσφέροντας τῷ κοινῷ. τὸς δὲ νεοβέλους ἦτοι τὸς νεωστὶ ἐς τὴν βελὴν παραδεχθέντας μὴ ὄντας προγόνων τοιούτων, διττῶς ξυντελεῖν, καὶ δι’ ἑαυτῶν, καὶ φόρον ὑπὲρ τῆς ἐστίας τελεῖν. τὸν γὰρ Ἡρώδην ἐκ προγόνων μὲν ὄντα λαμπρότατον, μὴ ἀπαλαχθέντα δὲ, ὅτε γέγονεν ἡγεμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρῴας βώλης (εἴτ’ ἐν γῆς, ἐστίας) φόρον τελεῖν, συνίστησι πρὸς Αὐρηλιανόν, ἀτέλειαν αὐτῷ, καὶ τὸς κειμένους νόμους, παρ’ αὐτῷ μινόμενοι.

(α) Ἀκρότατον, ἐντελέστατον· ἢ δὲ εἰς πρόθεσις ἀντὶ τῆς κατὰ.

(β) Ἀντὶ καὶ τίς ἐστι μᾶλλον, κυνηγέτης ἢ κέλης κτ. (γ) Εἰ δὲ ἐστὶ καὶ

ἢ πολεμιστήριος. εἰ δὲ (γ) Νισαίων ἵππων ἰδεῖν ὅτιν αἰδέεσθαι, ὁχλώδης τε ὢν τὸ κρανίον, καὶ λεπτόσαρκος τῷ ὄσφυϊ, τάχα μὲν ἂν τοῖς ἵπποις, ὥστερ ἂν τοῖς ἀνθρώποις, ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ Θεός· μή ποτε δὲ τῆτο καὶ πρὸς ἐκείνας αὐτῷ τὰς ἀρετάς (δ) συντελεῖ, εἰ τὰ μαλακὰ καὶ σκληρῶν ἐλάττω παρὰ τὴ φύσεως ἐκκληρώσατο (ε). πρὸς μέντοι (ζ) ὅσοι πόνους ὁσέα σαρκὸς οἶδα διαρκέσεν. οἱ μὲν ἔν παρ' ὑμῖν ἵπποι τῆς σαρκὸς πλάσις αἰσιν, οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ὀστέοις.

Ἐταίρω. 41.

Ἐμιοδωσάμην σοι ναυῶ ἀνθρώπων εὐχλῶν, καὶ πλεόντων τῷ θάλατταν μετὰ πλείονος τέχνης, ἢ τύχης. ὡς αἶψα Καρπαθίων (α) ὀλκάδες φήμην ἔχονσι διανοίᾳ (β) κεχεῖσθαι, κατὰ πρὸς αἰ Φαιάκων καὶ πάλαι, ὡς ἐπὶ τῷ νῆσον ἦκεν τὸ δαιμόνιον μῦθον (γ).

Κληδονίω. 42.

Συγληγὴς ἐμὸς ἀδικεῖται· σὺ δὲ καὶ φίλος εἶ, καὶ δικάζειν ἐλαχες· ὅτι μιᾶς ἔν προσοχῆς, ὑπάρξει σοι, καὶ μοι καὶ τοῖς νόμοις χαρίσας. ἐπανίτω τοίνυν Ἀσφάλιος εἰς τὸ δεσπότης εἶναι καὶ κεραμίων τῇ κατὰ πατρὸς διαθήκῃ. προσλαβὼν τῷ δόπρῳ σιν,

τὸ εἶδος αἰδέεσθαι τῶν Νισαίων ἵππων, τῆτο συμβαίνει ὥστε μὲν δι' ὅτι καὶ τοῖς ἵπποις - - ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ Θεός, ἀλλὰ σκεπτέον μήποτε τῆτο κτ. (δ) Τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας τὸ εἶναι δηλ.: ἅμα καὶ κυνηγέτην, καὶ κέλητα καὶ πομπέα κτ. (ε) Τὸ τὰ κρέα τῶν ὀστέων ἐλάττω παρὰ τῆς φύσεως κεκληρώσθαι· μεταλήψις γάρτοι ἀπερεμφάτε ὀνοματικῶς τῆτο, καὶ ἐξηγηματικόν ἐστι καὶ, τῆτο. (ζ) Οἱ μέντοι ἀντὶ καὶ γάρ.

(α) Καρπαθῶς μία τῶν σποράδων νήσων μετὰ καὶ Κρήτης κείμενη, ἣτις νῦν λέγεται Σκάρπανθος. (β) Νοὶ κεχεῖσθαι ἐν τῷ πλεῖν ὥστε οἱ ἄνθρωποι, νοεῖν δηλ. (γ) Οἶον καὶ ὅτε ἦκεν ἐπὶ τῇ νῆσον τῶν Φαιάκων τὸ δαιμόνιον κατὰ μῦθον τῶς ἐν ἔχον εὐρεῖν.

σιν, τὴ κατηγορίᾳ ἐκ ἐπομένης (α) ἐμποδὼν τῷ παρ' αὐτῆα τ' ἀκροάσεως· τότε ᾧ δὲ δικαιοδοτεῖν; ἢ τον χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τῷ Θεῷ.

Ἀνασσίω. 43.

Σωσιμῶν τις ἔπεισεν ἢ Θεός, ἢ λόγος, ἢ δαίμων, ὅτι παρὰ τὰ χωρία τί γίνεται τοῖς ἀνθρώποις, εἰς τὸ τυγχάνειν τε καὶ ἀποτυγχάνειν εὐμῆρας τῷ Θεῷ. πρῶττων ἔνι πονήρως παρ' ἡμῖν, καὶ τῶν πατρῶων ἀκριβῶς ὁκοπέεις, ἔγνωκε πλεῖν εἰς τὰ πὶ Θράκης χωρία ὁκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην. εἰδήσοι φίλα (τὰ) πρὸς τὴν δαίμονα, σύνησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον, καὶ ὄξενέτω τινὰ πόρον αὐτῷ χρημάτων. ῥάδιον δὲ βελομένη καὶ ᾧ τὰ Νόννη τῷ Σωσιμῶν φύσαντος καὶ χαλεπῶς εἰς ἐτέρου μετέδθηκεν. ἀποφινάτω δὲ καὶ Σωσιμῶν κληρονόμον ἄλλοτρίε πατρός· γένοιτο ᾧ ἂν ἔτι καὶ ἀδικίας τὸ δίκαιον.

Γωάννη. 44.

Ὡς περ ἄλλοτε πολλάκις ἐπὶ τῷ καιρῶν ἐξηρόμην σοι χρήσιμοι, καὶ παρεμυθισάμην δυσχέριαν τύχης, τὰ μὲν, λέγων, τὰ δὲ, ποίω, ὡς ἐκάστοτε ἢ διώκεις ὑπηγόρευσε, καὶ νῦν πρὸς τὴν καταλαβόντων σε πταγμάτων δοκῇ μοι σωσιστενέγκαι τινὰ γνώμην, ἐπειδὴν μὴ ἔργον διώκαμι· Σωσιμῶν καὶ τῷ Σέμις, ὥς ἐμπνέετε καὶ διώκαται, μὴ ἔτι παντὶ τρόπῳ πτόδευμον εἶναι εἴτε φίλοις ἀγαθόντι ποιεῖν. ἄγε τοίνυν ἃ μοι καλῶς ἔχει διαλεχθῶμαι πρὸς σέ. Εἰ μὲν θεός, ὅστις ἢ φήμη κατὰ τινὰ (α) τὴ παρ' ἡμῖν

(α) Εἰς προσηκτικὴν ἐγγλίσιν μεταληπτέον ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τὴν ἀποδιδόντων τὴν δὲ μετοχὴν καὶ τὸ ἐπανίτω. ὁ δὲ πρὸς ἐπανίτω τοῖνον Ἀσφάλειος καὶ ἡ κατηγορία μὴ ἐμποδισάτω σε βραχύτι ἀκῆσαι αὐτῇ.

(α) Ἡσίοδον λέγει τὸν ποιητὴν, ὅς περὶ τῆς φήμης ἐποίησε.

Φήμη δ' ὅστις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινὰ πολλοὶ Λαοὶ φιμίζουσι· θεὸς νύ τοι ὅτι καὶ αὐτῇ.

ῥήμιν ποιητῆς, σὺ διεχρήσω τὸν μακαρίτῳ Αἰμύλιον, ὃ πρῶτος,
 ἀλλὰ βελεύσας τὸν φόνον· καὶ βαρβαρικὸν μὲν ὄραμα σιωδαίς,
 τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς ἐκ τῆς αὐτῆς λοχίῳ τὸν ὠμότατον.
 λέγει μὲν ῥῶν ἡ φήμη ταῦτα, ψεύδεται δὲ ὃ θεμῖς, ὅσαν θεόν.
 εἰ δὲ Ἡσίοδος μὲν ἡδὲν λέγει, πολλὰ δὲ λέγεται μάτῳ, καὶ
 τῷτο πᾶσι σὲ τῆς πολλῶν ὄσιν ἐν, ὡς ἐγώ γε βελοίμην ἄν (πε-
 ρὶ ἐλάττονος ῥῶ ποιῆσαι τῷ ἐν ἀργυρίῳ ζημίαν, ἢ τῷ ἐν φί-
 λῳ) καὶ νῦν ἄν ἐχὺ ὑπάτιος ὢν ἀκῆς κακῶς, ἀτυχεῖς μὲν ἄρα,
 ἀλλ' ἐκ ἀδικεῖς· ὡς ὥφελος μὴδὲ ἀτυχεῖν. ἀλλ' ὁκείνως μὲν ἄν
 σοι μῖσος ὠφείλετο δίκαιον. ἔγω δὲ καὶ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ
 λίαν ὑπὸ σωηθείας ἀλώσιμος ὢν, καὶ ὁκείνως ἄν τῷ μὲν πρῶτον
 μισεῖν, σὲ δὲ ὁμως ἐλεεῖν, ὅ δὲ ἐλεῖντός ὄντι, βοιωθεῖν ὅση δύ-
 ναμις, καὶ ὁξεύσκειν, ὅθεν ἄν οἴηται ὀνήσασθαι. εἰπὼν κατ' ἐ-
 κάτερόν μοι προσήκει συμβεβησά σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον·
 εἴκοι δὲ ταῦτόν εἶναι συμφέρον αὐτῷ (τε ὄντι καὶ ἀνατῷ). ἴδι
 παρὰ ὅσους νόμους, καὶ αὐτὸν ὁπίδος τῷ δικαστῇ μετὰ ἀδρόων τῆς λοχι-
 τῆς, εἴ τι κήδη καὶ ὁκείνων. καὶ εἰ μὲν ἐπράχθη τὸ δεινόν, δεήθητι, καδι-
 κέτευσον, ἀντιβόλησον, μὴ ἀνῆς ποκαλινδέρμερος, πρὶν ἄν διασφά-
 ξῃ τὸ παρὰ τῆς φύσεως συζῆσαι δημίῳ, καὶ δῆναι τῷ δίκῳ. ἐν καλῷ
 σοι κέσεται παρὰ τοῖς κάτω δικαστήροισι, τὸ ποκαλινδέρμερον ἀ-
 πελθεῖν, ἑταῖρε Ἰωάννη· μὴ λόγον ἄλλως οἴηθῃς τῷ παραινέσειν,
 μὴδὲ ποσασαίμεν με νομίσης αὐτῷ. ἔγω τῆς ἱερᾶς Φιλοσοφίας
 ὀναίμην, καὶ ποσάσει τῆς παιδείας τῆς ἐμαυτῆς, ὡς ἐκ ἄν μὴ φιλ-
 τάτῳ σοι τυγχάνοντι, σωβέβησά τι τοῖτον, ὅ γε ἀπὸ ὅσων
 μοι τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῷ ὅτι νῦν ἀναβαίη
 τὸ, κάλλιον εἶναι τὸν ἀδικεῖντα δῆναι τιμωρίαν αὐθαίρετον· ἀλλὰ
 μὴδὲ παύσαντο εὐτυχουῦντες ἐν οἷς ἀδικεῖν, ἵνα πλείω τε
 θεόν ἔιν κακοῖ, καὶ πάσας ἐκείνας δίκας ἀφείλοιν. πρὸς σὲ
 διὰ φίλιαν κινδυνεύωτι καὶ τῆς ἀπαρρήτων εἰπεῖν, ὡς ἀνόμοιον ὄντι
 ἐν παχέῳ σώματι, καὶ ἐν εἰδῶλῳ δῆναι τῷ δίκῳ· ἰχυρότερον
 μὲν ῥῶ ἀνδρῶπε θεός· ὅ δὲ θεὸς παντός διακόσμου, σκιά τὸ ἀν-
 δρώ-

δρώπινον (β). ἀλλ' ὅσῳ εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δῆμιοι, χεῖ-
ρες ἢ νόμων, τὴν αὐτῇ αἰ ποινὰν χρεῖαν τῇ φύσει ἔκαστος πα-
ρέχονται. δαίμονές εἰσι καθαρτήριοι, τέχνην ἔχοντες ὑπὸ ταῖς
ψυχαῖς, ὡς οἱ κναφεῖς ὑπὸ τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς. ἀλλ' εἴ
τις ἱματίοις αἰδοῖται ὡς τί ἂν οἷα πάχειν αὐτὰ λακτιζόμενα,
καὶ νιτρομέλα, καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα; διὰ πόσων δ' ἂν
ὁδῶν ὀκπεπλῦσθαι κηλίδας ἀρχαίας καὶ προσετηκότα ὁμόργμα-
τα; εἰ ᾧ λέγειν ἔτι πολλοῖς ὁ ῥύπος ἔτις ἐνέφυ σφόδρα
διὰ τῆς βλάβης, ὡς ἀναπάλλακτος εἶναι, καὶ φθάνει διαφθαρέντα,
ὥς εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πάθος αὐτοῖς γέγονε
φύσει, ἢ διὰ χρόνου πληθους, ἢ διὰ μέγεθος. ἔγω δὲ ἐχέσθαι
ψυχῇ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτῇ. νῦν δὲ τὰ μὲν ἀμαρτή-
ματα λόγον ἔχει πρὸς τὰς ἀνεκπλύτους κηλίδας· ἡ ψυχὴ δὲ

ὁδε

(β) Διάκοσμος διαφέρει Κόσμος, ὡς καὶ ὁ Συνέσις ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων
δέσειλεν. ὡς γοῦν ἀπλῶς εἶπε, Κόσμος μένει κατάτε τὸν Αἰετοτόλιν,
καὶ τὸν Θεολόγον Γεηγέμιον (εἰς τὸ Χειρὸς ῥησὶν) τὸ ἐξ ἐρανῶ καὶ γῆς
καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκλημα. Διάκοσμος δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Βασι-
νον ἢ τότε διάδοσις εἶπ' ἐν δάταξις, καθ' ἣν ἐν μέσῳ μὲν ἡ γῆ, κέντρος
λόγον ἔχουσα, περὶ δὲ αὐτὴν τὸ ὕδωρ, περὶ δὲ τὸ ὕδωρ ὁ ἀήρ, καὶ ἐξ ἧς ὁ
αἰθήρ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἐρανὸς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πέντε κύκλων. εἰ μὴν
ἀλλ' ἢ ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐν τῶν πρὸς ἀλλήλα κοινωνιῶν καὶ ἐναν-
τιοτήτων συμπληρωμένη ἀλληλεσχία καὶ τὸν Βλεμίδην (φυσικ. κεφ. ια. πε-
ρὶ στοιχείων). Κόσμος δεύτερος ἐν τῷ πρώτῳ, δι' ὃν καὶ ὁ πρῶτος, ὅς φῶς
ἔστω Χειρὸς καὶ οἱ ὑπόκοιτοι (Γω. 8, 12. Ματ. 5, 14.) τὰ τῶν ἀνθρώπων
κατάτε ἔδην καὶ πόλεις συστήματα καὶ ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς
πλήρωμα. Διάκοσμος δὲ αὐτὸς, ἀνθρώπων μὲν, ἢ ἔτι πολίτευς τῶν ἀνθρώ-
πων πληρώματος καὶ τὰς κειμένους νόμους ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ οἰκονομία, συνει-
σαγομένην ἀναγκαίως ἔχουσα καὶ τὴν δίκην, δι' ἧς τὴν ἐπισυμβαίνουσαν ταῖς
πόλεσιν ἀκοσμίαν ταῖς δικαστικαῖς ποιναῖς ἀνακαθαίρει. Δεῖος δὲ, ἀπλῶς
μὲν, ἢ ἔτι Θεὸς πρὸς ἀνθρώπους διὰ τῆς ὀφειμένης κτίσεως πρόνοια, δι' ἣν
ἐρανόθεν δίδωσιν ἕστων καὶ καιρῶν καρποφόρων διδόντες τροφήν πάσῃ σα-
ρὶ, καὶ ἐμπιπλῶντες χαρὸς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.
(Πράξ. 14, 17.) ἰδίως δὲ, ἐνθεν μὲν, οἱ ἀγαθοὶ ἄγγελοι, ὧν τὸς μὲν,
ἔστρεψεν ὁ Θεὸς ὅλην ἔδωκεν καὶ ἁριμόν (Δευτερ. 32, 8.) τοῖς δὲ ἐν-
τέλλεσθαι παρεμβάλλειν κύκλῳ τῶν φοβημένων αὐτὸν καὶ ῥύεσθαι αὐτοὺς (Ψαλμ.

ὅτι ἔτι πρὸς δοιμάτιον ὀκείνο τὸ πιναρόν τε καὶ ὅτι ἀντέχον, ἀλλ' ἀθάνατος ἔσα, τίνει δίκην ἀθάνατον, ὅταν ἀμάρτη δευσοποιάτε καὶ ἀναπόνιπτα. ἀλλ' ἐν ᾧ γάρ τις ἡμαρτε βίω δίκας διδὼς, καὶ πάνυ πρὸς εὐαγγελικὸς ἔχει καὶ πρὸς ἰσχυρὰν τὸ πάθος, ἀλλ' ὡς ἂν εἴποι τις, ἀρτιβαφὴς ἔσα ψυχὴ, τάχιστα πλωύεται. δι' ὃ δοτέον ὅτι ὡς ἐνὶ διὰ τάχους τὴν δίκην, καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος, ὃς με πείθει, ὅτι ἡδικομένους κυρίως εἶναι, μακροτέρως τε ποιεῖν, καὶ ὑπετέμνειν τὰς τιμωρίας. δι' ὃ παραπλήσιον ὅτι ἕνα κακόν τι μέγα ἐργάσασθαι, καὶ πολλὰς καὶ μικρὸν ἀδικῆσαι· ἐπέξεισι γὰρ ἕκαστος ἐν τῷ μέρει, καὶ δεῖ πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκην. ὅταν δέ τις ἰάσιμος ᾖ, μέγα παρὰ τῷ δικαστῇ δύνάται τὸ τοιαῦτα πρὸ-

πε-

33, 7. καὶ 90, 11.) οἱ δὲ, εἰς διακονίαν ἀποστέλλοντες διὰ τὰς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (πρὸς Εἰβρ. 1, 14. Πραξ. 12, 7.) ἔνθεν δὲ, οἱ πονηροὶ δαίμονες (Ψαλμ. 17, 49. α. Βασιλ. 16, 14.) καὶ καὶ συνέσιον (ἐπισ. 57.) δι' ὧν καὶ αὐτῶν χρησόντι τέλει ἀποτελεῖ, χρώμενοι αὐτοῖς ἐν δέοντι, νῦν μὲν, ἀγγελάρχαις ἀκρίδων, νῦν δὲ, ὧν ἔργα λοιμοί· ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἔθνη βαρβάρων ἐπεγειρομένων (Ἡσαΐας 13, 3. Γερεμ. 25, 9. Αἰσ. 1, 6.) καὶ ἀρχόντες πονηροὶ (Ἡσαΐας 3, 4.) καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, αἱ ἐπιτήδειοι εἰς τὸ ποιῆσαι κακὰ δημόσια φύσεις. Κόσμος ἄλλος ὑπερκόσμος, περὶ ὃ ἔλεγον καὶ οἱ Μακκαβαῖοι πρὸς τὸν Ἀντίοχον, Κόσμος ἄλλος ἡμᾶς ἀναμένει πολὺ ἢ ὁρῶμεν ὑψηλότερός τε καὶ μονιμώτερος, ὃς ὁ Κύριος πρὸς τὸν Πιλάτον· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου (Ἰωάν. 18, 36.) ἡ ἐκπεράσει Γερουσίᾳ, μυριάσιν ἀγγέλων συγκροτημένη πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἐν ἑρανότης ἀπογεγραμμένων, καὶ κατὰ Θεοῦ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων. (πρὸς Εἰβρ. 12, 22. 23.) Δάκρυον δὲ καὶ τούτου ὁ Κόσμος, τῶν μὲν ἀγγελικῶν ἐστίων αἱ ἡγεῖς τελαδικαὶ τάξεις. πρῶτη, Θρόνοι, Χερουβίμ, Σεραφίμ. μέση, Ἐξουσίαι, Κυριότητες, Δυνάμεις· τελευταία, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγελοι· καὶ τὸ, τὰς μὲν ὑφειμένους τῶν δακρυμῶσεως πρὸς τῶν ὑπερβεβηκυῶν εὐκόσμως ἐκδιδάσκοντες τὰς θεωρητικὰς ἐπιστήμας, τὰς δὲ πασῶν ὑψηλότερας ὑπ' αὐτῆς Θεαρχίας ὡς δεμιτόν τὰς μύησεις ἐλάμποντες (Διονύσιος Ἀρεοπ. ἑρμ. ἱεραρχ. κεφ. 5. καὶ 6.) τῆς δὲ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίας Δάκρυον, οἷον καὶ ὁ τῶν κατ' ἑρανὸν ἁγίων. (α. πρὸς Κορ. 15, 1. 4.) Ἔστι δὲ τις καὶ ὁ κοσμοκράτορ καὶ

πεπονθέναι τὴν ψυχῇ, ὡς ἤδη παρ' αὐτῆς τῆς ἡδικημένων ἔ-
 λεον εὔρεσθαι. πότε τοίνυν εἰκός ἐστι τὴν μακαρίτιδος Αἰμυλίου ψυ-
 χῆς συγγνωμονεσέρας τυχεῖν; ἐγὼ μὲν ἔν οἶμαι, μᾶλλον δὲ
 οἶδα σαφῶς, ὡς ἅπας ἰκέτης αἰδέσιμος, ὅστις ἑαυτὸν τετιμώ-
 ρηται· καί τις ἤδη παρ' ἡμῖν εἰς ὀπλολογίαν ἀμαρτήματος κατα-
 σὰς, αὐτῷ τῷ φθάσαι τὴν αὐτίαν ὁμολογήσαι, καὶ φῆσαι κο-
 λάσεως ἄξιός εἶναι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο. τὸ δὲ ἐνευωχη-
 θῆναι τοῖς δὲ αὐτοῖς ἡδίκησεν, εἴτε χεῖμασιν, εἴτε σώμασι, βα-
 ρυθυμότερον τὸν ἡδικημένον καθίστησι. καὶ τίς ἂν γένοιτο ἢ σώ-
 ματος ἐξελθὼν, εἴθ' ὑπὸ βιαιᾶς δίκης, εἴτε ἑτερον τρόπον,
 κάπναια αὐτῷ τὴν ψυχῇ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος, ὅτε
 ἔσης ἀρνῆσθαι σοι γλώττης, ἀλλ' ἐγκεκολαμμένον ἔχων τῆ-

πί-

σκότης ἢ αἰῶν· τέτοις Κόσμοις. (Γω. 14, 30. 16, 11.) ὁ μὲν τὸν Χρι-
 στὸν καὶ τὴν ὁμοίαν. (§. 15, 18.) ἀλλὰ τῶτον εἰδὲ λόγος ἀξιωτὸν ἐν τῇ
 προκειμένη κοσμολογίᾳ, ὡς ἀκοσμίας ἀπάσης ἀνάπλεων, φημι δὴ τὴν καὶ
 τὸν Δαβὶδ βαρυκαρδίως καὶ ἀγαπῶντας ματαιότητα (Ψαλμ. 8.) καὶ καὶ σάρ-
 κα ζῶντας, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ τὸν ὁμοίον (πρὸς Ρ'ωμ. 8, 13. καὶ
 16. 18. πρὸς Φιλ. 3, 19.) Οὕτως οὖν ἔχοντες ἢ Κόσμος πρὸς τὸν Δάκοσμον
 φυσικῶς τε καὶ ἀνθρωπίνως καὶ θεῶς, ὁ Συνέσις ἢ Ἐλλην, ὡς εἴποιεν, ἐτι ἂν,
 καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ψυχῇ, (ταύτας γὰρ εἴποιεν λέγειν φύσιν ἢ ἀνθρωπίνην κό-
 σμον) διὰ τῶν πονηρῶν δαιμόνων τιμωρεῖται ἐδόξαζεν· οἱ καὶ αὐτοὶ μέντοι ἢ
 ἐν τῷδε τῷ βίῳ θεῶς Δικακόσμος εἰδείχθησαν. Ὅθεν καὶ ὡς ἔχει φησί,
 σκιά πρὸς σῶμα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ὑφ' ὧς, ἡ δὲ, ἀνυπόστατος, ἔτι εἰ-
 χει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἀνθρώπινα κολασθήσεται, πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ θεῶς· μᾶλλον
 δὲ ὅσον ὑπερέχει τῇ ἰσχύϊ ἢ ἀνθρώπου Θεός, ὑπερέχει δὲ ἀσυγκρίτως, το-
 σῶτον ὑπερέχει τῇ κολάσει καὶ αἱ θεῶς ἐν αὐτῇ ποινῇ, τῶν ἐστὶ τιμωρητικαὶ
 δυνάμεις, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων. εἴγε τῶν μὲν, εἰσὶν ὑπερβολὴ πρὸς κό-
 λασιν ἐπιχθόνιοι δῆμιοι, ἢ δὲ, ἐλευνῆς (ταύτας γὰρ λέγει ποινὰς) τῶν
 ἐστὶν καταχθόνιοι δαίμονες, κολάζοντες οἱ μὲν, θνητὰ σώματα καὶ προσκαί-
 ρως, ὧν καὶ ἡ σύστασις καὶ ἡ κόλασις σκιᾶς δίκην παρέχεσθαι, οἱ δὲ, ψυχὰς
 αἰδανύτας καὶ αἰωνίως. Ἀπόρρητον δὲ τοῖς Ἐλλήσι λέγει ἐπὶ τὸ, ὅτι ἀν-
 θρώπου Θεὸς ἰσχυρότερον· ῥητὸν γὰρ τῶτο τοῖς πᾶσιν· ἀλλὰ τῶν ἐν αὐτῇ
 ψυχῶν, ἢ αὐτὸς διαγραφὴ κόλασιν, τῶν πολλῶν δικαστῶν μὲν εἰδόντων,
 Ρ'αδαμάνθεις, καὶ Μίνως, καὶ Πλάτωνας, ἐμὴν τὸ θεῶν· κολασθήσεται δὲ,

πίσημον τὸ ἔπαξέως; ἐκ ἱλιγγιάσεως; ἐκ ἀπαρήτεις; ἔλ-
 ξη σιγῶν, καὶ ἐκείσῃ τῇ δίκῃ, καὶ σὺ κἀγὼ, καὶ πᾶς ὃν ἐ παρ-
 καδαίρει μετάνοια δημοσιευθεῖσα. ἀλλ' ἀνδρισεὺς ὧ ἡγνῶν
 ἡγνῶς ἢ εἰς· καὶ τῷ μὲν ἡδονῶν ὑποπτόμενος, ὡς ἀδικῶντες
 ἐπορισάμεθα· εἶτο δὲ ἀνθρώπου ἐκ ἀίχλωτος, ἀλλὰ τῷ δι-
 κασῇ μὲν ὁμολογητέον τῷ παρᾶξιν, ὅτι λατρεῖν δὲ τῇ παραυτί-
 κα τίσει τὰς κάτω ποινὰς· μεγίστη ἢ ὄντος ἀγαθῆς ἢ μὴ ἀ-
 μαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιοδυνῶναι. οἱ τίς δὲ χρόνον πο-
 λὺν ἀδικῶν, ἀκόλατος μένει, τῶτον δὲ νομίζειν τὸν ἀτυχέστα-
 τον, ἢ μήτε Θεός, μήτ' ἀνθρώπος κήδεταί. σκόπει ἢ καὶ
 ταύτη. τὸ ἀκόλατον εἶναι, πῶς κακῆ καὶ λέγεται καὶ ἀκέεται.
 ἔκταν τὸ κεκολλάσθαι πῶς ἀγαθῆ· τῷ ἢ ἐναντίω τὸ ἐναντίον ὁ
 λό-

Στύγας καὶ ποταμοὶ Πυριφλεγέδοντα, καὶ Κωκυτός, ἐ μὲν δαίμονας· ἐ δὲ
 τὰς ψυχὰς ὑπ' αὐτῶν πιναρῶν ἱματίων δίκην λακτιζόμενας καὶ νιτρεόμενας καὶ
 κναπτομένας, ἔτι δὲ ὡς καὶ ἐκπλυνόμενας· καίτοι τὰ παρ' Ἑλλήσι δητὰ τῶν
 ἀπαρήτων δοκεῖ φοβερώτερον, ὡς μὴ καὶ τὰς καθατηνέας δαίμονας ἔστιν
 ὡς τῶν ψυχῶν κακῆτα ἀνακαθαίροντα, ὡς καὶ εἰς τὴν πρώτην φύσιν ἐπανα-
 γαγεῖν. ἀλλὰ καὶ τὸ φλεγέθεσθαι ἐν πυρὶ ποταμῷ, πολλῷ δειμότερον ἢ
 λακτιζεσθαι καὶ νιτρεσθαι καὶ κναπτεσθαι.

Ὅτι δὲ ὁ Συνέσιος Ἑλληνας ἔτι ὦν, ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς
 Γωάννην, τὸν καὶ αὐτόν, οἶμαι, Ἑλληνα, δῆλον ἐντεῦθεν.

Πρῶτον μὲν γὰρ εἰσάγει τὰς ψυχὰς γυμνάς σώματων, ἀνδ' ὦν με-
 τὰ σώματ' ἡμαρτον, ἐν ᾗδε κολαζόμενας, καὶ ἐ δὲ ἐν τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῷ
 ἡτοιμασμένῳ τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δαιμόνων
 (οἱ καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα κολασθήσονται ὄντες ὡς εἴρηται (Λευκ. 13, 16. ἀ. πρὸς
 Κορ. 5, 5. ἀ. πρὸς Τιμ. 1, 20. Γάβ. 2, 7. ψαλμ. 77, 59. Περ. 19, 15.
 16.) τῶν κολαζομένων εἰσὶν ἐν ᾗδε, ἐ τῶν κολαζόντων (Ματ. 8, 29. καὶ
 25, 41. Λευκ. 8, 31.) δαίμονες· γὰρ εἰσι, φησί, καθατηνέοι, τέχνην ἔχον-
 τες ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς, δῆλον δὲ ὅτι ταῖς ἐν ᾗδε, ἢν οἱ κναφεῖς ἐπὶ τοῖς
 πιναρτοῖς ἱματίοις. καὶ πάλιν, τίς ἂν γένοιτο ἢ σώματ' ἐξελθὼν, κἀπειτα
 αὐτὴν τὴν ψυχὴν, (ἐ ἐφόνευσας Αἰμυλίῳ) αὐτῇ τῇ (σῇ) ψυχῇ θεασάμε-
 νος, ἐκ ἑσθῆς ἀνείδωαι σοι γλώττης, ἀλλ' ἐγκεκολλημένον ἔχων τέπισσημον
 τὸ τῆς πρῆξεως; ἔλξη σιγῶν καὶ ἐκείσῃ τῇ δίκῃ. Ὅτι μὲν γὰρ ψυχὴ ἢ
 μὴ πάντα πρόπον ἐντεῦθεν προκαταρδέντ' ἐγκεκολλημένον ἔχει τέπιση-

λόγος νέμει. εἰ μὲν ἂν ἐγὼ παρὼν ἐτύγχανον, ἔδεν ἂν ἔδει σε πράγματα χεῖν ἀπερυθριῶντα, καὶ σαυτὸν καταγγέλλοντα, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἂν ἔταξα σωηγορύσσοντά σοι· καὶ προσήγαγον ἂν σε καδὰσφ' ἱατροῖς τοῖς νόμοις. ἀνόητος μὲν ᾧ ἂν τις εἴπεν, ὡς Συνέσιος Γωάννης κατηγορεῖ· σὺ δ' ἂν ἠπίεσσο τάλιθες, ὅτι φεῖδ' καὶ κηδεμονία τῇ σῇ τὴν κατηγορίαν εἰλόμην, ἵνα ὡς ἐν κακοῖς ἀμεινον πρᾶξιαις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἰ τὰ δίκημα γέγονεν, ὃ μὴ γένοιτο, σὺ τε ἐνεκα καὶ τῆ πόλεως· ἅπαντα ᾧ ἂν εἴη μιὰ τῷ φόνῳ, τολμηθέντος αἵματος ὁμογνίης· εἰ δὲ σὺ καθαρὸς καὶ χεῖρα καὶ γνώμην· εἴη δὲ ἔτι· ἐπάρατοι μὲν οἱ ταῦτα σωθέντες ὅπ' σοι, καὶ κείνους δὲ ὥριμένους τὰ κατὰ γῆς κολασήρια. ὡς ἔχ' ἕτερος ἔτω τρόπος θεωρίας, ὡς ὁ

λο-

μον τὸ τῆς πράξεως, πολλαχῇ ἢ τε θεία Γραφή καὶ οἱ θεοὶ παρὶς ὧς Πατέρες, τὸ δὲ τῇ ψυχῇ αὐτὴν κατ' ἐαυτήν, θυμὸν λέγω σάματ', ἐλκεσθ' σιγῶσαν καὶ ἐκκεῖθεν τῇ δικαστικῇ ποιῇ, καὶ ταῦτα πρὸ τῆς παγκοσμίας δίκης, ἥς ἐδὲς λέγουσιν ἐνταῦθα τῷ Συνεσίῳ, ὅτι ἑλληνικῇ τυγχάνει δόγματ', τῶν μὴ ὁμολογούντων νεκρῶν ἀνάστασιν· ἔτι δὲ ὁ Συνεσίῳ, καὶ περὶ τῆς, μέχρι τίνος περιεχέτο (ἐπιστ. 105.)

Δεύτερον, ὅτι ψυχὴ κατ' αὐτὸν ἢ μὴ δευτοκοιὰ μὴ δ' ἀνατόνιπτα, καὶ εἰς ἂν εἴποιεν οἱ πολλοὶ, μὴ θανάσιμα, ἀλλ' ἰάσιμα ἀμαρτήσας, τῶν πινυμένων δίκην ἱματίων λακτιζομένη καὶ νηστεμένη καὶ πάντα τρόπον τοῖς δαίμοσι κναπτομένη, ἐκπλύνει τὰς κηλίδας· τὰς γὰρ δαίμονας ἐν ἑαυτῇ, εἰ μόνον τιμωρὲς ἀλλὰ καὶ καθαυτήν εἶναι φησὶ τῶν, οἷς ὀρῶντες ἔχ' ἔτι σφόδρα ἐνέφου διὰ βάθους, ὥστε καὶ ἀναπάλακτος εἶναι· ἄλλο τὲτο παρ' Ἑλλήσι Λατρινικὸν περιγυρόμενον, εἰ καὶ διάφορα ἐκατέρων τὰ ἐν ἑαυτῇ μυθολογούμενα καθαυτήν, τῶν μὲν, λέγω, φλόγες πυρὸς προσκαίρει, τῶν δὲ, δαίμονες.

Τρίτον, τῶν ψυχῶν καὶ αὐτὰς τὰς ἐντεῦθεν προκαθαρμένας, εἰς ἑαυτῇ φησὶν ἀπέχεσθαι. Ἐν καλῷ γάρ σοι, φησὶ, κείσθαι παρὰ τοῖς κάτω δικαστηρίοις τὸ προκαθηρμένον ἀπελθεῖν. τῶν δὲ κατὰ τὸν πτωχὸν Λάζαρον καὶ τὸν Ληζην ἐντεῦθεν προκαθαρθέντων αἱ ψυχαὶ ἐκ εἰς ἑαυτῇ τὴν ἑλπίδα ἐκείνους χωρεῖσιν, ἀλλ' εἰς ὅν καὶ ὁ Παῦλος ἠρπάγη παρέδωκεν, ἐν κόλποις ἑ Αἰβραάμ. (Λευκ. 16, 22. 23. καὶ 23, 443)· οἷσιν ποτὲ εἴσιν ὅτε παρέδωκεν καὶ οἱ κόλποι ἑ Αἰβραάμ· μᾶλλον δὲ ὅτι ἐστὶν ἀσφαλιστικὸς ὁ τὸν ἑαυτῇ σκευεύσας· (Γαλ. 12, 26. καὶ 27, 24).

λογοποιός ὁ τιτρώσκων ὃς ἀφανῆς· ἀγνέσασθαι γὰρ ὦν, μέγιστα κακὰ διατρέχεται· καὶ λέγεται τις κῦτος μοῖρα κιναιδός (γ) προσκείσθαι, καὶ τῷ ἐν τῇ τέχνῃ τῷ εἶναι τὸ κράτιστον· ἐπεὶ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ σοφιστὰ γίνονται καὶ εὐμήχανοι. ὥς ἄντις ἀλῶ φήμας ὅτι τοῖς ἐκ ἑσσι ποιῶν, τῷτο οὐκ εἶναι, μηδὲ ἐπανερεῖν, μηδὲ διςάσης, ἀλλὰ καὶν σερεώτατος εἶναι δοκῇ, διαρρῶν ἀποφαίνε τὸν ἄνδρα ἡμίγυμον, αὐτόχρημα διασώτῃ τ' Κρότυος. σοὶ δὲ ἔξεσιν ὅτι τῷ λόγων τῶτων ἀπαφίῳ συκοφαντῶσαν τῷ δόξαν, εἰ σαυτὸν τε καὶ ἑστὸ σὲς ὁπδοίης τῇ δίκῃ· εἰπέ γὰρ εἰσελθῶν, ὡς ἐμὲ κατήγοροί τινες εἰσιν ἀφανῆς, αἱ προκατεγνωκότες αὐτῷ, ἀξίῃσι λανθάνειν· κατηγορεῖσι δὲ ὅμως πολλὰ καὶ χαλεπὰ, καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ὅτις· ἔτι καὶ εἰσιν ὁπβελοῖ, καὶ δεινοὶ παραδῖναι λόγον τῇ φήμῃ! κατὰ διελθῶν τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀκέεις κακῶς, γάμον καὶ φόνον ἀνόσιον, ἐπειδὴ Σπάταλον, οἶμαι, τινὰ φασὶ παρὰ σὲ κάθεται ὃς χειρουργᾷ τὸν φόνον, τῷτον ἅμα προσάγων, δεήθητι ὅς δικασθεῖς λιπαρῶν καὶ ἀποσπίπτων, μὴ ἀνεξέτατος ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐρήμιῳ ἀλῶναι. καὶ γὰρ δὴ κράτιστε τῷ ἡγεμόνων ἐρεῖς, δι' ὅ,τι γε καὶ φῶ

Τέταρτον, ὁ Γεώργιος τινὲς ἐ φανερεῖς ἐπὶ δικασθεῖς, ἀλλ' ἀφανῶς, φησι, κατηγόρειν τὸν φόνον, ὡς προκατεγνωκότες ἑαυτῶν, ὃν δηλ. ἐκεῖνα κατηγόρειν φόνον, ὃ ἐστὶν αὐτοὶ δεδρακότες τὸν φόνον, ἡξίαν λανθάνειν, ἐκ ὅς ἀφανῆς τιτρώσκοντες· τῶν δὲ δευσοποιῶν ἀμαρτημάτων τὰ ἀμαρτήματα ὅτι· ἐν ἀνέξελεγκτα, ἡ μὲν Ἐκκλησία ἀδημοσιεύει μετὰ τοῖς μᾶλλον ἐπὶ ῥητοῖς ἔτι σινοῖδε διωρισμένως καθαίρειν, ὃ δὲ Συνέσιος ἐκ ἄλλως, ὅτι μὴ δημοσίῳ, φησι, μετὰ τοῖς, καὶ ἐπομένως δικαστικῶς ὅς δημῶς ξίρει ἀξιοὶ τὰ τοιαῦτα καθαίρειν· καὶ τὸς μὲν Ἐκκλησίας τὸ ῥύεσθαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρῶν κτενομένους μὴ φρεῖσθαι (Παερμ. 24, 22)· ὁδὲ, τῷ ἐρυθρῶντι ἑαυτὸν καταργεῖται τοῖς δικαστικῶς φονεῖα, ἵνα θανατωθῇ, ἑαυτὸν ἂν ἔταξεν, εἰ παρῇν, σηνηγορήσονται καὶ προσήγαγεν ἂν αὐτὸν τοῖς νόμοις, λαβόμενος τῆς ἐκεῖναις χειρὸς.

Ἐκ δὲ τῶτων ἀπάντων φαίνεται ἐν Ἑλληνισμῷ γραφῆσαι τὴν ἐπιστολήν· ὁ πότε καὶ πικεύσας, ὡς εἴρηται, τὰ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας δόγματα μετὰ ἡ πόρρω τῶν χρόνων ἀσάλευτα διέτηρεσεν. (ἐπίσ. 105.) (γ) Ἰ. σ. κιναιδός.

φίλῳ ἐκ τῶν φανέσ· ἑδὲς ἀπὼν ἐγκατο, παρὰ τῷ τόσῳ δὲ ποιή-
 σαθ, τὸ μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασάνη, μετιόντα ἐξ ἀνθρώπου
 νον τὴν ἀλήθειαν· ὁ διαβεβρημένος Σπάταλος, ἑτός δὲν·
 ἔχεις τὸν ἄνθρωπον· ἡρῶ τῷ σώματι· τῶτον εἴτι γέγονε, τήμε-
 ρον ἀναφανῶναι γε δὲ κατήγορον αὐτῆτε καμῶ. καὶ μὲν ἔτω
 σὴ λέγοντος μὴ πείθεται σοι, ἐξ ἧς ἄλλης ἔχει πρὸς γε ἡμᾶς
 ἔσθ' ἀνθρώπου· εἰ δὲ φιλάνθρωπος τε εἴη, ἐξ χαρίσασαί σοι τὴν
 πρὸς τῶν ἀκρόασι, ἅπαν ἐνταῦθα δὲ τὸ λαμπρῶς ἀπλο-
 γήσας, καὶ ἔσθ' λογοποιὸς κατακλιναί τε καὶ κατασιγάσαι.
 τὸν γὰρ δὴ Σπάταλον τῶτον, ἐξ δεήσει τρυφᾶν, ἀλλὰ ἐξ δεδή-
 σεται ἐξ κρεμίσεται, ἐξ τῷ πλευρῷ διορυγίσεται· δεινοὶ γὰρ
 ἔξελέγξαι πρὸς ἀποίησιν οἱ βατανισαί· καὶ τινες αὐτοῖς ὄνυχες
 εἰσιν ἔξωρημένοι, συλλογισμῶν ὑψημονικῶν ἔχοντες διώκων·
 ὡς δὲ ὅτι ἂν ἐκείνων κρατάντων ἀναφανῇ, τῆς ἑξῆς αὐτὸ τὰ
 ληθές· ἂν ἥτως ἀπλοδῆς μηδὲν ἀδικῶν, ἅπει ἧς δικαστηρίῳ νε-
 νικηκῶς ἐξ γαῦρος, εὐαγῆς τε ὦν ἐξ δοκῶν· εἰ δὲ ἐγὼ μὲν ἐ-
 σιγηκῶν αἰνῶ ἅττα σοι λυσιτελεῖν οἶμαι, σὺ δὲ ἐξ ποιήσεις, ἐ-
 δὲ πρὸς τὸν δικαστὴν πρὸς, τὸ μὲν ἀληθές εἶδέτε, ἐξ οἶδεν ἡ
 δίκη· πάντως ὁ διὰ πάντων ἡκων ὀφθαλμός ἐξ Θεῶ, ἐξ Διβύλῳ
 εἶρα, ἐξ φάραγγα ἐκείνῳ, ἐξ δὲν ἐκείνον, εἴτε τὸν ὄντως,
 εἴτε τὸν ὑποκείμενον, ἐξ τὸν Αἰμυλίου δρόμον, ἐξ ὅτι πέπονθε, ἐξ
 ὑφ' ἧς, ἐξ ὅτι εἶπε, ἐξ ὅτι ἤκασεν, εἰδή τι ἐξ εἶπε ἐξ ἤκασεν.
 εἰδὲ ἀνάτιος σὺ ἐξ καθαρός τῷ θεῷ, μήτε πρῶξας, μήτε
 βαλῶσας ἔργον ἑξάγισον, ἀλλὰ ἡμῖν γε τοῖς ἀνθρώποις ἔπω
 καθαρός, ἕως ἀναπολόγητος ἦς, ἐδὲ ἐμβαλῶμέν σοι δεξιᾶν,
 ἐδὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς σιτησόμεθα· ἔσθ' Αἰμυλίου γὰρ ἀλάσσεας δέ-
 διμῳ, εἰ διγγάνων ἡμῶν, ἐναπομόρη τὴν πρὸς ἀποπῶν· εἰσὶ
 ἐξ ἡμῖν οἰκίαι κηλίδες· ἐδὲ ἐξ πρὸς ἀνέριζεσθ.

Ο' λυμπίω, 45.

Λυπῶσι τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλοι· διάβηθι κατ' αὐτῶν· οἱ
 πᾶνταλοι γὰρ παττάλοις ἐκκρέχονται.

Ἀνα-

*) Α' νασασίω. 46.

Οὐδὲ Α'μασις μὲν καλὸς, φυλαξάμιμος ὁπακρῦσαι ἔ Πολυκράτης τῆς συμφορᾶς, ἃς ἐσομένας προείδετο· ἀλλ' οἷς εὐτυχῶντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπέειπατο, δῆλον ἐποίησεν

*) Α'μασις Αἰγύπτου βασιλεὺς φίλος ὦν Πολυκράτει τῷ Σαμίων τυραννῶν, ἐπεὶ μάθοι ὡς εἴη τὰ πάντα εὐτυχῶς προχωρῶν, οἷς ὦν ἐπιστρατεύσῃ, τὸ σφαλερὸν τῆς ἐς ἄκρον εὐτυχίας ὑπορρέωντος, ἐπέσειλέ οἱ τὸ πλεῖστον παρ' αὐτῷ ἄξιον κειμήλιον, ἐφ' ᾧ ὦν ἀπολλομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλλογήσειεν, ἀποβαλεῖν ἔτως, ὡς μηκέτι ἦξαι ἐν ἀνθρώποις, ἵνα ἡ καί τε προσπταίων ἐν τῷ εὐτυχῇ· ὁ δὲ Πολυκράτης συνείς ὡς ξυμφέροντά οἱ ὁ Α'μασις εἶη ὑποτιθέμενος, ἣν ἐρόρει χρυσένδετον ἢ ἀργιότευκτον σφραγίδα λιθὴ Σμαράγδης εἰς πέλαγος ἐν πεντηκοντέρῳ ἀναχθεὶς κόρυς τῆς νῆσος, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος ἐπ' ὅψεσι πάντων τῶν συμπλεόντων, ἢ ἐπανῆλθεν οἰκάδε περιαλγῆς· πέμπτη δὲ ἡ ἑκτὴ ἡμέρα ἀλιέως τινός, ὃν ἠλίευσσε μέγαντε ἢ καλὸν ἰχθῦν δῶρον αὐτῷ προσκομίσαντος, ἐπῆνον μὲν, δώροισι ἡμείψατο, ὡς ἢ ἐπὶ δαίτην καλίσσαι, τὸν δὲ ἰχθῦν διὰ τῶν θεραπεύοντων ἀνατεμῶν, εὔρεν ἐν αὐτῷ, ἣν ἀπέβαλε σφραγίδα· συνιδὼν δὲ ὡς δεῖον εἶη τὸ πρᾶγμα, ἀναγγέλλει τὰ πάντα δι' ἐπιστολῆς τῷ Α'μάσιδι. Οὗδ', γνὼς ἐξ ὧν ἀνέγνω, ὡς ἀδυνάτως ἔχει ἄνθρωπος ῥύσασθαι ἄνθρωπον, ἐξ ὧν θεοῖς μέλλει πάσχειν, ἢ ὡς ἐκ εὐ μέλλει τελευτήσῃ Πολυκράτης ἄκρως εὐτυχῶν, κήρυκα οἱ πέμψας ἐς Σάμον, τὴν φιλίαν διέλυσεν, ἵνα μὴ, φησί, μεγάλων τινῶν δεινῶν Πολυκράτης καταλαβόντων, ὥσπερ ἐν ἢ κατέλαβεν, αὐτὸς ἀλλογήσει τὴν ψυχὴν ὡς ἐπὶ φίλῳ. Ο'ροῖται γάρ τις ἀνὴρ Πέρσης, Σαρδίων Ἰπάρχος ὑπὸ Κύρου κατασφαιδισ, ἔδεν τι παθῶν, ἢ ἀνέσας πρὸς Πολυκράτης, ἢτε ἰδὼν πρῶτον, ἐπεδύμησε λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι, κῆ μὲν τνας, ἀνδρῶν ὀνειδίσθη ὑπὸ Μιθριδάτης, ὡς δὲ ἀνδρείαν μὴ προσκτησάμενος τῷ βασιλεὶ τὴν πρὸς τῷ ἰδίῳ νομῷ εὐχείρωτον νῆσον Σάμον, ἣς τῶν τις ἐπιχωρίων πεντακαδὲκα ὀπλίταις ἐπαρσάς, νῦν τυραννεύει (ἐφ' οἷς δέον τίσαται, εἶπερ ἄρα, τὸν ὀνειδίσαντα, ὁ δὲ, τῷ Πολυκράτει ἐνεκότησε). κῆ δὲ ἄλλος, ἐφ' οἷς ὁ Πολυκράτης, ὃν εἰς Σάμον ἐπεμψεν ὁ Ο'ροῖτης κατὰ τινα χρεῖαν κήρυκα, ἐδεὸς λόγῳ ἤξιώσε· ἢ δῆτα ὑποχόμενος αὐτῷ δι' ἀγγέλῳ, παραψηφομένῳ δώσειν χρήματα δι' ὧν ἄρξει πάσης τῆς Ἑλλάδος (ἣν γὰρ ἄκρως ἐρασιχρήματος) ἀφικόμενον εἰς Μαγνησίαν ἀπέκτεινέ τε ἢ ἀνελύκωσε· παρ' Ἡροδότου.

σεν ὅτι καὶ ἐδάκρυσεν, εἰ ὡς ἔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν ἕως μὲν εἰς ὠροσεκόπτορμῃ τῇ τύχῃ, σωμένους· εἵπειτα σωαπῆρας αὐτῇ· λέγει γὰρ ἡ φήμη διὰ τῆς ἀπὸ Θρησκείας ἡκόντων, ἡδὲν ἕτε φρονεῖν σε ὡς ἡμῶν ἕτε λέγειν ὅπαικές. τῆτο μὲν ἔν ἐκ ἔσιν ὅλως φιλίαν ἀπειπεῖν, ἀλλ' ἔχθραν ἀνειπεῖν· ἥρκει δὲ, εἰ ὡς ἄρα, τὸ μὴ σωακνιάσθαι, τὸ δὲ εἰς ὠροσανιάσαι, πόρρω δεινῶν, εἰ ἕτε Ἀμάσιδος, ἕτε ὅλως ἀνδρώπινον. ἀλλὰ σοὶ γὰρ ἴσως ὑπὲρ τῆς σεαυτῆς παγαγμάτων ἔσκεπται κάλλιον. ποιεῖ τὸ ποιητέον· μόνον εἰ χαίρων ποιεῖς· ἡμισυ γὰρ ἂν εἴη κακόν, εἰ εἰς οἷς πάχῳ κακῶς, ἡδὺς εἴλω τοῖς φίλοις.

Θεοτίμω. 47.

Ἀρίσκει εἰς Πέτρον ὁργὴν Πενταπόλεως, ἀνδρωπον εἰς τέχνη μετιόντα τὸ λύειν ὧς νόμους, καίτοι εἰς τὸν ἔτω μετιόντα μισῶ· εἰς ὁ Θεὸς σώοιδε εἰς ὁ Διοσχερίδης. ἀλλ' ἔτος ὅτι νεανικώτερος ἐκείνους τάνδρος· ὅτε γὰρ ὅπιδυμήσει λεήματος, ὡρῶτον ἀρπάσας, εἰς ὑφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, ἔπειτα ὡράττει τὴν δίκην· καὶ ἀλλῶ τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. ἔτως ἐποίησε. ὡρῶτον ἤρπασε κεράμιον· ἐρξάφατότις αὐτόν· ὁ μὲν, ἡλεγεξεν, ὁ δὲ, ἐκ ἀπέδωκεν· ἀλλὰ καὶ ὡροσηπέλιχε τὴν ἀμύοις πληγὰς. ὡς ὅν νεμεσήσας ἐγὼ, εἰς νομίσας ἐκ εἶναι βιώσιμον, ὅτε τινὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῆς νόμων, παρεσκεύασα λαμφοτάτας ἀνδρας εἵξαντας ἀπαφάσει, βοηθῆσαι τῇ κατασάσει τὴν πολιτείαν· εἰ γὰρ ὡς ὡρῶρησεν αὐτῷ, πολλὰς ἂν ἐντὸς ὀλίγης Πέτρος ἐδεασάμεθα. ἐν ᾧ χάριν ἔχω τῷ θαυμαστῷ Μαρτυρίῳ, εἰς σωηγανακτικὸν μάλιστα, εἰς ὡροδυμότατα πάντων ὑπηρετήσαντι. ἀλλ' ὡς ἀγαθὸν αὐτῷ τι γένοιτο παρὰ τοῦ Θεοῦ, παρὰ δὲ Ἀνδρείῳ καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόντι λαβεῖν, εἰ Πέτρος αὐτόν, ὡς ὡρῶρησεν, ἀπατήσκειν. ἀλλ' ἵνα μὴ γένηται τῆτο, δέομαι, πάνυ δέομαι ὅτε αὐτῷ, εἰ διὰ τῶς τοῦ θαυμαστῶς ἀνδρός εἰς Φιλοσόφου Τρωίλου,

κωλύσατε τὸν ἀλιτῆριον ἄνθρωπον τὴν διὰ τῆς νόμων ὁπὲρ εἶδο κόμης ἐλθεῖν (α). ἐμοὶ δὲ Πενταπόλεως μέλει, καὶ εἴ μὴ γεγονέναι φίλῳ συμφορᾷ αἴτιον. τὸ δὲ πῶς ἂν συκοφάντης ἀνακοπείη, εἴθε ἐμὸν εὐρεῖν, ἀλλὰ σὸν, ὥς περὶ τὰ καλὰ πάντων σὺ ποριμώτατε.

Πυλαιμένει. 48.

Καλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐπανελθὼν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς Γσαύρων ὅρεσιν ἡ ἀγαθὴ σοι τύχη σωῇ, ἀλλ' ἔστιν εὐτυχία παρὰ τὸν τόπον ἀτυχεστέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ διαφέρει τὸ παρ' αὐτὰ σε πρᾶτταιν εὖ τὰ βασίλεια· εἴ διατρίβων, καὶ λήψῃ καὶ πέμψῃς ὑπασολάς, τὸ τιμαλφέςατον ἐμοὶ τῆς ὁπὲρ Θράκης ἀγωγίμων.

Θεοτίμω. 49.

Πλείω καλὰ τῷ Σιμωνίδῃ συνησίας Γέρων ἀπέλαυσεν, ἢ Σιμωνίδης Γέρωνος· ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε σὸν, ἔτε σέ

(α) Νόμοι, δι' ὧν τις ἐπὶ τὰς νόμους ἔρχεται, ἡ Ἐγγραφή ἐστίν. πρότερον γὰρ ἔλθων ὁ ἐνάγων ἐπὶ τὸ δικαστήριον, λέγει τὸν ὑπεῖδνον, καὶ ἐγγράφεται, ἥτοι ἀσφαλιζεται μέχρι ψήφου παραμένειν, ὥσθ' ὑπὸ μίαν παραφυλακὴν εἶναι αὐτόν τε καὶ τὸν ἐναγόμενον, γινώσκοντα ὅτι ἐκ ἀτιμώρητος αὐτῷ ἔστιν ἡ συκοφαντία. (Μιχαὴλ Ἀταλειάτης, σύνοψις· τιτλ. ξς.) Ὁ δὲ λιβελλοσὺν ἔτω συντάσσεται. Ἐγὼ δὲ δεῖνα ὁμολογῶ παρὰ τῷ δε τῷ ἄρχοντι δεικνύειν τόνδε πλημμελήσαντα τόδε πρὸς ἐμὲ (ἢ πρὸς τόνδε) ὅν τῷ δε τῷ οἰκῶ ὅπῃ τῆς δε τῆς ὑπατείας, καὶ μὴν τῷ δε. τὴν ἡμέραν δὲ καὶ τὴν ὥραν ἐκ ἀνάγκῃ λέγειν §. 57. Ἐπειδὴ τοιοῦτον ἡ ἐγγραφή νομικὴ καὶ αὐτὴ ἔσα, προσηγορῇ τῆς νομικῆς ψήφου, διὰ τοῦτο ὁ ἐλθὼν πρότερον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐγγραφάμενος τὸν ἐναγόμενον, εἴθ' ἔτω συνδιαδικαζόμενος, ἔτος διὰ τῶν νόμων ἐπὶ τὰς νόμους ἐλθεῖν λέγεται· ὡς ἔ. ἀνεγγράφως ἐνάγοντος, ἐπὶ τὰς νόμους μὲν, καὶ διὰ τῶν νόμων δὲ ἐρχομένου.

σὲ πλέον ἐμακάριστα ἢ Ἀνδρέμειν ἔμεγάλη φιλίαν, ἢ ἢ σῆς αὐτὸν ὁκέϊνον τὸν μέγαν Ἀνδρέμιον. ἀνδρὶ γὰρ ἔχοντι διώκῃν τί κτῆμα κάλλιον, ἢ φίλος ἡθὺς ἀκαπήλευτον παρεχόμενος, οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν ἀφροσύνῃ καὶ φιλοφιλῇ κεφαλῇ. ἀλλὰ τῆτο μὲν σὺ Σιμωνίδην πλέον ποιῆς· Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὁμολόγει πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι· ὁκέϊνο δὲ κοινόν, ὅτι καὶ Σιμωνίδης Γέρωνα τῇ διαδοχῇ ἔχοντα σωῆσιν, καὶ διὰ τὴν Θεοτίμην ποιήσεως, ἐς ἃν ἑλθόντες ὦσι, πολὺς Ἀνδρέμιος ἐν ταῖς τῶν λόγων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν Ῥωμαίων ὁκέϊνος αὐτοῖς· σὺ δὲ ὁκέϊναι τὸ ὄνομα· ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ταμιεύειν τὴν εὐκλειαν, ἥς τὸ καλὸν εἰς σὲ ἀφίηκει.

Τῷ Ἀδελφῷ. 50.

Ἀπέκτονε, φησί τις, Γωάννης Αἰμύλιον· ἕτερος δέ τις, οὗ πολυτευομένης ἐχθρὸς ἐπ' αὐτῷ ταῦτα συμπλάσαι. τὸ μὲν ἐν ἀληθείᾳ οἶδεν ἡ δίκη, καὶ ὁ χρόνος εὐρήσει· ἐγὼ δὲ καὶ ὡς ἀδήλως ἔφραγματος ὄντος, οἶμαι δεῖν ἅπαντας ἐξῆς ὑποτροπιάζεσθαι, τὸν μὲν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὡς εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ' ἐποίησεν ἄν, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ἀπέπεσαν αὐτίαν ἐδέξατο· οὗ δὲ, καὶ μὴ πλάσαντας (α), ὅτι σωτέπλασαν ἄν, καὶ πρὸς αὐτῷ τὸ ἐγχείρημα (β)· ὡς ἔστιν ἡθὺς ἀνοίκειον ὑποψία τινί (γ),
καὶ

Ἄλλως. Τὸ μὲν τὴν διὰ τῶν νόμων ἔλθειν, ἐγγράφαι τὸν Μαρτύριον ἐστὶ· τὸ δὲ ἐπὶ τῶν νόμων, καὶ τῶν νόμων, ἐκ εἰς τῶν νόμων δηλοῦ· τὸ γὰρ τοι ἐγκαλεῖται ἐπὶ τὴν δίκην τὸν πλημμελήσαντα, ἄλλως ἔνομον ὃν, Πέτρῳ τῆτο ποιῶντος, τῶν ἀνόμων, καὶ αὐτὸ τῆτο ὁδὸς καὶ τῶν νόμων ἐπὶ διαφορᾷ τέτων χωρῆσαι τυγχάνει. εἴγε ἐνδίδωσιν αὐτῷ δικαιωθέντι ἐν τοῖς ἱερῶσι, καὶ ἕτερα πλημμελεῖται. (α) Μετάληψις ἔστι, εἰ καὶ μὴ ἔπλασαν, καὶ τὸ εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν. (β) Ἀντὶ τῆ κατὰ τὸν, οἶκετον αὐτοῖς τὸ ἐγχείρημα.

(γ) Σκοτεινὸν τὸ χωρεῖν. τότε, δι' ὃ καὶ ἄλλως παρ' ἄλλων γράφεται καὶ ἀναγινώσκει, φησὶ ἔστι λόγος καταχεῖν πειρωμένων· ἐμοὶ δέγε ἐδὲν ἡττον ὑσαρῆς καὶ ἔτω δοκεῖ, διὰ ταῦτα παρὲς τὰς διαφορὰς ἀναγνώσεις καὶ γραφὰς, φημι, ὡς εἰ προσεθεῖν ἐν τῷ κείμενῳ, μετὰ τὸ ὡς, ὁ εἰ συναπτικός

καὶν εἰ συνωμόται πολλοὶ μαρτυροῖεν, ὅθεν αὐτοῖς ἔσαι πλέον εἰς
πίσιν. οἷον εἴ τις ἐταιρήσεως διώκοι τὸν Αἴαντα, γέλως ἂν εἴη
πλατύς· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, εἰ μὴ θῆλυς (δ), ἀλλὰ θηλυ-
φίας (ε) γε ὧν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐχώρει (ζ)· τὸν Σίσυφον (η) δὲ καὶ
τὸν Ὀδυσσεάμιστῶν· καὶ ᾧ εἴτι καὶ λέγοιεν ἀληθεῖς, ἀλλὰ τοιοῦτοι
γε ἦσαν, οἷοι τὰ πλείω ψεύδεσσι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λίαν
εὐτυχῶ, πολιτῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων· σεφύμενος (θ). διατε-
τειχίσθω μοι τὰ πρὸς ἅπαντας· ὅθεν ἐμοὶ πρὸς ὁκείνων ἑδένα·
ξένος ὢν ξένοις βιώω· ὁ τρόπος ἡμᾶς πρὸς τὸ τόπος διώκισεν.
ὁδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρηνῆς, ὃ πάλαι μὲν εἶχον
Καρνεάδαι τε καὶ Ἀρίσιπποι (ι)· νυνὶ δὲ Γωάννου καὶ Γέλιοι (κ),
μετ' ὧν ὅτε εὐκαίρως γηρόμενος, εὐκαίρως ἀποδημῶ· σὺ δὲ ἀλλὰ μη-
δὲ

ἢ ἡ, ὡς εἴ ἐστιν ἡδὸς ἀντίκειναι ὑποψία τινὶ κτ. καὶ τὸ, εἴτις ἐταιρήσεως
διώκοι τὸν Αἴαντα, τὸ τέττε ἐξηγηματικόν, θεραπεύει καὶ σαφὲς ὁ λόγος
καθίσταται· τὸ δὲ ἐν ἀρχῇ εἰς κόλπον ὡς, ἀντὶ τῆς γὰρ ἐκλήπτειν. (δ) Κατὰ
φύσιν θῆλυς, ἢ κίναιδος, παρρητιῶν. (ε) Θηλυφρεπής, τεθληλυμένος. λέ-
γει δὲ ἐπὶ τὸν Μακεδόνα, ἀλλὰ τὸν Πάριον Ἀλέξανδρον τὸν ἀρπάσαντα τὴν
Εὐμένην. (ζ) Καὶ τῆς κατηγορίας (εἰ διώκεται δηλ. ἐταιρήσεως) ἐπιδε-
κτικὸς ἦν. (η) Δαιμόντινα καὶ πανουργοὶ παραδεδωκόσιν οἱ ποιεῖται τὸν Σί-
συφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρου δεδιδωγμένοι, εἰπόντες, „Σίσυφος
ὅς κέρδιος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν.

(θ) Παιδιά συντάξεως τὸ πα-
ρὸν, καὶ χῆμα τὸ λεγόμενον χια-
σόν, ὅπερ τοιούτων ἐστίν· ἐγὼ δὲ
(δοπομακρυνθεὶς τῆς φίλης πατρί-
δος) οἷς ἀτυχῶ σεφύμενος πο-
λιτῶν φίλων, τοῖς αὐτοῖς εὐτυ-
χῶ σεφύμενος πολιτῶν ἐχθρῶν.)

ἐγὼ δὲ
οἷς ἀτυχῶ
πολιτῶν
ἐχθρῶν
X
λίαν εὐτυχῶ
τοιούτων
καὶ φίλων
σεφύμενος

(ι) Ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν σοφοὶ καὶ ἡγεταῖοι, οἷς ὁ Καρνεάδης τε καὶ Ἀρίσιππος·
ἦσαν δὲ ἔτοι ἀμφω, φιλόσοφοι Κυρηνάιοι καταρξάμενοι ὁ μὲν, τῆς Κυρη-
ναϊκῆς (ἀπὸ τῆς πατρίδος) κληδεῖσης αἰρέσεως, ὁ δὲ, τῆς νέας ἀκαδη-
μίας, ὁ Καρνεάδης· ἔκμασαν δὲ ὁ μὲν Ἀρίσιππος περὶ τὸ 396, ὁ δὲ
Καρνεάδης περὶ τὸ 129. ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου εἰκονοματίας. (κ) Ὁ Γω-
άννου

δὲ θάφειν ἔτι μοι πᾶσι τῆς οὐκ εἶδεν πραγμάτων τινός· μηδὲ συνίσταται ὅσοι ἔχοντας δίκας· ὃ ᾧ ἂν ὑποδοίμω ἐμαυτὸν ἔτι τῶν τινί· ἀτυχέστατος μὲν τ' ἂν (λ) εἴλω, εἰ τῆς μὲν ἀγαθῶν τ' φιλοτάτης πατρίδος σεροίμω, μετέχοιμι δὲ ἀντιλογιῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελόντων με τ' ἐν Φιλοσοφίᾳ βραζώνης (μ)· καὶ πενίαν δὲ ἀποκρίσας ὡς κέρδος ἐλόμηνος, τὰ ἄλλοτρια κακὰ ποσοῖκα περιεργάζομαι.

Τῷ αὐτῷ. 51.

Ἀφ' αὐτοῦ ἐν Φυκῆντος (α) ἀρχομένης ἐώας, δείλῃς ὀψίς τῷ κατ' Ἐρυθρὰν κόλπῳ προσέχομεν. ἐνδιατρίψαντες δὲ, ὅσον ὕδωρ πιεῖν καὶ ὑδρεύσασθαι (πηγαὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἐκδιδόσιν τιμὴν ἡϊόνα καθαρὰ καὶ ἡδίστην νάματος) ἐπαπαιδόντων τῆς Καρπαθίων, αὐτῇς ἀνέχθημεν. πνεύματι δὲ λεηστάρηροι μετρίῳ μὲν, ἀλλ' ὅσον πρὸς μὲν καὶ μέγα ἔδεν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ἀνύειν ἐλπίσαντες, ἐλάττω δὲ ζήλουκότες ὅσον ἔδει· καὶ πεμπταῖοι τὸν φρουκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουν ἐκ τῆς πύργῃ τοῖς καταγομένους σώθημα, θάττον ἢ λόγος ἀποβιβαδέντες ἡμεῖς ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ. λυσιπρῶς δὲ ἡ νῆσος, ἐν ᾗ μήτε δάσος οὐδὲν αὐτοφυές, μήτε καρπός, ἀλλ' ἄλλες τινές.

Τῷ αὐτῷ. 52.

Ἦκεν τις Ἀθηνῶν λέγεται κρηπιδοπώλης (α) ἄνθρωπος, παρ' ἡμῶν

λίος ἔτος ὁμοίος τις εἶναι τῷ Γεωργίῳ δοκεῖ. (λ) Ο' μὲντοι ἀντὶ τῆς γὰρ.

(μ) Ἀνέσεως, ἀναπαύσεως, ἡσυχίας.

(α) Φυκῆς καὶ μὲν τὸν Γεωργίον, ἄκρα Λιβύης ταπεινὴ μὲν, πλείστον δὲ ἐκκειμένη πρὸς Ἀφρὸν, καὶ τὸ Ταύμαρον τῆς Λακωνικῆς κειμένη· ἥς ὁ πολὺ ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον, ἢ Ἀπολλωνία· καὶ δὲ τὸν Σικελίον (ἐπίτ. 100.) Φυκῆς ἐστὶν αὐτὸ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον.

(α) Κρηπιδοπώλης ὁ τὰς Κρηπιδὰς πωλὼν· Κρηπίς δὲ εἶδος ὑποδήματος.

ῥ' ἂν μοι δοκῆις καὶ πέρυσιν ἐωνῆδ' τὰς ἀνατρήτας (β) ἐμβάδας· νυνὶ δέ φατιν αὐτὸν ὅτ' μᾶλλον ἐμπορεύεσθαι, κομίζοντα σολὰς Ἀ' ττικηργαῖς· σοί τε θερύζρια (γ) πρέποντα καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς τὴν ὥραν ἔ'τας. ὡρὴν ἂν ἐν ἀπάσας φθάσειεν ἀποδόμῃρος, ἢ τὰς τῆς καλλίονος ἐργασίας (οἱ γὰρ ὡροεντυγχάνοντες, ἔχ' ὑπὲρ τῆς κατόπιν, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτῆς δῆπρ' ἀνέξιθι βελεύεσθαι) εἰσκαλείτοιο τὸν ξένον, καὶ ὡρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας τῆς ἀναβολῶν· πάντως ὅτι ἂν ὑπὲρ τ' τιμῆς κατάδη, παρ' ἐμοῖσιν πολλαπλάσιον κείμεται.

Τῷ αὐτῷ. 53.

Μῆκος ὅπως οὐκ ἀνοικειότητα κατηγορεῖ ἔ' διακομίζοντος· ἀλλ' ὁ θανμασὸς Ἀ' κάκιος, οἷδε μὲν ὅσα καὶ γὰρ, ἐρεῖ δὲ καὶ ὦν οἷδε πλείονα, τῷτε σὸς ἐρασιῆς εἶναι, καὶ τὴν γλῶτταν ἔχειν νικῶσαν τὰ πρᾶγματα· ὥς τὴν ὅπως οὐκ ἔ' ὡροσειπῆν σε πλέον, ἢ τῇ λείᾳ χαρίζομαι. τὸ δ' ἀπαγγεῖλαι σοι περὶ ἔ' ἢ Διοσκόρη, τῆτο μὲν ὡς ὑγιαίνει, τῆτο δ' ὡς ἀναγινώσκει, καὶ ὡροσκειται τοῖς βιβλίοις, τῆτο τ' ὅπως οὐκ ὡρὴν ὑπαρχέτω τιμή· ἡμεῖς δὲ αὐτῷ συμμορίαν ἀδελφῶν παρεχόμεθα, ὡροσθέντες Ἡ' συχίῳ ζεύγος ἀδελφῶν ἀρρένων, ὡς εὐτυχεῖς ποιήσειεν ὁ Θεός, αὐτοῖς τε, καὶ ἀδελφοῖς, καὶ γονέων οἴκῳ, καὶ λοιπῷ γένει, καὶ ταῖς πατρίοις πόλεσιν.

Τῷ αὐτῷ. 54.

Συχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοι τινὰς ὀνείρης, ὡς αὐτοὶ καλῶσιν ὀπακαλύψεις, εἰκόλασιν ὑπαρ
μοι

(β) Τὰς ἀνατρήτας ἐμβάδας, ὑποδήματα διατετυπημένα καὶ διακεκομμένα λέγει Βαρύτος, ὅποιοι δὲ αὐτῶν τὸ χῆμα ἔα εἶηκεν. (γ) Θερινὰ ἱμάτια.

μοι δώσεν κακόν, ἂν μὴ τάχις αὐτὰς ἱεράς Αἰθώας καταλαβῶν μοι γένηται. ὅσάκις ἂν ἔντυχῇ σοι γένοιτο ναυκλήρῳ Πειραϊκῷ, θέαρε παρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖσε γὰρ ἔντευξόμεθα ταῖς ὁπσοῦσιν. ὀνήσομαι δὲ ἔμμόνον τῆτο τῷ ὅπῃ τὰς Αἰθώας ὁδῶν, τὸ τῶν παρόντων ἀπηλλάχθαι κακῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μηκέτι εἶναι ἐκείθεν ἵκοντας ὁπὶ λόγους προσκυθεῖν, οἱ μηδὲν ἡμῶν (α) τῶν θνητῶν διαφέρουσιν· ἔκκεν εἰς σωῶσιν γε τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος· ἀνασρέφονται δὲ ἐν ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμίονοις ἡμίθεοι, δι' ὅτι τεθέαυται τῷ Ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ Λύκειον, καὶ τῷ ἐν ἡ Ζωῶν ἐφιλοσόφει Ποικίλῳ, νῦν ἐκέτ' ἔσαν ποικίλῳ· ὁ γὰρ Ἀνδύπατος τὰς σάνιδας (β) ὑφείλετο, ἔπειτα ἐκάλυψεν αὐτὸν ὅπῃ σοφία μείζον φρονεῖν.

Τῷ αὐτῷ. 55.

Ἐλυσας τὸ πρυμνήσιον· καὶ γὰρ τὰς ἡμίονους ἔσχησα παρὰ τῷ ξεφυρτίῳ ἡϊόνα· τῷ ἀπὸ τῆς δὲ ὑποβαίνοντος, ἦδη σοὶ τὸ ἰσὶον ἦρτο, καὶ κατὰ πύμναν ὁ ἄνεμος· ἀλλὰ τοῖς τε ὀφθαλμοῖς ὑμᾶς ἐφ' ὅσον ἐξικνῶντο παρ' ἐπεμψα, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνέμοις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμα, σωιστὰς αὐτοῖς τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίσεντο· οἱ δὲ, ἔγχαρ εἰσιν ἀνέρας οἱ τῶν πλοίων, ὑπέχοντό μοι τῷ σὶν κομιδῇ τε καὶ ἀνακομιδῇ. ἔτοι μὲν ἔν ἀγαθοῖς δαίμονες ὄντες, εἴη ἂν ποτε ψεύσαντο· σὺ δὲ ὥσπερ αὐτῶν ἐδεήθης ἐντεῦθεν ἐκεῖσε πορθεύων, δεήθητι καὶ ἐκείθεν ἐνθάδε. πολὺ γὰρ ἂν ἡδὺς τότε σοὶ παραγένοιτο.

Τῷ αὐτῷ. 56.

Ἀδικεῖς με, ὡς θεῖα καὶ ἱερὰ κεφαλὴ, ψυχῇ ἀπλῶν, καὶ ὑπὸ σωηθείας ἀλώσιμον, ἐνσείσας μὲν εἰς τὸ διαφερόντως ἀγαπᾶν σέ τε καὶ τῷ

(α) Ἐν ἄλλ. μηδὲν μὲν. (β) Ἐν ἄλλ. ὑφείλετο· ἔκκεν ἐν τῇ 136, γεγραμμένα.

τιῷ ἀδελφιδῷ, ἀφελόμενος δὲ σαυτῆ τε καὶ τῆ ἀδελφίδος. οἰκί-
νῳ μὲν ἔν ἔχων, διπλῷ ἐδεώμῳ εἰκόνα. καὶ παρῷ μοι διὰ τῆ
νεάνιδος ὁ θεὸς αὐτῆς· νῦν δὲ ἅπαντα τὰ φίλα φρεῖδα· καὶ
μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμετρίαν τῇ εἰς τὸ ἀδικεῖσθαι ῥοπῆς·
καὶ εἴτι Φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀρρενωπότερον ἀνακτῆσομαι,
καὶ ἔλοιπῃ σφενδαμνίῳ μοι καὶ ἀκλινεζέρω σωέσεσθε.

*) Κατὰ Ἀνδρονίκε. 57.

Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις ἐν κόσμῳ, σωτελεῖσι μὲν τῇ χερείᾳ
τῆ φρονοίας· κολάζεσι γὰρ ἐστὶ ἀξίως κολάζεσθαι· τοῖσι δὲ ὁμῶς
θεο-

*) Τὸν Ἀνδρόνικον ὁ Συνέσιος ὡς κακοποιὸν ζηλιτεύσας ταῖς ὑπ' ἐαυτὸν
ἐκκλησίαις προθέμενος, προσφύεσθαι ἐκ τῶν κακοποιῶν δυνάμενων προσιμιά-
ζεσθαι, δεικνύς διὰ πολλῶν, ὡς χεῖρ μὲν αὐταῖς τὸ θεῖον δημίων δίκην εἰς κό-
λασιν τῶν κολασέων, (ὑπέσχετο μοι ἐνταῦθα τὴν τε κατὰ τὸν Γάβ, καὶ τὴν Μάρ-
τυρας, τὴν ἐχ ὡς ἀξίως κολάζεσθαι, ἀλλὰ λόγους ἄλλοις κολαζομένους διὰ
τῶν κολαστικῶν φύσεων Γάβ, 40, 3.) συγκρίνεται ὁμοῦς αὐτὰς ὡς φύσει θεο-
μάχους. εἶπε τοιοῦτο πᾶν τὸ τῆς Θεοῦ δημιουργίας ἀφανιστικόν· ἐ μὴν ἀλλὰ
τελευτῶν, καὶ κεῖναις αὐταῖς ἐπεξέρχεται, ὡς ἔς συγκωρῆντος Θεοῦ παρέλα-
βον, ἐκὶ πεφισμένως, ἀλλ' ἀπλείως μετελθούσας. Ταῦτα καὶ τῆ κακο-
ποιῆς Ἀνδρονίκε συμπεράνας, ἐξῆς τὰ κατ' ἐαυτὸν τὴν ἀγροῦντας διδάσκει,
ὡς εἴη παιδόμενος διὰ πάσης ἡλικίας ἄχρως καὶ εἰς ἄνδρας τε παρήγγειλε καὶ ἱε-
ράσατο, ἐν ἀπειροκάκῳ ἀπειρογμοσύνῃ, καὶ ἀκύμονι διαδίδει. ψυχῆς διαβίης,
πολλὰς τε πραγμάτων ἀπτόμενος ἐν τῷ τοῖς ἀδικημένοις τῶν πολιτῶν ἐπι-
δικάζεσθαι, ἐκ ἀφείλκετο τῆς κατὰ φιλοσοφίαν σχολῆς, ὡς ἐκ ὠδισμῶ καὶ μό-
χθω, ἀλλὰ καὶ θεῖον τινα κληρὸν παιδομένους οἱ παρὰ πόδας ἔχων, ἔς σπανίως ἡ-
νόχλει δικασίας. μετ' ὃ δὲ, φησὶ, βιαθεὶς ἱεράσατο, ἡλέγχθη μὴκέτι δυνά-
μενος βοηθεῖν τῇ πατρίδι, δι' Ἀνδρόνικον ἀπειδυνάτοι οἱ ἐφ' ὧν, φησὶ, δαίμο-
νος· (ἐ γὰρ συνοῖδεν ἐαυτῷ λαμπρῶν τινα ἀρετῶν) ἀλλὰ δι' ἣν, φησὶν, ἱερυσά-
μενος ἐμάντευτο ἀτυχίαν, ὑποφώμενος μὴ δίκας μᾶλλον ὄφλων, παρ' ἀξίαν
ἠΐφατο μησυρίων Θεῶν. ὅθεν ἀδυνατῶν ἐξαιρεῖται τὴν πολιτίαν, ὡς ὁ Ἀνδρό-
νικος ἐμμηχανήσατο καποτρέπων κολασηρίων, μᾶλλον μὲν ἐδρῆναι τὰς κοινὰς
συμφορὰς, ἢ τὴν Θεοῦ παιδὸς τελευτήν· ἔτω δὲ τοι τὴν ψυχὴν πάντοτε πα-
θεῖν κατεμερίζετο, ὡς καὶ παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ δοποτυγχάνειν ἐν ἐκείναις

θεομισθεῖς τε καὶ ὑπερόπαιοι. „Ἐγερῶ γάρ, φησὶν (α), ἔθνος
 „ἐφ' ὑμᾶς, ἀφ' ἧς πείσεσθε τόσα καὶ τόσα. καὶ τελευτήσῃ, αὐ-
 „τοῖς ὀκείνοις, οἷς ὀπζηρατεύει, φησὶν ἐπεξελαύσεσθαι, ὅτι πα-
 „ραλαβόντες ὑμᾶς ἐκ ἡλέησαν, ἐδὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο
 „(β). αὐτὰς μὲν γὰρ ἐκ ὀξυμελέτησα τὰς ἱεράς συλλαβάς,
 διίχου-

Θεῶ, ὡς ἐν καιρῷ προσευχῆς ἀπανταχῇ τῶν πραγμάτων τὸν νῦν, ὃ τῷ
 Θεῷ συγγινώμεθα περισπώμενος. Ἀλλ' ἐφ' οἷς μὲν αὐτὸς ὑπ' Ἀνδρονίκου
 ἡτιμάζετο, ὃ ἐξ ἐπιφανῶν προγόνων, ἔκ ἐκ ἔχοντος ἐκ ὅπως πάππε,
 ἀλλ' ἐδὲ πατὴρ εἶπεν ὄνυμα, καὶ χάριν αὐτῷ ὠμολόγη, ὡς δὲ Θεὸν
 ἡτιμαζόμενος, ἔγνω δ' ἔν μὲν θυσιασθεῖς ἔχεσθαι, ἔκ τὴν λητερίαν δρα-
 πετεῦσαι αὐτὸν οἱ δαίμονες δι' Ἀνδρονίκου ἐσπύδαζον, ὡς λυπέμενοι ἐφ' οἷς
 ὄντος ἐκείνων, τῇ κρείττονι μερίδι προσεχώρησεν, ἀπαγνῶναι δὲ ἔλοι-
 πῆ τῆς τῶν ἀδικημένων προσασίας, ὡς μὴ ἐνὸν τὸν αὐτὸν θυσι κυρίοις
 θελεύειν, δημοσίᾳ τε, φημὶ, ἱερῶν, καὶ πόλεως ἀπροσπαδῶς προσαιεῖν, ἅτινα
 σὸ πάλαι συνημμένα, ἔντε τοῖς Αἰγυπτίοις (περὶ γὰρ Αἴγυπτον ἐκ ἐξέσι
 βασιλεῖα χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐὰν ἄρα καὶ τύχη πρότερον ἐξ ἄλλου
 γένους βιασάμενος, ὕψερρον ἀναγκαῖον εἰς τὸτο εἰστέλεσθαι αὐτὸν τὸ γέ-
 νος. ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλαχῇ ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς τὰ μέγιστα
 τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα θύματα εὖροι τις ἀν προσαιττόμενα θύειν. καὶ δὴ καὶ
 παρ' ὑμῖν ἐκ ἡμῶν δῆλον, ὃ λέγω· τῷ γὰρ λαχόντι βασιλεῖ, φησὶν, τῇδε
 τὰ θεμειότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδοτέον. Πλά-
 τωνα Πολιτικός, ἡ περὶ βασιλείας) καὶ τοῖς Ἑβραίοις, ὡς ἐπὶ τῷ Μωϋσέως
 δὲκ (Γενέσ. 14, 18.) καὶ ἡ Ἀβραάμ (Γενέσ. 13, 18. καὶ 22, 13.) καὶ ἡ
 Γάβ. (42, 8.) καὶ ἡ Μωϋσέως (ψαλμ. 98, 6.) καὶ τῶν Κελτῶν (ἀ. Βασιλ.
 1, 3. καὶ 4, 18. καὶ 7, 5, 15. καὶ 8, 1, 2.) ὕψερρον, τῶν ἱερῶν δωρολήπτας
 κληρόντων. (ἀ. Βασιλ. 8, 3, 5.) διόκισεν αὐτὰ ἡ Θεός, τὰ μὲν πολιτικά
 βασιλεῖα καταστήσας δικάζειν (ἀ. Βασιλ. 8, 5, κτ.) ἱερεῖα δὲ ποιεῖν ὀλοκαύ-
 τωσιν καὶ εἰρηνικῶς. (ἀ. Βασιλ. 13, 9.) δὲ δὴ ταῦτα δημοσίᾳ μὲν ἱερα-
 τεύειν ἐν προσασίᾳ τῶν θεομένων παρητητο, ἡξίς δὲ προχειροδοῦναι ἑ-
 αὐτῷ ἑτερον τὸν ἐκάτερα δυνάμενον. κεκραγόντων δ' ἐπὶ τῷ ἀήθει τῆς πα-
 ραιτήσεως τῶν ἀκρατῶν, τί δορυβετόδῃ φησι; καὶ γὰρ προτιμητέον τῆς ἀρ-
 χαίας συνηθείας τὸ χρήσιμον, εἰ καὶ μὴ ἀρχέγονον. Ἀλλὰ περὶ μὲν ταῦ-
 τε εἰ τέως ἐξυπνέει, εἰσαυθὺς σκεψώμεθα, νῦν δὲ κτ.

(α) Ἐγερῶ γὰρ φησιν. (Γερ. 5, 15. καὶ 19, 15. Ἡσαΐ, 13, 3. Ἀμμ
 6, 15. Ἀβραμ, 1, 6. (3) Γερ. 25, 12. Γενέσ. 15, 4. Γερ. 21, 20

δι' ἡμετέρας δὲ, ὡς ἔστιν ἡ βιβλία ὁ Θεὸς ταῦτα λέγων πε-
ποιήται· καὶ ὅσα εἶπε μὲν ἔτι, ὅσα ἐποίησε δὲ· ἀλλὰ Βαβυλώνιος
βασιλεὺς (γ), Ἰερουσαλὴμ μὲν τὴν πόλιν κατέσκαψε, τὸ δὲ
ἔθνος ὑδραποδίσατο· ὁ δὲ αὐτὸς ἔτος ὅσα εἰς μακρὰν ἐμεμή-
νη (δ), καὶ γέγονε δίκη Θεῷ ἐξερημωθῆναι τὴν πόλιν, ὡς εἰ
καὶ γέγονεν ἐν τῇ τῷ πόλιν, ἀπιστηθῆναι. ἄρα το-
μητέον ἔρεσθαι Θεόν; διὰ τί σὺ μὲν ἀνίσχης ἀνδρας ἐπὶ ἑσθ' ἡ-
μαρτηκότες σοὶ τιμωρὸς· ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βελή-
ματι, καὶ γένωνται ἡμίονοι τέτοις, ἐφ' ἧς καταπέμπονται, δέον
ἐκτίσαι χάριν τῇ ὑπαργίᾳ, τότε δὴ μάλιστα καὶ κολάζονται;
ἀλλ' ἡ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀποκρίσιν, ὧν ἡμεῖς πωθανόμεθα· ἐ-
πειδὴ ἡ βεβλαμμένη τῇδε ἡ θεία νόμος, παρῆλθεν εἰς ἀνδρώ-
πης κακὰ· τὰ δὲ κακοποιᾶ, διαφερόντως κακὰ· ὡς ἡμεῖς ἡ φύ-
σεως καὶ φραστικὰ γίνονται· ἐπεὶ δ' ἐν ἅπασι γέγονε τὰ κακὰ,
τῇ θείᾳ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ θυμῷ ἔργον ὅτιν, ἢ μόνον τὸ
ἀγαθοποιεῖν· φύσις ἡ, ὡς εἶπεν, αὕτη Θεῷ, ὡς ἡ πυρὸς τὸ
θερμαίνειν, καὶ ἡ φωτὸς τὸ φωτίζειν· ἀλλὰ καὶ ἡ μάλιστα,
τὸ διὰ κακῶν ὑπνοηθέντων πρὸς τινων, ἀγαθόντι καὶ λησόντι
τέλος ἀποτελεῖν, καὶ ὡφελίμως τοῖς δοκῶσι φαύλοις λησῶν· καὶ
ἡ σοφίᾳ ὅτιν εὐμηχάνει, καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι λησῶν· ὅ-
ταν ἐν δέῃται κολασθῶν, λησῶν νῦν μὲν ἀγελάρχαις ἀκρίδων
δαίμοσι, νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμοί· καὶ νῦν μὲν ἔδνει βαρβάρων,
νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῶ, καὶ κατὰ πᾶσι εἶπεν, ταῖς ὁπτηθείοις
εἰς τὸ ποιῆσαι κακὰ δημοσίαις (ε) φύσεσι· μισεῖ δ' ὁμοῦ αὐτάς,
ὅτι πρὸς τῷ γεγόνασιν ὁπτηθείοι· ἢ ἡ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὅ-
γαν συμφορῶν, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῶν εἰς τῷ ταχθεῖσιν ἐτοίμως
ἐλησάτο· καὶ δι' ὅτι πρὸς τῷ σὺ γεγόναις λησῶν, αὐτὸ τῷ
τό ὅτιν, ὁ καὶ παντάπασιν ἀποκόπτει Θεῷ. ἔτω καὶ σκεῦος τὸ
μὲν, ἄτιμον, τὸ δὲ, τίμιόν ὁρίτε καὶ νομίζεται· κρίνεται ἡ ἐκά-
τερον

(γ) Ἰερ. 5, 2. (δ) Δαν. 4, 29, κτ. (ε) Ἰσως δημόσια.

τερον πρὸς ὡςτινα χεῖραν παρέχεται. τράπεζα μὲν ἱερὸν λεῖ-
μα, δι' ἧς ὁ Θεὸς τιμᾶται φίλιός τε ξένιος, καὶ τὸν Ἀβραάμ ἡ
φιλοξενία, Θεὸς πεποίηκεν ἐσιάτορα· μᾶσιξ δὲ ὑποτρόπαιον·
θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται, καὶ τις ἤδη ληισάμηνος αὐτῇ, μετενόη-
σε. τῷ μὲντοι κολαζομένῳ ὁ Θεὸς κήδετα· ἔδδ' ὅτι ἔδδ' ἐπὶ τῷ
μικρὸν, ὁπσκοπῆς ἀξιοθυῶν Θεὸς, καὶ καθήραδ' ἐπὶ δίκης τὰ
ἀμαρτήματα· αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις, καὶ πάντα πασιν ὑποστροφῶν
ἐπὶ Θεῷ· τὸ γὰρ ἀφανιστικόν, τῷ δημιουργῷ δῆπν πολέμιον. καὶ γὰρ
ἔδδ' ἐπὶ δίκῃ τῷ γνώμῳ ὁ τιμωρὸς, ἡ δαίμων, ἡ ἀνδρῶπιος,
ὡς λειτουργίαν τινὰ ταύτῃ εἰσφέρων Θεῷ, ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ
τὴν φύσεως χαριζόμενος, ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. καὶ
τοίνυν ἐπειδὴ δυσυχὲν ἔδει τῷ πόλιν, σὺ δὲ τῷ εἰργάσῃ,
παρὰ τῷτό σε δεῖ διαδρᾶναι τῷ δίκῃ· ταύτῃ γὰρ ἂν τῷ ὑπο-
λογίᾳ καὶ Ἰσίδας ἀπελογήσατο· ἔδει γὰρ ὑπὲρ τὰ πάντων ἀμαρτίας
(2) σαυρωθυῶν Χριστὸν. ἀλλ' ἔδει μὲν, φησὶν, καὶ δὲ δι' ὃ γίνεται
καὶ καλὸν ὡς τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ἐγένετο. ἐκὲν τὸ μὲν ὁρώμενον,
ἀγχομένη τὴν φοροδοσίαν αὐτῇ διεδέξατο, τὸ δὲ ἐκ ὁρώμενον, ἐ-
δ' ἂν ἐπινοήσειέ τις· καὶ γὰρ ὅτιν δῆνοϊαν ἀνδρῶπιε χωρῆσαι, τίνα
γένοιτο ἂν τῷ Χριστῷ φοροδοτῇ τὰ κολασηρία· τὸ γὰρ, ἡ δὲ γε-
νέως (η), ὑπηρετῆσαι τῷ χρεῶν, ἐκ ἀσείας ὑπολογίας ὅτι· δεῖ
τοίνυν ὅσον ἔδδ' ἐπὶ καὶ Αὐσβριανὸς καὶ Ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς
ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκῃ ἀξίαν κομίσασθαι· καὶ γὰρ τῷ ἀκρίδᾳ τῷ
λυμνημένῳ ἡμῶν ἔδο καρπὸς, καὶ μέλει μὲν καλᾶμης τὸ λήι-
ον, μέλει δὲ φλοῖς τὰ φυτὰ δαπανήσασαν, καταποντιστῆς ἄνεμος
ἄρας ὡσεν εἰς μέσον τὸ πέλαγος. ταύτῃ μὲν ἔν τῇ πληγῇ
τὸν νότον ἀντέταξεν ὁ Θεός· καὶ ἐπ' Αὐσβριανὸς ἤδη τις ἤρηται
παρ' αὐτῇ στρατηγός· ὡς εἴη γε τῷτον ἡμῖν εἶναι τῷ παρ' αὐτῇ
πῶποτε στρατηγῶν εὐσεβέστατον τε καὶ δικαιοτάτον· τῷτον δὲ
τῷ

(2) Ἰσὺς σωτηρίας. (η) Τὸ ὑπηρετῆσαι τῷ θανεῖν ὀφειλόντι καὶ δὲ
τῷ εἶναι δι' ὅτι ἔδει αὐτὸν θανεῖν, ἐκ ἀσείας ὑπολογίας.

τῷ κατ' αὐτῆς τροπαίῳ μακαρίσαι μοι γένοιο· μακάριος γάρ, φησιν, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομα αὐτοῖς· μακάριος ὃς ἐδαφίει τὰ νήπια αὐτῆς πρὸς τὴν πέτραν. τίς δὲ ἄρα, τίς ὀλεσθρὸς ὥρμιμένοι τὸν παλαμναῖον τὴν χώρας Ἀνδρόνικον; τίς ἄξια γένοιτο ἂν δίκη ψυχῆς κακεργατίδος; ὡς ἐμοὶ τῆς πληγῶν ἀπασῶν, αἷς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ὁ Θεός, Ἀνδρόνικός ἐστι μακρῶ πάντων βαρύτερος· πρὸς τῷ ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς, ἕτος ἐμόν ἐστι κακὸν ἴδιον· διὰ τὰτα μέτεισιν ὁ πειράζων, ἵνα δραπετεύσω τὴν δυσιασηρίν τὴν λειτεργίαν. ἐπανακτέον δέ μοι μικρὸν ὦνω τὸν λόγον, ἵν' οἱ ἴσῃ, προσθεῖς ἂ μὴ πάντες γινώσκειτε, ἀκόλουθον ὑμῖν τὴν διδασκαλίαν τῆς πρὸ ἐμὲ παραγμάτων ποιήσωμαι· καὶ τῷ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι καλῶς ἔχει τέττω ὑμᾶς ἀκροατάς μοι χρέεθ. Ἐμοὶ παιδόθεν παρέση θεῖον ἀγαθὸν εἶναι χολή καὶ τὴν εὐμάρεα· τῆς δ', ὃ ταῖς θεαῖς φύσει προσηύκειν τις ἔφη, αὐτὸ τῆς εἶναι, τὸ τὸν νῦν ὀκτρέφειν καὶ σωιστῆν τῷ Θεῷ, τὸν ἔχοντά τε αὐτῷ καὶ καρπάρημον. ὅσοι δὲ παυσὶν ὄναι, ἢ γίνεται παράγματα, τέτων ἐλάχιστον ἐγὼ μετέχον, καὶ ὅσα μεираκίοις, καὶ ὅσα νέοις· καὶ εἰς ἄνδρα παραγγείλας, ἔδεν τι παιδαρίε πρὸς ἀπαγαμοσυνίῳ παρήλλαξα· ἀλλ' ὥσπερ ὅν πανηγύρει σεμνῇ διεξάγων τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικίας ἴλεων καὶ ἀκύμαντον τὴν ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάθεσιν. καὶ μὴν διὰ τῆτο ἀνθρώποις ἀσωτελῆ με πεποίηκεν ὁ Θεός· ἀλλὰ πολλάκις ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο· ἐδίδοι τῷ Θεῷ δυνάσταί τε τὰ μέγιστα, καὶ τὰ κάλλιστα βίλεθ. τέτων ἔδεν ἐμὲ Φιλοσοφίας ἀφείλκεν, ἔδεν τὴν εὐδαίμονά μοι χολῶν ὑπετέμνετο· τὸ τῷ ὠδισμῷ, καὶ μόχθῳ, καὶ μόλις ποιεῖν, τῆτο ὄναι ὁ δαπανᾷ τὸν χρόνον, καὶ τὴν ψυχῇ ἐμβαπτίζει μερίμναις παραγμάτων· ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἢ παιδῷ δὲ ἔπεται, καὶ ὁ λόγος ἀνυσιμώτατός ἐστι παρὰ τοῖς ἀκέραις, τίς φειδῶ ῥημάτων, ἵνα δυσυχίας τις ἐλευθερωθῇ; τίμιον ζῶον ὁ ἄνθρωπος (9)· τίμιον τῷ, εἰ δὲ αὐτὸν ἐσαυ-

(9) Δι' ὃ δὲ δυσυχίας αὐτὸν ἐλευθερεῖν.

ρώτη Χριστός· ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς τὸν μέγρι ἔ
παρόντος ἐνιαυτὸν, τάχα μὲν θεὸς κληρὸς ἐγένετο, τάχα δὲ
μόλις παγαμάτων ἀπτόμηνος, ἐπετύχχανον· νῦν ᾧ δὴ τὸ
παῖγμα (ι) ἔοικεν ὁξεληλέγχθαι· μετὰ πολλῶν, ἅτινα σα-
φῶς ἰὼ ἔθεῖ, καὶ τῷ ἀνέτιθεν αὐτῷ (κ)· καὶ ἔζων μετ' ἀγα-
θῶν καὶ ἐλπίδων, ὥσπερ ἐν ἱερῷ παρὶ βόλῳ τῷ κόσμῳ, ζῶν
ἄφετον, ἀναιμένον, εὐχῇ καὶ βίβλῳ καὶ θήρᾳ μερίζων τὸν βιον·
ἵνα ᾧ ὑγιαίνῃ ψυχὴ τε καὶ σῶμα, τὸ μέν τι δαί πονεῖν, τὸ δὲ,
αἰτεῖν τὸν Θεόν· μετὰ τοιαύτης εὐμαρείας εἴλκυσα ἔδο ἐνιαυσιο
ἔδο μέγρι τ' ἱερωσιῆς ἀρέσεως, πῶς ἰὼ ἐγὼ παρὰ ἔδο πῶ-
ποτε δειλότατος γέγονα· μαρτύρομαι τὸν ὅτι πᾶσι θεόν, καὶ
|| ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ὑπορήτας ἐβάστασα τελετάς, δίχα καὶ ἀν-
δρωπίνων (λ) παρὶ δὸν τε καὶ παρὶ δὸν, αὐτῷ καταμόνας ἐν πολ-
λοῖς καιροῖς τε καὶ τόποις προσήλθον Θεῷ· καὶ παρὶ δὸν καὶ γονυ-
πετῆς ἱκέτης ἡρόμηνος, θάνατον ἀντ' ἱερωσιῆς ἡρέμην· αἰ-
δῶς γὰρ τίς με καὶ φιλία κατέχευε τ' ἐν Φιλοσοφίᾳ χολῆς, ὑπὲρ
ἧς ἅπαντα δεῖν ὡμῶς ποιεῖν τε καὶ λέγειν· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μὲν
ἀνθρώπων ὁράτην (μ), καὶ Θεὸς δὲ ἡττώμην, ὡς κοινὴ φήμη (ν)
τὸν ἀξιόμηνον εἶναι γνώριμον Θεῷ, ἔφερον, ἀλλὰ δυστυχῶς
τὴν καινοτομίαν καὶ βίβ· δρασμῷ καὶ ὁπιδέμηνον· ἐλπίς ἀγαθῶν
καὶ φόβος χείρονων ἀνέκοψε· καὶ λεγόντων ἡμέτερα γερόντων ἱε-
ρῶν,

(ι) Τὸ δύνασθαι με τὰ μέγιστα ἡλέγχθαι ἤδη ἀδύνατον, διὰ μέση τῶτον.

(κ) Μετὰ πολλῶν ἀνέτιθει καὶ τὸ ἐπιτυγχάνειν· εἰρήκει γὰρ ὅτι θεὸς
κληρὸς ἐγένετο οἱ τὸ πείθειν ἀνθρώπους.

(λ) Ἀντὶ καὶ, ἐκτός τῶν μεσιτειῶν καὶ περιδρομῶν, αἷς πρὸς ἀνθρώπους ἐ-
χρησάμην, ἵνα καὶ βάρους τῆς ἱερωσύνης ἐμαυτὸν ἀπαλλάξαιμι, καὶ αὐτῷ τῷ Θεῷ
προσῆλθον πολλὰς ὑπὲρ αὐτῆς τάς ἱκετεύων κτ. (μ) Μὴ πειθόμενος αὐτοῖς.

(ι) Ἡ γὰρ κοινὴ φήμη λέγεσθαι ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀξίος κρινόμενος,
γνωρίζω ἐστὶν Θεῷ, τῷ ἐστὶν προσκείμενος ὑπὸ Θεῷ, αὕτη μὲν ἐπεισεν ὑπο-
ταγεῖναι τῷ Θεῷ. σκοπεῖν δὲ μὴ ποτε Θεόν, ἔτινος λέγει ἡττηθῆναι, τὴν
κοινὴν φήμην ἐνοεῖ κατ' Ἡσιόδον, φημὶ δὴ τὴν λέγεσθαι, ὅτι ἐν οἱ ἀνδρω-
ποι ἀξίον κρίνειν, τῶτον καὶ ὁ Θεὸς ὡς γνώριμον ἐκάλεσε,

ρῶν, ὅτι με Θεὸς ποιμαίνει· καί τις ὅπῃ λέξεως εἶπεν, ὡς ἱλα-
 ρὸν ὄναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἱλαριῶς εἶναι μετόχαι αὐτοῦ· καὶ
 προσέειπεν, ὡς ἡμφισβήτησαν ἡμῖν πρὸς Θεὸν δαίμονες, ὅς
 λυπῶ πρὸς χωρήσας τῇ μερίδι τῇ κρείττονι· ἀλλὰ καὶν τι πρὸς-
 σβάλωσι χαλεπὸν, ὅσα ἀμελεῖται, φησὶ, φιλόσοφος ἱερωμέ-
 νος. ἐγὼ μὲν ἄν· ἐπεὶ ῥῥήδιός ἐμι χαυνωθῶμαι καὶ λαμπρόν τι λο-
 γίσταός περ ἐμαυτῆ· τὴν αὐτοχίαν ἡττίαςάμην, ἀλλ' ἐχ' ὑπὸ
 φθόνα δαίμονος· ἐπεὶ οἱμαί μοι προσήκειν ἀρετῇ, ἣτις ἂν εἴη
 βατκάνας ἐκίνησεν· ἀλλ' ἐφόβει με μᾶλλον δίκας ὄφλοντα πα-
 ρ' ἀξίαν ἀφάδ' μυσηρίων Θεῶ· καὶ ταύτῃ τὴν αὐτοχίαν ἐμαν-
 τεύομαι, εἰς ἣν ἐκ' ἐμὴ μικρὸν ὥλιθον. ἀλλὰ παρὼν ἐνθάδε,
 καὶ τὰ δεινὰ πάντα παρὼν· καὶ χορηγὸς πάντων Ἀνδρόνικος, δαί-
 μων ἀγῆτος, ἀπληγὸς συμφορῶν, τὴν πόλεως τοῖς λειψάνοις ἐγ-
 κέμμενος· ἔα πανταχῶς τὴν ἀγορᾶς· ἀνδρῶν οἰμωγαί, γυναικῶν
 ὀλολυγαί, παίδων ὀλοφυρμοί, χῆμα πόλεως ἐαλωκίας αὐ-
 τῇ ὤφριτέδεικνεν, ἥς τὸ κάλλιστον μέρος ὀπτεμόμμενος, τίσεως
 χωρίον ὀνομασθῆναι γέγονεν αἷτις, τὴν σοᾶν τὴν βασίλειον
 τὸ πάλαι κριτήριον, ὀπιδείξας βασιανιστήριον· ταύτῃ δαίμοσι
 ποιινίμοις, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένειμε, βωμὸν καὶ τράπεζαν πα-
 ρέειπεν· ὃ πόσις πολιτῶν εἰσίασε δάκρυσι! ποῖοι Ταυροσκῦ-
 δαι, τίνες Λακεδαιμόνιοι, τοσέτω τῷ διὰ τῆς μαζίγων αἵματι
 τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν Ἀρτεμιν; δρόμος ἀπάντων εὐδύς ἐ-
 π' ἐμέ· καὶ πανταχόθεν εὐδύς ἐβαλλόμην, ἀκοῇ καὶ δέξ' ἀκοῇ.
 νεβετήσας, ὅσα ἐπίεσα· ὀπιμήσας, ἡρέδισα· ὁ παρὼν και-
 ρός, ἤλεγξεν ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ἣν μέχρι νῦν ἔκρυπεν ὀπὶ
 τῆς ἀνδρώπων Θεός· συγχωρημένων τῷ αἰετὶ τιμῇ καρπωτάμε-
 νος, παρέχον ὑποψίαν τῇ πατρίδι διωάμεως. καὶ τῆτο χαλε-
 πώτατον τῆς συμβεβηκότων ὄξαιμοι· πρὸς τῷ ἐλπίδα τῆς
 ἡγνοηκότων με κρίνομαι· ὅδε τῷ πείθω, λέγων, αὐτοῦ ὡς ἐ δύ-
 ναιμαι, ἀλλ' ἀξιῶμαι πάντα τὰ δίκαια δύνασθαι. ὤφριεσιν ἂν αἰ-
 χιώεσσι καὶ λυπεῖσσι· πάθος εὐδύς ἐν ψυχῇ, καὶ ποικιλία φρον-
 τίδων, καὶ εἰδωλοποιῶν φανασμάτων, καὶ μακρὰν ὁ Θεός. εἰ δαι-
 μόν-

μόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' Ἀνδρόνικου, πᾶν ἐποίησαν ὅσον ἐβέλοντο· ἐκέτι τ' σωθήσῃς ἐν εὐχαῖς γλυκυθυμίας ἡδομένῳ· ἀλλὰ τὸ μὲν χῆμα, εὐχῆς· ἐγὼ δὲ καὶ πρὶν ἐχθρῶν ἀπανταχῇ τῆς πραγμάτων, ὀργῇ καὶ λύπῃ καὶ πᾶσι πάθεσι μεριζόμενος· καί τοι διὰ τῆς τῷ Θεῷ συγγιγνώμεθα, γλώττια δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώπου ὑπηρετεῖ. εἰ τοίνυν ἐν εὐχαῖς ἀποστεξίαν ἡτύχηκα καὶ παρὰ πόδας ἢ πέτρα, τ' γέτοί σοι βίβη μεταβολῆς ἐν ταύτῃ· μόνον εἰς κακὸν ἀπολέλαινα ὅζω ἀσφαλείας εὐράμενος πράγματα, ἀλλ' ἀπενδῆς τομέχει πρῶτον διαγυρόμενος, νεκρὸν ἐπεῖδον, ὅπως ἀποθανεῖν ἠυχόμενος. ἔτω πικροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ὑπβατηρίοις ὀξύνισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα νῦν μὲν ἄνω, νῦν δὲ κάτω χωρεῖ, καὶ ἕως ἡκεῖ φέρων ἀδρόα πολλὰ, νῦν μὲν αἴτια, νῦν δὲ ἀπαίτια. ἀλλ' ἐπειδὴ μοι σωέπεσεν ἀποβαλεῖν τῆς παιδίων τὸ φίλτατον, καὶ ἐργασάμενος αὐτόστι δεινὸν ἑμαυτὸν, ἔτως ἐαλώκειν ὅπως πάθεις· ἐγω γέτοί τὰ μὲν ἄλλα ἄρῃμι εἰμὶ· λέγω δὲ ἐν εἰδόσι· καὶ τὰ πολλὰ δῆλος ὅτι λόγος· σωηθείας δὲ ἔτω τοι ἡττων, ὡς ταύτῃ κρατεῖν τὴν ἀλογίαν ὅτι λόγος· ἡκὴν ὅδε τοῖς ἐκ Φιλοσοφίας δόγμασι ὅτι παρόντος πάθος ἐκράτησα· ἀλλ' Ἀνδρόνικος ἀντιπρὶν ἤγαγε, καὶ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς τὸν νῦν ἔχεν ἐποίησε· καὶ γεγονόσ μοι συμφοραὶ παραμυθία τῆς συμφορῶν, πρὸς ἑαυτὰς ἀνδελφεσαι, καὶ πάθει πάθος ὀκνῆσαι· σιωπεπιδίδεται δὲ μοι τῇ πικρᾷ τῆς παρόντων αἰσθήσει μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ὅτι οἶον ἄρα, ἐν οἷσι γεγονάμενοι! καὶ ζῶ πονήρως ἅμα πάντων ἀφηρημένος. τὸ μὲν ἐν μέγιστον τῆς κακῆς, ὃ μοι καὶ δύσελπιν εἶναι τὸν βίον ποιεῖ, ὅτι εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκεσίαις Θεῶν, νῦν πρῶτον οἶδα μάτῳ εὐξάμενος· εἴτα τὴν μὲν οἰκίαν κακῶς πρᾶττεσαν ὁρῶ, τὴν δὲ πατρίδα δυσχερῆσαν οἰκεῖν ἀναγκάζομαι· πᾶσι δὲ ὀκνέμενος ἐφ' ᾧ προσανακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτῶν ἀνόνητον ἐλεῶ· καὶ πρόσσεσι τὸ αἰχιυέσθαι, ὅτι πολίτῳ ἄνθρωπον λεητάρηρον συμφοραῖς, καὶ κλαπέντα χευστὶν δημόσιον, ἀπατή-

σας ὑπὲρ σατῆρας μυρίας, ἔγνωκεν ἀναβολὴν μὴ διδᾶς ἀποκτείναι διὰ χιλίαις, μᾶλλον δὲ δι' ἐμέ· δι' ἐμέ γὰρ αὐτὸν ἔχει κατάρξας εἰς ἀνεπιχείρητον φθόριον, ἐν οἷῳ ἔσθ' Τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῆς πᾶντες φαντάζονται. καὶ ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇ, φησὶ, παρ' ἐμέ, δεῖ πέμπτιον ἡμέραν ἀπόσιτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξιν· ἀλλὰ πρῶτον αὐτὸ κεκραγότες ἅπαντες ἤκυσαν, ὡς ὠφελιμώτερος ἔσθαι τῆς χιλίων σατῆρων ἀποθανόντων ὁ πολιτευόμενος· διὸ καὶ ἔσθ' ὑποσιόντας αὐτῷ (ὅτι) τῇ τῶν χωρίων ὠνῇ, φοβεῖ καὶ ταράττει, καὶ πάντα τρόπον ἀφίστησιν· ἐγὼ, οἶμαι, δεῖ τὸ λευγόν· τὸ δὲ τεθνάναι τὸν ἄνθρωπον δεῖ· ἐγὼ δὲ ὅτε ἰχυρότερός εἰμι πρὸς τὸ τέχεσιν ἐρυμνοῖς προσβαλεῖν, ὅτε εὐμήχανος εἰσερπύσθαι, καὶ τὴν συμφορὰς ὀξυέστερον τὸν ἄνθρωπον· παρήσι δὲ, φατίτινες, ἑδείς ἑδέναι· οἱ γὰρ ὑπηρεταί, φύσει μὲν εἰσιν, οἵτινες εἰσι, νυνὶ δὲ καὶ πρὸς παράδειγμα ζῶσιν Ἀνδρόνικον, ὃς ὅτι τῷ τῷ ἐκκλησίαν ἀτιμοῦν ποροκατέζεται· τῆς μὲν ἔν ἐς ἡμᾶς αὐτῇ, λόγος ἑδείς· ὡς ἐγὼ καὶ χάριν εἰδέλω αὐτῷ, τῷ διὰ Θεὸν ἀτιμίαν δεχομένους ὡς μαρτύριον· ἀναμνήσθητε γὰρ ὑμεῖς, τίς ἡμῶν πρὸς ἐμέ, τὸν (εἰ καὶ) μηδὲν ἄλλο, ὅξ' ὀκνήων γηρόμενον· ἀπ' Εὐρυθένης τὸ καταγαγόντος Δωριέας εἰς Σπάρτην, μέχρι τὸ μὴ πατρὸς αἱ διαδοχαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν· ἄνθρωπος ἔσθ' ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππη, ἀλλ' ἑδὲ πατρὸς, φησὶ, πλὴν ὅσον εἰκάσαι· ἀπὸ θυμοσκοπέας δὲ ὅτι τῷ ἡγεμονικῷ ἀπώλῃ ἀλάμφοι· ὅτος ἔν τῷ ἐν πόλει λαμψότητα τεταυμακῶς, αἰχμυρόσθω τοῖς ἐλλείμμασιν· ἀλλ' ἐγὼ γὰρ τὸ τὴν ἱερωσιῶν, καὶ τιμῆς ἐνεφορέδω, καὶ ἀτιμίας ἔσθ' ἐγευσάμην· νυνὶ δὲ ὅτ' ἂν ἡδεῖν τιμώμενος, ὅτε καταφρονέμενος ἄχθομαι· ἑδέτερον γὰρ αὐτῆς ἔτι παρὰ τὸ ποιῶντος εἰς ἐμέ δοκεῖ γίνεσθαι, ἀλλ' ἑκάτερον εἰς ἀναφορὰν τὸ Θεῷ· δι' ὅτι πάντα τολμῶν ὅτος ἄνθρωπος, ὡς ἑδὲν ὅτε λέγων, ὅτε πρῶτον παρεκίνησεν, ἄρξας ἀφ' ὑμῶν, αὐτῷ διακηρύττεται τῷ Θεῷ, καὶ φωνῇ ἀφῆκεν ὅτι συνεσώτων καὶ ὁρίεσώτων ἀνθρώπων, αἵ αὐτίκα τὸ

πᾶσι (τάς) ἀπανταχῇ γῆς ἐκκλησίας ἀναγινωσκομένης ἀκούσας· τοιαῦτόν ἐστι φύσις ἀπαίδευτος ἐπειλημμένη δυνάμει, τῇ κεφαλῇ τὸν ἡραρὸν ὀξυράσκειν ὀπχειρεῖ· ἔσω, ἐσωθῶ, κεφαλῶν τῇ φύσει, τῷ καιρῷ, ὀπκτιννύτω καὶ δείτω τῆς πολιτῆς ἐν τῇ βάλεται· ἡμῖν δὲ ὑπὲρ χειρὸς μένουσιν ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἐφ' ἧς ἡμεῖς ἔταξεν ὁ Θεός, ἀπηλλάχθαι μὲν τῆς κοινωνίας τῆς πονηρᾶς,

Ἀγνεῦσαι δ' ἀκοὰς βλασφημοσύνης ἀλεγεινῆς· ἀπογνῶναι δὲ φροσασίας ἀδικημένων, ὀπλελογημένοις τῷ δήμῳ διὰ τῆς μάτης ὀπχειρήσεως· ὁ νῦν μέγας ἔχοντας ἡμεῖς καὶ πρὸς πέρας ποιῆσαι· νυνὶ δὲ ὀφειμέναν ὑμᾶς ἐκ τῆς ὀφθαλμῶν συμφύσεως ποιήσαθαι, ὅτι πολιτικῶς ἀρετῶς ἱερωτικῶς σωματικῶς (ξ), τὸ κλάθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωσσα· ὁ πάλαι χερόνους ἡμεῖς ἐσθ' αὐτοῦ ἱερέας τε καὶ κριτάς· καὶ τῶ Αἰγύπτιοι, καὶ τὸ Εὐβοίων ἔθνος, χερόνους συγχρόνους ὑπὸ τῆς ἱερέων ἐβασιλεύθησαν· εἴτ' ἐπειδὴ, μοι δοκεῖ, τὸ θεῖον ἔργον ἀνδρωπίνως ἐφάττετο, διωκισεν ὁ Θεός ἐσθ' βίης· καὶ ὁ μὲν, ἱερός, ὁ δὲ, ἡγεμονικός ἀπεδείχθη· ἐσθ' μὲν γὰρ εἰς ὕλιν ἐπέσχεψε, ἐσθ' δὲ, σωματικῶς ἐαυτῷ· τετάχεται δὲ οἱ μὲν, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς (ο) εἶναι· τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρ' ἀμφοῖν ὁ Θεός· τί ἔν ἐπανάγει; τί δὲ σωματικῶς περὶ τὰ κεχωρισμένα παρὰ τῷ Θεῷ, ὅς ἐδὲ διοικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδιοικεῖν (π)

α-

(ξ) Τὸ προϊσθαι τῶν ἀδικημένων τὸν ἐπίσκοπον ἐπὶ τῶν πολιταρχῶν, ὅπερ οἱ μὲν Κυρηναῖοι ἀπῆλθον τὸν Συνέσιον, ὁ δὲ, ὡς δὴ δεινὸν ἐπὶ αὐτῷ ἀπεποιετο, ἐκ ἑστὶ πολιτικὴν ἀρετὴν (ἴσ. ἀρχήν.) ἱερωτικῶς συνάπτοντος, ὡς ἐδὲ διακρίνοντος, ἀλλὰ τῷ τὴν ψυχὴν τιθέντος ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὡς καὶ ὁ Χρυσόστομος ὑπὲρ τῆς ἀμπελοποιίας τῆς χήρας· καὶ ὁ Βασίλειος ὑπὲρ τῆς προσφυγῆς ὑπὸ τῆς ἱερέως τραπέζης γυναικῶς ἐποίησαν, καὶ ὁ Γεράρχης Νικόλαος ἀρπάσας ἐκ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς τὸ ξίφος· (ο) Οὐ μὴν ἀλλὰ κἀντῷ διδάσκειν (α, πρ. Τιμ. 3, 3, καὶ 4, 16. πρ. Τίτ. 1, 8.) τῷ δὲ διδάσκοντός ἐστι τάτε ἀλλὰ, ἔτι μὴν καὶ τὸ ἐλέγχειν τὰς ἀμαρτάνοντας. (α, πρ. Τιμ. 5, 20.) ὡς καὶ ὁ Ἀμβρόσιος ἐλεγε τὸν Βασίλειον Θεοδόσιον, καὶ ἄλλοι ἄλλως· τὸ δὲ ἐκ ἑστὶ τῶν τῆς ὕλης κακῶν ὀπλοποιεῖν, ἀλλὰ τὴν ὕλην μᾶλλον τῆς κακίας ἀνκαθαίρειν· ἐδὲ γὰρ ὁ ἱατρός ξίφει καὶ πυρὶ πρὸς θεραπείαν τῆς τραύ-

ἀξιόις, ἔ τι γένοιτ' ἂν ἀδελιώτερον; πρὸς ἅτα σοι δεῖ; βᾶδιζε παρὰ τὸν ὑπτροπεύοντα τῶν νόμων τ' πολιτείας. ἔ δεῖ σοί τι δεῖ; ἴδι παρὰ τὸν ἱερέα τ' πόλεως. ἔχ ὡς ἔνταυθ' ἔνόν τὸ πάντως ὑπτυχεῖν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυμηθήσομαι· ἂν δ' ὑπ-
τρέπη τις ἡρεμῆν, τάχα ποτὲ καὶ διωθήσομαι· ἀμα ᾧ ἀποσρέ-
φεται τὴν ὕλιν, καὶ πρὸς Θεὸν ὑπσρέφεται. θεωρία τέλος ἔστιν ἱερωσιώης, μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα· θεωρία δὲ καὶ παῖσις, ὅσα
ἀξιόσι συγγίνεσθ'· ὁρμή μὲν ᾧ κίνησις παθήσεων· ἡδεμία (δὲ)
ἀπαθείς (ρ)· ἀλλὰ δεῖ κενὴν εἶναι παθῶν τὴν ψυχὴν τὴν μέλλου-
σαν ἔσεσθαι δοχεῖον θεῶ· μὴ καθαρθῇ ᾧ, φησί, καθαρθῇ ἐφά-
πτεσθαι, μὴ ἔ δεμιτὸν ἦ· χολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός· χολῆς δὲ τῷ μετὰ Φιλοσοφίας ἱερατεύοντι· ἔ καταδι-
κάζω τ' ὑπσκόπων ἐστὶν ἐν τοῖς παθήμασιν, ἀλλ' ἐμυτὸν εἰ-
δὼς μόλις εἰς θάτερον ὁρμήν, ἀγαμαι τ' διωκμένων ἐκά-
τερα· ἐμοὶ διώκεις ὅσα ἐστὶν δυσὶ κυρίοις δελεῦν· εἰ δ' εἰσὶ τινες,
οἱ μηδὲν ὑπὸ τ' συγκαταβάσεως βλάπτονται, διώκοντο ἂν καὶ
ἱεράδ, καὶ πόλεων πρὸς αὐτῶν. ἀκτὶς ἡλίου καὶ ὁμιλήσῃ βορ-
βόρῳ, μένει καθαρά καὶ ἀμόλυντος· ἐγὼ δὲ ταυτὸ τῆτο παθῶν,
πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι· καὶ εἰ διωκτὸν ἔω ἀγγέλω (σ)
πλεῖν

ματος χρώμενος ἀπολαύει τῆς προσερχῆς. (π) Διοικεῖν ἐστὶ τὰ οἰκῆτα ἐνε-
ργεῖν, παραδιοικεῖν δὲ τὰ ἀλλότρια· καίτοι τὸ προῖσθαι τῶν ἀδικημένων,
ἐκ ἀλλότριοις Εἰσκόπος· (ρ) ὁρμή δὴλ· ἡ ἐκ κίνησις ὅλη ἡ σῶματος μεταβατικῶς,
ἢ ἀμεταβάτως κατ' ἐνεργειαν τῶν σωματικῶν μελῶν καὶ αἰσθήσεων, ἢ πα-
θῶν, ἢ μιᾶς γένεως. (σ) Οὐχ ὡς ἀδύνατον ἐν ἀγγέλω πλεῖν ἢ τριάκον-
τα χρόνους ἐνανθρωπήσαντι μηδὲν ἀπολαῦσαι τῶν τῆς ὕλης κακῶν, παρὰ τῆτο
κατέβη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ ἄνθρωποι εὐρέθησαν ἀμεμπτοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
(Γέν. 6, 9. καὶ 17, 1. Γέν. 2, 3. Λευ. 1, 6.) πολλῶ μᾶλλον εὐχρέστησεν
ἂν ἄγγελος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐνανθρωπήσας· ἀλλ' ὡς ἀδύνατον ἐν κτιστῇ φύ-
σει θεωρεῖν τὸ κτιστὸν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν θείας φύσεως ποιῆσαι κοι-
νονόν· ὁ γὰρ Θεὸς λόγος διὰ τῆτο ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄν-
θρωπον ἀπεργάσῃ, ἄγγελος δὲ καθ' ὑπόθεσιν ἐνανθρωπήσας ἄγγελον ἐν
ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, ἔτι δὲ καὶ Θεὸν μὴ ὡς αὐτὸς Θεός· καὶ ἄλλως δὲ, τὸν

πλεῖν ἢ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς ἐνανθρωπήσαντι (τ) μηδὲν ὑπολαύ-
σαι τῆς τ' ὕλης κακῆς εἰς προσάδειαν, τί δὲ καταβῶναι τὸν
ἱὸν τοῦ Θεοῦ; ἀλλ' ἔσι σφισία δυνάμεως, ὁμιλῶντα τοῖς χείρο-
σι μένιν ὑπὲρ τ' φύσεως, καὶ μηδένα τρόπον παθαίνεσθαι· τῆτο
Θεοῦ μὲν ὕμνος δεῖν, ἀνθρώπῳ δὲ παραίτησις γίνεται διευλάβη-
μένῳ τ' φύσεως αὐτῇ τὴν ἀδένειαν. καὶ τέτθες ὑμῖν ἐγὼ εἶμι ὅ-
πως σωέσσομαι· ἢ μὲν τότε κρίνειν κακῆς ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι,
ὥς ὅταν εἴη κατιόντα, μὴ κατιέναι, τῷτ' ἔσι διὰ τ' τυχεύτης ἐ-
πισηροφῆς ἀγαθόν τι μέγα ποιεῖν· ἔτω καὶ ὁ Θεὸς πολιτεύε-
ται (υ)· τὸ προσετιθέμεναι δὲ δεῖ τὸ δεινόν, ἢ μήτε Θεοῦ φύσις
ἀνέχεται (φ), μήτε ὅστις ἐαυτὸν ἀπευδῶναι πρὸς τὸν Θεόν. εἰ
γέγονα λεημάτων ἢ κτημάτων ὑπμελής, εἰ σωίξέ μοι λογι-
σμός δεχομένῳ τ' κατ' ἡμέραν, ἢ τ' κατ' ἔτος δαπάνης, εἴτα ἐν
τοῖς ὑμετέροισι τοῖς χρόνοις φέδομαι, ἀλαζών εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συγ-
γνώσκειν· εἰ δὲ ἀμελήσας τῆς οἰκίας πρότερον, τῇ καὶ νῦν ἐ-
νεργείᾳ συνετάξα τὴν ζωὴν, τί δεινόν εἰ τῆς ἴσων ὑμᾶς ἀξιῶ;
ἀλλ' ἐπεὶ τέτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομαι, ὥς ὄντων ἐτέρων, οἱ δύ-
ναιται καὶ ταῦτόν ἐν ἀμφοῖν εὖ διαγίνεσθαι, ἔξεσι βαλεύσαθαι τὸ
λῶν τῇ τε πόλει, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ μοί. οὐκ εἴχομαι
τὴν ἱερωσιάν· μήποτε διωχθεὶς τοσούτον Ἀνδρόνικος! ἀλ-
λ' ὥστε

κατ' εἰκόνα Θεοῦ ποιηθέντα καὶ χειρὶ Θεοῦ πλασθέντα, καίτοι τῇ πρώτῃ συν-
τελεσθέντα, ἔθενός ἦν ἀλλ' ἢ τοῦ πλάσαντος αὐτὸν ἀναπλάσαι, εἴ γε ἡ μὲν ἀνά-
πλασις τιμιωτέρα πολλῶν τῆς πλάσεως, κτίσμα δὲ ἐδὲ πλάττειν τὴν ἀρχὴν
ἔχ' ὅπως καὶ ἀναπλάττειν πέφυκε. (τ) Ἐν ἀλλ. συνανθρωπεύσαντι

(υ) Ἀντι τοῦ, ἐπολιτεύσατο· ὁ γὰρ Θεὸς λόγος ἐνανθρωπήσας μέχρι
τοσούτου τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη, μέχθας ἢ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν κα-
τεργάσατο· ἐπότε καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν πρὸς τῆς ἀναλήψεως ἐδὲ τοῖς
Ἀποστόλοις αὐτοῖς σωματικῶς διὰ παντός συνανεγρέφετο. (φ) Ἀλλ' ἢ
κατ' τὸν αὐτὸν λόγον· ἐδὲ γὰρ καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φύσις κατ' τὴν ἐαυτὸν πρὸς
τὸν Θεὸν ἀπευδύνοντος ὥς δῆθεν ἀπὸ τῆς συγκαταβάσεως βλαπτομένη ἐκ
ἀνέχεται, ἀλλὰ κατ' ἕτερον λόγον· εἰ γὰρ ἀπὸς ἡλίας καὶ κατ' ἐπὶ ὁμιλῶσα
βορβόρῳ ἐδὲν ἦτον μένει καθαρά καὶ ἀμόλυντος, πολλῶν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ φύσις.

λ' ὥστερ' ἔδὲ φιλόσοφοι ἐγρόμιον δημόσιος, ἔδὲ θεωροσκοπίας
 ἐπεδέμιον, ἔδὲ διδασκαλεῖον ὠροῖα; καὶ ἔδὲν ἤττον ὡς τε καὶ εἰ-
 μιον φιλόσοφος· ἔτως ἔδὲ ἱερεὺς δημόσιος εἶναι βάλομαι· ἔχ' ἅ-
 πας ἅπαντα διώκται· ἐγὼ συγγρόμιος ἐμαυτῷ, καὶ διὰ νῦ
 τῷ Θεῷ, καταβάς ὑπὸ θεωρίας, διώκμαι σωσσίας ἐκ ἀρε-
 τῆς ποιῶντες πρὸς ἕνα καὶ δύο· καὶ ἔδὲ τέττες ἀγελαῖαι, ἀλλ' ὅ-
 τινες εἶεν, ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς εὐτυχίσαντες,
 ὥς τε νῦν τεθρυμακέναι πρὸ σώματος· ἀλλὰ καὶ διὰ πολλὰ παγα-
 γμάτων ἀπτόμιος μετὰ τ' ἐμαυτῷ ἱερώμενος, ἡρώμιον ἀντὶ και-
 ρῷ χηρίσιμος· καταχωννύμιος δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐμαυτῷ τε ἐπ-
 λήσιμων εἰμι, καὶ τῆς παγαγμάτων ζημίαν ποιῶ· ἐ γάρ ἐστι με-
 σσηντα καλῶς τι ποιῶν· ἀλλ' ὁ μὴ πάσῃ τῇ γνώμῃ δεδογμένα
 ποιῶν, ἄδυμος ἔρχεται πρὸς τὴν παῖξιν, ἥς ὠροσιῶμαι δεῖ.
 ὅσις δὲ πρὸς μὲν χορῶν ἀνοικεῖως ἔχει, καὶ ἐκ ἔστιν ὅπως τῷ
 χορῶν ἔστιν χηρίσαιο, αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν ὅσπερ ἐστὶ (χ) δημωφελέ-
 εστος ἄνθρωπος, πολυχωροτάτη ψυχὴ τῆς ἀπάντων ἀρεῶσα
 φροντίσιν, ὅστις ἐπειδὴ πέφυκεν ἔτω, καὶ βάλεται, ὁ τοιοῦτος
 καὶ χάριν εἰδείη τῆς ἐλκῆσαι αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὰς ὠφισάτεσιν·
 ὑποδέσσει τῷ αὐτῷ τῇ φύσει χαρίζονται; καὶ μέγιστον εἰς τὸ κα-
 τορθεῖν ἐφάδισιν ἢ φιλία καὶ παγαγματος· ὁ δὲ αὐτοῦ ἐν ἅπασιν
 ἡμῶν ὁ λυσιτελέεστος ἄνθρωπος, καὶ ἀνδαιρετός ἡμῶν, οἱ μόνοι
 μόλις σωζόμεθα. τί κεκράγατε; ἐ δὲ ὅ,τι μήπω γέγονεν, ἄ-
 ξιόν ἐστι μηδὲ νῦν ἡρώμεσθαι· πολλὰ τῆς δεόντων ὁ χηρίος ὁ δὲ
 καὶ διωρδῶσατο· ἔχ' ἅπαντα πρὸς παράδειγμα γίνεται· καὶ τῆς
 ἡρώμενων ἕκαστον ἀρχὴν ἔχει, καὶ πρὶν ἡρώμεσθαι μήπω ἡρώμενον
 ἔσθαι· ἀξιωτέρον ἐστὶ ὠροτιμηθῆναι τ' σωτηρίας τὸ χηρίσιμον· ἡ-
 μεῖς ἀρχὴν δῶμεν ἔσθαι βελτίονι· ἀνδαιρετός ἐν ἡμῶν, ἢ με-
 σσημῶν ἀρετός (ψ), πάντως δὲ ἀρετός ὁ ἄνθρωπος· ὅστις ἀν-

ἢ,

(χ) Ἐστὶ δὲ ὁ τοιοῦτος αὐτὸ τὸ πᾶν, ὅπερ ἐστὶν ὁ δημωφελέεστος ἄνθρω-
 πος· ἢ ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πᾶν, τὴν ἔστι δημωφελέεστος ἄνθρωπος. (ψ) Τὸ

ἢ, πάντως ἐμὲ τὰ πολιτικά μακρῶ φανέται σοφώτερος, καὶ δυνήσεται τὰ δύσωνα ταῦτ' ἀνδρώπια ὑπὲρ ὑμῶν ἔξομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. σέκουμι εἰ μήπω δοκεῖ, τῆτο μὲν εἰσαυθις ἀναβῶμεθα· ἔξέσαι ᾗ ὑπὲρ αὐτῆ καὶ μόνας καὶ μετ' ἀλλήλων βαλεύσαδαι· νυκτὶ δὲ οἷς τὸ συνέδριον μετήλθῃ τῷ Ἀνδρονίκῳ μανίαν, ἀκέσατε.

Πρὸς τὸς Ἐπισκόπους. 58.

Ἀνδρόνικον τὸν Βερονικέα, τὸν κακῇ Πενταπόλεως μοίρῃ (α) καὶ φῶτα, καὶ τραφέντα, καὶ αὐξηθέντα, καὶ τῷ ἀρχίῳ τ' ἐνεγκέσης αὐτὸν (β) ὠνησάμενον, μήτε ὑγέσθω τις, μήτε καλείτω Χριστιανόν· ἀλλ' ὡς ἀλιτήριος ὢν ἔθεθ', πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλάσθω πανέσιος· ἐδὲ ὅ,τι γέγονε Πενταπόλεως ἐσχάτη πληγὴ, μετὰ σεισμόν, μετὰ ἀκρίδα, μετὰ λιμόν, μετὰ πῦρ, μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ὀκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολασηρίων ὀργάνων γένῃ καὶ χήματα πρῶτος εἰς τῷ χώρῳ εἰσενεγκών· εἰη δὲ εἰπῆν, ὅτι ὁ μόνος ληιστὴρ δακτυλήθραν, καὶ ποδοσφάβῳ, καὶ πιεσῆριον, καὶ ῥινολαβίδα, καὶ ὠτάλξαν, καὶ χαίλοσφριον, ὧν οἱ προλαβόντες τῷ πατρὶν τε καὶ τὴν θείαν, καὶ τῷ πολέμῳ προαπολόμφοι, παρὰ τῆς κακῆς πρὶς τῶν ἐπισωθέντων ἐμακαρίσθησαν· ἀλλ' ὅτι πρῶτος παρ' ὑμῖν, καὶ μόνος ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Χριστὸν ἐβλασφήμησεν· ἔργῳ μὲν, ἀφ' ὃ τῇ θύρᾳ τ' ἐκκλησίας προσεπαττάλευσεν αὐτῇ διατάγματα, τοῖς μὲν ὑπ' αὐτῆ παρανομημένοις, τ' ἀσύλῃ τραπέζῃς ἀποκλείων τὴν ἱκετείαν, ἀνατεινόμενος δὲ τοῖς ἱερῶσι ἔθεθ' ταῦτα, ἃ καὶ Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνος, καὶ Κεφρὴν ὁ Αἰγυ-

μεθ' ἡμῶν διπλὴν ἔχει τὸν νῦν· ἢ καὶ μετὰ τῆς ἐμῆς ψήφου αἰρετέος, ἢ, ὁ μᾶλλον, ἵνα ὤμεν ἐκάτεροι Γερματεύοντες, ὁ μὲν, δημοσίᾳ, ἐγὼ δὲ, ἰδίᾳ.

(α) Ἐπὶ δυσυχίᾳ καὶ συμφορᾷ τῆς πόλεως. (β) Ἀπειρημένον ἐν πατρι-

γύπτιος (γ), καὶ Σενναχιρείμ (δ) ὁ Βαβυλώνιος ᾤκησεν, ὁ πέμψας εἰς Γερουσαλήμ εἶδο ὀνειδιῶντας Ἐζεκία καὶ τῷ Θεῷ. ὁκείνῳ ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἐνώσχενται φημι τὸν δεύτερον σαυρὸν ἔθε· ὅτι ἡδ' ὀνειδισμῷ ἔχρισεν τὸ λοιδορον ὁκείνο βιβλίον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς θύρας ὁκρέματο. καὶ ταῦτα ἐπέειδεν ἡλιος, καὶ ἀνέγνωσαν ἄνθρωποι, ἡ Τιβερίη Κλαυδία τῇ πολιτείας ὀπτροπεύοντος, ἀφ' ἧς Πιλάτος ὅτι τὴν Ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐσάλη, ἀλλὰ τῇ εὐσεβῆς Θεοδοσίᾳ ἡγεῖας τὰ σκήπτρα Ῥωμαίων ἐχέσης, ἀφ' ἧς ἔλαθεν Ἀνδρόνικος ἑαυτῷ μνησεύσας ἀρχὴν ὑπὸ τῷ Πιλάτῳ φρονήματι. γέλως ἦν τοῖς παρῖσι τῷ ἑτεροδόξῳ τὰ ῥήματα, καὶ ἀπὸ Ἰουδαίῳ τὰ παραγεγραμμένα τῷ σαυρῷ ἔχρισεν· καὶ τοι τὸ ὀπῥαγμα ἔχρισεν γεγονὸς ὀπὸ γνώμης ἐκ εὐσεβῆς, σεμνὸν ἦν ὅτι λέξεως, δι' ἧς βασιλεὺς ὁ Χριστὸς ἐκκηρύττετο· ἐνταῦθα δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ σιωέβαινε. τὰ δὲ δὴ μετὰ ταῦτα Ῥωμῶν ἐσηλιτευμένων (ε) βαρύτερα. ἐπειδὴ ἡδ' ἦν τινα κατ' ἐχθρῶν ὀφάσιν εὐράμηνος· ἐχθρα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὅτι γάμος ὁ μὲν, ἐσπᾶδαζεν, ὁ δὲ, ὁκώλυεν· ὁκείνοις αὐτὸν τοῖς ὀπτροπαίοις κολασηρίοις ἡκίζετο, ἀ μὴ παραδοδεῖν τῇ διδοχῇ ἔχρονε, μετ' αὐτῇ δὲ ὥστερ ἡρξάτο, παύσαιο, καὶ γένοιτο τοῖς μετ' ἡμᾶς ἀκοὴ ταῦτα τῇ ἡγεμονίας Ἀνδρόνικου σιωδήματα. ἐπειδὴ ἦν ἀνὴρ εὐήρης, ἐκ ἀδικῶν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἐπ' αὐτοῖς κατετέινετο, καὶ ταῦτα τὸ τ' μεσημβρίας ἐδράτο σαθερώτατον, ἵν' ὑπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δημίσι ὀπλοῖτο, καὶ τὴν ὀκκλησίαν ἐγὼ γινομένῳ αὐτῷ συμπαθῇ, κατ' ἄλλο μὲν ἔδεν, ὅτι δὲ μαδόντες εὐθύς ὡς εἶχομεν ὀξεδράμομεν, ἐφ' ᾧ παρακαλιζῆσαι καὶ σιωδιενέγκαι τὴν συμφορὰν, λυττᾶ πρὸς τὴν ἀκοήν, εἰ τις ὀπσκοπος ὦν ἐλεῆσαι τετόλμηκεν ἄνθρωπον.

Σρω-

ώτας τῆς κατείδος ἀρχεῖν. ἐπισ. 72. (γ) Ἡρόδ. ἐν Εὐτέρῃ. τῶν Αἰγυπτίων πᾶσαν κατηγορεῖ κακότητα. (δ) Ἡσ. αἰ. 36. 13.

(ε) Τῶν τῆς αὐτοῦ πρᾶξις ἀποκλειόντων τὴν ἡμετέραν.

δρωπον ἀπειχθιμένον αὐτῷ· καὶ πολλὰ καὶ παράνομα νεανιευ-
σάμενος· ἔδραυσά τε τῷ ὑπηρετῷ Θόαντος αὐτὸν ἐρεθίζον-
τος, ὃ καί ποτε τὰς δημοσίας συμφορὰς ὀργάνῳ, πέρας ἐ-
πέθηκε τῇ μανίᾳ τὴν ἀδωτάτῃ φωνῇ εἰπὼν, ὅτι μάτῳ ὅπῃ
τὴν ἐκκλησίαν ἤλπισε, καὶ ἑδείς ἂν ὄξαιρεθείη τῷ Ἀνδρόνικῳ
χειρῶν, ἢ δ' ἂν εἴ τις τὸν πόδα κρατήσκειν αὐτὸν ἔχρισεν. ταύτῃ
ἀπαυδῶν γνῶμη καὶ γλώττῃ τρίς ἀνεφθέγγετο τὴν φωνήν·
μεθ' ἣν ἐκείτι νεφεληγερέτης ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὥσπερ μέλος ἀνιά-
τως ἔχον ὑπεκοπτός ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τὸ ὑγιανόν
συμφερίτῃ· ὃ καὶ μολυσμὸς διαδόσιμος γίνεται, καὶ ὃ δίγνω-
στον ἀναγὰς, ὑπαλαμῖναι τ' ὠφειλομένης· δεῖ δὲ εἶναι καὶ γνῶμη καὶ σώμα-
τι καθαρὰς τῷ Θεῷ. ὅπῃ τέτοις ἡ Πτολεμαῖδος ἐκκλησία
τάδε ποτε τὰς ἀπανταχῇ γῆς ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατάττεται.
Ἀνδρόνικῳ καὶ τοῖς αὐτοῖς, Θόαντι καὶ τοῖς αὐτοῖς μηδὲν ἀνοιγνύσθω
τέμενος· ἔστι Θεῷ· ἅπας αὐτοῖς ἱερὸς ὑπακχεῖσθω, καὶ σηκὸς καὶ
πρίβολος. ἐκ ἑστὶ τῷ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ, ὃς καὶ
λάτρη διαδύς (ζ), ὄξαιρεται. παραινῶ μὲν ἐν ἰδιώτῃ παν-
τὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁμωρόφιον αὐτῷ, μήτε ὁμοτράπεζον γί-
νεσθαι· ἱερῶσι δὲ διαφερόντως· οἱ μήτε ζῶντας αὐτοῖς προσερεῖ-
σι, μήτε τελευτήσαντας συμποσώμεσθαι. εἰ δέ τις ὡς μικρο-
πολίτιν ὑπεκυβάλῃ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται ὅσο ὑπεκ-
θήκεται αὐτῆς, ὡς ἐκ ἀνάγκῃ τῇ πένητι πέσει, ἴσως χρίσας
τὴν ἐκκλησίαν, ἢ μίαν ὁ Χριστὸς εἶναι βέλεται. ὁ δὲ τοιοῦτος,
εἴτε λευίτης (η) εἶναι, εἴτε ὑπερβύτερος, εἴτε ὑπίσκοπος, παρ' ἡ-
μῶν ἐν Ἀνδρόνικῳ μοῖρα τετάσσεται, καὶ ἔτε ἐμβαλεῖται αὐτῷ δε-
ξιάν, ἔτε ὑπὸ τ' αὐτῆς ποτε σιτησάμεθα· πολλὰ δὲ δεήσομεν

κοι-

(ζ) Ἐπὶ ἀπάτῃ τῶν προπατόρων. Σὺ δέ μοι σημειῶσαι ὅποιος ἦν ὁ ἀπο-
εισμός τῆς ἐκκλησίας τὸ πάλαι, καὶ ποῖος ὁ μετὰ ταῦτα. ἰστέον δὲ ὅτι
ὁ Ἀνδρόνικος μετάνοιαν προσποιησάμενος (ὅρα ἐπισ. 87.) ἐπέχετο τὰς ταῦ-
τα τὰ γράμματα· ψευδόμενος δ' ἐπειτα, καὶ ἕτερα κατ' ἑαυτὸν γράφει
καὶ παρεσκεύασεν· ὅρα ἐπισ. 72. καὶ 79. (η) Διάκονος.

κοινωνῆσαι τὴν ἀπορρήτην τελετὴν, τοῖς ἐδελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ Ἀνδρονίκῃ καὶ Θόαντος.

Ἀνυσίω. 59.

Ὡς Δέδωκα τὴν ὑπερολίαν, εἰ καὶ φιλόσοφος ὄντι τὴν ψυχῇ, ἀλλὰ ῥήτωρ τὴν τέχνῃ. ἕως μὲν ἔν Ἀνυσίῳ τε παρὶν, καὶ Πεντάπολιν ὧς, ἔτι παρ' ἡμῖν ταύτῃ ἐργάζεται· ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ἀποδόμνος, δικῶς εἰρῳίῳ ἐποίησεν, ἔγνωκε πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγορὰν, ὅπου γλώττια ὠνιος, τὸ ῥητόρων ἀγώγιμον, τὸν ῥήτορα γνώριμον ποιῇ. μνήσευστον αὐτῷ φίλιαν ἀνδρὸς λαχόντος ἄρχειν ἔθνων· καὶ, ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν αὐτήσῃς τὴν χάριν, αἰσεταιῖ σοι τὴν χάριν, ὅταν ἐπανήκῃ μετὰ τὴν πείραν.

*) Αὐξεντίω. 60.

Ἦν χάψωμαί σε φιλίας ἀδικημένης, καὶ Θεῶν, καὶ δαίων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἀπάσαις ἀρήσω· τίς γὰρ παρενθήκη (α) σοι γέγονα τὴν πρῶτον;

*) Ὁ ἀδελφὸς ἔστι Συνεσίς διαφερόμενος, καίτοι παρὰ γνώμην Συνεσίς, τῷ ἔστι Αὐξεντίῳ φίλῳ Σαββατίῳ ὑπὲρ ἔστι Φωτίῳ, ὃδὲ ὑπὸ Αὐξεντίῳ κωλυόμενος ἐπαύετο. ὁ γὰρ Συνέσιος προκληθεὶς εἰς διαλασγὴν τυχόν τῶν διαφερομένων, καὶ εἰς μαρτυρίαν ὧν ἐκατέρωσιν οὐνοῖδε, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπήντησε, νέος τε ὧν καὶ λαϊκὸς καὶ τῷ δικολογεῖν φιλότιμος· τῆς δὲ διαφορᾶς μετὰ χρόνον, ὡς ἔοικεν, ἀνακινήσεισθαι, προκληθεὶς πάλιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, τὴν πρόκλησιν ἐπροσῆκατο, γῆρας τε ἀφιλότιμον προβαλλόμενος, καὶ ὡς εἶη ἀπειρημένον ἱερεῦσι μαρτυρεῖν ἐν δίκαις, ὡς περὶ καὶ δικολογεῖν. Ἐπὶ τέτοις ὑπομνήσας τὸν Αὐξεντίον ὁ Συνέσιος, ὧν ἐκεῖνα ἐν νεότητι ἐκοινῶνσε, προφῶν, λέγων, καὶ πριδείας, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει διατελευτῆς, ἡξίς αὐτὸν ἐκεῖνα μᾶλλον ἡγεῖσθαι ἀρετώτερα, ἢ ἐν αἰδεσιμώτερα, ἢ τὰς ἔστι Σαββατίῳ δίκας ὡς τε, φημι, Συνεσίῳ φιλιάζειν μᾶλλον δι' ἐκεῖνα τὰ σφίσι κοινὰ, ἢ ἀπεχθάνεσθαι διὰ τὰς ἑτέρων διαφορὰς, ὧν ὃδὲν κοινὸν Αὐξεντίῳ καὶ Συνεσίῳ. (α) Προθήκη.

πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενεῖας· ἐπειδὴ ᾧ ὁκαῖνος, ἔδ' ἐμοὶ δο-
κῶν, ἐπολιτεύετο κτ' Σαββατίῃ τῷ μακαρίτῃ Φάω, σὺ δὲ αὐ-
τὸν, λέγων, σὺκ' ἔπειδες, ἔτρεφας ἐπ' ἐμέ τῷ ὀργῇ, καὶ ἐποί-
εις κακὸν ὅσον ἡδυνῶ. καὶ γὰρ, τότε ᾧ ὄξω, ἐδεξάμην τῷ
παράκλησιν τ' διαφορᾶς· νυνὶ δὲ ὅτε ἔξεις, ἔτε βέλομαι· ἡ-
τὲ ᾧ ἡλικία καλῶς ποῖστα μαραινέ μοι τὸ φιλότιμον· καὶ ἱε-
ροῖ, φασὶ, νόμοι κωλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι καὶ κοινῶν
τροφῶν, καὶ παιδείας, καὶ τ' ὅν Κυρήνη διατρεῖβῃς, ἃ λελύνομαι
τῆς Σαββατίᾳ δικῶ ἰχυρότερα. ἄρχῃ δὲ φιλίας ἀγαθῶ παράγ-
ματος, καὶ χαῖρε παρ' ἐμῶ ζήμιαν ἡγεμένον τὸν λεόντον, ὃν ἐσιώ-
πησα, πῶς οἶμαι· καὶ τότε δακνόμενος, ἀλλ' ἐνεκαρτέρευν, ὡς αἰ-
όντες· τοῖστέον δὲ τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακὸν (α).

Πυλαιμένει. βί.

Δάπιδά μεγάλην τῆς Αἰγυπτίων, ἔχ' οἶαν ὑποβεβλήσθαι σρω-
μνῇ, ἀλλ' οἶαν αὐτὴν εἶναι καὶ μόνην σρωμνὴν, Ἀΐσιος ὁ τα-
χυλάφος ἰδὼν, ἤτησε παρ' ἡμῶν, ὅπηνίκα με πρὸς τῆς μεγά-
λων ἀρχείων ἔδει καθεύδειν. ταύτην ὑπεχόμην ὄξω ὑπολεί-
ψειν αὐτῷ δῶρον· καὶ ᾧ ἦν πρὸς τὴν Θερμῶ χιόνος παραβαλ-
λόμενον τοιαῦτα χαρίζεσθαι. νυνὶ ἔν' ὁκέμπω· τότε ᾧ ἐ κα-
τέλιπον· σὺ δὲ δώσεις αὐτῷ, μετὰ τ' ὑπολογίας, ἡς αὐτὸς ἔστη
μάρτυς, ἂν ὑπομνησθῇς τ' καιρῶν, καὶ πρὸς τ', (καὶ) κατ' ἐς ἀνεχώ-
ρησεν τ' ἄσπερος. ἔσειεν ὁ Θεὸς τ' ἡμέρας πολλάκις· καὶ πρὸς ἱκετη-
ρίας ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, πρηνεῖς οἱ πλείους· τὸ ᾧ ἔδαφος ἐκρά-
δαίνετο. ὅν ᾧ νομίσας, ἐγὼ τὴν θάλατταν τ' γῆς ἀσφαλέσει-
ρον

(α) Τὸ γὰρ ἐπιδεικτικῶς, εἴτ' ἐν φιλονεικίᾳ διαμάχεσθαι, ὅπερ προκλη-
θεὶς ἐποίησεν ὁ Συνέσιος συνηγορήσας τῷ Ἀδελφῷ κτ' Σαββατίῃ, ψυ-
κτικὸν ἐγένετο τῆς ἐκατέρωθεν πρὸς ἀλλήλους φιλίας, Αἰξεντίᾳ λέγω καὶ Συ-
νεσίᾳ. Τὸ δὲ ἀρχὴ φιλίας ἀλλοι ἔχει γράφειν.

ρον ἔ τὸ πέλαγος, κατατείνω δρόμον ὁπὶ τὸν λιμένα, μηδενὶ λόγον δὲς, ὅτι μὴ τῷ μακαρίτῃ Φωτίῳ, ἔ τῶτον πόρρωθεν ἐγκραγών, ἔ τῇ χειρὶ σημήνας, ὅτι οἰχήσομαι. ὁ δὲ, Αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα ἔ ὑπατον ἀφείς ἀπορσαύδητον, ἀπολελόγηται πῶς τῷ αὐτῷ πρὸς τὸν ὑπηρέτην Ἀΐεριον. τότε μὲν ἔτως ἐγένετο· εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκείθεν ἀποδημίαν τρίτον τετὸν ἐσλὸν ἢ ναῦς εἰς τὰπὶ Θράκης χωρία ἐέλ्लεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμῆ ἐέλ्लεται. νῦν ὅτε πρῶτον ἔξεσιν, ἀποδίδωμι διὰ σῶ τὸ χεῖος. χάρισά μοι τὸν ἄνθρωπον ὄξευρών· τῆνομα μὲν δὴ ἔ τὸ ὀπτήδευμα φθάνω δηλώσας· ἀλλὰ δεῖ πλείω ἀφοδεῖναι γνωρίσματα· γένοιτο ᾧ ἄντις ὁμώνυμος ἔ ὁμότεχνος· χαλεπῶς δὲ ἅπαντα ταῦτῳ συγκυρεῖ· ἀλλὰ γένοιτο ᾧ ἂν ἐν τῷ χεῖον. Σύρος τὸ γένος, μέλας τὸ χεῶμα, τὸ πρόσωπον ἰχνός, τὸ μέγεθος μέτριος, οἰκεῖ παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν, ἔ τὴν δημοσίαν, ἀλλὰ τὴν κατόπιν αὐτῆς, ἣτις Ἀβλαβίς μὲν πρῶτερον ἦν, νῦν δὲ Πλακιδίας ὅτι τ' τοῖν βασιλέοις ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετόκησε· γινόμενον γάρ· σὺ δὲ ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερώτατον ἄνδρα, τὸν ἐκ τ' ὑπάρχει τάξεως· ἔτος ἦν τότε τ' συμμορίας ἀρχων τῷ ταχυρῆαφον τ' τὸν Ἀΐεριον ἐχέσης. εὐρήσεις ἂν διὰ Μάρκῃ τῷ συμμορίαν, ἥς ἐστὶ Ἀΐεριος ἑκατος, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τρίτος, ἢ τέταρτος· νυνὶ δὲ καὶ πρῶτος εἶν. τέτω δώσεις τῷ παχεῖαν ταῦτῳ δάπιδά, ἔ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς, ἅττα ἡμεῖς πῶς ἔ χεῖον πρὸς σέ· εἰ δὲ βέλει, ἔ τῷ ὀπτολῶ αὐτῷ ἀναγνώσῃ· χολῶν ᾧ ἢ ἡμῖν ὁ πόλεμος ἔ δίδωσι, ἔ ἔ πρὸς ἐκείνον ὀπτεῖλαι· εἶναι δὲ δικαίως, ἐδὲν ἴσως κωλύει· μήποτε τοσάτον διωγθεῖν τὰ ὄπλα.

*) Τῷ ἢ γεμόνι. 62.

Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, ὃν εἰσφέρεισιν Μακεδόνι τῷ λαμ-
πρωτάτῳ, νῦν ὅτε πέπαυται τ' ἀρχῆς, νῦν ὅτε χολάζει κο-

*) Εἶδος ἦν, ὡς ἔοικε, τὸς τῶν πόλεων ἀρχοντας, τῆς ἀρχῆς πεπαυμέ-
ως λαμβάνειν παρ' ἧς ἤρξαν πόλεως μακρυαὴν εὐνομίας, ἵνα ἔχωσιν ἐκ τέ-
τε ἔ εἰς μεῖζονα ἀρχὴν προσαναβαίνειν.

λακείας ἀπάσης ὑπόνοια. ὅστις παραλαβὼν πολεμυμένας τὰς πόλεις ἔξωθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μανίας βαρβαρικής, ἔνδοθεν δὲ, ὑπὸ στρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῇ τῆς ταξιαρχῶν πλεονεξίας, ὥσπερ Θεὸς ὁφθαλμοί, μάχῃ μὲν μίαν ἔδο πολεμίας, ὁπμειλεία δὲ καθήμερινῇ ἔδο ὑπηκόους σωφρονεσέμεν ἐποίησε· καὶ παρ-σκεύατεν ἀπ' ἀμφοῖν τῆς δεινῶν εἰρήνῃ τὰς πόλεις. ὑπερεῖ-δε κερδῶν, ἃ δοκεῖν εἶναι νόμιμα πεποίηκεν ἢ σωήθεια· ἔκ ἐπεβάλυσσε πλῆτω, πενίαν ἔχ ὕβρισε· τὰ πρὸς Θεὸν εὐσε-βίης, τὰ πρὸς πολιτευομένους δίκαιος, τὰ πρὸς δεομένους φιλάν-θρωπος. διὰ τῆτο φιλότροπος ἱερεὺς ἐπαινῶν αὐτὸν, ἔκ ἀγχύ-νεται· παρ' ᾧ μηδεὶς εὐρατο μαρτυρίαν χάριτι δεδεκατημένῃ. παρῖναι μὲν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ δικαστήριον (α) ἐβαλόμεθα, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἓνα Πτολεμαίων ἕκαστος ἀντισηλέγκαμψ αὐτῷ τὸν δυνάτην, εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον, ὅτι λόγος ἔργα παρὰπο-λύ ἡττων ὄν (β)· πάντως ἂν ἐγὼ καὶ τότε ἔ κοινῇ προηγόρευ-σα· ἐπεὶ δὲ τυγχάνει ὢν ὑπὸ ὁριος, ἐν ῥάμμασιν αὐτῷ τὴν μαρτυρίαν κατατιθέμεθα, ἔκ ὀνοχληθέντες (γ), ἀλλ' ὀνο-χλήσαντες.

Ἰωάννη. 63.

Χρῆδος δὲ ταῖς τῆς δυνατῆς φίλαις, καὶ καταχεῖδος (α)

(α) Ἐκ περισίας καὶ τὸ ἀψυχον κινεῖ δικαστήριον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῷ δι-καστῇ δικαιοσύνην. (β) Ἐγὼ γὰρ ἀδυνατῶντες, λόγῳ τῆτοι ἀμειβόμεθα. (γ) Οὐ παρ' αὐτῇ προτραπέντες, βιασθέντες ἐπαινέσαι αὐτὸν, ἀλλ' ἡμεῖς μᾶλλον ὀνοχλήσαντες αὐτὸν τοῖς ἐπαινοῖς. ἐκ οἶδα δὲ ἔγωγε ὅπως ποτέ τις ἐ-φ' οἷς κατορθοῖ ἐπαινέμενος, ὀνοχλεῖ, ἀλλὰ μὴ μᾶλλον χαίρει. εἰ μή τις λέγοι ὅτι οἱ ἐπαινοὶ μείζονα τῆς προτέρας ἀρετῆς αὐτῷ μνηστεύοντες εἰς πράγματα πάλιν ἐμβάλλουσιν, ὢν πεπαυμένος τῆς ἀρετῆς ἀπηλλάγη.

(α) Μόλις καὶ σπανίως καὶ διὰ χρόνου ἐντευχτέον τῶν ἀρχόντων τοῖς φί-λοις, ἵνα ἢ ἐπιτυχῆς ἢ ἐντευξίς, ἀλλὰ μὴ πυκνῶς· πλησμονὴ γὰρ ἀπάν-της καὶ τὸν Ἰσοκράτην· καὶ καὶ τὸν Παροιμιαστὴν δὲ πάντιον εἰσαγε σὸν

Τῷ αὐτῷ. 64.

Μὴ αἴτει μεγάλην, ἵνα μὴ δυσὶν θάτερον, ἢ τυγχάνωσι λυπῆς, ἢ μὴ τυγχάνωσι λυπῆς.

Τῷ ἀδελφῷ. 65.

Αἴμω εὖ Διονυσίους ἀπέσειλα, ἵνα τ βιβλίωσι, τὸ μὲν ἦς ἐληφώς, τὸ δ' ἀπειληφώς.

*) Θεοφίλῳ. 66.

Πεύσιν τινα πυθέσθαι σε προελόμην, πρὶν ἢ πύτομαι, προφηγήσας βέλομαι. Ἀλέξανδρος δὲ βελῆς Κυρίωνος, ἔτι
 με-

πόδα δὲ τὸν φίλον, μήποτε πληθεῖς σε μισήσῃ σε (25. 17.) ἢ καὶ ἔτω, ταῖς τῶν ἀρχόντων φιλῆσι ἐπ' εὐεργεσίᾳ, ἐκ ἐπὶ βλάβῃ τῶν πλησίον χρησέον.

*) Η' περὶ τὸν Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας παράνομος, μᾶλλον δὲ ἢ ληστρική κτ' ἔδει Χρυσόμοι σύνοδος, καθελῶσα αὐτὸν ἐπὶ ψευδέσι κατηγορίαις, τῆς τε πόλεως ἐξήλασε χρεὶ βασιλικῇ, ἢ εἰς τὰ ἔχματα τῆς τῶν Ρωμαίων ἡγεμονίας κτ' τὸν Πόντον ἐξέπεμψε, καὶ τὸν βίον εἰς τὸν ἀγέρῳ αἰῶνα μετέβαλεν. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισκόπων πλείστοι ὅσοι δι' ἐκεῖνον τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντες, αὐτὰς ὥκησαν τὰς τῆς οἰκουμένης ἐχρατίας, ὧν εἷς ἦν, ὡς ἔοικε, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. Τῶν δὲ ἐπισκόπων οἷτε τῆς Εὐρώπης καὶ οἱ Γαυριοὶ πάντες καὶ οἱ τῆς ἐσπέρας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ τῇ Θράκῃ, ταύτην βδελυζόμενοι διαφερόντος τὴν ἀδικίαν τῆς τῶν δεδρακότων σφᾶς αὐτὰς ἀπέκριναν κοινωνίας, καὶ ἔ πρότερον τὴν κοινωνίαν ἠσπάσαντο ἕως ἔ δεσπεσίῃ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τῷ νομῷ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπισκόποις ἐντοῖς διπτύχοις ἐκόντες αἰκόντες οἱ περὶ τὸν Θεόφιλον συνέταξαν. ἔτως ἐν διαλλαγιστῶν τῶν γασιαθειῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἔ Θεοφίλῳ οἷς ἐξήλασεν ἐπισκόποις ἀμνηστῶν καὶ ἀνάκλησιν δόντος, οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐξελαθέντων ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἑαυτῶν καθεδρῶν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καταλαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἐκ οἷδ' ὅπως παρετήσατο. (ἐκ τῆς Ἐκκλ. 15. Θεοδορήτε κατ' ἐπιτομὴν λόγ. ε, κεφ. λδ').

μεράκιον ὧν, εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμ-
 πορίσσης τ' μοναδικῆς τ' καὶ τὸν βίον ἐνστάσεως (α), ἡξιώθη μὲν
 ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἡξιώθη δὲ ἔτι πρεσβύτερος εἶναι. καὶ
 δέ τινα χρείαν ὑπὸ (β) στρατοπέδῳ ἡρώδῃ, καὶ Ἰωάννῃ τῷ μακαρί-
 τη συζῆς· τιμάδῳ γὰρ παρ' ἡμῶν ἡ μνήμη ἔτελευτήσαντος·
 ὅτι πᾶσα δυσμένεια τῷ βίῳ τῷ σωμαποτίθεται· τῷ συ-
 ζῆς, ὡς μὲν καταπαύσθαι τὰς ἐκκλησίας, ὡς δὲ ἐκείνη χει-
 ρῶν ὑπὸ σκοπὸς ἀνεδείχθη τ' Βιθυνῶν Βασινεπόλεως· συμβάσης
 δὲ τ' διαφορᾶς, διέμενε τῷ χειροτονήσαντι φίλος, καὶ γέγονε
 ἔτι ἐκείνη καταπαύσθαι. ἐπεὶ δὲ ἡ σωδοκὴ γνώμη κατίχυσε (β),
 λρόνον μὲν τινα σωόμεναι ἡ εἰσὶν· τί δ' ἂν διηγοίμην εἰδοί, ἡ
 μᾶλλον δὲ αὐτῷ διωκῆναι τὰ πρὸς τὰς ἡμετέρας διαλλαγὰς·
 ἐπεὶ τι καὶ βιβλίου ἀνέγνω σοφόν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον, καὶ
 δοκεῖν, Ἀττικὸν ἔλαφες, ἐνάγων αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τ' ἀν-
 δρῶν. τὰ μὲν δὲ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου πρὸς εὐὴ σωμαποσά-
 τας κοινά (γ)· ἴδιον δὲ, ἡ μετ' ὀλίγων, ὅτι τῷ μὲν ἔτος ἦδη
 τρίτον ἐξήκει, μετὰ τῷ ἀμνησίαν καὶ τὰς διαλλαγὰς· ὃ δὲ, ἐκ
 ἐβάρυσε τῷ εὐδῷ Βιθυνίας, ἐδὲ τ' λαχέσης αὐτὸν κατέδρασε
 ἐλάβετο· μένει δὲ παρ' ἡμῖν, ὡς περ μὴδὲν αὐτῷ διαφέρων, ἂν
 καί τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρνηται. ἐγὼ μὲν ἔτι πρὸς πόρρωθεν ἐνε-
 τράφην τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, ἔτι ἦδη μοι κατῆκει πολλὰ με-
 μαθηκέναι πέρυσιν ἔτι γεγονότι ἔτι καταλόγῳ· αὐτοῦ δὲ
 γέροντας ἐνίκα ἔτι αὐτοῦ μὲν τι σαφὲς εἶδέναι προσωποποιημένας, ἀ-
 ποδεδειλιακότας δὲ (δ), μὴ λάθωσι πρὸς τινα κανόνα τ' ἐκκλη-
 σίας προσκόψαντες, καὶ διὰ τῷ παντάπασιν ἀπὸ τῶν ἐξερων αὐ-
 τῷ

(α) Τὸ δεύτερον ἄρθρον, οἷον τὸ, τῆς, ὡς ἀσύντακτον ὀβελιστέον· ἐντα-
 σιν δὲ ἐνταῦθα ληπτέον τὴν οἰκονομίαν, διόρθωσιν καὶ ὅρα τὸν Βαρθολ.

(β) Ἡ περὶ τὸν Θεόφιλον, ὁρίσασα τὰς ἐκ Χρυσοστόμου καταστάσεως ἐξελα-
 θῆναι τῶν ἰδίων ἐκκλησιῶν. (γ) Κατὰ γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἔτος ἀπελήλατο.

(δ) Ἐδεδίδεσαν γὰρ μὴ λάθωσι τῷ δόλῳ ὡς πολίτῃ, ὃ ἐστὶ τῷ μὴ ἐπι-
 σκόπῳ κοινωνήσαντες. οἱ γὰρ παρατησάμενοι κινδυνεύουσι μὴ εἶναι ἐπίσκο-
 ποι καὶ τὴν τῆς γ', συντάξας ἐπὶ πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ σύνθεσιν.

τῷ προσενύμεγμένους, καὶ πρὶ ἀσαφῆς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῇ
 ἔξένα κατασκεδάσαντας, οἱ μὲν κοινῆς ζέγης ἠνέχοντο, ἔτε
 ἐμεμφάμην, ἔτε ἐμιμησάμην αὐτὰς. οἶδα ἔν ὅπως ἐποίησα
 πάτερ σεβασμιώτατε; ἐκκλησίᾳ μὲν σὺν ἐδεξάμην αὐτὸν, ἐδὲ
 τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα· οἶκοι δὲ ἴσα καὶ τοῖς ἀνατιόσις ἐτί-
 μισα. ὅσις ὁ τρόπος καὶ ὅτι τῷ ἐπιχωρίων ἑμός. ὅταν τις αὐτῷ
 ἐφέσιος ἡμῖν γένηται, παντὶ παντός ἔργου καὶ λόγου τιμῇ ἔχον-
 τος ὀξισάμεθα, φλυαρεῖν ἡγέμενοι εἰς δυσχεραίνοντας, ὅτι τὰ
 μητρῶα τὴ πόλεως (ε) καταβάλλομεν δίκαια· καὶ τοι διὰ τῆτο
 τὰς ἀπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀράμενος φέρω, καὶ μένος
 ὑπὲρ τὴ ἀπάντων ἀχολύμαι χολῆς. ἀλλ' ἐν καλῷ μοι κείσεται
 παρὰ τῷ Θεῷ, πλεονεκτεῖν μὲν πόνοις, μειονεκτεῖν δὲ τιμῶν.
 καὶ τὸν Ἀλέξανδρον δὲ τῆτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν ᾤροίω,
 βελομένη μὲν ἂν μηδαμόθεν τὴ ἀγορᾶς ἰδεῖν· συμβάν δὲ ἰδεῖν,
 ἐτέρως ποιεῖν τρέπω εἰς ὀφθαλμούς, καὶ εὐδὺς ἐπανθεῖ μοι καὶ
 τὴ παρειᾶς ἐρύθημα· ὑπερβάντα δὲ τὴν οἰκίαν αὐλῇ, καὶ γε-
 νόμηνον ὁμωρόφιον, ἅπασιν τοῖς εἰκόσι τιμῷ. τί δή ποτ' ἐν ἀ-
 σύμφωνός εἰμι πρὸς ἑαυτὸν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐν ἑδτετέρῳ τῷ και-
 ρῶν δεδογμένα ποιῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν, εἰκὼ τῷ νόμῳ, τὰ δὲ, τῇ
 φύσει χαρίζομαι ῥεπέσῃ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον, καὶ τοι καὶ
 ἀπεβιασάμην τὴν φύσιν, εἴ τι σαφές ἡπιστάμην ὑπὲρ τῷ νόμου;
 αὐτὸ δὴ τῆτό οἱ τὸ ἐρώτημα, πρὸς ὃ δὲ τὴν αὐθεντίαν τὴν εὐ-
 αγγελικῆς διαδοχῆς ἀπακρίνασθαι ἀπλῶς καὶ σαφῶς, καὶ ὡς περ
 πτωθάνομαι. Ἀλέξανδρον ὁπίσκοπον λέγει νομίζειν, ἢ μή.

*) Τῷ αὐτῷ. 67.

Εἰ γὰρ καὶ βάλομαι ἀνάγκη μοι θεῖα, νόμον ἡγέσθαι, πάν

(ε) Ὅτι δηλ. δέον ἡμᾶς ὡς μητροπολίτας ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων, καὶ τῶν
 ξένων εἴτ' ἐν παρεπιδήμων ἐπισκόπων τιμᾶσθαι προκαθεζομένους, ἡμεῖς δὲ
 τέναντίον τῆς ἰδίας ἀπάσης τιμῆς ἐκείνοις οἶκοι παραχωρεῖμεν ὡς καὶ κο-
 πῶν ἐν τῇ τέτῳ διακονικῇ θεραπείᾳ.

*) Παλαβισκα καὶ Ὑδραξ τὸ Πάλαι Εὐρυφρίτιδες ἔσαι, ὅ ἐστιν ὑπὸ
 τὸν Εὐρυφρῆ ἐπίσκοπον Ὡρίωνα τελῆσαι, ἔπειτα δοσεῖσθαι ἐκεῖνον, ὡς καὶ

ὅτι ἂν ὁκείνος ὁ θρόνος θεασίῃ· διὰ τῆτο ἔκ πένθιμον ἀχο-
λίαν παραιτησάμενος, καὶ νοσοκομέμενον ἔτι τὸ σῶμα πρὸς ἑσθ'
πόνους ὁκβιασάμενος, ἔκ διοδεύσας τὴν ὑποπτον, ὡς ἀνύπο-
πτον, ὡς διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα καὶ Παλαίβισκάν
τε καὶ Ὑδρακα· κῶμαι δὲ αὐταὶ Πενταπόλεως, ἔκ τ' διψηρᾶς
Λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια. ἐν αἷς τόν τε δῆμον ὁκκλησιάσας, ἔκ
χεῖματα, τὰ μὲν, ἀναγνῆς, τὰ δὲ, ὁπποδῆς· τὰ μὲν, ἥν ὡς πρὸς
αὐτοῦ, τὰ δὲ πρὸς αὐτῷ πρὸς ἐμέ· καὶ λόγους διεξελεῖν ὁπ-
τηδεῖς εἰς ἀρχαιρεσίαν εἰς τὸ ἔκ πείσαι, εἰ ποροχωροῖ, βιά-
σας ποροδεῖς τὴν πρὸς ὁπσκοπῆς σκέψιν, ὅκ ὕξενίκησα ἔκ δῆ-
μα τὴν πρὸς τὸν ὠλαβέσαντον Παῦλον παρδῶ. ἄξιῳ πισυέας
παρὰ πατρός· ὅκ ὡς μοι βελομένῳ μάτην δεδραμικέναι· πολ-
λὰ τιμῶντί με τῷ δῆμῳ ποροσέκοφα· ἑσθ' φανερωτάτης αὐτῷ,
ἔτις ἀνέκραγε μείζον, εἰτις εὐράμενος κρηπίδα καὶ ἐπαναβάς
αὐτῇ, ἔκ ποροήγορος ἡξίωσεν εἶναι, καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς
ὠνίς, ὡς σιωωμότας, ὕπηρετῷ χερσὶ παραδιδῆς, ὁκκυλιοδῆ-
ναι τ' ὁκκλησίας ὠδεμένους, ποροσέταξα. συγχεδέντα δὲ αὐ-
σίς

δι' ἑκατον γῆρας ἔκ δι' ἄκραν προῖτητα προσατεῖν αὐτῶν τὰ πολιτικά ἀδυ-
νατῆντος, πρὸς ἄλλοντο πελιόντος ἐκεῖνος Σιδήριον ἑαυτῶν ἐπίσκοπον ῥέκτην ἄν-
δρα, οἶον ἔχθρες τε κακῶσαι ἔκ φίλεις ὀνήσαι. ἔκ τῆτον ἔκ ὑπὸ πριῶν καὶ
τῆς κανόνας ἀλλ' ὑφ' ἐνός Φίλωνος χειροτονηθέντα, διὰ τὸ ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκεῖνους τῶν ἐπισκόπων ἀπαρῆσας. ἔκ ἦσαν τέως ἐπισκοπεῖντες Ἐρυθρῷ
μὲν, Ὤριον, Παλαιβίσκης δὲ ἔκ Ὑδρακος, Σιδήριος. τῷ δὲ Σιδηρίῳ ἐν
ταῖς τῆς Πτολαιμαίδος κωμῶν, ἔνθα καὶ κέλευσιν ἔκ μεγάλῃς Ἀθανασίῃ
ὑπὲρ ἔκ ὁρδρῷ λόγους διέβη, τὸν βίον ὠδιαδόχως καταλύσαντος, Παλαιβίσκα
ἔκ Ὑδρακῆ δόγματι, φασί, Θεοφίλῃ καὶ τὸ ἄρχατον πρὸς τὸ Ἐρυθρὸν ὠε-
λήφθησαι, ἐπίσκοπον ἑαυτῶν καθ' αἵρεσιν προβαλόμεναι τῇ ἐπιστολμαῖα
Θεοφίλῃ ἐκδόσει τὸν Παῦλον. Τῷ δ' ἐν Θεοφίλῃ ἔπειτα ἐκ οἷδ' ὅπως εἴτε
ἐκ λήθης, εἴτε ἐκ καλὴς μετὰ μελείας ἔτερον ἀντί Θεοφίλῃ ἐπίσκοπον
Ἐρυθρῷ καταστῆσαι τὸν Συνέσιον πέμφαντος, ἐκεῖνοι ἔκ Παῦλος κραταῖως
πελειχοντο, ἑσθ' ἂν εἴτι ἔκ γένοιτο μεθίσειν αὐτὸν διατεπόμενοι, ὡς ἔκ τῇ
Θεοφίλῃ, φασί, ἐκδόσει ἐνθρονιθέντα, ἔκ τῇ εὐνοίᾳ πάσης συγγενείας λό-
γον πρὸς αὐτῆς ἔχοντα, ἔκ ἔκ ἔκ ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ πολὺς τὴν φρένησιν.

δις ἔ πολλαίς ἀναλαβάν τε ἔ καταστήτας τὸν δῆμον, διὰ πά-
 σης ἤλθον ἐν λόγοις ὁδῶ, τὸν Ἀρχιερατικὸν ἐκείνον θρόνον ἀ-
 ποσεμνυῶν, καὶ πείθων ὅτι διὰ τ' εἰς ὑμᾶς ἀδετήσεως ἔ τι-
 μῆς, ὁ Θεὸς ἀδετῆται δὴ ἔ τιμᾶται· οἱ δέ, εὐφύμω τε φωνῇ
 τὸ μακάριον ὄνομα τ' σῆς θεοσεβείας ἐπεκαλέσαντο, καὶ πε-
 σόντες ἰκέτευον, ὡς πῶς παρέντα τὰς ὁδοθήσεις, ἔ τὰς ὁλο-
 φύρσεις ποιήμενοι. τὸ μὲν ἔν τ' ἀνδρῶν, εἰ ἔ πέρα προσδο-
 κίας, ἀλλ' ἔλαττον ἡμῶν· αἱ δὲ γυναικες, πρᾶγμα δυσμετα-
 χείρισον, χεῖρας ἀρῆσαι, βρέφη προτείνεσαι, μύεσαι ἔδο ὁ-
 φθαλμούς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον ἔ σωῆσθαι προσάτε τὸν θρόνον ἐ-
 νατενίσειαν, μικρὸν ἐδέησαν ἔδο τὰν ἀντήν πολυτενομένους ἡμᾶς,
 εἰς πάθος παραπλήσιον ἐκκαλέσας· ὅπως ἵνα μὴ πάλω φο-
 βηθεῖς· ἡδονόμῳ γὰρ ἀγόμενος· ἔλυσαι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 εἰς τετάρτῳ ἦκεν ἐπήγγειλα ἐπαραστάμενος τὰς παλαμναυ-
 τάτας ἄρας, εἴτις ἐμμίδως, εἴτις καὶ χρείαν, ἢ χάριν, ἢ ὅπως
 ἰδίᾳ τὶ διαφέρων αὐτῷ φθέρῃ αὐτό τι τ' ἡκόντων εἰς τὴν τ' ἐκκλη-
 σίας παρακοῦν. ἦκεν ἡ κυρία, ἔ ὁ δῆμος παρὶν πάλιν ἐνστάτης
 καὶ ἐναγώνιος· ὅς ἐδὲ ἀφίεμινε πῦσιν, ἀλλ' εὐδὺς ἡμῶν ἀπαν-
 τα κυκλών, φωνὴ παμμιγῆς, ὑπὸ ἔ λίαν ἐνηχῆν ταῖς ἀκοαῖς
 ἀδιάκριτος. κατασιγαζόντων δὲ τ' ἱεροκηρύκων, εἰς θρόνων αὐ-
 τοῖς ἀπετελεύτησεν ἡ βοή· ἔ ἡμῶν ἄκρομα σκυθρωπὸν, ἀνδρῶν
 οἰμωγαί, γυναικῶν ὁλοφυγαί, παίδων ὁλοφυρμοί· ὁ μὲν, ἔφη
 πατέρα ποθεῖν, ὁ δὲ, ἱόν, ὁ δὲ, ἀδελφόν· ἔτως ἐμερίζετο ταῖς
 ἡλικίας τὰ τ' συγγρηφείας ὀνόματα· ἐμῶν δὲ τι μεταξὺ λέγειν
 ὅπχειρῶντος, ἀναδείκνυται ῥαυμάτιον ἐκ μέσων ἔ πλήθους, ἔ
 ἐνεύχεταί τις εἰς κοινὸν αὐτὸ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι· τὸ δὲ, ἡμῶν
 ἐνορκισμός πρὸς ἐμὲ παύσας σωὶ βίᾳ ἔ πλήθους ἀποπερῶμε-
 νον, ἔ ἀναδέξας τὸ σκέμμα, μέχρις ἂν αὐτοῖς δὴ γένηται πρὸς
 τὴν μακαριωτάτῃ σε κεφαλῇ ὑπὲρ τῆς ψήφισμα πέμψαι
 καὶ πρεσβευτῶν· μᾶλλον δὲ ἐμῶν κατεδέοντο ποιήσας σωη-
 γορίαν ἐν ῥάμμασιν, ἂν ἔδιδάχθῃ διδάσκοντα· ἐλέγετο
 ταῖς καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τ' πρεσβυτέρων, καὶ δημοσίᾳ παρὰ
 ἔ

ἔπλήθης, καὶ τὸ χαμμάτιον αὐτὰ ταῦτα καθ' ἕκαστον διεξήει,
 πάτριον εἶναι καὶ ὑποβολικόν, Ἐρυθρίτιδας εἶναι καὶ ταύτας τὰς
 ἐκκλησίας, ὑποσασιάσαι δὲ αὐτάς πρὸς Ὀρίωνα τὸν μακάριον,
 πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβύτιω, καὶ αὐτίαν ἔχοντα, πρῶτον
 εἶναι· τῷτο γὰρ ἤδη καὶ λαιδύρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιόντων ἱε-
 ρωσιῶν πρὸς αὐτὴν εἶναι τὰ εἰς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα· καὶ
 ἐπειδὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀναχέδς πρὶμῆναι ἔδικαίς τῷ τε-
 λευτῷ, ἀλλὰ πρὸς βαλέδς τὸν μακαρίτιω Σιδήριον· ἐδόκει γὰρ
 ὅτος νέος τε εἶναι, καὶ ῥεκτικῆς ἀνῆρ, ὁπὸ τῆ παρα βασιλεῖ Βάλεν-
 τι στρατείας ἦκων καὶ χρείαν ἀλγῶν αἰτηθέντων ὑπμελείας, οἷος
 ἐχθρὸς τε κακῶσαι, καὶ φίλος ὀνήσαι. τότε δὲ καὶ ἐκράτει τὰ
 τῶν αἰρέσεων· πλήθει γὰρ πρὶνσαν, καὶ καιρὸν εἶχεν ἡ δεινότης,
 ὄργανον ἔσα φρονήσεως· τῷτον ἔν ἑνὰ καὶ μόνον ὑποδείχθαι
 Παλαυβίσκης ἐπίσκοπον· ἀλλ' ἐδὲ τῷτον· ἐνδέσμω, ἐκδέσμω
 μὲν οὖν, ὅσαγε τῶν γερόντων ἠέσαρμυ, εἰ μήτε ὅν Ἀλεξαν-
 δρεῖα κατέστη, μήτε παρὰ τριῶν ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σωθῆμα τῆ
 χειροτονίας ἐκείθεν ἐδέδοτο· μόνον γάρ φασι δὴ τὸν μακάριον
 Φίλωνα διαρρήσαι τῷ τῶν συνερέως ἀνάρρησιν. Φίλων ἐγένετο
 Κυρηνάιος ἔτι παλαιότερος, ὁ τῶν νεωτέρων δεῖός τε καὶ ὁμώνυμος,
 τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον ἂν γένοιτο παῖδευμα τῶν Χριστῶν, τὰ δὲ εἰς
 τὸ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεῖν διαρραλεώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος·
 ἀλλὰ γὰρ αὐτῶμαι συγγνώμῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῷ ἱερᾷ τῶν πρε-
 σβύτες ψυχῇ. τῷτον ἦκοντα μόνον ὑποδείξαι τε καὶ ἐπὶ τῶν θρόνων
 καθίσαι τὸν μακαρίτιω Σιδήριον· ἀλλ' ἀνάγκη γὰρ ὅν καιροῖς ἀ-
 παρρησιάσαις τῷ ἀκρίβειαν παραβαίνεδς· διὰ τῷτον τὸν πάμ-
 μεγαν Ἀθανάσιον συγχωρῆσαί τε τῷ καιρῷ, καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ
 δεῖσαν ὅν Πτολεμαῖδι τὸν ἐνόντα σμικρὸν ἔτι τῆ ὀρθοδοξίας
 ἀπινδύρα δάλφαι τε καὶ ἐπιπλέον δῆλφαι, τὸν ἄνδρα τῷτον ὡς
 μείζονσι πρᾶγμασιν ἐπιτήδειον οὐκ ἐκ διαβίῳ κελεύσαι, τῷ μη-
 τροπολίτιν ἐκκλησίαν ἐπιτροπεύοντα· γῆρας δ' αὐτὸν εἰς τὰς
 κωμήτιδας ἐπανήγαγν· ἔκ καταλέσας, οὐκ ἔχε διάδοχον τῶν
 ἐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἑτέρῳ διαδοχῇ. Παλαυβίσκη δὲ καὶ Ὑδραξ

εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐτάχθησαν, καὶ πρὸς τὸ Ἐρυσθρόν ἀνε-
λήφθησαν, δόγματι, φασί, τὸ σεβασμίας σε κεφαλῆς. καὶ
τέτω δὲ μάλις πάντων ἐνέκεντο, τῷ μὴ δὲν ἀδετεῖσθαι τὸν
παρὰ σὲ θρονισμόν. ῥάμματα μὲν ἦν (ἦτησα ᾧ) σὺ εἶχον
ὑπδεικνύμην· ἐπισκόπους δὲ τὸ συνέδριον ἀνίστασαν μάρτυρας·
ἔτοι δὲ ἔφασαν ὑποσολῇ παιδαρχῶντες ἐκείθεν ἡκίστη, πεῦσιν
πρὸ Παύλου προδεῖναι τῷ δήμῳ· καὶ δόξαν ἅπασιν ὑπὸ σκοπον ἔ-
χειν, ἀνενέγκαι πρὸ αὐτοῦ· ὅτε δὲ θρονιστὰς ἐτέρους ἡμέρας. καὶ
εἰμοὶ δίδως εἰπεῖν, πάτερ σεβασμιώτατε, ἐκείνος ὡς ὄντως ὁ
καιρὸς ὁ τὸ σκέψαι. τὸ ᾧ ἀφελῆσθαι τὸ μὴ χαρίσασθαι λυπηρό-
τερον. ἀλλὰ κρατεῖτω καὶ νῦν ὅτι ἂν δόξειε τῇ πατρικῇ σε κε-
φαλῇ. εἰ ᾧ τὸ δόξαν τότε δίκαιον αὐτοῖς γέγονε, καὶ τὰτα
ὑποφύονται, τὸ μικεῖν δοκεῖν, τὸ δίκαιον μετατίθῃσιν. ὡς δὲ
τι ἂν γνῶς, τὸτο τῷ πλήθει δίκαιον γίνεται· ἀκοὴ ᾧ ζωῇ,
καὶ θάνατος ἢ παρακοή. δι' ὅσον σὺ ἀνταίρῃσι χεῖρας, ἀλλ' ἵκε-
τεῦσιν μὴ ἡμέρας, ζῶντος αὐτοῖς ἔτι τὸ πατὴρ ὀρφανοί· ἔτω
ᾧ ὑπὸ λέξεως λέγησι. καὶ γὰρ τὸν νεανίσκον σὺ οἶδα πότερον,
ἐπαινέσαιμ' ἂν τὸ παρὰ πάντων εὐνοίας, ἢ μακαρίσαιμ' ἢ ᾧ
τέχνης ὅτι καὶ δυναμείας, ἢ χάριτος θείας, ἔτω ὅτε ἀνθρώπου
ἐξομιλῆσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλήθος, ὥς τε τὸν χω-
ρὶς αὐτῶ βίον ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι. δι' ὃ δόξει μὲν πρὸ αὐτοῦ
τῇ φιλανθρωπῷ σε φύσει φιλανθρωπότερα, ἐμοὶ δὲ ἐπανιτέον
εἰς ἄστυ, καὶ καὶ ὡρμητῶ τὸ ποιητέον τὸ σωτήριον. ἃ δ' ἦν ὅτε
ταῖς τέτρασιν ἡμέραις διωκησάμην, αἷς ὅτε τοῖς τῇδε τόποις διέ-
τριψα, τέτων σὺ ἀγνοήσεις ὅτινα τύπον ἔκαστον εὖρατο. καὶ
μὴ θαυμάσης εἰ ποτε τὸν αὐτὸν (α) εὖτε καὶ κακῶς εἰπεῖν μοι
συμβαῖ· ἢ ᾧ ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἐκάτερα, τὰ ὑπὸ ἄγαντα δὲ ἐ-
παινεῖται καὶ ψεύγεται. γὰρ οἱ ὅτε καὶ Χριστὸν ἀδελφοῖς, κα-
λόν

(α) Τὸν Παῦλον λέγει, ὅτι ἐπαινέσας τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας, μέμ-
ψατο ἐξῆς ἔχει ἐφ' οἷς τὸ μὴ προσήκόν οἱ χωρὶς ἐπιβέβηως περιεποιήσατο.

λόν μὲν εἰ μὴδέποτε φύοιτο· φῦλα δὲ, καλὴν εἰ μετὰ μικρὸν
 παύοιτο (β). δι' αὐτὸ δὴ τῆτο καὶ χράμματα καταπεμφθέντι
 παιδόμενος, διατῆν ὑπεχόμην, καὶ δέδωκα τὰς ἀκοάς ἀμφι-
 σβητήσῃ τοιαῦδε· ἐν Ὑδρακι τῇ κώμῃ, χωρίον ὅτι τῇ κώμῃ
 αὐτὸ τὸ μετεωρότατον, ὃ πάλαι μὲν ὑπὸ φρέριον ἐρυμνότατον,
 κατασείσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ, γέγονεν ἐκλελειμμένον ἐρείπιον.
 τέως μὲν ἔν ὀλίγοις τισὶ τῷ ἑαυτοῦ μερῶν, εἰς ἑκατέρας (γ) χεῖρας
 διεχημάτισε· οἱ δὲ παρόντες ἔσσι τῷ πέλεμων καιροῖ, δι' οὗ
 δυνάμει ἂν ἐκτειχισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χεῖρα ἐπανελεσθῇ,
 ὅτι παντὸς ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις πρέχονται. τῆτο τοῖς
 ἀδελφοῖς ἡμῶν (ἦδη δὲ καὶ ἄλλοις) τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπιτρόποις
 Διοσκώρῳ καὶ Παύλῳ τὸ ἐπιμαχίον ὑπὸ. ἐν αὐτῇ καὶ ἐπεποίη-
 το τὸν Ἐρυσίτην ὁ Δαρδανίτης ἐπιβλητότατα σκέψασθαι, ὥπως
 ἂν τὸ μὴ προσήκον ἐπιποιήσῃ, καθοσιώσαντα μὲν τῷ Θεῷ
 τόπον ἄλλοτριον, ἀρπάσαντα δὲ ἔτι (δ) τὴν τῇ εὐσεβείας ὑ-
 πόθεσιν, ἦδη χειρὶ βιάει ἀποσῶναι τὸ παναργύματος. περὶ
 ταῦτα ὁ εὐλαβεστάτος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν ἀντιλογίας
 κομίσαι τινάς, ὅτι τε ἀποκατεχέει τὸν λόφον, καὶ ἐκκλησίαν
 παλαιότερον ἀπεδέδεικτο, ὥσιν τὸν εὐλαβεστάτον Διόττορον ἀ-
 ποδειχθῆναι ὅτι χωρὶς δεσποῦν· ἀλλὰ ἂν μὴ μαλακώτερόν τις
 ἀπτήται τῇ ζητήσεως, ταχὺ τὰ λήθεις εὐδελον γίνεται· ὥστε
 ἂν ἅπαν τῆτο πέφηνεν ἔωλον. τὸ καὶ ἐν ἐπιδρομῇ τότε πολε-
 μίων ὅκα συμφυγόντας ἀνδρώπας εὐξασθαι τὰναγκαῖα, ταῦτα
 τὸν τόπον ἐκαστεροῖ. ἢ πάντα μὲν ὅρη, πᾶσαι δὲ φάραγγες
 ἐκκλησίαι, καὶ ἔδεν ὅτι φρέριον ἐκφεύγει τὸ δημόσιον εἶναι· ἐν
 οἷς ἅπασιν ὅταν οἱ πολέμοι ἀφονομεύσωσιν, εὐχαὶ καὶ μυστήρια
 γίνονται. οἰκίαι δὲ ὅσαι καὶ εἴδη αὐτῶν τῷ ὅτι Ἀρεῖαι καιρῶν, εὐ-
 χαι

(β) Κατὰ τὸ, μὴ ἐπιδύετω ὁ ἥλιος ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ἡμῶν. (γ) Ἀλλ' εἰς
 ἑτέρας. (δ) Προβαλλόμενος τὴν τῷ τόπῳ καθιέρωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς
 αὐτοῦ παναργίας, ὥς δηλ. διὰ τῆς καθιέρωσιν τῷ τόπῳ, καὶ ὅτι τῷ
 λόγῳ κυριεύσαι

χὰς ἐδέξαντο καὶ μυσηρία! ἀλλ' ἐδὲ ἥττον εἰσιν ἰδιώτιδες· φυγὴ
 ᾗ καὶ καὶ· καὶ ᾗ οὐκ εἰνοὶ πολέμιοι. ἀλλ' ἐγὼ τὸν καιρὸν ἐξή-
 τω τὴν καθιδρύσεως, εἰ παρὰ διδόντων, εἰ παρὰ συγχωροῦ-
 των ᾗ κυρίων ἐγένετο· ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τὰναν-
 τία· ᾗ ὑποσκόπων ὁ μὲν, ἥτει λαβεῖν, ὁ δὲ, ὅς ἐδίδε κύριος ὢν·
 τέλος ὁ μὲν, ὥχετο τὰς κλεῖς ἔχων, ὁ δὲ, ἀνοίγνυσι, καὶ τρά-
 πεζαν εἰσφορήσας, καθιεροὶ μικρὸν οἰκίσκον ἐν λόφῳ πλατεί·
 ἀλλ' ἡ γὰρ οὐκ παριτητέον ὑπὲρ τὸν οἰκίσκον, εἰ μὴ δι' ὀλοκλήρῃ
 ᾗ πλάτης· ὥς τε τέχνη τις ἴσῃ, ἐφ' ᾗ τὸν λόφον περιποιήτα-
 ῖς. ἐδόκει δὲ μοι τὸ πρῶτον δεινὸν εἶναι, καὶ πέρα δεινῷ· καὶ ἀ-
 γανακτιτέον, ὅμῃ μὲν ὑπὲρ ᾗ νόμων τῆς ἱερῶν, ὅμῃ δὲ καὶ ὑπὲρ
 ᾗ δικαίων τὴν πολιτείαν· συγχυθῆναι ᾗ ἅμα πάντα, τῆτο μὲν,
 εἰ τρόπος καὶ νόμος ὑπνοηθεῖν δημεύσεως· τῆτο δὲ, εἰ διὰ τῆς
 παναγесάτων τὰ ἀναγέστατα κρίνοιτο, εὐχή, καὶ τράπεζα, καὶ
 καταπέτασμα μουσικόν, ἐφόδον βιβαίας ὄργανα. καὶ πρὸς τῶν
 ἡδὴ καὶ ἐν ἄσκι διέγνωσεν· καὶ συνέτυχεν ᾗ ἔτι, ὥς παρ' ὀ-
 λήγας, ἅπαντας ὑποσκόπας ἐν τῇ Πτολεμαίδι τότε συνδεδραμη-
 κέναι κατὰ τινα σκέψιν πολιτικῇ· ἀκροώμενοι δὲ, τί μὲν πρῶ-
 ξιν ἐμίσθην, τί μὲν μετὰ τῇσιν ὤκνουν· ἐγὼ δὲ τί μὲν δεισιδαιμονίαν
 ἀξιώ διασέλλειν ἀπὸ τῆς εὐσεβείας· κακία γὰρ ἐστὶν ἀρετῆς πρῶ-
 σωπείον πρὶν καί μιν, ἡ φιλοσοφία τὸ τρίτον ἦσαν τὴν ἀθείαν
 εἶδος ἐφώρασεν. ἔδεν ἔν ἱερὸν, ἐδὲ ὅσιον ἡγήμαι, τὸ μὴ δικαί-
 ως τε καὶ ὁσίως ἡρόμενον· ἔκταν ἐπῆκε μοι πεφρικέναι τί μὲν λεγο-
 μένῃ καθιδρύσιν· ἡ γὰρ οὐκ τὰ Χριστιανῶν (ε), ὡς ἐπάναναγκες
 εἶναι

(ε) Οὐκ ἀπλῶς ταῦτα ἐκληπτέον. τὸ γὰρ θεῖον ταῖς τελεστικαῖς ὕλαις
 τε καὶ φωναῖς τῶν φωνῶντος μυσαργεῖ μὲν ὄντος, εἰ καὶ ἡ ἐμπροθέστος εἴη,
 ἀκολουθεῖ ἀναγκάτως· ἀνέρες δὲ, καὶ ὁ ἀπαθέστος ἦ, ἐδ' ὅπως ἀκολουθεῖ.
 ἐπεὶ δὲ ἐπεὶ μυσηρίων τελεσιουργίας, ἀλλὰ περὶ τῆς καθιερώσεως ὧδε ὁ
 λόγος, ἰστέον ὅτι πόπος τῇ μὲν τῶν μυσηρίων τελεσιουργία πάντως κα-
 θιερεῖται, εἰ καὶ τῶν τῶν πολιτικῶν νόμῳ δοκεῖ· εἰ γὰρ καὶ καὶ τὸν μέ-
 γαν Βασιλεῖον οἰκίαι μυσηρία ἐν καιρῷ δεχόμεναι ἐδὲν ἥττον ἰδιωτικαὶ μέ-
 νουσιν (ὅρῳ ἱερῶν, τί)· καὶ παρὶναι τὴν οἴκον, ἐν αἷς οἱ Ἀπόστολοι κα-

εἶναι ταῖς τελεστικαῖς ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὡς περὶ ὀλκᾶς (2) τις φυσικαῖς ἀκολουθεῖν τὸ θεῖον, ὅσῳ ἂν πάθοι πνεῦμα ἐγκόσμιον, ἀλλ' ὥς τε παρῆναι ταῖς ἀπαθείς καὶ ταῖς οἰκείαις τῷ Θεῷ διαθέσεσιν. ὅπερ δὲ ὀργὴ καὶ θυμός, ἄγνωμον καὶ δύστηρι πάθος ἡγείται τῷ πᾶσι, πῶς οἰκείον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παραγίνεται, ὡς ἐπεισελθόντων, καὶ συμβῇ πρὸς ἐννοητικὸς, ὁμοιοῦται; ἐγὼ μὲν ἐν εἶχον ὡς ἀποφανόμενος τῷ μετὰ θεον. ὁ δὲ, καὶ ὁμοιοῦται καὶ πρὸς τὸν ὑποχόμενος αὐτῷ, ὅπως τῷ ὑπόχεσιν βεβαιώσαντος. τότε λαβόμενος ἀσμένως, ἦδη τῷ ἀποφασιν ἀπεδίδρασκον, ἀλλ' οἰκόνον αὐτὸν ἀπέφανον ἐαυτῷ δικασίῳ, καὶ τὸν οἰκόνον ὅρον ἐκβιβάζειν ὑπόχρεον. ἀνατιθεμένη δὲ καὶ διατρίβοντος, ἐπειδὴ τῷ ἐκκλησιαστικῆς ἐνεκα σκέψεως αὐτόθι παρελθόντων, ἐδέχθη ὑποβαλεῖν τὰς ὁφείας τῷ τόπῳ, καὶ ὑποδιαγνώσκειν τὰ τῷ ὑποθέσεως. καὶ πάλιν παρὶ τῷ ἑμιλος ὑποσκόπων ἐκ τῷ ὁμοιοῦτος, ἄλλως κατ' ἄλλως χρεῖαν συνειλεγμένων. ἐφ' ὧν ἀπάντων καὶ μὲν, οἷον ὅροι διεδείκνυντο τῷ Ἐδρανόθεν μερίδα σαφῶς ὑποτενόμενοι, καὶ μαρτυρία γερόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῷ τέως ἀντιλεγόντων τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἔχωρὶς δεσπότης ἀπέφηναν. ἐγκαίμενος δὲ ἔχωρὶς ἀδελφῶν Διοσκόρου, γέγονεν ἀνάγκη καὶ τὸ ἡμιματεῖον τὸ λοιδορὸν εἰς κοινὸν ἀπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὅπως τῷ ἁγιότητι τῷ σὺν ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεποιήτο ἐν ὑποβολῇ εἶδει,

κω-

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκλῶν τὸν ἄρτον (πρὸς 2, 46). καὶ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν ὁμοδοξῶν κεμπανίας εἴτ' ἐν ἀδελφότητι ἐν τοῖς τῶν ἑτεροδόξων οἰκοῖς τὰς συνάξεις ἐπιτελούντων. ἐγκαίνισμῳ δὲ καθιερωθῆναι πάντως, εἰ μὴ τίς γὰρ τις τῶν ὑπερορίων παρὰ γνώμην ἔχοις αὐτὸν ἐγκαίνισμας καθιερωσέν, ὡς καὶ ὁ Παῦλος ἑαυτὸς ἐποίησε, τὸν μὴ προσήκοντά οἱ λόρον ἐγκαίνισμας. ἀκουέσθαι γὰρ οἱ κανόνες τὰ παρὰ τῶν ὑπερορίων παρὰ γνώμην ἔχοις τελέμενα. ἐμὴν ἀλλ' ἐδὲ τῷ καθιερωθέντι ναῶν καὶ πᾶσα ἡ περιχωρος ἀορίσως συγκαθιερωθῇ, ἀλλ' ἡ αὐτὴ μόνη. τῇ σκηνῇ χρωμένη καὶ αἱ αὐλαὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανόντι. (Ε' ἔξοδ. 30, 26.) (3) Ε' φελκύσεσιν, ἐπαγωγῆς.

κωμωδίαν ὅπῃ τὸν ἀδελφὸν ἀνασεχυμένῳ καὶ πλημμελῇ, ἀφ' ἧς αἰχμῶδες ᾤριον, ἢ τῷ κακῶς ἀκήσαντι, τῷ δὲ κακῶς ἀγορεύσαντι. Ἄλλ' ἔστιν ἄρα καὶ τὸτο δεύτερον ἀγαθόν, τὸ αἰχμῶδες. τὸ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον (η), θείας ἀντικρύς ἐστι καὶ μοίρας καὶ φύσεως, τὸ δὲ ὅπῃ τοῖς ἐκ εὖ γηρομένοις ἐρύδιμα, σωφροσύνης τις ἂν ἀπεφύνατο· ἄπερ ὑποσᾶς ὅπῃ ἔ παρόντες πατάγματος ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος, ἀπάσης ῥητορείας (θ) ἰχυροτέραν ἀπέφηνε τῷ ἑξ οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογήσῃ τε ἀμαρτεῖν, καὶ φανύσθαι τῷ αἰχρὰν λύπῃ τῷ ὡς ὅπῃ κακοῖς αὐθαρτέτοις λυσιμέλῃον, πάντας ἡμᾶς εὖναι αὐτῷ καὶ σωδιατιθεμένους παρέχετο. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον ἢ θαυμαστόν· ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ὁπίσκοπος Διόσκορος, ἐπειδὴν τὸν τέως διαφιλοτιμέμενον (ι) ἐθεάσατο, τῇ ψήφῳ κρατῆς, ἡττήθη τῇ γνώμῃ, καὶ γέγονεν ὅπῃ τῷ εὐλαβεστάτῳ Παύλῳ, ποιεῖν ὁπότερα βέλοιο, καταχεῖν ἢ παραδῆναι τὸν λόφον· ἔ θαυμαστὸν Διοσκόρου πολλῶς ἐνδόντος αἰρέσεσιν, ὧν ἑδεμῖας ἂν (κ) ἀκοῶν περὶ τ' ἐκείνου μετανοίας ἠέχετο· καὶ γὰρ ὑποδόξαι μόνον τὸν λόφον (λ), καὶ ἀμοιβῇ δῆναι πᾶν ἅμα τὸ πῦμα· καὶ ἄλλ.

(η) Ὅπερ ἔστι τὸ πρῶτον ἀγαθόν. (θ) Εἰς γὰρ τὸ πεῖσαι ἡμᾶς εὖναι αὐτῷ γενέσθαι, ἐκ ἑταίρας ἔχουσιν ἂν ῥητορεύον, ὥσπερ νῦν μετανοήσας.

(ι) Φιλονεικῆντα, ἀντιζήμενον, μαχόμενον. ἔτω γὰρ ἐλήφθη τὸ διαφιλοτιμέμην καὶ τῇ βίᾳ, ἐπίς. (κ) Γε': ἀκοή, τὰτ' ἔστι καὶ τὴν ἀκοήν. δηλ. ἐδ' ἀκῶσαι ἠέχετο. (λ) Ὁ μὲν Διόσκορος καί τοι δείξας τὸν λόφον ἔκτε τῆς τῶν γερόντων μαρτυρίας καὶ τῆς τῶν πρότερον ἀντιλεγόντων συγκαταθέσεως εἰ αὐτῷ προσήκοντα, ἀλλ' ἐν τῇ ἔ Παῦλος ἐξ ἐπιγνωμοσύνης μετανοία ἡττήθεις, ἥξει ἵνα ὁ μὲν Παῦλος δοξῶν, εἴτ' ἐν παλῇσιν τῷ Διοσκόρῳ μόνον τὸν λόφον, ὃ δὲ τὸν λόφον πελάμενος Διόσκορος, δῶ ἐκ περὶ αἰτίας τῷ Παύλῳ τὰς περὶ τὸν λόφον ἀμπελωνίας τε καὶ ἐλαιῶνας (ἡρεῖτο γὰρ ὁ Διόσκορος τὸν λόφον μᾶλλον ἔχειν, ὡς δυνάμενον ἐκτειχισθῆναι εἰς φρέσιν, ἢ τὸ ἔ λόφον κτήμα, τὰς περὶ τὸν λόφον, φημι, ἀμπελωνίας τε καὶ ἐλαιῶνας, τὰς μὲν αὐτῷ ἐν ἐπιδρομῇ πολεμίων εἰς καταφυγὴν σωτήεον συνοίσοντας)· ὁ δὲ Παῦλος τέταντίον, ἵνα αὐτὸς μᾶλλον δεσπότης γένηται ἔ λόφον, ὑπελθὼν, ἵνα ὁ Διόσκορος καταβάλλει τιμὴν, τὰτ' ἔστι κατα

λα πολλά ὡς σε ξεῦρεν, ὅπῃ φιλεονόμῃς αὐτῷ πόρες, ἀφ' ὧν ἄντις ὠρολήψαι χάρισατο (μ). ὁ δὲ, ταῦτα μὲν ὥκει (ν), ἡξίε δὲ ὑπείσελθεῖν αὐτὸς τῷ ἐκ τὸν ἀδελφὸν Διόσκορον γενομένῳ ὠνίῳ, καὶ ὅπῃ τοῖς αὐτοῖς (ξ) ἀντικαταστέλλω δεσπότης τῆς κτήματος. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ, καὶ τῷ ἀμπελώνων καὶ τῷ ἐλαιῶνων ἐγκρατής. τῷ δὲ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτήμα ἀντὶ κτήματος, μείζον ἀντ' ἐλάττονος περιγέγονε· κοινὸν ἀμφοῖν ἀγαθὸν ἢ φιλαδελφία, καὶ τὸ εἶσω ἡμέρας τῷ νόμων ἢ εὐαγγελικῶν, οἱ σωεκτικωτάτῳ τῷ ἐντολῶν τῷ ἀγαπητικῶν διάθεσιν ἀπεφύωντο. ἐν τῷτο μόνον ἔδει μνήμης ἀξιώσαι μινύσαντα τῷ ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τῷ ὁμόνοιαν· τὰν μέσῳ δὲ παλαιπῆν (ο), εἴ τις ὁπίσκοπος ὦν, ἡλῶ τι πταίσας· ἃ γὰρ οὐκ ἔδει περᾶσθαι, ταῦτα καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ· ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ὅσα πάντων (π) ὁ ἀδελφὸς Διόσκορος ἀποτυχάνῃ, ταῖς αὐτήσεσιν αὐτῇ δέδωκα τὸ πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελεῖν, ἵνα

μη-

βαλὼν τῷ Διοσκῶρι ὅσην τινὰ τιμὴν ὁ Διόσκορος τῷ Παύλῳ ὑπὲρ τῷ λόφῳ καταβαλεῖν εἴλετο. καὶ δὴ τα καταβαλὼν τὴν τῷ λόφῳ τιμὴν, ἔχει πρὸς τῷ λόφῳ ἐκ περισίας, καὶ ἔς ὃν Διόσκορος ἐν τῇ πρώτῃ αἰρέσει ἐφθῇ δωρησάμενος ἀμπελώνας τε καὶ ἐλαιῶνας. (μ) Φιλοκτήμονι γνώμη, ἡ τῷ ὑπὲρ τῷ λόφῳ περληφθέντι εὐχαριστήσῃ. (ν) Κραταιῶς γὰρ τῷ λόφῳ περιείχετο, διὰ καὶ ἡξίε αὐτὸς μᾶλλον ὑπελθεῖν, τὸτ' ἐστὶ καταβαλεῖν τῷ Διοσκῶρι τὴν τιμὴν τῶν περὶ τὸν λόφον ἀμπελώνων καὶ ἐλαιῶνων, καὶ ἀντ' ἐκείνους αὐτὸς δεσπότης γενέσθαι ἐκείνων τε καὶ τῷ λόφῳ. ὁ δὲ Διόσκορος ὑπὸ φιλαδελφίας μετὰ τῷ ἰδίῳ κτήματι, τῶν ἀμπελώνων φημι καὶ ἐλαιῶνων, καὶ τὸν λόφον αὐτῷ προσάπεδοτο. δῆλον δὲ ὅτι τὸ μὲν κτήμα ἀπεμπολήσει, τὸν δὲ λόφον προτινα.

(ξ) Τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τῷτο βέλει, ἵνα δηλαδὴ τῷ λόφῳ δεσπότης διὰ ὃν ὁ Διόσκορος ἐθέλει ἡμέρας, δι' αὐτῶν τέτων ὁ Παῦλος γένηται. καὶ ὡς εἰπὴν, ἵνα τὸν λόφον κατ' ὃν λόγον καὶ τρόπον ὁ Διόσκορος ἰδιοποιήσας ζητεῖ, κατ' αὐτὸν τῷτον ὁ Παῦλος ἰδιοποίησιν καταβαλὼν τῷ Διοσκῶρι ὅσην τινὰ τιμὴν ὁ Διόσκορος τῷ Παύλῳ καταβαλεῖν εἴλετο. (ο) Ὅτι δηλαδὴ ὁ Παῦλος προρᾷς εὐσεβείας βιαίως εἴτε ἐν παντέρῳ τὸν μὲν προσήκοντά οἱ λόφον περιεποιήσατο. (π) Ἰνα μὴ ὥσπερ παντὸς τῷ ἰδίῳ κτήματος ἀπέτυχῃ εἴτ' ἐν ἐξέρῃ. ἔτω καὶ δικαιολογίας πάντα ἀποτυχάνῃ.

μηδὲν ἀγνοήσκειεν ἢ σὴ θεοσέβεια, ὡς ἐκ παρὰ φαῦλον, ἀλλ' ἀντὶ παντός ἐποιεῖτο παιδιῶσαι διὰ τῆς ὑπερβάντων, ὅτι μὴ ἐπ' ἀδίκους ἐφιλονέκησε· καὶ γὰρ τὸν ἄνδρα τάτε ἄλλα ἐπαινώ· πάντες γάρ μοι ὡς τρόπος (ρ)· καὶ τὸ εἰς τὸν θρόνον ἐκείνον αὐτὸς ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλιν σὲ καὶ σεβασμίαν κεφαλὴν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ εἶναι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπτώχης, ὣν εἶδος ἀρχὴς (σ) ἐκπονεῖ, ταχὺ πανταχῶς γινόμενος, καὶ οὗτος ἀπόρων φόρος ὁκλέγων, καὶ τοῖς καιροῖς παριστάμενος (τ). τὰ μὲν περὶ τὴν ὁπιοκόπων εἰσὶν ἔτις ἐχώρησεν· ὁπταγμα δὲ ὡς, ὅπως ἀκέσωμαι καὶ Γάσσωνος, ὃς ἔφη πολλὰ καὶ ἀδίκᾳ παρὰ συμφορὰς τυτῶν (υ) παθεῖν. ἔτις οὖν ἔχει καὶ κεῖνα. Λαμπωνιανὸν Γάσσων εἶλεν ἀδικίας (φ)· ὁ δὲ, φθάσας ὁμολογία τὸν ἔλεγχον (χ), ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶς συμποδὼν ἐργόμηνος. καί τοι καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε, καὶ ὁ δῆμος ἐκέλευε αὐτὸν δεξιτῆσθαι· ἀλλ' ἐγὼ τοῖς δεδογμένοις ἐνεκαρτέρησα (ψ), εἰ δὲ λύσαι τὴν αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἱερατικὴν κατέδρασαν ἀνέπεμψα. τοσούτον ἔν ἐμαυτῷ σωμαχώρησα, εἰ ὡς ἀπελάσσει Λαμπωνιανῶν τὸ χρεῶν, καὶ ἡ κυρία παρεῖναι δόξειε, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς τότε παρεσταμένοις ὑπερβυτέροις,

ΚΟΙ-

(ρ) Ἀρέσκει τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Πολύβιος, πρὸς τὸν τρόπον αὐτῷ ἡγουμένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς ὦν, πάνθ' ὑπὸ χρεῖται. ὅρα ἐν τῇ γραμμῇ τῆς πρὸς, τὸ καθήκον. (σ) Τὸς ἀνατεθειμένους τῷ πτωχοπροφίτῳ καλλιεργεῖ. (τ) Βοηθῶν τῷ δυσυχῶντι χρόνῳ· ἢ καὶ ἕκαστον καιρὸν τοῖς πτωχοῖς, τὰ χρεῖσιν χορηγῶν. (υ) Τὸς Λαμπωνιανῶν, τυπτηθεὶς ὑπ' αὐτῶν. (φ) Κατηγορήσεν αὐτὸν ἀρπαγῆν, ὥν ἦν φροντιστὴς εἶναι ἐν οἰκονόμῳ πτωχικῶν χρημάτων, καὶ ὡς τυπτήσκειεν αὐτόν. (χ) Ἀπορῶν· Καὶ μὴν ὁ φθάσας ὁμολογία τὸν ἔλεγχον πρὸς τῷ μὴ δικάζεσθαι, ἐτι καὶ δικαιοῦν (Ησ. 43, 26.) ἢ ὅτι δέον πρὸ τῆς κατηγορίας· ὁ δὲ, μετὰ τὴν κατηγορίαν ἀμολόγησε, λέγει γὰρ σὺ, φησὶ, ὡς ὡς τὰς ἀμαρτίας σου ἵνα δικαιωθῇς Ησ. καὶ, δίκαιος ἐν ὡς τολογία ἐαυτῷ κατήγορος. Παροιμ. 18, 17.

(ψ) Τοῖς ἱεροῖς κανόσι, τοῖς καὶ τῷ ἱεροσὺλῳ καὶ τῷ τυπτήσαντι ἐπιτιμῶσιν· ἢ, οἷς ἐγὼ ὡς εἶπα.

κοινωνίας αὐτῷ μεταδῶναι· μηδεὶς γὰρ ἀποδάνοι δεδεμένος ἐμοί· ἀναρρώσθεις δὲ (ω), πάλιν ὑπὲρ τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔσω, καὶ παρὰ τὴν δεσποσίαν σε καὶ φιλανθρωπῶς ψυχῆς ὥριμνέτω τὴν σύγγνώμης τὸ σωτήριον· ἡδὲ γὰρ ἐδὲ Γάσων πάντα ἀνάτιος ἐαυτῷ. ὡροπετὴς ἄνθρωπος γλῶτταν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ ὡροπετεσέρῳ τὴν χεῖρα· καὶ τῷτο δὴ τὸ λεγόμενον, καφοτάτη πρᾶγματος λόγος, βαρυτάτῃ τὴν τιμωρίαν ὤζετισε. καὶ πρὸς τὴν ἐγκλημάτων αὐτοῦ διείληφα (α2), ταῦτα Λαμπωνιανὸς ἔχεν ὁμολογεῖν, καὶ ἡδὲν ἀξιοῖ παρὰ τὴν ναυαγίας (β2) ὠφελεῖσθαι, τὴν ποιησάσης ἀφανὲς τὸ συμβόλαιον, ἀλλὰ καιρὸν αὐτεῖ, ὅτε καρπὸς ὠνίης γηρέωσθαι, καὶ ἔφη πάντων ἀμελήσας, ἐνὶ τάτῳ ὡροσέχειν τὸν

ὅσον

(ω) Οἱ γὰρ, τῆς α', κανὼν. ὁ δ' Α' γούρας· ὁ β', καὶ ε', Νύσσης. Μὴ λανθάνειτω ἐνταῦθα καὶ τὰ Διονυσίᾳς Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ πρὸς Κώωνα ἐπιστολῇ περὶ τῶν παραπεσόντων ἐν διωγμῷ, καὶ πρὸς τὴν ἐξοδὴν τῆς βίης αἰτνόντων τυχὲν ἀφέσεως τῶν ἐς κοινωνίας μεταλαβεῖν, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν ἐπιζητάντων --- Ἀληθὴς γὰρ εἶναι καὶ βεβαίαν τὴν εὐδοκίαν τῆς Κυρίας τὴν τοῖς ἱερεῦσι δεδομένην τῇ λυεῖν καὶ δεσμεῖν ἐξέστιαν, καὶ τέττες ἐλευθέρους παραπέμπειν, τῆς δεσπορεῖν, πῶς ἐς φιλανθρωπίας· εἰ μὲντοι μετὰ τῷτο ἐπιμένοιν τῷ βίῳ, δεσμεύειν μὲν αὐδὶς καὶ ἐπαχθίζειν ταῖς ἀρματῖαις, ἢ ἀκόλαστον μοι φαίνεται· τῆς γὰρ ἀπαξ ἀφαιρέμενες, καὶ τῷ Θεῷ συγάντας, καὶ πάλιν τῆς θείας χάριτος κοινῶνους δοποφάνδοντας, καὶ ὡς ἐλευθέρους πρὸς τὸν Κύριον ἀπεσταλμένους, μηδεὶς ἐν τῷ μεταξύ ὑπ' αὐτῶν ἐτέρους ἡγορούμενος, πάλιν ἀνθυπάγειν τοῖς ἀμαρτήμασιν ἀλογώτατον· εἴτα, τῷ μὲν Θεῷ τῆς ἡμετέρας κρίσεως (εἴτ' ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίας) ὅπως δώσωμεν φυλαχθησομένους, ὑπ' αὐτῶν, ἐαυτοῖς δὲ τέττες ἐτηρήσομεν, κατεπαγγελόμενοι μὲν τὴν χρηστότητα τῆς Κυρίας, ἀφαιρέμενοι δὲ τὴν ἐαυτῶν; εἰ μὲντοι φαίνοισις μετὰ τὸ βραῖσαι πλείονος ἐπιστροφῆς δέόμενος, ἐκοντὶ συμβουλευόμενοι ταπεινῶν καὶ κακῶν καὶ συγγέλλειν ἐαυτὸν --- καὶ πειθέμενος μὲν, ὁνήσῃ, εἰδὲν ἀπειθεῖν, τότε δὴ τέττες (ἴσ. τῷτο) ἐγκλημα ἔχει πρὸς ἀφορισμὸν δεύτερον. (Τομ. β'. τῶν Πανδεκτῶν, σελ. 230. τῶν κανονικ. δόσεων μειώσεων ἐν τῷ Σχόλιον. (α2) Περὶ ὧν Λαμπωνιανὸς ὑπὸ Γάσωνος ἐγκαλεῖται, ὡς εἴη τὰ πτωχικὰ χρήματα ἀδίκως παρακατέχων. (β2) Προεφασίζετο καὶ γὰρ, ὡς εἴη τὰ μὲν πτωχικὰ χρήματα καταβεβληκῶς, ἢ δὲ περὶ τῆς τῶν χρημάτων καταβολῆς εἰλήφει ἱερῆμα φον δοποδείξιν ἐν ναυαγίᾳ δόπολαδεκάς.

νῦν, ὡς ἂν τὰ πτωχικὰ καταδεῖτο χεῖματα· νομίσματα δὲ
ἦν ἑπτὰ καὶ πενήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἀνοίσειεν οὖν καὶ πᾶσι
τῆςδε τῆς γινομένων παρ' ἡμῖν, ἵνα γινόμενα παύσῃται. ἱερεῖς
ἱερέας παρανόμων διώκῃσι· εἰ μὲν οὐκ ψευδέσιν, ἔγωγε λέγω,
πάντως δὲ μετ' ὀφθαλμοῦ τῆς προαφροσύνης· ἢ ᾧ ἵνα λάβωσι δι-
κας, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἄρχῃσι τῆς κραυγῶν ἀδικα κέρδη μνη-
σεύσωσιν. οὐκ δὲ εἴδοι ἐμὲ ὥμης (γ2) ἀναβαίνειν ἀνάγκη τὰ
πάντων φορτία· δι' ὃ δέομαι χάριτος καὶ διατάττει μηδενὶ μηδὲν ἐ-
ξεῖναι τοῦτο ποιεῖν· καὶ ᾧ ἐμοὶ χάρις καὶ τοῖς ἀπαγαγόμενοις-
ροις, καὶ κακῶς πάχῃσιν ἀμυνεῖς, καὶ πολὺ πλέον εὖ πεποιη-
κῶς ἔσῃ εἴδοι ἀδικούντας αὐτάς· εἴπω μείζον ἀγαθόν, τὸ μείζο-
νος ἀπὸ πλάγχθαι κακῶς, κακὸν δὲ μείζον τῷ ἀδικεῖν τὸ ἀδικεῖν·
τὸ μὲν ᾧ, ἰδιόνομος κακόν, τὸ δὲ, ἀλλότριον. ἀλλ' ἔγὼ
κατεμύσῃσα τίνες εἰσὶ, μήτ' αὐτὸς εἰ καὶ μάθοις ἐπ' ὀνόμασιν
ὀφελέγῃς τινὰ, ἵνα μὴ ἀπεχθόμην ἀδελφοῖς, οἷς εἰ καὶ καὶ
πρόσωπον ἰδίαν λίαν ὀπτετίμηκα, συγχωρήσει Θεός· ἀλλὰ
φάνηδι τὸ πᾶν γὰρ μόνον μισῶν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ χάμμασιν·
εἴσομαι ᾧ σωθῇ Θεῷ μετὰ τῆς πᾶσιν ἀλύπτου τὸ μηκέτι προσελ-
θεῖν πατρίω τῷ ἀχρηστούνῃ ἡμῶν· μὴ ᾧ εἴποιμι τῇ ἐκκλη-
σίας. οἰκονομήσας δὲ ἐν ἑτὶ λοιπόν, καὶ λόγῳ πεπαύσομαι.
πρὶν οὖν εἰσὶντες βασκαντίβοι (δ2) παρ' ἡμῖν· ἀνέξῃ γὰρ με μι-
κρόν ὑποβαρβαρίσαντος, ἵνα διὰ τῆς σωτηρίας τῇ πολιτείᾳ
φωνῇς τῷ ἐνὶ κακίᾳ ἐμφαντικώτερον παραστήσωμι. ἔτσι
καθ' ἑαυτὸν μὲν ἀποδεδειγμένῳ ἔχειν ἐβέλονται· οἷον τῷ ἔ-
σαν ἀπολελοίπασιν, ἐ καὶ συμφορὰν, ἀλλ' αὐθαίρετοι μετανά-
σαι γινόμενοι. καρπῶνται δὲ τὰς τιμὰς, ἐκεῖ πρὶν οὖν οὐκ, ὁ-

π8

(γ2) Ἀναγκάζομαι γὰρ, ἐνθεν μὲν τῶν ἐπιβουλευμένων προϊστάμενος, ἐν-
θεν δὲ τῶν ἐπιβουλευόντων ἐπιχρῶν, πράγματα ἐκατέρωθεν ἔχειν. (δ2) Οἱ-
δαυτοὶ καὶ Βακάντιβοι. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις λατινιστὸν τὸν ἀλλήρον, εἴτ' ἐν τὸν
μὴ ἔχοντα ἴδιον κληρὸν. ὡς καὶ Σύνεσιος ἐρμηνεύων βασκαντίβοι εἰσὶ, φησὶν, οἱ
καθ' ἑαυτὸν ὁμολογῶντες ἔχειν μὴ βελλόμενοι.

πε κερδαλεώτερον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, πάτερ σεβασμιώτατε, ληῖ-
ναι τέτοις, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπέπαυτο, πᾶσαν ἐκ-
κλησίαν ἀπέπαυε. καὶ πᾶν ἂν ἀπελθόντες ἐκεῖ καταστήσονται,
μηδένα δέχεσθαι δυσιασηρίω, μήδ' εἰς προεδρίαν καλεῖν, ἀλλὰ
πῶροισιν ἀγελαῖς ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθεδραῖς, ὅταν εἰς ἐκ-
κλησίαν ἐμβάλλωσι· ταχὺ ᾧ ἂν ἐπανέλθοιεν, εἰ πᾶσι τῇ τι-
μῇ κινδυνεύοιεν, ἥς ἀξίῃσιν ὑπολαύειν ἅπαντα χεῖρ μάλλον, ἢ
οἱ προσήκει. δέξαντο ᾧ ἐκεῖ μάλλον ἢ μηδαμῶ. καὶ δημοσίᾳ
μὲν, ἔτω προσποιεῖσθαι αὐτοῖς, ὡς ἀντικρυς ἰδιώταις, ἂν καὶ τῷ
σεμνοτάτῳ σε θρόνῳ σωδοκῇ· ἰδίᾳ δὲ καὶ κατ' οἶκον, εἰσόμε-
σα πῶς, ὅταν ἦκη παρὰ τῇ σῆς θεοσεβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τῇ
πεύσεως, ὡς παύῳ ἠρώτησα πρὸς Ἀλεξάνδρου Κυριωαῖος μὲν
ἄνδρος τὸ γένος, ἱερατευταμένους δὲ ἐν τινὶ πόλει τῆς Βιθυνῶν,
ἥς ἐκπεσὼν καὶ δῆτινα χάσιν, ἔξον ἐπανελθεῖν, ὅσα ἐπάνει-
σιν, ἀλλ' ἡμῖν ὁπωριάζει. πρὸς τὰς γέγραφα πρὸς τὴν σὴν
ἀγιότητα, πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελεῖν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἡρο-
μένοις, καὶ γνώμῳ αὐτῶν οἱ τακτεῖν τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ ἔδεν
ἦκει μοι πρὸς τῶν ἀντίγραφον, ἀμφίβολος ὢν, πότερον δια-
πέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα μέχρι τῇ μακαρίας σε κε-
φαλῆς, διέλεγμα πρὸς τὰς πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διόσκορον
τὸν ἐπίσκοπον, καὶ τοῖς ταχυγράφοις (ε 2) τὰ ἀντίτυπα δεῖναι
τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, ἵνα εἰ μὴ τυγχάνεις δεξάμενος
τὴν ὁποῖον, ἔχοις παραναγνῆς αὐτῆσά τε, καὶ πρὸς ἐμὲ δια-
πέμψας τὰ ἀμοιβαῖα. ὅτι πᾶσιν εὖχεσθαι πρὸς ἐμὲ· πρὸς κατα-
λελειμμένῳ ᾧ εὖχεσθαι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐρήμῳ καὶ δεομένῳ σωεργεί-
ας τοιαύτης, ὡς αὐτὸς ὁκνῶ πρὸς ἐμαυτὸν φθίνεσθαι πρὸς Θε-
όν. ἅπαντα ᾧ εἰς τὸναντίον μοι πρὸς ἵσταται, διὰ ῥιψοκίνδυνον
τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἀμαρτίαις, ἀπότροπος ἐκκλησίας,
ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, δυσιασηρίων ἠφάμῳ Θεῷ.

(ε 2) Ἐπέταξε τοῖς ταχυγράφοις, ἵνα τὰ ἀντίγραφα, εἴτ' ἐν τὰ ἴσα
τῶν τότε γραφέντων ἐν τῇ 66, ἐπισ. δᾶσι τῷ ἐπισκόπῳ Διόσκορῳ ἀπε-
πεμπέν πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας.

Τῷ αὐτῷ. 68.

Ως Δέδωκα τὴν ὑποβολήν, σέλλεται μὲν ὑπὸ πρᾶξιν, ὡς ἔχ' ὅσιον ἐμοὶ διηγήσασθαι (α). ὅτι δὲ ἀρετῶς ἐκ νέας ἀσκέει, τῆτο καὶ Σέμις εἰπὲν, καὶ παντάπασιν ἀληθές. ὡς μὲν ἔν ἄγαθὸν ἄνθρωπον, τιμήσεις. ὡς δὲ ἐξάψατο χαρῶν (β), οἰκείαν εἰμαρμένῳ πληρέτω (γ). μηδὲ γὰρ δικαίως ποτὲ φόνος προσάψοιο.

Τῷ αὐτῷ. 69.

Μέλει γάρ σοι, μέλει καὶ Πενταπόλεως (α). ἔκπῃ ἐνταύτῃ μὲν ταῖς δημοσίαις ὑποβολαῖς. ὅτι δὲ κακὰ πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβεῖ τὰ χαίμματα, λέγοντος ἀκέραιος διακομισῶ. σέλλεται μὲν γὰρ ὑπὸ συμμαχίαν, ὡς ἐκείθεν αὐτήτων. τὰ δὲ τῶν πολεμίων ἔδδ' ἐξοδὸν αὐτῶν παρῆμεινεν, ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχυθέντες ἀθρόον καὶ τὴν χώραν. πάντα αἴχεται. πάντα ἀνήρηται. αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί, τὸ μέγιστον καὶ χαίρω, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν ὑπερῶν, Θεὸς οἶδε. πῶς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶν σῶν, εὐχῶν

(α) Καὶ μὴ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς διηγήσω. (β) Οὐχ ὡς δήμιος ἐπὶ φόνος φαίνεται γελλόμενος, ἀλλ' ὡς ἐπὶ φόνος ἐνάγων.

(γ) Οἰκείαν εἰμαρμένην. Ἑλληνικὸν τὸ φρόνημα κατὰ τὸ, εἰμαρτό μοι κλέψαι. ἔτι καὶ τῷ δε εἰμαρτο, φησί, δι' ἀγνοίας φόνον ποιῆσαι. ἢ εἰμαρμένην ὥδε λέγει, ἣν περ ἔλαχε θεόθεν πολιτικὴν εἴτε ἀξίαν, εἴτε διακοσίαν. καὶ ὁ καὶ Ἀλκιμάχης ἐν τῷ περὶ Κόσμου κρ. ζ'. τὸν Θεὸν καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῶν εἰς τὴν κτίσιν οἰκονομίας αὐτῶν τῶτον καλεῖ καὶ Ἀνάγκην, καὶ Εἰμαρμένην, καὶ Πεπρωμένην, καὶ Μοῖραν καὶ Νέμεσιν, καὶ Ἀδράσταν, καὶ Αἶσαν, καὶ τὰ περὶ τὰς Μοῖρας τρεῖς ἑσας, καὶ τὸν Ἀτράκτον, οἷον Ἀτράκτον, Λάχεσιν, καὶ Κλωθῶ. ταῦτα γὰρ πάντα ἐκ ἄλλο τί ἐστι, φησί, πλὴν ὁ Θεός. Καταχερᾶς δὲ τῇ Εἰμαρμένῳ καὶ τῇ 70. ἐπίς.

(α) Αὕτη μὲν ἡ ἐπιστολή ἐλπίσιν, οἶμαι, ἔχει τοιαύτην. Ἐπιστέλλεται σοι περὶ τῆς Πενταπόλεως, ὡς μέλλον σοι καὶ περὶ αὐτῆς. ἡ δὲ 73, προδυερέως ἔχει, εἰς Σὺ με δεῖ προσανακλαύσασθαι, ἐπειδὴ σὺ καὶ φιλόσοφος εἶ κτ. ---

χῶν λέγω, ἥβ' ἐδάδων δυσωπῆν τὸν Θεόν· ὡς ἐγὼ πολ-
λάκις ἤδη, καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ κοινὰ μάτῳ ἠυξάμην· τί λέγω
μάτῳ; εἰς τὸναντίον μοι ᾤψίσταται· τοιοῦτόν εἰσιν (αἱ) ἁμαρτίαι
βαρβαῖά τε καὶ πολλά!

Πρόκλω. 70.

Πέρυσιν ἔχ' ἡκεῖ μοι ῥάγματα παρὰ τ' ἱερᾶς σε χειρός. ἡ-
ρίδμησα καὶ τῆτο μετὰ τ' σωτυχόντων μοι κατ' ὀκτεῖνο καρῶν δυ-
χερῶν· πολλά ᾗ ὅπ' πολλῶν ἐγὼ πέρυσιν ὠϊάδην· ἀλλὰ καὶ
ὁ τῆτες χειμῶν ὅ,τι μοι λοιπὸν ὡς εἰς φυγαγωγίαν ἀ-
φείλετο, τὸ παιδίον· εἴμαρτο ᾗ ἄρα, σωμόντι μὲν ὑμῖν, εὐτυ-
χεῖν, δύνῃτι δὲ, χαλεπῶ πειρᾶσθαι τὸ δαίμονος. ἡμέσθω δὴ τις
πραμυδία, τὸ δέξασθαι τ' πατρικῆς σε κεφαλῆς ῥάγματα, τὸ
τιμαλφέςατον ἥβ' ὅπ' Θράκης ἀγώγιμον.

Πυλαιμένε.. 71.

Διττοὶ λόγοι λέγονται πρὸς σὲ. τοιγαρὲν ὁμῶς μὲν ὅπ' Θρά-
κης, ὁμῶς δὲ εἰς Ἰσαώρης ῥάφω, τὸ ᾤψιτυχεῖν σε πάντως μιᾶ
γέτινι ἥβ' ὅπ' ὀσολῶν. ὑπόδεσις δὲ ἀμφοῖν ἀσάσασθαι τὴν φι-
λότην κεφαλῇ Πυλαιμένη τὸν φιλόσοφον· τῆτο ᾗ ὅπ' (α)
κἂν βέλῃται, κἂν μὴ βέλῃται· ἐ ᾗ μήποτε κατιχύσῃ τὸ πε-
φυκότος (β), ἐδ' ἐ μὴ σβέσῃ τὸν ἀπιδῆρα (γ) τὸ δείν πυρὸς,
ἀλλ' ἀνάψῃ ποτὲ, τ' μοχθηρᾶς ἀγωγῆς (δ) ὑπὸ ἄνω ἡρό-
μῃος.

Τοῖς

(α) Φιλόσοφος δηλ. (β) Τῇ ἐμφύτῃ φιλοσοφικῇ ἡθῃ. (γ) Ἡ φύσις
ἔχει ῥοπήν καὶ ἐπιτηδεσιότητα πρὸς φιλοσοφίαν· ταύτην γὰρ λέγει, δεῖται πῦρ.
(δ) Τὴν ῥητορείαν, οἶμαι, λέγει τὴν πολυγέγραμμον. ἡ γὰρ φιλοσοφία ἀ-
μοχθος εἶναι ἐν ἀπράξιμον.

ΤΟΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ. 72.

Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν ψευδάρμος (α), ἀληθεύσσης αὐ-
τῆς πειραδῆτω (β). πρῶν, ἔγω πάνυ πρῶν, ἡμαρτεν εἰς
Θεόν, ὁξύβρισεν εἰς ἀνθρώπους· ἐφ' οἷς ὑπεκλείσαντες αὐτῷ
τιῷ παρ' ἡμῖν ἐκκλησίαν, ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν
ἀδελφότητα ῥάμματα, τὴν ἐπ' αὐτῷ γνώμην μνηύοντα.
τέτων ἔφθατε τὴν ἀποστολὴν, ἱκετείαν πρὸς ἀποσιγήσαμεν, καὶ
μετάνοιαν ὑποχόμενοι, ἣν ἅπαντες ἡξίουν με δέχεσθαι, πλὴν
ἐμῷ· ἐγὼ γὰρ ἐδόκην σαφῶς κατανενοηκέναι τὸν ἄνθρωπον,
πάντα ῥάδιον εἰπεῖν (γ) καὶ ποιῆσαι (δ)· καὶ προσδεχόμενοι καὶ
πρὸς ἄλλους, ὡς ἐκ τῆς τυχεύσης αἰτίας εἰς τὴν φύσιν ἐπανελεύ-
σεται· ὃν γε εἰκὸς ἀτολμότερον (ε) ἔσεσθαι πρὸς σκευυότα ταῖς
ἐκκλησίαις (ζ) πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μὴδὲν ὑποπτον (η) αὐτῷ κα-
τελείπετο. διὰ ταῦτα μὲν οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι
(θ), ὡς ἅμα τότε πρὸς Θεὸν εὐσεβέστερον βελευσάμενος, καὶ τὰ
πρὸς εὐθὺς πολίτας ὠφελιμώτερον· ἀλλ' ἵταμέν γὰρ ἀντιχεῖν ἕνα
πολλοῖς (ι), παλαιότεροις νεώτερον, πρὸς δεδαπανηκόσι τὸν
βίον· ὡσὺν, τὸν ἔγω πέρυσιν ἡμμένον εἶ πρῶτον. εἴξα
δεομένης, μήπω πρὸς ἐπιτέμψαι τὰ ῥάμματα, δεξάμενος δὲ ὅτι
ῥατοῖς (κ), ἐφ' ᾧ μὴκέτι μανείται καὶ τῆς ὁμοτίμων, ἐφ' ᾧ νῦν
ἐντὶ πάσης (λ) εἶ βίβη πρὸς ἡσυχίαν· καὶ μὲν, ἔφην, εἰσὼ μέ-
νης

(α) Ἀπατήσας, παίξας, μὴ μετανοήσας ὡς ὑπέχετο. (β) Ο' μὲν Ἀν-
δρόνικος μὴ ποιήσας ὥστε ὑπέχετο τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐφείσατο αὐτήν· ἡ δὲ
ἐκκλησία ἐνεργήσας κατ' αὐτὴν ὅσα ὥστε ὥστε ὥστε πρὸς αὐτήν, ἀληθεύει. (γ) Εἰς τὴν
ἐκκλησίαν μετάνοιαν. (δ) Ἰσως καὶ μὴ ποιῆσαι, ὥστε ἂν ῥάδιος ὑπόχεται ἢ
καὶ πάντα τὰ κακὰ ῥάδιος τολμήται. (ε) Ὀκνηρότερον πρὸς ὥστε μετὰ
ταῦτα ἐτόλμησε κακά. (ζ) Ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐπιτιμίοις ὄντα, καὶ τῇ
χωρᾷ τῶν μετανοούντων προσκλαίοντάς τε, καὶ μετὰ τῶν κατηχημένων ῥητὸν χρό-
νον ὑποπίπτοντα. (η) Μηδὲς φόβος ἐπιτιμίας. (θ) Οἷς ὥριστα κατ' αὐτὴν
ἐπιτιμίοις. (ι) Ἐμὲ, τοῖς ἀξέῃσι δέξασθαι τὴν ἐκείνου μετάνοιαν, (κ) Με-
τὰ ὥρισμένων συνδικῶν τε καὶ υποχέσεων τῶν ἐξῆς. (λ) Δοξομανίας καὶ αἰ-

της τῆς ὁρων ἕς ἔτε, νῦν τε ὑπερυξόμεδά σου τ' ἁμαρτίας, καὶ ἔ
λοιπὴ σωυεξόμεδα· ἀναδυσαμένῳ δὲ τὰ τ' ὁμολογίας, ἡ δίκη
μένει, καὶ εἰς ἅπαντα (μ) δημοσιευθήσεται, τοσῶτοι ἀνατεθεῖ-
σα χρόνον, ὅσον ἐλέγξαι σὺ τὸν τρόπον ἀνεπανόρθωτον. ἔδο-
ξε ταῦτα, καὶ πείραν αὐτός τε ἔφη δώσειν, καὶ ἡμεῖς (ν) λήψεσθ·
δέδωκε, καὶ εἰλήφμεν· ἐπεδαλιφύσατο ταῖς ὑποθέσεσι (ξ)
τῆς ἀποκηρύξεως. ἔπῳ τότε δήμευσι ἐτετόλμητο· ἔπῳ τό-
τε φόρος ἐνεκεχεῖρητο· πόσοι διὰ τέτων (ο) ἀλήται; πόσοι τ'
πρώτῳ ἔτι κτηματικῶς, διὰ τέτων (ο) πτωχεύουσιν; ἀλλὰ μικρὰ
ταῦτα πρὸς τὸν εὔ μὲν γεγονότα Μάγνον, κακῶς δὲ ὑπολό-
μνον. κεῖται πᾶς ἀνδρὸς λαμπρότατος, ἅπασι τοῖς ἔσι λελει-
τηργηκὼς τῇ πόλει, καὶ πρὸς ἕτερον φόρον (π) γεγονὼς παρα-
νάλωμα. ἤτεῖτο χευσίον, ὃ μὴ διδᾷς, ἐτύπτετο· καὶ διδᾷς, ὅτι
πόρον ἐξεῦρεν, ἐτύπτετο· τί γὰρ ἔ τῷ τοῖς αὐτῷ φίλοις, ἀλλὰ
τῷ στρατηγῷ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο; δακρύω μὲν ἐγὼ καὶ τῷ πα-
ρανομηθεῖσαν νεότητι, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ματαίας ἐλπίδας (ρ)
τ' πόλεως· ἀλλὰ τ' ὁκνεῖν νεότητος, τὸ τ' μητρὸς γῆρας ἐλεει-
νότερον, ὅτι δυσὶν ἀρρένων, ὃ μὲν, οἷχεται φυγὰς δι' Ἀνδρόνι-
κον, καὶ ἔδδ' οἶδεν οἷ γῆς· τὸν δὲ, οἶδεν οἷ γῆς κατορώρυχε.
φεῦ τ' νόμων τ' σωμαδικαμένων! παρ' ἕς ἀρχῆσι τ' εἰαυτ'· παρ' ἕς
ἐπ' ἀρχῇ δανείζονται χρήματα. τέτων (σ) μὲν οὖν ἑτέρως ὅπ-
μελητὰς ὁ Θεὸς εἶναι βάλεται· ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καταρρεύειν οὐ

κα-

χροκερδείας. (μ) Ἰ' σ. ἅπαντας. (ν) Γράψε καὶ ἡμᾶς. (ξ) Τοῖς προτέ-
ροις ἐγγλήμασι. συντάσσεται καὶ γενική τὸ ἐπιδαφιλεύομαι· Βασιλείος·
καὶ ἐπιδαφιλεύση τῶν ὑβρεων· προδικτικῶς κατ' ἐνάτερα τῶν πτωτικῶν.

(ο) Γράφ. διὰ τέτων, τὸν Ἀνδρόνικον δηλ. ζητέμενοι φονευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

(π) Ο' Ἀνδρόνικος φόρων τῷ στρατηγῷ, ὅτι μὴ ὁ Μάγνος ἀποδῇ τὸν ἀ-
γρὸν, ἐκ τῆς τέτης τιμῆς ἔδωκε τῷ Ἀνδρόνικῳ ὅπερ ἤτεῖτο παρ' αὐτοῦ χευ-
σίον, ἀπέκτεπεν αὐτόν, ὡς μὴ τοῖς καὶ Ἀνδρόνικος φίλοις, ἀλλὰ τῷ στρατη-
γῷ τὸν ἀγρὸν ἀποδόντα. (ρ) Ἡλπίζε γὰρ ἀπάναντα τι καὶ νέε.

(σ) Τῶν τοῖς πολίταις συναδικαμένων νόμων. Ἡ' τῶν παρὰ τῷ Ἀνδρόνικῳ
κτενομένων, δημευομένων, φυγαδευομένων.

καθαροῖς, εἰάν ἄρα διωόμεθα μένειν εἴσω τῶν ἱερῶν, ἀπακλείειν τε τοῖς ὀναγέσι τὰ παναγέσματα.

Τρωΐλω. 73.

Τὸ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος· σοίμε δαῖ ὡσανακλαύσαδς τὰς τ' ἐνεγκάσης συμφοράς· ὡς τιμήσεις μὲν, διὰ πολιτίῳ φιλόσοφον, ἐλεήσεις δέ, διὰ τὸ τ' στυγὲ φύσεως ἡμερον. δι' ἀμφοτέρω δὲ πεσῶσαν ἀνορθῶσαι πειράσῃ· δύνασαι δέ, ἐπειδὴ σώζειν τὰς πόλεις Ἀνδρόμιος, καὶ φύσιν (α) ἔχει, καὶ τύχῳ (β), καὶ τέχνῃ (γ)· ὡς πολλῶν ὑπαρξάντων (δ) εἰς τῷτο (ε) παρὰ Θεῶν, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν οἱ φίλοι, καὶ τέτων Τρωΐλος τὸ μέγιστον. ὅπως ἔν μὴ μόνον τὰς ὄψεις ὑπεβαλεῖς (ζ), ἀλλὰ καὶ τὸν νῦν πάνυ σφόδρα προσέξεις τοῖς χεῖμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέσπεισα δάκρυα. τί γὰρ δὴ Φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχεσι Φοίνικες, ἔδὲ Κοιλοσύρων Κοιλόσυροι, Αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ τ' ἑαυτῶν, Λίβυες δὲ μόνοι τ' ἑαυτῶν (η); ἢ μόνοι Λίβυες εἰσιν ἀνδρείοτατοι, καὶ χωρεῖν ἐμόσαι τοῖς νόμοις (θ) ἐγνώκασιν, ὧν ὅτε πλείω καὶ φοβερώτερον τοῖς παραβαίνεσι γέγονε τὰ τιτίμια, τότε μᾶλλον αὐτοῖς (ι) αἱ πονηραὶ φύσεις (κ) ἐνεκυβίστησαν; ἔδει μὲν (λ) ἄρδην ἀπορῆσαι τὴν πρὸς Κυρήνην Πεντάπολιν· ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, ἔπω πᾶν ὅσον ἔδει κατήνυσαν, ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ καὶ μικρὸν ὀπλ-

(α) Προαίρεσιν. (β) Πολιτικὴν ἀρχήν, δύναμιν. (γ) Καθ' αὐτὸ ἔργον καὶ ἐπιτήδευμα, ἢ καὶ σοφίαν, ἐπιστήμην. (δ) Τῶν προσεχῶς εἰρημένων τριῶν. (ε) Εἰς τὸ σώζειν τὰς πόλεις. (ζ) Ἐμειψὶν ἔχει ἡ σκόπει· τροπικὸν δὲ ὅν τὸ ὡς, καταλήλως ἠνέχθη πρὸς ὀριστικὸν μέλλοντα τὸ, ἐπιβαλεῖς, προσέξεις. (η) Περὶ Ἀνδρόνικου κἀνταῦθα ὁ λόγος ἔστι παρὰ τὰς νόμους τῆς ἑαυτῆς ἀρχαντος. (θ) Τοῖς ἀπαγορεύεσι μηδὲνα τῆς ἑαυτῆς ἀρχεῖν. (ι) Τοῖς νόμοις. (κ) Οἱ Ἀνδρόνικος. (λ) Εἴτ' ἐν πέπτρωται, οἷς ὑποκαταβάς, φησὶν· ἐκληπτίον δὲ εὐσεβῶς, ὅτι δηλ. συγνεχώρηται παρὰ Θεῶν, οἷς αὐτὸς εἶδεν κρῖμασιν.

ἀπολλύουσιν. ἐκὼν τὸ λείπον εἰς τὸ ταχὺ κατεργάζεσθαι (μ)
 ὡροσεξευρήκαμεν. καί τοι τῆς ἔστιν, ὃ τὸ παλαιάφατόν λογί-
 σεν ἐπελεησμένωδιν τε τῇ τελευτῇ Πενταπόλεως· πατέρων αὐτὸ
 καὶ πάππων ἡγάσαμεν, ὅτι φερεῖ τὰ Διβύων ἡγεμόνων κα-
 κότης· αὐτὸ γὰρ τῷδε ἐλεησμένον τὸ τεμάχιον. ἀλλ' εἰ καὶ
 πέπωται τῷδε, ἀναβολῶν τινα ἐλεησμένον μηχανήσασθε· καὶ γὰρ
 ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ φύ-
 σις ὅσων, καὶ κατὰ πάσιν κωλύει, ἐμποιεῖ δέ τινα διατριβῶν τῶν
 ἡσέων. ὁμοίον τι αὐτῶν καὶ παρὰ τῆς τέχνης τῆς ἀρχικῆς· βοή-
 θησάτω τῇ φύσει (ν) καὶ τῇ νόσῳ, μὴ μὲν τοι κατασπευδέτω
 τὸν ὄλεθρον· μὴ, δέομαι, μὴ γένοιτο τῶν Ἀνδρῶν ἐλεησμένον
 καὶ τῶν, ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκὴν ἐκ μέσης ἀνῆρθε τῇ διοικήσεως
 (ξ). εἰπέ περὶ αὐτὸν, εἰπέ περὶ τῶν λόγων· καὶ συγκαταπεμ-
 φθῶμαι τὸν νόμον γέγονας αἰτίαι, ὅτι τοῖς πάλαι τὸν ὄλεθρον
 τὸν, ὅς ἀνατίθεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστῶσι τῶν
 ἐνεγκέσθαι ἀρχῶν; πῶς ἔν ἐνεμεσθῶ τοῖς φιλοτιμημένοις ὅτι
 σὲ διαρρήγιωμαι τὰ σὰ πολιτεύματα; εἰ μὲν ἔν ἐλεησμένον,
 ἀδικεῖς· εἰ δὲ ἐλεησμένον, ἀμελεῖς· ἡμεῖς δὲ ἐκ τὸν ἄνθρωπον
 ἡγεμονικώτατον, ἀλλ' ἐνὶ τῷδε μάλιστα προσέχειν τὸν νόμον,
 τῶν ὑπάρχοντες ὡς βελτίστους αἰρεῖσθαι· δεῖα γὰρ αὐτῇ καὶ με-
 γαλοπρεπὴς ἡ πρόνοια (ο), περὶ ἧς (π) δαπανᾶται φροντίς εἰς
 ὁλοκληρῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ἀλλ' (ρ) ἐν τῷδε γὰρ ὅσων ἔθνος ὁ-
 λοκληρῶν πεποιθῶται φροντίδα. τῶν ἔν ἐκ τῶν ἀπεγνωκένων
 προσήκει τῶν ἐλεησμένων τοῖς νόμοις, παρ' ὅς ἀρχῶν τῆς ἐσω-
 τῆς· παρ' ὅς ἐφ' ἡμῖν ὡς περὶ ὅτι κτήματι δανείζονται χρήματα.
 εἴσατε τὸ κακόν· ἀρχοντας ἡμῖν νομίμωτες ἐκπέμψατε, ἀ-
 γνοῦν-

(μ) Δι' Ἀνδρῶν. (ν) Τῆς Πενταπόλεως, τῇ καὶ τὸ πεπερωμένον ἀπο-
 θανεῖν ἐφειλέσθαι, ὡς περὶ δὴ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων, (ξ) Τῆς ὅλης Ῥωμαϊ-
 κῆς ἀρχῆς. (ο) Τὸ ἐνὶ, δηλ., τῷδε μάλιστα προσέχειν τὸν νόμον, ὡς ὡς βελ-
 τίστους αἰρεῖσθαι τῶν ἀρχόντων. (π) Μεθ' ἧς προνοίας. (ρ) Ο' Ἀλλὰ, πα-
 ρακλήσας τὸ δὲ, ἐν τῷδε, ἀντὶ ἐ, διὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων, ἡγεμόνων.

γνόντας, ἀγνοημένους, ταῖς φύσεσιν (σ) ὡς τοῖς πρὶ ἑκάστον πά-
 δεσι τὰ πράγματα κρίνοντας· ὡς τὰ νῦν, ταῦτα (τ). κατα-
 πλεῖ δεσπότης ὁ πρῶτος ἀντιπολιτευόμενος (υ), καὶ τὴν ἐν
 πολιτείᾳ διαφορὰν (φ) ἀπὸ τῆς βήματος ἀγωνίζεται. ὅσα δὲ ἄλ-
 λα παραβλασάνει κακὰ! συκοφαντῆται συμπόσια (χ), καὶ
 γυναικὶ δίδεται χάρις, ἢ τῆς πολίτης συμφορὰ (ψ), καὶ κατήγο-
 ρος ἀκκέλευτος (ω). ὅς δ' αἰ μὴ ῥάψηται (α2) παρανόμων,
 ἐάλωκεν (β2), εἰ μὴ πρὶν ἀλῶναι (γ2) τὰ τῶν ἐαλωκότων ὑ-
 πέμεινεν. ἐδεασάμεθα δεσμώτῳ (δ2) ἀπὸ τούτου (ε2) γηρύμε-
 νον, ὅτι μὴ τὸν ἄρτι καυσάμενον τῇ ἀρίστῃ ἀρχῇ, ὅπῃ κλο-
 πῇ δημοσίων ἐδίωκε· μᾶλλον δὲ τούτον ὃς δὲ τετελέμεθα, ἀλ-
 λ' ἀπείρητο πρὸς τὴν ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως
 ἐχθροῖς, ἕως διεσφάξαντο (ζ2) πᾶν ὅσοι ἐβάλοντο· καὶ τὸν
 ἥλιον εἶδεν ὅπῃ ῥητοῖς ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ Γεννάδιον ἔλαψεν. ἀλ-
 λ' ἦγε ἡμετέρα Πεντάπολις Γενναδίου μὲν τῆς Σύρου, πολλὰ ὅπῃ
 πολ-

(σ) Κρίνοντας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς καὶ ἀγωνίας ὡς ἕκαστος πεφύκασιν,
 ὡς ἀπαιτῶσι, καὶ καὶ τὰ τῶν διαδικαζομένων πρὸς ἀλλήλους πάθη, ἢ καὶ
 τὴν ἐδικάζοντος προσκλίσειν, ἢ προσκἀδειαν. (τ) Δι' ὅτι οἱ νῦν κρινοῦντες
 τοιοῦτοι εἰσιν. (υ) Ὁ χθὲς μηδὲν διαφέρων τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἰσότημος τοῖς
 πολιταῖς καὶ εἰς τῶν πολιτῶν. (φ) Τ' περοχὴν, ἀπὸ τῆς βήματος ἐκ δὲ τῆς
 πρὸς τὴν ἀγ. (χ) Ὡς κατ' αὐτὴν δῆθεν συνωμότης φαίνεται. (ψ) Πολι-
 τὴν ἐκ συκοφαντίας κατακρίδεντα, γυνὴ ἐρωμένη τῆς δικαστῆς αἰτίσασα, ἐ-
 ξαρπάζει τῆς συμφορᾶς. (ω) Κατηγορησάμενος ὑπ' Ἀνδρονίκου καὶ ἄλλων κα-
 τηγορεῖν, εἴτ' ἐν συκοφαντείᾳ. (α2) Κατηγορήσῃ τινὸς παρανομίαν.

(β2) Ὡς παρανομήσας. (γ2) Καὶ γὰρ εἰδὼς αὐτὸν καὶ περὶ ἢ ἑτέρου
 κατηγορεῖσθαι, κατηγορηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ παθεῖν τὰ τῶν συκοφαντημένων.
 (δ2) Οὐ τὸν ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστῇ Μάγνον λέγει, ἀλλ' ἑτέρον τινα· καὶ ὅτι
 ὁ μὲν Μάγνος ἀπώλετο ὑπ' Ἀνδρονίκου, ὁ δὲ δεσμώτης ἔτος μὴ θέλων τὸ
 πρῶτον γεγράφει τὸν Γεννάδιον δημοσίων κλοπῆς, ἀπῆλθεν εἰς δεσμωτήριον
 ἀπρόσιτον· ἀναγκασθεὶς δὲ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατηγορεῖσθαι τῷ Γενναδίῳ κλο-
 πῇ, ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἐξῆλθε τῆς σκοτεινῆς φυλακῆς, καὶ εἶδε τὸν
 ἥλιον, τῷ ἐξ ἑνὲς ἀπῆλθεν ἐκ δεσμωτηρίου. (ε2) Ἐκ τῆς, ὡς ἐπισυνάπτει, μὴ
 δελεῖσθαι κατεπειθεῖν ἑτέραν. (ζ2) Ὡς ἐρεβλῆντες αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ

πολλῶν ὄνατο· ἔ, τὸ μέγισον, ὅτι ἔ, λόγῳ καὶ παιδοῖ (η 2) τὴν ἀρχὴν ὑπὲρψας, ἔλαθεν ἡμᾶς Ἐ ἀπώεσάτων τε ἔ ὀναμαστοτάτων ὅπ' σκληρότητι πλείονα χεῖματα ταῖς δημοσίαις ψήφοις (θ 2) εἰσενεγκῶν· ἐφ' οἷς ἑδείς ἐδάκρυσεν· ἐφ' οἷς ἑδείς ἀπέδοτο τὸν ἀρχόν· ὁκείνω ἄντις εἰσφορὰν εὐσεβῇ δικαίως ἐκάλεσεν, ὡς ἔχ ὕβρις ἢ μάσιξ ὡς ἀγκατε. τὰ δὲ πρὸ τῆς πολιτῆς (ι 2), φεῦ ἔ μνήμης τῆς παυσαμένων! φεῦ ἔ πείρας τῆς ὀρωμένων! ἑδὲν ἔν ἀξιῶμεν κανόν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς νόμων Ἀνδρῆμιον ἰκετεύομεν· ὑπὲρ τῆς νόμων τὸν τέτων φύλακα, ὡς ἀξιὸν μὲν αἰδέσθαι τὴν ἀρχαίτητα· νόμος ἥ δὴ ἔ, τῆς σεμνότης (κ 2)· εἰ δέ τῳ δοκεῖ (λ 2), τῆς διαταγμάτων τὰ νεώτερα, τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ἔμφυχον ἔτι βασιλείαν ὀπρᾶφόμενα.

Πυλαιμένει. 74.

Ε' πεμφά σοι τὸν λόγον Ἀττικηγῆ, ἔ ἀκριβὲς ἐργασίας· ὃν ἂν μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαιμένης ἢ κριτικώτατη τῆς ἀκοῶν, αὐτὸ τῆς τοῦ διαδοχῆς ἔ, χρόνος σωέσῃσεν· εἰ δὲ μὴδὲν φανέται σωδοῦν, ἔξῃσι δὴ πᾶς παύειν τὰ παύγνια.

Νι-

νάγκασαν συνδέει ὥς πεπεισὴ Γενναδί. (η 2) Πυλαιῶ λόγῳ, καὶ ὡς Ἀνδρόνικος τυραννικῇ βίᾳ. (θ 2) Τὰ χεῖματα εἰσένηγκεν ἐκ εἰς τὰς δημοσίας ψήφους· ἀδιανόητος γὰρ τῆς τοῦ βασιλικῶν ταμεῖον, διὰ τῶν ἔ, δήμους ψήφων, εἴτ' ἔν κρείσσειν ἢ συγκαταθέσειν, ἐκοντὶ, ἔ βία τὰ χεῖματα ἔ, δήμους συνεισφέροντος. (ι 2) Τὰ μὲν περὶ ἔ, Γενναδίου οἷα περ εἶπον, ἦν· τὰ δὲ τῶν πολιτῶν, οἷα θρηνεῖν αὐτὲς ἢ τῶν παυσαμένων ἀγαθῶν μνημονεύουσιν, ἢ τῶν ὀρωμένων κακῶν πειρωμένους. (κ 2) Πᾶν γὰρ τὸ ἀρχαίότητα διαφέρειν αἰδέσιμον ἢ ἔ, τὸν μέγαν Βασίλειον. (λ 2) Ἀντὶ ἔ, εἰδὲ ἔ, δοκεῖ σοι τὰ ἀρχαῖα τῶν διαταγμάτων αἰδέσθαι ὡς τῷ χρόνῳ παλαιωθέντα, αἰδέσθαι τὰ νεώτερα, τὰ ἢ τὰ ἀρχαῖα ἐπικυρῶντα, τὰ ἢ τῇ ἐαυτῶν βασιλείαν ἢ κυριότητα ἔμφυχον ἔτι, εἴτ' ἔν ζῶσαν ἐπιγραφόμενα, ὅ ἐστιν ἐπιδεικνύοντα, ἢ ἔ, ὡς τὰ ἀρχαῖα, τεθνηκυῖαν· τὸ γὰρ παλαιώμενον ἢ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμῷ. Ἡ' ἢ ἔ, τῳ αἰδέσθαι τὰ νεώτερα ὡς ἐπιγραφόμενα τῇ βασιλείᾳ· ἔτι ζῶσαν, ὅ ἐστιν ἔχοντα ζῶντας ἔτι τῆς διατάξαντας ■ τὰ βασιλεῖς

Νικάνδρῳ. 75.

Τ ἐπίγραμμά μιν (α) τὸ κλεινόν· πῶς γὰρ ἐκλεινόν, ὅσῳ ὁ μέγας ἐπήνεσε (β) Νικάνδρος; „Τῆς χερσὸς εἰκὼν ἢ Κύπριδος ἢ Στρατονίκης (γ) „ὅπρῃσσι πάντως ὅτι εἰς ἐμὴν ἀδελφίῳ ἐποιήθη παρ' ἐμῆ τότε, παρὰ ἔ σίχιν μαθὼν. ταύτῃ τῇ φιλότατῃ μιν ἦ ἀδελφῶν, ἡ δὲ τ' εἰκόνας ἠξίωσα εἰς ἔ σίχιν, Θεοδοσίας ὁ βασιλέως ὑπαπιστής (δ) σωσίκοις, ἔνεκα μὲν ἔ χροῖν (ε) εἰς τ' ἐν στρατείᾳ προσεδόξας (ζ), καὶ ἐσφροσάτησε (η) πάλαι· αἱ δὲ σπυδαὶ (θ) πλέον δυνάμει ἢ ὀνικαυτῆς. ταύτῃ τε ἔν (ι) ὄφελος αὐτῷ γῆρᾳ, καὶ ταῖς δίκαις, εἴ τις ἐῖεν αὐτῷ περὶ Ἀνθέμιον. ὀνάδω δέ τι ἔ μέγαλιν Νικάνδρῳ.

Θεο-

(α) Γράφε, ἐπίγραμμά σιν. (β) Γράφε, ἐποίησιν· λέγει δὲ ὅτι καὶ τὸν σὸν κλεινὸν ἐπίγραμμά (κλεινόν δὲ αὐτὸ καλῶ, οἷα δὴ σὸν ἔ εὐκλεῖς ποιήμα) ἐποίησα καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἀδελφῇ Στρατονίκῃ τότε, ὅτε σὺ τὸ σὸν ἐποίησας ἐπὶ τῇ σῇ. (γ) Τὸτο ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμά· ἐστὶ δὲ ἐξάμετρον ἡρωϊκόν, εἰς μονόστιχον, ὡς γὰρ ἐστὶν ἐπὶ αἰσῶν ἐν ἔ, ἢ εἰς τῆς εἰκόνας ἠξίωσα εἰς ἔ σίχιν, ὅπερ φησὶ παρακαταίῳ. ἐπεγεγράφτο δὲ τῇ εἰκόνι τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στρατονίκης, ἣν εἰς Κύπριδα εἶτ' ἐν Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ κάλλος καλεῖ. (δ) Τ' πασπίζαι οἱ δορυφόροι ἔ βασιλείας, εἰς τῶν ἡγεμόνων οἱ βοηθοί. (ε) Τῆ μαχεῖ. (ζ) Τῆς ἐν στρατιωτικῇ τάξει παραμονῆς. (η) Πρὸ πολλῆς ἂν ἐγεγόνει στρατηγός. (θ) Οἱ διὰ μεσιτείας εἰς χρηματικῆς συνεισφορᾶς σπεύδοντες πρὸ καιρῶς προσατῆσαι, προτιμῶνται τῶν μακρὸν χρόνον ἐν στρατείᾳ διατριψάντων εἰς διατριψάντων. (ι) Δι' ὅ,τι ἄξιός ἐστι προσατῆσαι διὰ τὸν χρόνον. ἢ εἰς τὸτο, τὸ προσατῆσαι δηλ. ἡμῶς αὐτῷ ὄφελος.

ἘΠΙΘΕΩΡΙΑ.

Τῆς προκειμένης ἐπιστολῆς τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι ἔ, παρὰ ἔ σίχιν μαθὼν, τεταραγμένα δοκεῖ εἰς ἀσύντακτα, εἰς ἄλλως ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσιν ἀναγκασκῶς· οἱ μὲν γάρ, ἐπίγραμμά μιν γράψουσιν, οἱ δὲ, ἐπίγραμμά σιν, οἷς ἐπόμενος εἰς ὁ ἡμέτερος καθηγητής, εἰς ἀντὶ ἔ ἐπήνεσεν, ἐποίησεν ἐγράφε, τὴν τε αἰτιατικὴν (ἐπίγραμμά) ἐν ὅ, ἔ ἐποιήθη ὡς δευτέρον ἐλλειπτικὸν κατηγόρησε συνάφειαν εἰς ἀκολουθίαν καὶ τὸς συντακτικὰς λόγους τῷ λόγῳ περιποιέμενος, μένει γεμῆν ἐδὲν ἤττον τὰ ἔ λόγους εἰς ἔως ἀσύντακτα, εἰς ἀσυντάκτα. ὅθεν ἔ πειράσθαι ταύτῃ τάσιν γλωσσεῖ κλάθειν, ἐμοὶ δοκεῖ βέλ-

Θεοφίλω. 76.

Οὐβιάταις· ἔτοι δὲ δῆμος εἰσι κωμῆτης (α)· ἐδέησεν αἰρε-
σεως ὀπισκόπου, ἧ μακαριωτάτη πατρὸς Ἀδάμαντος τῷ μα-
κρῷ βίῳ τῷ ἱερωσιῷ συγκатаλύσαντος· ἐπεκαλέσαντο δὴ
καὶ με, κοινωνοὺ αὐτοῖς γῆρας ἧ σκέμματος· καὶ σωήδιον μὲν
ἀνδράσιν ἐκ πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιημένοις τῷ αἰρε-
σιν, πολὺ δὲ πλέον Ἀντωνίῳ σωήδιον ἧ καλοκαγαθίας,
ὅτι καὶ καλῶν ἔδοξεν εἶναι καλλίων· ὅτι γὰρ τέτον ἧ πάνδη-

τιον εἶπεν, ὡς τὸ, τέπιγράμμά με ἔχει καλῶς, τό τε ἐπήνεσεν ἵστα· τὰ
δὲ ἧ λόγος ἀσύντακτα, καὶ τοῖς γε γραμματικοῖς κανόνι μὴ συμβαίνοντα· ἐκ
ἀγνοῖα ἀλλ' ἐπίτηδες ἧ Συνέσις τέτο ποιήσαντος· βεβλόμενος γάρ συζητῆται
Νικάνδρῳ τὸν τῆς ἰδίας αὐτῷ ἀδελφῆς σύζυγον, ἤρξατο ἐκ ἀπ' αὐτῆς ἧ συ-
ζητομένης προσώπου, ἀλλ' ὁπὸ τῆς γαμετῆς αὐτῆς· καὶ ἔδ' ἀπ' αὐτῆς ταύ-
της ἀμέσως, ἀλλ' ἀρ' ἧ περ ἔρθη ποιήσας εἰς αὐτὴν ἐπιγράμματος, ὅπερ
φαίνεται λίαν θαυμάσιος ὁ Νικάνδρος ἰδῶν· εἶδ' ὡς ἐκασίφωδες δῆδειν τέτοι
ἀμελήσας, ἐδράξατο τῶν καιριωτέρων, ἀσύντακτα, καὶ μᾶλλον εἶπεν, ἐκχε-
ρὴ καὶ ἀνανταπόδοτα τὰ πρῶτα εἰσας. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἡμῖν ἤδη σόλοικα
καὶ ἀσύντακτα δοκῶντα, χρήματ' ἄττα τοῖς πάλαι ἦσαν, εἰδῶσι ἀκριβῶς τὴν
χρῆσιν αὐτῶν, ἐνεργεῖαι πλείονα τῶν καὶ λόγον συντεταγμένων, καὶ ψυχῇ.
ἰν' ἔτως εἶπω, τῷ λόγῳ ἐμποιοῦντα, αἵτι δὴ αὐτὴν τὴν διάθεσιν καὶ ψυχικὴν
κατάστασιν ἧ γράφοντος περιεῖντα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρεμβατικώτερον·
τὸ δὲ προκείμενον ἔτως ἐπισυνάψαις. Οἶδα τέπιγράμμά με τὸ κλεινόν·
εἶγε ἐπιστάσαι πᾶντως μαθῶν (εἴτ' ἐν ἀναμνηθεῖς) ὁπὸ ἧ εἶχε (ἧ, τῆς χερ-
σῆς εἰκῶν κτ.) ὅτι ἐποιήθη παρ' ἐμῷ τότε καὶ εἰς ἐμὴν ἀδελφὴν· ὁ σύνοικος
γὰρ (ἵνα ἀφωμῶι ἧ σκοπεμένη) ταύτης με τῆς φιλότατης τῶν ἀδελφῶν κτ.

(α) Γεῖτονες ἡμῖν· κώμη γάρ καὶ πολλῶν οἰκῶν σύστημα ἔξω τῆς πόλεως
κειμένων, καὶ ἡ γειτονία· εἰς δέγε κατάληψιν τῶν ἐξῆς ἵσον ὡς ἔδος ἦν τὸ πά-
λαι αἰρεσιν ἐπισκόπου ἧ μητροπολίτης ἧ κατεράχου ποιημένοις, πολλὰς ἅμα καὶ
ταῦτο, ἧ τρεῖς γὰρ, ὡς φησι Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης, αἰρετῆς· εἶδ' ἐν
τέτῳ τὰς ψήφους ἐπάγειν, ἡρημένῳ μὲν καὶ πρὸ τέτοις τυγχάνοντι, ἧ ἔδος
ἧ ἔτω πολλοῖς συμφηφιζομένῳ· διάγας τέτο φησι καὶ Συνέσιος παρακατιῶν, ἐκ
πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιημένοις τὴν αἰρεσιν (ἐκλογὴν) καὶ, ὅτι κα-
λῶν ἔδοξε καλλίων.

μος ψῆφος ἰσχύει. προσεδέντων ■ ἐ δυοῖν εὐλαβεσάτων ἐπισκόπων τῇ γνώμῃ ἔπληθες, οἷς συνετέθηραπτο, ἐ ὧν τῇ πατέρει χειρὶ πρεσβύτερος ἀπεδέδακτο. ἐτύγχανον μὲν ἔ-δ αὐτὸς ἀγνοῶν πάνυ τὸν Ἀντώνιον, ἀλλὰ δι' ὅσον αὐτὸν ἔγνων λόγων ἐ πείξεων, διὰ τοσούτων ἐπήνεσα* προσεῖς δὲ οἷς ἡ-πισάμην καλοῖς, ἀπὸ ἧκεσα, φέρω καὶ γὰρ τὴν ἐμαυτῇ ψῆ-φον ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. ἐ γένοιτ' ἂν μοι βηλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἱερωσιώῳ προσδέξασθαι. ἐνὸς ἔτι δέῃ, ἔ κυριωτάτε μέντοι, τ' ἱερᾶς ■ χειρὸς· τότε μὲν Ὀλβιάταις δέῃ, ἐμοὶ δὲ εὐχῶν.

*) Α' ν υ σ ί ω . 77.

Οὐκ ἐδέλει πρὶμένειν (α) ἄλληλα τὸ φῶς ἐ τὸ σκότος, ἀλλὰ νόμῳ φύσεως πρῆϊσται. ἐπανελθόντες ὑπὸ τ' σῆς πομπῆς Ἀνδρόνικον κατελάβομεν.

Τ ῶ α ὕ τ ῶ . 78.

Οὐδὲν ἂν γένοιτο Πενταπόλει λυσιτελέσερον, ἔ ἔσθ' ἀγα-θὰς ἐ ἀνδρας καὶ στρατιώτας Οὐννιγάρδας πρῶτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, ἐ τ' ἐγχωρίων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ ἐ ὅσοι πώποτε καὶ συμμαχίαν εἰς τὰς δε ἔσθ' τόπας ἀφίκοντο. ὁκείνοι μὲν τῷ (α) ἐδεπώποτε πολλαπλάσιοι ἐλάττοσι τ' πολεμίων με-

*) Ο' Α'νύσιος ἔτος ἡγεμονῶν ἦν ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ· παραλυθέντος δὲ τότε τῆς ἀρχῆς ἡγεμόνευσεν Ἀνδρόνικος ■ κακοποιός, περὶ ἃ ἐγραψε τόσα ἐ τόσα· ὧν ἀπάντων προτέρα ἡ παρῶσα ἐπιστολή, ἣν ἐγραψεν Ἀνυσίῳ ἐπανελθῶν τῆς πομπῆς δι' ἧς πρῆπεμφαν αὐτὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως. εἰκάζει δὲ τὸν μὲν Α'νύσιον θωπὶ, τὸν δὲ Ἀνδρόνικον σκότει. (α) Ε' ν ἄλ· παραμένειν.

(α) Οἱ ἐγχωριοὶ καλέμενοι, ἐ μὴν ἀλλὰ ἐ οἱ πώποτε καὶ συμμαχίαν εἰς τὰς δε τὰς τόπας ἀφικόμενοι, ἐ εἰ πολλαπλάσιοι εἶεν (τῶν πολεμίων

μετὰ τῶν θάρρειν σωλιώχθησαν· ἔτοι δὲ δις ἤδη καὶ τρεῖς πρὸς
 ἄνδρας ὑπὲρ χιλίας τὸν ἀριθμὸν, μόνοι τετταράκοντα μετὰ
 Θεῶν, καὶ σὺ στρατηγὸς παρετάξαντο, καὶ νίκας τὰς μεγίστας καὶ
 καλλίστας ἀνείλοντο. τῷ δὲ εἰς ὅψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων
 ἔσθ' μὲν, ὑπὸ πωλεκότες, ἔσθ' δὲ, ἀπεληλακότες, τότε μετέω-
 ρα τὴν χώρας ἔτι πρηνεῖσι, καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν πολεμίων φυ-
 λάττεσιν, ὥσπερ σκύλακες αὐλῆς προσήδησαντες, ἐφ' ᾧ θη-
 ρίον ἐκ ἐναλείται τῇ ποίμνῃ. ἀλλ' ἡμεῖς αἰχyunόμεθα ἔσθ' ἀρι-
 στίας, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἰδῶσι (β) δακρύοντας· οἷα
 γὰρ καὶ γελάρασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν ἐκ ἀπαθῶς ἀναγινω-
 σκομένων ἀκήκοα, ἀξιῶ δὲ μηδὲ σὲ τιῶ ἱκεσίαν αὐτῶν παριδεῖν·
 δέονται γὰρ δὴ σὺ μὲν δι' ἡμῶν, βασιλέως δὲ διὰ σὺ δέησιν, ὡς
 εἰκὸς ἡμᾶς ὡς, ἐκείνων σιωπῶντων (γ) ποιήσας, μὴ κατα-
 λεγῆναι ἔσθ' ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις (δ)· ἀλλ' οἱ γὰρ ἂν ἐαυ-
 τοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιτο (ε), τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφαιρεμένοι,
 εἰ μήτε ἵππων ἔξοσι διαδοχῶ, μήτε ὀπλων παρασκευῶν,
 μήτε δαπάνῃ γωνισαῖς ἀνδράσιν ἀρκῆσαν. μὴ σύγε, ὡς με-
 τ' αὐτῶν ἀριεῦ, μὴ πρὶν ἔσθ' στρατιώτας εἰς ἀτιμότεραν τάξιν
 χωρῶντας, ἀλλ' ἔτοι τε μλύντων ἄσυλοι τῶν γερῶν ἐν βεβαίῳ
 (ς) τὸ πρότερον ἀξίας (ὃ γένοιτ' ἂν, εἰ διὰ τὴν σῆς ἀναφορᾶς ὁ
 φι-

ἡλι:) ἐδεδώποτε δ' ἐν συνηχθῆσαν (ἡλθον εἰς χεῖρας) μετὰ θάρρους καὶ
 τόλμης στρατιωτικῆς, πολεμοῖς, καὶ εἰ ἐλάττονας σφῶν εἶεν. (β) Δέον,
 αὐτῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἡρίευσαν, τιμωμένους χαίρειν, οἱ δὲ, θρηνησὶν ἀτιμα-
 ζόμενοι. (γ) Καὶ εἰ εἰσιώπων ἐδὲν ἦσαν ἐκεῖνοι. (δ) Ἐντεῦθεν δὴλον ὅτι
 οἱ Οὐνιγάρδοι ἔτοι καὶ συμμαχίαν, ἣ καὶ μισθῶ ἐτύγχανον στρατευόμενοι.
 (ε) Ἐαυτοῖς μὲν, ὡς μηδὲνα πόρον πρὸς τὸ ζῆν ἔχοντες, ἡμῖν δὲ, ὡς μὴ
 πολεμῶντες ὑπὲρ ἡμῶν τῆς στρατείας παραλυθέντες. Ἐμοὶ δέγε δοκεῖ
 ὡς τὸ καταλεγεῖναι ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις, ἐκ ἧν στρατείας παραλυθῆναι,
 ἀλλὰ δωρεῶν βασιλικῶν καὶ προνομίων ἀφαιρεθῆναι. Ἐξω μὲν τῶν ἐγ-
 χωρίων ἀριθμῶν ὄντες, ἐκαρπῆντο, ἐντὸς δὲ γλυόμενοις γένοιτ' ὡς ἀποβαλεῖν
 ὡς καὶ χρεὶς ἦδη, ἀλλὰ μὴ καὶ χάριν, καὶ αὐτῶν δὴ τέτων καὶ μόνων ἕνεκα
 ὡς πρότερον στρατευομένοις. (ς) Βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον ἔχοντες τὴν προτέραν

φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μάθοι, πόσον ὄφελος ἐγένοντο Πενταπόλει) καὶ δεήσῃτι βασιλείῳς ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τοῖς σπουδαῖς ἡμῶν δέησιν ἑτέραν, ἄνδρας ἑκατὸν ἐξήκοντα τοῖς τετταράκοντα τέτοισι ἀποστείλῃ. μετὰ δὲ Θεῷ, τίς οὐκ ἂν ἀποφύγῃτο διακοσίαις Οὐννιγάρδας, καὶ γνώμῃ καὶ χεῖρα τέτοις παραπλησίαις, ὧν ἔχῃς ἐπαινεῖν τὸ πρῶτον (η) τὴν γνώμην, σὺ στρατηγὸν ἀρκέσειν εἰς τὸ διαπολεμῆσαι βασιλεῖ τὸν Ἀσσυριανὸν πόλεμον; καὶ τί δὲ καταλόγων πολλῶν, καὶ τὴν φοιτήσεως κατ' ἐνιαυτὸν δαπάνης τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι; χερῶν δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν (θ).

Ἀνασσίω. 79.

Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα χήσιμος Εὐαχρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ (α). ἔδεν γὰρ ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἀδικημένων. ἄρχει γὰρ παρ' ἡμῖν ὁ Βερβρονικὸς Ἀνδρόνικος, ἀποφράς ἄνθρωπος, παλαμναῖαν ἔχων καὶ γνώμῃ καὶ γλώττῃ. ὅς ἐστι μὲν ἐμὴ καταφρονεῖ, πρῶτον ἔδεν, ἀλλ' αἰχμαλωτῆρα μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι. ἔτος ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν ἑρμῆν. νῦν τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόδῃτον κεφαλῇ, χῆμα Πενταπόλει πένδεμον ὀφειτέθεικε, δακτυλίδας, καὶ ποδοσφάρας ὀξυρῶν, καὶ ξένα ἅττα κολαστήρια κατ' ἐδενὸς τῶν ἀδικούντων. πάντῃ τὸ νῦν (β) ἔξισι τῷ βελομένῳ ἀδικεῖν

ἀξίαν. (η) Μαλλον ἢ τὴν χεῖρα, τὴν δύναμιν. ἐπαινεῖται γὰρ τῶν στρατιωτῶν οἱ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας αἰμοχαρεῖς καὶ θηριώδεις, πρὸς δὲ τὰς ὑψηλὰς πράξεις. (θ) Ἀντὶ τοῦ, ὁλίγων μὲν καὶ ἀνδρείων, ἀλλὰ μὴ πολλῶν καὶ ἀχρείων.

(α) Ὡς μὴ δυνήθεις ἀπαλλάξαι αὐτόν, ἧς ὁ Ἀνδρόνικος ἐκέλευσεν αὐτὸν ἔχειν προσωπικῆς λειτουργίας. ἢ γὰρ ἐπιτάξας αὐτῷ δασμοφορεῖν τῷ δημοσίῳ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ προσωπῶν, ὅπερ ἀπέπειν ὁ νόμος τοῖς κληρικῶσι, ὑπὲρ μόνων τῶν ἐκείνων λειτουργεῖν, εἴτ' ἔτι δασμοφορεῖν αὐτὸς κελεύσας. Κατὰ τὸ ἐρμηνεύσειν, εἰ βέλαι, καὶ τὸ ἀξιοῦται συντελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβουλοι κτ. τῆς 38, ἐπιστολῆς. τὰ γὰρ ἐκεῖ γραφέντα ἐξ εἰκασμῶν καὶ μόνον ἐγγράφησαν. (β) Τόγε νῦν ἔχον. ὁδὲ νῦν. ἔδεν γὰρ μέλει αὐτῷ τιμωρῆσαι τὰς

κεῖν· καὶ δὲ τῷ σωτελεόντων ὑπὲρ τῶν βασιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὁτιῶν
 ὀφειλόντων (γ)· δεινὸς γὰρ ἀνὴρ ὑποδέσσει, ὅθεν εἰσρέει, τῇ
 τε αὐτῷ καὶ τῇ Θόαντος φύσει πεπλάσας· ὃν δὲ τῷ δεσμοῦ
 ὄντα, ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τῷ στρατιωτικῷ χρυσίῳ, τῷ καλε-
 μένῃ Τιρωνικῷ· καὶ σωῆψε τὰ αὐλαναῖα (δ)· καὶ αἰεὶ τι καὶνὸν
 ἐπὶ παλαιῷ κακόν (ε), ἐφ' ᾧ καὶ φύλα καὶ δήμους ἀκίξεως (ζ)· καὶ
 γὰρ ὅτι ἐδὲ τοῖς ἔχουσι καὶ πλεονέσιν ἀμαξιογῶτοι ἀναχωρῆσαι,
 ἀλλ' ἔως ὃ πάντες οἵκαδε βαδίζει τὸ χρυσίον οἷσων, ὃ δεσποτικῆς
 ἡλότης (η), καὶ παρ' ἐνὶ τῷ δακτύλῳ ἐγένετο (θ). ὅταν δὲ πορφά-
 σεως ὁποῖα δυναμένης αὐτὸν ἐσιᾶσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλεινίας
 ἐφεδροὶ (ι)· ἐν ὁκείνοις χαρίζεται τῷ πάτρῃ (κ). ἀλλὰ μοι δοκεῖ

ἀδικῶντας. (γ) Οἱ γὰρ δι' ὀφειλὴν καθειργνύμενοι ἐχὶ καὶ αἰκίζονται ἐν τῇ
 ἐκκλή· κακέρων γὰρ τὸτόγε.

(δ) Ἐκ τῆς Αὐλῆς (ἥτις δηλὸς καὶ τὸ ἀρχεῖον, εἴτ' ἐν τὸν βασιλικὸν οἶ-
 κον) Αὐλαναῖα παρωνομαζομένη ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα εἰς διατροφὴν τῶν ἐν τοῖς
 ἀρχείοις, εἴτ' ἐν τῶν παλατιῶν ξυνοισφύρειν ἐτάχθησαν καὶ κεφαλὴν χρημά-
 τα. Ὁ γὰρ Ἀνδρόνικος ἔταξε τὸν Θόαντα, συνάμα τῷ στρατιωτικῷ χρυ-
 σίῳ καὶ τὰ Αὐλαναῖα ἀπαιτεῖν· καὶ τὸτο βέλετο, τὸ, συνῆψε τὰ Αὐλαναῖα,
 τῷ στρατιωτικῷ δηλαδὴ χρυσίῳ· δοκεῖ δὲ τῷ τε στρατιωτικῷ χρυσίῳ, καὶ τῶν
 Αὐλαναίων τὴν εἰσπραξὶν κακίξαι ὁ Συνέσιος, ὡς παρὰ, εἴτ' ἐν ὑπὲρ τῆς
 διατεταγμένης φορολογίας, εἴτ' ἐν δασμοφορίας γεγονουῖαν ἐπ' Ἀνδρόνικον· ἐ-
 πεί ἡ νενομισμένη φορολογία (δοσάδοτε γὰρ φησι, τὰ Καίσαρος Καίσαρος
 καὶ αὐτῷ, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· ἐξὶ δὲ τὸ μὲν τέλος
 ὑπὲρ τῶν κινεμένων· ἐδὲ φόρος ὑπὲρ τῶν ἀκινήτων ἐσιῶν) ἔδενός ἀλλ' ἡ
 τῆς στρατοπέδου καὶ τῶν Αὐλαναίων ἔνεκα, ἐδὲ ὅτε δὲ καὶ ὑπὲρ ὁδοσρωσιῶν καὶ
 γεφυρῶν γινόμενη, ἐκ ἑστὶν ἐν κἀκῇ· κακίξοιτο δ' αὖν ἄλλως τῆς δόξης αἰ-
 κίξεσσι, ἡ καὶ τῶν εὐπόρων τῆς ὑπὲρ τῶν ἐσιῶν μὴ ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον
 συντελεσθῆναι, ὡς ἐποίησε Ἀνδρόνικος τὰ κολαστήρια, φησὶν, ἐξευρῶν ἐ καὶ τῶν
 ἀδικούντων, καὶ δὲ τῶν συντελεόντων ὑπὲρ τῶν ἐσιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὁτιῶν
 ὀφειλόντων εἴτε δηλαδὴ δημόσιον, εἴτε ἰδιωτικόν. (ε) Ἐπινεστ, ἐξευρῶν.

(ζ) Τῶν ἰδιωτικῶν ὀφειλόντων, καὶ ἓν ἐν τῷ δεσποτικῷ αἰκίζομένων,
 τῆς τὰ δημόσια εἰσπραττομένης εἰκὸς ἅμα τε καὶ ὁμοῦ καὶ φύλα καὶ δήμους αἰκί-
 ζεσθαι. (η) Τέτυπται, ὡς οἱ ἀσάχνες ἐν ἄλλῳ καταπεπᾶνται. (θ) Καί τι-
 νας τῶν δακτύλων ἐν τῷ τυπτεῖσθαι ἀπέβαλε. (ι) Τ' ὑποδέσσει, ὑποκείμενον,
 ὅλη τῆς ἀριότητος αὐτῶν· τῆς δὲ κρατήσεως εἶχεν ἐν δεσποτικῷ ἐπὶ θα-
 νάτῳ, ἵνα ὑγιάνῃ ὁ Τ' παρχος ὡς παρακατιῶν ἐκτίθῃσιν. (κ) Θεραπεύει,

τοιῦτος ὢν (λ), πονηρῶν δαιμόνων παρονοίας τυγχάνειν, οἱ βέλον-
ται μὲν ἐπαυεῖσθαι καὶ εὐτυχεῖν τὰς παλαμναυοτάτας ψυχὰς,
αἷς ὀργάνοις διώκονται λεγέσθαι πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς. ἀπὸ τέ-
των (μ) ἐν παρασκευάζουσιν αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ ἡγναιῷ· καὶ τοι-
πῶς εὐλογον (ν), οἳ τις ὑπερύψωσε τὸν ὑψηλόν, καὶ τὸν ταπει-
νὸν ἐταπείνωσεν, ἐφ' ᾧ πᾶς μὲν μέτριος καὶ παῖς τὸν τρόπον,
ἐν Καρὸς μοίρᾳ καὶ ἀτιμῶς, διώκονται δὲ μόνοι Ζηῶς καὶ Γάλιος,
Ζηῶς ὁ παῖς πέρυσσι εἶναι διπλῆς φόρῃς (ξ), οἳ ἀπειλεῖ
τὸν ἐμὸν ἀδελφόν Ἀναστάσιον (ο) παραπρεσβεῖας (π), καὶ διώξεσθαι,
καὶ αἰρήσειν; ἔτος μέντοι ἐκόντος αὐτοῦ διώκεται, Γάλιος δὲ ἄ-
κοντός τε καὶ κλάψοντος· καὶ κατ' ἑδενός· ἔτι, ὡς κατ' Ἀνδρο-
νίκου γέγονεν ἰχυρότερος· ἐγκραγὼν ᾧ αὐτῷ δὶς πρὶν καὶ τρίς, καὶ
τοῖς ὅξιν ἀμάξης λοιδορησάμενος, καὶ πάντα ἐπανατεινάμενος,
ἅπῃ ἂν εἰρήσθαι καὶ παρ' ἐμῶς ἔσται παντός ἂν ἐτιμησάμενος, ἀπέδει-
ξε τὸ κάταγμα μὴ ἀντὶ λέοντος· καὶ ὅξιν ὁκνεῖν λεγέται κα-
δάπῃ ἀνδραπόδῳ, παρ' ὅσον ἀδεῶς ἐδὲ ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψι-
θυρίζειν καὶ ἔσται δεσπότης τοῦ μᾶ· τῆτο δὲ δήπεθεν (ρ) ἔξεσι τοῖς
οἰκέταις ποιεῖν, Ἀνδρόνικος δὲ ἐδὲ τῆτο (σ)· τὸ ᾧ ἀλόγιζον
ἀνδρεῖον (τ) μὲν ἔδαμῃ, παρὰ δὲ εἶναι καιρὸς, δειλόν τε καὶ θρα-
σύ γίνεται (υ), τῆτ' ἔστιν ἀπάνταχ' (φ) πονηρὸν· ὁ θαυμαστός
Ἡρῶν,

κορέννυσι τὴν θηριότητα. (λ) Ἐπεὶ τοιῦτός ἐστι. (μ) Τῶν κοινῶν συμφο-
ρῶν. (ν) Ἐπολαμβάνουσι ἡγναιῶν τὸν τοιῦτον, ὃς ὑπερύψωσε τὸν ὑψηλόν καὶ
ἐταπείνωσε τὸν ταπεινόν, ὅπερ δειλοτάτης ἔργον ἀλλ' ἐπὶ ἡγναιῶν· τέραντιόν γὰρ
ἂν ἐποίησεν, εἶπερ ἄρα. (ξ) Ὡς καὶ τῇ στρατιωτικῇ χερσὶ καὶ τῶν Αὐλα-
ναίων ἢ εἰσπραξίς ὡς διπλὴ τυχὸν ἐκακίζετο τῷ Συνεσίῳ. (ο) Σὲ δηλ.
τὸν ἐμὸν ἀδελφόν· πρὸς γὰρ αὐτὸν τῆτον ἢ ἐπιστολὴν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τῆς
ἐπιγραφῆς καὶ ἔσται τέλος τῆς ἐπιστολῆς. (π) Ἐν τῷ διαπρεσβεύουσιν προδοσίας.
(ρ) Τὸ ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψιθυρίζειν καὶ ἔσται δεσπότης. (σ) Ἐνῆλλαξε τὸ ἡγ-
μα, δῖον, Ἀνδρόνικος δὲ ἐδὲ τῆτο (τὸ καὶ Γάλιος ἐν γωνίᾳ ὑποψιθυρίζων)
ἔξεσι. (τ) Διὰ γὰρ ἀλογίαν ἐκπίπτων τῆς μεσότητος, ὅτε μὲν εἰς ὑπερ-
βολὴν τὸ θράσος, ὁ δὲ εἰς ἑλπίσιν τὴν δειλίαν ἐκκλίνει. (υ) Ὡς καὶ Ἀνδρόνικος

Ἡρῶν ἀξίως αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ πρὶ αὐτῷ (χ), ἀνγε-
 δὴ διαγέννηται (ψ)· διετέθη γὰρ ἔτις ὑπ' αὐτῷ ἔσσιωται τῇ
 μοχθηρίᾳ ■ ἀνδρώπῃ, καὶ κατ' ἡμέραν ἀπορρήγνυται, καὶ οἷς ἡ-
 κησε δεινοῖς, καὶ οἷς ἔπαχεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς τ' ἑα-
 νατηφόρῃ σωτηρίᾳ, δύσελπις εἶναι τιμῇ ἑαυτῷ ζωὴν καταλήψε-
 ας (ω). καὶ ἔπω τότε Θόας ὑπὸ τ' ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας (α 2) πα-
 ρῶν· νυκτὶ γὰρ ἑτός· εἶναι ■ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς εὐχρησιν ἐπιτερί-
 σαι Δεκέλειαν (β 2), τὸ ἀπορρήτον τ' ὑπάρχων (γ 2) διακομίσας
 ἐνύπνιον, ὃ βέλεται μὲν τῷ ἐνθάδε τεθνήσκειν τινὰς, βέλεται
 δὲ δεδέσθαι τινὰς· καὶ δεδενταὶ παρ' ἡμῖν ἀνδρωποὶ διὰ τὸ ἐνύ-
 πνιον τὸ ἀπορρήτον. οἱ δὲ, ἀπ' ὑδεμιάς φαινομένης αἰτίας ἀποθνή-
 σκει· καὶ γὰρ εἰ μὴδέπω τεθνήκασι, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήξονται·
 τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς μάστιξιν, ἀπολώλασι· τὸ δὲ ἐπὶ τῇ τῷ σω-
 μάτων ἰχυρί, ζῶσιν ἔτι μέλει ταύτης τ' ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπω
 τὰ θάμματα. ἀλλ' ἔχ' ὑγιανεῖ, φησὶν, ὁ μέγας Ἀνθέμιος,
 ἔδὲ παύσεται πυρέττων ὁ Ῥωμαίων ὑπαρχος, ἂν μὴ Μαξι-
 μῖνος καὶ Κλενίας ἀπολῶνται· ταῦτα Θόας ἡσυχῇ θρυλλεῖ·
 διὰ τῷτο ἔδὲ εἰσφέροντος (δ 2) ἀνέχεται Μαξιμῖνος. ἀλλ' ἀνα-
 σοβεῖ πάντας ὁ Ἀνθρόνικος, ἐστὶ ὠνεμένους τὰ Λευκίπῃ· πρὸ-
 κείται γὰρ ἐπὶ τὸ πληρωθῆναι τὰ δημόσια, ἀλλὰ ἐστὶ ὑπάρχων
 ὑγιαίνειν· οἵτινες εἰσκληθέντος οἴκοι Θόαντος μόνῃ, ἔσ' σοφι-
 εῖς (ε 2), φησὶ, μόνῃ παρόντος ἐξενιόχασιν πρὸς αὐτὸν τὸ ἐ-
 νύ-

θρασυῖς μὲν, εἰσπράττων καὶ αἰκίζων, δειλὸς δὲ τοῖς ἐξ ἀμάξης ὑπὸ Γυλῆς λοιδο-
 ρούμενος. (φ) Κατ' ἐκότερα τὰ ἄκρα· ἢ ἐν παντὶ καιρῷ. (χ) Τῷ Ἀνθρόνικῃ.
 (ψ) Ἐπίσημη. (ω) Ἰσως ἀναλήψεσθαι (ἀνακτήσεσθαι). (α 2) Τῆς εἰς τὸ στρατοπέ-
 δον· ὡς γὰρ τὸ στρατιωτικὸν διακομίζων χρυσίον, καὶ καὶ πρᾶκτορ ἦν, ἐνδόξως
 εἰς Ἀνθέμιον τὸν ὑπαρχὸν ἀπεδήμησεν. (β 2) Ὡς περ οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς
 Πελοποννησίοις ἐπιτερίχσαν τὴν Δεκέλειαν. (γ 2) Πληθυντικῶς αὐτὸν τὸν
 Ἀνθέμιον ἐνοεῖ, ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς δηλοῖ λέγων, εἴτα ἀπ' ὧν ἕτερος ὄναρ ὀρεῖ,
 μάλλον δὲ ἰδεῖν λέγει ὑπὸ Θόαντος. (δ 2) Χρήματα. (ε 2) Τῷ μόντεως
 τυχόν, ἢ ἔσ' ἐνείροκεῖται.

νύπνιον. καὶ οἱ λιμένες (Ζ2) ἐκλείδυσαν (η2), ὅσαγε δὲ Θόας ἔμνυσιν, ἕως αὐτὸς ἐκπλεύσας φθάσῃ, καὶ πρὸς Ἀνδρόνικον ὀξενέγκῃ τὸ ὑπὸ ῥήτον, ἵνα μὴ λάθῃ τις (Θ2) διαφράς τῆς ἀξίων ἀντὶ τῆς Ἀνδρμίδος τεθνάναι ψυχῆς. εἶτα ἀφ' ὧν ἕτερος ὄναρ ὁρᾷ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, Πεντάπολις ὑπαρ πέπφαγε πονήρως· Ἀνδρόνικος γὰρ ὁ τὰ τοιαῦτα (ι2) πισευθεῖς, καὶ εὐεργέτης τῷ εὐτυχῆς τῆς ὑπάρχων οἰκίας ἐσόμενος, μάννεται ἐκπάγλως πίστως Θόαντι, ἔδεδε τι οἶδε τίναιν ἀνέρας ἔδεδε Θεός· κρατερῇ δὲ ἐλύσα δέδυκεν. ἐν τέτοις τῇ πατρίδι τῆς πωραγμάτων ὄντων, ὅσα ἐδέχθη Εὐάργιος μάντεως εἰς πωραγορέουσιν ἔπονῃρως ἀπαλλάξῃν εἰς τὸ δικαστήριον ἀπελθόντι (κ2)· ἀλλ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἀντικρυς, καὶ πρὸς τῶτον, ἔδεδε πρὸς ἐκείνον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Εὐάργιον ὀξήγγειλε τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῆ, καὶ ἔχεδεν τῇ λειτουργίᾳ ἐδελοντὴν ἐκέλευσεν, ἐάν σωφρονῇ· πάντως γὰρ ὑποφανεῖς τὴν καταδικάζουσιν. ὑπολελόγημαι (λ2) δὲ καὶ Θεῷ, καὶ τῷ θεῷ Διοσκαρίδῃ, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος ὢν ἐντιμότερον γέγονα, τάγε ἀνθρώπινα· ἀδενέστεροι δὲ ὢν ἰχυροτέρη. καὶ Ἀνδρόνικος ἀπόντων μὲν ἡμῶν τὴν δυνάμιν ἐδεδράπευσε (μ2), διὸ καὶ γέγονε δις ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἀγώγιμος· παρόντι δὲ ἔτῳ ληῖται νῆ τὴν ἱερὰν ὑμῶν κεφαλῇ, ὡς ἐπειδὴ μοι σιωπέσεν ὑποβαλεῖν τῇ παιδίῳ τὸ φίλτατον, καὶ ὀξήγαγον ἐ-
μαυ-

(Ζ2) Τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (η2) Ἄμα τῷ ἐκπλεῦσαι τὸν Θόαντα. (Θ2) Πρὸ τῆς ■ Θόαντος ἐπιδημίας, μαθὼν τὸ ἐνύπνιον. (ι2) Τὸ ὑπὸ ῥήτον ἐνύπνιον δηλ.: (κ2) Τὸτο διπλὴν παρέχει τὸν νῦν ἢ εἰς ἀπέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον ζητήσων καὶ νόμους ἀπαλλαγῆναι τῆς λειτουργίας, ἢ εἰς ἀχθῇ ὑπ' Ἀνδρόνικος εἰς δικαστήριον ὡς ὧν ἐκ ἔχῃ τῆς λειτουργίας. (λ2) Φαίνεται ἐκ τούτων ἐγκληθεῖς ὑπὸ τε Διοσκαρίδου καὶ τινῶν ἄλλων, ὡς ὧν τὸν ὑπ' αὐτῷ πρεσβύτερον ὡς ἐπίσκοπος ἐκ ἀπῆλλαξε τῆς δημοσίου λειτουργίας. (μ2) Μεσσίταις ἡμῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔσιν ἀπὸ Πενταπόλεως ἐχρήματο ὡς μὴ καὶ δεύτερον εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπὸ τῶν ἐναγόντων, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀλε-

μαυτὸν κρατηθεῖς ὑπὸ τῆ πάθης· οἶδα γὰρ ὅτι θῆλός ἐμι πρὸς
 τὸτο πέρα τῆ δέοντος· νῦν δὲ λογισμῷ τῆ πάθης ἐκράτησα,
 ἀλλ' Ἀνδρόνικος ἀντιφρίγγαγε, καὶ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφο-
 ραῖς τὸν νῦν ἔχειν ἐποίησε· καὶ γεγονασίμοι συμφοραὶ παρα-
 μυθίαί τῃς συμφορῶν, πρὸς ἑαυτὰς ἀνδέλλασται, καὶ πάθει πά-
 θος ἐκκρέσσει, ὀργὴ συμμιγῆς λύπῃ τῷ ὅπῃ τῷ παιδίῳ λύ-
 πῳ. οἶδα ὅτι μοι μαντευτὸς ἢ θάνατος εἰς κυρίαν τῆ ἔτης ἡ-
 μέραν· καὶ γέγονεν ἐαίνη κατ' ἡμετέραν· ἡ δὲ ὁμῶς μετα-
 βολῆς βίη, ὅς ἔχει νῦν ἐμπανηγυρίσας αὐτῷ, καὶ τιμῆς ἀν-
 δρωπίνης, καὶ πάσης γλυκυθυμίας παρ' ὅστινα ἔν τε πρότε πε-
 φιλοσοφικῶτων ὑπελελευκώς, ἐχ' ἥττον διὰ τὰ θύραθεν, ἢ
 διὰ τὴν παρασκευὴν τῆ ψυχῆς, αἶμα πάντων ἀφηρημένος αἰσθά-
 νομαι. τὸ μὲν ἔν μέγιστον τῆ κακῆς, ὁμοί καὶ δύσελπιν τὸν
 βίον ποιεῖ· ὅσα εἰσὶν ὑπερυγχνάνει ἐν ἱκεταῖς Θεῷ, νῦν
 πρῶτον οἶδα μάτῳ εὐξάμηνος, ὅς τῷ μὲν οἰκίαν κακῶς ὀρῶ
 πρᾶττεσθαι, τῷ δὲ πατρίδα δυσυχῆσθαι οἰκῆν ἀναγκάζομαι·
 καὶ πᾶσιν ἐκκείμηνος ἐφ' ὃν πρὸς ἀνακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν
 ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, πρὸς αὐτὴν ἔχον Ἀνδρόνικον τὸν κολοφῶνα
 τῆ κακῆς, δι' ὃν ἐδὲ ἀκαρῆ καρτεῖναι τῷ σωτῆροί μοι χολίῳ·
 ἀλλ' ἐμὲ δὲ μηδὲν ὄφελος ὄντα μηδενί, πάντων πρὸς ὁρῶντων,
 καὶ τῷ ἀδένειαν ἡμῶν διελεγχόντων, ἀνέχεσθαι. πρὸς ταῦτα
 δέομαι, πάντῃ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν μὲν ὑμῶν (ν 2), διαφε-
 ρόντως δὲ σὺ τῇ φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· σὺ γὰρ
 δὴ φήμῳ ἔχεις πρὸς αὐτὴν ἀνδρὸς λυσσῶντος· εἴτις σοι διώαμις
 πάρεσιν· ὑπὲρ Σωεσθε γὰρ μάλλον, ἢ ὑπὲρ Ἀνδρόνικου δικαιο-
 τερος ἂν εἴης αὐτῇ χρώμηνος· ἀπάλλαξον κατηφείας Πτολε-
 μαῖδα τῷ λαχῶσάν με πόλιν, ὅσα ἐμὲ γ' ἐδέλοντος (ξ 2) οἶ-
 δεν ὅ πάντα ὀρῶν ἐφθαλμός τῆ Θεῷ. ὅσα οἶδα ὑπὲρ τίνων ἐκ-
 τίνω

ξανδρείας Ἐπὶ ἀρχὴ ἀχθῆναι, ἐφ' οἷς τὸ πρῶτον ἤχθη. (ν 2) Διοσκουρίδης καὶ
 σκ. (ξ 2) Τὸ λάχος, εἴτ' ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ κλήρον τῆς πόλεως ὡς οἶδε κτ.

πίνω τοσαύτας δίκας. καὶ εἶπω, φησὶ, Θεῶν ἐπιφθονοὶ πρότερον ἤμεν, ἀποχρόντως τετιμωρόμεθα. ἀλλὰ ταύτῃ γε τῷ φωνῷ ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνα καὶ ὑπὲρ Κλεινίης (ο 2), ἃς ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅς τις ὠμότατος δαιμόνων ἠλέησεν· ὅξυ-
ρήθων δ' λόγῳ Θόας τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀ-
μείλικτοι.

*) Θεοφίλῳ. 80.

Εἰ γὰρ μὲν αἶος ὡς τῷ πατρικῷ προσάγματι καὶ χεῖρα καὶ γνώ-
μῃ ὑπηρετῖν εἰσενεγκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι κάλλιον Ἀμπέ-
λιος ἐσκέψατο πρὶν ἢ ἑαυτῷ λυσιτελεῦντων, ἢ Νίκαιος ὑπὲρ
δ' πῶς ἀλλοτριωθεῖν τ' ἑαυτῆς. ὅτε γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον ἀπῆρεν
(α) οἶδα καλῶς, ἢ τ' ὅπῃ τίσιν ἐπανήλθεν (β), ἢ τ' ὅπῃ τίσιν
αὐτῇς ἀποδημεῖ· πῶς γὰρ, ὃν ἢ τ' εἶδον, ὅτε πρὶν αὐτῇ τι σαφές
ἀπηγγέλλετο, ἀλλὰ τῷ ὅπως οὕτως τ' ἱερᾶς σε χεῖρός, ἕτερός
τις ἐκόμισε, καὶ ταύτῃ ἀντήτησεν, ὡς ἤδη Νικαῖος λύσαντος
τὸ παρυσμῆσιον (γ). καὶ ἔκ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν, ὁ δ' ἡγεμῶν
εἶδεν, ἢ ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ κείνος ἢ τ' εἶδεν, ἢ τ' ἤκουσε. πῶς ἂν
ὅτι Νίκαιον νικᾶν ὑποφύριον ἐν ἀρχῇ διατυμῶμεν· ἀλλ' ἀντὶ (δ) τέ-

τς

(ο 2) Ὅτι κακεῖνοι εἶπω Θεῶν ἐπιφθονοὶ ἦσαν καί:

*) Ἀμπελίῳ καὶ Νικαίῳ Ἀδελφῶν ὄντων, ἐμὴν καὶ ὁμομητρίαν, ἀλλ' ἐτεροθα-
λῶν, ὁ Ἀμπέλιος τὰ μητρῶα δ' Νικαῖος κατ' ὀλιγωρίαν ἐκείνῳ ἰδιοποιήσατο.
ὑπὲρ δὲ τούτων ὁ Νίκαιος, ἣν κατὰ Θεοφίλου τῷ Συνεσίῳ ἐκόμισεν ἐπιστολὴν,
(ἐν ᾗ ὁ Θεοφίλος καὶ τὸν ἡγεμόνα διὰ Συνεσίου συνεκίλει) δι' ἑτέρου τῷ Συνε-
σίῳ δέξας, ἀπέκλευσεν ἐδωτέρῳ τούτων ἐμφανιδεῖς· καὶ ἔπως ἀπηλοτριώθη τῶν
ἑαυτῆς. ὁ γὰρ Συνέσιος ἀπολογίαν ἑαυτῆς πρὸς Θεοφίλον ποιῆσαι διὰ τῆς πα-
ρέσεως ἐπιστολῆς· εἰς Νίκαιον μὴ ἐμφανιδέντα αὐτῷ, τὴν αἰτίαν μὴ πε-
πληρωῆσθαι τὸ πατρικὸν αὐτῆς πρόσαγμα ἀναφέρειν.

(α) Εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ἐχρὴν γὰρ αὐτόν εἰπεῖν τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ Συνε-
σίῳ ὅτι ὑπὲρ τῶν μητρῶων ἀπαίρει, (β) Ὡς μὴ ἐμφανιδεῖς μοι. (γ) Τὸ,
ὡς ἤδη ἐν παραλήλῃ ἐστιν ἂν τῷ δ', ὅτε ἤδη ἔλυσται. (δ) Ἰσ'· ἀλλ' ἀντὶ.

τε (ε) πολλά κἀγαθὰ ὅσα φέρεσιν ὦραι τοῖς γεωργοῖς ἔχοντα· πλείω δ' ἂν ὤ, εἰ καὶ τῆς μητρῶν ὀκράτησε.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 81.

Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων (α) ἀφελέας με διώταται, ἀλλὰ βέλεται ὅσα γε διώταται (β).

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν εὖνιν ἔθηκεν.

Ἀλλὰ τόγε παραιεῖς τὰ βέλτιστα καὶ τίθεας (γ) τοῖς ἀδικεμένοις, ὥς ἀφαιρήσεται· μὴ γὰρ καὶ τὴ γνώμης ἡμῶν (δ) κατιχύσεις. μισῶ μὲν ἔν ἀδικίαν· ἔξεσι γάρ· κωλύειν δὲ βελοίμην μὲν, ἀλλὰ καὶ τὸτο τ' ἀφαιρεθέντων ὅτι, καὶ οἴχεται καὶ τὸτο παρὰ τῆς παιδίων. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι ὡς ὅτε καὶ γὰρ φίλοις ὄφελος ὤ· καὶ σύ με ὀκάλεις ἀλλότριον ἀγαθόν, εἰς ἐτέρους δαπανῶντα τίω παρὰ τῆς μέγα δυναμένων αὐτῶ· καὶ ἦσαν ὀκείνοι χεῖρες ἐμαί· νυκτὶ δὲ ἀπάντων ἔρημος ὑπολείπομαι, πλὴν εἴ τι σύ διώῃ· γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ τ' ἀρετῆς, ἀγαθὸν ἄσυλον ἀριθμῶ. σύ μὲν ἔν ᾗ καὶ διώῃ καὶ δύναο, κάλλιστα λεωμένη τῷ διώας· Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανῖαι καὶ συγχρηεῖς, ὅπως ἐπανελθοῖεν τ' ἰδίων ἡμόθυμοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι καὶ ἰδιώταις ἄρχεσι.

Τῷ Ἀδελφῷ. 82.

Τίνα μὲντοι, τίνα παρὰ τῆς οἴος αὐτὸς εἰ παροσῆκει θωμάζεσθαι; τὸν σώφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἐταῦρον,

(δ) Τῷ νικῶν τὸτ' ἐστὶ τῶν μητρῶν κρατεῖν.

(α) Τὰ κατὰ συγχώρησιν Θεῶν γινόμενα, ὑπὸ τῷ δαίμονος φησιν ὁ Σουέσιος γινέσθαι ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην. τὸ δὲ ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν εὖνιν (εἴ τι ἔν ἔρημον) ἔθηκεν, εἰς τὸν Ὀμηρικόν ἐστιν ἐκ τῆς Ἰλιάδος. (β) Ἐπιτρέπη δηλ. παρὰ Θεῶν· πάντα μὲν γὰρ βέλεται, ἀλλ' ἐπὶ πάντα καὶ ἐπιτρέπη. (γ) Βοηθεῖν. (δ) Τὸ γὰρ αὐτεξέσσιον ἡ δὲ Θεὸς ἐδίδει βιάσθαι· ὁ δὲ δαίμων βέλεται μὲν, ἐδύναται δέ.

τὸν προσανέχοντι τῷ Θεῷ κατὰ παῖ, τὸν οἶός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις ἔν τὸν ἄνδρα μετὰ τῷ ὁπιολῆς, ὃ χησάμβρος, ὁ-
ρεῖς ἐ φαῦλον ἐπαυνέτω ἐμέ.

Χρύσῃ. 83.

Οὐχ ὅτι μοι τῷ παιδίων συγγνής ἐστι ὁ Σαυμασὸς Γερόντιος, σιωπῶμι τὸν νεανίσκον τῇ φίλῃ τῇ σῇ· ἐ τῆτο μὲν γὰρ· ἀλλ' ὅτι ὡρέπων ἐστὶ τῷ χρυσῷ Χρῦσῃ τοῖς τρόποις, εἰ δὲ μέ τι καὶ ψυχρὸν εἶπῃ ἐ Γεργιαῖον (α). παντός μὲν τοι μαλῶν ἐστιν ἀληθές εἶπῃ σὲ εἶναι ἀπάσης ἀρετῆς εἶσω, καὶ τὸν δι-
δόντα σοι τὴν ὁπιολῶν ἀξιώτατον ὑπολαβεῖν σε τῷ σιωπῆς.

Τῷ αὐτῷ. 84.

Μῆκος ὁπιολῆς (α) ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τῷ διακαμίζον-
τος· ἀλλ' (β) ὁ Σαυμασὸς Γερόντιος οἶδε (γ) μὲν ὅσα καὶ γῶ, εἰ-
δὲ μὴ πῶς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως εἶχε, διηγήσατο ἂν (δ) καὶ
ὧν ἠπίεσατο πλείονα, τῷ φιλεῖν ἐμέ, ἐ τῷ γλῶτταν ἔχειν
ἀρκῶσαν τῇ γνώμῃ, ὃν ἂν ἰδῆς ἠδέως, εἶδες ὡς ἐγὼ βέλομαι.

Τῷ

(α) Ὡς περὶ ὁ Γεργίας παρὰ Πλάτωνι ἐπαγγελλόμενος εἶτ' ἐν ἀνυχῶν,
ἐ, τι ἄντις βέληται αὐτὸν ἐρωτᾶν, πρὸς πάντα ἔχειν ἐ ραδίως ἐ διὰ βραχέων
ἀποκρίεσθαι, ψυχρὸς ἦν τοῖς περὶ τὸν Σωκράτη, εἶτ' ἐν φορτικὸς ἐκ ἀνεκτός·
διὸ ἐ ἐ πολυτρόπως ἠλέγχετο παρ' αὐτῷ· ἐτω καὶ γῶ, ρησὶ Συνέσιος, σοι
τῷ Χρῦσῃ τῷ πάσης ἀρετῆς εἶσω ὁμότροπον λέγων ἐ οἶον ὁμότιμον τὸν
Γερόντιον, ψυχρὸς ἂν δόξαιμι. Ἐγὼ δὲ ἐ τῆτο φημι ψυχρὸν ἐ Γεργιαῖον,
ἀλλὰ τὸ, χρυσῶν Χρῦσῃ αὐτὸν προσεπειν. ὅπερ ἄντις κολακεῖα ἐστι.

(α) Τὸ τὰ κατ' ἐμαυτὸν εἰς πλάτος ἐκδέσθαι ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐλεγχὸς ἐστὶ
τῷ διακαμίζοντος τὴν ἐπιστολήν, ὡς εἶη ἀνοικείος ἐμοι, ἐ παρὰ τῆτο ἐκ ἐ-
δάρρησα αὐτῷ τὰ κατ' ἐμαυτὸν. (β) Ὁ ἀλλ', ἀντὶ τῷ γάρ. (γ) Περὶ
ἐμέ. (δ) Περὶ ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ. 85.

Δέδεξο μετὰ τ' ἐμφύχε εἰς τὴν ἄψυχον ἐπιστολήν· μετὰ δὲ θαυμαστῶς Γεροντίᾳ ταῦτα τὰ χράμματα, νόμῳ τὸ πλέον (α) ἢ χρεία δὲ προσειπῆν σε γλυκύμηνον. ὅτι ἡμεῖς συζῶμεν τῇ περὶ σὺ μνήμῃ, μυρίων ὅπως ὁλῶν μακρῷ μεγαλοφρονότερον ὁ νεανίσκος ἂν διηγῆσται.

Τῷ αὐτῷ. 86.

Ἐπιστολήν ἐπέδθηκα (α) τῷ θαυμαστῷ Γεροντίᾳ πρὸς τὰς ἱεράν σου εἰς τριπόδητον κεφαλῇ, τ' αὐτῆς ἐντεύξεως παρέξασαν πρόσφασιν· τότε (β) μὲν ἡ αὐτὴν ἴσως δι' ἐμὲ τιμήσεις, μετὰ δὲ τὴν πείραν, ἕτερόν τινα (γ) δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ. 87.

Ὡς Δέδωκα τὴν ὅπως ὁλῶν, ταμίας δὲ εἰς σιτοδότης δὲ Δαλματῶν τάγματος· πάντα δ' ἐγὼ εἶδον Δαλμάτας, ἴσα εἰς εἶδος ἱέας τιμῶν· ὁ δὲ γὰρ εἰς λαχέσης με πόλεως· μόνον ὡς ταῦτα μινύσαι πρὸς σέ· σὸν δὲ τοῖς ἐμοῖς ὡς σωτῆρὶ χεῖσθαι.

Πυλαιμένει. 88.

Ἡρινάς ὑπὸ Θράκης ὅπως ὁλῶν (α) κομισάμενος, ὑπὸ χλῆσται τῷ φακέλῳ (β) τῶν γραμμάτων, εἶπε τις εἶη τὸ κλεινὸν ὅπως
γε-

(α) Τὰ δὲ φιλοκῆ μᾶλλον ἀσπασμῶ, ἢ χρείας τινος ὥσπερ γραφέντα. ὅρα εἰς τὴν 53 ἐπιστλὴν ἥς ἡ ἀρχὴ Μήκος ἐπιστλῆς.

(α) Ἀντὶ δὲ ἐπέδωκα. (β) Ἐν τῇ πρώτῃ ἐντεύξει. (γ) Τιμήσεις.

(α) Συνδεδεμένης ἀπάσας ἐν τῷ φακέλῳ. (β) Τὸ φακέλιν λαθόντος τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐν τῷ φακέλῳ γραμμάτων περιειργάζετο· εἰδὶς γὰρ ὡς

γεγραμμένη Πυλαιμένης ὄνομα· ὡς σὺν ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ
προεντυχεῖν· ἀλλ' ὡς ἔδεν ἑδαμῶ. εἰ μὲν ἔν τυχάνεις ἀπο-
δημῶν, ἀλλ' ἐπανελθοῖς ταχέως τε καὶ καλῶς· εἰ δ' ἐπεδήμεις
ὡρίκα πάντες οἱ γνώριμοι Ζωσίμῳ τὰς ὑποβολὰς ἐπεδίδουσαν,
τῆς ἂν εἴη τὸ παράδοξον, εἴ τις ἐγένετο πρὶ ἐμὲ Πυλαιμένης
μνημονικώτερος.

Τῷ Ἀδελφῷ. 89.

Τέως μὲν ἐπαύττομαι εἰς (α), εἰς ὥστε ρεύματος ἀνδυπε-
νεχθέντος, καὶ τὰ κοινὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια· ζῶτε ὅτι σὺν ἰδιώ-
της (β) ἐν χώρᾳ πολεμικῇ, καὶ μετὰ κλάειν αἰ τῷ ἐκά-
στῃ συμφορὰν· καὶ ἔμινος πολλάκις ὑπὲρ τὰς ἐπάλξεις πηδᾶν,
ὡς ἐφ' ᾧ γε συσφατεύσομαι μεμιδωμένον (γ), ἐκ ἐφ' ᾧ γε προσεύ-
ξομαι· τριῶν ἀρρένων ἐν ἑτιμοῖς λείπεται· σὺ δὲ εἰς ὅς ἐρίας
πλέης (δ), καὶ ζῆς ἡδέως, ἐ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ. 90.

Οἵχεται τὸ δίκαιον (α) ὅς ἀνθρώπων· Ἀνδρόνικος καὶ πρό-
τερον ἡδίκη, καὶ νῦν ἀδικεῖται· τὸ δὲ τ' ἐκκλησίας ἡδὸς οἶον
ὕψω-

ἔοικε τὸ κατ' ἐκεῖνο καιρὸς, ἐκ ἐγγράφειν ἀλλ' ἐπιγράφειν τὰς ἐπιθέλλοντας
τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν κακτῆς 133, ἐπισ: ἡς ἡ ἀρχὴ, Χθὲς καὶ
πρῶν ἐπὶ τῶν ἐναγχοῦς, κακτῆς 101, ἡς ἡ ἀρχὴ, Φυκέντιος ἄνθρωπος.

(α) Εἰρηνικῶς καὶ ἀλύπως ἐξῶμεν ἀχελὺς νῦν· εἴτα τῶν πολεμικῶν ρεύ-
ματος δίκην ἀντεπελθόντων, ἡ τέτων ἀντεπιφορὰ λυπεῖ καί: (β) Οὐ τῶν
ἐμμετῶν, ὅπερ ἐστὶν ἰδιώτης, ἀλλὰ τῶν κοινῶν φροντίζοντες καὶ ὑπερμαχῶν.

(γ) Ὡς μεμιδωμένον ἐφ' ᾧ συσφατεύσομαι ἐκ ἐφ' ᾧ προσεύξομαι.

(δ) Εὐτυχῆς δηλ: εἰληπὴ δ' ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.

(α) Εἰ γὰρ πρότερον μὲν Ἀνδρόνικος ἡδίκη τὴν ἐκκλησίαν, νῦν δὲ ἡ ἐκ-
κλησία ἀδικεῖ αὐτὸν, μὴ προσιεμένη τὴν ἐκεῖνος μετάνοιαν, πρὸς τὸ δίκαιον;

(β) Ὁ χθὲς καὶ πρῶν περιβλεπτός ταχθεὶς ἐν τῇ τῶν μετανοήτων χώρᾳ

ὕψῳται μὲν ταπεινόν, ταπεινῶσαι δὲ ὑψηλόν. τῷτοι δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ' οἷς ἐποίει· δι' ὃ καὶ προήκατο μέ-
χρι τῶτων ἐλθεῖν· ἐλθεῖ δὲ νῦν, ἐφ' οἷς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κατὰ-
ραν ὠμίλησεν (β). ὅτι καὶ ἔσθ' νῦν ἐν δυνάμει (γ) δι' αὐτὸν ἐλυ-
πήσαμην. ἀλλὰ δεινόν, εἰ μηδέποτε μετὰ τῷ ὑψημερόντων ζη-
σόμεθα (δ), τοῖς δὲ κλάσιν (ε) αἰεὶ συνδακρύτομεν (ζ). ἡμεῖς
τε ἐν ἐνταῦθα συγγενὲ βήματος (η) αὐτὸν ὀξαιλόμεθα, καὶ τὰ λ-
λα (θ) ἐλάττης αὐτῷ παρὰ πολὺ τὰς συμφορὰς (ι) ἐποιή-
σαμεν· καὶ ἢ σὴ θεοσέβεια φροντίδος αὐτὸν ἀξιῶται, τῷτο μέ-
γιστον ἐγὼ τεκμήριον δέξομαι, εἰ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρω-
πον ἀπογνωσθῶμαι παρὰ Θεοῦ.

Τ ρ ω ῖ λ ω. 91.

Πάσαι (α) μὲν ἀσφαγμονεσέρας (β) ἐποιήσω τὰς πρὸς ἐστὶ
ἐταύρας ἐντεύξεις καὶ παρῶν, καὶ γράφων· ἔξω γὰρ ὅπῃ τῷ βιβλίῳ
τρέ-

προσπίπτων καὶ προσκλαινὼν πᾶσι τοῖς εἰσιῶσι τὴν ἐκκλησίαν. (γ) Οὐ μό-
νον τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν, ὅσοι ἠθέλησαν ἔχειν μερίδα
μετὰ Ἀνδρόνικου καὶ Θεόαντος ἀκοινοῦντων ῥηομένων, ἀκοινοῦντες καὶ
μετὰ τῆς κοινῆς πρᾶξεως, καὶ τῆς ἀποβλήτης τελετῆς ποιήσας ὁ Συνέσιος
(ὡς ἐν τῷ τέλει τῆς πρὸς τὴν ἐπισκόπου 58, ἐπιστολῆς διεμαρτύρητο) ἐ-
λύπησε, τῇ ἀκοινοῦσιν δηλ. σκοπεῖν δὲ μὴ ἄρα λέγοι τὸν ἀπὸ Ἀνδρό-
νικου ἀρξάντα. (δ) Εἰ τοῖς ἐν δυνάμει μηδέποτε κοινοῦντομεν τῆς ἐν εὐχα-
ριστίας δι' Ἀνδρόνικον, τοῖς κατηχεμένοις αὐτὴν συνεχῶς, ἢ μηδὲ
συνειθιόντες. Ἐμοὶ δὲ γε δοκεῖ ῥηοῦς εἰρηάζειν τῷτο τε καὶ τό, τοῖς δὲ κλά-
σιν αἰεὶ συνδακρύσομεν. (ε) Ἀνδρόνικος καὶ τοῖς αὐτῷ, Θεοῶντι καὶ τοῖς αὐτῷ.
(ζ) Καὶ γὰρ ὥσπερ χαίρει μετὰ χαίροντων, ἔτω καὶ κλαίει μὲν μετὰ
κλαιόντων προσεταγμένα, ἀλλ' ἔχει καὶ αἰεὶ, ἀλλὰ κυρτὸν ποτε καὶ εἰς τῶν
κλαιόντων ἀγάπην, ἵνα μὴ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῶσι (β', πρ. Κορ.
2, 6, κτ'). (η) Τῆς τῶν μετανοούντων χάριτος. (θ) Κατὰ τὸ νηστίας,
ἀγρυπνίας καὶ χαμευνίας κακῶς. καὶ καὶ τὸ μηδὲν αὐτῷ μήτε ὁμο-
ρῆριον μήτε ὁμορῆριον γίνεσθαι. (ι) Τὰ ἐπιτήμια.

(α) Πρὸς τὸν Θεοῦ. (β) Μὴ παρέχων οἷς ὠφείλει προέγγραφα, μη-

τρόπον τινὰ ἀσιώτατος (γ) πάση πόλει καὶ πολιτείᾳ· νυνὶ δέ, ἐπέταξε γὰρ ὁ Θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον οἰκεῖν, καὶ αὐτὸν ἔχειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν ἐν διηριθμημένοις (δ) ἀνθρώποις· βελοίμην ἂν ἔν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχθεῖσι, καὶ ποιεῖν ἀγαθόν, ὅ,τι δυναίμην, καὶ ἑκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἐν ὁρώμην τε καὶ ὁρώμην ἡδέως παρὰ τῷ, ὡς ἂν εἴποι τις, συμπλῶν τῷ βίῃ. εἴ τι τοῖς νῦν Μαρτύριοι ὄντα τὸ δι' αὐτὸν ὑπομένης ὁπισθολῆς, ἰδιόμοι χαρισάμενοι ἐν ἀνδρὶ (ε) συνδιμερεύνοντι, καὶ ναὶ μὰ ἔδω λόγους τὰ μὰ καὶ σὰ παιδικὰ, πολλὰ κίς εἰς τὸ συνεῖναί μοι πολὺ καὶ τὸ νυκτὸς μέρος ὑπλάμβάνοντι.

Τ ὦ Ἀδελφοί. 92.

Κακὸν ἔστω μικρὸν ἀπολαύσω τὴν ἀγροικίαν, (α) τῷ τρόπῳ λίαν ἀληθεύων διάθεσιν, εὖ ἴσθι ὅτι καὶ ὑπὲρ τὴν Διβύων ἐχατιάς.

Ἦσυ-

δὲ ὁχλῶν αὐτὲς ὑπὲρ τῷ βοηθησαί τινι τῶν ἀδικημένων. καί τῳ καὶ πρότερον αὐτῷ καὶ ἰδιῶν καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο (ὡς ἐν τῇ καὶ Ἀνδρονίκου φησὶν ὁ αὐτός) ἀλλ' ἐχ' ὡς καὶ τῆς φιλοσοφίας αὐτὸν ἀφείκειν. (γ) Ἀκοινωνίας, ἀμιγῆς, ἀγνώστου. (δ) Κωμῆταις, ἀγροδιαίτοις. οἱ τινὲς εἰσιν εὐαλειθοί, ἀλλ' ἐκέν πολυέχοις. (ε) Δι' ἀνδρὸς· ἐρ' ὅσον γὰρ ἂν ἐκεῖνα ποιήσης ἔμοι τότῳ ἔσθ' πεποιηκός.

(α) Ὅτι αἱ τῷ Συνεσίῳ ἐπιστολαὶ ἀτάκτως ἐτέθησαν, δῆλον μὲν καὶ ἐξ ὧν τὰ τῆς ἱερατείας εἰαυτῷ διηγέσθαι, ἐχ' ἤττον δὲ καὶ ἐκ τῆς προκειμένης, ἥτις δοκεῖ γραφῆναι μετὰ τὴν 148. ἢς ἡ ἀρχὴ, Ἀπ' Ἰλίου τὴν τάξιν τῶν φόρων, ἐν γὰρ ἐκεῖνη διασαφεί ὅποσον κακὸν ἀπολαύσει τῆς ἀγροικίας καπὶ τῆς τῶν Διβύων ἐχατιάς· ὡς γὰρ τῶν ἐν τῇ ἐχατιά τῆς Κυρήνης ἀγροδιαίτων ἡπειρώτων τοῖς μὲν εἰδόσι θάλασσαν, τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀγάθ' ἀνηγόμενος, ἐγγελάτο μὴ πηγενέμενος, ἔτω, φησί, γελαδῆσθαι καπὶ τῆς τῶν Διβύων ἐχατιάς διηγόμενος τοῖς ἐκεῖ ἀγροίκοις, ἅττα καὶ τοῖς ἐν τῇ ἐχατιά τῆς Κυρήνης, ἀληθολογῶν ἑκατέρους τὴν τῶν τόπων διάθεσιν, τὸτ' ἔστι τὴν ἰδιότητα· τοῖς μὲν ἡπειρώταις, ὅτι δύναται πρῆφειν καὶ ἀνδραπέτης ἡ θαλάσσης· τοῖς δὲ παραλίοις ὅτι εἰσὶν ἄλεις καὶ ἡπειρώται. ὅθεν ἀντὶ τῷ, πρόπων, τόπων οἶμαι γραπτέον, ἵνα ἢ λέγων, τὴν τῶν τόπων ἰδιότητα ἀληθολογῶν, τοῖς ἀγροίκοις γελαδῆσομαι. Ἀλλ' ἡ δὲ γραφὴ ἐχ' τῆς ἀγροικίας τῶν πρόπων,

Ἡ σ υ χ ί ω. 93.

Αἰθιωῶσι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλῆς ἐπήνεσαν, ὅτι καὶ τοὶ πολιτικῆς διωάμεως ἐραστῆς παρ' ὄντιναῦν ἦ ἐφ' ἑαυτῷ ἡρόμηνος, ἀπῆνυξάτο πᾶσαν ἀρχὴν, ἐν ἣ ἦ ξένων ἔδεν ἔμελλον πλεόν ἔξαιεν οἱ γνώριμοι· σὲ δὲ ὅτι μὲν ἐπέγνωσαν τὴν ἀρετὴν οἱ καιροὶ, καὶ διὰ σέ παρῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχῆς ὄνομα, καὶ παῖγμα κανὼν (α), ἡδὴν μὲν ὥσπερ εἰκὸς (β) ἐταίρους ἐκ παλαιῆ γεγονότας, τ' ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοισι ἡμᾶς μνησενσάσης (γ)· ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς (δ) καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιόις ἀριθμεῖν, ἀλλ' ὅσα ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ὑπὸ ἑ πονηρῶ βιβλίῳ, καὶν εἴτι καὶ συμφορὰν ἀρχαίαν (ε) παροελίφει ἡρόμηνον, τῷτο δὲ (ζ) ἐ καὶ Θεμιστοκλέα σέ φημι ποιεῖν, ὅτε δοκῶντα τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ· Εὐόπτιον ἥ ἐν ἀδελφοῖς ἔδει τετάχθαι τοῖς σοῖς, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοισι εἶναι δεῖ τὰ αὐτὰ (η)· εἰδὲ διὰ τὸν ἦ περιεχυμένων παγαγμάτων ὄχλον (θ) τὸ χρεῶν (ι) ἡμέλιται μέχρι ἑ νῦν, δεῖξον (κ) ὧ δαυμάσι· καὶ λαβὼν τὴν ὁπσολὴν, ἄνεις τὴν πενδεράν αὐτῇ τ' ἀτόπε ζημίας, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα (λ), καὶ τὰ παρὰ τῷ· καὶ ὑπόδομοι τὸν ἀδελφόν, ὅς εἰ μὲν δι' αὐτὸ τῷτο (μ) ὑπο-

(α) Τῷτ' ἐστὶ δίκαιον, ὡς τῶν πρὸ αὐτῷ καὶ ὀνόματι καὶ πράγματι ἀδίκων ὄντων, ἐ πολὺ δὲ εἶπεν ὅτι τυράννων μᾶλλον, ἢ ἀρχόντων ὄντων. (β) Ἡ δὴ ναι τὸς ἐκπαλαι γεγονότας ἐταίρους. (γ) Συναφίσης. (δ) Τοῖς λειτουργῶσιν, εἴτ' ἐν συντελέσει τῷ δημοσίῳ· ὡς ἐξ ἐκείνης τῆς 38, ἐπίς· δηλον, ἥς ἡ ἀρχή. Οἰκίαι σκε τὴν θροσπείσαν ψυχὴν. (ε) Εἰσκει γὰρ, ἵνα τῆς συμβάσης αὐτῷ συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ, ἐγγεγραῖναι τοῖς βουλευταῖς. (ζ) Ο' δὲ παρέλκει. (η) Εἰ ἐμοι, σὺτέ καὶ ὁ Εὐόπτιος ἀδελφοὶ τῇ χέσει, ὁ μὲν, τῇ φυσικῇ, σὺ δὲ, τῇ φιλικῇ, ἀνάγκη ἄρα καὶ ὑμᾶς ἐκατέρους ἀλλήλοισι εἶναι ἀδελφούς, σὲ δηλ· Εὐόπτιω, κακεῖνον σοί. (θ) Τὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὀχλῶδη πληθύν. (ι) Ὅπερ ἐχρεώσεις ποιῆσαι. (κ) Ὅτι ἐ δι' ἐλουργίαν ἡμέλιση. (λ) Καὶ καὶ τὰ μετὰ ταῦτα· συνεδοχικῶς· τῷτ' ἐστὶν ἀπάλλαξον αὐτὸν καὶ τῆς μετὰ ταῦτα, καὶ τῆς πρὸ ἑ ἐπίζημιαν λειτουργίας. (μ) Ἵνα συντελέσῃ τὴν ἀτοπον ζημίαν.

δημῇ (ν), Θεὸς οἶδε· πῶς ἐμὲ δὲ πάνυ παραμυθίας δεόμε-
νον ὅπῃ πολλῶς, ὧν σὺ ἀνέκτος εἶ συμφορᾶς, ἅδεν ἕτερον
ποροῦσιν (ξ).

Ἀνυσίω. 94.

Πρώτῳ σὺ ἐφθασα (α) τὴν βαρεῖαν ἀκοὴν διπλὴν τῇ Κυριότητι
τοῦ πόθου, καὶ γὰρ μὲν διανοήμην ἢ τάχος (β) ὅπῃ τὰ Τεύχε-
ρα παραπέμψαι τὴν φήμην· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρα-
τηγὸς (γ) ἤδη τὰ μετέωρα τῇ χώρᾳ κατέλιπεν· ἐφθάσεις ᾧ
ἄρα (δ) πυθόμην· εὖραιο τῇ ποροθυμίας ἀμοιβῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ,
καὶ νῦν καὶ εἰς ἔπειτα (ε). ἐγὼ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἐπαινεσό-
μην ἐπεμψα, καὶ πυνσόμην ἐν οἷς εἶης· εἶης δὲ ἐν ἁπασιν
ἀγαθοῖς· μέλει μὲν γάρ μοι, μέλει καὶ Πενταπόλεως· πῶς
ᾧ ἔ· τῇ γε μητρίδος (ζ), ὡς ἂν Κρηῖτες εἴποιεν, ἔχῃ ἡκιστα δὲ
σὺ, καὶ τῇ δόξης τῇ σῆς; ἐφ' ἐκάστῳ ᾧ δὴ τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐμοὶ
πάντες ἀξιῶσι σωήδεσθαι. ὡς ἔν ἐν σοὶ κρινόμην (η) ἄριστε
ἀνδρῶν τε καὶ στρατιωτῶν, δίκαιός εἰμι καὶ εἰδέναι τὰ σά. Ἰωάννῳ
προεστρεφάμην ὡς ἐνὶ, ἀγαθὸν εἶναι (θ), καὶ ἄλλως (ι) σὺ
ἄδυμον στρατιώτην, ἐὰν ὁ Θεὸς αὐτῷ τιδῇται (κ)· δὸς αὐτῷ
χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀντὶ πολλῶν ὑπεργίγεται. ταῦτο (λ) ἐμοὶ
μὲν

(ν) Ἀφ' οὗ ἐμὲ μεμονωμένον. (ξ) Οὐδενίαν ἄλλην αἰτίαν τῆς αὐτῆς
ἀποδραμίας προβάλλει ὅτι μὴ ταύτην.

(α) Τῶν· ἔστιν εὐθὺς μετὰ τὸ πυθέσθαι. (β) Ἐρρώτη καὶ
ἡ αἰτιατική· καὶ γὰρ ἡ ἡλικία ἐν τῷ ἢ τάχος, ἢ ποδῶν εἶχεν, ἀντὶ αἰτια-
τικῆς ἐστίν. τὸ δὲ ἢ, ὡς ἀνυπόγραφον ὡς ἔχει τοπικόν, ἀλλὰ παραβολικόν
ἐν ἐπιρήματι; οἶον δὴ καὶ τὸ, ἢ θέμις. (γ) Σὺ δηλαδὴ. (δ) Πρὸ ἐμῆ.
(ε) Εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα. (ζ) Οἱ Κρηῖτες τὴν θρεψαμένην αὐτὴς πα-
τρίδα κατ' ὁμοιότητα τῆς γυννησαμένης αὐτὴς μητρός, μητρίδα καλεῖται.
(η) Σὺν σοί τε καὶ μετὰ σὺ ταπτόμενος τὰ φιλικὰ, καὶ ὡς εἰπεῖν ὁμόφρων
σε. (θ) Τότις πρόποις. (ι) Καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν βῶσιν. (κ) Βοηθήσῃ,
συμπροσέξῃ. (λ) Τὸ δεῖν αὐτοῖς (τῷ Ἰωάννῳ δηλ. καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ)

μὲν ἄριστον δοκεῖ βέλευμα, τῷ τὰς φύσεις εἰδότε τῷ νεανίσκῳ, καὶ ὡς ἔχῃσι πρὸς ἀλλήλους αἰσῆς· εἰ δὲ καὶ σοὶ φανεῖται (μ), κύριον ἔσω. Ἐταύρων οὖν στρατευομένης ἁπάσαι· ὁ σωτροφὴς μὲ ταχέως ἐπανηκέτω, καλόντι φέρων πρὸς πολέμῳ διήγημα· ὅς καὶ τοι δειλότατος ὢν, ἐδάρσῃτε τὴν ὁδόν, τῷ σὺν ὅπλῳ ἐμπαροῦσεν ὄντων. δὸς τῇ Κυρίῳ τὴν σωωρίδα τῷ ἀδελφῷ· μαχέονται ᾧ ὑπὲρ τ' ἐνεγκήσῃτε καὶ τρεφέσῃ αὐτάς.

Τῷ ἀδελφῷ. 95.

Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἶκιν ἡγῆ τοῖς σπουδαῖς προσάγμασι· ἔτω ᾧ γέγραπται (α)· καλῶς γε ποιεῖς, καὶ δίκαια πρὸς ἡμῶν φρονεῖς, καὶ πολλὰ καὶ γὰρ σοὶ γένοιτο διὰ τῆτο· ὡς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν (β), εἰ δή τις ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρ' ἀδελφῷ πρεσβυτέρῳ, καὶ πείδεος χάρις, ὡς εὖ ἐγωγε οἶμαι· ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν (γ) ἀρκεῖ, τὸ μὴ ἀγνοεῖν παρὰ σὲ τὴν εὐεσσαν ἡμῶν (δ), ὅτι μόνῳ σοὶ ἔζώντων ἐκκέμεθα (ε)· ὅτι δὲ φῆς εἰδέναι σαφῶς, ὡς δὲ εὐχῆς ἄγει τὰ τ' φιλίας ἡμῶν Γέλιος, τῆτο δὲ (ζ) ἐκέτ' ἄξιον ἀποδέχεσθαι· λίαν γάρ ὅστις ἀπατωμένος, μὴ ἀπατῶντός γε (η) εἴποιμι. ὁμῶς ᾧ ἐγώ τε (θ) παρὰ σὲ χάριμα ἀνεγίνωσκον, καὶ ἑτέρός τις τὰ παρ' αὐτοῦ. καὶ σὺ μὲν ταῦτα φῆς, ἐκείνος δὲ τάναντία· καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ ἀκη-

κασθῆναι

χέτω. ἐμοὶ τῷ εἰδότε τὰς φύσεις αὐτῶν δοκεῖ ἄριστον βέλευμα. (μ) Ἄριστον τὸ ἐμοὶ δοκεῖν βέλευμα, κυρωθήτω σοι· τὰ λοιπὰ, σκοπεῖται.

(α) Ὅτι δηλαδὴ ἡγοῦμαι σε Συνέστις εἶκιν τοῖς ἐμοῖς προσάγμασι. εἶδα οὖν ὅτι Γέλιος δι' εὐχῆς ἄγει τὰ τῆς φιλίας ἡμῶν, τῆτ' ἔστι, φίλος ἡμῶν γινώσκων ἐν εὐχῆς μέρει τίθεσθαι, ἢ εἶναι αὐχέτι, εἴτ' ἐν καυχῇ. ὡς δὲ μέρους δὲ τῷ ἀδελφῷ Συνεσίῳ νοητέον τῆτο. (β) Χάριν εἶναι ἐν ἀμοιβῇ τῆς εὐπειθείας ἀπεληφέναι δοκεῖ λέγειν ἐδέναι ἀλλ' ἢ τὸ δίκαιον περὶ αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν φρονεῖν. (γ) Τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ εὐπειθείας. (δ) Ὅπως οἰκονομέμεθα, ζῶμεν. (ε) Εἰληπόμεν· ὅρα Βαρῆτον ἐν τῷ, ἔκκεσθαι. (ζ) Κἀνταῦθα ὁ δὲ παρέλκει. (η) Εἰμὶ. (θ) Γράφει ἐγὼ τὰ παρὰ σὲ.

κοέναι λέγεται, ὅτι διαλέγοιτο πρὸς ἡμῶν ἀνεπιτηδεύς (ι) λόγους. ἔτ' ἔν ἀπιστεῖν εἶχον (κ) ἀνδρὶ καλῶ καὶ γαδῶ, καὶ πιτεύων, καὶ μὰ τὸν ὁμόγνιον (λ) τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃ μετενόησεν ἐφ' οἷς εὖ πεποιήκειν τὸν ἄνθρωπον (μ), αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ σὺν βίᾳ τὸν κατήγορον ἀποσκευάσας (ν), ὃς ἐδῶκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀδικῆντα τῷ βασιλέως ἐσίαν (ξ). νῆ δὲ τῷ ἱεράν σου κεφαλῇ, εἰ μὴ ταῖς συχναῖς πείραις ἀντέχον, τῆτο μὲν τῇ δ' δίκας δαίλιμ, μετάνοιαν (ο) ὅπῃ τοιαύτης ὑποθέσεως ὁ προσιεμένος, τῆτο δὲ (τῇ) δ' κατηγορῶντος ἀπονοίμ (π), προσποιημένους μὲν τῷ ἀνάγκῳ (ρ), προσδυμεμένους δὲ δράσαι τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς ἂν αὐτῷ (σ) καὶ παίδων ἡψατο τὸ δεινότατον (τ), καὶ συγγήρων συχνῶν καὶ πάνυ φίλων, πλεσιών τε καὶ πενήτων· καὶ ὁλως κακῶς ἂν Ἰλιάς σφίεσθαι τῷ πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρὸς (υ) ἀπογνόντος τῷ σωτηρίαν καὶ θανάτωντος· ἐνίκησε δ' ἂν Ἰέλιος (φ) νίκῃ, ἐφ' ἣ (χ) ζῆν ὅσα ἂν ἡύξατο (ψ). ὑπὲρ ὧν ἀπάντων ῥήδῃ ποιητέα μοι ταῦτα εἶναι τὰ γεγνημένα (ω). τ' δὲ ἐμῆς φύσεώς τε καὶ προαιρέσεως παραπολαυνέτω καὶ ὅστις ἔχθιστος· πολλῶ δὲ ἐμοὶ κάλλιον ἔχει, τὸ ἀναξίως τινὰ πεποικέναι καλῶς, ἢ σφιδεῖν πολλὰς, ὅσον κωλύσαι, παρὰ τῷ ἀξίαν πεισομένους κακῶς· ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ εὐρηῇ γυναικῇ, καὶ τὰ παῖδιά δ' ἀνδρώπε μισῶ. καὶ τοι γε ἔδ' αὐτὸς ἀξιόσθην, ὅπῃ ταῖς

- (ι) Ἀφίλος, λοιδορίας. (κ) Τῷ τὰ παρ' ἐκείνου ἀνεγνωκότε. (λ) Εἰώθει Συνέσιος ἐν πολλαῖς τῶν ἐπιστολῶν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν οἰκείων ὁμύσειν, μικρὰ μέλλον αὐτῷ τῆς λεγόμενης ἐντολῆς, ἐδὲ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ὁμόσης. (μ) Τὸν Ἰέλιον λέγει. (ν) Ἐκ μέσης ἀφανῆ ποιήσας. (ξ) Τῆς βασιλείας ἀποπειρώμενον. (ο) Τῇ δ' Ἰελίᾳ. (π) Ἀπογνώσει. (ρ) Προεφασίζετο γὰρ αἰς ἐχέων, εἴτ' ἐν ἐδελοκάκως ἐδῶκεν ἀσεβείας τὸν Ἰέλιον, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος, ἵνα μὴ δηλῇ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ δῶ δίκην, αἰς παρασιωπήσας, ἣν συνοιδεν ἀσεβεῖαν. (σ) Τῇ Ἰελίᾳ. (τ) Ἡ ἀσεβεία. (υ) Τῇ κατηγόρῳ. (φ) Χρήμασι πολλοῖς τὸν θανάτωντα Κατήγορον. (χ) Μεθ' ἧν. (ψ) Χρόνος ἐν οἷς ἐνεκλήθη καὶ ὑπόληψιν, καὶ ἀξίαν, καὶ ἐξ ὁψως δ' βασιλείως ἡρώμενος. (ω) Παρ' ἐμῷ ὑπὲρ τε Ἰελίᾳ καὶ τῶν αὐτῶν,

ταῖς κατ' ἐμῆ λοιδορίαις παθεῖν τι κακὸν ὑπ' ἐμῆ· πολλὰ γε καὶ
 δῶ· μισοῦσθαι μὲν ἤδη καὶ πάντες· λυπεῖν ἤδη οἰόμενος λέγει, καὶ ὡς
 διξόμενος φθέγγεται. ἡ παροίρεσις ἔνθα ἀνέυθυνος, ἀλ-
 λ' ὑπαίτιος· ἴσω μέντοι, μᾶλλον δὲ μὴ ἴσω (α 2)· παύσαιοτο ἤδη
 ἂν εὖ ποιῶν (β 2) ἡμᾶς· σὺ μέντοι σαφῶς ἴδι τὸ πάλαι λεγό-
 μινον, ὑπ' ἐχθρῶν ὡς ἔστιν ὠφελεῖσθαι, νυνὶ ἔργῳ φανό-
 μινον· τί ἤδη εἰς εὐκλειαν ὁ ἀνὴρ ἡμῖν ἐ σωτηρεῖ; πᾶς ὅστις
 ἡμᾶς ἐπαυεῖν βέλεται, μηδὲν ἕτερον ὀξευρίσκων εἰπεῖν, λέγει
 τῆτο παῖτον καὶ μένον καὶ μέγιστον, ὡς Ἰῆλιος αὐτὸν ἀγορεύει
 κακῶς· ἐνὶ δὲ τῷ τῷ λόγῳ, ποῖος ἔκ ἐσμός (γ 2) ἀγαθῶν; τὸ
 ἤδη ἀντικειμένως ἔχαιεν παρὰ παντοδαπὴν πονηρίαν (δ 2), οἰκείως
 ὅστις ἔχαιεν παρὰ παντοδαπὴν ἀρετὴν. ἐγὼ μὲν ἔνθα ἔδεν ἂν ἐ-
 μαυτῷ σωμαδεῖν τοῖτον, ἐκείνος δὲ φησιν· οἷς ἤδη τὰναντία
 φησὶ (ε 2), τῆτο πιστῶτα· ὥστε καὶ χάριν ἂν εἰδέω αὐτῷ,
 νῆ τι ἱερὰν σε κεφαλῇ, καὶ τι ἤδη παιδίων με σωτηρίαν· ὅσα
 ἔστιν ὅτι ἂν (ζ 2) μοι μῆζον ἔλοιδορεῖσθαι χάρισται· καὶ ἤδη καὶ
 παρὰ Θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων, ἐν τῷ καλλίστῳ μοι κέσεται τῆ-
 το. ἀλλὰ καὶ τὸ παροίρεσεως δώσει δίκας· ἐμοὶ μὲν, ἢ· τυχὸν
 μὲν ἤδη ἔδ' ἂν εἰ δυνάμει, βελοίμην· πάντως δὲ, ἢ δ' ἂν εἰ
 βελοίμην, δυνάμει· τί ἤδη παρὰ τὸν ὅτι καὶ δυνάσει ἀν-
 θρωπος ἥτως ἀτυχῆς, ὡς ἀλλὰ φεύγων τινὲς αὐτῶν, καὶ μη-
 δ' ἐλπίδας ἔχαιεν κατὰ δὲ, ἢ πολέμων ἐσρατοπεδερκότων ἐν τοῖς
 ἐμοῖς, καὶ ἐκείνοις ὀρημητρίοις καὶ Κυρηνῶν γεωμένων; τί μὲντοι,
 τί μὲν δώσει δίκας; αὐτῇ τῇ δίκῃ· ἐγγυῶμαι ἤδη ἐγὼ τῆτο, σα-
 φῶς εἰδέναι δοκῶ· μετελεύσεται ἤδη αὐτὸν ὑπὲρ ἐμῆ καὶ τὴ κοινῆς
 πατρίδος; ὑπὲρ ἧς τὰναντία πεπολιτεύμεθα, καὶ δι' ἡμῶν ἀλλή-
 λους ἀπηχθήμεθα· ἢ ἤδη ὑπὲρ ἡμῶν ἐμαυτῶν τινός· ἔδ' ἂν αὐτὸς
 εἰπεῖν ἔχοι· ἀλλὰ τὰ παῖτα μὲν, ὅτι τὸ ἐρατιωτικόν τε καὶ τὸ

καὶ τῆς πόλεως. (α 2) Ὡς εἶπεν ὑπεύθυνος. (β 2) Λοιδορῶν. (γ 2) Ἀν-
 τι πᾶς τις ἐσμός. (δ 2) Πρὸς Ἰῆλιον δηλ. τὸν καμπόνηρον. (ε 2) Ταῖς γὰρ
 κατ' ἐμῆ λοιδορίαις τις ἔτι καὶ (ζ 2) Ὁ ἂν ἀπολετολογικός, καὶ ἀπολετολογικός.

βουλευτικὸν ἑώρων εἰς Σητικὸν (η 2), καὶ ἐπειρώμην ἀντέχειν·
 ἔπειτα μέντοι τὰ πᾶσι τῷ πρεσβείαν (θ 2) καὶ πάντῃ λαμπρῶς
 διεκασίασεν ἡμᾶς. ἐγὼ τὰ καὶ τὸν ἐταῖρον (ι 2) Διοσκυρίδην,
 ὅτι μετρίως ἐπαύχθη, καὶ ἔχ' ὡς ἂν κινήσαι Θεῶ τε καὶ ἀνδρώ-
 πων Νέμεσιν· αὕτη μέντοι σαφῶς δεῖ πᾶσι καὶ πρὸς Λύσαν ἁ-
 δομῇ.

Λήθεσα δὲ παρὰ πόδα βαίνας·

Γαυρέμενον αὐχένα κλίνεις·

Υἱὸ πῆχυν ἄει βιοτὰν κρατεῖς·

ἀλλὰ ψηφίζεσθαι δεόν· ἐγὼ μὲν ἔρχατον ὑπὲρ τῆς πατρί-
 δος, ἀξιοκρατεῖαν (κ 2) εἶναι τοῖς ξένοις· ὁ δὲ, ἀντέλεγε ὑπὲρ
 Ἑλλάδος καὶ Θεοδώρου (λ 2). καίτοι τίς οἶκ' αἶδεν, ὅτι καὶ οὗτοι
 φύσει στρατιωτικῶς ἔχοντας (μ 2) ἤ ἀρχόντων, οἱ ξένοι μετα-
 διδάσκαλοι, καὶ μετασπινάξουσιν εἰς ἐμπόρους (ν 2); πάλιν ἔρχα-
 τον ὑπὲρ τῆς λελύσθαι τῷ παρ' ἡμῖν στρατηγίαν (ξ 2), ὅπως ἅ-
 παντες ὁμοφώνως οἱ τῇδε ἀνδρωποὶ μόνον εἰναι φασὶ λυτήριον
 τῶν δεινῶν ἐπανελεῖν (ο 2) εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡγεμονίαν τὰς πόλεις,
 πᾶσι ἔσιν καὶ τὸν Αἰγυπτίων ἀρχοντα καὶ τὰς Λιβύων τετά-
 χθαι· ὁ δὲ, ἀντέλεγε ὑπὲρ τῶν κερδῶν (π 2), καὶ ἀντικρὺς ἀπετόλμα
 λέγειν, ὅτι λυσιτελεῖ ταπεινὸς εἶναι στρατιώτης (ρ 2). ἀλλ-
 λ' ὡς τῶν· ἄξιον γὰρ διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εἰρημίας· διὰ ταῦτα,
 νῦν μὲν ἐπάρατος εἶ, καὶ κοινῆς τύχης (σ 2) ὅτι τὰναντία πειρώ-
 μενος

εὐκτική, δεόν ὑποτακτική. (η 2) Ξένος, μισθωτὸς ὄντας. (θ 2) Τὴν εἰς
 τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῆς πατρίδος· καθ' ὃ οἷς μὲν ἐγραφοῖ ἐγὼ, ἐκεῖνος ἀν-
 τέλεγε κτ. (ι 2) Ὅσα αὐτὸν Γέλιος ἠδίκησεν, ὅτι ἀνεκτὰ, καὶ ἔχ' οἷα πα-
 ροῦσθαι κατ' αὐτὴν τὴν θείαν δίκην. (κ 2) Μὴ ξένος μισθωτὸς στρατιώτης.
 (λ 2) Τῶν ξένων στρατιωτῶν. (μ 2) Τὸς ἀριθμὸν στρατεύεσθαι πεφυκότας.
 (ν 2) Εἰς τὸ καὶ αὐτὸς ἐμψύχως καὶ τὸς ξένους στρατεύεσθαι. (ξ 2) Ὡς τε
 μὴ Λίβυας Λυβίων ἀρχεῖν· ὅρα ἐπί: 73, ἥς ἡ ἀρχή· Σὺ γὰρ δὴ καὶ φι-
 λόσοφος εἶ κτ. (ο 2) Ἐγραφοῖ ἐγὼ. (π 2) Τῶν ἰδίων ἑαυτῶν.
 (ρ 2) Μισθωτὸς δηλ. ξένος· ὡς τῶν ἀμειψάνων γὰρ οὐκ ὄντων. (σ 2) Τῇ

μήρος· εὐτυχεῖς γὰρ ἐν ἀτυχῆσιν· ἐγὼ δὲ τῇ πόλει σωπα-
 χῶ· ἴσθι μὲντοι σαφῶς, ὅτι φύσεώς ἐστι νόμος, ἐμπαίεχας
 τῷ καθόλου τὰ μέρη· καὶ ὅταν πάνυ πολὺς ὑπὸ τῷ σώματος
 συμφορᾶς (τ 2) ὁ σπλὴν αὐξηθῇ, ἕως μὲν ἀντέχει (υ 2) τὸ
 ὅλον, εὐδενεῖτε καὶ πιάνεται (φ 2)· ὑπολαυμένῳ δὲ σωμαπόλυται.
 καὶ σὺ τὸ παρὸν (χ 2) εὖ τιδέμερος, λήσεις τοῖς σαυτῷ πολι-
 τεύμασιν εἰμαρμένη (ψ 2) τῇ πατρίδος τε ὦν, καὶ σαυτῷ. μέχρι
 τῆς Λαοδένης ὠνομάζετο φίλος Φιλίππου, μέχρι παρ᾽ ἑδωκεν
 Ὀλυμπον· τὸν δὲ ἄπολιν, πῶς εἰκός ἐστιν εὐτυχεῖν;

Ὀλυμπίῳ, 96.

Εγὼ μάρτυρα ποιεῖμαι Θεόν, ὃν καὶ φιλοσοφία καὶ φιλία πρε-
 σβεύει, πολλὰς μὲν ἂν θανάτους ἀντὶ ἱερωσύνης εἰλόμην· καὶ Θεὸς
 δὲ ἐπενεγκόντος ἔχ' ὅπως ἦεν, ἀλλ' ὅπως ἐβέλετο, εὐχομαι
 τὸν γῆρόμην νομῆα καὶ βίβη, γῆρὸς καὶ καὶ νεμηθέντος προσάτιν,
 ὡς μὴ φανιῶμαι τὸ πᾶν φιλοσοφίας ὑπόβασιν, ἀλλ' εἰς
 αὐτῷ ἐπανάβασιν. τέως (α) δὲ ὡς περ εἴ τι μοι ἤδεον συνεπε-
 πτώκει, ὁκοινωσάμην ἀν σοὶ τῇ πάντῳ φιλτάτῃ μοι κεφαλῇ
 (β), ἔτω καὶ τῆς δυσχερῶν (γ) εἰς σὲ παραπέμπω τιμῇ ἀκολῶ,
 ἵνα συνάχῃς τοι, καὶ εἴ τι δυνάω πρὸς τιμῇ ἐμῇ φύσιν, (δ) τὸ
 πᾶν ζητάσας, εἰσηγήσασθαι γνώμην, ὅτι με δεήσει ποι-
 εῖν· νῦν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν ἔτω διαπειρώμαι καὶ πᾶν, ὡς
 ἐβδομον ἤδη μὲν γῆρόμην ἐν τῷ δαινῷ (ε), μακρὰν δὲ παλαιῶν
 ἀνδρώπων, παρ' οἷς ἱεράσομαι (ζ), ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁποῖόν ποτέ τις
 τῇ

τῆς πόλεως ἀτυχία ἐπὶ τῇ σαυτῇ εὐτυχίᾳ χρώμενος· ὡς ἐξῆς ἐρμηνεύει.
 (τ 2) Καχεξία. (υ 2) Τὸ σῶμα ἀντέχει τῇ καχεξίᾳ. (φ 2) Ὁ σπλὴν
 δηλ.: (χ 2) Τὸ σαυτῷ. (ψ 2) Κακὴ τύχη.

(α) Νῦν δέ. (β) Ἵνα μοι συνήδοιο. (γ) Τῆς ἐμοὶ δυσχερῆς ἱερωσύνης.
 (δ) Ἀγνοήθ', προαίρεσιν ὡς ἐξῆς. (ε) Μεθ' ὃ ἐρρόμην ἐν τῷ δαινῷ,
 τῇ ἱερωσίᾳ, εἴτ' ἐπὶ μεθ' ὃ ἱεράσομαι. (ζ) Τὰ τῆς ἱερωσύνης

τῇ φύσει κατανοήσω. καὶ μὲν ἐγχωρῇ μετὰ φιλοσοφίας τὸ
 ῥῆγμα, ἐργάσομαι εἰ δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν (η), ἢ καὶ τὴν ἐμὴν ἀγω-
 γὴν τε καὶ ῥησέουσιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν εὐδὺ τὴν κλεινῆς Εὐλάδος
 ὑπεπλέων οἰχίσσομαι; ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσιώην, ἀπαγνω-
 σέον δὲ καὶ τὴν πατρίδος, εἰ μή με δεῖ πάντων ἀτιμότατον εἶναι,
 καὶ ἐπαρτώτατον ἐν ὄχλῳ μισάντων ἀναστροφόμενον.

Τῷ αὐτῷ. 97.

Τὴν ὑπεροχὴν ἀναγινώσκων, ἐν ᾗ θηγήσω περὶ τὴν ἀρρώστειαν,
 καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος, καὶ παυόμενος ἀνεθάρρῃσα· ἀπειλή-
 σαι γὰρ κίνδυνον, εὐηγγελίσω τὰ λώονα. περὶ ὧν δὲ ἤτησας
 πεμφθῆναι (α) παρ' ἡμῶν, ἢ κομιδῆναι (β), τὰ δωατὰ πάντα
 πάντως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομιδῆσεται. τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δυ-
 νατὰ, καὶ τὰ μὴ δυνατὰ, ὡριττόν ἔσθαι· αὐτὴ γὰρ ἡ δόσις
 ὁπδείξει. ἐρρωμένως καὶ εὐδαίμων διαβιώης Θεῷ κεχαρισμένος,
 ἐταῦρε τριπόθιτε. γένοιτο ἡμᾶς καὶ συμμίσξαντας, ἀλλήλων
 αἰτίαις ὑπαλαῦσαι, καὶ μὴ προεξέλθοις (γ), ὡς ἂν ἀλλήλοις
 ἐντύχωμεν· εἰ δὲ Θεὸς ἄλλῃ πῃ (δ) βεβάλευται, σὺ δὲ καὶ ἀ-
 πόντων ἡμῶν μέμνησο· βελτίοσι μὲν γὰρ Σινεσίῳ ἐντεύξῃ πολ-
 λοῖς, φιλοῖσι δὲ μᾶλλον, ὅσῃ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.

Τῷ αὐτῷ. 98.

Πῶς οἶμαι με διψῶντα ταῖς ἡδίαις ὑπεροχαῖς ἐντετυχηκέναι;
 περὶ ποῖα δὲ μέρη τῆς ὑπεροχῆς, ἐχὶ πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυ-
 χῇ,

μέλλω πρότερον, μετέρχεσθαι. (η) Διαφέρειν τῆς ἐμῆς ἀγωγῆς καὶ προαιρέ-
 σεως κτ.

(α) Δι' ἄλλ. (β) Δι' ἐμῶν ἐργασιμῶν. (γ) Τῆς Ἀλεξανδρείας.

(δ) Ἀντι- ἄλλως πως, ὥς τε δηλ. προεξέλθῃν σε.

χῆ, ἀφ' ὧν ἤλθον εἰς πολλαπλασίαν διάθεσιν, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ὠροσδοκῶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔχασαν ἔτι τὴν φίλῳ κεφαλήν ὄψεσθαι; καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σεκένδον εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας, καὶ ἐφ' οἷς ἔγωγε γράφων τιμᾶς, ἐξηρτήσω σαυτῆ, καὶ ἐποίησας εἶναι σὺς, παρ' ὅσον τῷ χαίμαι ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ὅπως γινώσκοντες τὴν ἀξίαν (α), διπλῇ τιμώμενοι, καὶ τῷ μεγέθει τῷ γενομένων (β), καὶ τῇ σπουδῇ τῇ ἡγουμένων. τῷ δεσπότῃ με τῷ κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις, ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς διὰ τῆ παιδὸς ὁπσοταῖς, αὐτῇ μὴ γεγραφότα πρὸς αὐτόν, ἐπέδηξα (γ) καὶ τῷ δεσπότῃ με τῷ ἀδελφῷ πρὸς αὐτόν γράμματα. ἐρρωμένος καὶ εὐδαιμονῶν διατέλει φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ὅση προσήκει τῷ μετὰ δαίων ἐρώτων ἡργμένῳ ταύτης. διὰ τὴ κλίνης σοι γέγραφα, μόλις ἀνεχώρητος εἰς διασκευὴν τῇ γεγραμμάτων· εὗξαι τὰ ἄριστα ἡμῖν, ἅπαντες ἂν ὁ Θεὸς ἄριστα δοκιμάσῃ. εἰς ἀνασφάλῃς, ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὖ δὲ ἴσμεν.

Τῷ αὐτῷ. 99.

Κανὸς ὅτος τρόπος ὁπτηδεύεται παρ' ἐμῶν γράμματος ὁπσολῶν· καὶ γὰρ ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ὁπιδιδόντα τὴν ὁπσολῶν γέγραφα, ἵνα δέ σοι τὸν ἄνδρα χαρίσωμαι, κέρδος καὶ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διογένει τοῖς σοῖς παιδικοῖς (α). καὶ μὴ χαλεπῶς (β) εἰ κέρδος ἔχῃ ὑμᾶς Θεοτίμῳ, Θεότιμον δὲ

(α) Τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, ἐκ τῆς διπλῆς τιμᾶς. ἀντὶ τῆς, ὄντες χαμπεπεῖς καὶ εὐτελεῖς, ἐπιτελήσμεθα τῆς εὐτελείας ἡμῶν ἤδη διπλῇ τιμώμενοι παρὰ σὺ. (β) Τὸτο πρὸς τὸ, ἐφ' οἷς Σεκένδον εὖ ἐποίησας. (γ) Ἐδωκα.

(α) Ἀντὶ τῷ σῷ φίλῳ, ἐπερώσω. Συνέσιος γὰρ τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ σεμνῷ ἔρωτος εἰώθετο χρῆσθαι, ὡς καὶ τῇ 91, ἐπὶ: καὶ ναὶ μὰ τὴν λόγῳ τὰ μὰ καὶ τὰ παιδικά. καὶ τῷ περὶ Βασιλείας πρὸς τῷ τέλει. ἐδέλω τι καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτὸς ἑμαυτῷ παιδικῶν εὗξατο, εἴτ' ἐν τῶν ἐμοὶ ἐρωσμάτων. ἐπιφέρει γὰρ, ἐραδείης, ὅς βασιλεῦ, φιλοσοφίας. (β) Ὅρα ἵνα μὴ χαλεπῶς.

δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω, ἀλλὰ τὸτο (γ) εἴ γε ποιητὴς ἀνὴρ (δ) ἢ νῦν ἐνδεώτατος δυνάμεως δέοιτο· δυνάμεως δὲ δεῖται τις ποιητικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, καὶ μὴδὲ εἶδο ὀπνύτας λάθῃ· τὰ γὰρ μεγάλα τῶν ἔργων, ἂν μὴ τύχῃ λόγων κηρύκων, ὑπερβῇ τὴ μνήμῃ, καὶ λήθῃ ἀμπίχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν ἔσφαττεσθαι καιρὸν ἐν τοῖς ὀρώσιν ἀνδρήσαντα. ταύτητε ἔν τιμητέον ὑμῖν τὸ ἔρμαον, καὶ ἀντὶ παντὸς σπασσάμενον, καὶ δίχα τὴ χρείας· αὐδοῖ γὰρ μεσῶν, εἶδο ἱερεῖς αὐτῶν ἄξιον σφίεπειν, καὶ μὴ δευτέρης τίσεσθαι ἢ κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότην. προσκείσω καὶ τρίτη τις αἰτία τὴ παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἄνδρα τιμῆς, Συνέσιος (ε) ἀγαθεῖς (ζ) αὐτὰ πάντα, ἐφ' οἷς ἀνθρώπου ἀνδρωποι καὶ ἐπαινεῖσι καὶ μακαρίζουσιν (η). ἐδωκένος διαβιώης πάντων ἕνεκα ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τῷ ἱερᾷ σε διάδουσι πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἡμῖν οἰκίαν οἰκῶντες, ὅς ἀπάντων δὲ μάλιστα ὁ σὸς Γρίων· καὶ ἡμεῖς εἶδο ἅμα σοὶ, μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμιον. τῷ κόμητί γε δέναι ἂν γέλωφα, αὐτὸς δοκιμάσεις, εἴτε μή.

Πυλαιμένει. 100.

Οὗτος ἐκείνος ὁ πολὺς (α) ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναξάσιος. καὶ σὲ δ' ἂν αὐτῷ δείξας, τὸν αὐτὸν ἐπαινον (β) εἶπον ἂν πρὸς σὲ. ὥσπερ ἂν (γ) ἐμοὶ στυγνόντες πάλαι, καὶ τῷ στυγνόντι

χι-

(γ) Διὰ τὸτο χαλεπήνοις ἂν. (δ) Εἶπε αὐτὸς ὢν τοιοῦτος ποιητὴς, δυνάμεως χεῖρὶς τῆς παρ' ὑμῶν. (ε) Προσκείσω δηλ. (ζ) Ὅς τις ἐγὼ Συνέσιος ἡγάσθην ἑοσιμῶς πάντα. (η) Μακαρίζου μὲν τις ἐπὶ τοῖς ἔξωθεν, ἐπαινεῖ δὲ ἐπὶ τοῖς ἐνδοθεν ἀγαθοῖς (αὐτὸς ἔτος Συνέσιος περὶ Βασιλείας.)

(α) Ὁ περιδόμενος ἐν ταῖς ἐμῇ τε καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίαις.

(β) Ὅτι δηλ. ἔτος ἐκεῖνός ἐστιν ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Πυλαιμένης.

(γ) Τὸ, ὥσπερ ἀντὶ ἐ, ὥσπερ.

χίαν (δ) ἀναγνωρισμὸν ποιησάμενοι, φιλοφρονήσαθε τε ἀλλή-
 λης, καὶ κοινῇ σκοπεῖτε πῶς ἂν (ε) ἀγαθὸν τί με ποιήσητε·
 χολή δὲ μέγιστον ἀγαθόν, ὡς εἶποι τις ἂν ὥσπερ (ζ) χώραν πάμ-
 φορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τῇ φιλοσόφῃ ψυχῇ· καρπώσο-
 μαι δὲ χολῷ, ἂν ᾗ σωτετάχθαι τῇ πολιτείᾳ (η) Ρωμαίων ἀ-
 παλλαγλιῶαί μοι γένηται· τὸτο δὲ παρέσαι, τὴν λειτουργίας (θ)
 ἀνειμένῳ τὴν καταράτῃ, ἥς τὸ μὲν ὑπὲρ βασιλεῖ, γέγονα ὁκτός·
 ἑμαυτὸν δ' ἂν αἰτιασαίμην δικαίως, αἰσχυθεῖς ὄναρς (ι) σπυδαῖς
 οἰκείας. ὑπολογίησμαι τοίνυν αὐτὸς ἑμαυτῷ· δόξω ᾧ αὐτεργ-
 γεῖν (κ) πάλιν τὴν πρεσβείαν· πάλιν ᾧ ἐμὴ γλώττα πρε-
 σβεύει, καὶ ἐδείξαι ἀντερῆ τὴν Πυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὅς τὸν
 φίλον ἄλλον ἑαυτὸν ὥριστο.

Τῷ αὐτῷ. ΙΟΙ.

Φυκέντιος ἄνθρωπος· Κυριωαίων δ' ὀπίνειον ὁ Φυκῆς· ἐπέδω-
 κέ μοι φέρων ὑπερολίῳ τὸ σὸν ὑπεγεγραμμένῳ ὄνομα (α). ταύ-
 τῳ ἀνέγνων ἡδέως (β) ἅμα καὶ ἀγαμένως· ὠφείλστο ᾧ (γ)
 τὸ

(δ) Εἴτ' ἐν συνέλευσιν. (ε) Ἰσὶ ποιήσοιτε διὰ τὸν δυνατὸν· δίχα
 γὰρ αὐτῶ, πρὸς ὀριστικὴν τὸ ἐρωτηματικόν.

(ζ) Τὸ, ὡς, παραβολικὸν ὄν, πρὸς ὀριστικὴν φέρει, τὰ δ' ὀριστικά εὐθεῖαν προ-
 ὑποτιθεῖσι· τὸ ἅμα ὥσπερ χώραν σημειῶδες, δέον, ὥσπερ χώρα, ἥτις εὐ-
 θεῖα πρὸς τὸ ὑπὸ κοινῇ ὑπακούοντι φέρει ἐφέρετο ἂν. (η) Τῇ διοικήσει
 Ρωμαίων εἴτ' ἐν ταῖς τὰ πολιτικά πράττεσιν. (θ) Ἰσῶς τὴν φορολογίαν ἐν-
 νοεῖ, ὡς ἐν τῇ 148, ἐπιστ. (ι) προβαλέτω ὑμᾶς τὰς ἐμοὶ οἰκείας μεσότητας,
 καὶ διὰ τῆς ὑμῶν σπυδαῖς εἴτ' ἐν πρεσβείας ὠφελήσῃται, ὃ ἐστὶν ἀπαλλαγήναι
 τῆς λειτουργίας. (κ) Ὑμῶν γὰρ ὑπὲρ ἐμῶν πρεσβεύοντων, ἐγὼ καὶ ἔγω διὰ
 τῆς ἐμῆς γλώττης δοκῶ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἑμαυτῶ· εἴγε ὑμεῖς ὡς ἐμοὶ φί-
 λοι, ἄλλος ἐγὼ ἐσέ.

(α) Καντεῦθεν δὴ λανθάνει τοπᾶλαι οἱ ἐπιστάλλοντες, ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπέγρα-
 φον τὰ ἐαυτῶν ὀνόματα. (β) Μεθ' ἡδονῆς τε ἅμα καὶ θαύματος. (γ) Ὀφεί-
 λον ἡδῆναι μὲν, διὰ τὴν πρὸς ἐμὴν φιλικὴν διάθεσιν· ἐπαινέται δὲ
 μετὰ θαύματος, ὅτι τὴν τῆς ἐπιστολῆς εὐφράδειαν.

τὸ μὲν, τῇ διαδέσει τ' ψυχῆς· τὸ δέ, τῷ κάλλει τ' γλώττης·
 καὶ ἄλλα παρεσκευάσασσι θεάτρον ὑπὸ Λιβύης ἐλλωικόν, ἐπαγ-
 γείλας ἵκειν ἀκροατομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων· καὶ νῦν ἐν
 ταῖς παρ' ἡμῖν πόλεσιν ὁ Πυλαμένης πολὺς, ὁ δημιουργὸς τ'
 θεαπείας ὑπερῶλης. ἐν τῷτο ἄτοπον ἐφάνη καὶ παρὰ δόξαν (δ)
 ἀπλώτησε τῷ θεάτρῳ· τὰς κυνηγετικάς (ε) ἥτις τὰς ἐμάς, ὡς δὴ
 τι σπυδαῖον αὐταῖς ἐνόν. ἐδόξας ἔν σερπηρὸς ἥτορ παρέχεσθαι,
 καὶ εἰρωνείας ἀνάπλεων (ζ)· ἐ γὰρ ἡξίεν (η) τ' παρὰ σφίσι τὸν
 φαυλότατον εἶπεν, ὅθεν ἐγκαί τι παῖγνιον τ' παρὰ σοὶ σπυδαῖον
 ἄξιον· ἐγὼ δὲ τέττα μὲν σε παρηγνίω (θ) τ' εἰρωνείας (ι)· ἐδίδα-
 σκον δέ, ὅτι ὡς τοῖς ἄλλοις, ἄσοι πάρεσιν ἀγαθὰ, φιλανθρω-
 πότατός τε εἴης (κ), καὶ τ' ἐγκωμίων φιλοδωρότατος (λ)· ἔκαν
 ὑπὸ (μ) καταγέλῳτι πεποιθὲς (ν) τῷ αἰτήσιν, ἀλλ' ἵνα ἡδοίμην,
 τῇ παρὰ σ' τοιῷδε μαρτυρίᾳ (ξ) τιμώμενος. ῥάφε ἔν ὁσάκις ἂν
 ἐγχαρῆ, καὶ ἐς ἡμῖν Κυρῶναις τῷ λόγῳ, ὡς ἔδεν ἂν αὐτοῖς ἡδίου
 ἀνάγνωσμα γένοιτο τῷ Πυλαμένει γραμμάτων, ἡδὴ κατεχρη-
 μένοις ὑπὸ σ' δείγματος (ο)· πάντως δὲ συχνοῖς ἐντεύξῃ τοῖς δεῦρο
 ἀφι-

(δ) Τὴν Τ' πόληψιν, ἣν ἔχον κελευθέντες ὑπ' ἐμῆ ἦκειν ἐλλογίμων γραμμα-
 των ἀκροασόμενοι.

(ε) Οὐχὶ κύνας θηρευτικὰς δοκεῖ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον βίβλους κυνηγετικῆς
 θηρευτικῆς διδασκάλης, ἃς εἰκὸς αὐτὸν συντάξαι Συνέσιον, ὡς φιλοκαίγμο-
 να, καὶ παιδεῖν ἐπλομανεῖν, καὶ ἱππομανεῖν εἰδισμένον πέρι τ' δέοντος· (ὅρα
 ἐπίς: 105.) ὥσπερ ἔν καὶ φαλακρὸς ὢν, ὑπὲρ φαλακρὰς ἐξήνεγκεν, εἴτ' ἐν
 συνέγραψε παῖγνιον (ἐπίς: 1, καὶ 74.) (ζ) Ἐπιγελαῖν, κατεῖρωνεύεσθαι μὲν,
 καὶ διὰ τῷτο ἐφάνη ἄτοπον τὸ τοιοῦτον αἶτημα· λέγει δὲ τῷτο μετριοφρονῶν
 ὁ Συνέσιος· ὁ δὲ ἔν, ἀντι τ' γὰρ ἐκληπτέος. (η) Εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ ὁ τῶν
 παρ' αὐτοῖς λογίων φαυλότατος, ἐξέδωκα παῖγνιον τι ἄξιον, ὥς καὶ σπυδαῖον
 εἶναι τῷτο παρὰ σοί. (θ) Ἀπέλυσον, ἡλευθέρων. (ι) Τὸ, εἰρωνείας, ἐξήγη-
 σίς ἐστὶ σ', τέττα. (κ) Καὶ ἐκ εἰρων· ὁ γὰρ εἰρων ἐ φιλάνθρωπος.

(λ) Καὶ ἐκ τῆς τυχεύσεως αἰτίας ἐγκωμιάζειν φίλων.

(μ) Τὸ τελικὸν αἶτιον σημαίνει ἡ πρόθεσις. (ν) Λάβε ὑπὸ κοινῆς τὸ ἐδί-
 δασκον πρὸς ἐξάρτησιν σ' ἀπερεμφάτε. (ξ) Τοῖς ἐγκωμίοις. (ο) Τῆς πεί-
 ρας, σ' γνωρίσματος τῆς σῆς σοφίας.

ἀφικνεμένοις· ἔπει μὴδέ σιν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἄρξασιν (π) ἡ-
μῶν ἔτι τὴν ἐλάττω, καὶ τὴν μείζω, ἔτι τὴν Αἰγυπτίων ἀρ-
χῶν, ἧς ὅκ' εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι διὰ τὴν ἀκολυβδίαν τῶν δανεισῶν (ρ).
ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τὰ μὲν εἰδέναι, φιλοσοφεῖν, ὡς γὰρ δὲ,
τὴν ἐρημίαν ἀγαθῶν ἔχοντες σπουδερῶν, ἀνθρώπων δὲ εἰδέναι,
ὅδ' ἔστιν ὅτε ποτὲ (σ) ὅπ' Διβύης ἀκήκοα φωνῶν ἀφιέντος φι-
λόσοφον, ὅτι μὴ τὴν ἡχὴν ἀντιφθεγγομένης ἡμῖν· ἀλλὰ κό-
σμει, φησὶν, ἂν ἔλαχες Σπάρταν· καὶ γὰρ μοι δοκῶ τὴν εἰμαρ-
μένῳ (τ) ἀγαπήσειν τε ἔτι κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτῶν, ἡ-
γέμενος ἀγώνισμα τῷτο πορεῖσθαι τῷ βίῳ ἔτι βάσανον, εἰ μὴ-
δὲ ἀτυχῆσαν (υ) ὑπολιμπάνω φιλοσοφίαν· ἐμοὶ γὰρ εἰ μὴδεὶς
ἄλλος μαρτυρεῖ (φ), ἀλλ' αὐτὸς γὰρ πάντως ὁ Θεὸς, ὃ ἀνέμα
ὁ νῆς ἐς ἀνθρώπου ἡκεῖ· δοκῶ δέ μοι ἔτι ὅδ' ἀσέβας εὐμῆνως ἐ-
νατενίζειν ἐκάστοτε, ὅν ὃν ἡπεῖρω πολλῇ μόνον ὁρῶσι θεωρὸν αὐ-
τῶν σὺν ὁπσιμῇ γιγνόμενον. σὺνευξαί τοίνυν ἡμῖν ὃν οἷς ἐσμεῖν
εἶναι· σαυτῷ δὲ ὑπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγορὰν, ὡς κακῶς
σὺ τῇ φύσει (χ) ῥεώμενος· μάστιγα μὲν ἐν ἀξιώσει ἔτι εὐροέν-
των τῶν ἔξωθεν (ψ), ἰδεῖν εἰς τὰ εἶσω· τὸ γὰρ εὐτυχίας εὐδαιμο-
νίαν ἀλλάξας (ω), ῥεύσεια χαλκείων ὄρεϊ· καὶ γὰρ χαίρω καταγε-
λῶ-

(π) Γε': τοῖς ἄρξασιν, ἢ ἀρχασι. (ρ) Ἡκολέσθην γὰρ οἱ δανεισά, οἷς ἐδανείσαντο ἀρχασι, ἵνα τὸ δάνειον ὑπολαύωσι. (σ) Πόθεν ἐν ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ (ἐν ἐκείνῃ γὰρ ὡν, ἔλαβε τὴν ἐπίς:) Ἑλληνικὸν θέατρον παρεσκευάσεν;
εἰ μή τι λόγος ἐρημίας αὐτὴν τὴν Κυρήνην ὡς ἀμοιρῆσαν ἀνθρώπων ἀφιέντων φω-
νῶν φιλόσοφον καὶ τὸν Διογένην ἢ ἀνθρώποις ἀνθρώπων ζητῆντα, τὸς ἀφιλοσόφους
τῆς ἀνθρώπου κλήσεως ἢ ἔτος ἀπαξίων. (τ) Ἡ' ἔλαχον παροικεῖν ἐρημίαν,
(υ) Ἀμοιρῆσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀντιφθεγγομένων φιλοσόφων. (φ) Ἐπαινετὸς μὲν ὡς
φιλόσοφον· τὸ γὰρ μαρτυρῶ δοτικῇ ἐπὶ καλῇ τίθει· πῶς δὲ εἰδὲς σοι ἐν
τῇ ἐρήμῳ μαρτυρεῖ, ἢ τοσούτος ἔχει ἐν αὐτῇ Ἑλλήνας, τῶν ἐστὶ λογίης, ὡς
φῆς, ἀνδρας, ὡς θέατρον ἐξ αὐτῶν παρεσκευάσαι, ἢ σκαυτὸν τὰ γε εἰς
λόγους δύναμιν τὸν φαυλότατον, ὡς ἐφηθα, τῶν ἐν αὐτοῖς κρίνεσθαι; ἢ ὅτι καὶ τὸ
ἐνωτέρω ληπτέον ἢ τῷτο. (χ) Τῷ πεφυκότι, τῷ ἐμφύτῳ πλεονεκτικῷ, τῇ
φυσικῇ ἀρετῇ. (ψ) Εἰ ἢ πλεονεκτῶν, εὐτυχῶν τοῖς ἔξωθεν. (ω) Λέγει δὲ ἐν

λώμφοι, ὅτι τῆς συγγρηῶν σπυδαρχέντων (α 2) μόνος ἐν πολ-
 λοῖς (β 2) ἰδιώτης εἰμί· τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρεταῖς (γ 2) δορυφορεῖς
 πωροτιμῶ μᾶλλον, ἢ στρατιώταις τὸ σῶμα (δ 2), ἔκτετι τ' ὡραγ-
 μάτων χωρέντων (ε 2) ὑπμελητὴν πολιτείας Φιλόσοφον· εἰ
 δὲ μὴδ' ἐν τοῖς κατ' ἀγορὰν (ζ 2) βέλτιον πέφραχας, ὥστε
 ἡδὲ οἶμαι, ἢ δ' ἔστιν ὅτε πᾶσι πονηρὰς ἔχον ἐλπίδας (η 2),
 ὡς ἄρα ἐκστήσῃ σεαυτῇ (θ 2), καὶ ὁμότροπος ἔσῃ τοῖς εὐδοκι-
 μῶσι τῆς θεαματικῆς· ἢ γὰρ ἂν εἰποῖμοι τῆς ῥητόρων· ἑτέρως
 δὲ (ι 2) σὺκ' ἐς πλατεῖαν ἐν ταῖς κατ' ὑμᾶς ἀγοραῖς, μὴ πάντα
 μιγνυῖτα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρκωπα (κ 2) ἀν-
 τ' ἐλευθέρῳ γινόμενον· εἰ τοίνυν ἡδὲ πλατεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰς
 φιλοσοφίαν ἴδε· καὶ μὲν ἐντύχης ἀνὰ σωτόνως (λ 2) ἐργα-
 ζομένη φιλοσοφίαν (ἀνεμέσσητον δὲ ἐκπῆρινοσῆν καὶ τὴν Εὐλά-
 दा, καὶ τὴν βάμβαρον ὑπὸ θήρῃ τοιαύτῃ) καὶ ἡμῖν τὸ ἔρμαιον κοί-
 νωσαι· εἰ δὲ ὡς ἐν αὐχμῶσῃ τῇ φορᾷ (μ 2) καὶ ἡμεῖς ἀρκεῖν
 σοι δοκῶμεν, ἦκε μεθέξων καὶ ἡμῶν, καὶ τ' ἡμετέρων, ὅτι τὰ ἴσα
 καὶ τὰ ὅμοια, φησὶ τὸ γράμμα τὸ Λακωνικόν (ν 2). ὡς οἶσπε
 παρ' ἐμῆ πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν, ὃν εἰ
 πωρολαβὼν Ἀριστέιδῳ, Εἰμὲ λογίε τύπον εἰς ἀνθρώπου ἐφίω ἐ-
 ληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τ' ἀξίας, ὅτι πλέον θάν, ἢ τύ-
 πος· ὅπως οὖν δὲ οὗτος εὐθείας πρὸς αὐτὸν ὑπεδείναι, καὶ τοι πω-
 ρομηθεὶς ἐνάρκησα, ἵνα μὴ εὐδαιμόνως ὑπόχω τοῖς πανδέκταις (ξ 2),
 τοῖς

τυχεῖαν μὲν τὰ ἐκτός, εὐδαιμονίαν δὲ τὰ ἐντός. (α 2) Ἀρχεῖν σπυδαζόντως.

(β 2) Συγγενεῖσι. (γ 2) Ὅπερ ἐστὶν εὐδαιμονίας.

(δ 2) Ὅπερ ἐστὶν εὐτυχίας. (ε 2) Τῷ Πλάτῳ τῷ ἐκόντος τότε αἱ πόλεις
 εὐδαιμονήσουσιν, ὅταν ἡ βασιλεὺς φιλοσοφήσωσιν, ἢ φιλόσοφοι βασιλεύσωσι,
 νῦν ὅμως, φησὶν ὁ Σύνεσιος, αἱ πόλεις ἐκτετι χωρεῖσι φιλόσοφον ἀρχοντα.

(ζ 2) Τοῖς ἐξωθεν εὐροεῖς εὐδοκίμων ἐν ῥήτορσι. (η 2) Τὸ γὰρ τοῖς ἐξω
 εὐροεῖν σε κακοδαιμονίαν ἐγὼ τίθεμαι. (θ 2) Τῷ πεφυκότος σοι.

(ι 2) Ὅδὲ, ἀντί· γάρ. (κ 2) Κολαυτευτικῶς παρὰ τὸν κώδελον.

(λ 2) Ὁλοφύχως, ἀνευδότης, ἀνυποκρίτως. (μ 2) Ἀφορία, ἀκαρπία,
 χεῖρε φιλοσόφων. (ν 2) Ὡς φησὶ τὸ γράμμα τὸ Λακωνικόν. (ξ 2) Λέξις

τοῖς ὑποσμιλεύεσι τὰ ὀνόματα· ὃ ᾧ μικρὸς ὁ κίνδυνος ἐν τῷ πανελλήνῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωδῆναι· καλῶ γὰρ ἔτω τὸν τόπον, ἐν ᾧ πολλάκις ἐφρόντισα τὰς βαρεῖας φροντίδας, τῇς ἀπανταχοῦθεν ἐλλογιμῶν σωμάτων, ἐφ' ᾧ ἡ ἱερὰς ἀκῆσαι ἔπεισεβύτη (ο 2) φωνῆς, παλαιὰ καὶ νέα καταμασεύσεως (π 2) διηγήματα. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐταῖρον Εὐχαρίστον χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμῆ, καὶ πάντας ὅσους ἄξιον.

Τῷ αὐτῷ. 102.

Συνίστημι τῇ φίλῃ, καὶ τῇ προσασίᾳ τῇ σῇ τὸν θαυμάσιον Σωσίωαν· ᾧ τὴν διὰ λόγων (α) τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ παρὰ τὴν τύχης ἔκ ἀπαντᾶ καὶ λόγον (β). αἰτιάται δὲ τὴν τὴν πατρίδος ἀκλήριαν· καὶ πείθει τὴν αὐτὸν λόγος, ὡς ἔστι συμ- μεταβαλεῖν τῷ χωρίῳ τῷ τύχῃ· ἀφίξεται δὲ παρὰ τῷ ἔχουσιν τὸν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπως βασιλεὺς, ὅκα καὶ πάντῃ τὴν τύχης ἔσσης, καὶ τυχὸν ὑπγνωσμένης αὐτόν. εἰ δὲ τίς σοι διώαμις, σωτέλεσον αὐτῷ περὶ ὅτι βάλεται· σὲ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ διώαμις, καὶ ἔδο δεομένης σωσιάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐάν δέηται τῇ σοὶ φίλων αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.

Τῷ

ἰδιάζουσα ἔστι Συνασία ἀνερμηνευτος παρὰ τῷ Σειδᾷ· λέγει δὲ πανδέ- πτας τὰς ὡς αὐτὸς φησὶ πανελλήνιον· τὰς γὰρ ἀπανταχοῦθεν εἰς ἐν συ- νιόντας ἐλλογίμους, εἰκὸς καὶ πανταχοῦθεν δέχεσθαι ἐπιστολάς, καὶ ἀλλήλους ταύ- τας κοινολογεῖν. (ο 2) Μακεδονεὺς. (π 2) Δάκην μετὰ πηγαζέσεως, βλυζέσεως τοῖς ἐρωτῶσι, ζητῶσι.

(α) Τροφὴν καὶ αὐξησιν. (β) Ὡς τὴν ἐτεράρην καὶ ἡμετέραν. Τὸν αὐτὸν Σω- σηνῶν συνίστησι καὶ τῇ 43 ἐπισ. ἄξιον ἐν ταύτῃ κληρονόμον αὐτὸν γενέσθαι ἀλ- λοτρίῳ πατρὶος, καὶ ὅτι, φησὶ, καὶ τὸν ἔστι Σωσηνᾶ πατέρα ἀλλότριος υἱὸς ἐκκληρονόμησεν· ἔτω γὰρ αὐτὸς φησὶ, γένοιντο ἐξ ἀδελφίας τὸ δίκαιον· ὅπερ ἐκ τῆ χειρὸς λόγον, τὸν ὑπ' ἐτέρων, φησὶ, ἀδικηθέντα, ἀλλὰ ἀδικήματα δικαίως τῇ τοῦ γὰρ ἐστὶ κακῶς τὸ κακὸν ἴσθαι.

Τῷ αὐτῷ. 103.

Οὐ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, οὐκ ἔγωγε, ὦ Πολαίμενες, ἀπέσκηψά σε (α) τὴν εἰς τὴν ἐνεγκῆσαν εὐνοίαν· ἔχ' ὅτως ἀπολὶς εἰμί τις, ἐδὲ ἀνέσιος (β)· ἀλλὰ σὺ κακῶς ὄξεδέξω τὸν νοῦν τ' ὀπισθολῆς, καὶ κατηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξιον (γ). ἐγὼ γὰρ ὅτι μὲν Ἡρακλείας ἐρᾷς, καὶ παρόθυμος εἶ ποιῆντι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ἐπαινώ· ἐστὶ λόγος δ' ἐποιήμι (δ) ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀνδελέει φιλοσοφίαν τ' ἀγορεύει ταύτης διατριβῆς· εἴτα σύ μοι δοκεῖς (ε), δίκας ἀγορεύων οἶσθαι μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτερος εἶσθαι τῇ πατρίδι· πῶς τῆτο (ς); ὅτι καὶ μὴ μετατεθεῖσθαι σε τὴν πατρίδα, ἡτιάσω τὸ τ' γνώμης φιλόπατρι· τῆτ' ἔν ἀπέσκηψα (η), καὶ ἐχὶ τὴν εὐνοίαν, ὅτι κακῶς οἶε παρ' ἔργου σοί τι ποιήσῃ (θ) εἰς τὸν καλὸν τῆτον ἐρωτα, τὸ παροσφρεύειν ταῖς δίκαις· καὶ γὰρ εἰ λέγοιμι (ι) φιλοσοφίαν ἱκανῶς εἶναι (κ) τὰς πόλεις ὀρθᾶν, ἐλέγξει με Κυριῶν (λ), κειμένη πολὺ δήπερ τῆς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεως ἀκριβέστερον· ἀλλ' εἰ-

(α) Ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ ἀπολιπεῖν σε τὴν καθοδαίμεναι ἀγορὰν συνεβέβλευον. (β) Οὐδ' ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης, ἀλλ' ἐκ πόλεως ὦν, φιλόπολις εἰμι καὶ αὐτός. (γ) Ἀπολιδας ἡμᾶς καὶ ἀνέσιος ὀνομάσας. (δ) Συνεβέβλευόν σοι. (ε) Σύ μοι δοκεῖς οἶσθαι ὠφελιμώτερος εἶσθαι τῇ πατρίδι δίκας ἀγορεύων μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν. (ς) Πῶς δέ, ἢ πόθεν τῆτο δοκεῖς μοι οἶσθαι; ἐκ τῆτος, ὅτι δηλ. καὶ μὴ κτ'. (η) Τὸ, ὅτι οἶε δικολογῶν μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι κακῶς οἶε κτ'. (θ) Τῷ τ' ἐξ ἐμοῦ οἶε τὸ τῆς ῥητορικῆς ἐπιτήδευμα ἱκανόν σοι εἶσθαι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ (ἔγω γὰρ ἐλήφθην ἐν ταῦτα τὸ, πρῶτον) εἰς τὴν τῆς πατρίδος ὠφελίαν· λέγω κατ' ἐαυτὸ, διότι δηλονότι τῶν καιρῶν καὶ τῆς τύχης περὶ ὧν ἐξῆς ἐρεῖ. (ι) Ἐν ἄλλοις γράφεω, εἰ μὴ λέγοιμι, ἀλλ' ἀνακόλουθον τῆτο· ὁ γὰρ νῆς, τοιοῦτος· καὶ τί λέγω, φησὶ, περὶ ῥητορικῆς ἀνικάνου ἐσσης κατ' αὐτὴν ὠφελῆσαι πόλιν, ἐπότε ἐδ' αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ἱκανὴ εἰς τῆτο κατ' ἐαυτήν; καὶ γὰρ εἰ λέγοιμι κτ'. (κ) Αὐτὴν κατ' ἐαυτήν διότι φημι καὶ τῶν καιρῶν τῶν καλόντων τὸν ῥήτορα ἐπὶ τὸ πολιταρχεῖν· καιρὸς δὲ λέγω τὰ περιστατικά καὶ καιρῶν. (λ) Ψευδόμενον ἢ φιλόσοφον μὲν ἔχουσα πολὺ ἔχον καὶ οὐκ ἄλλοτε ἐμὲ, πε-

λ' εἶποιμι μὲν ἄν, ὅτι φιλοσοφία καὶ ῥητορικῆς, καὶ ἥς τινας βάλει
καὶ τέχνης καὶ ὑπασήμης, αὐτὴ δὲ πᾶσιν ἔσται, παρέχεται τὸν ἔ-
χοντα καὶ ἰδιώτῃ καὶ οἰκῷ καὶ πόλεσιν ὠφελιμώτερον· ὃ μὲν ἀρ-
κεῖ τὸ καθ' ἑαυτῷ ἀγαθόν τι ποιεῖν ὅτε ἀνδρώπεις· ἔχει γὰρ
ἡτῶς, ὃ λῶσε Πυλαῖμενες. τὰ καλὰ τῆς ὑπαιδείας (μ),
δυναμεις (ν) τινές εἰσι, καὶ παρασκευαὶ ψυχῆς, καὶ οἷον αὐτὸ
μόνον τὸ χρώμενον (ξ)· καιροὶ δὲ καὶ τύχαι (ο) φέρουσιν ἄνω καὶ
κάτω (π) τὰ τῆς πόλεως πράγματα· καὶ νῦν μὲν ἡτῶς ἔχει (ρ),
νῦν δ' ἑτέρως, ἀνάγκη φύσεως (σ) ἥς μετέβηκε· φιλόπολις
μὲν ἔν· εἰ σὺ, τυγχάνω δὲ ὦν καὶ ἐγώ· καὶ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητο-
ρικῶ· καὶ συγχωρῶ σοι (τ) μὴ ταύτῃ ὑπαιδεύειν (υ), ἀλλὰ
τῇ

πρωτῇ δὲ, καὶ χαμαὶ κειμένη μᾶλλον τῶν παραλίῳ πόλεων, τῶν μὴ ἔχ-
σων οἰκήτορα φιλόσοφον, πένης τε καὶ κατηφῆς, καὶ μέγα ἐρείπειον, καὶ βασιλέ-
ως δεσμένη, εἰ μέλλοι τι πράξειν τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπάξιον (ὡς
ἐν τῷ περὶ Βασιλείας εἶρη). (μ) Ὡς ἐστὶ καὶ ἡ ῥητορικὴ, καὶ ἡ φιλοσοφία.
(ν) Ἐξείεις ἐπικτήτοι. (ξ) Ὡς τῇ χεῖρὶ οὗ τῆς ἐπιτηδεύου· χεῖρτις γὰρ τῷ τε-
χνίτῃ τὸ τέτε ἐπιτηδεύμα, μόνον δὲ λέγεται, εἴτ' ἐν καθ' αὐτὸ, ὅταν γυμνὸν τῆς
τύχης θεωρῇ. (ο) Τύχην ἔννοεῖ ὁ Συνέσιος τὴν ἀρχικὴν ἐξουσίαν καὶ δύ-
ναμιν, ἣν καὶ ἔχον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιστολῆς λέγει, δηλῶν ὡς ἔτε ῥήτωρ,
ἔτε φιλόσοφος δύναται ἀγαθόν τι ποιῆσαι τῇ πόλει διὰ μόνης τῆς ῥητορικῆς,
ἢ τῆς φιλοσοφίας, ἂν μὴ καὶ ἔχον, εἴτ' ἐν ἀρχικῇ δυνάμει αὐτῷ παρῇ, τῶν
καιρῶν αὐτῷ, εἴτ' ἐν τῶν περιστατικῶν καὶ καιρῶν πρυτανεύοντων αὐτήν. Ἐπεὶ
καὶ Σειράμνης ὁ Πέρσης πρὸς τοὺς θάυμαζοντας, ὅτι τῶν λόγων αὐτῷ νῦν
ἔχοντων, αἱ πράξεις ἐκατορθῶν, τῶν μὲν λόγων, ἔφη, κύριος αὐτὸς εἶ-
ναι, τῶν δὲ πράξεων τὴν τύχην μετὰ βασιλέως. (π) Ἀπορθεῖσθαι, ἢ πτα-
ματίζεσθαι. (ρ) Ἐν τῶν πόλεων κατάστασις. (σ) Ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ
καιροῦ καὶ τῆς τύχης· ταῦτα γὰρ ἔννοεῖ φύσιν. (τ) Συμβουλευτοί.
(υ) Ἡ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, ἔχει, ὡς καὶ δοκεῖ, τέχνην, ὡς ἐκ ἔχουσιν τὴν
φύσιν καὶ τὴν αἰτίαν ἐκάστου, ὧν, προσφέρει εἰπεῖν (ὅδ' αὖ ἢ ἄλογον πρᾶγμα,
ἐγώ, φησί, τέχνην ἐ καλῶ) ἀλλ' ἐμπαρεῖαν καλεῖ, ἔχει ὡς τὸ βελτέζεσθαι
χασικὴν, ἀλλὰ χάριτος τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργαστικὴν, καὶ πολιτικῆς μορῆς
αἰσχροῦν εἰδωλόν, καὶ ἀπλῶς κολακειας μόριον, συντάττων αὐτὴν τῇ τε κομμη-
τικῇ καὶ τῇ ὀψοποιητικῇ, ὧν ἀπασῶν τὸ κεφάλαιον κολακεία· ἐκάστη γὰρ τέ-
χνῃ ὑποδύσθαι, τὴν γυμναστικὴν μὲν ἢ κομμητικὴν, τὴν νομοθετικὴν δὲ ἢ πο-

τιῷ ὀρεδίῳ (φ) ἢ ἡγναίαν, ὡς δὲ Πλάτων, οἶμαι, διαλεῖσθαι
 πειρᾶται· ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ ὅσα ἀνθρώπινα
 ἀγαθὰ ᾤομαι. τί ἐν ταύτῃ (χ) παρ' ἡμῶν πλέον ταῖς πό-
 λεσιν, εἰ μὴ ἢ βίοι (ψ) τινὲς ὑποβληθεῖεν ἀρκούντες ταῖς ὡρο-
 αρέσει; δεῖ μὲν γὰρ ὕλης (ω) ὀπηθεῖαι, δεῖ δὲ ὀργάνων (α 2)
 τῷ χεῖρσι δυναμένῳ· τὸ δὲ ταῦτα παρασκευάζον, ἢ τύ-
 χη (β 2). εἰ μὲν ἐν ἐκείνῳ μόνον, τὰτ' ἔστι διὰ τὴν ῥητορικὴν (γ 2)
 οἷοι σοὶ παρέσεσθαι τῷ τύχῳ, ὥς ἐ ἀρξαι ποτὲ παραχεῖν, ἢ ὑ-
 πάρξαι τῷ μεγίστῳ ἀρχῷ, τί κατέγνωκας (δ 2) ἀτυχίαν φι-
 λοσοφίας; εἰ δ' ὅπῃς ἀμφοῖν (ε 2) ἐνδέχεται ἀπείναι καὶ
 πα-

φισικῇ, τὴν ἰατρικὴν δὲ ἢ ὀφιοποιητικὴν, τὴν δικαιοσύνην δὲ ἢ ῥητορικὴν, προ-
 σποιστῇ μὲν εἶναι τὸτο, ὅπερ ὑπέδυ, φροντίζουσα δὲ ἔστι μὲν βελτίστη ἔδν, ἔ-
 ἡδίστη δὲ αἰ, ἔξυπατα. (φ) Τὴν κατ' αὐτὸν Πλάτωνα (ἐν Γοργίᾳ) πα-
 ρασκευάζουσαν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἰψυχαι, μὴ καταχα-
 ριζομένην, ἀλλ' αἰεὶ διαμαχομένην· τῷ λέγειν τὰ βέλτιστα, εἴτε ἡδῶ εἴτε
 ἀνδρείερα εἴη τοῖς ἀκούς· ἢ ἀπλῶς πρὸς τὸτο τὸν νῦν ἔχουσιν, ὅπως αὖ τοῖς
 πολίταις δικαιοσύνη μὲν ἢ σωφροσύνη ταῖς ψυχαῖς ἐγγιγνητῇ, ἀδικία δὲ ἢ
 ἀκολασία ἀπαλλάττητῇ· ἢ ταύτῃ δὲ ἢ πρότερον ἐπιχειρητίον, πρὶν αὖτις ἰδίᾳ
 εἶναι, ἢ καί τινα τῶν φθλῶν βελτιώσῃ, ἵνα μὴ ἢ ἀνοήτως, τὸτο δὴ τὸ λε-
 γόμενον, ἐν πῶς τὴν κεραμείαν ἐπιχειρῶν μανθάνειν, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ψυ-
 χαῖς, τὰ ἔργα φάναι, ἐκμελετᾶν τὴν δικαιοσύνην· ἢ ἢ ἔτω μὴ ταύτην,
 ἀλλ' εἴπερ ἐβάλει τὴν φιλοσοφίαν, τὴν γοῦν καὶ δεύτερον, ὅφρασι πλέον, ὀρε-
 δὴν ῥητορικὴν. (χ) Ἐντεῦθεν, διὰ τε τῆς σῆς ῥητορικῆς, ἢ τῆς ἐμῆς φι-
 λοσοφίας τὸ κέρδος, ἢ τὸ ὄφελος; ἔδν. (ψ) Εἰ μὴ ἢ βίον ἔχομεν ὑπο-
 κείμενον ἡμῖν, ἐχὶ ἰδιωτικόν, ἀλλὰ ἀρχικόν τὸν δυνάμενον ἀρξαι, βοηθῆ-
 σαι, συμπράξαι τῇ προαιρέσει ἡμῶν· ἢ συνελόντι, εἰ μὴ ἢ ἀρχικὴν ἰχύν
 ἐν τῇ πόλει ἔχομεν συνεργεῖσθαι τῇ παρασκευῇ τῆς ψυχῆς ἡμῶν. (ω) Χρη-
 μάτων τυχόν, ἢ τῶν, ὅσα ξυντελεῖ εἰς ἀνόρεθον κειμένης πόλεως.
 (α 2) Τῶν συνεργόντων ἀνδρῶν τῷ πόλιν ἀνορεθὲν πειρωμένῳ. (β 2) Ἡ
 ἀρχικὴ ἔξουσία ἢ δύναμις, ἢ βίος ἀρχικός ὁ ἐπαρκὴς τῇ προδίσει ἔστι πόλιν
 ἀνορεθὲν ἡρημένῃ. (γ 2) Μόνῃς, δίχα τῆς, ὡς εἴρηγ, ἀπαιτεμένης ἐπιτη-
 δεῖς ὕλης, ἢ τῶν ὀργάνων, ἢ μάστιγας τῆς τύχης. (δ 2) Πῶς δηλ.: ἐχὶ ἢ τῇ φι-
 λοσοφίᾳ αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἢ τύχῃ παρέσθῃ; εἰ γὰρ τῇ ῥητορικῇ, πολλῶν
 μᾶλλον τῇ φιλοσοφίᾳ, τῇ τῆς ῥητορικῆς καλλίονι, (ε 2) Τὸ δὲ δυνάμει ὡς ἐκα-

παρὰ γὰρ αὐτῶν, τί μὴ τέως αἰρῇ τῆς φαινομένων τὸ ἄριστον; αὐτὸ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ φιλοσοφίαν ἐκ σὺ φῆς εἶναι καλλίω ῥητορικῆς· τὸ δὲ δεῖν ὀνασθῆναι τῷ πόλιν, ἀναγκαϊότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν· ὡς δὴ νυνὶ μὲν ἔξεςιν ἐλπίζαν τὰ ἀμείνω (Ζ 2), φιλοσοφήσαντι δὲ οἱ Θεοὶ πάντες (η 2) ἐχθροὶ, ἐκ τῷ τύχῳ ὄξοχετεύουσιν, ὡς μὴδ' ἐν ταῖς ἐλπίσιν ὑπελελειφθαι (θ 2). ἐγὼ δὲ ἔπω ἐκ τήμερον τῆτον ἀκηκοὺς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φιλοσοφίᾳ θεῖός ἐστι κλῆρος (ι 2) ἀτυχεῖν· ἀλλὰ μόλις μὲν ἂν ἐν τῇ κοινῇ τῇ θνητῇ (κ 2) φύσει συμέλθοιεν ἰχὺς τε ἐκ φρόνητις (λ 2), ἔστι μὲν ὅτε σωτήριον (μ 2) αὐτὰς ὁ Θεός· ἔξεςιν ἔν ἐκ λόγῳ (ν 2), μᾶλλον δὲ πᾶσα ἀνάγκη, τὸν αὐτὸν εἶναι ἐκ φιλόσοφον ἐκ φιλόπολιν, καὶ μὴδ' ὑπογινώσκειν τὴν τύχης, ἀλλὰ ἐκ προσδοκᾶν τὰ ἀμείνω, διὰ τῷ οἰκείαν ἀξίαν (ξ 2). ἐκ ἡκιστα γὰρ μόνῳ πλεονεκτῶσιν ὡς ὁ παλαιὸς λόγος (ο 2) οἱ χεῖροι τῆς πονηρῶν ταῖς ἀγαθῶν ἐλπίσι

σι

τεραι αἱ συζυγίαι τῶν πτώσεων ἐνεργεῖς εἰσιν· αἱ μὲν γὰρ, ἐν τῷ δῶα γῆραι, εἰσι ἔ ἀπειναι· αἱ δὲ δῶα δοτικαὶ ἔ παρῆναι· ὅπερ ἡ ὑπόδωλος, ἡ σπανίως εὐρηγ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀλλὰ χθ. (ζ 2) Τὴν τύχην τῆς μεγίστης ἀρχῆς· (η 2) Ἡ ἐν ἐλπίσιν ὦν, ἔγραψε τὴν ἐπιστῆν· ἡ πρὸς τὴν δόξαν μᾶλλον ἔ Πυλαμῆντος· οἶμαι δὲ ἐκ ἐλπίσιν τὸν Συνέσιον πολυθεῖον δοξάζειν. (θ 2) Μὴδὲ ἐλπίζεσθαι τὴν τύχην. (ι 2) Ἐκ Θεοῦ ἐκλήρωσάτο ἡ φιλοσοφία. (κ 2) Ἐν τῷ αὐτῷ ἀνθρώπῳ. (λ 2) Τύχη τε ἐκ φιλοσοφία, ὡς φιλόσοφον ἀρχεῖν, ἡ ἀρχοντα φιλοσοφεῖν· διὰ μὲν γὰρ τῆς φρονήσεως, ἥτις ἐστὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας, τὴν φιλοσοφίαν ἐννοεῖ· διὰ δὲ τῆς ἰσχύος τὴν ἀρχὴν, ἣν ἐκ τύχην προσεῖπεν. (μ 2) Ὡς ἐν Σόλωνι φέρεται, ἐκ Λυκάργου τοῖς νομοθεταῖς, καὶ τισὶ τῶν παρὰ τὴν Ῥωμαίων ἐκ Ἑλλήνων γεγραμμένων· καὶ ἡμῶν δὲ, ὡς ἐν Μωσῇ ἐκ Γησῇ ἔ Νανῇ, ἐκ μετὰ τῆς τῶν κριτῶν ἐν Δαβὶδ, ἐκ Σολομῶντι, Κωνσταντίνῳ τε τῷ μεγάλῳ, ἐκ Γεσινιανῷ, ἐκ Λέοντι τῷ σοφῷ, καὶ τισὶν ἄλλοις εὐαρεσμοῖς. (ν 2) Ἐκ τῆς ἀκολυθίας τῶν εἰρημίων· εἰ γὰρ ὁ φιλόδοκος φιλόπατρις, πολλῷ μᾶλλον ὁ φιλόσοφος, ἐκ τὸ πρακτικὸν τῆς φιλοσοφίας μέρος, ἔκοντος σοφάσσει. (ξ 2) Διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα, ἥς ἡ πρακτικὴ μερὶς δεῖται ἐκ τύχης, ἵνα δι' αὐτῆς ἔχη βυθμῶσαι ἐκ ἰδιώτην ἐκ οἶκον ἐκ πόλιν. (ο 2) Ἰσοκράτης πρὸς Δημόκριτον παρακινῶν

σι. πῶς ἔν ἔλαττον αὐτοῦ ἔχειν συγχωρήσασθαι; ἀνάγκη δ', εἰ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην, ὅς εἰς τὲτόσε πρῶτα γὰρ μαρτίας, τὸ φάναι τὴν πόλεως ἐνεκα δεῖν μένειν ὅπ' τὴν τέχνης (ἀνάγκη γάρ με μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τῷ πρὶν ὅ σκώμματος ὑπολογίαν, ἢ δὴ μὴ ὃν (π 2), ἔδοξεν εἶναι σοι πρότερον· ὃ γὰρ οἶμαι νῦν ἔτι δοκεῖ· ἐπεὶ τοι (ρ 2) κινδυνεύω καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς τὴν ἱερὰν Κυβερνῶν ὑπὸ σὲ, καὶ ταῦτα τὴν φίλης μοι κεφαλῆς) εἰ γὰρ δὴ πεποθεῖεν αἱ πόλεις, ὅτι ρητορικὴ μόνη διώκεται μεταθεῖναι τὰς παρὰ σὲ αὐτοῖς (σ 2) συμφορὰς, καὶ μόνον δεῖ τὲτο γέρας τῶν βοηθόντων (τ 2) τοῖς ἔχουσι πρὶν συμβολαίων τὰς δίκας, χαλεπανῶσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τιθεράπνευσιν (υ 2) ἀντὶ ὅ βήματος (φ 2). εἰς ἔν ἐμοὶ πρὸς σέ τε καὶ τὰς πόλεις ἀπάσας ὑπὲρ φιλοσοφίας ὁ λόγος, ὅτι παρὰ σὲ μὲν (χ 2) τύχης, καὶ καλεσάντων αὐτῶν (ψ 2) ὅπ' τὰ πάρα γαμματα (ω 2) τῶν καιρῶν (α 3), ὑδεμῖα δεῖ τέχνης, ἀλλ' ὃ δ' ἄμα πασῶν ἐρίσαι φιλοσοφίαν (β 3) πρὶν ὅ τῷ σωτονωτέραν ἀρμίσσαι, καὶ μετατάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ πάρα γαμματα· τὴν εἰμαρμένην δὲ ἔγω τῷ ῥυεῖσθαι, νῦν ἔχει πολλὴν οἰκειοπαγεῖν (γ 3), ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, μὴ δ'

(π 2) Σκώμμα. (ρ 2) Τὲτο καινότερός ἐστιν ἐπανάληψις ὅ, ἀνάγκη γάρ ἄλλως γὰρ περιττόν, ἔχοντος ἔτι πρὸς ὅ λόγον· ἀνάγκη γὰρ καὶ διαβεβλήσθαι εἰ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην· ἢ δ' αὖ καὶ τὸ ἀνάγκη περιττόν, εἰ τὸ, ἐπεὶ ἀντ' αὐτῆς προελήφθη ἔτι πρὸς σὲ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην, κινδυνεύω κτ'. Ἐμοὶ δ' ἔδοξε διὰ μέσης ἀναγνώσειν εἶναι καὶ τὲτο μέχρη ὅ, κεφαλῆς, αἰτιολογία ὃν ὅ ἀνάγκη γάρ με· τὸ δὲ εἰ γὰρ δὴ πεποθεῖ ἐπανάληψις ὅ εἰ ἐνδοίμην. (σ 2) Ἡ πρὸς τὴν ἐνοικῶντας ἀπιδόθη, ἢ αὐτὰς γραπτέον, (τ 2) Τῶν δίκας ἀγορευόντων. (υ 2) Τὸν Θεὸν τῶ νοῖ. Μήποτε δὲ λέγει τὴν φιλοσοφίαν; (φ 2) Τῆς ρητορικῆς. (χ 2) Τῶ τὰ καλά ἐπιτηδεύοντι τῆς ἀρχικῆς δυνάμεως. (ψ 2) πρὸς εἰς τὸν τὴν τύχην ἔχοντα. (ω 2) Ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν. (α 3) Τῶν περιστατικῶν, εἴτ' ἔν τῶν ἐν ἐκείνῳ τῶ καιρῷ πολιτῶν. (β 3) Καὶ εἰπὲν πρὸς αὐτὴν, ὡς δὴ ἐγὼ εἰμὶ ἰσχυρωτέρα μᾶλλον ἢ σὺ, εἰς τὸ ἀρμόσαι κτ'. τὰς πόλεις. (γ 3) Νῦν, ἔχοντος ἐστὶν ἰδιότητι καὶ πρᾶσσειν τὰ ἴδια, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐν ἑ-

μὴ δ' ἀχιμοιῖν ἀξιῶντας ὥς ἴζεσθαι παρὰ τὸ ἔδαινος ἀρχεῖον, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγκη· ἀνάγκη δὲ ἔδδ' Θεοὶ, φασί, μάχονται. ἡμῖν δὲ εἶναι ἄλλα σεμνότερα, ἢ ὅταν ὁ νῦν ἀνεργήτο· ἢ (δ3) πῶς τὰ ἐνθάδε, πῶς τὸν Θεὸν ἐνεργεῖ· δύω γὰρ αὐτὰ μερίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πράξις· καὶ δῆτα δύω δυνάμεις ἑκατέρω παρ' ἑκατέραν (ε3) μερίδα, σοφία καὶ φρόνησις· αὕτη μὲν δεομένη τύχης (ζ3), σοφία δὲ αὐτάρχεις (η3), καὶ ἀκώλυτος ἢ κατ' ἐκείνῃ ἐνεργεῖα.

Τῷ ἀδελφῷ. 104.

Τὸς αὐτοὺς ἀν' ἰδοὺς (α) ἐν μὲν ἐρίῳ θρασυῖς, ἐν δὲ πολέμῳ δειλὸς, ταῦτ' ἔστιν ἀπανταχὲς πονηρὸς (β)· ὥς μοι δοκεῖ ταύτου τις δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χάριν, ὅτι βάσανός ἐστι καὶ τῷ καρδίαν αἵματος ἀκριβὲς, καὶ συχνὰς ἀλαζόνας (γ) παραλαβὼν, μετριωτέρως ἡμῖν ἀποδίδωσιν· ἐγὼ οἶμαι τὸ ἀπὸ τῶδε σοβήσῃν διὰ τὴν ἀγορὰν Γωάννῳ τὸν ἀλιτήριον, ἔδδ' πύξ ἐντενεῖν, ἔδδ' λαξ ἐναλαΐσθαι τῷ ὑπαικесέρων τινί· χθές τοι πάνυ λαμπρῶς σωηγορήκει τῇ παροιμίᾳ, μᾶλλον δὲ τῷ λεηστῷ· λεηστὸς γὰρ ἀντικρυς τῷτό γε πάντως οἶδα τὸ,

Οὐδεὶς κομήτης, ὅς τις ἐψηνίζεται (δ).

ἡμέ-

π' αὐτῷ, καὶ ἀπλῶς ἀλλοτρίοις ἐπιχειρεῖν. (δ3) Οὐκ ἔχῃ παρῆσαν τὴν τύχην. (ε3) Οὐ τῷτο λέγει, ὅτι ἀμφὺ ὁμῶς αἱ δυνάμεις παρ' ἑκατέραν μερίδα, ἀλλὰ διχρημένως ἢ μὲν, παρὰ τήνδε, ἢ δὲ, παρὰ τήνδε.

(ζ3) Ἀρχικῆς δυνάμεως οἷα δὴ πρακτικῇ. (η3) Ὡς μὴ πρακτικῇ, ἢ δῶν, φημι, ἰδίων ἢ κοινῶν διορθωτικῇ, ἀλλὰ τῆς τῶν ὄντων φύσεως θεωρητικῇ, τύχης ἀνευδής ἐστιν.

(α) Ὡς αὐτῇ περὶ Ἀνδρονίκου 79. ἐπισ: εἰρηται. (β) Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πραγματικῇ πονηρὸς, ὡς ἀπὸ ἑ μέσου, ὅπερ ἐστὶν ἀρετῇ, ἐπὶ τὰ ἀκρα ἐκλιπνόντας, ὑπερβολὴν λέγων καὶ ἐλειψιν, ὡς ἑκάτερον κακία· καλῶ δὲ ὑπερβολὴν μὲν τὴν θρασύτητα, ἐλειψιν δὲ τὴν δειλίαν, μέσον δὲ τὴν ἀνδρείαν, ἥτις ἐστὶ μεσότης περὶ θάρρους καὶ φόβου. Ἀριστοτέλης Ἡθικ: Νικομαχ: βιβλ: α, κεφ: ι. (γ) Θρασυῖς = εὐρήνη. (δ) Φαλακρὸς ὡς ὁ Σύνιστος,

ἡμέρας μὲν γὰρ τινὰς ἐξῆς οἱ πολέμιοι ὠροσηγγέλλοντο, καί μοι τε ἀπαντητέον ἐδόκει· καὶ Βαλαργίτας σωτεταγμένους ὤξῃσιν ὁ φύλαρχος· εἶτα φθάσαντες (ε) εἰς τὴν πεδινὴν, περιεμένοντες· ὕδαμῃ δὲ φαινομένων, πρὶ βελυτὸν (ζ) ἀπεχωρῶμεν ἕκαστος οἴκαδε, σωδέρμιοι πάλιν ἤξουν εἰς τὴν ὑπεράαν· ὁ δὲ φρυξ Γωάννης τέως μὲν ὕδαμῃ, ἔκην ὥς τε καὶ φανερός εἶναι· φήμας δὲ ὑπέπεμπε, νῦν μὲν ὡς κατεαγῶς εἴη, καὶ διαψίεται τὸ σκέλος· νῦν δὲ ὡς τὸ ἄσθμα νοσεῖ· νῦν δὲ ἄλλο τι κακὸν ὀξάσιον ἔχει· τοιούτοις τινες ἐφοίτων λογοποιοῖ (η), ἄλλος ἄλλοθεν ἤκειν φάμμαι, καὶ μὴδὲ σαφεῖς εἶναι ποῖ γῆς Γωάννης δέδουκεν, ἢ κρύπτεται· μεταξύ δ' αὖν (θ) διηγέμενοι, πρὸς τὴν ἀκαίριαν (ι) τὴν συμφορᾶς ἐχετλίαζον, ὑπεδάκρουν· νῦν ἔδει καὶ ἡλυσθῆναι λήματος (κ), νῦν καὶ ὁκείνης χειρῶν, τί αὖν ἐποίησε; τί αὖν ἐγένετο; καὶ ὅτι πᾶσιν, ὡς καὶ δαίμονος, εἰπὼν αὖν (λ) ἕκαστος, καὶ τῷ χεῖρε πατάξας, ἀπηλλάττετο· ἦσαν δὲ ἄνθρωποι τῶν ἐπ' ἑδνὶ κρησίμῳ πάλαι παρατρεφομένων αὐτῷ, κομήται καὶ ἄνθρωποι, καὶ ἑδνὶ ὑγιᾶς,

Ἀρῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες· καὶ νῦν ἔσθ' ὁ Θεὸς, ἔστιν ὅπου καὶ γυναικῶν· τοιούτους λοχίτας (μ) ὅκα πολλὰ παρεσκεύασαι, μεθ' ὧν εἶναι μὲν ἀνὴρ καὶ ὅπου χειρὶ· χαλεπὸν γὰρ· σοφιστὴς δ' ὅστις, καὶ ὡς αὖν δόξειεν ἀνὴρ εἶναι παρὰ ἔσθ' ὄντας ἀνδρας, ἄριστα σκέπτεται· ἀλλὰ μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῷ τὸ δαυμόνιον ἀντιπολιτεύσασθαι (ν)· πέμπτω μὲν γὰρ ἡδὴ ὅν τοις ὅπλοις μάττω ὠφελιμύθειμεν, ἔτι τὰ

με-

ἔτις ἀπὸ χθάνου τοῖς κομήταις δηχθεὶς ὑπὸ τοῦ κομήτη Δίονος, ὡς καὶ διασώτας τῆς Κότυος αὐτὸς καλεῖται, ταῦτόν εἰπὼν κακῆτιώνας κατ' ὁμοιότητα τῶν ἐψησμένων σίκων· καὶ ὅρα τὸν Σείδαν ἐν τῷ ψῆνι. (ε) Προλαβόντες τῶν πολέμων. (ζ) Δεῖλῃς ὀφίας, ὅτε οἱ βόες τῶν ἔργων ἀπολύονται. (η) Ψευδολόγοι. (θ) Ὅ αὖν ὧδε παρέλκει. (ι) Διὰ τὴν ἀκαίριον συμφορὰν, τῶν ἐστὶν διὰ τὸ μὴ παρεῖναι αὐτὸν ἐν τῷ καλῶντι χειρῶν. (κ) Τὸ ἡλυσθῆναι φρονήματος. (λ) Καὶ ὧδε παρέλκει ὁ ἄν. (μ) Κρυφαρπακτῆρας· τὸ δὲ ἀνὴρ, ὅπερ ἐξῆς φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος. (ν) Ἡ δὲ

μετεωρότερα (ξ) κακουργούντων ἤ πολεμίων· ὁ δὲ, παντάπασιν ἀπηγνῆς ἦεν αὐτοῦ, ὡς εἶκ' ἂν τὸ βάθος (ο) τῆς χώρας διαρρήσσοντας, παρῶν, καὶ πάντα εὐδύς ἀκοσμίας ἐμπίπλησι· καὶ ἀσθενείας μὲν (π) εἶκ' ἐμέμνητο· κατεγέλα (ρ) γέτοι καὶ ἀναχομένων ἀκῆσαι· αὐτὸς δὲ ἦκειν ἔφη πόρρωθεν, εἶκ' οἶδα ὅθεν· ἐκεῖ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκληῖσθαι· παρ' ὃ καὶ σεσῶσθαι (σ) εἶκ' ὀπικαλεσαμένης (τ) ἀρχῆς (υ). εἶδ' ὅτι ἐμβεληκέναι εἶκ' πολεμίς, πῶς τινὶ φήμῳ τῷ Γωάννῃ παρυσίας καταπλαγέντας· ἀσφαλῶς δὲ τὰ κεῖ κατασησάμενος, πῶς τὸ πονῶν (φ) ἔφη δεδραμμέναι· προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον ἔπω εἶκ' ἄνδρας, ὡς λάβῃ παρῶν, καὶ μὴ διαδοῖν τὸ νομα· εὐδύς ἂν ἅπαντα ἀκοσμίας ἐμπίπλησι, παραστρατηγεῖν (χ) ἀξιῶν, καὶ ἐν βραχεὶ τέχνῳ ἢ νικᾶν παραδώσειν ὑπὸ χιρῶν, βρωῶν ὅτι μέτωπον, ὅτι φάλαγγα, καὶ καὶ τὸ κέραιον πολὺ, τὸ πλαῖσιον· ποιῶν ὀνόματα τάξεων, ὧν ἠγνόει τινὶ χεῖραν· καὶ τισιν ἀπὸ τῆς ἐδοξέσθαι εἶναι, καὶ τινὶ γε φύσιν ἐμακάριζον, καὶ ἐμαθητιῶν πολλοί· ἤδη δὲ δαίλητε ὡς ὅφρα, καὶ καιρὸς ἐφόδα· καὶ δὴ πρόσω τῷ ὀρεινῇ καταβαίνοντες ἐφθόμεθα· κἀνταῦθα νεανίαί τεσσαρες, ἐσαλμένοι χωριτικῶς (ψ), καὶ κεκραγότες ὅσον ἐχώρην αἱ κεφαλαί, φρόμῳ πῶς ἡμᾶς ἔδεον, ὡς μηδεὶ μάντεως δεῖν, ὅτι πολεμίς πεφοβύεται, καὶ απεύδεται εἰς τὸ ὅπλων (ω) γενέσθαι· πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῇ ὁκείων ἀκῆσαι, λεγόντων

τύχη, εἴτ' ἐν τῷ ἐν τῷ πολέμῳ συμβάντα τέναγτον, οἷς αὐτὸς δοκεῖν ἐσφριζέτο, ἐκ ἄνδρα ἀλλὰ δειλάνδρον αὐτὸν ἤλεγξε. (ξ) Τὰ ὀρεινὰ τῆς χώρας, καὶ μήπω εἰς τὴν πεδινὴν, ὅπου ἡμεῖς περιεμένοντες αὐτὸς καταβάττων. (ο) Τὴν πεδινὴν. (π) Ἡν ἔλεγον αὐτὸν ἀδένειν οἱ ἄλλοι ἀλλοθεν ἦκοντες λογοποιοί. (ρ) Ἡμῶν ὅτι ὅλως ἠνεχόμεθα ἀκῆσαι τῶν εἰπόντων ὅτι ἠδένει. (σ) Τ' π' αὐτῷ ἔφη. (τ) Αὐτὸν εἰς συμμαχίαν. (υ) Τὸ περιέχον συνάμα τῷ περιεχομένῳ. (φ) Πρὸς ἡμᾶς δηλαδὴ. (χ) Ποιῶν ἀκιδεύτως τὰ τακτικά, μᾶλλον δὲ ψιλὰ ὀνόματα τακτικῶν· αὐτὸς γὰρ ἐαυτὸν ἐξῆς ἠερμήνευσεν ὁ Συνέσιος. (ψ) Γε: χωρικῶς, ὡς καὶ τῇ 4 ἐπισ: (ω) Τῶν ἡμετέρων.

των ὅτι καὶ δὴ πάρεσιν, ὁρῶμεν ἐφ' ἵππων ἀνδράρια πονηρά, καὶ ὡς ἐμοὶ δοκεῖν (α 2) ὑπὸ λιμῆς στρατηγέμενα, φοροχειρότατα δ' ἐν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ὑποδυνήσκον ἐξέλοντα· ἐπειδὴ δ' ἐν εἶδον καὶ ὥφθησαν, πρὶν εἰσω βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν, ὑποβάντες ὥσπερ εἰώθεσαν, τῶν ἵππων, ὡς εἰς μάχῃ διεσκευάζοντο, καί μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι εἶναι ἀνδράς· καὶ γὰρ ἄφιππα μὲν (β 2)· ὁ δὲ ἡλυνάδας ἐκ ἔφθι παρανομήσειν εἰς τὴν ἱππικὴν, ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἵππων ποιήσιν. τί ἔν; παρενεγκῶν βία τὸ ψάλιον, καὶ μεταστραφείς, ἔφην ἡνὰ κράτος θῆξαι λυγρῶν, θῆξαι ματῶν τὸν ἵππον, ἀπασαν μῦθον ἀφείκας, κέντρῳ παντὶ χεῖρμος· καὶ ἡ μάστιξ πυκνὴ, καὶ ἡ βοή τὸ κελευστικόν (γ 2) ἦχε. ἐν τῷ τῷ δὲ εἶς ἐξὶ ῥάδιον εἰπεῖν ὅτι τινὰ τις μᾶλλον ἐπήγεσε, πότερον τὸν ἵππον, ἢ τὸν ἱππέα· ὁ μὲν γὰρ, ὁμοίως καὶ φανῶν, ὁμοίως κατ' ὁρδίων ἐφέρετο, καὶ διὰ τῶν δασέων, καὶ διὰ τῶν ψιλῶν, ῥύμη μὴ διεπῆδα τάφρους, ὑπὲρ ὧν ὄχθας ἤρετο· ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔποχος μὲν, καὶ ἐν ἡδενὶ τὴν κατέδρας ὠλόθησε· δοκεῖ γάρ τοι καὶ τοῖς πολεμίοις καλὴν δεῖα ἡγεῖσθαι, καὶ ὡς πολλὰ ἂν εὔξαντο τοιαῦτα δεῖσθαι, ἐμὴν τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, εἶδον, ἀλλ' ἀθυμότεροι μὲν ὡς τὸ εἶκος ἐκλυόμεθα, φευδέντες παρὰ πολὺ τῶν εἰς τὸν κομήτην ἐλπίδων· ἐταξάμεθα γὰρ, ὡς εἴ τις ὅποις, δεξόμενοι· αὐτοὶ δὲ μάχης ἄρχοντες ἐδιενοήμεθα· καὶ γὰρ ὅστις αὐτὸς εὐψυχος μὲν, ὑπὲρ τῷ πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γεγονὸς ὄρων. ἐν δὲ ἡδεν μὲν αἰχίον κόμης (δ 2)· ἔτω (ε 3) γὰρ μὲν, πρῶτος ἔτος ὑποδοξότατος πρὸς τὸ φοροῦσιν ἡμᾶς· ἐμὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ταῦτον ἴσως τῷτο παρέστη· καὶ ταξάμενοι, πρὸς ἡμᾶς, ὡς μὲν ἐμβάλωμεν, ἀμυνόμενοι. εἰπεῖ δὲ παρ' ἡδετέρων ἐπεχειρεῖτο, πρῶτον μὲν αὐτοὶ τὴν ὅπῃ τὰ λαὶα φέρονσαν, καὶ μετ' ὁκείνας ἡμεῖς τὴν ὅπῃ θάτιστα ἐτραπόμεθα, ἡδετέροι θάττον ἢ βα-

(α 2) Τὸ ν πλεονάζει, (β 2) Τὰ τῆς χάρας διὰ τὸ εἶναι πετρεφίδη.

(γ 2) Τὸ παρορμητικὸν εἰς πόλεμον. (δ 2) Εἴη, ἐν κομήτῃ ἀνδρὸς. (ε 2) Γεῖ.

βάδην (ζ 2), ἀλλὰ χολαίῳ βαδίσματι, τῷ μὴ δοκεῖν εἶναι φυγῇ τὴν ἀναχώρησιν· εἴτα μέντοι καὶ περὶ ἐν τέτοις ὄντες, ἐπωθανόμεθα ποῖ γῆς Ἰωάννης· ὁ δ' ἐνὶ πνεύματι καταλαβὼν ἄρα τὴν Βομβαίαν, δίκην ἀρεταῖν μυὸς ἐνεδεδύκει τῇ πέτρᾳ· ὅρος ὅτιν ἡ Βομβαία (η 2) κοῖλον, ὃ σικελδεῖσαι τέχνη καὶ φύσις ἐργάσαντο φηρίον ἐρυμνότατον. τῦτο καὶ πάλαι μὲν εὐδοκίμει δικαίως (θ 2)· καί τινες αὐτὸ παρὰ τὰς Αἰγυπτίας ἐξήταζον (ι 2) σύριγγας (κ 2)· νυκτὶ δὲ κέκριται (λ 2) τὰ πανταχῶς τείχη νικᾶν (μ 2), οἷς (ν 2) ὁ παρὰ πάντας ἑαυτὴ προμηθεύσας, ἵνα μὴ λίαν ἀραιοίως (ξ 2) εἰπω δειλότητος (ο 2), αὐτὸ τὸ ἔπαυματος ὄνομα, τάτῳ (π 2) παρακάθεται, καὶ τὴν σωτηρίαν (ρ 2) πρετίμησε· καὶ ᾧ εἰσελθόντι λαβυρινθώδες ὅτι, καὶ δυσδιεξίτητον, ὡς μόνος ἂν χωρῆσαι εἴη Ἰωάννης δρασμός (σ 2).

Τῷ

ὅτῳ· λέγει δὲ ὅτι ὥτινι τῶν ἡμετέρων ἦν κόμη, ἔτος προηλότατος μιμήσασθαι τὸν Ἰωάννην. (ζ 2) Οὐχὶ σπουδαιότερον βαδῆν, ἀλλὰ βάδην δηλ. (η 2) παρ' ὃν ὁποτελεῖ ποιὸν ἤχοι, εἴτ' ἐν βόμβον, ἐκλήθη ἔτω.

(θ 2) Πρὸ ἔτειχιδῆναι τὰς πόλεις· ἀτειχίσαι γὰρ ἐσὼν τὸ πάλαι τῶν κατ' ἡμᾶς πόλεων, εὐλόγως κατέφενγον εἰς τὴν Βομβαίαν οἱ ἐν πολέμῳ καταπονέμενοι. (ι 2) παρέβαλλον· (κ 2) Κρυπτὲς ὑπονόμις. Ἡλιόδωρος βιβλ. α', τῶν Αἰθιοπικῶν. (λ 2) Νενόμισαι, ὑπέιληπῃ τῷ Ἰωάννῃ.

(μ 2) Ὑπερέβαλλεν, ἀσφαλές εἶναι τῶν ἀπανταχῶς τετειχισμένων πόλεων (ν 2). Δι' ὃ ὁ μᾶλλον πάντων ἡμῶν προμηθεύσας ἑαυτὴ Ἰωάννης.

(ξ 2) Χωριάτικα, χοντρά· λέγει δὲ τῦτο κατ' ὅτι οἱ ἀγροτικοὶ ἐκ οἴδας κρύπτειν καὶ τὰς ἀσυνεῖς τὴν τῆς ψυχῆς περὶ τῶν πραγμάτων ὑπόρρασαν, ἀλλ' ἀπλῶς ὃ οἶδαι καὶ βλέπει, λέγεισι. (ο 2) Δειλότατος ὅπερ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ὄνομα ἔπαυματος· δειλότατος γὰρ εἶπεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τῇ τ' ἐστὶ τὴν ἀλήθειαν εἰρηκα. (π 2) Τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ τῇ Βομβαίᾳ δηλ.

(ρ 2) Τινὲς γράφουσιν· καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν, ἣν ἡ πρετίμησε τῦτο τῶν ἄλλων χωρίων ἵνα σωθῇ ἐν αὐτῷ ἐρυμνοτάτῳ ὄντι· σκοπεῖν δὲ μὴ βέλτιον λέγειν πρετίμησε τὴν συν αἰχρῶ σωτηρίαν τῶν μετὰ δόξης κινδύνων.

(σ 2) Ἀντὶ ἔ, τὸν Ἰωάννην καὶ τὰς ὁμοίως αὐτῷ φερόντας.

*) Τῷ αὐτῷ. 105.

Α' νότος ἂν εἴλω, εἰ μὴ παλλῶ χάριν εἰδείω Πτολεμαίοις, ὅτι με τοσέτων ἀξιῶσιν, ὅσων ἔδὲ αὐτὸς ἐμαυτὸν· ἀλλ' ὅσα εἰ μεγάλα χαρίζονται, τῆτο προσήκει σκοπεῖν, ἀλλ' εἰ λαβεῖν ἐμοὶ δυνατά· τὸ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα, μικρῆ θείας καρπῶσαι τιμᾷ, δικάω μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἥδιον εἰς δόπλουσιν ἔρχεται· λειπομένῳ δὲ παρὰ πολὺ τ' ἀξίας, ἐλπίδα πικράν ὑπὸ τείνει ἔ μέλλοντος· ἢ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον, τὸ, μήτι πᾶσι Θεὸν ἀμπλακῶν (α), τιμὰν πᾶσι ἀνθρώπων ἐφύρω. ἐγὼ δὲ καταμανθάνων (β) ἐμαυτὸν, εὐρίσκω παντάπασιν ὀυδεέστερον, ἢ ὡς ἀρμόσαι τῇ τ' ἱερωσύνης σεμνότητι· καὶ δῆτα διαλέξομαι πρὸς σὲ πᾶσι τῆς τ' ἐμαυτῆς ψυχῆς κινήματων· ἢ γὰρ ἔχω πᾶσι ὅν τινα ἄλλον ἀντὶ τ' σῆς φίλης καὶ σωτρώφει μοι κεφαλῆς· σὲ γὰρ εἰκὸς καὶ μετέχειν μοι τῆς ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀρεπνεῖν, καὶ μετ' ἡμέραν σκοπεῖν, ὅπως ἂν ἀγαθόν τί μοι γένηται, καὶ ὅπως ἂν κακόν τι διαφύγοιμι. ἄκκε τοίνυν ὡς ἔχει τὰμά· τὰ πλείω δ' ἂν αὐτῆς καὶ εἰδείης. μικρὸν ἀράμηνος φορτίον (γ), καλῶς ὀνεγκεῖν μοι δοκῶ τὸ μέχρι τῶδε φιλοσοφίαν· διὰ δὲ τὸ δόξα μὴ παντάπασιν αὐτὴ ἀμαρτάνειν, ἐπαινεθεὶς ὑπ' ὀνίων, ἀξιῶμαι μειζόνων, παρὰ τῆς ὅσα εἰδότην κρῖναι ψυχῆς ὀπτηδειότητα· φοβεῖμαι δὲ μὴ χαίῳς ἡρόμηνος, καὶ προσιέμηνος τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν (δ) διαμάρτω, ἔ μὲν (ε), ὑ-

πε-

*) Καντεῦθεν δῆλον ὡς ἀτάκτως ἐτίθησαν αἱ ἐπιστολαί. ὁ γὰρ ἐν ταῖς προαγέσαις Γερατεύων, ἐν ταύτῃ ὁρτῶς εἰς ἱερωσύνην ψηφίζετ.

(α) Ἀλλὰ τὸ Γρύκειος ἔπος αὐτὸν ἐπείη, μήτι περὶ Θεὸς ἀμπλακῶν (εἰ τ' ἐν ἀμαρτήσας) τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψη. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνάδον τὸ Γρύκειον τεττὶ ῥησιδίου. (β) Ἐξετάζων ἐρευνῶν. (γ) Τὴν φιλοσοφίαν ὡς ἀπράγμονα, πρὸς ἀντιδιασέλην ἔ μεγίς φορτίε τῆς πολυπράγμονος ἱερωσύνης. (δ) Τῆς τε φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱερωσύνης.

(ε) Τῆς μὲν φιλοσοφίας, ὑπερίδων αἱ δὲ μετοχαὶ τὸ ὑπερίδων καὶ ἀφικόμενος τὸ ποιητικὸν αἴτιον δηλῶσιν, ἡ δὲ ῥημική τῆς ἀξίας, προθετική ἐστὶ τῆς

παιδῶν, ὃ δὲ, τὴ ἀξίας εἰς ἐφικόμενος· σκόπει γὰρ ἔγω. δύο
 τέτοις ἐκάστοτε μερίζω τὸν χρόνον, παιδιᾷ, καὶ σωδῇ· καὶ σω-
 δάζων ἰδιόσεμι (ζ), μάλιστα γὰρ τὰ θεῖα· καὶ παίζων, κοινότα-
 τος· οἶδα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω τῶν βιβλίων, ὑπὸ ῥεπῆς εἰμι
 πρὸς ἅπασαν παιδιάν· πολιτικῆς δὲ φροντίδος ἀμοιρῶ καὶ φύσει,
 καὶ μελέτῃ. τὸν δὲ ἱερέα, ἄνδρα δεῖ θεωρῆσαι εἶναι, ὃν γὰρ πρὸς
 μὲν παιδιάν ἅπασαν, ἴσα καὶ Θεῷ ἀμείλικτον εἶναι καὶ· ὃς ἵνα
 τηρῇ τὴν υπόθεσιν, ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων φερεῖται (η)· ὧν ἑ-
 δὲν, ἢ μικρὸν ὄφελος (θ), εἰ μή τις εἴη κατεσκευασμένος σωῖας
 τε, καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν (ι) ἀνένδοτος· τὰ δὲ γὰρ
 πρὸς τὸν Θεόν, εἰς ἂν ἴδιος, ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοδιό-
 σκαλος ὢν, καὶ νενομισμένα φθεγγόμενος (κ)· καὶ δὲ αὐτὸν
 καὶ πράγματα φράττειν, ὅσα πάντες ἅμα· τὰ γὰρ πάντων
 μόνον δεῖ φράττειν, ἢ πάσαις αἰτίαις ἐνέχεσθαι (λ). πῶς ἔν εἰς
 εἴη εὐμεγέθους ψυχῆς καὶ κρατίστis, ἐνέγκαι τοσούτον ὄγκον
 φροντίδων, καὶ μὴ κατακλύσαι τὸν νοῦν, καὶ μὴ κατασβεσθῆ-
 σαν ἐν τῇ ψυχῇ πρῖν εἶναι τὴν μοῖραν τὴν θεῖαν (μ), ἔγω παν-
 τοδαπῶν ὀπτηδευμάτων ἀπαγαγόντων αὐτόν; εὖ οἶδα ὅτι δυ-
 νατὸν ἐνίοις τέτοις, καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, καὶ κείνας ἀ-
 ληθῶς εἶναι ἠγῆμαι εἶς θεῖας ἄνδρας, ὅς τὸ ὁμιλεῖν πάνν
 πράγμασιν ἀνθρωπίνους ἐκ ὑπεκόπτει ὁ θεῖος· ἀλλὰ καὶ ἐμαυτὸν
 οἶ-

ἐν τῇ μετοχῇ ἐπὶ, κίνησιν σημαίνουσα· ὅρα γραμματ. φύλ. 1023.

(ζ) Κατ' ἐμαυτὸν συνεσταλμένος, σύνθετος καὶ ἀπρόσιτος, ἀμείλικτος.

(η) Τῷ ἐν ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων ἀναγκάσει τηρεῖν τὴν ἐαυτοῦ υπόληψιν,
 εἴτ' ἐν τῇ ἀξίᾳ ἀνεπίληπτος. (θ) Ἀπὸ τῶν τιμωτέρων μέρεσιν, τῶν ὀμμά-
 των φημι, τὸ ὅλον εἴτ' ἐν τῇ ἐξῶντας ἴσους, ὅς ἢ ἑδὲν, ἢ μικρὸν ὄφε-
 λήσει, μὴ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γινόμενος. (ι) Διαχυτικὴν παιδιάν, καὶ
 τὴν ἐντεῦθεν ἡδονὴν τῆς ψυχῆς. (κ) Τῷ ἐν εἰμὴ φθεγγόμενος· ἐν δὲ τέ-
 τοις τὸ τῆς ἀναστάσεως μυθήσειον ὑπαίτηται, τὸ πᾶσι μὲν τοῖς πιστοῖς κα-
 θαμιλημένον, τῷ δὲ Συνεσῶ τέως ὑπορρήτον, εἴτ' ἐν ἁπλοῦς. (λ) Δεῖ
 γὰρ αὐτὸν ἢ τὰ πάντων φράττειν, ἢ μὴ φράττοντα, ἐνέχεσθαι καὶ τλ.

(μ) Τὸν γὰρ δηλαδὴ, ὅς καὶ ὑπερβαίνει τὸν Θεὸν λέγει ἐν τοῖς Γενηγοῦν

οἶδα (ν) εἰς ἅς τε κατιόντα, καὶ ἀπ' ἁς τε ἀνιόντα, καὶ ἐνελκόμενον τοῖς πῶς τὰ γεώδη μετέλκυσσι, καὶ ἐμπιπλάμενον κηλίδος, ὅσα ἂν εἴποι τις ὅσης· τῷ γὰρ οἰκείας εἶνά μοι καὶ πάσαι μολυσμαί, καὶ τὸ τυχὸν μέρος δηληνόμενον εἰς προσηκίαν μέγα συμβάλλεται· ῥώμη δ' ὅσα ἔσι μοι, καὶ τάνδον (ξ) ἔχ' ὑγιή, καὶ πῶς τὸ ὀκτὸς (ο) ἄρκεῖν ἔχ' οἷός τε εἰμι, καὶ πολλὰ δέω τὴν ἐκ τῆς σωμαϊδότητος φέρειν ἄνιαν· καὶ ὅσα κίς ἂν μέ τις ἔροίτο, λέγειν διαβρίδην ὅσα ἀναδύομαι, ὡς τὸν ἱερέα διὰ πάντων ἀκηλίδωτον (π) εἶναι προσηκῆ πολλῷ τῷ πρίοντι, ὡς καὶ ἑτέρως τῆς μiasμάτων ἐκπλύνοντα (ρ). καὶ κεῖνο δὲ προσεῖναι τοῖς πῶς τὸν ἀδελφὸν ῥάμμασι· πάντως δὲ ἀναγνώσκονται συχνοὶ τὴν ὑπερολίαν· καὶ γὰρ ἔχ' ἡκιστα τέτε χάριν αὐτῷ ὑπεργόρευσα, καὶ πᾶσι καταφανές εἶναι τὸ πᾶγμα (σ), δεδιώς (τ) ὡς ὅ,τι ἂν ὑπεβῇ, καὶ πῶς Θεὸς καὶ πῶς ἀνθρώπων ἀναίτιος ὢ, καὶ ἔχ' ἡκιστα πῶς τῆς πατρὸς Θεοφίλου· τιθεῖς γὰρ ἐν μέσῳ τὰ μᾶ, καὶ διδὼς ὅς ἀπάντων αὐτῷ βαλεύσασθαι πρὸς ἡμῶν, πῶς ἂν ὑπαίτιος εἶλω (υ); ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ,τε Θεός, ὅ,τε νόμος, ἡ τε ἱερεὺς Θεοφίλου χεῖρ, γυναικα ἐπιδέδωκε. προαγορεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης ἕτε ἀλλοτριώσομαι (φ) κα-

δά-

ἔπειτα διὰ τὸ αὐλον. (ν) Οἱ μὲν καὶ, παρέλκει, ὁ δὲ ἀλλὰ, ἀντὶ τῆς γὰρ· ἵνα λέγῃ, ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν οἶδα κτ. (ξ) Τὸ συνειδὸς, καταγινώσκον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις μολυσμοῖς. (ο) Τὰς τῶν ἀπάντων ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας. (π) Καὶ τῷ συνειδότη καὶ τοῖς ἑκτός. (ρ) Ἀντὶ τῆς ἐκπλύνειν. (σ) Τὰ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φρονήματα καὶ κινήματα. (τ) Οὐ τέτο λέγει, ὅτι δεδιώς ἵνα ἀναίτιος ᾖ, ὑπεργόρευσε τὴν ἐπισκόλην· ἀδιανόητον γὰρ τέτο, ἀλλ' ὅτι δεδιώς τὸ ὑπερβησόμενον, ὑπεργόρευσε τὴν ἐπίς· ἵνα εἰς μετὰ τὴν ἱερωσύνην ἐλεγχθῇ τῶν πάντων τοῖς θρυλούμενοις δόγμασι φρονῶν, ἀναίτιος ᾖ, ὡς προειπὼν τέτο. (υ) Μετὰ ταῦτα ἐν οἷς ἔφθην ἐν μέσῳ τιθεῖς, εἴτ' ἐν δηλώσας τὰ μᾶ; (φ) Τὸ Ἀργυναῖς εἰς ἐπισκοπὴν προχειρίζεσθαι, μακρῷ μὲν ὕστερον ἐκωνομίδῃ ἐπὶ τῆς ες· εἰδιστο δὲ πρὸ τέτε τῶν ἐπαργυναίων τὲς εἰς ἐπισκοπὴν ἀγομένους, ἢ ἀπαλλοτριεῖσθαι, εἴτ' ἐν ὑποδιῆσασθαι τῶν ἰδίων γυναικῶν διαικισζόμενες, ἢ ἐν ἐγκρατεῖα συνόμειν, ὡς καὶ οἱ πατέρες τέτε Βασιλεῖς.

θάπαξ, ἔτε ὡς μοιχὸς αὐτῇ λάδρα σωέσομαι· τὸ μὲν ᾧ ἤκιστα εὐσεβὲς (χ), τὸ δὲ, ἤκιστα νόμιμον (ψ)· ἀλλὰ βεβλήσομαι τε εὖξομαι συχνά μοι πάνυ τε λεησά ἡμέας παιδία. ἐν δὴ τῷτο δεῖ τὸν κύριον τῇ χειροτονίᾳ μὴ ἀγνοῆσαι· μαζέτω δὲ αὐτὸ παρὰ τῷ ἀμφὶ τὸν ἐταῖρον Παῦλον τε Διονύσιον (ω), ὅς περ εὐβευτὰς ἡμεῶν (α 2) παρὰ τῷ δήμῳ (β 2) πωτάνομαι. ἐκείνο δὲ ἔδεν δεῖ μαθεῖν αὐτὸν (γ 2), ἀλλ' ὑπομνησθῶμαι· διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ· τε ᾧ ἂν ἅπαντα τὰλλα (δ 2) μικρά, περὶ ἐντις ἂν τῷτο δεῖτο. χαλεπὸν δοῖν, εἰ μὴ τε λίαν ἀδυνάτον, εἰς ψυχῇ τὰ δι' ὀψιμῆς εἰς ἀπὸδειξιν ἐλθόντα (ε 2) δόγματα σαλευθῶμαι· οἶδα δ' ὅτι πολλὰ φιλοσοφία τοῖς θρυλλομένοις τέτοις ἀντιδιατάττεται δόγμασιν. ἀμέλει τὴν ψυχῇ (ζ 2). εἴτε ἀξιώσω ποτὲ σώματος ὑπεροχῇ νομίζειν· τὸν κόσμον εἰ φήσω (η 2) τε τὰλλα μέρη σωμαδιαφείρεσθαι· τὴν

κα-

ἡ Γρηγορίῳ. πρὸς γὰρ τὸ ἀκανόνιστος ἐπικρατῶν ἔθος, φησὶν ὁ Συνέσιος ὅτι ἔτε ἄλλοι· κτ'· (χ) Τὸ ἐγκράτειαν ὁμολογήσαντα, εἴτα μοιχικῶς συνεῖναι. (ψ) Οὗς γὰρ ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω. (ω) Τῷτ' ἐστὶ παρὰ Παῦλον τε Διονύσιον· περὶ φρασεως. (α 2) Περὶ ἐμῶ πρὸς τὸν Θεόφιλον. (β 2) Τῆς Πτολεμαίδος. (γ 2) Ὡς προσδόντα τῷτο, τὰ ἐμὰ δηλ. φιλοσοφικά δόγματα. (δ 2) Τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, τε εἴ τι ἄλλο παρὰ τὰ ἐμὰ δόγματα. (ε 2) Τὰ ἀποδειχθέντα τῇ ψυχῇ. (ζ 2) Τὴν ψυχὴν προτέραν τῷ σώματος ἐτίθη Πλάτων ἐν Φαίδωνι, τε ἐν Τιμαίῳ, καὶ τῷ ἰ, τε ἰγ', τῶν νόμων. ὡσαύτως τε Συνέσιος ὡς Πλατωνικὸς. πρὸς γὰρ τὴν Πλατωνικὴν τῶν ψυχῶν προὔπαρξιν ἐκ διαμέτρων ἀντιφερόμενοι, ὡς ἔοικεν, οἱ ἡμέτεροι, τῷ σώματος ὑπεροχῇ ἔλαττον τὴν ψυχὴν, προβαλλόμενοι τὸ ἐν τῇ Γενέσει, τε ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον χεῖρα λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, τε ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν πνοὴν ζωῆς, τε ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. (Γένεσ. 2, 7.) ἄλλως γὰρ ἅμα σῶμα ἄνθρωπος, φησὶ δὴ διοργανωμένον (τὸ γὰρ ἀδιάφθαρτον, σῶμα μὲν, ἀλλ' ἔπω τε ἄνθρωπος) ἅμα λογικὴ ψυχὴ· τε ἑδότερον ἑδότερον πρότερον ἢ ὑπερον. (η 2) Οἱ τῆς Περίπατητικῆς αἰρέσεως, δογματίζοντες τὸν θρανὸν ἀγέννητόν τε τε ἀφθάρτον σὺν τῷ κόσμῳ παντὶ, τε πρῶτον μὲν κατασκευάζειν τὸ δόγμα, ὅδε Βλεμνίδης εὐφῶς ἀνασκευάζει τῷτο ἐν τοῖς φυσικοῖς κεφ. κγ',

καθωμιλημένω ἀνάσασιν (9 2) ἱερὸν τι καὶ ἀπόρρητον ἡγῆμαι, καὶ πολλὰ δέω ταῖς 8 πλήθους ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. νῦν μὲν ἐν φιλόσοφος ἐπόπτης ὢν τὰ ληθῆς, συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ 8 ψεύδεας· ἀνάλογον γὰρ εἶναι φῶς πρὸς ἀλήθειαν, καὶ ὅμμα πρὸς δῆμον (12). ἢ ἔν ὁφθαλμός εἰς κακὸν ἂν ὑπολάυσειεν ἀπλήρη φωτός, καὶ ἢ τοῖς ὁφθαλμοῖσι τὸ σκοτὸς ὠφελιμώτερον, ταύτῃ καὶ τὸ ψεῦδος ὄφελος εἶναι τίθεμαι δῆμῳ, καὶ βλαβερόν τινι ἀλήθειαν τοῖς ὅκ ἰχθύεσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὴν 8 ὄντων ἐνάργειαν. εἰ ταῦτα καὶ οἱ 8 καὶ ἡμᾶς ἱερῶσυνης συγ-
χω-

Ἀποδοκνύς γνητὸν, ἐπομένως δὲ καὶ φύσιν φθαρτὸν τότε τὸ πᾶν, εἰ καὶ ἡ 8 δημιουργῶ, φησὶν, ἀγαθότης ὑπερνικῶσα σύμπασαν φύσιν, ὥσπερ ἐκ 8 μυθολογίας ὄντος τὸν κόσμον παρήγαγε, ἔτι πρὸς τὸ κρείσσειν παρασκευάσθαι τὴν δημιουργίαν αὐτῇ. (ψαλμ. 101, 26. πρὸς Ρ' ὡμ. 8, 20, 21. καὶ πρὸς Κορ. 7, 31. β', Πέτρ. 3, 13. Ἀμμ. 5, 8.) ὁ γὰρ Συνέσιος ἐμόνον Πλάτωνα ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλην ἡγεμόνας ἑαυτῇ ἐπιγραφόμενος, ὡς ἐν τῷ περὶ Βασιλείας, κἀντῇ 54, ἐπιγ. φαίνεται, ἐκ μὲν Πλάτωνος ἔλαβε τὴν τῶν ψυχῶν προὔπαρξιν, ἐκ δ' Ἀριστοτέλους τὸ 8 παντὸς ἀγένητόν τε καὶ ἀφθαρτόν, 8 Πλάτωνος γνητὸν τιθέντος τὸ πᾶν καὶ 8 Βλεμ. κεφ. κγ'. 8 β'. βιβλ. (9 2) Οἱ ψυχῶν προὔπαρξιν πρεσβεύοντες, ἐπομένως νεκρῶν ἀνάσασιν ἐχ ὁμολόγησαν· τὰς γὰρ ἐν ἐρανῶ προὔπαρχέσας, φασὶ, ψυχὰς ἐνοικιῶνται τοῖς σώμασιν ἐπὶ τῷ δέναι δίκην ὡς ὃν ἐν τῷ ἐρανῶ ἡμαρτον· μετὰ γὰρ τὴν ἀνάσασιν καταδαρμίνας ἀποκαθισταμένας ἐν τῷ ἐρανῶ, μηκέτι δεῖσθαι τῆς εἰς τὰ σώματα ἐκάνοδος· ἤλεγξε δὲ τὴν μυθολογίαν ταύτην ὁ Νυσοσαίων Φωστῆρ Γεηγόριος ἐν τῷ περὶ κατασκευῆς 8 ἀνθρώπου. τὸν μὲν τοι Συνέσιον καίπερ ἔτιως ἔχοντα, ἔπεισαν οἱ κατ' ἐκεῖνο καιρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας διέποντες, ὑπελθεῖν τὸν τῆς ἱερῶσυνης ζυγόν, εὖ μὲν ἄλλοι σοχασάμενοι, ὡς ταῖς ἄλλαις 8 ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἔφευ καὶ ἅπτα τίως ἐπαρεδέχετο, τῆς χάριτος μηδὲν ἐλπίδες ἔχειν ἀνεχομένης· καὶ ἐκ ἐψεύθησαν τῆς ἐλπίδος (Εὐάγγελος ὁ χολαστικός). ἀλλὰ γὰρ ἀδελφὸν εἰ μὴ καὶ μετὰ τὴν ἱερῶσυνην, τὰ μὲν ἔσω φιλοσοφῶν, τὰ δὲ ἔξω φιλομυθῶν διετελέσειν, ὅποτε ἐχ ὅπως φιλοσοφήσας, ἀλλ' ἐδὲ φιλομυθήσας φανέτω μετὰ ταῦτα, περὶ ὧν ἡ κατ' αὐτὸν φιλοσοφία ἀντιδιατάττει δογματῶν. (12) Ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ ὅμμα πρὸς λήμην, ἢ γε μὴν τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τυπικῶν σφραγμάτων διέκδοσις ἔχει, καὶ ὅμμα πρὸς δῆμον, ἢ καὶ μᾶλλον, ὡς καὶ ἐξῆς δῆμῳ 8 λήμης μνημονεύσας, ἢν καὶ γὰρ παρεδέξαμεν· καὶ ἢ τοῖστος ὁ προκειμένος νῦν, ἐκμηνεύμενος.

χωρήσιν ἐμοὶ νόμοι, δυναίμην ἂν ἱεράω, τὰ μὲν οἴκοι (κ 2) φιλοσόφων, τὰ δ' ἔξω φιλομυθῶν (λ 2), εἰ μὴ διδασκων (μ 2) ἄλλ' ἡδὲ μέντοι μεταδιδάσκων (ν 2), μένειν δὲ ἔων ὑπὲρ τῆς σω-
λήφειας· εἰ δὲ φασιν ἔγωγε δεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ δῆμον εἶναι τὸν ἱε-
ρέα ταῖς δόξαις, ὅσα ἂν φθάνοιμι φανερόν ἐμαυτὸν ἅπασι κα-
θίσας· δῆμω γὰρ δὴ καὶ φιλοσοφία, τί πρὸς ἄλληλα; τὴν μὲν
ἀλήθειαν ἡμεῖς δαίμων ἀπέρρητον εἶναι δεῖ· τὸ δὲ πλέθος ἑτέρων
ἐξέως (ξ 2) δεῖται. αὐτίς δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ, μηδεμιᾶς ἀ-
νάγκης (ο 2) παρέστις· ἢ τ' ἐλίγχειν σοφὸν (π 2), ἢ
τ' ἐλέγχεσθαι· καλέμμος δ' εἰς ἱερωσύνην ὅσα ἀξιῶ προσποιεῖ-
σθαι (ρ 2) δόγματα· ταῦτα Θεὸν (σ 2), ταῦτα ἀνθρώπους μαρ-
τύρομαι· οἰκεῖον ἀλήθεια ὧς διὰ πάντα (τ 2) ἀνάτιος εἶναι
βάλομαι· ἐν τῷτο μόνον ἔχον ὑποκρίνομαι (υ 2)· ἐπεὶ καὶ φιλο-
παί-

φῶς καὶ ἀλήθεια ἀναλογεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς ἑκάτερα φωτιστικά, τὸ μὲν, τῶν
σωματικῶν· ἡ δὲ, τῶν ψυχικῶν ὁμμάτων, φημι δὲ ἔτι νοός. ὡσαύτως σω-
ματικοὶ ὀφθαλμοὶ καὶ δῆμος ἀναλογεῖσιν ἀλλήλοις, καθ' ὃ ἐπιδείκνυνται ἑκά-
τεροι ἐπιδέχοντες, ὃ περ οἰκοῦσιν ἀμοιρεῖσθαι, οἱ μὲν, φῶτος, ὁ δὲ, τῆς τοῦ
ὄντων ἀληθείας· καὶ δὴ ὡς ἔχει φῶς πρὸς ὄμμα, ἔσως ἀλήθεια πρὸς δῆ-
μον· ὡς περ γὰρ τὸ ἀπληγὸν φῶς βλάπτει τῶν ὀφθαλμιῶντων τὰ ὄμμα-
τα, ἔτω καὶ ἡ λόγον ἀπλήγῃ φῶτος ἔχουσα ἀλήθεια, βλάπτει τὴν δῆμον τὸν
ἀμβλύωτοντα εἶπ' ἐν ἀφιλόσοφον νοῦν. καὶ ὡς περ τοῖς ὀφθαλμιῶσι τὸ
σκότος μᾶλλον, ἢ τὸ φῶς λυσιτελεῖ, ἔτω καὶ τῷ τὸν νοῦν λημῶντι δῆμῳ
τὸ ψεῦδος μᾶλλον ἐπωφελεῖ, ἢ ἡ ἀλήθεια. (κ 2) Κατ' ἐμαυτὸν.

(λ 2) Πρὸς δὲ τὸν δῆμον συμψευδόμενος· εἰρήνης γάρ ὅτι τῷ δῆμῳ τὸ ψεῦδος
ὄφελος, καὶ βλαβερόν ἡ ἀλήθεια· καὶ ὅτι ὁ φιλόσοφος συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ
τῶν ψευδῶν. (μ 2) Τὸν δῆμον τὰ ἐμαυτῷ δόγματα. Ἐμοὶ δὲ γε δοκεῖ ὅτι τὰ
ἐμαυτῷ ἀλλὰ τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα ὑπανίσταται. (ν 2) Ἀπάγων αὐτὰς
ὡς διδάχθησαν προλήψεων. (ξ 2) Διδασκαλίας ἐκ ἀληθῆς δηλονότι, ἀλλὰ
μυθώδους· τῷτο γάρ ἐκ τῶν ἀνωτέρων συνάγει. (ο 2) Τῆς ἐκκλησίας μὴ
καταναγκαζέσσης. (π 2) Χρῆμα· ὑπανίσταται ἐν τέτοις, ὅτι οἱ πτωχοὶ
ἐλέγξαι τὸν Συνέσιον ἐν οἷς φρονεῖ, ἐλεγχθήσονται ὑπ' αὐτῶν· τὰ δὲ ἀκα-
ρέμματα δὲ τῶν ἐρῶν ἡγετη. (ρ 2) Ὑποκρίεσθαι ἐπληγνάζειν. (σ 2) Αὐτίς
ἔτι, πρὸς ταῦτα, ἀληφτικὸν τῆς πρὸς. (τ 2) Αὐτίς καὶ πάντα.
(υ 2) Οὐ προσποιεῖμαι· ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ἔξω καθ' ὑπόκρισιν φιλομυθῶν.

παύγων ὧν, ὅς γε παιδόμεν αὐτίαν ἔχον ἰπλομανεῖν τε καὶ ἰππομανεῖν πέρα ἔδουτος, ἀνιάσμαι μὲν· τί γὰρ καὶ πάθω τὰς φιλτάτας κυῖας ἀδύρας ὁρῶν, καὶ τὰ τόξα θριπιδέσατα; καρτερήσω δὲ, ἂν ὀπιτάτῃ Θεός· καὶ μισόφροντις ὧν, ὀδυνησάμην μὲν, ἀνέξομαι δὲ δικιδίων καὶ παυγμάτων, λειτργίαν τινὰ ταύτῃ, εἰ καὶ βαρεῖαν, ἐκπιρπλάς τῷ Θεῷ· δόγματα δὲ ἐκ ἐπιηλυγάζομαι, ἔδὲ σασιάσει μοι πῶς τὴν γλῶτταν ἢ γνώμη (φ 2)· ἔτω λέγων ἀρέσκειν οἶμαι Θεῷ· ἐβέλομαι δὲ καταλελειφθαί τινα πᾶσι ἐμῷ λόγον (χ 2), ὡς ἀγνοηθεὶς ἤρπασται τὴν χειροτονίαν· ἀλλ' εἰδὼς ὁ θεοφιλέστατος (ψ 2) πατήρ Θεόφιλος, καὶ ὡς ὅπισσεται, σαφές μοι ποιήσας, ἔτω βελευσάδω πᾶσι ἐμῷ· ἢ γὰρ (ω 2) καὶ χώραν ἐάσει μένειν ἐπ' ἐμαυτῇ φιλοσοφῶντα, ἢ ἔτι μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν ἡμᾶς ἔτι χορῆς
τῆς

κατ' ἐμαυτὸν φιλοσοφῶν, ἔτω καὶ πρὸς τὰς ἑξω κατ' ὑπόκεισιν μὴ παύων, κατ' ἐμαυτὸν παύομαι. τὸτο δὲ καὶ ἄκων ὁμολογεῖται, κατ' ὅτι ἐκ ἑχθρῶν ὥσπερ τὰ ἔσω φιλοσοφῶν, ἔτω καὶ κυνηγετῶν, ἢ παύων, λανθάνει τὸν δῆμον. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ τὸτο περὶ τῶν δογμάτων λελέχθαι, ἐπεὶ περὶ τῆς παιδείας καὶ κυνηγετικῆς· τέτων γάρ, φησὶ, καὶ τοὶ παιδόμεν ἐδάδης ὧν, καὶ ἄκων ὁποσῆσεν, καὶ καρτερήσας, ὧν ἐπιτάτῃ Θεός· τὰ δέγε δόγματά εἰσι, φησὶν, ὥστε ἐκ ἐπιηλυγάζου (ὑποκινεῖται καλὸν ψφ) ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων ἴν' ἀγνοηθεὶς, ἀρπάσῃ τὴν χειροτονίαν· ὥς τὸ, ἐν τῷ τῷ μόνον ἐκ ὑποκρινόμεναι, βέλτιον, οἶμαι, ἔχθρὸς πρὸς τὰ δόγματα ὑποδιδόμενον.

(φ 2) Κατὰ τὸ, ἢ μὲν γλῶττ' ὁμῶμαι, ἢ δὲ φρὴν ἀνάματος.

(χ 2) Κατηγορίαν, ἐγκλημα. (ψ 2) Ἀλλ' εἰδὼς --- καὶ σαφές ποιήσας --- ἀπὸ τῆς βελευσάδου καὶ σαφές μοι ποιησάτω· καὶ γὰρ τὸ βελευσάδω καὶ αἰ μετοχαὶ ἐκληπταί. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βέλτιον ὑπεροχρῶντας ταύτας ἐκλαβεῖν, ὡς εἶναι τὸν νῦν τοῖστον. ἀλλ' ὁ θεοφιλέστατος πατήρ Θεόφιλος μετὰ τὸ μαθεῖν τὰ μαθησάμενα, καὶ ποιῆσαι μοι σαφές, εἴτ' ἐν δηλώσει μοι ὡς ἐπίσταται ταῦτα, ἢ ἐμὲ τοιαῦτα φρονῶντα, τότε βελευσάδω κατ'.

(ω 2) Οὕτω γὰρ ποιήσας, ἢ καὶ χώραν ἐάσας μένειν ἐπ' ἐμαυτῇ φιλοσοφῶντα, ἢ (ἐγκρίνας με ἱερεῦσιν) ἐκ ὑπολείψας ἑαυτῷ χώραν εἴτ' ἐν ἐκ ἑξῆς λόγον, αὐτίαν ἔτι μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν, ὅς ἐστι ἀπαθεῖν καὶ ὁποσῆσθαι με ἔτι χορῆς τῶν ἱερέων διὰ ταῦτα, ὡς προειδὼς ταῦτα.

ἤν ἱερέων ἑαυτῷ χώραν ἔχ' ὑπολείπει. πρὸς ταῦτα, λῆρός
 ὅτι ἅπαντα γνώμη (α 3)· τὸ γὰρ ἀληθεύς, εἴ οἷός ἐστι τῷ Θεῷ
 προσφιλέστατον· καὶ νῦν τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν, καὶ ἔτι ταύ-
 της, νῦν τὸν ἔφορον ἀληθείας Θεόν, ἀχθόμενοι μὲν· πῶς γὰρ ἐ-
 μέλλω, δεῖσαν ὥσπερ εἰς βίον ὑπὸ βίᾳ μετασκευάζεσθαι; εἰ δὲ
 τῶν φανερῶν ἡγομένων, ὥσπερ ἔστι ἀξιῷ λανθάνειν, ἐγκρίνει-
 εν (β 3) ἡμᾶς ἱερεῦσιν, ὃν τὸτο δέδωκεν ὁ Θεός, ὑποδύσομαι
 τὴν ἀνάγκην, καὶ ὥς θεῖον σωτήριον καταδέξομαι· λογίζομαι
 γὰρ ὅτι βασιλέως ἂν ὀπτάξαντος, καὶ κακοδαίμονός τινος Λύγ-
 ραλίου, δίκην ἂν ἔδωκα μὴ πειδόμενος· τῷ Θεῷ δὲ ἐδελοντῶ
 δεῖ πείθεσθαι· εἰ δὲ μὴ προσίεται με (γ 3) λειτουργὸν ὁ Θεός,
 καὶ ὅτι προοιμίων δεῖ τὸ θεϊότατον ἀγαπᾶν, τὴν ἀλήθειαν (δ 3),
 ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν ἐναντιωτάτων, ὁποῖόν ἐστι τὸ ψεῦδος, εἰς τὴν
 ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παραδύεσθαι· ἡμεῖς δὲ εἴδοιμεν χολαστικὰς εἰδέναι
 ταῦτα, καὶ πρὸς ὁκνεῖν ἔξαγγεῖλαι.

Τῷ αὐτῷ. 106.

Ἡρόκλῳ τὸ μεράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου (α), πότερον ὑπὸ γε-
 ωργίας σοι γέγονεν, ἢ δῶρον λαβὼν, ἔστι μερίδα καί μοι· καὶ
 δῆτα μαθὼν ὡς τὸ σπυδαζόμενον (β) ὑπὸ σὲ κηπίον, πρὸς ἅ-
 πασι καὶ τῶτον ἐκόμισε τὸν καρπὸν, ἡμεῖς δὲ διπλῆ, τῷ τε κάλ-
 λει

(α 3) Ἡ' περὶ ἐμὲ ἀλλ' ἅττα ἐναντίως, οἷς ἀληθεύων προδιμαρτυρούμενη
 οἰομένη. (β 3) Συγκαταληθμῶσιεν ἡμᾶς τῷ χορῷ τῶν ἱερέων ἐκείνους, ὃν
 τὸτο δέδωκεν ὁ Θεός· λέγει δὲ τὸν Θεοφίλον. (γ 3) Ἐτέρα γεγραψὴ ἔ-
 χει, εἰ δὲ δὴ προσίεται με, ἢ καὶ καταληλοτέρα ἐπισήσαντι· φησὶ γάρ κα-
 τ' ἐπαναλήψιν ἐν πλεονασμῷ ἔδδ'· Ἡ' τοῖον προσίεται με ὁ Θεός· λειτνε-
 γόν, ἐ δὲ διὰ ψεύδους τὴν ὑπηρεσίαν ὑπέλθειν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀληθείας
 ἐκ προοιμίων, πρὸ τῆς χειροτονίας ὁμολογῶν ἅττα δὲ καὶ φρονῶ.

(δ 3) Ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν τὸ θεϊότατον χεῖμα.

(α) Σιλφίον εἶδος βοτάνης ἰδυόσμε. (β) Καλλιεργούμενον, ἐπιμελέ-

λαι ■ λαχάνη, ἐ τῇ φήμῃ (β) ἔ τόπῃ. ὄναιο ἔ παμφόρος χω-
 ρίς, ἐ μήτε σὺ κάμοις ἐπαντλῶν ταῖς φιλτάταις παταταῖς,
 μήτ' ὀκεῖναι ποτε πῶς τὰς ὠδῖνας ἀπαγορεύσειαν, ἵν' ἔχῃς
 αὐτότε λεῖψ, ἐ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὦραι.

Τῷ αὐτῷ. 107.

Ἡδὺς εἰ κωλύων ἡμᾶς ὅπλα κατασκευάζεαι, ἥδ' πολεμίων
 μὲν ἐπεχόντων, ■ λείας ἀπαντα ποιημένων, ἐ ὑποσφαττόν-
 των ὁσημέραι δήμους ἀφρόους, στρατιωτῆς δὲ σὺκ ὄντων, ὥς ἐ
 φαίνεαι· εἴτα λέξεις ὡς σὺκ ὄζον ἰδιώταις ἀνδρώπεις ὀπλοφο-
 ρεῖν, ὑποθνήσκειν δὲ ὄζον, εἰπὼς ἐ ἡ πολιτεία χαλεπαίνει τῷ
 πειρωμένῳ σώζεαι; ἀλλ' εἰ μηδὲν ἄλλο κερδανῶ, τὸ γὰρ εἶτο
 νόμους ἡμέαις κυρίεις ἀντὶ τέτων ἥδ' ἀλαστόρων, ἐ πόσῃ τῆτο
 τιμῷμαι, πάλιν ἐριώλυ ἰδεῖν, ἐ βῆμα κεκοσμημένον, ἐ κή-
 ρυκα σιγῶν ἐπιτάττοντα; αὐτίκα τεθναίνω, τὸ πρῶτον χῆμα
 ἔ πατρίδος ὑπολαβέσης.

Τῷ αὐτῷ. 108.

Εἰ μοι λόγχοι μὲν ἤδη γεγένεασι τριακόσιοι, ἐ κοπίδες το-
 σαῦται, ξίφη δὲ ἀμφήκη ἐ πρότερον ἰῶ, ἐ πλείω ἥδ' δέκα·
 παρ' ἡμῖν δὲ ἔ χαλκῶεται τὰ πάνυ παρομήκη ταῦτα σιδήρια·
 ἀλλ' οἶμαι τὰς κοπίδας ἐρρωμένεσσι ἐμβάλλειν τοῖς ἔ ἀντιτε-
 ταγμένων σώμασι. τέτοις ἐν χηισόμεθα· εἰ χηισέον δὲ, ἐ
 κορυφαί ἐξομῶ· ἀγαθοὶ δὲ οἱ κότινοι παρ' ἡμῖν· ἐνίοις δὲ ἡ-
 μῶν, εἰσὶ ἐ πελέκεις ἐτερόσομοι πῶς τινὶ ζώνῳ ἐκάσῳ, οἷς
 τὰς ἀσπίδας αὐτῶς ἀλόησαντες, ἐν ἴσῳ σήσομῃ αὐτοῖς οἱ μη-
 δὲν ἔχοντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ δὲ ἀγὼν, ὡς εἰκάσαι, τῇ;

ὥς-

ὑπερβαίης· τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν ὠρεντυχόντες ἐνιοὶ καὶ πολε-
μίων, καὶ διώξαντες ἀνὰ κράτος, ὡς ἐγνώσαν κρείττους ὄντας ἢ
ἀλῶναι, ἐκέλευσαν ἀγγέλλειν ἡμῖν ἅττα ἡδιστα (α)· εἰ μηκέ-
τι δεήτῃ πλανᾷς, ζητῶντας ἀνδρώπῃς ὀνδυομένους ἢ πείρῃ πλά-
τῃ· μένειν γὰρ ἔφασαν, καὶ ἐδέλαιν μαθεῖν οἱ τινες ὄντες, ἡμερῶν το-
σάτων ὁδὸν ἀπαπᾶσαι τὴν χώραν ἐτολμήσαμεν, ἐφ' ᾧ σύμμι-
ξαι πολεμισαῖς ἀνδρώποισι, βίον ζωσι νομαδικόν, καὶ τὰ εἰς πολι-
τείαν ἔτω κατασησαμένοις, ὥσπερ ἡμεῖς τὰ ὅπλ' ἐστρατιάς (β);
ὡς ἐν αὐρίον σὺ Θεῷ ὅδοι πολεμίας νικήσων, ἀν' ἐν τῷ δέῃ (γ)
πάλιν νικήσων· μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φθεγγαίμην (δ)· ὅπῃ κή-
πτω σοὶ τῷ παιδίῳ ἐπιμεληθῶμαι, προσήκει δὲ ὄντι δαίψ' εἰς
αὐτὰ ἀπμνημονεύσαι τὴν χάριν (ε).

Τῷ αὐτῷ. 109.

Οὐκ ὄνος, ἔχ' ἡμίονος, ἔχ' ἵππος ὄξυμοί, ἀπάντων ἀναιμέ-
νων εἰς πόαν, οἷς χρητάμηνος ἀν' ἡλθον εἰς σὲ τὴν φιλατάμην
μοι κεφαλῶν· βαδίζειν δὲ πάνυ μὲν ἐβελόμην, καὶ τυχὸν ἡ-
δυσάμην· ἐμὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δαῖν, ἵνα μὴ διατρι-
βῇ (α) τοῖς ἀπαντῶσι ἡφροίμεθα· τάτῃς γὰρ, οἱ τινες ἀν' ὧσιν,
ἔτω πάνυ σοφὰς ἡγνῆται, καὶ τοσούτον νῆν ἔχαιν, ὡς ἕκαστον
αὐτῶν ἀμεινον ἀν' ἐμὲ σκέψασθαι περὶ τῶν ἀρεπόντων ἐμοί· το-
σάτων ἡμᾶς ὀξαρτῶσι κριτῶν, οἱ περὶ δόξαν τὴν ἔξω ζῆν ἀ-
ναγ-

(α) Ἡδιστον γὰρ ἦν ἡμῖν τὸ μὴ περιπλαναμένους ζητεῖν τὰς νομάδας, ἀλλὰ μένειν αὐτοῖς πολέμῳ. (β) Τοῖς ἔτω διὰ βίης πολιτευομένοις, ὡς ἡμεῖς νῦν στρατευόμεθα, τέτ' ἐστὶ τοῖς διὰ παντός πολέμικῶς βίωσιν.

(γ) Ἀν' ἐν τῇ πρώτῃ συμπλοκῇ νικήσω, δεήσῃ ὅμως καὶ αἰδῆς συμπλακῆ-
ναι, ὡς πάλιν νικήσων. (δ) Ὅτι ἡττηθῆσομαι. (ε) Ἡ δὲ ὀφείλεις πρὸς με.

(α) Εἶην γὰρ ἀν' ἀποσιγάμενος ἐκείνῳ τέτῳ ἀπαντῶντων, ἐρωτῶντί με, τί δήποτε σὺ ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ πρῶτα φερόντων, ἀ-
ναξίως σεαυτὲν τέξῃ πορεύῃ;

ναγκάζοντες. ὤφειγένοντο δὲ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τὸν βικιότερον (β) τρόπον, ἐπειδὴ (γ) ἀφροῖεν, ἐκ ὀπτρέποντες, ἀλλ' ἀντιλαμβάνομαι δὲ τριβωνίᾳ. τί ἐν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ὀπτολίῳ ἀντ' ἐμῶς εἶλαι πρὸς σέ; δι' ἧς ἀσπάζομαι τέ σε, καὶ πτωδάνεμα τίνα τὰ ὑπὸ Πτολεμαῖδος ἀγώγιμα, λόγους καὶ νῆς, ἧς εἰκός σε κομίζειν ὑπὸ δ' ἐρατηγίᾳ. καὶ μάλιστα τί τὸ θρυλλήμενον ὑπὸ τῷ ἑσπέρᾳ; οἶδα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρει γλυκύμενον ἔστω, καὶ μὴ γλυκύμενον. εἰ μὲν ἐν ἑκάστῳ σαφῶς ἔχουσιν ὀπτολίῳ ἀπέμψεις, ἐξω καὶ χώραν. εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ μέμψῃ πρὸ δ' ὁρόμεν (δ).

Τὸ αὐτὸ. 110.

Χείλας ὁ πορνοβοσκός, ὃν εἰς εἰκός ὑπὸ πολλῶν ἀγνοεῖς, διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα (α). καὶ γὰρ ἡ μῆκος Ἀνδρομάχη, τὴν τότε γέγονε φάλαγγος (β). ἢ τὸ κάλλιστον τῆς γυναικὸς (γ) ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασα. ὅτος ἐννεάστας τοῖς ἔστω καλοῖς ὀπτηδεύμασι, ἀπέπον ὡς τῇ τοῖς ἀποβεβιωμένοις αὐτῷ, ἐν γῆρᾳ ἐρατιωτικῶς ἐλλαμψώμενος τάξεσιν. ἔναγχος ἐν ἡκεὶ παρὰ βασιλέως ἐρατηγεῖν εὐράμενος τῆς γυναικωτάτων (δ) Μαρκομάνων. ἧς εἰκός ἡμῖν εἶναι καὶ πρῶτον ἀγαθὸς (ε) ἐρατιώτας ὄντας, νυνὶ ὀπτυχόντας καὶ ἀπέποντος ἐρατηγῶ (ζ), μέγα τι καὶ ἡγεῖσθαι (η) ἔργον ὀπδείξας. ἔλεγε γὰρ Συριανῶ συγγλυκύμενος. οἶδα τὸν ἐκ γειτόνων τὸν ἱατρόν.

(β) Βιάζοντίς με. (γ) Τὸ ἐπειδὴ ἀντὶ δ' ὅτε. (δ) Τῆς εἰς σέ πεζοπορίας.

(α) Ἀντιφραστικῶς, Αἰσχροτήτα. (β) Τὸ πορνικὸν τῶν γυναικῶν σύστημα φάλαγγα καλεῖται, ὡς δ' Χείλα μετὰ ταῦτα ἐρατηγήσαντος. ἐρατηγῶ δὲ ἡ φάλαγγς. (γ) Ἡ δ' ὅτι ἡ ὀφειστοτάτη τῶν γυναικῶν, ἢ ἀντιφραστικῶς ἢ ἅτε δὴ πόρνη αἰσχροτάτη τῶν γυναικῶν. (δ) Ἀντιφραστικῶς τῶν ἀνδρῶν. (ε) Καὶ τὸτο ἀντιφραστικῶς. (ζ) Γυναικῶδες, οἷα δὲ πορνοβοσκῶ. (η) Καὶ τὸτο ἀντιφραστικῶς.

ὁ δὲ Συριανὸς ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς, ἐν οἷς ὑπολίποι (θ) τὸ
 στρατόπεδον (ι). τὰ μὲν ἔν' ἄλλα τί ἂν δέοι πρὸς σέ γεά-
 φειν, ὣν καὶ γὰρ παρέργως ἠκροασάμην; ἐφ' οἷς δὲ αὐτὸς ἀκρά-
 σαις ἦσθην ὑπερφυῶς, σέ τε δι' αὐτῶν εὐφρανθῆναι βέλομαι, τὰ
 δε δέσιν· ὁ θαυμαστὸς Γωάννης, μικρὸν εἶπεν, ἐν τοῖς αὐτοῖς
 ἔσιν, ἐπιδιδέσσης τ' τύχης ἐν τοῖς ὁκείναις πρᾶγμασιν, ὅσον ἐπι-
 δόσεως χωρεῖ, καί τινα κατ' ἐαυτῷ ὑπερβολῇ (κ) εὐχευρέσης·
 αὐτῷ τε ᾧ ἀνείται τὰ βασιλείως ὧτα, καὶ πρὸ τέτων ἡ γνώμη
 χρηστὴ πρὸς ὅ,τι δέσιν· καὶ ὅσα Ἀντίοχος διώκεται, διώκεται
 τέτω· διώκεται δὲ Ἀντίοχος ὅσα βέλεται· Ἀντίοχον ἡ γὰρ
 μὴ τὸν ὑπὸ Γρατιανῷ, τὸ ἱερὸν ἀνδρώπιον, τὸ βέλτιστον μὲν
 εἶδο τρόπος, εἰδεχθῆσθαι δὲ τῷ ὄψιν· ἀλλ' ἕτερός ἐστιν ὁ
 νεανίσκος ὁ πρόκοιλος (λ), ὁ Μαρσῇ τῷ Πέρσῃ (μ) παραδυ-
 νασεύσας, καὶ ἐπιδυνασεύσας (ν)· τέτον εὐχέσθαι (ξ) μέχειν ἢ
 ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ (ο). τέτων ἕτως ἐχόντων, εἰκὸς δεῖ κο-
 ρώνης.

(θ) Εἴρηκε ὁ Χεῖλας, τῷ Συριανῷ ἐν οἷς αὐτὸς ἔτος ὁ Χεῖλας ἀπέλι-
 πε τὸ στρατόπεδον, ἐν οἷα κατασάσει δηλαδὴ καὶ ἐν Γωάνῃ καὶ Ἀντίοχῳ
 ὡς φησι παρακατιῶν διδάσκαλος. (ι) Στρατόπεδον ἔδε, οἷς καὶ ἀλλὰ καὶ
 τὰ ἀρχαία λέγει, δεῖτα δὲ αὐτὰ ὑποσημνῶν καλεῖται διὰ τὸν ἐν αὐτοῖς
 δεῖτον βασιλείαν· ἔλεγε γοῦν ὁ Χεῖλας ὑποσημνῶν αὐτὸ τὸ στρατόπεδον ἐν
 Γωάνῃ καὶ Ἀντίοχῳ, τέτ' ἐστιν· ὑποσημνῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Γωάνῃ
 καὶ Ἀντίοχῳ τῶν τὰ μέγιστα μὲν δυναμένων παρὰ τῷ βασιλεῖ, φί-
 λος δὲ Συνεσίῳ καὶ τῷ τότε ἀδελφῷ, τῷ δὲ Χεῖλα τὸν μὲν Γωάνῃ
 συγγρηῇ, τὸν δὲ Ἀντίοχον οἰκεῖτον δι' Γωάνν. (κ) Ἡ δὲ ὑπερβολὴ ὅτι ὁ
 βασιλεὺς τάτε ὧτα καὶ ἡ γνώμη αὐτῷ ἀνείη· ὡς χρηστὴ αὐτὸν τῇ βα-
 σιλείῳ γνώμη κτ. (λ) Γε': πρόκοιτος. (μ) Τῷ Ρωμαίων στρατηγῷ
 Σεῖδας. (ν) Μετ' αὐτὸν ἀντ' αὐτῆς στρατηγὸς κατασάς. (ξ) Τῷ Ναρσῇ.
 (ο) Κακῶς ἡ τύχη ἐπὶ τῶν τοιούτων τοιαύτην φήμην ἐκληρονόμησεν· οἱ
 γὰρ τὰς πρᾶξεις χειρίζοντες εἰσιν αἱτιοί, αἷς σεμνότης μὲν ἐπιτρέχουσα καὶ
 μέγιστος, εὐτυχής, τέταντὸν δὲ, εἴτ' ἐν διαμαρτίᾳ, δυστυχής ποιεῖ· καὶ
 ἀλλὰ ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων βελαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρὸς τὴν
 ἀνθρώπιναν· ὁ δὲ τύχην καλεῖται οἱ μὴ εἰδότες ὅτι δὴ ἐνεκα πρὸς τὰ
 συμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς ἐκ εὐδελῶς γίνεσθαι· τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκῶσι εἶναι
 βίβηται τὸ τῆς τύχης ὄνομα προχωρεῖν, εἴγε τύχη παρ' Εἰρήσῃ, ἀπερονη-

ρώνης (π) ἐνιαυσίῳ ἄρξει παρ' ἡμῖν τὸν δικαιοτάτον ἄρχοντα (ρ), ἔ μὲν, ὄντα συγγρηῇ, ἔ δέ, οἰκείον γρόμῳ.

Τρωϊλῷ. ΙΙΙ.

Πυνδάνη πῶς Διοσκορίῃ πόσας ἀπαγγέλλει σίχης ἐκάστης ἡμέραις; πεντήκοντα· τέττες ἀποδίδωσιν, ἔ προσωταίων, ἔ διλογῶν, σὺ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τῷ ἀνάμνησιν ἀδρῶσαι σὺν ἡρώ, ἀλλ' ἐπειδὴν ἄρξεται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς· καὶ ἡ σιωπὴ τέλος δοῖ τ' ἀπαγγελίας.

Τρωϊλῷ ΙΙ2.

Ὅτε δὴ τοῖς αὐτοῖς (α) ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινεῖσιν, ἔτε μία δυνάμεις τ' ψυχῆς ἐπ' ἄμφω τέτακται ταῦτα· ἀλλὰ τῷ παθητικῷ (β) μὲν οἰκείμεθα (γ) καὶ ἄλλοτριέμεθα (δ)· τῷ δὲ κρίνειν δυναμένῳ, καὶ λόγον ἔχοντι (ε) τ' ψυχῆς, ἐπαινεμέντε καὶ μεμφόμεθα.

Τῷ Ἀδελφῷ. ΙΙ3.

Εἴτα εἶπεν μὲν (α) κακοδαίμονας τέττες ὁρῶμεν ἀποθνήσκουσιν ἐ-
δέλον-

τος κόσμος διοικήσεις, ἡ πορὰ ἐξ ἀδύλων εἰς ἀδύλον, καὶ ταυτόματον· οἱ δὲ Χεῖριανοὶ Θεὸν ὁμολογεῖμεν διοικεῖν τὰ πάντα· Σειδῆς. (π) Παμπόδες ἐναυτές· μακροβιώτατον γὰρ ἰσορετῇ τὸ ζῶον. (ρ) Εἰρωνικῶς, ἡ καὶ ἀντιφραστικῶς τὸν Χεῖλαν ἔτι καλεῖ· ἔκκεν φίλοι τῷ Συνεσίῳ καὶ τῷ τέττε ἀδελφῷ ὁ Ἀντίοχος καὶ Γεώργιος ὡς ἐφθῆς εἶπεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐχθροί· ἔ δὲ χάριν καὶ εἰρωνίαν τοσαύτην καταχεῖ ἔ δὲ διὰ τέτων γερατηγῆσαντος Χεῖλα.

(α) Οὐδὲ τις φιλεῖ τινα, διὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ φιλεῖ μὲν αὐτόν ὡς ἡδὺν, ἡ καὶ χρήσιμον αὐτῷ, ἐπαινεῖ δὲ, εἰ καὶ ἀγαθὸς εἴη, εἴτ' ἐν σπῆδατος, ἐνάρετος. (β) Τῷ ἀλόγῳ μέρει τῆς ψυχῆς, τῷ ἐπιθυμητικῷ λέγω, καὶ τῷ θυμικῷ, καὶ τῷ κινεμένη ἡ τῷ σώματι συνδεδεμένη ψυχὴ, πάσχει, πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἔ ἀπαθὲς λογιστικῆς. (γ) Τῷ ἐπιθυμητικῷ. (δ) Τῷ θυμικῷ. (ε) Τῷ ἔτι τῷ λογικῷ.

(α) Πολλὰ καὶ πλεοναστικῶς χρῆται ὁ Συνεσίος τῷ, εἴτα.

θελοντας ὑπὲρ τῆς ἁλλοτριῶν, ἅττα ἂν λείαν ὀριποιήσωνται, ἢ μηκέτι ὠφελέσθαι τοῖς κυρίοις αὐτά· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ χώρας, ὑπὲρ ἱερῶν, ὑπὲρ νόμων, ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος συνήθεσέρεθς ἐποίησεν, ὅκ ἀφειδήσομεν ἑαυτῆς, ἀλλὰ ὀριεξόμεθα τῆς ψυχῶν; ὅκ ἄρα δόξομεν (β) ἄνδρες εἶναι· ἐμοὶ μὲν ἔν ἱγντέον (γ) ὅκ ἐπ' αὐτοῖς ὡς ἔχω, καὶ πείραν ληπτέον τῆς πάντα τέτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι Ρωμαίων καταγελαῖν, ἐχόντων ὅπως ποτὲ ἔχουσιν (δ); ἀλλ' ἡ κάμηλος γάρ τοι, φασὶ, καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία· ἀλλὰ μὲν καὶ ὀποθνήσκοντας, ὡς ὅππαν ἐν τοῖς τοιούτοις (ε) ὁρῶ εἶναι πλεῖστα ποιημένους τὸ ζῆν, καὶ ζῶντας ὅσοι ἢ ζῆν ἀπεργνώκεισαν· τέτων ἔσομαι· μαχήσομαι καὶ ὡς ὀποθανένμενος· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ὀριέσομαι· Λάκων καὶ ἄνωθεν εἰμι (ζ), καὶ οἶδα τι καὶ πρὸς Λεωνίδα (η) ὀποσολίω τῆς τελῶν (θ)· μαχέσθων ὡς τε θνατόμενοι, καὶ ὁ τεθνάξονται.

Τῷ αὐτῷ, 114.

Εἶτα θαυμάζεις, ὅς τις (α) εἶναι αὐχμώδεις Φυκῶντας οἰκῆς, καὶ ῥιγοῖς, καὶ τὸ αἶμα ὀξεπονήρευσας; τὲναντίον μὲν τοι θαυμά-

(β) Οὐκ ἐρωτηματικῶς, ἀλλ' ἀποφαντικῶς ἀναγνωστέον. (γ) Πλεονατιμῶς ἔχει τῆς τῆ συλλαβῆς. (δ) Εἰ γάρ τοι καὶ ἠθνήσαν πρὸς ἄλλους, πρὸς γε μὴν τὸς κακοδαίμονας τέτους εὐδυνέστατοι εἰσιν. (ε) Τῷ πολέμῳ καιροῖς, καὶ ἀπλῶς ἐν τῷ πολέμῳ. (ζ) Καθ' ὃ τὴν Κυρηνήν οἱ Θηβαῖοι ἐκτίσαν Ἀποικοὶ τῷ Λακωνῶν Μελέτιος γεωργεῖ σελ: 585. (η) Οἶρα τὸν Σείδαν ἐν τῷ Λεωνίδα· οἱ τοι οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα τριακόσιοι μαχόμενοι Εἰρήνην, ἐθανατώθησαν· ἐτεθνησκομένους δὲ αὐτὴς λέγει διὰ τὸ τῶν ὑπὲρ πατρίδος μέχρι θανάτου μαχεσαμένων παρ' Ἑλλήνων ἀείμνησον· Σύνεσιος δὲ ἔχ' ἔτως, οἶμαι, ἐξεῖληθε καὶ περὶ ἑαυτῆς τὸ, μαχήσομαι ὡς ὀποθανένμενος. (θ) Τῶν ἐντέλει, πολιτικῇ ἀξίᾳ.

(α) Τὸ, ὅς τις, ὀβελιστέον, ὁ μόνον ὡς ἐν ἄλλοις ἐκείμενος, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὡς ἀσύντακτον, ὡς μὴ πρὸς τι ἴδιον ῥῆμα ἐνεχθέν· τὸ γὰρ θαν-

μάζειν ἐχέω, εἴ σοι τὸ σῶμα κρείττον' ὅτι τ' αὐτόθι φλογός·
 ἀλλ' ἐς σοι παρ' ἡμᾶς ἐλθόντι συὶ τῷ Θεῷ, ῥάονι γῆρας,
 ἀπαλλαγέντι μὲν αἶρος διεφθορότος ὅκ' ἔλῳδες ἀτμίδος, ἀ-
 παλλαγέντι δὲ ὕδατος ἀλυκῆ, καὶ χλιαρῆ, καὶ τὸ ὅλον ἐσῶτος,
 ὃ ταῦτόν ἐπείν καὶ νεκρῆ· τί δὲ καὶ καλὸν ὑπὲρ τὴν ψάμμον
 τὴν αἰγιαλίτιν ἀναπνεῖν, ὡς μόνῳ ἔχετε διατριβήν; πᾶ ᾧ
 δὴ καὶ τραπήσεσθε; ἐνθαδὶ δὲ, οἷον μὲν ὅτιν ὑπελθεῖν δένδρεα
 σκιάν· καὶ δυσαρεσθήσης, ἔστιν ἀμείψαι δένδρον ὅκ' δένδρε, καὶ
 ὅλον ἄλσος ὅξ' ἄλσος· οἷον δὲ τὸ διαβιῶναι παραβρεῖν ὕδατι-
 ον; ὡς ἡδὺ ζέφυρος ὑποκινῶν ἡρέμα ἐπὶ κλάδης· ποικίλαι δὲ
 καὶ ὀρνίθων ὠδαί, καὶ ἀνθρώπων χροαί, καὶ λειμῶνος θάμνοι· τὰ μὲν
 γεωργίας ἔργα· τὰ δὲ, φύσεως δῶρα· πάντα εὐδὴ· γῆς
 ὑγιαυνέσης χυμοί· τὸ δὲ τῷ Νυμφῶν ἄντρον (β) ὅκ' ἐπανέ-
 σομαι (γ)· Θεοκρίτε γὰρ δεῖ· ἐς δέ τι καὶ παρὰ ταῦτα.

Θεοδώρῳ Γ' ατρίῳ. 115.

Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἢ ὀλιγοσιτία, ὡς ἕτερος μὲν ἄντις καὶ
 σκῶψαι· σοὶ δὲ ἐθίμεις ἱπποκράτῳ αὐχῆντι, ὃς ἀφορίζων
 τὴν ἔνδειαν, ἔφη ὑγείας εἶναι μητέρα.

Αὐξεντίῳ. 116.

Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Ὁμηρος ὑποδιοπομπεῖται τὰ ὅκ' ἐκ φιλονεικίας κακὰ· φιλο-
 σο-

μάξεις ἐπὶ ὑποτακτικῇ ἐς ῥῆμα, ἀλλὰ ἐπὶ προσηγμένῳ πτωτικῇ, εἰς τὸ
 ὑποτακτικὸν ἀναφέρει· καὶ δῆτα τὸ, ὅς τις μὴ ἔχον ἴδιον ῥῆμα, ἔτινος
 ὀφείλει εἶναι προσηγητικὸν καὶ τὸν κυρίον, αἰκίζει τὸν σῶον λόγον ἐγκαί-
 μενον. μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ ὑποτακτικῆς προτακτικὸν γραπτέον, ἵνα ἢ λέγων,
 θαυμάζεις ὃ τὰς φυκῆντας οἰκῶν, εἰ ῥιγούς; καὶ ἀνάρθρως ὁμοῦς ὁ λόγος
 ἐχ' ἥττον ἐρῶν· εἴτα θαυμάζεις τὰς φυκ· κτ. (β) Τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ οἱ
 λόγοι διατρέβον. (γ) Ὡς μὴ ἱκανὸς εἶναι.

σοφία δὲ ἅδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς δίδωσι παράδοσιν εἰς ψυχὴν. ἀλλήμεις ἀδενέστεροι μὲν (α), ἢ ὥς φιλοσοφεῖν, τότε ἐμὸν μέρος· ἢ μὴ ἀξιῶμεν (β) παντάπασιν φαυλότερον ἔχειν ἀνδρώπων στρατιωτῶν, ἐφ' οἷς ἡ ποίησις γέγονε· πάλιν ἔν Οὐ μὴν ἡγεῖσθαι, ὅς πε φησὶν,

Ἀρχε, σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερός.

Μάχη γὰρ μὴ γένοιτο μὲν· εἰ δὲ γένοιτο, ὁ νεώτερος αὐτῆς ἀρχέτω· τοῖτον γάρ τι νοεῖται τῷ Ποσειδῶνι, τὸ παρὰ χωρεῖν τῷ ποκατάρξαδι τῷ νεωτέρῳ Θεῷ· τὸν δὲ πρεσβύτερον, ἡγεμόνα δὲ τῶν καλλίστων εἶναι· καλλίστον δὲ ὁμόνοια· ἐγὼ δὲ ὡς ἢ σὺ πρεσβύτερος (γ) μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡδὴ πρεσβύτης, ἡγεῖσθαι (δ), ὁ Φερεκύδης φησὶν. ἔκταν τὰ τ' ἀπολογίας (ε) εἰς ἐμὲ περιίεται· εἰ δὲ καὶ τὸν πρότερον ἀμαρτάνοντα δὲ πρότερον ὄνδαναι, σὺ δ' ἐμὲ βέλει τῆτον εἶναι, συγχωρῶ σὺ χάριν καὶ τῆτο· δὲ γὰρ ἀντιπαινεθέντα σε πρότερον, εὐδὺς ἐδελέσαντί σοι χαρίσασθαι.

Ἡλίοδωρ. 117.

Ἡ φήμη λέγει δυνάσθαι σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τὴν Αἰγυπτίων ἀρχὴν, καὶ ἀληθῆ λέγει· δικαιοτάτος γὰρ εἶ, καλῶς τῷ δυνάσθαι ἡγεῖσθαι. ὅπως ἔν ὄναο τ' σῆς φύσεως καὶ δυνά-

νά-

(α) Τὰ πρεσβύτερα Αὐξεντίου οἰκιοποιεῖται. (β) Ἐχέμεν μὲν ἡμᾶς ὡς φιλοσόφους καὶ τὴν ἀρχὴν παράδοσιν δύναι τοῖς ἐκ φιλονεικίας κακοῖς εἰς ψυχὴν, ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ παλαιᾶς κατεσθύνοντο, καὶ γοῦν δεύτερον, ὅφρασι, πλοῦν δόξιοπομπητικόν καὶ ἡμῶν ταῦτα εἰς ὅρος, ἢ εἰς κύμα, ἵνα μὴ χεῖρες ὡμῶν τῶν στρατιωτῶν, οἷς ταῦτα παραινέει Ὀμηρος. (γ) Ὅτι ἢ τιμιώτερός σε μόνον ὡς φιλόσοφος, ἢ μεγαλότερος τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ γηραιός. (δ) Ὅρα Σειδῆ: ἐν τῷ, χρεῖα. (ε) Ἡ ἀνασκευὴ τῆς κατηγορίας, ἣν ἀλλήλων κατηγοροῦμεν.

νάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς Εὐσέβειος δαΐται, λέγοντος ἄκαστον, ἵν' εἰδῆς ὅτι ἐς ῥήτορα συωεσθήσῃ.

Τρωίλω. 118.

Εἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶδα· διέτριψε γὰρ χρόνον ὑπόσυχνον ὑπὲρ στρατοπέδου· πάντως ἐς ὅτι λεγὸς ἔω, οἶδα. τάτε παῖς, ἐμὸς δ' ἄνεψιός, ὃς ὑπαλάσσει σοι τιμὴν ὑπερολίω· ὃν ἕτερος μὲν τις ἴσως ἐς διὰ τιμὴν τύχῃ τιμήσει· τῆς γὰρ ἀρχάντων ὅτιν ἐκ ἀφιλότιμον ἀρχῇ· ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωίλος τάνδον ὄψεται ὁ νεανίας, καὶ κείθεν αὐτὸν ἐπαινέσει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συωδιοίσεις (α) τὰ παρόντα αὐτῷ· παρὰ τὴν γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῆς κακῶς ὑπερωίων τῇ Κυρίῳ, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλλήλῳ· ὅτι γὰρ Ἀνθέμιον, ἢ τινα τῆς ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ τάλῃ δὲ φθέξαδαι, τὸτο σὸν ἔσαι πάντως, ἐς σὺ (τὴν) αὐτίαν ἔξεις ὁ γημομένῃ. δι' ἐνὸς ἔν ἀνδρός τε ἐς πῶς γαμάτος (β), δέομαι ὑποδυμήθητι τῆς παμπονήρων τέτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρίων· τὸ γὰρ εὐτυχηθῆναι (γ) τιμὴν πείραν τοῖς φθάσασιν, πολλὰς ὁμοίως γῆρας ὑποτρέφεται.

Τρυφῶνι. 119.

Εἰς Διογένην ὅτι ἂν ποιήσης, ὧν σοι φύσις ὅτιν ἐργάζεσθαι, ἔδεν κανὸν ἔση πεποιηκώς, ἀλλ' ἐποικοδομῶν τοῖς σαυτῷ· Κυρίως γὰρ ὅτι, τὸ δὲ ὑμᾶς ἔτι πόλεως· δεῖ δὲ ἢ μόνον ἀθρόως, ἀλλὰ ἐς κατ' ἓνα εὐεργετῆν. τίνα δὲ ὅτιν ἐν οἷς φίλων δεύσεται Διογένης, ἐκ ἐμῷ λεγόντος ἀναγινώσκειν, ἀλλ' αὐτὸ λέ-

(α) Συνδιαβαγάσεις. (β) Τῷ ἐμῷ ἀνεψίῳ, ἢ ὧν Ἀνθέμιος ὑπὲρ ἡμῶν φθέξατο. (γ) Εἰ γὰρ εὐδοκῇ ἢ αὐτῶν ἐπήρεια δι' ὧν ἔφθισαν εἰς ἡμᾶς πεποιηκότες.

λέγοντας ἀκούει σε δαί· ἔδεν γὰρ ἂν γένοιτο δ' παθόντος ρητορικώτερον. Μαρκιανὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα Παφλαγόνων πρὸς εἶπε παρ' ἐμῶ· κἄντι διώηται· σοχάζομαι δὲ ὅτι διώηται· κωλυσάτω συγγραμῇ με σφόδρα αὐτανέψιον (α), ἔργον γράει συκοφαντῆς, κοινῶν ἀλασφῶν τ' χώρας, ὅν σοι μετὰ τ' ὁπιολῆς ἵον ἐγχειρίζω, δι' ὃν ὄντες ἀδελφοὶ δύω, τρεῖς ἀριθμύμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ. 120.

Οἱ Ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις ὕδατος γλιάρῃ διδῶσιν ἀποβροφῆν, ἵνα τῷ σωεπισπάσωνται καὶ τὸ προαπαχέμενον· βέλομαι δῆσοι καὶ γὰρ φήμας καινὰς ἔναγχος ἐκ τ' ἡπείρου διακομιθεῖσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλασίως αὐτὰς ὑπῶς, προοδεῖς εἴτι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

*) Ἀνασσασίῳ τῷ ὑδροκωμήτῃ. 121.

Οἶδουσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον (α) διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ δ' ἀπὸ λαῖα· γόνος γὰρ εἰμι (β), καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείλω (γ), ὅτε εὐτυχῶντι (δ) τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα. ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπωδάς οἶδα, καὶ καταδέσμις, καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς ἐκ εἰκὸς ἀντιχεῖν ἔδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν· μόνον ὑ-
πό-

(α) Γε': ἀντανέψιον, καὶ ὅρα τὸν Βαρῖνον.

*) Γε': ὑδροκομιστῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ καὶ τὴν Γαλάτειαν τῶν νεωτέρων ἐστὶ, φησὶ Βαρῖνος, μυθολογία· καὶ ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οἱ περὶ τὸν Οἶδουσεῦς ἔδεν τοῖς τοῖς μυθολογῶντες πρὸς τὸν Κύκλωπα φαῖνον, ἐν ᾧ συνεκλείδθησαν παρ' αὐτῷ σπηλαίῳ· ὡς ἐδὲ παρὰ τῷ Λακκιῶν ἐν τῷ ἐνελίῳ διαλόγῳ Δωρεῖδος καὶ Γαλατείας.

(α) Τὸν Κύκλωπα. (β) Ὅποσος δὲ ἐστὶν ὁ γόνος, ἐφεξῆς αὐτὸν περιγράφει. (γ) Βοηθήσαιμι, συνεργήσαιμι. (δ) Ὅς ἐκ ἐπιτυχάνεις ἢς ἐστὶς θαλάττης, ὅτε ἐν θαλάττῃ μετρίαις αὔραις περιπνευμένη, περιπνεύει σε

πόσητι σὺ τὴν θύραν ἀπκινήσαι, μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τῆτον· ἐμοὶ μὲν ᾗ ἐ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται· ἐγὼ δὲ ἐπαλήξω σοι θᾶπτον ἢ λόγος τὴν πᾶντα κατεργασάμηνος (ε)· τί λέγω κατεργασάμηνος; αὐτὴν ἐκένινω ἀπφρανῶ σοι δεῦρο πολλᾶς τυγχι (ζ) ἡρομένινω ἀγώγιμον· ἐ δεήσεταί σε ἐ ἀντιβολή-
σαι· σὺ δὲ ἀκκιῇ ἐ κατειρωνεύτη. ἀτὰρ μεταξύ μέ τι ἐ τοῖσ-
τον ἔδραξε, μὴ τῷ κωδίων ὁ γῆστος ἀηδὴς γέννηται κόρη τρυ-
φώτῃ, ἐ λθομένη τῇ ἡμέρας πολλᾶκις· καλὸν ἔν ἐ πάντα εὐ-
δετήσας, ἐκκορήσειάς τε, ἐ ἐκπλωθεῖς, ἐ ἐνθυμιάσαις τὸ
δωμάτιον· ἐτι δὲ κάλλιον (η), εἰ ἐ σεφάνης παρασκευάσαιο,
κιτῶ τε ἐ μίλακος, οἷς σαυτόντε ἐ τὰ παιδικὰ (θ) ἀναδῆταιο.
ἀλλὰ τί διατρίβεις; σὺ ἐ γχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ; πῶς ἔν ταῦ-
τα ὁ Πολύφημος ἐξεκάγχασέ τε ὅσον ἡδυώκτο μέγισον, καὶ
τὴν χεῖρε ἐκρότησε· ἐ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ὤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρ-
μονῆς σὺ ἐ ἔχιν ὅ,τι ἐαυτῷ χεῖσαιτο (ι), κατελπίσαντα τῷ
παιδὶ τῷ παρῖεσεως· ὁ δὲ, ὑποχρειάσας αὐτόν, ὦ Οὐτί (κ), ἐ-
φι! δριμύτατον (λ) μὲν ἀνδρῶπιον ἔοικας εἶναι, ἐ ἐγκατατε-
τριμμένον (μ) ἐν παράγμασιν· ἄλλο μέντοι τι παίκιλλε (ν)·
ἐνδένδε ᾗ σὺ ἐ ἀποδράσεις· ὁ μὲν ἔν Ὀδυσσεὺς· ἡδικοῖτο ᾗ ὄν-
τως· ἐμελλεν ἄρα τῇ πανουργίας ὀνήσεως· σὲ δὲ Κύκλωπα (ξ)
μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ (ο) τοῖς ἐγχειρήμασι δίκη
με-

τὴν ὄφιν· ὅρα τὸν Βαρῖνον ἐν τῷ, Γαλάτεια. (ε) Καταδαμάσας, κατα-
πονήσας, ἢ μεταπέισας, καταγοητεύσας. (ζ) Γοητείαις· ἢ δὲ τυγχι κυ-
ρίως ὀρεῶν ἐστίν, αἱ σπονδὴν τὴν ἐρῶν, ἀγῶγόν ἐρώτων. ἢ ἡμεῖς ἡδὴ Σα-
σέειραν καλῶμεν· ἐχρῶντο δὲ τότε αἱ φαρμακίδες εἰς ἐρωτικὰς ἐπαφάς. ὅ-
ρα περὶ τότε Βαρῖνον ἐν τῷ, τυγχι. (η) Ποιήσεας. (θ) Τὴν ἐρωμένην
παῖδα. (ι) Ἡ διαπόρῃσις ὑποτακτικὴν ἀπαιτεῖ. (κ) Ἐρωτηθεῖς γὰρ ὑ-
πὸ τοῦ Κύκλωπος, τί οἱ ὄνομα; Οὐτὶνὰ με καλέσιν ἀνδρῶποι εἶπεν· ὅθεν ἐ ἀ-
κεί παρ' αὐτῷ· Οὐτὶν ἐγὼ πῆματον ἔδομαι. (λ) Πανουργότατον· ὅθεν ἐ
πολύμητις ὁ Ὀδυσσεύς. (μ) Καταδεδαμασμένον, γεγυμνασμένον, πεπα-
λαιωμένον ἐν πανουργίαις. (ν) Βελεύς, τεχνάξ, μηχανῶ, κατασκευάζ.
(ξ) Ἀντὶ τοῦ ἀνδρωποκτόνου, ὡς ἐ ὁ Κύκλωψ. (ο) Λαθροπειθοφθορέα·

μετήλθε, ἔ νόμος καθεῖρξεν, ὧν μήποτε σὺ καταγελάσει-
ας· εἰ δὲ δεῖ πάντως ὑπάρχειν σε τῶ νόμων· ἀλλὰ μὴ ἔγω-
γε εἴλω ὁ παραλύων αὐτοῦ, καὶ τὰς θύρας καταρρήγνυς, ὅ-
πῃ τοῖς δεσμώταις οἰκήματος· ἔ γὰρ εἰ μὲν ἴω ὅπῃ τοῖς ἱερῶν
ἢ πολιτεία, τέτρε ἔδει τὴ πονηρίας κολασὰς εἶναι (π)· ὡς ἔ-
σιγε τὸ δημόσιον ξίφος ἐχ ἦττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς πρῶτεμφοί-
σμασι χύρριβα, πόλεως καθαρθήριον.

Οὕτω καὶ τῶν πρόθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν·
ἔτως ἐποίησεν, ἕως ἐδόκει καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν εὐχεσθαι τε ὑπὲρ τῶ
κοινῶν ἀγαθῶν, καὶ πρᾶττειν ὅπως αὖν παραγένοιτο· καὶ γὰρ Αἰ-
γύπτιοι (ρ) καὶ τὸ Εἰβραίων γένος χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶ ἱερῶν ἐβα-
σίλευθησαν· ἐπεὶ δὲ διωκίδησαν οἱ βίῳ, καὶ ὁ μὲν, ἱερὸς, ὁ δὲ, ἡγε-
μονικὸς ἀπεδείχθη, τετάχαται δὲ ἕτεροι μὲν ἐν τοῖς πρᾶγ-
μασιν (σ), ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς εἶναι, οἷς ὁ νόμος ἀπαγο-
ρεύει χεῖρα ὀρέγειν (τ) τῇ δίκῃ, καὶ ὑποκτιννύει τὸν πονηρό-
τατον, πῶς ἂν τις αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν πανέργω χεῖρα
ὀρέξαι καὶ τὴ δίκῃς; ἀλλ' ἐγὼ, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον, ἅπαν ποι-
ῶ· εὐχομαι καὶ οἱκοὶ καὶ ὅπῃ τῶ κοινῶν ἱερῶν ὑπάρχειν τὴ ἀδικίας
τιλὼ δίκῃ, καὶ πονηρίας ἐκκαθαρθήναι τὴν πόλιν· τῷτο δὲ ταυτὸν
ὅτι τῷ κακὸν κακῶς ὑποβλάπτεται, καὶ σὲ, καὶ ἄλλον ὃς τίς σοι πα-
ραπλήσιος· ἔσω δὴ σοι τῷτο τεκμήριον, τίς ἂν ἐχθρόμῃ, ἐ-
ξόν τι ποιῇ, ὃς ἐπειδὴν ἐκ ἐξέσι καταρῶμαι.

Τῷ

ἢ πανέργον ὅρα Βαρῖον ἐν τῷ, Σίσυφος. (π) Τῷτ' ἐστὶν ἐγὼ αὐτὸς
ἐκόλασα ἄνσε. (ρ) Εὐσημειώθη περὶ τέτρε καὶ τῇ καὶ Ἀνδρονίκῃ ἐπιστ.
(σ) Ταῖς πολιτικαῖς δίκαις. (τ) Συμπράττειν· Τῶν γε μὴν κληρικῶν τὰ
τῇ ἐκκλησιαστικῇ ψήφῳ μὴ πειθόμενον παραδίδωσιν ὁ ἐκκλησιαστικὸς νό-
μος τῇ ἐξωθεν ἀρχοντικῇ αὐθεντεῖα, ὡς λαϊκόν, προκαταρθεῖντα δηλαδὴ
παιδεύεσθαι, τέτρεν τε καὶ τὸν κατὰρθεῖντα μὲν, ἀναρχόντως δὲ καὶ ἄν-
εκατῶν τῇ ἐκκλησίᾳ. (ὁ νβ', ξδ', Καθαρεύ· ὁ εἰ. Ἀντιοχείας.

Τῷ Ἀδελφῷ. 122.

Πολλὰ κἀγαθὰ ᾔχρENOITO τοῖς ἱερεῦσιν Αὐξιδίτῃς (α), οἱ ἑ-
 ρατιωτῆς καταδεδυκότων ἐν χιραμοῖς ὀρών, καὶ ἀξιάκτων τὸ
 αἶμα φρερεῖν (β), οἱ δὲ, τὸν ἀχεοῖκον λεὼν παρακαλέσαντες,
 ἀπὸ ἑ ἱερῶν αὐτῆς τὴν ὠδὺ ἑ πολεμίων ἡγήσαντο· ἐ-
 σευξάμενοι, τρόπαιον ἔσῃσαν ἐν τῇ Μυρσινίτιδι· φάραγξ δὲ
 αὐτῇ πορομήκης τε ἐ βαθεῖα, καὶ ὕλη σωηρεφής· ἀλλ' ὑπὸ
 ἑ μὴδὲν τοῖς βαρβάροις ὄπλον πολέμιον ἀπίωτηκένας (γ), καὶ
 τὰς δυσχωρίας ἐθάρσησαν· ἔμελλον δέπτε καὶ Μελαμπύγῃς (δ)
 τεύξεσθαι Φαῦσιν ἑ διακόνῃς ἑ ἱερῶν· ἔτός θεν ὁ παῖς τοῦ ὑπο-
 ζῆς ὀπλίτῃ γυμνός, καὶ παῖτας ἐκ χειρὸς λίθῳ κροταφιδίαν
 πληγὴν, ἐ βαλὼν (ε), ἀλλ' ὥστερ πύξ ἐνδορών· πεσόντα
 δὲ ἡδὴ παίδους τὰ ὄπλα, συχνὰς ἐπ' αὐτῷ κατέργασαι (ζ)
 ἐ ὅς τις δὲ ἑτερος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἔδοξεν ἐν τῷ τότε, Φαῦσον
 αἰτιατέον (η) ἑ ἡγομένων, ἐ οἷς ἐποίει, ἐ οἷς παρὰ τὸν καιρὸν
 ἐρδέγγετο· ἐγὼ δὲ καὶ ἅπαντας ἐστὼ παραῤῃομένους (θ) τῷ
 ἔργῳ, ἡδισα ἂν σεφανώσαιμι καὶ ἀνακηρύξαιμι· παῖτοι ἡδὲ
 ἡφαντο καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ
 Κορύβαντές ἐσι (ι), μὴδὲ ἑ παρὰ τὴν Πέαν (κ) δαιμόνων,
 ἀλλ' ἀνδρωποὶ ἐ τρωτοὶ, ἐ θνητοὶ κατὰ ὧ ἡμεῖς. εἰ δὲ ἐ ἡ-
 μεῖς (λ) ἀνδρες ἡγοίμεθα, ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐδὲ τὰ δευτε-
 ρεῖα

(α) Γρ': αὐξιμιτῶν· ὡς ἡ πόλις Αὐξέμη καὶ τὸν Ἀραβικὸν κέλον·
 ὅρα Γεωργ: Μέλτιον σελ: 603. (β) Σώζεσθαι ἀλλὰ μὴ πολεμεῖν.
 (γ) Ἀντι ἑ, δι' ὅ,τι ἐ δὲν ὄπλον πολέμιον (ἡμέτερον δηλ:) ἀπῆρησεν
 τοῖς βαρβάροις, διὰ τῆτο ἐθάρσησαν εἴτ' ἐν ἐτόλμησαν χωρεῖν ἐ εἰς τὰς
 δυσχωρίας (κακοτοπίας.) (δ) Ἀλλ' Ἡρακλῆς· ὅρα περὶ τῆτος Σισίδαν
 ἐν τῷ, Μελάμπυγος. (ε) Οὐ μῆψας ἐκ τῆς χειρὸς. (ζ) Εἰφόνευσεν.
 (η) Αἴτιον λεκτέον. (θ) Τὸν δὲ διάκονον Φαῦσον πολιτικῶς μὲν, καὶ
 ἱερατικῶς δὲ ἐκ ἂν σεφανώσαις, ὡς κοσμικὰ ἐργολαβήσαντα πράγματα,
 ἐ πολιτικὴν ἀρχὴν τῇ ἱερατικῇ ἀξίᾳ συμμειζαντα, τὸ τοῖς κατόσιν ἀπειρη-
 μένον. (ι) Τίτοι τῆς Πέας, ἀπρωτοὶ δηλ: ἐ ἀθάνατοι. (κ) Ἰσως περὶ
 τῆς Πέας. (λ) Κατὰ τῆς περὶ τὸν Φαῦσον.

εἶα (μ) γένοιτο ἂν ἀφιλότιμα· τυχὸν δ' ἂν ἐπωρεῖα συγ-
χωρηθεῖν μιν, εἰ μὴ λοχίσαντες ἐν φάραγγι πεντεκαίδε-
κα ὠρονόμεοντες εὐτυχίσωμεν, ἀλλὰ νομίμῳ πολέμῳ ἐφαι-
νομέναις παρασκευαῖς πλήθει πρὸς πλήθος ἀγωνισάμεθα.

Τ ρ ω ῖ λ ω. 123.

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἶδσα;

Αὐτὰρ ἐγὼ κἄκειθι φίλε μεμνήσομ' ἑταίρη.

Οἱ μὲν ἐποιήθησαν οἱ εἰς τοὺς, ὁ δὲ νῦν αὐτῶν, οὐκ οἶδα εἰ
Ἀχιλλεὺς πρὸ Πατρόκλη μᾶλλον ἄξιος εἰρήνης, ἢ ἐμοὶ πρὸς σὺν
τῇ φιλότητι τε καὶ εὐεργετίδους κεφαλῇ· ὡς ἐγὼ μάρτυρα ποι-
ῆμαι Θεὸν, ὃν φιλοσοφία πρὸς βεβύει, τῇ ἱερᾷ σὺν καὶ γλυκεῖας
ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα ὠριφέρω, καὶ ἐμβομβᾷ με-
ταῖς ἀκοαῖς ἢ θαυμασῇ σὺν σοφῶν λόγων ἡχώ. τῇ πατρί-
δι δὲ ἐπιδιμήσας ὑπὸ τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ δυοῖν ἐνιαυτῶν ἐπιο-
λὰς (α) ἅμα ἀνεγνωκῶς, πλήθος ὅσον δακρύων κατέσπεισα
τῶν γεγραμμάτων· ἐν τῷ οἷς (β) ἀπέλαυόν σε διὰ τῶν γεγραμμέ-
νων ἡδόμην, ἀλλ' ἡνιώμην ἀναφέρων ὑπὸ τῶν γεγραμμένων
τῷ ἐμψυχόν σε σιωπῇ, οἷον φίλετε ἅμα καὶ πατὴρ ὄν-
τως ζῶντος σεροίμην. δεξιᾷ μιν ἂν ἂν βαρυτέρως ἀγωνίας ὑπὲρ
τῇ πατρίδος ἐδελοντῆς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρὸς φάσιν ὑπο-
δημίας (γ). ἄρα σέ ποτε ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε;
ἄρα ποτε τῷ ἱερᾷ σε κεφαλῷ ὠριπτύξομαι; ἄρα μεδέξω
τῇ σιωπῇ, τῇ διὰ σέ με μακαρία; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τῶν τυ-
χεῖν, ὑποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ Αἴσονι (δ) τῷ Θετ-
τα-

(μ) Ἡμεῖς δηλ. οἱ δεῦτεροι.

(α) Προπεμψθεῖσας μοι παρὰ σὺν. (β) Τὸ, οἷον ἔλεγον ἔχει τῆς ἐπὶ
προδέσεως, τὸ ποιητικὸν αἶτιον αἰτιολογῆσης· ὁ δὲ νῦν· ἐχ' ἡδόμην ἐφ' οἷον
ἀπέλαυόν σε διὰ τῶν γεγραμμάτων, ἀλλ' ἡνιώμην ἀναφέρων. ἢ δὲ μετοχή
τὸ ποιητικὸν αἶτιον αἰτιολογεῖ καὶ αὐτὴ καὶ τὸ, ἐφ' οἷον ἀπέλαυον. (γ) Εἰς
Αἴσοντον, ἵνα σε πάλιν ὄψωμαι. (δ) Γράφει Γάσωνι· ἵνα ὁμοῦ καὶ Αἴ-
σωνι· ἦν δὲ ὁ Αἴσων πατὴρ τῇ Γάσωνος.

ταλῷ λόγον, ὃν φασιν αἱ ποιήσεις δις ἀνηβῆσαι· νέον ἢ παλαιότερον ἢ ἰσχυρότερον.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 124.

Εἰ δὲ θανόντων περ (α) καταλήθοντ' εἰν αἶδασ, Ἀὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι τ' φίλης ὕπατίας μεμνήσομαι· ἔγωγε τοῖς πάθεσι τ' πατρίδος ὤριε χόρμος, καὶ δυσχεραίνων αὐτῷ ἐφ' οἷς ὁρῶ καθεμέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ὑποσφαττομένης ἀνδρώπης ὥσπερ ἱερῆα, καὶ τὸν αἶρα διεφθαρμένον ἔλκων ἀπὸ τ' σήφους τῆς σωμαίων, καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα παθεῖν προσδοκῶ (β)· τίς γὰρ εὐελπίς, ἐν ᾧ (γ) καὶ τὸ ὤριε χόν (δ) ὅτι κατηφές αὐτον, κατελιγμένον τῇ σκιᾷ τῆς σαρκοφάγων ὀρνέων; ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τέτοις φιλοχωρῶν· τί γὰρ καὶ πάθω Δίβους ὦν, καὶ ἐνταῦθα ἡρόμμος (ε), καὶ τῆς πάππων εἶσο τάφους εἶσο ἀτίμους ὀρέων; διὰ σέ μοι δοκῶ μόνῳ ὑπὸ φέρεσθαι τ' πατρίδος, καὶ λάβωμαι χολῆς, μετανασεύσειν (ζ).

Τῷ ἀδελφῷ. 125.

Δυσυχέρμῳ (α) οἷς εὐπορεῖσθαι πονηραῖς ἀλλήλων ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι· ἰδὲ γὰρ καὶ Βαττίαν ἐπετείμαντο, καὶ Ἀποφύλεως ἠψαντο, καὶ ἄλλως ἐνέφησαν, καὶ γυνὴν ἐδῆσαντο, καὶ γυναικάς ὑποφθοροῦσαντο· ἀρρένων δὲ ἐδεμία φειδῶ· καί τοι πρότερον εἰώ-

(α) Οἱ ἐν αἵδε, τῇτ' ἔστιν οἱ θανόντες τῶν θανόντων· καὶ γὰρ καὶ κεῖθι, φησί, μεμνήσεται ἑταίρων. (β) Πᾶσαι αἱ μετοχαὶ παρεκτός, ὡς τὸ πάθος ἰδιοποιεῖται, εἰς τὸ διὰ σέ μοι δοκῶ ὑποδιδόναι, καὶ ἐναντιωματικῆς ἔχονται σημασίας. (γ) Οὔποτε· τὸ δὲ, τίς γὰρ εὐελπίς μέχρι ὀρνέων, διὰ μέσης. (δ) Συνάμα τῷ αἵματι καὶ τὸν τόπον ἐννοεῖ, ὡς ἐκάτερα ἐστιάζοντο ὑπὸ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. (ε) Εἴτ' ἐν ἡρώδεσι. (ζ) Μετοικήσειν.

(α) Ἐν αἷσι εὐπορεῖσθαι ἐκότεροι πρὸς ἀλλήλους ἀγγελίαις, ἐν αὐταῖς

εἰώθεισαν ζωρεῖν τὰ παιδάρια· ἀλλὰ νῦν οἶμαι τὸν ἀριθμὸν ἐλάττωσιν ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥς νεμεῖν τῇ λείᾳ (β) φύλακας συχνὰς (γ), καὶ ἀρκεῖν τοῖς λειπομένοις (δ) ὡς ἐπὶ πόλεμον εἶτις (ε) ἐπεξίει. ἡμῶν δὲ ὑδεῖς ἀγανακτεῖ, ἀλλ' οἴκοι κατ' ἡμέδα, τὴν συκίνην (ς) ὀπκιρίαν, ἐστὶ στρατιώτας προσδεχόμενοι, καὶ τὸ σιτηρέσιον, καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ πλεονεξίας διὰ νόμουτος ἔχομεν (η), ὥσπερ τέτοις (θ) δικάζεις δέον, ἀλλ' οὐκ ἐκείνοις (ι) ἀμύνεις. καὶ παυσόμεδα φλυαροῦντες; καὶ σωφρονισομένους, καὶ γεωργὸς βωλοκόποις ἀθροίσαντες, ὁμοῦτε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βέλαι, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τ' στρατιωτῶν; καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖς ταῦτα, ὡς ἡμεῖς αὐτοὶ τρέφομεν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν ἔν μονονέκ' ἔποχος ὦν ἱππῶ, τὴν ὁπλοῦν ὑπιγόρευσα· καὶ γὰρ λόχους καὶ λοχαγὸς ἐκ τῶν παρόντων ἐποίησα· ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν Ἀσασάμαντι πληθὺς συχνόν· καὶ γὰρ Σοῒς (κ) ἀπαντᾷ ἐπὶ τῇ Κλεοπάτρῃ ἐπήγγειλα·

ἐλπί-

ταύταις, τὸ κοινότατον, δυσυχόμεν, κατ' ὃ πονηραὶ εἰσι. (β) Τῶν ἀρρένων τῶν ἐξωγεγνημένων, καὶ τῶν λοιπῶν χρημάτων. (γ) Γυναῖκες. (δ) Τῶν ἡμετέρων τοῖς μήπω ζωγεγνησιν. (ε) Τῶν λειπομένων. (ς) Τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀγαστῶν στρατιώτας. (η) Λέγοντες μαχέσθαι οἱ λαμβάνοντες τὸ σιτηρέσιον τὸ βασιλικόν, δηλ. οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἔχοντες ἐν εἰρήνῃ πλέον ἡμῶν, δηλ. οἱ ἐν ἀξιώμασι. (θ) Κατ' ἐλευσίαν τῆς ἐπὶ, ἢ ἀντὶ τῆς μετὰ τέτων. (ι) Γε: ἐκεῖνες, τῶν πολεμίων δηλ. τιμωρεῖν. (κ) Παυρὶ τὴν Σέσατον, κοινῶς Σοῖς, πόλιν τὴν πάλαι ἐλευθέραν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ἀνομαζήσαν οἱ πολλοὶ Σοῖς, ὅρα Μελέτ. γεωγρ. σελ. 178. οἱ δὲ Γερμανοὶ τὴν πάλαι ἡγαντιστὸν τῇ Ρωμαϊκῇ ἀρχῇ, καὶ ὑποταχθέντες, πάλιν ἀπεσάτησαν. ὁ αὐτὸς σελ. 156. ὁ γὰρ Συνέσιος ἐπήγγειλε τῷ ἐν Ἀσασάμαντι ἀθροισθέντι πλήθει, ἵνα ἐπὶ τῇ Κλεοπάτρῃ ἀπαντήσῃ τοῖς πολεμοῖς Σοῖς. Ἐμοὶ δέ γε δοκῶσιν οἱ Σοῖς εἶναι πολέμιοι, ἀλλὰ φίλοι καὶ ἐφελκόμενοι τῷ Συνεσίῳ πλήθους τυγχάνειν, Ἀρβύς ὄντες ἐν Γερμανίᾳ· πόθεν γὰρ Γερμανοὶ ἐν Λιβύῃ; οἱς Σοῖς ἐπήγγειλεν ὁ Συνέσιος ἀπαντῆσαι εἴτ' ἐν συμμίξει, ἐννοῶμαι αὐτῶ ἐπὶ Κλεοπάτρῃ πόλιν Λιβύης.

ἐλπίζω δὲ ἐπειδὴν περὶ ὁδῶν ἡρώμεθα (λ), ὡς ἀγγελην νε-
ανική τις συζῶσα περὶ ἐμὲ διώμας, πολὺ πλείους ἔσεως ὅτου ἀ-
κλήτης· ἤξεσι γὰρ ἀπανταχόθεν, οἱ βέλτιστοι μὲν, ἐφ' ᾧ με-
ταχθῆν ἔργα καλῶ (μ)· οἱ πονηρότατοι δὲ, ὅτι διαρπαγῇ
λαφύρων.

Α' σκληριοδότω. 126.

Οἴμοι· τί δὲ οἴμοι (α); θνητάτοι πεπόνθαμεν·
ὁ τρίτος γε καὶ λοιπὸς οἴχεται τῶν ἡέων· ἀλλὰ τόγε δόγμα τὸ
περὶ τῆς μηδὲν εἶναι τῶν ὅκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἔτι πα-
ρ' ἐμοὶ σώζεται· μᾶλλον δὲ πάλαι μὲν ὡς μάθημα, νυνὶ δὲ γέ-
γονε δόγμα ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης ταῖς ὤφισάσεσιν. ἔδει
δὲ ἄρα χαλεπωτέραν μοι γῆρας τῆς πάθης τὴν προσβολὴν·
διὰ τῆτο ὁ δρῶν, ᾧ μέλλει (β) βλάπτειν τὰ μὲν, προσωπονο-
μήσατο μηδὲ σὲ τὴν φίλῳ μοι παρεῖναι κεφαλὴν· ἀλλ' ἔλθοις
ποτέ, θαυμάσιε καὶ τριπόδιτε, καὶ φίλων ἀδολώτατε· μάρτυς
ἐμὶ (γ) τῷ θαυμασῶ Μενέλεω τὸ ὥς σὲ διαδέσσεως· διὰ τῆτο
πολλὰκις ἡδέως συνδιημέρευσα, ὅτι σε δι' εὐφῆμης μνήμης ἐτί-
δωκο (δ), καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκυφώς, καὶ τοῖς ὀπτρο-
ποις ἐδὲ (ε) ἀπάγυσιν αὐτὸν εὖδῃ Τευχεύων, περὶ τὸν μέγαν

Α' σκλη-

(λ) Καθ' ὁδὸν προκόψωμεν, προχωρήσωμεν. (μ) Εὐκλεῆς καὶ νικηφόρος πολέμης.

(α) Ἐρωτᾷς διὰ τί θρηνῶ; ἢ, καὶ μᾶλλον τοῖς ἐξῆς ἀκόλυσθον, ἵνα
τί θρηνῶ, ὡς ξείνῳ τι πεπονθῶς; θνητὸς ὢν, καὶ θνητὸν ἡγήσας, θνητάτοι
καὶ πέπονθα, ἢ τινὰ τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν ὄντα, ἔτε ἀγαθὰ εἰσιν, ἔτε κακὰ, ὡς
τῆς ἀγαθῆς καὶ κακῆς τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντος, εἴτ' ἐν τῆς ἡμῶν προαιρέσεως·
τὰ δ' ἀπροαίρετα ἐδότερα ὄντα καθ' ἑαυτὰ, ἐφ' ἡμῖν εἰσιν ἢ ἀγαθὰ ἢ κα-
κὰ δοκῶναι. (β) Οἷς θρονιζέει, βέλεται, πρόθυμός ἐστι. (γ) Ἐπανῶ, θαυ-
μάζω τὸν Μαρτύρ· ἵσμεν τῆς αὐτῆς περὶ σὲ διαδέσσεως. (δ) Γρά-
φει καὶ διειδέτο, ἀλλὰ βελτίων ἢ πρώτη γραφῇ. (ε) Τὸ ἐδὲ, ἐν ἄλλοις
ὀφελείῃ· ἐστὶ δὲ τὸ χωρίον τῆτο ἀσαφές καὶ διὰ τὴν διάφορον γραφὴν

Ἀσκληπιόδοτον εὐγνώμων ἦν, καὶ εὐχαριζῶν, ὡς ὅτι μεγίστοις
 εὐεργέτη διατετέλεκεν. Ἰν' ἔχω μὲν ὕδωρ ψυχρὸν, ὑδαίαν ἢ
 πίθον ἐκ μαρμαίρου ζητῶ, ὅσω μείζων, τοσούτῳ κάλλιον· κεί-
 σεται δὲ ἐν Ἀσκληπιῷ τῷ ποταμῷ· παρὶ αὐτῷ γὰρ κτίζω τὸ
 ἀσκητήριον, καὶ ἀγὰρ σκεύη προευντρεπίζομαι· σὺν Θεῷ δὲ εἴ-
 σω ὑπεραλλόμενος (Ζ).

Τῷ Ἀδελφῷ. 127.

Ἀσπίδα (α), φρυγῶνα (β), ὄφιν (γ), καὶ Λαδικέας
 περιφευγε,

Καὶ κύνα λυσσητὴν, καὶ πάλιν Λαδικέας·
 ἀλλὰ (δ) μετὰ τὸν ἡμερώτατον καὶ φιλοσοφώτατον Πεντάδιον,
 τὰς πινακίδας, αἷς ἡ πολιτεία σωθήσεται τῇ Αἰγυ-
 πτίᾳ ἀρχῆς, Εὐθαλίος ὁ Λαδικεὺς ἔχει λαβὼν (ε). οἶδα τὸν
 τεανίτκον, ὡς εἰκάζειν ἔξεσιν, ὑπὸ οὗτο αὐτοῦ ἡμῖν χρόνος ὅτι
 στρατοπέδῳ διαγαγόντα (Ζ)· καὶ γὰρ ὅτι εἶα λανθάνειν αὐτὸν ἔ-
 τε ὁ τρόπος, ἔτε τὸ ἐπώνυμον· Βάλλαντά τινα ἦκες, καὶ πα-
 τρώ-

(οἱ μὲν γὰρ, προσκεκυφῶς γράψαν· οἱ δὲ, προσκεκοφῶς, καὶ οἱ μὲν, τοῖς
 πρόποις, οἱ δὲ, ἐπιπρόποις) καὶ ὅπως ἦν εἴτε δηλ· προσκεκυφῶς, εἴτε προ-
 σκεκοφῶς τῇ τε. ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ τοῖς ἀπάγωνσιν αὐτὸν ἐπιπρόποις· καὶ τῶν
 ἐπιπρόποι, οἱ ἀπάγοντες, καὶ τίνος ἕνεκα αὐτὸν ἀπῆγον; (Ζ) Χρῶμενος.

(α) Ἀσπίς εἶδος ὄρεως δρακοντιώδους. (β) Φρυγὸς εἶδος βασιλέως θανα-
 τηφόρου, καὶ ἰοβόλου. (γ) Πᾶν εἶδος ὄρεως· ἐστὶ δὲ ὁ παρὰ καὶ ὁ μετὰ τῶτον
 εἶδος, ἐπιγεγραμμένη κακότης καὶ μοχθηρία τῶν Λαδικῶν κατηγορεῖται.

(δ) Οὐκ ἀλλὰ ἀντι ἔστι γὰρ. Ἐμοι δὲ δοκεῖ ἀντι ὅμοιος, μῶλον τῆτο. (ε) Οὐχ
 ὡς ἤδη εἰληφῶς, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς τέλους τῆς ἐπιστολῆς δηλῶς λειψόμενος· ἔστι
 γὰρ ἦν τὸν Πεντάδιον παραλύσας τῆς ἀρχῆς, ὅτε ἐγγράφετο ἡ ἐπιστολή.
 αἱ δὲ πινακίδες αὐτῇ σανίδες ἦσαν, ὡς εἶπε, τῆτομα ἔστι καὶ καὶ τῆς Αἰγυ-
 πτος ἀρχόντος ἐπιγεγραμμέναι, εἴτ' ἐν φέρουσιν· ὡς τινος ἀνωθεν τῶν πυλῶν τῶν
 ἀρχῶν, ἢ καὶ ἀλλὰ τῆς πόλεως εἰς σῶμα, εἴτ' ἐν σημειῶν ἀντίθεσιν.

(Ζ) Κατὰ τὰς αὐτὰς χρόνους, καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ διατρί-

τρόπον τ' σεμνῆς (η) ταύτης προσηγορίας κληρονομήσαντα, ἀλλ' αὐτὸν ὠφειοποισάμενον· ἐπειδὴ γὰρ, οἶμαι, Λυδίας ἀρχῶν ὑποδειχθεὶς, ὑπὸ ἔσθ' Ῥεφίνης καιρῆς, ἦγε καὶ ἔφερε (θ) τὰ Λυδῶν, νεμεσᾶ (ι) Ῥεφίνος, καὶ μέτεισι (κ) ζημίᾳ χευσθ' λιτρῶν πεντεκαίδεκα· τάττει δὲ στρατιώτας ὅκ τῷ ὑπηρετῷ, ὡς ὤετο (λ), ἔσθ' ἀνδρειοτάτης καὶ εὐνυστάτης, ἐφ' ᾧ σὺ βία παύσαντας τὸ χευσίον, ἀνακομίσαι πρὸς εἰς τὴν τράπεζαν (μ) τὴν αὐτῆς. τί ἔν περὶ ταῦτα ὁ Σίσυφος (ν); ἀλλὰ μὴ (ξ) λίαν ἀπειρόκαλος ὦ, βεβοημένα (ο) ὑπιδιηγέμενος· πέπυσαι (π) πάντως τὴν σιωπρίδα τῷ βαλαντίων, ἀ τῷ ἵππων Εὐμήλῃ πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα (ρ) κατασκευάσας, τῷ μὲν, ἐνέδηκεν ὀβολὸς ὅκ χαλκῷ, τῷ δὲ, σατήρας χευσίς· καὶ τὸτο μὲν δείξας, ὁκείνο δὲ κρύψας· ὡς ἀπηρεσίμησαν, ὡς ἐζυγασάτησαν, ὡς κατεσημῆναντο (σ) τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι τὸ χευσίον, λανθάνει θάτερον ἀντιθεῖς, καὶ πέμψας ἀντὶ τῷ σατήρων ἔσθ' ὀβολός· οἱ δὲ (τ), ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομιεῖν τὸ χευσίον.

Κακ

φαντα. (η) Εἰρωνικῶς, ἀντὶ ἀχρείας, κακῆς. (θ) Δίκην πολεμίων ἐληηλάτει. (ι) Οὐρεῖται· ἐστὶ δὲ ἀντιχρονισμὸς καὶ τὸτο, καὶ τὸ μέτεισιν, ἀντὶ ἀορίστων. (κ) Κολάζει. (λ) ὅτι γὰρ ὡς ἐνομίζοντο, ἔτω καὶ ἐδείχθησαν, ἀπατηθέντες ὑπὸ Βάλλαντος. (μ) Τράπεζαν ἔλεγον οἱ πάλαι, ὅπερ ἡμεῖς νῦν μπάστρον καὶ κάσσαν καὶ τρέκαν λέγομεν. (ν) Εἴτ' ἐν ὁ καὶ τὸν Σίσυφον δειμύς, εἴτ' ἐν πανῆργος καὶ δόλιος Εὐδαλίου. (ξ) δέδοικα μὴ ὦ. (ο) Κεκηρυγμένα, πασιδηλὰ σοι δηγέμενος. (π) Μανθάνεις, ἀκρίεις. (ρ) Ὁμοία ἀλλήλοις μᾶλλον ἢ ἦσαν ὅμοιοι ἀλλήλοις οἱ ἵπποι Εὐμήλῃ. (σ) Κατεσημῆναντο γραπτίον· καθ' ὅ, τι μετὰ τὸ κατασημῆνασθαι ἔχουσιν τε ἢ λαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ σημειῶσθαι ἔλαβε τὸ ἔχον τὰς ὀβολάς, ἀντὶ τῷ τὰς σατήρας ἔχοντος ἐνδεῖς, ὅ καὶ κατεσημῆναντο. (τ) Οἱ κομίζοντες αὐτὸ στρατιώται, δεικνύντες, καὶ τὰ δημοσία γράμματα, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. Εἴ μοι δὲ δοκεῖ βέλτιον ἔστω· οἱ δὲ κομιέμενοι τὸ χευσίον ἐλδόντες, ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν, εἴτ' ἐν ἐγγράφῳ ἀπόδειξιν τῷ κοινῷ ἐδεδάκεισαν ἔχειν εἴτ' ἐν λαβεῖν, καὶ διακομίζειν τὸ χευσίον.

Καὶ τότε (υ) Δάφνις (φ) παρὰ ποιμέσι πρῶτος ἐγένετο·

τῷτο (χ) τὸν Εὐθάλιον ὅπῃ μέγα τύχης ἐξῆρεν· ἔθενι γὰρ ἐπέτρεψεν ὁ γέλωις ὑπὲρ τῆς πολιτείας (ψ) ἀγανακτῆσαι· ἄλλως ἄνδρα παρὰ εἴδῃ πώποτε θραυματοποιὸν ἰδεῖν ἐπεθύμησαν· καὶ ἦκε μετὰ πεμπτος ὡς περ ἐργέτης Ῥωμαίων, ὁ χήματι δημοσίῳ πομπέων διὰ τῶν πόλεων· καὶ γὰρ τὰν θρώπιον οἶδα τῶν σωμαδεφρονούντων ἐν τῷ ὥροτεμνίσματι ἔβουλευτῆρι λαλίσσερον· ἔτος ὅσον ἔπω (ω) παραλύσει τὴν ἀρχὴν τὸν ἐταῖρον Πεντάδιον.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἐξωθέντα τῆς ἐπισκοπῆς μὴ βαλῆντα συνδέσθαι τῷ Ἀρείῳ δόγματι. 128.

Ἀπέλαβες ὁπῶς ἦς, οἷα ἀπέβαλες· ἐ γὰρ ὅταν τις ἔτῃ ἀσεβείας χωρισθῇ καταλόγῳ, τότε καὶ τῇ εὐσεβείᾳ ἀπεσφραγίσθῃ· Αἰγύπτῃ δὲ (α) ὥριπτύσῃ τιῶν ἄλλοτρίων, καὶ νόμιζε καὶ πρὸς τὸν ὠροφήτιν (β) μεγαλοφώνως κεκραγένοι· τί σοι καὶ τῇ γῇ Αἰγύπτῃ, ἔπειθ' ὕδωρ Γεῶν (γ); τὸ γὰρ ἔθνος, θεαμάχον ἀρχαῖον (δ), καὶ πατρῶσιν ἀγίοις πολέμιον.

Πυ-

(υ) Τὸ μηχανήματος. (φ) Ὁ Εὐθάλιος δηλ. ἐγένετο πλῆσιος, καὶ ἐπομένως πρῶτος παρ' ἡμῶν, ὡς ἐγένετο πρῶτος παρὰ ποιμέσιν ὁ ἐν τοῖς εἰδηλίοις ἔξ Θεοκρίτου φερόμενος Δάφνης. (χ) Τὸ μηχανήμα. (ψ) Ἀνδρῶν τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν, οἷς ἀφείλετο χρυσὸν κατατῆσαι, ἐξήμιωσεν. (ω) Οὐκ ἔπω εἰλήφει τὰς πινακίδας.

(α) Αἰγύπτιοι ἐνοεῖ τὸν τῶν αἰρετικῶν, ὡς ἀνωτέρω, σκοτεινὸν κατάλογον, καθ' ὅτι Αἰγύπτος σκοτομήνη ἐρμηνεύετο. (β) Γερεμ. 2, 18. (γ) Γεῶν ἢ Γεῶν γράφεται· Γεῶν δὲ τὸν Νεβλὸν καλεῖ καὶ Θεοδώρητος· ἄλλη δὲ ἐκδοσις ἔχει ἀντὶ τῆς Γεῶν Σειῶν· τί ἐν σοι, φησί, κοινόν, καὶ τῷ καταλόγῳ τῶν Ἀρειανῶν, ὥστε μεταχεῖν τῆς αὐτῶν δουλεῖας ἀνατροπῆς; (δ) Τὸν αἰρεσιάρχην χειρομάχον καὶ πνευματομάχον Ἀρειὸν λέγει, τὸν τῇ πρώτῃ συνόδῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πολέμιον.

Πυλαιμένει. 129.

Πλάτωνι Σωκράτης^(*) πεποιήται φροσίων μὲν ὁφέποτε πρὸς τὰ παιδικὰ (α), ἀξιῶν δὲ αὐτὰ (β) μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ, φησὶ, μόλις ἠρξάμην, ἔγωγε μὲν μόλις παυσάμην· ἐγὼ δέ μοι δοκῶ ταῦτό πεπονθέναι πάρος ποτε, καὶ τὴν αὐτὴν δίκαιος ~~ἐστίν~~ παραιτῆδαι συγγνώμην, ὅναιαυτὸν ὅλον, οὐκ ἄξιον ἔδδ' ἀληθὲς εἰπεῖν ὅπως (γ), ἀλλὰ μάτῳ κρίλας τὰς ὁπποίας, τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομιδῆσαι (δ). νῦν ἔν' ἀδρόας ὁκπέμπω (ε), ἅς ἐ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλλείμματα ἀπαδιδῆς μακρηγορῶ, ἀλλὰ καὶ φροσενεγκεῖν σοι (ζ) βίλομαι· καί τοι ἢ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ τὸν, ἐπ' αὐτῷ τέτῳ κατέβην ὅππ' ἀλάτταν, καὶ τοῖς Φυκαντίων κωπεῦσι (η) διεί-
λεγμα,

(*) Σωκράτης ἡ ταχὺ καὶ ῥαδίως, (ὡς παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ, Λυσίας) ἀλλὰ μετὰ χρόνον, ὡς εἶδος, καὶ περὶ πολλὴν τὸν φίλον κτώμενος, ἡ-
ξίει αὐτὸν μὴ ξενίζεσθαι, εἰ δυσποσπᾶσως αὐτῷ λοιπὸν ἔχει· ὡς γὰρ καὶ
μόλις αὐτὸν ἐκτίσαστο, ἔγωγε καὶ μόλις τῆς ὁμιλίας αὐτῇ ἀπηλάττετο. ταί-
πο δὲ τῷ φησὶ Συνέσιος πεπονθέναι πρὸς Πυλαιμένην. ἀλλ' ὁ μὲν Σωκρά-
της ἡτέτο συγγνώμην τῆς φίλης, ἀνθ' ὧν δυσποσπᾶσως αὐτῶν εἶχε
(τὸ γὰρ ἄξιον αὐτὸν τῆς φίλης μὴ ξενίζεσθαι, εἰ μόλις αὐτῶν παύει, συ-
γγνώμην αἰτῆντός ἐστιν) ὁ δὲ Συνέσιος ἔοικε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς δόξαι ἐπιχεῖν
χρέον συχνὸν τὰς ἐπιστολάς ζητεῖν τὴν συγγνώμην.

(α) Τῆς φίλης· ἐπὶ σεμνῇ γὰρ ἔρωτος χρητὴ πανταχῇ τοῖς παιδικοῖς
Συνέσιος, εἰ καὶ Σωκράτης καταχερῇ τοῖς παιδικοῖς, ψυχῆς ἔχ' ὥρας
τῶν παιδῶν ἐρᾷ προσποιούμενος. (β) Τὰ παιδικὰ τῆς φίλης δηλαδή.
(γ) Ἀντὶ τῆς, ἐκ ἐπιχεῖν (ἔτε γὰρ ἄξιον ἔτ' ἀληθὲς ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι ἐπέ-
χον) ἀλλὰ μάτῳ ἐπισείλας. (δ) Μάτῳ δὲ δι' ὅ,τι ἀνεκομιδῆσαν πάλιν εἰς
τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀπ' Ἀλεξανδρείας. (ε) Εἰς Θράκην δηλαδή, τῇ-
τ' ἐστὶν εἰς Κωνσταντινῆπολιν, ἐνθα διέτριβε Πυλαιμένης.

(ζ) Τὰ δίκαια τυχόν τῆς χρυσῆς νομίσματα· καί τοι καὶ τοῖς προτέροις γραμί-
μασι προσεδέμην, ἅτῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξετέθη. Ἐμοὶ δοκεῖ διεφθαρμέ-
να, καὶ κολοβά τὰ τῆς παρόντος χωρεῖ, καὶ ἐπομένως σκοτεινὰ· ἄλλοι προσ-
δίσαι δῶρα πρὸ τῆς φροσενεγκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔτα σκοτεινόν. (η) Τοῖς ὡς
εἰ εἰς Θράκην ἀποπλέουσιν.

λεγμαι, χασάρμος ἱππικῶ (θ), ἵνα σείλω πρὸς ὑμᾶς τῆτο
 μὲν, ράμμα, τῆτο δὲ --- ἀλλ' ὅσα ἄξιον ποιεῖν κατάλογον
 τῶν πεμφθέντων μὲν, ὥς Πυλαιμένη λαβεῖν, ἐν Ἀλεξαν-
 δρεῖα δὲ ὀκτεθέντων διὰ τὸν δυσυχέσατον ὑπόπλην. καὶ σὲ
 μὲν ἔνεκα (ι)· καὶ τοι τῶν ὁκτὶ φίλων ὁ φιλικώτατός μοι Πυ-
 λαμένης ὄειν· ἀλλὰ νῆ τιw τιμίαν σε διαδέσει, ῥᾶον ἂν ὠνεύ-
 κα, ἢ δι' ἑτέροις συχνοῖς, καὶ μάλιστα διὰ τὸν θαυμασίον Πρό-
 κλον, καὶ Τρύφωνα, πρὶ ὧν καὶ μόνων, ὡς πρὸς αὐτοὺς με-
 γέγραφας (κ). ἀπέσειλα ἦν τῇ τιμίᾳ σε διαδέσει, χρυσῶν
 νομίσματα δέκα· τῶ δὲ ἐταίρῳ Πρόκλῳ, καὶ τὸν θαυμάσιον
 Ησίοδον (λ), τριτημόριον πλείω τῶν παρ' αὐτῶν· ἔχει γὰρ ἕτως·
 ὑπόδημῶν ἑδεξάμηναι εἰς τὸν ὑπόπλου δεῖσαν παρ' αὐτῶν χρυ-
 σίνους ἑξήκοντα· τότε γεγραφέηται μὲν ἑβδομήκοντα, ἀπέσει-
 λα δὲ ὀγδοήκοντα· ἐγένοντο δ' ἂν ἔτι πολλῶν πλείους (μ), εἰ
 τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς ὀκτομόριον ράμματα, καὶ ἡ ναῦς ἐπ' ἐ-
 κείνοις τοῖς τότε φορτίοις· νῦν δὲ ἐγὼ μὲν (ν), τύχητινὴν χη-
 σάρμος (ξ), ὅπῃ τιw Ἀλεξανδρεῖαν ἀπεδήμηται, καὶ τοῖς ὑ-
 μετέροις λιμέσι πρὸς ὁρμὴν ὥμην τὸ σκάφος (ο)· τὸ δ' ἐλάν-
 θα-

(θ) Ἐν δευτέρῳ θέμενος τὸ ἀνὰ χεῖράς μοι σπένδασμα, τὴν ἱππικὴν δὴλ·
 (ι) Τὸ ἑξῆς, ῥᾶον ἂν ἡνεγκά, τῶν ἑστὶν ἀλυπώτερον ἡνεγκά εἰ σὺ μόνος ἐ-
 γέρησαι τῶν ἀπεσταλμένων, καὶ μὴ καὶ ἄλλοι· εἰ γὰρ καὶ τῶν φίλων ὁ ἐμὸς
 φιλικώτατος εἶ, καὶ δέον σε μᾶλλον τῶν ἄλλων θεραπεύσαι τοῖς δώροις,
 ἀλλ' οἶδά σε ἔχει ὡς οἱ ἄλλοι ἐν δώροις ὀρέζοντα τὴν φιλίαν. (κ) Περὶ
 ὧν καὶ μόνων γέγραφας ὅτι με προσηγόρευον· παραβολικὸν γὰρ καὶ ἴδε τὸ
 ὡς, καὶ καινοτρόπως ἠρέχθη πρὸς μετοχὴν, δέον πρὸς ὀρεῖσιν, πρὸς ἣν
 πέφυκε φέρειν. (λ) Ἐργ· καὶ ἡμ·

Εὖ μὲν μετρεῖται παρὰ γείτονος, εὖ δ' ὑποδᾶναι

Αὐτῶ τῶ μέτρῳ, καὶ λῶϊον αἶ κε διώηται,

Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὑπερον ἄρκιον εὐρῆς.

(μ) Ἐπιλογισμένης καὶ τῆς τιμῆς, ὧν ἡ ναῦς τότε ἦγε φορτίων. (ν) Ἀν-
 τι θ, ἀλλ' ἐγὼ μὲν τότε καὶ τὰ γὰρ πρότερα διηγείτο. (ξ) Διὰ τινὰ
 συμβῆσαν χρεῖαν. (ο) Οὐχ ὅτι αὐτὸς εἰς Ἀλεξανδρεῖαν ἀπεδήμησεν, ἀλλ'

θανεν ὥζωςαι ἀνέμοις ἀπὸ Κρήτης μόλις εἰς τὴν Αἰγυπτίαν ὑποσώθην θάλατταν· ἢ τί ὀκώλυεν ὑμᾶς (π), ὥσπερ τὰς ἀλεκτορίδας, ἔτω τὰς χερσαίας τρέφειν σαρδές; ὑποδοξίῳαι τοῖς ἐμοῖς τὸ ρεαμμάτιον παρὰ τῷ θάυμασιωτάτῃ πατρὸς Πρόκλῃ δίκαιον, ὅσο ὀγδοήκοντα χευστίνες κομισαμέναι· καὶ τὸν ἐταῖρον Τρωῖλον παρασκευάσον ὑποσεῖλαί μοι τάχιςα τὰ βιβλία (ρ), ἅπῃ ὑπαδέδωκας αὐτῷ, τὸ Νικοςράτειον δὲ λέγω, καὶ τὸ τῷ Ἀφροδιτέως Ἀλεξάνδρῃ. εἰ διὰ τὴν ἱεράν σε διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρξοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν, πῶς φιλοσοφίαν ἡμῖν σωτελέσεις τὸ μέρος τὸ σόν, ὅσον Πλάτων ἡγεῖται παρὰ τῇ ἀτιμίας (σ) κωλύεσθαι.

Σιμπλικίῳ. 130.

Εὐχαρίσω Κερεαλίῳ, δι' αὐτῆς προσειπὼν ἡμᾶς, τὸ λαθεῖν ἡμέρας πέντε (α) πονηρὸν ὄντα· ἤλπισαν γάρ τι χερσὶν αἱ πόλεις παρ' ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἀπηξίωσεν εἶδέναι Σιμπλικίος (β). ὁ δὲ, ταχὺ μάλα ἤχουε, σὲ μὲν ἔ· μὴ γὰρ ποτε ἐπ' ἄλλω τὰ σὰ γένοιτο (γ). ἐκυτὸν δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἵνα μὴ διατρίβω, γὰρ Ῥωμαίων πρᾶγματα· ὥνιος ἄνθρωπος ἐλαχίστη δόξης

λ' ὡς τὰς σαρδές, καὶ ἄλλ' ἅτλα πρὸς Πυλαιμένην ἐπεμψεν. (π) Ἐπεὶ εἰ προσώρμισε τοῖς ὑμετέροις λιμέσι τὸ σκάφος ἐκεῖνο ἐπ' ἐκείνοις τοῖς τότε φορτίοις, τί ἐκώλυεν κτ. (ρ) Ἐν ἄλλῃ γραφῇ· ἐπιστεῖλαι μοι ὅτι κομισάμενος τυγχάνει τὰ βιβλία, ἅπερ κτ. (σ) Τῶν ἀτιμαζόντων αἰτήρ.

(α) Ἐπιδημήσας γὰρ ἐνταῦθα, ἡμέρας πέντε ἔλαθεν ἡμᾶς πονηρὸς ὢν· μετὰ δὲ τὰς πέντε ἐφώνη ὡς τις ἦν, ἀνατρέψας τὰ πάντα· ἐχαρίσω τοῖσιν αὐτῷ, ἀνθ' ὧν δι' αὐτῆς προσεῖπες ἡμᾶς, τὸ δρᾶν τε καὶ νομιθεῖν αὐτὸν πρὸς βραχὺ ἀγαθόν, πονηρὸν ὄντα. (β) Οἱ γὰρ σοὶ τῷ Σιμπλικίῳ γνώριμός ἐστι καὶ φίλος, ἐπαμένως καὶ χερσὶν ἐλπίδας παρέχε τὰς πόλεις, ὡς σὺ ἔδενας ἄλλ' ἢ ὅς οἶδας χερσὶν εἰς ἀρχὴν προχειρίζομενα. (γ) Δι' ἄλλον σὲ καταιχνύεσθαι· ἢ γὰρ ἐπὶ ᾧδε ἐτὶ ἐπῄω, ἀλλ' αἰτίαν δηλοῦ.

δόξης (δ), ἀμελής, ὑπόλεμος, ἐν εἰρήνῃ βαρὺς, ἥς πῶς βρα-
χύτατον (ε) ὑπολέλαυκεν· ἐπὶ δὲ ἐδεήθη χρόνου (ζ) πῶς τὸ
πάντα ἀνατρέψαι τε καὶ συγχέαι· ὥσπερ γὰρ ὄντος νόμου, τὰ ἑ-
σρατιωτῶν εἶναι ἑσρατιγῶν, ἀ πάντες εἶχον λαβὼν, ἀντέ-
δωκεν αὐτοῖς ἀσρατίαν, καὶ τὸ μὴ σωτητάχθαι, βαδίζειν ἐ-
σπυρέψαι ἢ τις ὥστο θρέψεσθαι· ταῦτα εἶδο ὑπχωρίας ποιήσας,
ἐπεὶ εἶδο ξένους εἶναι ὡς ἀργυρολογεῖν (η), ἡργυρολόγησεν
αὐτῶν (θ) τὰς πόλεις· ἄγων καὶ μεδισίας ἔχῃ ἢ λυσιτελέσε-
ρον ὡς (ι), ἀλλ' ἢ κερδαλεώτερον (κ)· βαρυνόμεναι γὰρ αὐτῶν
τῶν καθεστάναι αἱ πόλεις, χευστίον εἰσέφερον· τάτων (λ) ὀξέως
ἤσποντο Μακέται, καὶ γέγονε διαδόσιμος ὑπὸ τῶν μίξοβαρβάρ-
ων (μ) εἰς εἶδος βαρβάρους ἢ φήμη·

Ἡ ἄλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα, καὶ ἀνθεα γίνεται ἥρος·
φεῦ τ' νεότητος, ὡς ὑποπλάκαμην! φεῦ ἑ καρπῶν, ἥς
μάτῳ ἡλπίσαμην! ἐσπείραμην τῷ πολεμῷ πυρί· τοῖς πλεί-
οσιν ἡμῶν τὸ πλετεῖν ἐν βοσκήμασιν ὡς, ἐν ἀγελαίαις κα-
μήλοις, ἐν ἵπποις φορβάσι· πάντα οἴχεται, πάντα ἐλήλα-
ται. ἀσθάνομαι γινόμενος ὑπὸ ἑ πάθους ἔκφορος· ἀλλὰ σύγ-
γνωσι· τειχίης γὰρ εἰμι, καὶ πολιορκούμενος θάφω, τ' ὥρας
πολλὰς φρυκτέσθαι ὄρων, καὶ αὐτοῦ ἀνάπτων καὶ αὐτοῖς, καὶ αἶρων
τοῖς

(δ) Παρίεξαι μὲν δὲ τοῦ Ε, μάχης ὄντος, βέλεθ δὲ τὸ, ἐδὲ ἐλαχίστη
δόξης ἀξίος. ἄλλοι δὲ εἰρασιν ἐν τῷ ἐλαχίστῳ, τὸ δὲ δόξης τῷ ἐξῆς ἀπο-
νέμει. (ε) Ἐν ἡμέραις ὡς εἰρηγ πέντε, ἐν αἷς ἐλάνθανε πονηρὸς ὢν.
(ζ) Πολλὴ, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέντε ἡμέρας εὐδὺς ἀνέτρεψε τὰ πάντα,
λέγει δὲ τὰ τῶν στρατιωτῶν· ὢν ἡ ἀνατροπή, καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐχο-
μῆνως ἀνέτρεψε. (η) Οὐ γὰρ ἠδύνατο ὥσπερ τὸς ἐπιχωρεῖς τῶν στρατιω-
τῶν, ἔτω τοι καὶ τὸς ξένους ἀργυρολογεῖν, ὡς μὴ ὑποκειμένους. (θ) Γράφε
δὲ αὐτῶν. (ι) Τῇ πόλει. (κ) Αὐτῶν. (λ) Τῆς ἀνατροπῆς, τῆς ἐξημέρας τῶν
στρατιωτῶν. (μ) Τῶν μεμιγμένων ἐπὶ μιᾷ τοῖς ἑλλήσιν· δὲ γὰρ
πασῶν, ὡς ἐβάρυνον πόλεων ἐξοικιζόμενοι, ἐσήμανον τοῖς οἰκείοις, διεγεί-
ροντες αὐτοὺς κατ' ὢν ἐξοικισθῆσαι.

τοῖς ἄλλοις σημεῖα · κυνηγέσια δὲ ἐκείνα τὰ πρῶτω κατανα-
 ῶν, οἷς ἐπ' ὄξυσίας ἐχρώμεθα πρῶτερον ἔχ ἥμισυ διὰ σέ (ν) ·
 πάντα ἔρρει, καὶ σένομῳ μέμνημένοι ἥβης τ' ὀκείνης, νῦν τ' ἐ-
 κείνῃ καὶ φρενῶν (ξ) · ἀλλ' ἱπποκροτεῖται μὲν ἅπαντα, καὶ τὴν
 χώραν ἔχασιν νῦν οἱ πολέμιοι · ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τε-
 ταγμένοι, ὑπνομαχῶ.

Εὐδορί (ο) μὲν μοι Μάξα μεμαγμένη, ἐν δορί οἶνος

Γ' σμαρικός (π) · πίνω δ' ἐν δορί κεκλιμένος ·

ὅκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ (ρ) εἰπὲν ταῦτα προσή-
 κοντα ὧ · κακὸς κακῶς δόλοιο Κερεάλιοι, εἰ μὴ καὶ πρῶτα-
 πόλῳλε (σ) τ' ἄρᾳς, ὡς ἄξιός γε ὧ ἔργον γεγονέναι ἔπρῳ-
 λῳ χειμῶνος (τ) · ὅς ἐπειδὴν τὴν χώραν εἶδεν ἐν ᾧ κινδύνῃ κα-
 τέσθηνεν, ἠπίσθησε καθάπαξ τῇ γῇ, καὶ τὸ χευσίον ἐνδεῖς δι-
 αρμενίοις ὀλκᾶσιν (υ), ὅπῃ μετεώρῃ σαλεύει (φ) · τὰς δὲ ἐπι-
 σολὰς αὐτὴ παραφέρει κελήτιον, ταῦτα αὖ δὴ καὶ ποιῆμῳ ἐπι-
 ταττέσας, εἰσὼ τειχῶν εἶναι, μηδένα προπηδᾶν τῶν τάφρων,
 μηδὲ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοις (χ) ἀνδράποισι · ἡ (ψ) διαμαρτύ-
 ρεται καθαρὸς αὐτίκας εἶναι · φυλακὰς δὲ καθιστάναι διδάσκει τῷ
 νυκτὸς τέτταρας, ὡς ἐν τῷ καθεύδειν ἐσῶν φ' ἐλπιδῶν (ω) ·
 ἔοικε γὰρ εἶναι τὰ τοιαῦτα σοφὸς, ἅτε ἐπιτήδειος ἀτυχεῖν (α2)

ἀν-

(ν) Ἦν δὲ ὡς ἔοικε Σιμπλίσιος πρότερον Κυρήνης ἡγεμονεύσας.

(ξ) Ἐπει νῦν καὶ νῦν καὶ φρενῶν, ὧν εἶχομεν τότε, ἐξέστημεν, ἔκθοροι, ὡς
 εἶρη, οἷς πάχομεν γενόμενοι. (ο) Ἐπὶ δορὸς, ἐν χειρὶ τὸ δέξυ κατέ-
 χοντες. (π) Οἱ ἐκ τῆς Γσμάρῃ, Γ' σμαρὸς δὲ πόλιν Θεράκης περὶ ἧς
 εἶρη καὶ τῇ 4. ἐπιστολῇ. (ρ) Ἦ ἐμοί· ὦντι Ε, μᾶλλον ἐμοί, ἢ Ἀρχι-
 λόχῳ. (σ) Ἐν ᾧ κατέφυγε θαλαττίῳ πελάγῳ. (τ) Θαλαττίῳ κλυδωνος.
 (υ) Ταῖς κέφῳς καὶ ἐλαφρῶς καὶ ὑπερῶν μονὸς τῶν κυμάτων τὸ πέλα-
 γος διαπλεέσταις. (φ) Ἐπ' ἀγκύρας ἐν τῷ πελάγει χειμαῖεθ.
 (χ) Ἐπιτατικὸν τὸ α. (ψ) Ἐπει, ἢ προπηδήσωμεν κτ'. (ω) Τῆς σπ-
 τηρίας. (α2) Ὡς δόλορος ἀνδρεπος.

ἄνθρωπος· καὶ τοί γε ἡμῖν (β 2) ἔδὲ μετέχεν ἡβελήθη τῆς συμφορῶν· ἢ γὰρ παρ' ἑπαλξιν, ὡπερ ἐγὼ Σωέσιος ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ κώπῃ ὁ κρατηγὸς ἴσεται. εἰ δὴ τ' ποιημάτων ἐρᾷς, ἅπῃ ἤτησας· καὶ τοί γε ἡμεῖς ἔδεν αὐτοῖς (γ 2) σύνησμεν ἀγαθόν, ὅτι μὴ τῷ ὑπόθεσιν· σιώνεσαι Κυριωαίοις μικρὸν ὑπὲρ τ' ὀπλων ἡμέας· ὡς γὰρ νῦν ἔχομεν, οὐκ ἔσω ὑπὲρ κιβωτίων ἑξάραδας βιβλία.

Πυλαιμένει. 131.

Τῆς γεωμετρικῆς ὁρθῆς ἀληθεστάτης ἡ γῆ, ὅτε γε (α) καὶ ταῖς ἄλλαις ὁπσιμαῖς ὑπάρχει σεμνωέας, καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ὑποδείξεις αὐτῆς ὡς γεωμετρίας τι συμπορίσωνται. ἔστι δὴ περὶ αὐτοῖς λόγος (β) ἀξιῶν τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δὲν τὰ αὐτά· ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον, τὸν δὲ Σαυμάσιον Διογένη, καὶ ἡ φύσις (γ)· ἄμφω δὲ ἐνός ἔσε φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηγητῆας, καθάπῃ ἐμῇ τ' ἐμέσθ. σανάπτω τοιγαρὲν ὑμᾶς ἀλλήλοις διὰ τ' ὁπσολῆς, μετ' ἧς ἑαυτὸν μὲν ὁπιδώσει τῇ φιλίᾳ τ' σῆς σεμνωπρεπείας ὁ Σαυμάσιος Διογένης, ἀντιλήφεται δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένη· καλῶν γὰρ ἐμὸν, ἔτε αἰχινίειν, ἔτε αἰχινίεας φήσαιμ' ἂν ἔγωγε. ὅτι δὲ διὰ σὲ καὶ ἐδο ἄλλας ἔξει ἐδο ἀγαπῶνται, φίλοι, ὅσοις δὲ διώαμεις ὅτι, καὶ χησίμεις, οὐκ ἂν δίκαιος εἴλω, εἰ ἀμφιβάλλοιμι· δεῖ δὲ αὐτῷ φίλων χησίμων, εἶπερ τῷ πρόποτε· τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν (δ) ὡς ἐν βραχυτά-

(β 2) Δείον ὡς ἐπαγγέδιον ἀτυχεῖν, καὶ ἡμῖν μεταχεῖν τῶν συμφορῶν.
(γ 2) Σκοπεῖν πότερον αὐτοῖς ἢ αὐτοῖς γραπτίον· δυνεὶ γὰρ βέλτερον τὸ αὐτοῖς.

(α) Εἶπει, καὶ γὰρ, —δ' ὅτι. (β) Ὁρεο, ἀξίωμα. (γ) Καὶ ἡ φύσις καὶ ὁ τρόπος ἐποίησαν φίλον. (δ) Ἡ ἐλπίς καὶ τὸ ἔθος αὐτῆς.

τάτοις, ἕως ἔχει. νέος δὲν ἀπλῆς (ε) καὶ ἡλικίᾳ, θυμοειδὴς (ζ) καὶ παῖς, οἷος ὁ Πλάτων ἀξιῶν τὴν ἑαυτοῦ πόλεως εἶναι φύλακας εἶναι. ἐσφράτευται γένοιτο καὶ ἕτος κομιδῇ μεράκιον ὧν ἄρτι δὲ οὐκ ἐφύβων (η) ἤρξε παρ' ἡμῖν τῷ τῷ στρατευμάτων ἀρχῷ, παραβαλλόμενος (θ) ὅπῃ βασιλῶν μαρτύρων. τοῖς τοι γὰρ οἱ πολῖται, πρὸς ἅπαν τὸ εὐτυχῆν. ἀλλ' ἕτος ἑαυτὸν παρέχευε καὶ φθόνῳ κρείττω (ι). πρὸς ἃ πολλὰ μὲν (κ) ἂν ἕτερος εἶπεν, ἀλλ' εὐκαίρῃ γὰρ ὁμοίως ἔχειν, ἐγώ τε πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, καὶ ἕτος πρὸς τὸ ἐπαινεῖν. σιωπῶντι δὲ, ἐνίκησεν ὁπλοῖς μὲν, εἶς τὴν πατρίδος ἐχθρὸς (λ), ἀρετῇ δὲ, εἶς ἐν αὐτῇ πονηρὸς (μ). νέος ἐν ὅλῃς ἡλικίαις, εἰς ἡλικίᾳ φιλοσόφῳ συγγένειαν. τοῖς τοις ὧν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁμιλεῖ δυσκόλοις, δι' αὐτὸ ἔχῃ ἡλικίαν τὸ καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἔρμαιον γὰρ οὐκ ἔστι κακοῦδων ἀπας ὁπαικὴς. καὶ ἡ ἀφ' ὅσοδος (ν) τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος (ξ) παραγίνεται. ἐνδείκτης (ο) ἂν τις ἀξιῶν μισθοδοτεῖται παρ' αὐτῆς, καὶ μὴ τυγχάνων, δίκῃ πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν (π). ὥς δὲ καὶ ἀφ' ὅσῳ ταύτῃ τὸ πᾶσαί τι τῷ καὶ ἀφ' ὅσῳ ταύτῃ, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μετ' ἡμῶν, ἐτέραν ἐτράπετο (ρ). καὶ ποιεῖται τῷ δίκῃ γραφῇ (σ), ἀνατεινόμενος (τ) ἐγκλημα καὶ κατηγορημένῳ ἀφ' ὅσῳ ταύτῃ.

(ε) Ἀπλοῖκός καὶ ἀκακὸς τὸ ἦθος, τὸ δὲ σῶμα ἡλικίᾳ. (ζ) Θυμοειδὴς πρὸς τὰς πολεμίας, καὶ παῖς πρὸς τὰς πολίτας. (η) Ὑπερβᾶς τὴν ἡβην, εἰκοσαέτης τυχὸν ὧν. (θ) Συμπλεκόμενος παραβόλως τοῖς πολεμίοις, καὶ ἀριστεύων ἐπ' ὅψεσι τῶν πολιτῶν, οἱ δὲ διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν φθόνον μαρτυρεῖν ἐκ ἐδίδουσι ταῖς αὐτῆς ἀριστερίαις. (ι) Οἱ μὲν γὰρ φθονοῦντες, ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς ἐπὶ τινὶ ἀμαρτήματι ἐπειρῶντο ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῇ. ὁδὲ, κἀν τῇ ἀρετῇ ἀνεπίληπτος ἄφθνη, (κ) Ἐπαύσης πολλὰς. (λ) Τὸ ἐξί τὸ παραβαλλόμενος. (μ) Τὸς βασιλῶν. τῇ γὰρ ἀρετῇ κρείττω φθόνῳ ἑαυτὸν παρέχευε. (ν) Τὸ κέρδος. (ξ) Ἐκ τῶν ἀγαθῶν. (ο) Συκοφάντης. (π) Ἀντὶ τῆς, ἐδικάσατο μετ' αὐτῆς περὶ τῆς ἰδίας μισθοδοσίας, εἴτ' ἐν μισθοληφείας. (ρ) Ἐτέραν μέθοδον ἐμεθοδεύσατο, ἢ δὲ, ἢ ἢ ἐξῆς. (σ) Ἀντὶ τῆς ἐδικάζεσθαι περὶ τῆς ἰδίας μισθοληφείας, μεταβαλὼν, δημόσιον αὐτῆς κατηγορεῖ ἐγκλημα. ὅρα Βαρένον τί διαφέρει διὰ γραφῆς. (τ) Ἐπαπειλῇ

σβύτερον. ἤκει δὴ τὸ κληθῆναι φθάσας· ἢ ᾧ ἄξιον ἐνδύναμι
θανατῶντί γε συκοφάντη, καὶ παροέδῃ τὰ πατρῶα τε καὶ τὰ παπ-
πῶα μετὰ δόξης αἰχρᾶς. πῶς ταῦτα, δαίται φίλων ἀδόλων, ἀ-
καπηλεύτων, νῦν ἐχόντων, οἷος εἰ σύ· ἔξει δέ, σὺ Θεῷ εἰ-
ρησῶ, σὲ μὲν δὲ ἐμῷ, διὰ σὲ δὲ ἐστὶ φίλος, ἐστὶ ἐμὸς τε καὶ
σός· ὧν ὅ,τι ἄν τις ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσεται, τίτε τίω
χάριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ. 132.

Τὸ μὲν τὰς γυναικας βοᾶν καὶ σερνοτυπεῖς, καὶ παρὰ ττιν
τὰς κόμας, ὀφφανεμένων ἢ παροαγγελθέντων πολεμίων, ἦτ-
τον ἂν δόξειε δαινόν· καί τοι καὶ τῆτο δαινόν ὁ Πλάτων οἶεται,
τὸ μηδὲ ὥσπερ τὰς ὄρνις ἐδέλειν ἀμυνομένας ὑπὲρ τῆς νεοτ-
τῶν πῶς ὅ,τις τῶν ἄλκιμωτάτων ἀνδίσας, ἀλλὰ δόξαν κατα-
χεῖν τῆς ἀνδρώπων γένεας, ὅτι πάντων θηρίων (α) ἀτολ-
μό-

σας ἐγκλημα τῷ κατηγορεμένῃ πρεσβύτερον, παλαιότερον, δι' ὃ ἐκινδύνευεν
ὡς ἔοικεν ὁ Διογένης καὶ δημευθῆναι τὰ πατρῶα, καὶ μετὰ δόξης αἰχρᾶς
παρалуθῆναι τῆς τῶν σερατευμάτων ἀρχῆς.

(α) Καὶ μὴ αἱ ὄρνις, ὧν ἀτολμότεραι αἱ γυναῖκες, ἐκ εἰσὶ θηρία, εἰ-
μή τι τῆς γούκας λέγει, καὶ τῆς ἀετῆς καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα, ἀλ-
λά καὶ τέτων, ὥσπερ καὶ πάντων τῶν θηρίων τολμηρῶν ἐκ ἀτόλμων ὄντων,
πῶς ἂν λίγοντο αἱ γυναῖκες τέτων, τῶν τολμηρῶν φημι, ἀτολμότεραι;
ἐδὲ γάρ ἐ ἀτόλμα τὰ θηρία ἵνα ἀτολμότεραι τέτων αἱ γυναῖκες ὀηθῶσιν·
ἢ ὅτι τὸ ἀτολμότερον αὐτῇ τῷ ἦτον τολμηρὸν ληπτέον. Τὰ δὲ τῷ Πλάτω-
νος ἔτως ἔχει. Πολλή πε κακία πολιτείας, ἔτως αἰχρᾶς τὰς γυναῖκας εἶναι
τετραμμένας, ὡς μηδ' ὥσπερ ὄρνιθας περὶ τέκνων μαχομένας πρὸς ὅ,τις
τῶν ἰχυρωτάτων θηρίων δέλειν ἀποθνήσκειν τε καὶ πάντας κινδύνους κινδύ-
νεύειν, ἀλλ' οὕτως πρὸς ἰσχυρὰ φερομένας πάντας βοῆς τε καὶ ναὺς ἐμπιπλάναί,
καὶ δόξαν τῷ τῶν ἀνδρώπων γένεας καταχεῖν ὡς πάντων δαφλότατον φύσει
θηρίον εἶναι· ἐν οἷς τὸ θηρίον γυναικώτερον αὐτῇ τῷ, ζῶον ἐλήφθη καὶ τῷ Πλά-
τωνι καὶ τῷ Σουεσίῳ. ἢ γάρ καὶ τὸ ἀποθνήσκειν τῷ διδασκάλῳ λῦσι, καὶ δι-
χα τῷ εἶπεν θηρία τῆς γούκας καὶ τῆς:

μότατον γέγονε· τὸ δὲ καὶ σὲ ταῦτα ἐκείναις πλημμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματῆσθαι καὶ διανίστασθαι, καὶ βοᾶν παρ' αὐτῷ ἔφραξις τῷ θυρᾶν ἐξάναι βάρβαρον· τοιαῦτα γάρ τις ἀπήγγειλε πρὸς σὲ· πῶς ἐτι ταῦτα οἰσά, καὶ ἄλλοίως ἔοικεν εἶναι (β), ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δαιλὸν εἶναι; ἔγωγέ τοι παρανατειλάσης εὐθύς ἡμέρας ὀξίπασάμηνος (γ), ὡς ἀνυσὸν πορρωτάτω, καὶ ὥστι καὶ ὀφθαλμοῖς τὰ καὶ εἶδον ἀπελάτας (δ) τέττες ἅπαντα πολυπραγμονῶ· ἔδὲ γὰρ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πολεμίους, ἀλλὰ λησᾶς ἢ λωποδύτας, ἢ τι τοῖτον ὄνομα μικροπρεπέστατον, οἱ μὴδὲνα τ' ἐρρωμένους ὑπερομένων ὑφίστανται, ἀλλὰ μόνους εἶδον καταπλήγας ὑποσφάττεσθαι, ὥσπερ ἱερῆα, καὶ πρὶδύσι· νύκτωρ δὲ μετὰ τ' ἐφήβων πρὶπολῶ τὸν λόφον, καὶ παρέχων ταῖς γυναιξὶ ἔκαθεύδειν ἄδειαν, ὑπασσάμεναις, ὅτι πρὸ αὐτῶν (ε) τινες ἐξηγοῦνται· πάρεισι δέ μοι ἔσρατιῶται ἔτ' Βαλαρητῶν τάγματος (ζ). ἔτοι πρὸς ἄλλοις μὲν ἢ Κερεάλιον ἄρχειν, ἦσαν ἱπποτοξόται, τέττες δὲ κατασάντος εἰς τῷ ἀρχίῳ, ἀπημπολημένων αὐτοῖς τ' ἱππων, ἐγένοντο μόνον τοξόται· ἐμοὶ δ' ἦν ὑποχρῶσι καὶ ἀνιπποι. δεῖ δὲ τοξείας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων, ὑπὲρ ἔποταμῶν· ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν εἰσὼ ἔφ' ὧν βόλῃ· ἐπεὶ (η) τί ἐκώλυε διαφέρειν τῷ πολιορκίαν αὐλαμένους τε καὶ κωμάζοντας; νῦν δὲ ἢ κρατεῖν δεῖ μαχο-
μενους

-
- (β) καὶ σὺ μὲν ἔχ' ἔτι ποιῆς, ἀπαγέλλῃ δὲ ἔτι ποιῶν, δέον μὴ δὲ λέγεσθαι ταῦτα περὶ σέ. (γ) Ἐξελθὼν τῆς χάρας ἱρππος. (δ) Φυγάδας· λέξις ἔστι Συνεσίῳ καπνότροπος, ὡς καὶ τὸ παραδιοκεῖν, καὶ παρὰ στρατηγεῖν σκοπεῖν δὲ μὴ πελάτας μᾶλλον γραπτέον, δηλοῖ τὰς ἐπιμιδῶν δελεούντας· ἀπελάτας γὰρ λέξις ἔχ' εὐρηγ. Ἐγὼ δὲ εὖρον τὴν λέξιν ἀπελάτης, ἐν Γραικολατινικῷ λεξικῷ, ὅπερ ἐρμηνεύει αὐτήν· δεδιωγμένος, φυγάς. (ε) Ἀντὶ ὑπὲρ αὐτῶν. (ζ) Ὡς καὶ τῇ 104, ἐπί: οἱ Βαλαρητῶν καὶ ὁ τότε φύλαρχος ἐκ τῶν πολεμίων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν περὶ τὸν Συνεσίον. (η) Ὅρα τὸν ἐν τῇ 129 ἐπί: ἢ, εἰς τὸν ἐπεὶ ὧδε μεταλαμβανόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ φησιν, ἢ τί ἐκώλυεν· ἐνταῦθα δὲ, ἐπεὶ τί ἐκώλυεν εἰ εἴχομεν ἔνδον ὕδωρ κτ.

μένεις, ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πολεμίοις, ἀντὶ
 τῆ διψῆν· ἔτι ἂν ἐλεεινότερον γένοιτο; ὥς κ' ἂν ὑπ' ἀνάγκης,
 ἄνδρες εἰρημὶ ἀγαθοὶ, καὶ σὺ δὲ ποροδυμῆ, καὶ ἑτέρες πα-
 ρακάλει, καὶ τὸ ζεῦγος τῶ ἵππων τῶ ἀδιδυφάγων τῶ δὲ τῷ φό-
 ρῳ (θ) τρεφομένων, ἄγεθ' ἐλέυε παρὰ σέ· παντὸς μᾶλλον
 ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἵππος οὐκ ἀρεῖον τὸ κτήμα· καὶ ἥ πο-
 δραμεῖν τε, καὶ κατασκέψασθαι, καὶ ἀπαγγεῖλαι δὲ ἐλαχίστη (ι),
 πάντα ταῦτα ἵππος δυνάται ῥαδίως ποιεῖν. καὶ δέ σοι τοξο-
 τῆς, μεταπέμπε, καὶ ἡξισι· οὐδ' ἔγω κωπέας οὐδ' Φυκηντίες, ἔ-
 δ' ἐγὼ θάρρῳ συμμάχης, ὥσπερ ἔδ' οὐδ' παρ' ἐμοὶ κηπώρες·
 ζητῶ δὲ ἄνδρας ὀλίγους καὶ ψευδομένους τὸν ἄνδρα· καὶ ὑπὸ τῷ
 τοιούτῳ, σὺ Θεῷ δὲ εἰρήδῳ, θάρρῳ· δεήσαν δὲ ἀποθνήσκειν,
 ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος (κ), τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν
 ἀναχωρῆσαι τῶ θυλακίᾳ τῶ κρεῦλλίῳ (λ). εἰ δὲ πρὸς τῷ γυ-
 ναικῇ καὶ τὸ παιδίον ἀτεγκτος ἔσομαι, τῆτο δὲ (μ) καὶ σφόδρα
 διεγγυῶμαι (ν)· ὥς ἔγω γε βελοῖμην ἂν τοσαῦτα φιλοσο-
 φίαν δυνάσθαι (ξ)· ἀλλὰ μή τοί ποτε διάπειραν λάβοιμι (ο), μή,
 ὦ Σῶτερ, μή, ὦ Ἐλευθέριε.

Ο'λυμ-

(θ) Διὰ μόνην πομπήν. (ι) Χρόνος. (κ) Ὁφελιθῆσομαι ἐκ τῆς φιλο-
 σοφίας τῆτο, τὸ μηδὲν δηλ. ἡγεῖσθαι δεινὸν κτ. Πλάτων ἐν Φαιδῳ·
 „Θάνατός ἐστι λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· λύειν δὲ αὐτὴν
 προθυμῆν αἰεὶ μάλις καὶ μόνοι οἱ φιλοσοφῶντες ὁρῶς, καὶ τὸ μελέτημα
 αὐτὸ τῆτο ἐστὶ τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.
 ἔκτα γελοῖον ἂν εἴη, ἄνδρα παρασκευάζοντ' αὐτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυ-
 τάτω ὄντα τῶ τεθνήαι, ἔτω ζῆν, καὶ περὶ ἡκοντος αὐτῷ τῆτε, ἀγανακτεῖν·
 οἱ γὰρ ὁρῶς φιλοσοφῶντες, ἀποθνήσκουσιν μελετῶσι, καὶ τὸ τεθνήαι ἡκισ-
 αἰότης ἀνθρώπων φοβερὸν. (λ) Κρεῦλλον ὑποκολεσικὸν τῶ κρέατος. (μ) Οὐδὲ,
 παρέλκει. (ν) Ὅτι ἀτεγκτος ἔσομαι· ἐφθῆ γὰρ εἰπὼν ὅτι πρὸς τε τὴν
 γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά θηλύς ἐστι πέρα τῶ δέοντος. (ξ) Ὡς καὶ πρὸς τὸ
 μαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ φίλτατα ἀτεγκτον εἶναι. (ο) Μή μοι γέ-
 νοιτο ἐν τῇτι κινδύνῳ πολεμῆντα γνέσθαι, ὥς τῇτι κινδύνῳ ἐμει-
 νῆ, πότεροι τῶν ἐμῶν φίλτάτων φεῖσθαι ἀριστοτέρως, ἢ ὡς φιλόσοφος
 ἀφειδῶ.

Ο λυμπίω. 133.

Χρῆς ἐ παύλῳ ὅτι ἔ'ναγχος ὑπάτων, ὧν ἄτερός ὅτιν Α-
 ρισαίνετος· τὸν γ' συνάρχοντα ἀγνοῶ· κατασεσημασμένῳ (α)
 ὀκομισάμῳ ὅπρῳ, τὸ σὸν ἔ' ἱερᾶς καφαλῆς ὅπρῳ γελα-
 μένῳ ὄνομα· τεκμαίρομαι δὲ αὐτῷ εἶναι παμπάλαιον, τῷ τε
 δριπιδεσάτην γεγονέναι, ἐ τῷ συγκεχυθῆς τὰ πλείονα ἔ' γελα-
 μάτων (β). ἐγὼ δὲ ἤξιον μὴ καδὰσ' δασμόν τινα ἐτήσιον
 τῷ ὅπρῳ πέμπεθς, μηδὲ ἓνα ποιῆθς διακομισῶ μόνον τὸν
 φίλτατον Σύρον· ἔτω γ' συμβαίνει τὸ μηδὲ νεαροῖς, ἀλλ' ἐώ-
 λοις αὐτοῖς ὀφίτυγχανεῖν. ὥσπερ ἔν ἐγὼ, ἐ αὐτοῖς ἔτω ποίει.
 ἔδεις βασιλέως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἵππον ἀμείβων ἔξισι
 ἔ πόλεως, ὧ μὴ τὰ πρὸς τῷ σῶ λογιότητα μέρος γίνεται
 ἔ κατόπιν φορτίς. εἰ μὲν ἔν ὀποδιδάσιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲς
 αὐτῶ, πολλὰ καγαδὰ τοῖς ὀποδιδάσι γένοιτο, λεηστοῖς ἔσιν·
 εἰ δὲ μὴ, καὶ ταύτῃ σὺ σοφώτερος (γ), ἀπιστῶν, οἷς ἔξιον.
 ἀλλ' ἵνα μηδὲ ἡμεῖς μάτῳ κόπτωμεν τὸν ὑπογελαφῆα, τὰς ἐπὶ
 ὀποδοδησομένας ὅπρῳ ὑπαγορεύοντες, μαδῆν ἔξιῳ (δ)·
 μεδαρμοσόμεθα (ε) γ' ἔ λοιπῶ, καὶ μόνῳ πισεύτω τῷ Πέ-
 τρῳ (ζ). ταύτῳ γέτοι τῷ ὅπρῳ Πέτρον οἶμαι διακομι-
 εῖν, παρὰ μέσης λαβόντα ἔ ἱερᾶς χειρὸς (η)· ἐλλῶ γ' αὐτῷ
 ὀπὸ Πενταπόλεως ἐγὼ πρὸς τῷ διδάσκαλον τῷ κοινῷ, αὐ-
 τη δὲ ὅτω βέλεται δώσει (θ)· βελητέται δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι,
 τῷ γνωριμωτάτῳ (ι) παραχεῖν· ἐ γ' ἔ δ' ἴσμεν, ἔ φίλτατε

χ

- (α) Καντεῦθεν φαίνεται οἱ κατ' ἐκεῖνο καιρῶ, ἔξωθεν τῆς ἐπιστολῆς τὸ
 ἐαυτῶν ἐπιγράφοντες ὄνομα, ἐν ᾗ δηλονότι κατεσημαίνοντο τὴν ἐπιστολὴν
 σφραγίδι. (β) Ἀπορον, πῶς ἐχὶ ἐ ἐκ τῆς ὑπογεγραφῆς ἔ' ἔτας, ἐ τῆς
 ἔ μηνὲς ἡμέρας; εἰ μήτι ἠράναις ἐ ταῦτα τῷ χρόνῳ. (γ) Εἰ μὲν, πι-
 στεύοντος, οἷς ἔξιον ἀπιστεῖν ἀγγελιαφόροις. (δ) Εἰ ὀποδιδόνται σοι, ἢ μὴ.
 (ε) Μεταλλάξομεν τὸν γραμματοφόρον. (ζ) Διὰ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 Ἰππατίας. (η) Παρὰ τῆς Ἰππατίας τῆς μέσης ἐμῶτε ἐ Πέτρῳ.
 (θ) Διακομισάσθαι αὐτὴν πρὸς σέ. (ι) Τῷ Πέτρῳ δηλαδὲ.

εἰς θανάσιον, εἰς καὶ πάλιν ἔξεςι ποροειπεῖν ἡμᾶς ἀλλήλους· κα-
 κία (κ) ᾧ στρατηγῶν, ἀμαχεὶ (λ) γέγονε τὸ πολεμίων ἡ χώ-
 ρα, εἰς μόνοι ζωῶν, ὅσοι τὰ ἐρυμνά κατελήφαμεν, τὸ ἐν τοῖς
 πεδίοις κατελημμένων, ὡς περ ἱερῶν ἀπεσφαγμένων. δέδιμεν
 δὲ τὴν ποροειπεῖαν αὐτῶν, μὴ χροῖα φηρομένη, δίφει παρα-
 στήσεται (μ) τὰ πολλὰ τὸ φρεσίων. ταύτη εἰς τοῖς ἀντεγκλή-
 ματι (ν) τοῖς πᾶσι τὸ δῶρον οὐκ ἀπεκρινάμεν· ἐγὼ γὰρ μοι χολή,
 ὡς τινὶ μηχανῇ τὸν νῦν ἔχοντι· κατασκευάζομαι ᾧ ὡς ἂν
 ἀπὸ τῶν πύργων ἐκβολώτατα πέμπωμεν ἐξιοῖτογα λίθων βά-
 ρη· ἀμα δὲ καὶ ἐνδιδωμί σοι (ξ) πέμπειν μοι δῶρα· δεῖ γὰρ εἶ-
 κεν (ο) Ὀλυμπίῳ Σωέσιον· μὴ μὲντοι τρυφῶντα δῶρα· καὶ
 ᾧ εἰς τότε τὴν τρυφῇ ἐμεμφάμεν τὸ καταλειμμάτων τὸ συοσι-
 τίς· ἀλλ' ἔσω στρατιωτικά, τόξα καὶ βέλη, μετὰ τὸν στρατὸν
 μέντοι τὰ βέλη. τόξα μὲν ἂν εἰς ἐτέρωθεν ὠνησαίμεν, εἰς τὰ
 ὄντα ἀνακτησαίμεν· βέλη δὲ ἐξ ῥαδιόντων πορίσασθαι, ἔκκεν ὡ-
 σε εἰς ὀπτήδεα· τὰ ᾧ Αἰγύπτια ταῦτα τοῖς γόνασιν οἰδέν-
 τα (π), τοῖς παραγονατίοις συωζέει· ταύτη εἰς σφάλλεται
 παρ' ἐαυτῶν (ρ)· ἔοικε γὰρ τοῖς οὐκ ὡφίτης ἀφετηρίας ἐμποδι-
 ζομένοις τε εἰς ποροκόπτεσι· τὰ παρ' ὑμῖν δὲ, εὐμήκη τέ οὗν,
 εἰς ἀκριβῶς εἰς ἐνὸς κυλίνδρου χῆμα στρογγύλλεται, ὅσῳ τὸ πᾶν
 ὄντι εἰς εὐθυπορίαν τὴν πτήσεως. ταῦτά μοι πέμπειν (σ), καὶ
 χαλινὰς ἵππων ἀγαθὰς εἰς χεῖρσιν· ἐπεὶ εἰς τὸν ἵππον τὸν Γ-
 τα-

(κ) Δεῖλια, ἢ ἀμελεία. (λ) Δίχα μάχης ἐκράτησαν τῆς χώρας οἱ
 πολέμιοι. (μ) Ποροειπεῖα, δολώση, λεηλατήση. (ν) Τὸ Συναεῖς μεμ-
 φάμεν τὰ παρὰ τῶν Ὀλυμπίων πεμψέντα οἱ τρυφήλα δῶρα ἐκ τῶν πε-
 λισσευμάτων τῶν συμποσίων, ὡς περ ἐκάλειεν αὐτὰ ὁ Ὀλύμπιος. (ξ) Αἰτίαν,
 ἐπιτρέπω σοι. (ο) Ἡ γὰρ χρεῖα, ὡς αἰτῶ παρὰ σὺ δῶρον, ἀναγκάζει με
 εἰς ἀκόντα ὑπαίκειν σοι, εἴτ' ἂν δέεσθαι σε. (π) Ἡ γὰρ καὶ τὸς γό-
 νατα ἔχοντας καλᾶμεν, ἐπεὶ εἰσι εἰς καλᾶμοι μὴ ἔχοντες γόνατα. τῶν
 γούν βελῶν τὰ γόνατα, εἴτ' ἂν συνδέσμεν ἔχοντα, καὶ μὲν τὸς συνδέσμεν
 ὑψῆς ἀφίεμενα, καὶ δὲ τὰ ἄλλα μέρη ταπεινῶς ἐπὶ τῶν τόξων. (ρ) Οὐ
 παρὰ τῶν τόξων. (σ) Ἐνδιδωμί σοι, ἢ ἀντὶ προσηκτικῶς.

ταλόν, ὃν ἐπήγεταί τῃ γλώττῃ τῇ καλῇ, σφόδρα ἀνείδον ἡδέως, ἐπειδὴ καὶ πατέρα πώλων ἀγαθῶν ἡμῖν αὐτὸν ὑπῆχεν. ἔμην ἄλλὰ καὶ κάτω περὶ ὅπως οὕτως, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν εὗρον, ὅτι μένουν ἐδέχοντο τὸν ἵππον ἐν τῇ Σελευκείᾳ, ὃ ναυκλήριον διὰ τὸν καιρὸν παρατηρηταμένον τοῦτο φορτίον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν (τ) ἐπέγνω ἀδελφίῳ ἔσαν τὴ σῆς, μήτε τὴν χεῖρα (υ), μήτε τὴν ἀκρίβειαν τὴ γραφῆς (φ), ἐδικαίωσα μὴ ἀγνωεῖσθαι σοὶ τὸτο· ἄτοπον γάρ, εἰ τοῦτος ὢν ὁ ἵππος μήτε ἐμοὶ, μήτε σοὶ σώζοιτο.

Πυλαιμένει. 134.

Ἐδεξάμην τὴν ὅπως οὕτως, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύχην (α), ὡς ἂν ᾧ σθ (β) βεβηλευμένῳ φιλανθρωπότερον· μὴ σύγε, ᾧ φίλτατε ἐταίρων· ἔγωγε ἄξιον ἐγκαλεῖν (γ), ἄλλὰ παραμυθεῖς (δ). ἔξеси δὲ ἐντὶ τοιούτῳ, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς· ἀδελφὸν εὐρήσεις οἶκον· ἔγωγε πλεονέκτης ᾧ γὰρ, ἄλλὰ τὰ παρόντα ἀρκεῖ καὶ Πυλαιμένει καί μοι. εἰ δὲ καὶ σὺ παρέσῃ, τυχὸν καὶ πλεονέκτης (ε). ὑπὸ τῶν ἰσῶν ἀφρημῶν (ζ) ἕτεροι πλείω τῶν μετρίων ἔχουσιν· ἐγὼ δὲ κακὸς οἰκονόμος· ἄλλὰ τέως ἀντέχει καὶ πρὸς τὴν ἀκριβεστάτῃ ἀμέλειαν (η) τὰ πατρῷα, ἃ δὲ

(τ) Τὴν φράσιν ἐμοίαν τῇ κτλ τὸ σὸν ὕψος φράσει. (υ) Οὐ γὰρ ἦν ιδιόχειρος. (φ) Ἀνορθόγραφος γὰρ ἦν.

(α) Τὴν βελὴν ὃ Θεῶ, καθ' ἣν ἅπαντα ὡς αὐτὸς οἶδεν οἰκονομεῖ· δεῖ γὰρ εὐσεβεῶς ἅπαντα ἐκλαμβάνειν δορυεύοντος τὰς Ἑλληνικὰς δόξας.

(β) Ὡς ἐστὶ διὰ τῆς ῥητορικῆς ὡς ᾧ παραχρᾶν σοὶ καὶ τὸ ἄρξαι ποτὲ, ἢ ὑπάρχει τὴν μεγίστην ἀρχήν, κτλ τὴν 103 ἐπιστῶν.

(γ) Τῇ εἰρημένῃ τύχῃ. (δ) Μακροθύμως τε καὶ μεγαλοψύχως φέρειν, καὶ μὴ δορυγνώσκειν τῆς τύχης, ἀλλὰ προσδοκᾷ τὰ ἀμείνων, καὶ τρέφει τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, ὡς καὶ προσείρη.

(ε) Ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τῇ σῇ παρεσῆ, εὐλογησαντος ἡμῖν ὃ ξένος τὰ ὄντα. (ζ) Ὅσα ἔχω πατρῷα, τοσαῦτα καὶ ἕτεροι παρὰ τῶν ἰδίων πατέρων κληρονομήσαντες, ἐπλεόνασαν αὐτὰ τῇ καλῇ οἰκονομίᾳ καὶ ἔχουσιν ἔξ αὐτῶν πλείω τῶν μετρίων.

(η) Πρὸς τὸ ἐμὸν ἀνοικονόμητον.

δὴ δυνάμει βόσκειν φιλόσοφον· μὴ τὰ τυχόντα ἢ γὰρ προσλα-
βόντα καὶ ὑπόνοιαν (θ), ταῦτα περὶ τέτων, καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν
■ μὴ τι μεταξὺ (ι) βέλτιον πέπραχας, καὶ πάλιν διανοή τινα
Ἡράκλειαν ἀνιστάμεναι κειμένῳ. ὑποσολὰς δὲ γέγραφα πρὸς ἑς
ἑώδα, διὰ τὸν καιρὸν· ἀλλὰ πρῶτον ἅπασιν γέγραφα, φάκελ-
λον ὑποσολῶν Διογένηι δέ· ἀνεψιός δ' ἐστιν (κ) ὁ Διογένης ἐ-
μός. εἰ μὲν ἔν ἐπέτυχέ σε ζητῶν· ἐζήτησε γὰρ αἶψά ὅτι, καὶ δὴ
τὸν φάκελλον ὑπὸ δέδωκεν· καὶ γὰρ ἐπεγέγραπτο· εἰ δὲ μὴ, ναύ-
κληρον (λ) αὔτει δείξαι σοι τὸν νεκρὸν σκῆτον, καὶ κομισάμενος τὰς
ὑποσολὰς, αὐτὸς ἅπασιν δίδω· εἰσὶ δὲ ἑς περὶ πλείους ποιῆσαι
παρ' ἐμὲ ὑποσολῶν, ὁ πατήρ Πρόκλος, Τρύφων ὁ παρ' ἡ-
μῖν ἄρχας, Σιμπλίκιος καὶ ἀνὴρ καὶ ἀρχὸν ἀγαθός, καὶ φίλος ἐ-
μός. ὑπὸ δὲ αὐτῷ τινα ὑποσολῶν, ὅν ὡς πάρεστι χροῖον, χροῖται
τάνθρωπος· καλὸν γὰρ καὶ συχολάσαι σφατρώτη ποιητικῷ. σφατρός
μεγάλας δὲ τῷ ἐν εἰρήνῃ κυνηγεσίῳ ἐχομῆν, ἀλλ' οὐκ ἔγωγε
αὐτὰς σέλλειν ὑπὸ θάλατταν, διὰ τῶν ὀπλων τῶν πολεμίων, κα-
δὲ ἄλλο τι τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς (μ) ὄντων ὅξιν ἐνδεῖναι τοῖς
πλοίοις. οἶνος ἔν μόνος (ν) ὑπὸ τὸ φορτίον· ἐλαῖα δὲ καὶ μὴ τινα
τιμίαν σε κεφαλῇ, ἥδε κύαδον ἀγώγιμον ἔχουσιν, ἔκταν ὅσα
γε καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσαύτῃ ἔν οἶνον ξεσία λάβε· λήψῃ δὲ, ἐ-
πιδὲς τὸ πρὸς Γέλιον (ξ) ὑπόσολαμα· ὑπόσκειται δὲ τῇ ὑπο-
σολῇ, ὅ μὴ διαπεσεῖν ἐνεκα. καὶ τῷ πατρὶ Πρόκλῳ γεγράφη-
κα,

(θ) Σὺ γὰρ ἐλθόντος ἀναγκαζήσομαι προνοεῖν αὐτῶν. (ι) Τὸ χροῖον, ἀφ' ὃ ἐμέμφω τὴν τύχην μέχρι τῆς νῦν. (κ) Ὁ ἐν ταῖς προλαβέσαις ἐπιστολαῖς ἐναντίος, καὶ ἀντιπρῶτος. (λ) Ἀνάγκη συνάμεινον τὸν ναύκληρον. ὅτος δὲ ἐστὶν ὁ Γέλιος, ὃς διακομίσας τὸν τε Διογένη, καὶ ἄλλα Πυλαίμενοι πέμπομεν ὁ Συνέσιος, καὶ τοῖς ἄλλοις. (μ) Παρὰ τὴν ἡπειρώτην Κυρήνην ἀπέχεσθαι τῶν ἐν Φυκῇ λιμένων μιλίους 12. (ν) Οὐκ ὁδοῦ Κυρήνης, ὡς ἔοικε, διακομίσας ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀλλ' ὁδοῦ Φυκῆς ἐντεθεῖς. (ξ) Τὸν ναύκληρον ἐντεταμένον γὰρ ἐγγραφῶς τῷ Γελίῳ περὶ τῆς διακομῆς τῶν τῶν οἶνον ξεσίων, τὸ ἐγγραφῶν ἐνταλτήριον ἐ τῷ Γελίῳ ἐνεχείρισεν, ἵνα μὴ παραπέσῃ, ἀλλὰ τῇ τῇ Πυλαίμενος ἐπιστολῇ ἐνδεῖται.

κα, ἡ ταῦτα (ο) πέπομφα· δεξάδω ἡ τῷ ὀψοπλῷ πα-
 ρὰ σῶ, ἡ τὸν οἶνον παρὰ τῷ Γελίῳ. Τρύφωνι τῷ χρυσῷ· δει-
 γάρτι ἡ ἐν τέτοις (π) ψυχρὸν εἶπεν (ρ) ἡ Γοργιαῖον· Τρύ-
 φωνι τὰ δῶρα παρεσκευάσαμην, ὅπῃ σιλήφῳ πολὺ· Βάτ-
 τη γὰρ ἀκέραια αὐτὸ δῆπε (σ), ἡ κρόκον ἄριστον· ἀγαθὸν γὰρ ἡ
 Κυρῶνι ἡ τέτον ὀκτρέφει· ἡ μὲν δὲ γεγένετο πέμπειν, τότε
 νῦν ἔχον, ἀλλ' ἐκπέμφαμην ἂν εἰς ἑτέραν ναυῶ, ὅταν ἡ ὑμῖν
 μετ' αὐτῶ μὲν (τ) τὰς σρεδῶς, κατὰ μόνας δὲ (υ) τέλειον.

Τῷ ἀδελφῷ. 135.

Ποιμένιος ἔτος ὁ τῷ ὀψοπλῷ σοι διδῶς, ἐξάλη πῶς ἡ-
 μάς (α) ὑπὸ τῷ μικρῷ πρῶτον διαιεῦσαντος Ἀρταβαζάκῃ,
 ὅπῃ τὰς ἑσπείας ἀπάσαις, ὧν ἐν τοῖς τῇ δε τόποις ἐγεγένετο κύ-
 ριος (β)· ἀλλ' ἐν ὑποδέσει τοιαύτῃ (γ) ὡς ἄν ἐαυτὸν παρέχε
 ἡ μετριώτατον· καίτοι τίς ἕτερος ἔτις ἐχρήσατο τῷ καιρῷ (δ);
 Ποιμήνιος δὲ ἄδεις Λιβύων τῷ τότε δυνάμει ἐβαρύνετο· μέγα
 τεκμήριον (ε)· λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν· σὺ δέ μοι τὸν ἄν-
 δρα φιλήεις, ἡ ὡς περ εἰκός, ἐπαύνεσον ὅπῃ καλοκἀγαθία.

Τῷ αὐτῷ. 136.

Οὐνόμειον τῷ Ἀθιωῶν, ὅποσα βέλει· ὥς μοι δοκῶ πλεῖν
 ἡ

(ο) Γρ'. Ταῦτα, ἅπερ δηλ. ἡ σοι ξείνια τῷ οἶν. (π) Ἐν οἷς πέμπο-
 μεν δώροις, ἡ γραμμασι. (ρ) Χρυσὸν γὰρ καλῆντες τὸν Τρύφωνα, ἡ
 τῶν δώρων τὰ τίμια αὐτῷ παρασκευάσαντες. ψυχροί πως φαινόμεθα ὑ-
 μῖν, ὡς ἡ Γοργίας τοῖς συνῆσιν. (σ) Ἐν ἄλλοις ἐπὶ πρόσκειναι τὸ, βάτῃς γὰρ
 ἀκέραια αὐτὸ δῆπε, ἀλλ' ἐχομένως τῷ πολὺν, ἡ κρόκον ἄριστον· ἀγαθὸν
 γὰρ κτ'. (τ) Τῷ Τρύφωνος. (υ) Τῷ μόνους.

(α) Ἐπίτροπος, ἔφορος, διοικητὴς εἰς πρῶτον τῷ Ἀρταβαζάκῃ.
 (β) Οὗ Ἀρταβαζάκος. (γ) Ἐπιτροπικῇ ἡρῇ. (δ) Τῇ ὑποδέσει ταύτη,
 τῇ δυνάμει, τῇ ἡρῇ. (ε) Τῷ ὅτι ἄδεις Λιβύων κτ' ἐστὶ τὸ ἐξῆς.

ἢ παλαιῇ καὶ δακτύλῳ (α) γεγονέναι σοφώτερος· ἔξеси δὲ καὶ αὐτόθεν τὴν θείας (β) σοφίας πείραν σοὶ τινα παραχῆν. ἀμέλει καὶ Ἀναγυρόντοδέν σοι γράφω, καὶ Σφιγττοὶ γέγονα, καὶ Θριῶζε, καὶ Κηφισιάτι, καὶ Φαληρεῖ· καὶ κακὸς κακῶς (γ) ὁ δεῦρό με κομίσας ἀπὸλοιτο ναυκλήρος· ὡς ἔδεν ἔχουσιν αἱ νῦν Ἀθῶναι σεμνὸν, ἀλλ' ἢ τὰ κλεινὰ τῶν χωρίων ὀνόματα. καὶ καθάπερ ἱερεὶς διαπεσφραγμένῳ (δ) τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα τῆς πάλαι ποτὲ ζῶν, ὅπως ἐνθένδε φιλοσοφίας ὀξωκισμένης, λείπεται περινοσῶντα θαυμάζειν τὴν Ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ Λύκειον, καὶ καὶ Δία τὴν ποικίλῳ Στοᾶν, τὴν ἐπώνυμον τῆς Χρυσίππου φιλοσοφίας, νῦν ἔκεί· ἔσαν ποικίλῳ· ὁ καὶ Ἀνδύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο, αἷς ἐγκατέθετο τὴν τέχνῳ ὁ καὶ Θάσος Πολύγνωτος (ε). νῦν μὲν ἔν τῷ τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις Αἰγυπτίας τρέφει (ζ) τὰς Ὑπατίας δεξαμένη γονὰς· αἱ δὲ Ἀθῶναι, πάλαι μὲν ἦν ἡ πόλις

(α) Πλέον ἢ καὶ παλαιῇ καὶ δακτύλῳ, τὸ τῆς παροιμίας. (β) Ἐν αὐτῇ τῆς νέας. (γ) Ἀλόγως ἔοικεν ἐπαρῶν τῷ ναυκλήρῳ Συνέσιος· ἐπεὶ γὰρ ἄκων ὑπὸ τῆς ναυκλήρος ἐκομίσθη Ἀθήναζε, ἀλλ' ἐκοντὶ ἐκείσε ἀπέπλευσεν, ἵνα, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀδελφὸν 54. ἐπιγ. λέγει, καὶ τῶν ἐν Κυρῇ ἀπαλλαγῇ κακῶν, αὐτὰ οἱ ὀνείρες τινὰς πλατῶμενοι, ὕμνευον αὐτῷ δώσειν ἐπαντελεῖντο, ἅν μὴ τάχιστα τὰς Ἀθήνας καταλάβῃ, καὶ τὰς ἐκείθεν ἦκοντας ἐπὶ λόγοις μὴ προσκυνῇ. (δ) Ἐσφραγμένῳ καὶ βεβρωμένῳ. (ε) Οὗτος ζωγράφος ἦν τῆς τέχνης· Θάσιος δ' ὦν τὸ γένος, τῆς Ἀθηναίων ἔτυχε πολιτείας, ἐπειδὴ πρὸτα ἀνέγραψε καὶ μνῆνας, τὰς ἐν Θεσσαυρῷ, καὶ τὰς ἐν τῷ τῶν Διοσκύρων ἱερῷ γραφάς, καὶ δὲ ἑτέρας, τὴν ποικίλῳ Στοᾶν, γράψας ἐν αὐτῇ τὰς ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντας, ἐνθα ἦν ἐπιγράμμα τόδε.

Ἐλλήνων ὠφιομαχῶντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,

Ἐκτείναν Μήδων εἰκοσι μυριάδας.

ὅρα Σείδαν ἐν τῷ, Πολύγνωτος, καὶ τῷ ποικίλῳ, καὶ τῷ διεξιφίσῳ. ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες ἐν τῇ Στοᾷ, αἷς ἔπειτα ὁ Ἀνδύπατος ἀφείλετο ποικίλας σανίδας, ἐπὶ σοφία ἀλλ' ἐκ ἐπὶ ἀνδρεία καὶ τὴν τῶν σανίδων ποικίλῳ μέγα ἰφρόνουν, ζητητέον καὶ τίποτε ἦν ἐν ταῖς ποικίλαις σανίδι σφόν, ἐφ' ᾧ μέγα ἰφρόνουν. (ζ) Τὴν τῶν Ἀθηναίων ὀξωκισμένην τῆς φιλοσοφίας

λις ἐσία σοφῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον, σεμνύναντι αὐτὰς οἱ μελιτταργοί. ταῦτ' ἄρα (η) καὶ ἡ ξυωρὶς τῶν σοφῶν Πλαταρχείων, οἵ τινες ἐκ τῆς φήμης τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν τοῖς θεάτροις εἶναι νέας, ἀλλὰ τοῖς οὐκ ὕμνητῶ σαμνίοις.

Εἰρηκλιανῶ . 137.

Εἰ τὸ Ὀδυσσεύς πλάνης κέρδος ἔφησεν Ὀμηρος, πολλῶν ἀνδρῶπων ἰδεῖν τε ἄσπετα, καὶ γινῶσθαι τὸν νόον· καὶ ταῦτα τὸ προσωπομίσεως αὐτῷ ἡρωμένης ἐπεὶ ἀνδράς χαριέντας, ἀλλὰ περὶ Λαιρρυγόνας καὶ Κύκλωπας· ἦπερ θαυμαστῶς ἀν' ἡ ποιήσις ὑμνήσῃ τὴν ἐμὴν τε καὶ τὴν ἀποδημίαν, παραχρῆσταν ἡμῖν εἰς πείραν ἔλθειν τῶν καὶ διὰ φήμης ἀπιστημένων· αὐτόπται γάρτοι καὶ αὐτήκοοι γεγονότα μὲν τὴν γνησίας καθηγεμόνος τῶν φιλοσοφίας ὀργίων, εἰ δὲ καὶ ἀνδρωπικῶς λείπει εἶναι κοινωνήσαντας διαδέσει σωδένεσιν, ἡμᾶς καὶ τὸν νῦν τῶν ἡμῖν τὸ ἄριστον συγγραμμένους, θεῖος ἀπαιτῇ νόμος τὰ λήλων τιμᾶν, ἐγὼ μὲν ἔν καὶ τὴν σωματικῆς συνηθείας ὑπολελαυκῶς, ὁρᾶν τε πάντα δοκῶ, τὸ ἐναποτεθεὶν ἀπὸ τῆς διαδέσεως εἶδος προχειριζομένης τῆς μνήμης, καὶ ἐμβομβεῖμεν ταῖς ἀκοαῖς ἢ θαυμαστῶς γλυκεῖα τῶν ἱερῶν σε λογιῶν ἡχώ· σὺ δὲ ἡμῖν εἰσὶν ἔχῃ ἔτις ἔχεις, ἀδικεῖς· εἰ δὲ ἔχεις, ἐ μέγα ποιεῖς· ὑποδίδως γὰρ διαδέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ περὶ τὴν ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας ἐκείνῃ, περὶ ἧς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐνταῦθα ἤδη τῶν λογισμῶν γινόμενος, Θεῷ βραβευτῇ τὴν σωτυχίαν ἡμῶν ἀνατίθηναι· ἐ

γῶ

(η) Ἀπὸ τῆς, ὅτοι τε οἱ μελιτταργοὶ σεμνύνουσι, καὶ ἡ ξυωρὶς κτ' ἦσαν, ὡς εἶκε, δὴ τὴν Πλάταρχοι ἐκότεροι ὁμωνυμῆται, οἱ τὰ σαμνία τῶν μελιττῶν ἐκ μεταπαράσεως ὄντα ἐν τῇ ἀγορᾷ παρατιθέμενοι, ὅς ἐιρωνικῶς σοφὸς καλεῖ, ὡς ὁμωνύμως Πλατάρχης Ἀθηναῖος, τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσοφίας σχολῆς προσώπου· ὅς τῇ φήμῃ τῶν λόγων συνεῆλθεν ἐν τοῖς θεάτροις τῶν νέων. ἐν ἄλλοις δὲ γράφεται τῶν σοφιστῶν Πλαταρχείων.

ᾧ ἂν ἀπ' ἐλάττονος ἢ θείας αἰτίας Σωέσιος, ὁ τὸ πρᾶγμα (α) ἦκιστα δημοσιεύων, καὶ πλείστοις μὲν σωῶν, ἐπ' ἀνδρώ-
πικοις δὲ κοινωνίαις τὰς σωστικὰς ποιήμενος, φιλοσοφίαν
δὲ ἐν ἀρρήτων ἀρρητοτάτοις ἔχων (β), ἔτω παροχέως ἐμαυ-
τόν τε καὶ τὰ ἐμαυτῷ κτήματα ἀνεκάλυφα ἀνδρὶ (γ) κατα-
βραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπεὶ δ' ἐν γέγονέ τις
ἔτος, πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα, καὶ τ' σοφῆς
ἔ Πρωτέως ἐπελαθόμενῳ τέχνης (δ)· ἐ γὰρ ἄλλῃ τις ἰὼ, ἢ συ-
νεῖναι τοῖς ἀνδράποισι ἐ θείως (ε), ἀλλὰ πολιτικῶς· ἐπεὶ γέ-
γονε τῆτο, ἐ παροδεμένης μοι τ' γνώμης, ἀλλ' ἀκατασκευά-
σον (ζ) ἄφνω παρελθόν, ἐγὼ Θεὸν ἡγεμόνα ἔ παραδόξῃ
λογίζομαι, παρ' ἔ τέλος (η) αὐτήσομαι τ' δι' αὐτὸν ἡργμέ-
νων, καὶ δοίη μετ' ἀλλήλων φιλοσοφεῖν· εἰ δὲ μὴ τῆτο (θ),
πάντως φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι τινὰς τῇ ψυχῇ
λόγους πρὶ τ' ὑποθέσεως, ἡ ἐπ' ἀφαιματευόμεθα, καταχέαι
μὲν ὠδίνῳ τ' ὀπσολῆς, ἐ μὲν τῆτο ποιήσω· σοὶ γὰρ ἂν καὶ Θε-
ὸν γένοιτο συγχερέει καὶ ἡμῖν πρὶ τῶν, καὶ πολλοῖς ἀμείνων
εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ἐ καλῶς ἔχει χαμματίῳ πιστεύειν τὰ τοιαῦτα·
τὸ γὰρ τ' ὀπσολῆς πρᾶγμα, ὅσα ἐχέμευτον, ἀλλὰ φύσιν ἔχει
τῷ ὀπιτυχόντι παροδιαλέγεσθαι. ἔρρωσο, καὶ φιλοσόφει, καὶ δια-
τέλει τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων· τὸ γὰρ τοι
βίην ὀρῶεις, ἄτε ὃν, οἶμαι, παροοίμιον (ι) ἔ φρονεῖν, ὑπὸ τ' ἀρ-

χμ-

(α) Πρᾶγμα καὶ κτήματα, ἅπερ φησὶ παρακατιᾶν, τὰ τῆς φιλοσοφίας
λέγει ὄργια. (β) Αἱ μετοχαὶ ἀναφορικαί εἰσι. (γ) Τὸν Ἐρεκλιδανὸν
ἐννοεῖ. (δ) Τῷ κρύπτειν δηλ. τὰμὰ φρονήματα, καὶ συμμορφῶσαι ταῖς ἐξέ-
σι τῶν προσομιλόντων μοι, μεταβαλλόμενος πρὸς πᾶν ἥθος, ὡς ὁ Πρωτεὺς
πρὸς πᾶν εἶδος καὶ χεῖμα. (ε) Οὐκ ἀνυποκρίτως, ἀσκήτως, ἀλλ' ὑ-
ποκρίτικῶς, μιμηλῶς. (ζ) ἀπρομελέτητον, ἀπροβέβητον, παρ' ἐμὴν
πρόθεσιν. (η) Τέλος τῆς διὰ τὸν Θεὸν ἡγεμνέουσι φιλοσοφίας, καὶ τὸν
πέμπτον αὐτῆς ὁλισμὸν, ὁμοίωσις Θεῷ καὶ τὸ δυνατόν ἀνδράπο. (θ) Τὸ
μετ' ἀλλήλων φιλοσοφεῖν (ι) Μῆστον, ὅδῳ, καὶ ἐκπαιδείᾳ τῆς θεωρητικῆς φιλο-

χαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σπυδάζεσθαι κατεδείχθη· μὴ καθαρῶ
 ἢ καθαρῶ ἐφάπτεσθαι, φησὶν ὁ Θεμιστόνῃ καὶ Θεωπεσίᾳ φωνή. οἱ πολ-
 λοι δὲ ἐδὶὰ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ, καὶ τελειότητα ἀνδρω-
 πίνῳ (κ) ἡγνύεται τὸ βίῃν ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν ἔχ' ὁδὸν (λ), ἀλλ' ἐ-
 φ' ὃ δὲ δι' αὐτῆς φθάσαι νομίζοντες, κακῶς φρονῶντες. σω-
 φροσύνη ἢ ἄλογος (μ), καὶ ὑπὸ χῆ κρεωδυσίας, πολλὴ παρὰ
 πολλοῖς ἀλόγων εἶδεν ἐνδεδόται παρὰ τ' φύσεως· ἀλλ' ὅτι
 ἐπαινῶμεν ἕτε κορώνῳ, ἕτ' ἄλλο τι τ' εὐραμένων φυσικῶς ἀρε-
 τῶν, ὅτι φρονήσεως ἔρημα· ἡ δὲ καὶ νῦν ζωὴ (ν), τέλος ἀν-
 δρώπης. ταύτῳ μετῴμεν, θεόθεν τε αἰτῶντες θεῖα φρονεῖν,
 καὶ αὐτοῖ, τὸν δυνατὸν τρόπον, τὸ φρονεῖν ἀπανταχόθεν συλ-
 λέγοντες.

Τῷ αὐτῷ. 138.

Η' καὶ σά τε τ' δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς (α) ἐπαινῶντος χρείαν ὅπ-
 σολης· καὶ τῆς αὐτῆς πολλῶν καὶ θαυμασῶν λόγων σοφιστῆς
 ἐπέδρασαν ἐπεποίητο. ἐχορηγῆτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πολ-
 λαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δὲ ὑπὸ τ' δυνάδεως τὴν ὅπσολιν ἐ-
 ρώτων ὅτι εὐτυχόντων εἶναι παραμυθίαν (β), παρεχομένῳ ἐν
 ἀπασίᾳ σωμάτων φαντασίαν τ' παρησίας, καὶ τῷ δοκεῖν ὁποσ-
 διαλέγεσθαι, ψυχῆς (γ) ὁκπιμπλᾶσθαι τὸ ἐφιεμένον. ταῦτα
 ἐν ἀνομνῇ τὸν εὐρετικὸν τ' ῥαμμάτων· καὶ ἀνδρώπης μὲν ἄδενός
 ἡξίς, Θεὸς δὲ εἰς ἀνδρώπης εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν ἐν ὑπο-
 λα-

σοφίας· πρῶξις γὰρ ἐπίβασις θεωρίας· δι' ὃ καὶ τὸ φρονεῖν ὥδε ἀντὶ θεω-
 ρίας εἰληπη. (κ) Τέλος δι' ὃ ἐγένετο ὁ ἀνδρώπης. (λ) Τὸ μέσον ἐ μέ-
 στον. (μ) Η' δίχα φρονήσεως γιγνομένη καὶ ἄνευ τινὸς τέλους ἕνεκα.

(ν) Η' τῶν ὁπῶν ἢ ὅντα θεωρός.

(α) Ὅν ἐχομένως σοφιστῆν, εἴτ' ἐν ῥήτορα καλεῖ. (β) Τῶν γὰρ ἀντε-
 ρώτων οἱ δούποντες τὴν τ' ἐρωτος ὁποτυχίαν διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπισο-
 λῶν παραμυθοῦν. (γ) Τῆς τ' ἐρωμένης ἐμπιπλῶσαι τὸν ἐρωτῶτα.

λαύω τ' ἱεραῖς τ' δεῖ Θεῷ χάριτος, καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, εἰ μὴ δύναμαι λαλεῖν (δ), ἀλλ' ἐπειδὴ χράφειν δύναμαι, θαυμά το ποιῶ, καὶ καὶ τὸ ὑπερχόρημον σιώεμι, καὶ ὑπολαύω τ' ἐμῶν παιδικῶ. αὐτὸς δὲ, εἰ μὴ πικρὸν εἶπεν, σιωδιέσθης καὶ τῷ τόπῳ τῷ γνώμῳ· καὶ μὴ παύσῃ σαυτὸν ἀφέλκων τ' ἀδολώτατα καὶ ἀσκιώως (ε) ἡγαπηκότων, ἐμιμήσω τὰς χελιδόνας, αἱ ταῖς ἀνθρώπων οἷον φιλίας ἐνοικίζονται μὲν μετὰ τ' φθέρῃ, σιωπῶσαι δὲ ὀξοικίζονται. ταῦτα πρὸς ἄνθρωπον ἔστι (ζ), καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα (η)· εἰδὲ ὡσώσαι διὰ φιλοσοφίας τὰ δεῦρο διεσῶτα (θ), καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν, καλὸν δὲ τὸ αὐ-

(δ) Ὡς ὄντα. (ε) Ἀνυποκρίτως· σικνή γὰρ ἡ ὑπόκλισις.

(ζ) Τὸν ἔγω τέως ἐν καὶ μόνον καλὸν καὶ φιλητὸν τὸ ὄντως ὃν εἰδὸτα, ἀλλὰ καὶ τὲς φίλες μετ' αὐτῆς, ἢ μετ' αὐτὸ καλὸν καὶ φιλητὸν, ἀνθρωπίνως ἡγούμενον, εἰδ' ὑπερορῶντα αὐτῶν. (η) Καὶ τὰ ἐγκλήματα ἀνθρώπων ἀνθρώπων τέως φρονέοντος· τ' γὰρ θεόφρονος ἐκ αὐτοῦ εἴη ἐγκλημα ὑπεροφίας ἢ αὐτῆς πρὸς τὲς φίλες σιωπή, καὶ Συνέσιον μὲν γε σκοπεῖν δὲ εἰ πάντως ἀνεγκλητος ἢ τῶν τὸ μοναδικὸν μόνον φίλον φιλέων πρὸς τὲς φίλες σιωπή· εἰ γὰρ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· φιλοθεαδελφῶν δὲ τά τε ἄλλα, ἔτι μὲν καὶ τὸ παρακαλεῖν ἀλλήλους ἐν τοῖς περὶ τ' μοναδικῆς φιλητῆς λόγοις. (θ) Τῶν δεῦρο διεσῶτων διπλητὶς ἐστὶν ἡ ἔννοια· ἡ μὲν, τῆς κοινῆς δόξης· καὶ τ' ὁρθῆς λόγου, ἡ δὲ, Πλατωνικῇ, καδ' ἦν μάλιστα πλατωνίζων κἀνταῦθα ὁ Συνέσιος, ἐξεῖληρε τὰ δεῦρο διεσῶτα. καὶ μὲν γὰρ τὸν ὁρθὸν λόγον, τό τε λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον μέρος τῆς ἀμετέως ψυχῆς, (λέγω δὴ ἄλογον μὲν, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, καὶ ἀπλῶς τὸ καθηλικόν· λογικὸν δὲ, τὸν ἡγεμόνα καὶ ἀκαδῆ νοῦν) διεσῆκασιν ἀπ' ἀλλήλων καδ' ὁ ἰδίᾳ τε καὶ καδ' ἑαυτά, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀσυγκαταδέτως ἀλλήλοις θεωρούμενα, φύσει ἐναντιοφρονέουσιν ἀλλήλοις περὶ τὸ φιλητὸν· ὅτι γὰρ φίλον μὲν τὸ καλόν, ἢ καλόν, καλὸν δὲ τὸ φίλον, ἢ φίλον· καὶ ὅπερ ἐστὶ καλόν, τῷτο καὶ φίλον, καὶ ὅπερ φίλον, τῷτο καὶ καλόν, συμφύσκει, ταύτη γε ἑκάτερα· διαφέρουσι δὲ παρ' ὅσον οἶδασιν ὁ μὲν νῆς, ἐν καὶ μόνον τὸ καλόν, εἴτ' ἐν φιλητὸν, αὐτὸ τὸ τῶν ὀρεκτῶν ἔχατον καὶ ἀκρότατον, φημι δὴ τὸ θεῖον· τὸ δὲ καθηλικόν, ἐχὶ ἐν, ἀλλὰ πολλὰ, καὶ τοσαῦτα, ὅσα καὶ τὰ τῶν αἰδιώσεων ἀντικείμενα, ὁρατὰ φημι, ἀκρεῖα, ὁφραγντά, γευστά, ἀπτά, καὶ ἀπλῶς τὰ δοκῶντα ἀγαθὰ, ὅν εἰσι καὶ τὰ τῶν φίλων

αὐτό· τὸτο δὲ ἐν ὃν ἔ νῦ λέγοντες ἤκαστας, ἑκέτι κρίνομεν ὑποφάν τῷ πῶς ἡμᾶς σιωπῶν, ἀλλὰ συνηδόμεθα φιλοσοφῶντι, καὶ παραιτημένῳ μὲν τὸ μικροπρεπέεσθαι, σιωπῶντι δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ὃν ἡμῖν κρείττοσιν. εἰς τοιούτους ἀνδρῶν ἄριστος, καὶ ἐμοὶ τριπόδητε ὄντως ἀδελφε.

Τῷ

παιδικά, περὶ ὧν μάλιστα ὁ λόγος ἦδε τῷ Συνέσιῳ· εἶγε καὶ οἱ φίλοι ἔ ἡδέος, ἢ καὶ τῆς χρείας ἕνεκά εἰσι καλοῖτε καὶ φιλιτοί, ὧν ἑκάτερον ἔ παιδικῆς, εἴτ' ἐν ἐπιθυμητικῇ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπλῶς τῶν δοκόντων ἀγαθῶν τυγχάνει. Εἴνευ δὲ ἀλλήλοις, ἔ χειρόνος διὰ λόγου καὶ θεωρίας ὑποταγέντος τῷ κρείττονι ἕως, ὥστε κακίστην τῶν καὶ πολλῶν καὶ δοκόντων ἀγαθῶν τὸ ὃν ἐν ὃν ἀναιρέσθαι, τοῖς δοκῶσιν, εἴποι παρῇ, χρώμενον ἐ καταχρώμενον. ὁ γὰρ μὴν Συνέσιος ἐχ' ἕως εἰληφε τὰ δεῦρο διεγῶτα, ἀλλὰ τὸν τε ἐν ἡμῖν θεωρεῖν νῦν, καὶ τὴν τότε παραδειγματικὴν ἐν τῷ Θεῷ ιδεάν· τιθεῖς γὰρ ιδέας ἐν τῷ Θεῷ πλατωνικῶς παραδείγματα τῶν γεγονότων, ὡς καὶ πρωτογόνους καλεῖ, ἐπομένως ἐτίθη ὥσπερ τῆς ψυχικῆς ἀνδρίας ἐν τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ, ἕτω καὶ ἔ ἐν ἡμῖν ψυχικῇ νοός ιδεάν παραδειγματικὴν, ἣν καὶ πρωτογόνον θεῖον ἐν τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ καλεῖ, καὶ ἀρχέγονον ἐν τῇ μετ' αὐτῇ, ὡς πρὸ ἑ ἡμετέρου νοός ἐν τῷ Θεῷ παρδείγμα τότε γεγόνυται. Εἰ τοῖνυν, φησί, τὸν ἐν σοὶ νοῦν, τὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ παιδικὸν τῆς ψυχῆς ἀφιλόσοφον προσπάθειαν διεγνηκότα ἔ πρωτογόνου θεωρεῖς νοός, ἠνώσας διὰ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἀπορρήξας δὲ αὐτῆς τὸ ἐν σοὶ κρείττον τῆς πρὸς τὸ χεῖρον χέσεως, ἢ τὸ χεῖρον καθυποτάξας τῷ κρείττονι, ὥστε τῶν μὲν δοκόντων ἐν ἐδῇ ἐν, ἐν δὲ καὶ μόνον, εἴτ' ἐν μοναδικῶν εἶδέναι τὸ καλόν τε καὶ φιλητόν, ὅσοι ὁ ἡγεμονεύων ἐν σοὶ νῆς, ἐνωθεὶς δηλονότι τῷ πρωτογόνῳ νοί, ὑπαγορεύει, καὶ τῆς ἔ ἐνός τότε καλῆς τε καὶ φιλητῆς μεγαλοπρεπῆς φιλίας περλεχόμενος, τῆς πρὸς ἐμὲ ὡς μικροπρεπῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἡλόγησας, ἑκέτι σε σιωπῶντα, ὡς ὑπερόπτην ἡμῶν μεμφόμεθα, ἀλλὰ καὶ συνηδόμενά σοι φιλοσοφῶντι. εἰδ' ἐρμηνεύων ὅπως φιλοσοφεῖ, ἐχομένως ἐπάγει, ὅτι παραιτεῖται μὲν τὴν πρὸς τὸν Συνέσιον δι' ἐπιστολῶν ὁμιλίαν ὡς μικροπρεπῆ, ὁμιλεῖ δὲ διὰ ἔ ἐν αὐτῷ κρείττονος, εἴτ' ἐν ἔ νοός τοῖς ἐν φιλοσόφοις κρείττοσι, τοῖς περὶ Σωκράτη τυχόν, καὶ Ἀριστοτέλη, καὶ Πλάτωνα, ἀνάγων δὲ ὡς ἐκείνοι ἐφίλοσόφησαν τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον ἐπὶ τὸ πρωτόγονον θεῖον, τὴν ἔ ἐν αὐτῷ δηλαδὴ θεῖς ἀπαρτῇ ιδεάν.

*) Τῷ αὐτῷ. 139.

Εἰ τοσῶτον ἔστι κέντρον παιδῆς ἐν τοῖς ῥάμμασιν, εἰ τοσῶτον αἱ τῇ ἡδῶν εἰκόνες (α), τῇ ζωῆς χηρεύεσθαι συμπαθείας καὶ χάριτος (β), δέλκτρον ὀνιάσι τοῖς ἀναγινώσκουσιν· ἦπερ παρὰ γμα ἄμαχον ἂν εἴη (γ), τὸ αὐτοπαροσώπως αὐτῷ (δ) ἐπαφήσασθαι. ἐμὲ γέ τοι καὶ παρὼν μὲν ἦραις τῇ γλυκεῖᾳ Σειρήνι τῇ λόγων, καὶ μὲν αἰχμηθεῖν ἀληθῆ λέγων, ὡς ἡδίων ἂν ἢ δευτέρα μοι πείρα γένοιτο (ε). καὶ ῥᾷ ἂν γένοιτο ἀγαθὴ παρόντος, ὥστερ ὑπόντος, τῷ πεπειραμένῳ σωμασθῆσις. εἰ μὲν ῥᾷ, ἢ σωέχεια τῇ ὑπολαύσεως κλέπτει τῇ εὐφροσυνῇ τῷ αἰσθῆσιν· ὁ δὲ καὶ μικρὸν χωριθεὶς τῇ ἡδῶν, εὐδύς ἔχει κεντῶσαν ὅκ παραλλήλῃς (ζ) τῷ μνήμην, οἷον ἄρα ὅπως τερίσκεται! ἔλθοις ἔν (η), φιλότατη κεφαλῇ, καὶ ἀλλήλοισι ὑπὲρ φιλοσοφίᾳ συγχεροίμεθα, τοῖς ἐνηργυμένοις (θ) ὡρέποντα ἐποικοδομῶντες, ἢ ὅκ τελέων (ι) τέλεον ὁφανεῖ κάλλος, ἀλλὰ μὴ κολοβόν· εἰ δὲ, ὅπως ἀπέυχεσθαι δίκαιον, ἀλλήλων διαμάρτοιμυ, δῦλον ὡς τῶμόν ἔστι (κ) τὸ βλαπτόμενον· σοὶ μὲν ῥᾷ εὐτυχέστες ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας, σωέσσονται πολλοὶ Σωεσίς καὶ βελτίαι, καὶ ὁμοιοί

*) Οὐκιδιδοίς ὁ Εὐκλείδης ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπιστολῇ, ὡς εἴη τῷ τόπῳ καὶ τῇ γνώμῃ συνδιασῆσας, ἀντέγραψε τῷ Συνεσίῳ ἄλλα τε ὡς εἰκὸς τῶν κοινῶν παιδικῶν, καὶ ὡς αἰρετῇ ἐλθὼν ξυνεῖναι τε καὶ ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Συνεσίῳ· ὅθεν καὶ ὁ Συνεσίος ἀπαντῶν, φησὶν· Εἰ τὰ σὰ γράμματα ἔτω δελκτικά ὡς τὴν σὴν ἀγάπην, ὅποια ἂν γένοιτο ἡ παρυσία σε; ἔλθοις ἔν κτ.

(α) Τὰ ἐπιστολιματὰ γράμματα. εἴ γε ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται. (β) Ἡ γὰρ σωματική παρυσία ὡς ἐμφυχος, αὕτη μάλιστα πρόσθενος καὶ συμπαθείας καὶ χάριτος. (γ) Εἰς λόγον συμπαθείας καὶ χάριτος. (δ) Τῶν ἡδῶν ἀψαυθῇ, πειραθῆναι. (ε) Τῆς παρυσίας σε. (ζ) Κατὰ συνέχειαν, ἀδιακόπως, ἀδιαλείπτως. (η) Ὡς μοι καὶ προέγραψας. (θ) Τῇ φιλοσοφίᾳ, ἧς ἐκάτεροι ἡξάμεθα, τὸ ταύτης τέλος ἐποικοδομῶντες, ὅπερ ἐστὶν ὁμοίωσις Θεῷ, καὶ τὸ δυνατόν ἀνθρώπῳ. (ι) Σὺν ἀλλήλοις τελειομένων, εἴ γε εἰς ἀνὴρ εἰδὲς ἀνὴρ· ἀγαθοὶ δὲ οἱ οὗτοι ὑπὲρ τὸν ἕνα. (κ) Μέρος, ἐγὼ δηλαδὴ.

ὅμοιοι· ἡ δὲ πατὴρ, ὅτι μὲν πατὴρ, ἐμοὶ τίμιον· πῶς δὲ φιλοσοφίαν, ἐκ οἷδ' ὅν τινα τρόπον ἀπεσκληρότως ἔχει. ἔστιν ἂν ἐκ ἀδελῆς ἀβουδήτῳ μένιν, ἐκ ὄντος δ' συγκορυβαντιῶντος (λ). εἰ δὲ δὴ καὶ δοίμην εἰναι τινος, πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσῆος ἐγὼ θείοιο λαδοίμην; πῶς ποῖον ἄλλο πυρίον (μ) παρὰ τριβείας, μετὰ τῷ ἱεράν σε ψυχῇ, ὑπότεκοιμι δ' νῦν φωτοειδὲς ἔγγονον; τίς ἔτι οἷος σφοδρῶς σπινθήρα κεκρυμμένον, καὶ ἀγαπῶντα λανθάνειν μηχαναῖς ἀπάσαις ὀκκαλέσαδ', καὶ ἐξέψαι, καὶ πῦρ λαμπρὸν ἀναδείξαι; Θεὸς ἔν ἀμφοῖν ἀπ᾽ στίτε καὶ σωᾶσι παρέη· Θεὸς δὲ παρόντος, ἅπαν ἀπορον πόριμον· ἐρῶσο, καὶ φιλοσόφει, καὶ τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον ἀναγε δὴ τὸ φωτόγονον θεῖον (ν). καλὸν ἀνὰ πᾶσαν ἐμὴν ἐπισολὴν, τῇ τε παρ' ἐμῇ τῇ τιμῇ σε διαδέσει λέγειν, φησι τὸν Πλωτῖνον (ξ) εἰπεῖν τοῖς παραγχομένοις, ἀναλύοντα τῷ ψυχῇ ὑπὸ δ' σώματος.

*) Τῷ αὐτῷ. 140.

Τῶν ἐρώτων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας καὶ ἀνδρωπικὰς τὰς ἀρχὰς (α) ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τέ εἰσι (β) καὶ ἐξίτηλοι (γ) τῇ
πα-

(λ) Συμφιλοσοφῆντος. (μ) Τῷ 1, γραπτέον, προσηγορικὸν καὶ περικτικὸν ὅν· πυρίον μὲν γὰρ ὁ πυρίτης λίθος, πυρεῖον δὲ τῇ διφθόρῳ, τὸ θυμιατήριον. ὁ δὲ πυρεκβόλος σίδηρος παρατριβῆθαι καὶ πρὸς τὸ θυμιατήριον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λίθον. (ν) Ὁ καὶ ἀρχέγονον ἐν τῇ ἐξῆς ἐπισολῇ ἐρεῖ. ἐννοεῖ δὲ τὰς τῶν ἀρετῶν παραδειγματικὰς ἐν τῷ Θεῷ ἰδέας πλατωνικῶς. (ξ) Τῇ ἱερᾷ νόσῳ κατεργαδιέντα.

*) Τῷ Ἐρκελιανῷ δεινοπαθοῦντος ἐφ' οἷς ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς τῆς πληρῶσαι αὐτὸν περιελάτο, ἢ, φημι, ὑπέχετο μετὰ Συνέσιος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ξυμβίωσιν, ὁ Συνέσιος παραμυθόμενος αὐτόν, οἱ καὶ Θεὸν, φησὶν, ἀντιερῶντες, ἰδὲν ἦτον καὶ τῇ τῶν σωμάτων ἀπεσία ταῖς τῶν ψυχῶν ἀρήτοις εἶτ' ἔν ἀοράτοις συνόδοις σύνεσιν.

(α) Ἀρχαί, εἶτ' ἔν αἰτία χαμερπῆ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐρώτων, ὡς ἀπλῶς εἶπεν, δύο τινά εἰσιν, ἡ τε χρεῖα, καὶ τὸ ἡδὺ, ἑστινὸς ἐστὶ καὶ ἡ τῶν σωμάτων ὥρα. (β) Μετὰ τῇ ὑπὸ λαυσιν προσκορεῖς ἡσυχάζει. (γ) Οὐ δευτε-

παρησία μόνη (δ) ἢ μόλις μετρήμενοι· οἷς (ε) δὲ ὁ ἔφεσως (ζ)
βραβεύει Θεός, καὶ τῷ θεσπεσίᾳ Πλάτωνος φωνῇ σωτή-
ξας τῇ τέχνῃ, ἢ ἕνα ἄμφω ποιήσας εἶναι ἀντερῶντας, ἔτοι (η)
ἢ λείονα ἢ τόπῃ φύσιν ἐλέγχουσιν (θ)· ἐδὲν γὰρ ἐμποδῶν ψυ-
χαῖς

ποιοὶ ἐδὲ δισέκνιπτοι, ἀλλ' εὐαπάλλακτοι. (δ) Τῶν ἀρχῶν, τῆς χρείας λέγων, ἢ ἔξ ἡδοντος ὑφιστάμενοι. (ε) Ἀντερῶσιν. (ζ) Οὗτος ὁ ἔξωτος ἀρχηγός, τέτ' ἔσιν οἱ δὲ ἀντερῶντες ἀλλήλων ἢ διὰ τινὰ τῶν εἰρημένων ἀνθρωπικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ δι' αὐτὸν τὸν Θεόν. (η) Οἱ ἔτιω ἀντερῶντες ἀλλήλων. (θ) Αἰνῶμενον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν ἐλληνισμῷ ἔτι γεγενημένος ὁ Συνέσιος τὰς πρὸς Ἐρμευλιανὸν ἐπιστολάς, ὥσπερ τὰλλα ἐν αὐταῖς πλατωνίζει, ἔτω καὶ τὴν Πλάτωνος περὶ τῶν ἀντερῶντων καταγέλαστον τερατολογίαν θεσπεσίαν ὀνομάζει φωνήν. ἐν γὰρ τῷ Συμποσίῳ ὁ Πλάτων εἰσάγει τὸν Ἀλκιβιάδην λέγοντα, ὡς τοιγάρτοις ἔχ' ὥσπερ νῦν δύο μόνα ἦν τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν, καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἀνδρογύνου, ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τότε ἄρρενος καὶ θήλεος· νῦν δὲ ἐξέλιπεν ἐν ὀνειδίᾳ μόνον ὄνομα κεῖμενον. ἦν δὲ ἔξ ἀνδρογύνος τότε ἀνθρώπου ὅλον τὸ εἶδος γερογύνου, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας τέσσαρας, σκέλη τὰς χερσὶν ἴσα, πρόσωπα δύο ἐπ' αὐχένι κυκλωτερεῖ ὁμοία πάντα, κεφαλὴν ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίως κεκλιμένους μίαν, ὅσα τέτταρα, αἰδοῖα δύο, καὶ τὰλλα πάντα ὡς ἀπὸ τέτων ἀντὶς εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ ὁρδὸν ὥσπερ νῦν, καὶ ὁποτέρωσθε βεληθεῖν. δραμεῖν δὲ δεῖσαν, ὁρᾶν τὰ ἐναντία σκέλη, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες περιέφερε. τὸ δὲ τοιοῦτο γένος ἀνυπόστατον τὴν ἰσχύον ὄντες, ἐπεχειρίσσαν ὑπὸ φρονήματος καὶ αὐτοῖς τοῖς Θεοῖς ἐκιδίαι, καὶ, ὃ λέγει Ὀμηρὸς περὶ Ἐφιάλτης καὶ Ὠτρῆς, ὡς εἰς τὸν ἔρπον ἐπεχειρίσσαν ἀναβῆναι, περὶ αὐτῶν εἴρηγ. ὁ δὲ Ζεὺς κεραυνῶσαι μὲν αὐτὰς ὥσπερ τέρας Γαργας ἐκ ἐδικαίωσεν, ἵνα μὴ ἐπιλιπώσιν οἱ αἱ παρ' αὐτῶν τιμαῖτε καὶ τὰ ἱερὰ· παῦσαι δὲ τῆς ὑβρεως αὐτὰς, καὶ ἀδανεσέεσθαι ποιῆσαι διανοηθεῖς, διέτεμεν αὐτὰς δίχα ἕκασον, ὥστε βαδίζειν αὐτὰς ἐπὶ δύοσιν σκελοῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ φύσις δίχα ἐτμήθη, κοδοῦν ἕκασον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτὸ, ξυνεῖν, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, ἐκιδυμέντες συμφῶναι, ἀπέστησκον ὑπὸ ἑλμῶ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας, διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν· καὶ ὁπότε τι τῶν ἡμισίων ἀποθάνοι, τὸ λειψὸν ἄλλο ἐξήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὲς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὲ νῦν γυναῖκα καλεῖμεν, εἴτε ἀνδρὸς, καὶ ἔτιω ἀπώλ-
λυντο. ἐλέγξας δὲ ὁ Ζεὺς, μετατίθησι τὰ αἰδοῖα αἰτῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν

χαῖς ἐφριμέναι; ἀλλήλων, ἀρρήτοις συνόδοις ὁμόσε χωρεῖν καὶ
 συμ-

(ἐν γὰρ τῇ διχοτομίᾳ τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ ἡμίσειος τῇ αὐχένος μεταστροφέντος πρὸς τὴν τομὴν, ἵνα θεωμένος τὴν αἰτῇ τμήσῃ, κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, τὰ αἰδοῦτα τέως ἐκτός εἶχον, καὶ ἐγένων καὶ ἐτίκτον ἐκ εἰς ἀλλήλους, ἀλλ' εἰς γυνὴν ὡς οἱ τέτλιγες) καὶ διὰ τῶν τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησε διὰ τῇ ἀρρενος ἐν τῷ δήλει. ἔτως ἐν ἄνωδέν ἐστιν ὁ ἔρως τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεὺς, καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δύο, καὶ ἰάσασθαι τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπίνης. ἕκαστος ἐν ἡμῶν ἐστιν ἀνθρώπος ξύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ Ψῆτῃ ἐξ ἐνὸς δύο. Ζητεῖ δὲ τὸ ἑαυτῷ ἕκαστον ξύμβολον. τῶν μὲν ἐν τῇ κοινῇ, ὃ δὲ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, τμημάτων, ὅσοι μὲν ἄνδρες, φιλογύναιοι εἰσιν· ὅσαι δ' αὖ γυναῖκες, φιλανδροὶ· ἑκατέρη δ' αὖ τῶν ἑτερογυνῶν τμημάτων (ὑποτμηθέντος, ὡς ἔοικεν, εἰς ὁμογυνῇ τμήματα) ὅσαι μὲν τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμήμα εἰσι, φιλόαλλοι μᾶλλον εἰσι καὶ γυναικομάνεις, ἢ φιλανδροὶ· ὅσοι δὲ ἀρρενος τμήμα εἰσι, φιλανδρὸι τέ εἰσι καὶ παιδερασαί, εἴτ' ἐν ἀρρενομανεῖς, ἑκατέρη τμήματος τὸ συγγηγῆς ἑσπαζομένης, ἔκην ἐπ' ἀφροδίσις τοσῶτον, ἀλλ' ὥς μᾶλλον καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν εἰς ἐν εἰλθεῖν· ὅπερ βελομένη ἑκατέρη ἡ ψυχὴ, εἰπεῖν ἐδύναται, ἀλλὰ μαντεύει ὃ βέλεται, καὶ αἰνίττει τῷ τῶν ὁμογυνῶν τμημάτων πρὸς ἀλλήλα ἔρωτι, καὶ τῇ μετ' ἀλλήλων ὁμῇ διαβιώσει. Καὶ εἰ αὐτοῖς ὁμῇ κατακειμένοις ἐπιστὰς ὁ Ἡΰφαιστος ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο, τί ἔσθ', ὃ βέλεσθε, ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γυνώσκει; ἄρα ἐν τῷ αὐτῷ γυνώσκει μάλιστα ἀλλήλοις, ὥς νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν μὴ δοπολείεσθαι ἀλλήλων; εἰ γὰρ τέτλι ἐπιδυμῆτε, ἐδέσθω ὑμᾶς συντήξαι καὶ συμφύσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥς ἐκ δύο ἕνα εἶναι κοινῇ ἀμφοτέρης, καὶ ζῶντας ἐνταῦθα, καὶ τεθνεώτας ἐν αἰδῇ, εἰ ταῦτα, φημι, ὁ Ἡΰφαιστος ἔροιτο, πᾶς τις ἀέστας, ἐδὲν ἂν οἴετο ἀκηκόεσθαι, ἀλλ' ἢ ὃ πάλαι ἐπεθύμει, συνελθὼν καὶ συντακῆς πῶ ἐρωμένῳ ἐκ δύο εἰς γυνώσκει, καὶ τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν φύσιν, καθ' ἣν ἐν ἡμῖν καὶ οἱλοι, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διχοτομηθέντες διωκόμεθα. τῇ γυνὴ τῇ ὅλῃ ἐπιδυμῆ καὶ διαίξει, ἔρως ὄνομα. Ταῦτα μὲν δὴ συνεπτυγμένως τὰ τῇ Πλάτωνος περὶ τῶν ἀντερώτων συμποσιακά τερετίσματα, ἐξ ὧν καὶ ὁ Συνέσιος ὁρμώμενος, ἄλλον Ἡΰφαιστον ἐφίσησι τὸν Θεὸν χαλκευτικὸς ἐκ οἶδα οἷς τισιν ὀργάνοις συντήκοντα καὶ ἐνοποιῶντα τῶν τῆς ἀνδρογυνῆς πάλαι φύσεως διχοτομημάτων τὰ ὁμογυνῇ τμήματα, τὰ ἀρρενικά λέγω καὶ τὰ θηλυκά, ἑκάτερα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα, ὡς τῶν ἑτερογυνῶν τμημάτων καὶ τῇ τῇ Ἡΰφαιστοι συντήξει, ἀλλὰ τοῖς εἰς τὸ πρόθεον μετατεθείσιν αἰδοῖσι ἀλλήλες χερμένων.

συμπλέκεσθαι· ὁκείδεν ποθεν (ι) ἡρτῆσθαι δὲ τὸ ἡμέτερον (κ), εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφῆα (λ) μέλλοιμεν αἰχμαίνειν, αἰδοῦσιν (μ) ἀγαπῶντες, καὶ ὅταν αὐτὴ μὴ ὑπὸ σωματῶν θυροκοπῆται, ψυχῆς παρυσίαν ἐ παροσιέμενοι. τί ἔν ποτινῆ, καὶ ταῖς ὀπζολαῖς τ δακρύων ἐγχεῖς; εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φιλοσοφῆμεν, καὶ ταῦτα (ν) δοκῦντες καὶ λέγοντες, ὀπγινώσκω τ θρῶν τινὶ ἀλήθειαν· εἰ δ' ὅτι τινὶ σωφροσίαν ἡμῶν ἡδίκησεν (ξ) ἀγνώμων ἡ τύχη· τῆτο γάρ σοι τ ὀπζολῶν τὸ βᾶλημα· τῆλυ καὶ παιδαριῶδες τὸ ταῦτα (ο) ἀγαπᾶν, ἐφ' ὧν διώεται βλάπτειν ὁ δαίμων (π) τὰ τέλη τ φροαρέσεων. ἐγὼ δὲ τινὶ ἱερὰν κεφαλῇ Ἐρκαλιανόν, ἡξίαν ἄνω βλέπειν (ρ), καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τ ὄντων, καὶ τ τ θνητῶ ἀρχῆς τὰς ἀρετὰς (σ) διαβάντα, καὶ πάλαι τὰς ἀπεσραμμένας (τ) καὶ κοσμέσας τὰ δαῦρο· καὶ ὡς πρὸς τοιῦτόν μοι τ ὀπζολῆς τὸ φρόνημα (υ),

πολ-

(ι) Εἰς τ ἐφισῶτος Θεῷ, καὶ ἐκ ἐκ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀρχῶν. (κ) Τὸν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους ἔρωτα. (λ) Τὴν μητέρα καὶ τροφὴν ἡμῶν φιλοσοφίαν· ἡ τὴν διὰ φιλοσοφίας ἡμῶν ἀγωγὴν. (μ) Τὴν σωματικὴν αἰδοῦσιν ἀγαπῶντες τέρπειν διὰ τῶν ταύτης ἀντικειμένων, εἴτ' ἐν ὑποκειμένων αἰδοῦσιν. (ν) Καὶ μάλιστα οἱ καὶ δοκῦντες τοῖς ἄλλοις, καὶ λέγοντες ὅτι φιλοσοφῆμεν. (ξ) Ἐκώλυσεν. (ο) Τὴν σωματικὴν συνείσταν, εἴτ' ἐν παρυσίαν. (π) Ἡ ἀγνώμων τύχη. (ρ) Οὐ τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ κῦτος τ ἔραν, ἀλλὰ τοῖς ψυχικοῖς τὰ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα· τὸ δὲ, ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων, ἐξηγήσεις ἐστὶ τ ἄνω βλέπειν. (σ) Ἀρετὰς τῆς τῶν θνητῶν ἀρχῆς ἐννοεῖ τὰς πελαγεῖς καὶ πολιτικάς, αἰτίνας ὡς τὸ τῶν ἀνθρώπων κοσμεῖσθαι πολιτεύματα, ἀρχαί, εἴτ' ἐν ἀρχεσθαι καὶ ἡγεμόνες τῶν θνητῶν παρὰ τῷ Συνεσίῳ ἀκέραι, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ἐχθρῶν τὸ παθητικόν, εἴτ' ἐν ἄλλογον (τῶν πελαγεῶν γὰρ τῆτο) ἀλλὰ τὸ λογικόν, εἴτ' ἐν νοερὸν τῆς ψυχῆς κοσμεῶν ἀρετῶν, περὶ αὐτὸς τε ἐχομένως ἐρεῖ, καὶ ἡμεῖς ἀποχερόντως διασαφίσομεν. (τ) Ἀπὸ γὰρ κοσμογονίας ἀπεσραμμένησαν ἀπὸ τῶν ἀρχηγόνων παραδειγματικῶν ἐπὶ τὸ κοσμεῖν τὰ κάτω, τὰ ἀνθρώπινα· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς σαφηνισθήσονται ἀκριβέστερον. (υ) Ἡ γὰρ ὁ ἐν τῇ ἐπιστάσει κατέρχων ἀσπισμός, Σωέσιος Ἐρκαλιανῶ πολλὰ φρονεῖν.

πολλὰ φρονεῖν, ἔχαιρειν, ἔδὲ εὖ φράττειν τὸ μετριώτερον (φ).
 ὅπως αὐτῇ ρ (χ) φράξῃσι νῆς ἐλάττων, ἔχ ὃν (ψ) ἡξίαν ἀνα-
 κεχωῶς παρὰ σοί, πῶς δ' σοι ἐπ' ἀμφοτέρω δια δύνω φώτων
 ὅπως ὧν (ω) διελέχθην, ὧν ἡδεμίαν οἱ λαβόντες ὅπως δώκα-
 σιν· ἐπεὶ τοι πέμπτις ταύτῃ (α 2) ἐκπέμπω τὴν ὅπως ὧν.
 ἀλλ' εἶδε μὴ ἐπ' ταύτῃ μάτῃ· γένοιτο δ' ἂν ἔματῃ, εἰ
 φώτον μὲν ὅπως δέξῃ· τὸ δὲ ὅπως τῷ, ἐπ' τῷ σεμνότερον,
 καταναστέλλῃ σε, ἐπ' παιδαγωγῇ, ἐπ' πείσει μεταδίδῃ τὴν
 δ' σώματος ἰχωρὶ ὅπως τὴν ψυχῆς ἀνδρίαν, ἔπῃ ὅπως τὴν φώ-
 της ἐπ' ὅπως τῇ τετρακτῷς φ' ἀρετῇ (β 2), ἀλλ' ὅπως τὴν ἀνά-
 λο-

(φ) Τὸ χαίρειν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἐπ' εὖ φράττειν λέγειν μετριώτερον ἔχαιρειν Συνέσιος, ἀλλ' ἀμφω ταῦτα ἔχ πολλὰ φρονεῖν. (χ) Οὐκ ἡξίαν (ἐν τῇ ἐπιστολῇ) εὖ φράττειν σε, καὶ ὅτι ἐπ' σωματικῇ φράξῃ ἔχ πολιτικῇ εἰσι (τὸτο γὰρ βέλετ τὸ, νῆς ἐλάττων) ἔχ ἔχ θεωρητικῇ νοός. (ψ) Οὐκ ἐκεῖνος ὃν ἡξίαν κτ: (ω) Ὡς ἢ μὲν, ἐστὶν ἢ 137, ἢ ἢ ἀρχή. Εἰ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης. ἢ δὲ, ἢ 139, ἢ ἢ ἀρχή. Ἡ κτὰ τῶν δεινῶν λέγειν ἀνδρός. (α 2) Ἡ πρὸ αὐτῆς τετάρτη πρὸς Ἐρκελιανὸν λέγειν: (β 2) Λαμβάνει δὲ κοινῇ ἢ ἐπ' πρόθεσις, οἷον ἐπ' ἐπ' τὴν ἐκ τῆς πρώτης ἐπ' πελινγείας τετρακτῷς τῶν ἀρετῶν· ἐπ' γὰρ, ἀλλ' ἐπ' τὴν κτ: πρὸς δέγε σαφῆσαν τῆς πολυδουλείας ταυτησὶ τετρακτῷς τῶν ἀρετῶν, (περὶ ἢ ἄλλοις τε πολλοῖς, ἐπ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τῇ κτ: τὸ ἀγώνιστον ὅρος χορῇ τὰς διατριβὰς ποιημένοις γεγραμμένη πολλὰ, ἐπ' οἷς δέον ἡμῖν τε καὶ κείνοις αἰχνοῦσθαι τε ἐπ' ἐγκαλύπτειν) παραδεχόμεν ἐνταῦθα τὰ ἐφεξῆς.

Ἐκ τῆς ἐκλογῶν Γωάννης δ' Στοβαῖος σιωποπτικὴ προδιά-
 θεσις πρὸς σαφινίαν τὴν ἐν τῇ δ' Σωεσίῳ πρὸς
 Ἐρκελιανὸν δ', ὅπως: τετρακτῷς

τῆς ἀρετῆς

Πορφυρίῳ· Ἡ τῶν ἀρετῶν τετρακτῷς παρὰ Πλάτωνα ἐπ' μοναπλῇ, τετραπλῇ δὲ τις ἔσα φαίνεται· ἢ μὲν γὰρ ἐστὶν (ἐν δὲ τῆς πελινγείας ἐπ' πολ-
 λος ἢ ἀξίωμα) ἔχ πολιτικῇ, ἢ δὲ, ἔχ θεωρητικῇ, ἢ δὲ, ἔχ νοός, καὶ
 νῆς, καὶ ἀρετῶν ἐνεργούντων, ἢ δὲ τετάρτη, παραδογματικῇ.

Τετρακτῷς πρώτη.

Αἱ μὲν ἐν πολιτικῇ, ἐν μετριοπαθείᾳ ἔχ ἀλόγε κτῆν, τῷ ἔπειτα ἐπ'

λογον ἐν τρίταις τε καὶ τετάρταις. ἄψαι δ' ἐν αὐτῇ, ὅταν
μη-

ἀκολουθεῖν τῷ κῶ τὰς πράξεις καθήκοντι λογισμῷ, (ὥς ἐκκλίνῃ τὰ ἐκ
διαμέτρων ἀντικείμενα ἄκρα, ὑπερβολὴν λέγω καὶ ἑλάττω) δι' ὃ πρὸς κοινω-
νίαν βλέπεσαι τὴν ἀβλαβὴν τῶν πλησίων, ἐκ τῆ συναγελασμῆς καὶ τῆς κοινω-
νίας πολιτικαὶ λέγονται. καὶ ἐστὶ φρονήσεις μὲν, περὶ τὸ λογιστικόν· ἀνδρεία
δὲ, περὶ τὸ θυμικόν· σωφροσύνη δὲ, περὶ τὸ ἐπιθυμητικόν· δικαιοσύνη δὲ,
ἢ ἐκάς τε τῶν ὁμῶ οὐλοπραγία περὶ τὴν ἑαρχὴν καὶ ἑαρχεῖαν.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Αἱ δὲ τῆς πρὸς θεωρίας, ἢ τέως προκόπτοντος, ἢ ἤδη προκεκοφότες
θεωρητικῆς, ἐν ἀποστάσει κείνῃ τῶν ἐνταῦθα (εἴτ' ἐν τῶν αἰσθητῶν) δι' ὃ
καθάρσεως αὐτῇ λέγονται, ὡς ἐν ἀποχῇ θεωρεῖται τῶν τῆς σώματος πρά-
ξεων καὶ συμπαθεῶν τῶν πρὸς αὐτό· αὐτῇ μὲν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀφισώσι
πρὸς τὸ ὄντως ὄν, αἱ δὲ πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἀνθρώπον κατακοσμοῦσιν.
εἰσὶ δὲ καὶ πρόδρομοι τῶν καθάρσεων αἱ πολιτικαί· δεῖ γὰρ κοσμηθέντα
κατ' αὐτὰς (πρότερον εἶδ' ἔσως) ἀποσῆναι τῆς σὺν σώματι πρᾶξι τῇ προη-
γεμένῳ (τῷτ' ἔστιν ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη.) δι' ὃ ἐν ταῖς καθάρσεσι τὸ
μὲν τὴν ψυχὴν μὴ συνδοξάζειν (εἴτ' ἐν συμφρονεῖν) τῷ σώματι, ἀλλὰ μό-
νην (αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν) ἐνεργεῖν, ἰφίστησι τὸ φρονεῖν, ὃ διὰ τὸ καθαρώς
νοεῖν τελεῖται· τὸ δὲ μὴ ὁμοιοπαθεῖν, (εἴτ' ἐν συμπαθεῖν) συνίστησι τὸ σω-
φρονεῖν· τὸ δὲ μὴ φοβεῖσθαι ἀφισαμένην τῆς σώματος, ὡς ἄλλοτε τις τινὸς
πράγματος καὶ ἑτεροσίου, τὴν ἀνδρίαν· ἡγεμένους δὲ λόγους καὶ νόμους, καὶ μηδε-
νὸς ἀντιτείνοντος, δικαιοσύνη τὸ τριῖτον. Ἡ μὲν ἐν κῶ τὰς πολιτικὰς
ἀρετὰς διάδοσις, ἐν μετελοπαθείᾳ (ὡς εἴρηται) τελεῖται, τέλος ἔχουσα τὸ
εἶναι ὡς ἀνθρώπον κῶ φύσιν· ἡ δὲ κῶ τὰς θεωρητικὰς, ἐν ἀπαθείᾳ, ἧς τέλος ἡ
πρὸς Θεὸν ὁμοίωσις. Καὶ αἱ μὲν πολιτικαὶ ὡς μίαν γένεσιν κακίας (τῆς σωμα-
τικῆς, εἴτ' ἐν πρακτικῇ) τὴν ψυχὴν ἀπαλλάττεσαι, ἀρετὰ ἐκρίθησαν, καὶ τι-
μαι· αἱ δὲ καθαρτικαὶ, τιμιώτεραι ὡς καὶ τῆς ψυχικῆς κακίας ἀπαλλάτ-
τεσαι. (ψυχῆς δὲ κακία τὸ ἐσκεδάσθαι περὶ τὸ συναφές σῶμα, καὶ ταῖς τῶν
αἰσθημάτων ἡδοναῖς, ἢ λύπαις συμπαθεῖν· εἰ μὴ τίς γέ τις καὶ τὰς ἀναγ-
καίας τῶν ἡδονῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἰατρείας ἕνεκα παραλαμβάνοι, ἢ πόνοι
ἀπαλλαγῆς, ἵνα μὴ ἐμποδίζοντο· ἀφαιρετέον δὲ καὶ τὰς ἀλγηδόνας, εἰ δὲ
μὴ οἶοντε εἶναι, πρῶτος αἰτέον, ἐλάττωσι τιθέντα τῷ μὴ συμπαθεῖν. τὸν δὲ
θυμὸν καὶ τὸν φόβον, ἐν μόνῃ νεκότητι, καὶ μηδὲ τότε συναναμικτεῖν τῇ
προαίρεσιν· σίτων δὲ καὶ ποτῶν, ἐκ αὐτὸς μεδέσθαι, ἢ περ αὐτῶν. ἀρροδίσια
δὲ τῶν φυσικῶν, καὶ δ' ἀπρωαιρέτως, εἰ δ' ἄρα, ὅσον μὲν ἐχει φαντασίας, προ-
αίρετος τῆς κῶ τῆς ὕπνης.

μηδὲν τ' ἀνθρωπίνων θαυμάζης· καὶν μήπω σοι σαφὴς ἡ διαί-
ρε-

Τ ρ ί τ η.

Γένος τρίτον ἄρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς, νοερῶς εἶτ' ἐν καθαρῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας, ἧς σοφία μὲν καὶ φρόνησις, τὸ ἐν θεωρίᾳ ἔσθ' ὄντος εἶναι τὸν νῦν· δικαιοσύνη δέ, ἐν οἰκονομασίᾳ πρὸς τὸν νῦν καὶ ἀκολουθεῖν καὶ ἐνεργεῖν· σωφροσύνη δέ, ἡ εἶπω πρὸς τὸν νῦν γροφῇ· ἡ δὲ ἀνδρεία, ἀπάθια καθ' ὁμοίωσιν ἔπρὸς ὃ βλέπει ἀπαθὲς ὃν τὴν φύσιν (εἶτ' ἐν τὸν Θεόν) καὶ συνακολουθεῖσιν αὐτῇ ἀλήλαις, (αἱ νοεραὶ, ἀνδρεία φημι, φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη) ὥσπερ καὶ ἄλλαι (αἷτε πολιτικαὶ καὶ αἱ καθαρτικαί.)

Τ ε τ ά ρ τ η.

Τέταρτον εἶδος Ἀρετῶν, τὸ τῶν παραδεδυγμένων. αἱ τερ ἦσαν ἐν τῷ νῷ, κρείττους ἔσθαι τῶν ψυχικῶν, καὶ τέτων ὥσπερ παραδείγματα· ἐπιστήμη μὲν, ἡ νόησις· σοφία δέ, γινώσκων ὁ νῦς· (ὧν ἐκάτερα φρόνησις) τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν (ἐξοφθαλμοί), ἡ σωφροσύνη· τὸ δὲ οἰκετον ἔργον, εἶτ' ἐν ἡ οἰκονομασίᾳ, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ἡ ταυτότης, τὸ ἐφ' ἑαυτὸν (φημι) μὲν καθαρῶν περὶ αἰσθητῶν δυνάμεως.

Ε π α ν ά λ η ψ ι ς.

Τέτταρα τοίνυν ἄρετῶν γένη πέφηνεν. αἱ μὲν, ἦσαν ἔν νῷ· αἱ δέ, παραδεδυγμεναι καὶ σύνδρομοι αὐτῇ τῇ εἰσῆ· αἱ δέ, ψυχῆς πρὸς νῦν ἐνορώσεως ἤδη καὶ πληρημένης ἀπ' αὐτῆς· αἱ δέ, ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρομένης τε καὶ καθαρθεύσης ἀπὸ τῶν ἔσθ' σώματος ἀλόγων παθῶν· αἱ δέ, ψυχῆς κατακοσμήσεως τὸν ἄνθρωπον τῷ μέτρῳ τῇ ἀλογίᾳ ἀπορρίψιν καὶ μετριοπαθεῖν ἐνεργάζεσθαι.

Ε ξ ή γ η σ ι ς τῶν ἐν τῇ ὁπισθοῇ τῇ Σωφροσίᾳ.

Κατὰ δὲ τὴν ἐκτεθεισάν Πλατωνικὴν τετραπλὴν τῆς τετρακτύος τῶν ἄρετῶν, τετραπλὴς ἔσθαι καὶ τῆς ψυχικῆς ἀνδρείας· (ἡ μὲν γὰρ πρώτη, εἶτ' ἔσθ' ἀλόγως τῆς ψυχῆς μέρος μετριοπαθὲς· ἡ δὲ δευτέρα, τῆς ψυχικῆς πρὸς τὸ σῶμα μετριοπαθὲς συμπαθείας καθαρτικῆ· ἡ δὲ τρίτη, καθαρῶς ἀπαθὲς· ἡ δὲ τετάρτη, ταυτότης ὡς εἰρηγῇ) ταύτητοι καὶ ὁ Συνέσιος ἀξιοῖ τὸν Εὐκλείδην μεταθεῖναι τὴν ἔσθ' σώματος ἰχὺν (ἣν γὰρ ὡς εἰρηγῇ γλῶσσος μὲν τὸ σῶμα, ἀφῆς δέ, εἶτ' ἐν ἀφιλόσοφος καὶ περὶ αὐτῆς πρὸς τὰς συμμιπτικὰς περὶ αἰσθητῶν) ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν, ἐν ἐπὶ τὴν τῆς πρώτης καὶ περὶ αὐτῆς τετρακτύος τῶν ἄρετῶν, φημι δὲ τῆς πολιτικῆς, (ἣν πρώτην μὲν καλεῖ τῇ τάξῃ, ὡς προδρομον τῆς δευτέρας, εἶτ' ἐν τῆς

ρασις ἢ ἔ λελεγμένε, τίνεσ ἀρχεγονώτεραι (γ2), ἢ τίνεσ αἱ

καθαρτικῆς· περιγφοῦν δὲ, ὡς ἐν τῇ ὕλικῃ δυάδι, τῷ θυμῷ λέγω ἢ τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἢ ἀπλῶς τῷ ἀλόγῳ μέρει τῆς ψυχῆς, ἢ ὕλη τὰ ἐπιγφᾶ· μέτρα ὀρέσσων· πολλαστὴν δὲ, ὡς διὰ τὸ αὐτῆς μετριοπαθές, εἴτ' ἐν συμπαθές πως τῇ ἀξίᾳ ἐχάστην, πρὸς ἀντιδιαφορὴν τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης τῶν ἀρχεγονῶν ἢ ἀπαθῶν.) ἔκον ἐπὶ τὴν τῆς μετριοπαθούς πρώτης, ἢ ἐπὶ τὴν τῆς καθαρτικῆς δευτέρας, τῆς ἑδ' αὐτῆς ■■■ καθαρῶς ἀπαθές, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης τετρακτύος, ὧν ἡ μὲν, ἐστὶ καθαρῶς ἀπαθής, ἡ δὲ, ἢ δευτοποιὸς ἀπαθῆα ἢ δ'.

Τὴν δὲ ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις τετρακτύσι τῶν ἀρετῶν ἀπαθῆ τῆς ψυχῆς ἀνδρῶν ἀνάλογον λέγῃ τῇ ἐν ταῖς πρώταις, καθ' ὃ ἢ ἡ ἐν ταῖς πρώταις ὡς μὴ ὀλοπαθής, ἀλλὰ μετριοπαθής, ταῖς ἀπαθείσιν ἐν μέρει ὁμοιωθῇ· ὡς εἶναι τὸ συμφραζόμενον τοῖστο. μεταθετοῖν τὴν ἔ σώματος ἰσχύϊ ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρῶν, ἢ τὴν ἐν ταῖς πρώταις μετριοπαθῇ· (πολιτικῆ γὰρ τῆτο, ἢ θεωρητικῆ) ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις ἀπαθῆ, τὴν ἀνάλογον τῇ ἐν ταῖς πρώταις μετριοπαθεῖ ἀνδρῶν, εἴ γ' οὐ ἔχῃ λόγον ἢ ἀπαθῆα ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις, τὸν αὐτὸν ἔχῃ ἢ ἡ μετριοπαθῆα ἐν ταῖς πρώταις· ἀπαθής γὰρ πως ἢ ἡ ἐν ταῖς πρώταις.

Τὸ δὲ πολλὰ φρονεῖν, ὃ περ ἐπέυχεται τῷ Ἐρκελιανῷ ὁ Συνέσιος, ἀπὸ τῆς δευτέρας μὲν ἀρχετῆ, ὡς εἰρητῆ, τετρακτύος τῶν ἀρετῶν, εἴτ' ἐν τῆς καθαρτικῆς, τελειῇ δὲ διὰ ἔ καθαρῶς νοεῖν, ὃ ἐστὶ διὰ τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης· ἐπεὶ φρονεῖ μὲν ἢ ἡ πρώτη, εἴτ' ἐν ἡ πολιτικῇ τετρακτύς, ἀλλ' ἔτε πολλὰ, ἔτε καθαρῶ πάντῃ πάθος, ἀλλὰ περιγφεία.

Γέρον δὲ ὅτι τὴν κϛ Πλάτωνα τετραπλόην τῆς τῶν ἀρετῶν τετρακτύος φράζει μὲν εὐχερές, ἐρμηνεύειν μὲν τοι ἑδ' αὐτοῖς τοῖς τὰ ἔ Πλάτωνος πνέουσιν εὐχερές. Εἴφ' οἷς σημειωτέον, ὅτι ὁ ἐννεάσας τῇ κϛ φιλοσοφίαν ὁλοῇ ἢ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπογύμνον, ἢ προσβάλλων τοῖς νῦ καλλέουσιν, ἢ μόνως ἐστὶ καρπῶσθαι τῆς μακαρίας ὁλοῆς, (καλλῇ δὲ ἔ νόος ἐκκληπτόν τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων, τὴν τὸν νῦν καλλύνουσιν) ἢ διὰ νῦ τῷ Θεῷ συγγινόμενος, (ἐπισ. II.) κἀντεῦθεν ἢ τὸν Ἐρκελιανὸν ἀξίῳ ἄνω βλέποντα, ὃ ἐστὶ πρὸς τὸν ἀπαθῆ Θεόν, καθ' ὁμοίωσιν, ἐπὶ μηδενὶ κλάειν, (ἐπισ. 140.) κλαίοντα ἐπὶ τῇ διαμαρτίᾳ τῆς ἔ Συνεσις φιλοσόφου συν-

(γ2) Αἱ τὸν νῦν κοσμεῖσαι· αἱ ἢ πρωτόγονοι, εἴφ' ἃς ἡξίον ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐπιστολῇ τὸν Ἐρκελιανὸν ἀνάγειν τὸ ἐν ἀντὶ Θεῶν.

αἱ πολλοὶ αὖ (ὁ 2) ἢ ἀρετῆς· τὸ δὲ μὴ μὴδενὶ κλάειν, ἀλλὰ πάντων

σίας, κλαίων τε αὐτὸς ὁρῶν ἐπὶ τῇ Ἑ υἱέως τελευτῇ, (οἱμοὶ γὰρ φησὶν, ὁ πρῶτος γε ἢ λοιπὸς οἶχετ' τῶν υἱέων! ἐπισ: 126.) ἢ ἔσως ἐαλωκώς πάθος, ὡς μὴ δὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας, φησὶ, δόγματι αὐτὸ κρατῆται, ἀλλὰ καὶ εἰργασάτο τι δεινὸν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἔτω κρατηθεὶς ὑπὸ Ἑ πάθος γυναικωδύσερον (Θῆλος γὰρ εἰμι, φησὶ, περὶ τῆτο πέρα Ἑ δέοντος· ἐπισ: 57, ἢ 79.) ὥς ἢ αὐτὸ τὸ ζῆν ἀπολίγεσθ' (ἐπισ: 16).

Οὕτως ἄρα πρόχειρον τὸ διδάσκειν ἑτέρας ἢ ὧν αὐτὸς τις εἰς ἄλλους, ὁ φασὶ, δακτύλοις ἐγεύσατο. Σκοπεῖν δὲ κακεῖνο. Τῷ ἐκ τῆς πρώτης τετρακτύος τῶν ἀρετῶν διὰ τῆς καθαρτικῆς δευτέρας ἐπὶ τὴν τρίτην τε ἢ τετάρτην προεικοφύτι, εἴτ' ἔν προσβάντι, τῶν μὲν ἀναγκαιῶν ἡδονῶν μεδεκτέον μὲν ὑγίαιας ἕνεκα, ἢ πόρων ἀπαλλαγῆς, ὥσπερ ἐν ἢ σίτων ἢ ποτῶν, εἰ μὲν γε αὐτῷ, ἢ αὐτὸς, ἀλλ', ὡς εἶπεν, ἀπροαιρέτως· ἀφροδισίων δὲ τῶν κ' φύσιν εἰς ἀπροαιρέτως, ὡς προδιειληπῇ. ὁ δὲ Συνέσιος εἰς ἐπισκοπὴν ἀναγόμενος, (ἢ ταῦτα ἐν ᾧ καιρῷ τῶν ἐπιγυναικῶν οἱ εἰς τὴν Ἑ ἐπισκόπε προεδρίαν προχέζομενοι, εἰ ἢ μὴ ἐκ τῆς τέως συνδικῆς κανόνος, ἐξ ἑδῆς γε μὲν τῆς πρεσβυτέρας Ρ' ὥμης ἀντὶ κανόνος κειρατηκότος, ὡς φαίνεται ἐν τῷ γ', κανόνι τῆς ἐπιστολῆς, ἐργάτειαν δὲ τῆς συνοικέσης συζύγου ὡμολόγουν) προαγορεύει ἅπαν, ὡς ἔτε ἀλοτριώσῃ καθάπαξ τῆς ἰδίας γυναικός, ἔτε ὡς μοιχὸς λάθρα συνέσῃ, ἀλλὰ βελήσῃ συχνά οἱ πάντῃ ἢ χρηστὰ γνέσθ' παῖδια. (ἐπισ: 105.) καὶ τοι ὁ ἀπόστολος εἰς παιδοποιῶν τὴν μηκέτι λοιπὸν, κ' τὸν θεὸν Χρυσόστομον, ἀναγκάσαν ἔσαν, ἀλλὰ διὰ μὲν τὰς πορνείας τὸν γάμον, διὰ δὲ τὴν τῶν γεγαμηκότων ἀκρασίαν, τὴν τέτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν ἐπέτρεψε, μᾶλλον δὲ συνεχώρησε. (ἀ. πρὸς Κορ: 7, 1, 5.) ἢ δὲ γ', ἢ μάλις ἢ δ', τετρακτύς τῶν ἀρετῶν, (ἢς εἰκὸς δὴ πρὸς ἐπιβῆναι τὸν ἐννεάσαντα τῇ κ' φιλοσοφίαν ὁλὴν ἢ θεωρίαν τῶν ὄντων ἀπράγμων,) εἴχ' ὅπως τῆς προαιρετικῆς πορνείας ἢ ἀκρασίας, ἀλλὰ ἢ αὐτῆς τῆς ἀπροαιρέτης τῶν κ' φύσιν ἀφροδισίων πείρας ἀπειρον, εἴτ' ἔν ἐγκρατῇ εἶναι εἰδέλει τὸν, ἔτινος ἢ ψυχῇ πρὸς τὸν παραδειγματικὸν νῦν ἐπορώσα, τὸν σύνδρομον τῇ Ἑ ψυχικῇ νοός ἐσία, πληρῆσθ' ἀπ' αὐτῆς

Ἡ'ν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε,

Ὡς τὸν πέλας μὲν νεθετεῖν βραχὺς πόνος,

(ὁ 2) Αἱ πολιτικαὶ αἱ πάλαι ἀπεγερμμέναι, ἢ τὴν τῶν ληπτῶν ἀρχὴν νοσμεῖσαι, αἱ ἢ ἐλάττονος νοός.

των τῇδε ἐν δίκῃ καταφρονεῖν ὅταν σοι παραγένηται, τῆ-
το ἔσω σοι κανὼν καὶ κριτήριον τῶν πρώτων τῶν τεύξεως, ἵνα σοι
καὶ παρ' ἡμῶν το πολὺ φρονεῖν ἐν ταῖς ὑποβολαῖς ἐπανεέλθῃ.
ἐρρωμένως διαβιώης, φιλοσοφίας εὐθυμίαν πρυτανεύσεως ἀκύ-
μονα, δέσποτα ἀξιάγαγε. εἰ φιλοσοφία πρᾶσβεύειν οἶδεν ἀ-
πάδειαν αὐτῷ, αἱ μέσαι δὲ ἑξάς (ε 2) εἰς μετριοπάδειαν ἵ-
στανται, τὴν ἀπειροπάδειαν (ζ 2) καὶ τὸ εὐταπείνωτον πᾶς χώ-
ρας τάξεσσι; ἃρ' ἐχὶ πόρρω φιλοσοφίας, ἥς μύστις ἡμέας σε
κατηυξάμεθα; μὴ δῆτα (η 2), ὧ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε,
ἀλλ' ἀρρενωπότερον ἡμῖν τὸν φίλον ὑποδείκνυε. ἀπατάμε ἡ οἰ-
κία κατεδείχθη προσειπέν σε ὑπὲρ αὐτῆς. πρῶτα ἔρησο ἔν πα-
ρὰ πάντων, ἐκάστω μονονῆκ ἐγχεάντος τὴν ψυχὴν τῇ προ-
σρήσει· καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἱπποτοξότῳ πρῶταίτε παρα-
καλῶ.

Τ ὦ

Αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἡδίκημένον,

Πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος· Μοχλίωνος.

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας.

Πάντες διικρεῖν, ἢ τύχας τὰς οἰκοδεῖν. Εὐριπίδης.

Ρᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν. Φιλήμωνος.

Οἰώμεν δὲ καὶ τὰς ἰατρὰς τοῖς νοσήσιν εὖ σφόδρα πάντας λαλῆντας,
αὐτὰς δὲ, ἐπὶ κατὰίσωσι τι, ποιῆντας πᾶσι ὅς' ἐκ εἶναι τότε.

Ἐπὶ τέτοις ἰστέον, ὅτι τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλάειν, ὁ μὲν Συνέσιος φιλόσοφον
ἡγήσῃ, ὅγε μὴν θεολόγος Γρηγόριος ἀπάνθρωπον· φησὶ γάρ (ἐπιστ. 189,
Τιμοθέω) ὅτε τὸ λέναι ἀπαθὲς ἐπαινώ, ὅτε τὸ ἄγαν περὶ παθεῖν τὸ μὲν
γάρ, ἀπάνθρωπον, τὸ δὲ, ἀφιλόσοφον· ἀλλὰ δεῖ τὴν μέσσην βαδίζοντα,
τῶν μὲν ἄγαν ἀσθέντων (εἴτ' ἐν ἐμπαθῶν) φιλοσοφώτερον φαίνεσθαι, τῶν δὲ
φιλοσοφούντων ἀμέτρως, ἀνθρωπινώτερον. καὶ γὰρ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδά-
κρυεν ἐπὶ Λαζάρω· καὶ Σολομὼν ὡσαύτως ἐπὶ νεκρῷ, φησὶ, κατάλαγε δά-
κρυα. ὥστε τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλάειν, εἰ μὴ εἴη κεκοιλογῶν ὁ τῆτο λέγων, ἀ-
πάνθρωπος ἂν εἴη, ἢ ἡλιθίος, ὅ μὴν φιλοσόφος.

(ε 2) Αἱ τῆς φιλοσοφίας ἐν μεσότητι ἰσθῶται τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς,
ὑπερβολὴν καὶ ἑλπίσιν ἐκκλίνουσαι. (ζ 2) Τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης, ὥστε καὶ
δακρύων ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγγχεῖν. (η 2) Ἀπειροπάδει.

Τῷ αὐτῷ. 141.

Μὴ θαυμάσης εἰ διακομισῇ δυοῖν ἐπιστολῶν (α) ἐνὶ χεῶμαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐθάνη δίκας ὑπέχων ἐγκλήματος ἀκαίρῃ (β), καὶ ἐμφορῇ τῇ ἀδολεχίας (γ) ἡμῶν, εἶτα καὶ χρεῖαν ἑτέραν ἐδέλω μοι πληρῶσαι τὰ δεύτερα ράμματα· αὐτῷ ᾧ τὸ ἐν ἰάμβοις ἐνέειν σωταγμάτιον, δι' ἃ πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ γεγραφώς διαλέγεται· ἐπεὶ τότε (δ) μὲν ὥμῳ ὑπὸ τῇ μνήμῃ αὐτὸ σωμασροῖσιν, νῦν δὲ κινδυνεύει τὸ ἀντ' ὀκείνη (ε) μηδὲν εἶναι πρὸς ὀκείνο (ζ). ἀλλ' ἂν ἐπιτρέψω τὸ ράφειν, γνώμῃ (η) μᾶλλον ἢ μνήμῃ χεῖρομαι· καὶ ἴσως μὲν χεῖρον, ἴσως δὲ καὶ βέλτιον, ἢ μὴ δὲ τίκτειν δις τὸν αὐτὸν τόκον, ὅζον ἔχαιν τὸ τετεγμένον. ἀντίγραφον ἔν τῇ τετραδὸς ἀπόσειλον, πρὸς αὐτῆς τῇ ψυχῇ, ἡ δὲ κοσμεῖν βάζεται τὸ βιβλίον· ἀλλ' ὅπως (θ) τάχις αὐτῇ καὶ ἀσφαλῶς· τῆτο δὲ δεῖν, εἰ διὰ τῇ πάντως ἀποδιδόντων ποιήσεις· τὸ ᾧ (ι) παρὰ θάτερον διαμαρτεῖν, πάντως ἢ ποιήσεις· καὶ χολαιότερον ἀποσεύλῃς· ὑπερήσει γὰρ με τῇ παρυσίας, καὶ δῶς τῷ μὴ πάντως δώσουσι.

*) Τῷ αὐτῷ. 142.

Τὸν μὲν Ὀδυσσεά διὰ τῇ ἐπιστολῇς ἐπέγνων, πολλῶν ἐπαναγόν-

(α) Ταύτης τε καὶ τῆς προτέρας· ὧν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ παρὰ καιρὸν ἐγκαλῶ σοι δεῖν πρότερον, ἢ δὲ παρῆσα, διὰ χρεῖαν ἑτέραν. (β) Ὅτι δίκην ὀφείλεις ἀνθ' ὧν ἀκαίρως, καὶ παρὰ λόγον ἐνεκάλεσάς μοι. (γ) Τῆς ἐν τοῖς πρώτοις γραμμασιν ἐπιπλήξεως· ἦσαν δὲ τὰ γραμμὰ ἐκεῖνα ἡ ἰφεξῆς, οἶμαι, 142 ἐπιστολῇ. (δ) Ὅτε σοι αὐτὸ ἐπεμψα, διὰ τῆτο ἐπεμψα, οἰόμενος ὡς ὑπὸ μνήμῃς ἔπειτα αὐτὸ τῆτο συντάξω. (ε) Ποιηθησόμενόν μοι. (ζ) Παραβαλλόμενον. (η) Ἐξ ὑπαρχῆς σκέπει. (θ) Ὅρα ἵνα ἀποσεύλῃς. (ι) Ἐν ἅλλ· τῷ γὰρ παρὰ θάτερον· μὴ διαμαρτεῖν δὲ εἶναι, εἰ τάχις καὶ ἀσφαλῶς· τὸ δὲ τάχις μὲν, μὴ ἀσφαλῶς δὲ· ἢ ἀσφαλῶς μὲν, μὴ τάχις δὲ, παρὰ θάτερόν ἐστι διαμαρτεῖν.

*) Ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Ἐρεκλιδανὸν ἐπιστολῇ ὁ Συνέσιος ἔγραψεν, ὡς

γόντων ὑπὲρ τὴν μνήμην τῆς Ἡρώως, τὸν δὲ Πρωτέα ἠγνόησα·
 σὲ μὲν γὰρ ὄντα τοιόνδε, καὶ ἡμιθέων φαίνειν ὅσα ἀπεικός, ἐγὼ
 δὲ ἄλλο μὲν τι σοφός, καὶ δὲ τὸ Δελφικὸν ῥάμμα (α) ἐ-
 μαυτὸν ἐγνωκώς, καταδικάζω πενίαν τῆ φύσεως, καὶ ἀπογινώ-
 σκω τὴν εἰς Ἡρώας οἰκειότητα, πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τῆ
 ἐχεμυδίας (β) ὑψάμην, ὡς καὶ αὐτὴν σύ μοι σιωπέας καὶ τὸν
 ὅκα Σπάρτης Μενέλεων (γ)· ὥστε κινδυνεύεις σιωρῆδι παροση-
 κειν Ἡρώων, ὅσα Ὀδυσσεὶ μόνῳ. ταῦτα μὲν ταύτῃ· τὴν δὲ
 ἀνεπιτηδεύτητα τῆς χαράς μεμψάρμυρος, ὅσα εἰ δίκαιος ἀπαι-
 τεῖν πλῆθος ἀνιασόντων ῥαμμάτων· δι' ὃ σιωπέειλα τῆ ὀψο-
 λῆς τὸ μῆκος, ἵνα μὴ πόνος ἢ πλείων ἀναγνώσκοντι πλείο-
 να. ἐρρωμένως, εὐδύμως διαβίῃς, φιλοσοφία ῥαμμός εἰς
 τὸ

μᾶλλον ἢ ὑμνησεν, εἰ περὶ τὴν οἰκειότητα, τὴν ἐκατέρωθεν αὐτῶν πρὸς Ἀλε-
 ξάνδρειαν ἀποδημίαν, ἢ τὴν Ὀδυσσεὺς πλάνην. καὶ ὅτι ἐπιλαθόμενος ὁ
 Συνέσιος τῆς τῆς Πρωτέως ἐχεμυδίας τέχνης, ἐξαεχίστατο πρὸς τὸν Ἑρεκ-
 λειανὸν ἀπροαιρέτως τὰ τίς ἀνέκπυστα τῆς φιλοσοφίας ὄργια. ἀπήνησεν,
 ὡς εἶπεν, ὁ Ἑρεκλειανὸς πρὸς ταῦτα, ἐγκαλῶν πως ἐν αὐτοῖς τῷ Συνέσιῳ
 ἀνεπιτηδεύτητα τῆς γράφειν· ὡς γὰρ μὴν ἀπαντῶν, περὶ τῆς Ὀδυσσεὺς καὶ Πρω-
 τεὺς ἐγραφε ἀδήλων ὄντων, Κάλχαντός τις εἰς κατάληψιν χεῖρε
 ἄτλη ἀπαντῶν ὁ Συνέσιος περὶ τῆς Ὀδυσσεὺς καὶ Πρωτέως γράφει, Ὀδυσ-
 σεὺς μὲν καὶ Μενέλεω παρεικάζων τὸν Ἑρεκλειανόν, τὸν δὲ Πρωτέα ἀγνοῶν.

(α) Τὸ γινῶσι σαυτὸν. (β) Τῆς τῆς Πρωτέως, ὅς τὰ θεῖα ἐχε-
 μυδῶν, πολιτικῶς συνῆν ἐ θεῶς. (γ) Ὅς τὸν ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον
 Φάραγ νήσῃ Πρωτέα, ἔνθα μετὰ τὴν Τροίαν ἄλλωσιν πλανώμενος προ-
 σωρμίσθη, λοχησάμενος καθ' ὃν ἡ ἐκεῖθεν θυγάτηρ Εἰδοθή ἐμνηχανήσατο
 δόλον, ἐπελάβετο αὐτὴ καὶ πειρώμενον τῇ εἰς πάντα τὰ ἐρεπτά τῆς γῆς
 καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ μεταμορφώσῃ ἐκφυγεῖν, ἐ πρότερον ἀρῆκε βίαν πιέζων,
 ἕως ἔμαθε πάντα τὸν ἐκεῖθεν νόον, διερωτῶν αὐτὸν τί δή ποτε οἱ Θεοὶ εἰκο-
 σὴν ἤδη ἡμέραν κατέχοντες αὐτὸν ἐν τῇ Φάραγ, κωλύουσι τῆς εἰς τὴν πα-
 τρίδα ἐπανόδου, ἔρον μὴ ἐκπνέοντες ὀπίθεν τῶν νηῶν; καὶ ὅ, τί ποτε οἴκοι
 κακὸν τ' ἀγαθὸν τέτυκται; καὶ εἰ πάντες σὺν ναυσὶν ἀπήμονες ἀπὸ Τροίας οἴ-
 καδε ἐπαγγέλλοντο Ἀχαιοί· εἰ δὲ τις ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, πότερον ἀλμυρὸν
 πικρὸν ὕδωρ, ἢ φιλὸν ἐν χερσὶ; (ζῆται ταῦτα εἰς πλάτος ἐν τῇ Δ' ῥαφῇ
 διὰ τῆς Ὀδυσσεύς.)

τὸ δεῖον ποδηγετήσῃ, ἀξιάγαγε. τὸν θαυμάσιον Κόμιτα
 ὡροσείπε, πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως ποιῶνς ὡροσρήσεις ἑαυτοῖς
 ὅσα ἐπετρέψαμην· τὸ γὰρ (δ) ὅτι τὸ ποιήσεως

Ἀρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος,
 πολέμῃ μὲν (ε) καὶ σάσεως ἀρχεῖς δικαιοῖ τὸν νέον, φιλο-
 φροσυνῇ δὲ τὸν πρεσβύτερον· καί τοι παρ' ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ,
 καὶ παντὸς ἄξιος, ὃς παιδείαν καὶ σρατείαν διατεταιχισμένους (ζ)
 θριγκοῖς μεγάλοις ἔφ' ἡμῖν μόνος εἰς ταῦτόν ἤγαγε, πε-
 λαιάν τινα ὀξυρῶν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τέτοις συγγενεῖαν (η)
 μεγαλόφρων δὲ ὢν, ὡς ἑδείς πω σρατιώτης, ὅτι γειτόνων τ'
 μεγαλοφροσυνῇ παροικῆσαν τῷ ἀλαζονείαν ὀκρύνει· τὸν
 ἐν τοῖσιν καὶ μὴ χεῖρ, φιλῶ· καὶ μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ. 143.

Οὐκ ἐμπαδοῖς τὰ ὁμολογημένα (α) πρὸς ἡμᾶς ὧς φιλότις,
 μὴ ἔκπυσα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι; ὡς ἐγώ τινων ἤκουσα τῶν
 ἀφι-

(δ) Διὰ μέσων ἀναγνωσέον τῆτο μέχρι ζ, τὸν πρεσβύτερον· τὸ δὲ, καί τοι
 παρ' ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ, συναπτεῖν τῷ, πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως κτ. (ε) Ἐν
 ἄλλ. πολέμῃ μὲν γὰρ καὶ - ἀλλὰ περιττὸς ὁ γὰρ. (ζ) Διηλισμένους καὶ ἀσυμ-
 βάτους ἔσας ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀρχεῖσι διὰ τὸ αὐτῶν πρὸς παιδείαν ἀνέρας ἐν
 τῆτο γὰρ ἐνοεῖ θριγκῆς· ὅθεν ἐν τῷ περὶ Βασιλείας φησὶν, ἐραδεῖς,
 ὧς βασιλεῦ, φιλοσοφίας καὶ παιδείας ἀληθινῆς. (η) Σόλων, καὶ Λυκῆργον,
 καὶ Θεοκλιδῆν, καὶ Ξενοφῶντα καὶ πολλὰς ἄλλας τῆς τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα
 παιδείαν λέγουσιν καὶ σρατεῖαν, συγγενεῖον ἐν ἑαυτοῖς ἐπιδείξαντας.

(α) Τὰ ὑπεχρημένα· ἐπὶ γὰρ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις ὅ, τε Ἐρεκλιανὸς
 ἤτητε, καὶ ὁ Συνέσιος ἔπεμψε τὰ ἄξια κρύπτεσθαι, ὥστε μὴ ἔκπυσα ταῦτα
 ποιεῖν· ἦσαν ταῦτα ὁ περὶ ἐνυπνίου τυχὸν λόγος. Ἐγὼ δὲ οἶμαι ὡς
 τὰ κρύπτεσθαι ἄξια ταυτὶ συγγράμματα ἐκ τῆς ὁ περὶ ἐνυπνίου λόγος, ἀλ-
 λ' ἔτερον ἄλλα περὶ Θεῶν τυχὸν ἐναντία ταῖς κοιναῖς προλήψεσι δογματί-
 ζοντα, ἀπὲρ ἧς τοιαῦτα πυκνῶς καὶ βαθεῖ σκότειν συνεχῶς καλύπτεσθαι, καὶ λαν-
 θάνειν ἐβόλετο τῆς πολλῆς, ἵνα μὴ κακόν τι ἐντεῦθεν ἑαυτῷ ἐπισπάσαιτο.

ἀφικομένων παρὰ σὲ, οἱ δὲ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τίω δι-
 άνοιαν ἤτεν αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἀνακαλύπτει· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν
 ἡμέτερον τρόπον (β), καὶ περὶ αὐτοῦ ὅτε μετεποιοῦμεν τῆς
 συγγραμμάτων, ἥτ' ὁπγινώσκων αὐτὰ ἔφαμεν. δεῖ δὲ σοι νη-
 δεσίας ἔκείδ' ἡμετέρας, ὧ φίλη κεφαλή· μικρὰ γὰρ, ἢ ὥς τέ
 σε πείθειν· τίω δὲ Λύσιδος ἔ' Πυθαγορεῖς περὶ Ἰ' παρχόν
 ὑπολιῶ ὁπζήτησον, καὶ πρὸς ὦφίτυχης, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολ-
 λάκις ἐπελθεῖν· τάχ' ἂν ἰχυρὰ σοι γένοιτο μετάνοια τ' ὁ
 δεέσης ὁκφάνσεως· τὸ γὰρ δαμοσία φιλοσοφέν (γ)· ὅτω γάρ
 πως ὁ Λύσις ὑποδωρίσας λέγει· μεγάλης εἰς ἀνδρώπης ἡρξε
 τῆς Θεῶν καταφρονήσεως (δ)· ἐπεὶ τοι συγγεγονώς ἐγώ τι-
 σιν οἶδα, καὶ πάλαι μὲν, ἀτάρτοι καὶ ἔναγχος ἀνδρώποισι, οἱ
 διὰ τὸ ὦφράλως (ε) ἀκηκοέναι ῥηματίων· σεμνοτέρων, ἡπίση-
 σαν ἑαυτοῖς, ὅσῳ ἦσαν, ἰδιώταις εἶναι, καὶ φύσης (ζ) ἐμπλη-
 ρέντες, ἐμόλιυναν θεαπέσια δόγματα, μεταποιήσαι διδασκα-
 λίας (η), ὧν ὅκ ἐντύχησαν μάθησιν· καὶ μέντοι καὶ ὅδ' ἑαυ-
 μασομένους τρεῖς τινες, ἢ τέτταρες, ἔδεν ὁπδεόντας βαναούσας
 εἶναι, τό γε καὶ ψυχὰς (θ), ἀνηρέτησαντο, μηδὲ διὰ τ' ὦφρο-
 παιδευμάτων ἐνίης ἡγμένους (ι)· δεινὸν γὰρ ἢ ὁδοσοφία (κ) καὶ
 ἀπατηλὸν, ἐν ὅκ εἰδόσιν ἔδεν (λ) ἀναδυομένη, καὶ (μ) ἀπε-
 ρισκέπτως τολμῶσα· τί γὰρ ἂν ἀμαδίας γένοιτο θαρβραλεώτε-
 ρον; τοιῶταις ἀνδρώποισι ἀλαζόσι ὦφίτυχων κηφῆσιν, ὅτε ἐ-
 παῖσι λόγων, ὅτε ἐφιεμένοις, μιτήσας τὸ φύλον, ὅκ ἐτέ-
 ρων

-
- (β) Κατὰ τὸ σῆμαδες ἡμῶν. (γ) Δωρικῶς ἀντὶ φιλοσοφέν. (δ) Ἐν-
 τευθέν δῆλον ὅς τις ὕλης ἐτύγχανον τὰ ἀξία κρύπτειν συγγράμματα.
 (ε) Προπετῶς, καὶ αἷς αὐτὸς ἐρμηνεύει ἀναγώγως, καὶ πρὸ ὥρας. (ζ) Οἰ-
 ἡσεως, δοκοφροσύνης. (η) Ἐπιχειρῶντες διδάσκων ἅ περ ἐν ἑμαδον.
 (θ) Κατὰ τὴν Ἑ νοός ἐξιν, ἢ καὶ καὶ τὰ ἡθῆ· τὸ δὲ ἄρδρον τὸ, τὸ πα-
 ρέλκει. (ι) Μηδὲ τὰ σοικειώδη τῆς φιλοσοφίας προπαιδευθέντας.
 (κ) Ἦν φύσαν προεῖπε. (λ) Οὐδὲν μάθημα ἢ ἐρώτημα ἀποποιούμενη.
 (μ) Ο' ΚΑΙ, ἀντὶ τ' ἀλλὰ ἐστὶ.

ραν αὐτίαν εὐρίσκω τ' τροφῆς αὐτῷ (ν), ἢ τὸ ἀναγνώγως (ξ),
 καὶ πρὸ ὥρας ἡξιῶδες τὴν ἀρχὴν, ἴσως ὑφ' ἐτέρων ὁμοίων, ὡς
 οἶόν τε (ο), πολυτελῶν ἀκροάσεων· ταῦτά τοι καὶ προμηθέσε-
 ρος φύλαξ αὐτὸς τέειμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τῇ φιλοσοφίας ὀργί-
 ων εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Ἐρκελιανῷ πρέποντα ταῦτα, ἐγὼ γι-
 νώσκω· δεῖ δέ σε εἰσὶν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως ἀποσελήλυ-
 θαι, ἀφίστασθαι κοινωνίας τ' πρὸς οὗτο ὀπισθόφρε αὐτῆς, καὶ νο-
 θεύοντας τῇ μεταποιήσει (π) τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφο-
 ρόν σοι φιλίας Θεὸν (ρ), μὴ ὀξενέγκης πρὸς τινος τὴν ὀπσο-
 λῶν· εἰ γὰρ ποιήσῃς, οἱ τ' κακίας χαρακτῆρες (σ) ἔξασιν λυ-
 πημένους οὗτο ὀπγινώσκοντας παρ' ἑαυτοῖς, ἢ τοῖς αὐτῷ φίλοις
 τὰ εἰρημένα σύμβολα (τ)· τὸ δὲ λυπεῖν ἔστι μὲν ὅτε ἄρρεν,
 καὶ πρὸς τὴν (υ) φιλοσοφίᾳ, ὅταν πρὸς παρόντας· τὸ δὲ καὶ
 χεῖρ φῶν πρὸς τῶν, μικροπρεπὲς δοκεῖ (φ). ἄλλ' αὖτε ἂν Συ-
 νέσιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθεῖν, ταῦτα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σε
 κεφαλῇ διαλέγεται, ἔμῳ φίλῃ, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλῃ,
 ὡς ἐμοί γε ἑκτὸς τ' τριττύος ὑμῶν, ἐδὲν ὅστις ἀνδρῶπινον τί-
 μιον· πρὸς καίμῃς δὲ καὶ αὐτοῖς, τάχα (χ) συμπληρῶ τε-
 τρακτῷ ἱερᾷ φιλίας· ἄλλ' εὐφημείω (ψ) τ' ἐν ἀρχαῖς (ω)
 ὁμο-

(ν) Εἴτ' ἐν τῇ δοξοσοφίᾳ ἦτιμι πρέποντα. (ξ) Ἡ τὸ ἡξιῶδες κα-
 τ' ἀρχᾶς πολυτελῶν ἀκροάσεων ὑφ' ἐτέρων ὁμοίων. (ο) Καθ' ὅσον οἶόν τε
 ἦσαν ἡξιῶδῃ. (π) Τῷ προσποιεσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι, ἐπιχειρεῖν φιλοσο-
 φίαν. (ρ) Ὀμνυμι. (σ) Οἱ εἰρημένοι, τὸ προάλας λέγω ἀνηκοῖναι ῥη-
 ματίων σεμνοτέρων τῶς μηδὲν βαναύσων ἀποδέοντας τά γε καὶ ψυχὴν,
 καὶ τεῦθεν μεταποιεσθαι διδάσκειν ἢ ἐκ ἑμαυτοῦ κτ. (τ) Τὸς, ὡς ἐκρη, τῆς
 κακίας χαρακτῆρας. (υ) Καθῆκον ἡδεῖ φιλοσόφῃ. (φ) Ἐνδεικτῶν, συ-
 κοφαντῶν, διαβόλων. (χ) Τὸ, τάχα διὰ μετριοφροσύνης, ὡς δῆθεν μὴ ἱ-
 κανὲς ὀριζομένη ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων τετρακτίῃ, ἣν ἱερὴν καλοῦσιν ὡς τῶν
 Πυθαγορείων ὄρεον τὴν τετρακτὴν ποιεῖσθαι· μὴ τὸν ἀμετέρεα ψυχᾷ πα-
 ραδόντα τετρακτὴν. (ψ) Ὁ ἀλλὰ ἀντι ἔστι γὰρ. Ἐμοί δὲ καὶ ὅδε ἐναντιωμα-
 τικὸς δοκεῖ. (ω) Ἰσως τῆς ἐν ἀρεταῖς μάλλον γραπτέον, ἢ ἢ τῶν φί-
 λων τετρακτὸς, ἢ τετρακτὸς, τῇ τετρακτίῃ τῶν ῥημικῶν ἀρετῶν ὁμῶνιμος.

ὁμωνύμη τετρακτύος ἡ φύσις. ὦν τῷ τετραδίῳ τ' ἰαμβείων εὖρον
 ὅπῃ τέλεις ὄντο δώδεκα εἴχες λεφέντας ἅμα, ὡς ἐν ὄν ὁπ' ἡρα-
 μα· ἐπεὶ ἔνυσε εἰκὸς ἔχεν αὐτόν, ἴσθι ὡς ἔτε ἐν εἰσιν, ἔτε
 ἐνός· ἀλλ' οἱ μὲν ὁκτὼ πρῶτοι μετ' ὀπσημῆς λεφέντες.
 ποιητικῆς, μιγείσης ἔξωας ἀστρονομικῆς, εἰσὶ δ' σὲ φίλῃ· οἱ
 δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, ποιητικῆς εἰσι τρυφώσης μόνον (α 2),
 καὶ ἔστιν ἀρχαῖον· ἡ γὰρ δὲ ἀσεβέστερον ὀπθ' ἀνόντων λόγους
 κλέπτειν, ἢ φοιμάτω, ὃ καλεῖται τυμβωρυχεῖν. ἐρρωμένως
 διαβιώης, εὐαγῶς καὶ εὐλαβῶς φιλοσοφίας ἀντιποιέμενος. εἴ-
 κοσι δ' Μεσσηνί (β 2) ἡμέρας σωτῆραί σοι ὀφείμην σε,
 μετ' αἷς σὺν Θεῷ τ' ὁδὸν ἔξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἐταῖρον
 πλείεσθαι μοι ὀφείσκει· φιλῶ γὰρ αὐτόν, διότι σε πάνυ φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ. 144.

Φοιβάμενος δὲ τὴν ὀπσολὴν ὀπιδὸς, καὶ ἀνὴρ ὅστις ἀγαθός, καὶ
 φίλος, καὶ ἀδικεῖται. διὰ πάντα ἐν αὐτῷ συλλαβέσθαι δίκαιος εἶ,
 καὶ δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὸν τρόπον, καὶ διὰ τὴν ὀφίσασιν. τῆτο μὲν
 ἔτω ἡρέσθω· καὶ γὰρ ἔοικε σφόδρα πιστεῦσαι τῇ πρὸς ἀλλήλους
 ἡμῶν εὐνοίᾳ· σὲ γὰρ δεόμενος, ἐπ' ἐμὲ κατέφυγε, τεταρτή-
 κως,

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μεταποιεῖν τὴν γραφὴν, ἀρχαί, αἷς ἢ τῶν φίλων τετρακτύς
 ὁμωνυμεί, καὶ μὲν τινες τὰ τέσσαρά εἰσι σοιχεῖα, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα (καί
 τοι τὰ σοιχεῖα αἷτια μᾶλλον, ἔχῃ δὲ καὶ ἀρχαί· ἀρχαί γὰρ ἡ ὕλη καὶ τὸ εἶ-
 δος.) καὶ δὲ Πυθαγόραν, ἢ ἐν ἀριθμοῖς τετράς· εἴγε πᾶς ἀριθμὸς τοῖς
 δέκα συμπληρεῖται· ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων· (ἐν γὰρ καὶ δύο καὶ
 τρεῖς καὶ τέσσαρα συντεθέντα, δέκα εἰσι·) καὶ διὰ τῆτο πάντα ἀριθμὸν τε-
 τρακτὺν ἔλεγον· ὡς εἶναι καὶ τὰς Πυθαγορείους τὴν τετρακτὺν ἀρχὴν ἀριθ-
 μῶ, τὰ δεκαδικῶς δηλ· ἄλλως γὰρ ἢ μονὰς εἴη ἀρχὴ ἀριθμῶ, ὁ δὲ ἀριθ-
 μὸς σωρεῖα μονάδων. (α 2) Κηλέσης μόνον τὸν ἀναγινώσκοντα μυθολογία τυ-
 χόν, ἢ οἷς τισιν ἄλλοις πέφυκε τέρειν ἢ πρήσις, ἐπιστημονικῆς δέ τινος ἔξωας ἀμοι-
 ρέσης. Ζήτει τέτες ἐξῆς ἐν τοῖς εἰς τὴν 254 ἐπιστ· πρὸς τῷ τέλει. (β 2) Αὐτοῦς καὶ.

κώς, ὅτι δι' ἐμῶ, σὲ τεύξεται· ἡ ὑπεχόμῳ αὐτῷ τὸν Ἐρκελιανὸν διὰ Συνεσίᾳ· τὸ δὲ νικᾶν ὅσο λυπῶντας, δι' Ἐρκελιανῶ, τ' ἱερῶς καὶ τιμίας κεφαλῆς. πρὶν δ' ὁ Κόμητος ἐγεγράφεῖς· (α) δι' Οὐρσικίνας, λέγω δὲ δ' τυχόντος ἀρχῆς τῷ ἐν τῇ πατρὶδι στρατιωτῷ· ἡ ἦτεῖς σωδῆματα παρ' ἡμῶν, δ' ἡμέτερος παρὰ τῷ δωαμένων τῶτο (β) ποιῆν σὼν φίλων, γράμματα πρὸς τε αὐτὸν, ἡ πρὸς τὸν ὀρδινάριον ἄρχοντα. τὴν μὲν ἐν πρῶταίρεσιν (γ) ἀπεδεχόμῳ καὶ τότε, τὸ δὲ ἔργον, ὡς παρελκόν, ἡρνήμῳ, γυμνόν (δ) ἐμαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱσῶς· νῦν δὲ ἀδικήμενοι φίλοι, ἡ ἰδιῶται, ἡ στρατιῶται, βιάζονταί με βάλειν μεταποιεῖν τὴν πολιτικῆς διωμέως, πρὸς τῷ ὑποπεφυκώς οἶδα, ἡ αὐτοί μοι τῶτο σωίσασιν· ἀλλὰ βιάζοντα σφῶν ἕνεκα ποιῆν τι ἡ ἀκέρσιον. νῦν ἐν εἰ δοκοῖ σοι τῶτο ποιῆν, ὅππῳ (ε). πρὸς αἰπέ μοι τὸν ἱερὸν ἐταῦρον τὸν διάκονον, ἡ γυμναζέσθω πρὸς ἀνταγωνιστῷ ἱππέα (ζ). προσγορεύει σε πᾶς με ὁ οἶκος, πρὸς ἡμετέρας αὐτῷ νῦν ἡ Ἰγρίωνος, ὃν ἐπόθεις ὑπὸ διηγημάτων, ὅς αἰτίοι μοι γέγονε τ' ἀγε-

γε-

(α) Προτέρα ταύτης τῆς ἐπιστολῆς ἐστὶν ἡ ἐφεξῆς 146, ἥς ἡ ἀρχή· Ἐπιθυμήσας ἀρρηνῶσαι κτ.: ἐν ἐκείνῃ γὰρ ἀπεποιεῖτο τὴν παρὰ δ' Κόμητος ἐκ συστάσεως δ' Ἐρκελιανῶ, ἡ τῶν περὶ αὐτὸν φίλων προτεινομένην αὐτῷ πολιτικὴν δύναμιν, ἥς ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ βιάζομενος ὑπὸ τῶν ἀδικημάτων, μεταποιεῖται. ὁ γὰρ Ἐρκελιανὸς συστήσας τὸν Συνέσιον πρὸς τὸν Κόμητα, ἡτεῖ ἐξῆς ἡ τὴν αὐτῇ συγκατάθεσιν, εἴτ' ἐν ἐπιτροπῇ, ἵνα ἡ γράμματα ὑπὲρ αὐτῶ παρὰ τῶν φίλων πρὸς τε τὸν Κόμητα ἡ τὸν στρατοπεδάρχην γίνωνται, νομομισμένον ὅν, ὡς εἶπε, δημαγωγίαν τὸν πολιτάρχην προχειρίζεσθαι. Ἐν δὲ τοῖς δ' Λατίνσ σημειώμασι φέρεται ἡ τῶτο. Ἐρκελιανὸς εἰδὲν δ' δ' Κόμητος ὑπὲρ Συνεσίᾳ ὅπως ἀρχῆς τινος τύχη, ἡ γράφει τῷ Συνεσίῳ ἵνα εἰ τῶτο ὑποδέχοιτο, παρασκευάσῃ τῆς ἐαυτῷ φίλος ὁ Συνέσιος γράμματα πέμψαι πρὸς τὸν Κόμητα ἡ τὸν Ὀρδινάριον. τὸ γὰρ σὼν φίλων εἰ τῆς δ' Ἐρκελιανῶ, ἀλλὰ τῆς δ' Συνεσίᾳ αἰνότητ'· ἐστὶ δὲ ὁ λόγος ἀπὸ δ' Ἐρκελιανῶ πρὸς τὸν Συνέσιον· ἡ ὡς ἐκεῖνος λέγοντός ἐστι τὸ σὼν.

(β) Τὴν πολιτικὴν δύναμιν ἐμοὶ μνησεύσασθαι. (γ) Σὺ δ' συστήσαντός με. (δ) Πολιτικῆς δυνάμεως. (ε) Σοὶ τῶτο ποιῆσαι· ἡ τῶτο ἦν τὸ σύνθημα,

γενῆς ἔ ἀφιλοσόφου ἑξαμμάτων (η) αἰτήσεως πρὸς ἑστὸν ἄρχοντα, καταδειχθεὶς τὰ μὲν, αὐτοπροσώπως ὑπὲρ πολλῶν (θ), καὶ δὲ, δι' ὧν ἐκόμισεν ὁπσολῶν. ἔ ἔτος ἔν σε μέχρι τ' διηγορημένης (ι) ἐκάδος ὡριμένει.

Τῷ αὐτῷ. 145.

Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν, ἐ ἑ πατρώων ἑ ἐμῶν, ἐ δὲ ἑ ἄλλως συντραφέντων ἐμοί· ἀγωγῆς ἡ ἐλευθερία μεταχόντες, ἔ μικρὸν δὲ λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενοι (α), φιλοῦσιν ὡς αἰρετὸν ἄρχοντα μᾶλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νόμῳ δεσπότῳ· ἀλλ' ὁ Φιλόρωμος (τῷτο ἡ ὄνομα τῷ δραπέτῃ) τ' ἀδελφίδης μετ' Αἰμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὢν, ἐμὸς γίνεται δι' οἰκείνης· τραφεὶς δὲ οἰκείῃς ἔ ἀνάγωγος, φιλόσοφον ἔ Λακωνικῷ (β) ὁπσασίαν ἐκ ὠέγκε· ἔ νῦν ἀντ' ἐμῷ δεσπότῳ εὐράμηνος Αἰλεξανδρέα, ὡρινοσεῖ μετ' οἰκείῃς τῷ Αἰγυπτῶν. Ἀρποκρατίων τίς ἐστὶ ἑ Ἡρακλειανῶ δορυφόρων, τάξιν ἔχων τῷ βοηθῷ βοηθεῖν· ἢ ἡ σβαδίαβα (γ) λέξεις, τῷτο ἐρημνεύειν (δ) πιεῖται· τῷτο σῴεσιν ὁ Φιλόρωμος· καὶ γὰρ τὸ γ' ἐμὸν (ε), εἶσα ἀν' χαίρειν (ς) αὐτόν· πῶ ἡ εὐλογον τὸν μὲν χεῖρῳ ἡ βελτιόνων μὴ δεῖδῃ, ἑστὸ δὲ βελτιόνας ὁμολογῶν.

ὑπερ ἥκει παρ' αὐτῷ ὁ Ἡρακλειανός. (ς) Ἰ' σ: ἱερέα, τῷτ' ἔστιν ἵνα δὲ διακῶν ἱερέως γένηται. (η) Ἰ' να δηλ: αἰτήσωμαι τὰ παρὰ τῶν σῶν φίλων ὑπὲρ ἐμῷ πρὸς τὸν εἰρημένον Κόμητα ἔ τὸν Ὀρδιναρίον γράμματα. (θ) Τῶν, ὡς εἴρηται, ἀδικημένων. (ι) προσελθείσης ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐπιστολῇ.

(α) Οἱ ἄλλως ἐ μὴν ὡς δεῖλοι ἐμοί συντραφέντες. (β) Βραχύλογον, ὡς φιλοβρήμων, εἴτ' ἐν πολυβρήμων αὐτός ὢν. (γ) Τῷτο γὰρ ἔν, ὡς εἶπεν, τῷ Ἀρποκρατίῳ τὸ ἐπώνυμον. (δ) Σημαίνει. (ε) Ὅσοι τὸ ἐπ' ἐμοί. (ς) Φθείρεται, οἷχεται· τὸ γάρτοι χαίρειτο λαμβάνει ἐνιστε ἀντι ἑ ἐρρέτω· ἔχει δὲ τινα πρὸς ἐκεῖτο διαφορὰν, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἐρρέτω, ἐπὶ τῶν ὁμολογημένως κακῶν λέγομεν· ὡς ἐρρέτω φθόνος, ἐρρέτω φίλος.

γῶντας εἶναι, δίδως δὲ χείρονος; ἀλλ' ἡ δέσποινα δὲ κακοδαίμωνος, ἢ πῶ πείθεται πάνυ φιλοσοφεῖν ὥστε καταφρονεῖν τῶν ἀντεχομένων (η), καὶ κατεδείχθη πολλὰ σαλιῶναι εἶναι ἐπανάξοντας αὐτόν· ὑπέστη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύγκλιος ἡμῶν Ἀειθαλῆς, ὃν ἐγὼ Θεῶ τε ἡγεμόνι θαρρῶν ἐσειλα, καὶ ἀνδρωπίνῳ ὑπεκρίαν· ὑποχόμενος τὴν παρὰ σὺ. εἴη σοι τὴν ὑποσολὴν ὑποδοθῆναι· τὰ δὲ ὀντεύθεν, ἐπειδὴ παρείληφας τὴν ὑπόθεσιν, Θεῶ καὶ αὐτῷ σοί, καὶ Ἀειθαλεῖ μελήσει.

Τῷ αὐτῷ. 146.

Ἐπιθυμίας (α) ἀρρενωπῶσαι τὴν ἱερὰν σε ψυχὴν τῷ δὲ ὑποσολῶν ὑππλήξαι τῷ σφοδρῷ τῷ εἰς τὴν σωτυχίαν ἡμῶν συζάσεως (β), πολλῷ πρότερον ὑπὸ δὲ κατακλυσμῷ τῷ ἐν ταῖς ὑποσολαῖς ἰσχυρῶν (γ) αὐτὸς ἐδηλωθῆναι, καὶ εἰμὶ νῦν τοιαῦτος, ὁποῖω σοὶ συγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλεον. ἄρ' ἔν ἡγαθῶν μοι μεγάλων αἴτιος ὁ θαυμασιος Ἐρκαλιανός, ἔτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀναρτήσας ἑαυτῇ, καὶ καταβιβάσας δὲ φιλοσοφίας ἀξιωματος; ἐγὼ μὲν ἐ δὲ ἄλλο τι τὰς Σειρῶνας ὑπὸ τῷ ποιητῆς ἡγῆμαι βλασφημεῖς, ἢ ὅτι τῷ μελιχεῶ. προσαγόμηναι τὸν πισεύσαντα. ἤκουσα δέ τε τῷ σοφῶν καὶ ἀλληγορῶντος τὸν μῦθον· Σειρῶνας γὰρ αὐτὰς ἀνίττεται τὰς ἀππλαυστικὰς ἡδονὰς, αἱ εἰς αὐτὰς καὶ καταγοητευθέντας αὐτῶν τῷ προσώπῳ (δ), μετὰ μικρὸν ἀπολλύουσι. τί ἔν ὑποδέεσιν εἶναι Σειρῶνες, αἱ τῶν σῶν ὑποσολῶν ἡδοναί, ὑφ' ὧν ἐγὼ τὸ ἐμβριδὲς (ε) ἀφείς, ὅλος

Εἰς-

νεικία· τὸ δὲ χαιρέτω, ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι δοκόντων κατ' εὐρημισμὸν, ὡς ἐ δέον φανερώς δυσφημεῖν καὶ τῶν τοιούτων οἷον χαιρέτω φιλία, χαιρέτω λόγος, ἐπειδὴν ἀηδῶς τέτων ἡδὴ τις ἔχη. (η) Τῶν μὴ δεομένων αὐτῆς.

(α) Ἐν τῇ 140 ἐπιστολῇ ἡς, ἡ ἀρχή· Τῶν ἐρώτων κτ· (β) Τῇ ἀνευδότη καὶ ἐνστατικῇ ἐπιθυμίᾳ περὶ τῆς συντυχίας ἡμῶν. (γ) Θελακτικῶν ἡδονῶν, ὡς ἐξῆς φησι. (δ) Τῇ ὡς εἰρηγ μελιχεῶ καὶ ἐπαγωγῇ φωνῇ. (ε) Ἀρ'

Ἐκκλησιαν γέγονα (ζ); μάρτυς Θεός, ἡ νόμῳ ἔγραψα (η), ἀντ' ἄλλου εἶδο πᾶσι τότε (θ) πεποιήμαι λόγους, ἵν' ὑπόθεσιν ἔχω χαμμάτων, ἀλλὰ ἔπαρ' Οὐρσικίνου δοθεισῶν ὀπισθολῶν ἦσαν δὲ τρεῖς· ἡ μέση καὶ τὸ μέγεθος ἔμβιοντι ψυχῆς πάθος (ι) ἐνέσταξέ μοι κομίσασα, καὶ γέγονα ἔν τοις χαμμάσι κολακείας ἡττων τοσούτον, ὅσον ἀχινέως. τὸν ἀδελφὸν Κύρον εἶδει κομίσασθαι παρὰ σὲ χαμμάτα πᾶσι ὧν ἐδήλωσας, διὰ τὸν ἐκ Πενταπόλεως Κόμητα· καὶ χάριν μὲν ἔχον τῇ προαίρεσει (κ) ἔσυσήσαντος (λ)· ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν παρῶμαι, καὶ μικρὸν ἡγῆμαι τιμῇ ἀπασαν, εἰ μὴ ὅτι φιλοσοφίᾳ γένοιτο. δέομαι ἔν δια τὸν Θεὸν ἑδέν (μ)· ἥτε γὰρ ἀδικήμεν, ἥτε ἀδικήμεθα (ν). τὸ δὴ τοιούτον (ξ), ἐνείνω μὲν (ο) ὑπὲρ ἡμῶν ἑώραπε ποιεῖν, ἡμῖν δὲ αὐτεῖν, ἡ ὀρέγου· εἰ γὰρ εἶδει (π) ζητεῖν ὀπισθολὰς, αὐτεῖν εἶδει πᾶσι ἐμὲ ἡρώεω (ρ)· ἔγω γὰρ ἂν ἐτιμήθην· ἔχ ὑπὲρ ἡμῶν πᾶσι ἕτερον. ἐρρωμένος, εὐθυμῶν διαβιώης, φιλοσοφίαν ἀδολώτατα μετιών. πᾶσα ὁμῶς σε ἡ οἰκία, μάρτυς Θεός, καὶ παῖδες καὶ γέροντες καὶ γυναικες ὡρσα-

γο-

μενωπόν. (ζ) Ἐδήλουνθην. (η) Νενόμισται γὰρ, εἴτ' ἔν εἴδισται τοῖς ἐπιστάταις γράφειν τὸ, ὅλος εἰμι, ἡ γέγονα σός. (θ) Τῷ, ὅλος Ἐκκλησιαν γέγονα δηλουθεῖς ὑπὸ τῆς ἐν ταῖς ὀπισθολαῖς ἡδονῆς. (ι) Ζῶσαν ἐρωτικήν ἡδονήν. (κ) Τῇ σῇ. (λ) Ἐμὲ πρὸς τὸν Κόμητα. (μ) Τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἔγραψα δοκεῖ ὑπαινέσασθαι, τὸ,

— — — ἢ τι με ταύτης

Χρὼς τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς ἐν αἴσῃ.

(ν) Ὡς μηδὲν ἀδικούντες ἐκ τότε ἡ δὲ ἀδικήμεθα ὑπό τινος, ἡ τινων (καὶ τοι ἐκ ἀναγκαῖα ἡ συνέπεια, ἐνὸν ἀδικεῖσθαι καὶ μὴ ἀδικεῖν) μὴ ἀδικήμενοι δὲ ὑπ' ἑτέρων, ἡ δὲ πολιτικῆς τιμῆς, εἴτ' ἔν δυνάμει δέομαι, ὡς μὴ ἔχοντες ὅν ἂν ὡς ἀδικεῖν ἀμυνώμεθα. (ξ) Τὸ τιμῆσαι με. (ο) Τῷ Κόμητι. (π) Ἐμὲ (ρ) Τῷ ἐγὼ ἔχον τὴν δυνάμειν τῆς ποίησις, γράφειν παρακλητικὰ γράμματα ἕχι ὑπὲρ ἐμὲ πρὸς τὸν Κόμητα, ἀλλὰ πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, ἵν' ὡ παρακαλέμενος μᾶλλον καὶ παρακαλῶν, φαίηται δὲ ἐν ταῖς ἐπαινεῖς τὸ ἔργον, ἔχ ὡς φιλοσοφεῖν ἡρημένος, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς μὴ τιμηθεῖς, ἵνα ἔν ἐξαιτηθεῖς κατ' ὅν αὐτὸς ἡγεῖται τρεῖς· εἶδεν ἐπειτα

γορεύσιν· ἴσως δ' ἂν αὐτὸς (σ) ἔ φιλοφρονημένας τὰς γυναικάς, μισοίης· Ἰδὲ τί πεποίηκας! ὦν ὁδῶμε ὄντα (τ) ἀπαίξ λαβόμβρος κατέχεις· ἦσαν ἄρα Αἰγύπτιοι φαρμακεῖς, ἔ πάντα Ὅμηρος ψεύδεται (υ), ὅτε ἔ αὐτὸς ἰγγων (φ) πλήρεις ὀπσολαῖς ἐκπέμπεις ἀπ' Αἰγύπτου. Ἑλένη μὲν ἔν (χ) τὸ λαδικῆδες φάρμακον

Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις·

ἀφηνῶς τε ἔ ἀφιλοσόφως ἤτησε τὰ ὑπὲρ ἑαυτῆς πρὸς τὰς ἀρχοντας γεῖματα, βίαν τὴν ὑπὸ τῶν ἀδικημένων εὐπρόσωπον προβαλλόμενος. (τ) Φαίνεται ἐκ τέτων, ἔ μὴν ἀλλὰ ἔ ἐκ τῆς 137 ἐπιστολῆς ὁ Ἑρκελιανὸς ἀγαμίαν ἀσκάων, εἴτ' ἔν ἡρημένος, ἐπομένως ἔ κρεωδαισίας ἀποχήν· ἐφ' οἷς ἔ ἐπισκοπῆν αὐτὸν ἐν τῇ 137 ἐπιστολῇ ὁ Συνέσιος ὡς ἡγούμενον αὐτὰ ἐχὶ ὁδὸν ἔ προσμίον ἐπὶ τὸ φρονεῖν, ἔ τὴν κῆ νῦν ζωὴν, ὅπερ ἐστὶ τέλος ἀνθρώπου· ἀλλ' εἶπεν αὐτίς, εἴπερ ἡ ἀγαμία ἔ ἡ ἀποχὴ τῆς κρεωδαισίας ὁδὸς ἐστὶ ἔ κατ' αὐτὸν Συνέσιον, ἐπὶ τὸ φρονεῖν, ἐφ' ὃ δὲτ δι αὐτῆς φθάσαι, ὅπως ποτὲ ὁ Συνέσιος, ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἢ ἐφθασεν, ἢ σπεύδει φθάσαι, μὴ τὴν ὁδὸν ἐδεύσας τὴν ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἀγεῖσαν, φημί δὲ ὁ μήτε τῆς ἰδίας γυναικὸς, μήτε κρεωδαισίας ἀπεχόμενος; ἐστὶ μὲν ἔν ὁδὸς ταῦτα, ἔ μὴν ἔ τῶν ἂν ἐκ ἀνευ. (τ) Τῆ γάρ Ἑρκελιανῆ μέχρι τῆς διηγορευμένης εἰκάδος μὴ ἐλθόντος, ὁ Συνέσιος ἐν ᾧ τῆς ὁδὸς ἤψατο, τὴν ἐπιστολὴν αὐτῇ εἰδέξατο.

(υ) Τῇτ' ἐστὶ τὸν Ὅμηρον ἔ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ φαρμακῶν ψευδόμενον αὐτὸς τό γε σὸν μέρος ἀληθεύοντα εἰδείξας. (φ) Φαρμακῶν θελητικῶν, ἐκστατικῶν, ἀλλοιωτικῶν τῶν φρενῶν. (χ) Ὁ Μενέλαος μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσης εἰς Αἰθίοπας ἔ Σιδονίους ἔ Ἀραβας, διὰ Κύπρου, Φοινίκης τε ἔ Αἰγύπτου ἀνίων, παρέδωκε τὴν Ἑλένην, κατ' Αἴλιον Διονύσιον. Θῶνι βασιλεὶς ἔ κῆ Κάνωβον Νειλῶς γέματος· ἔ δὲ Θῶνος ἐραδέντος αὐτῆς, ὡς ἔ πρὸς βίαν κατεπιχειρήσῃ, ἢ Θῶνος παράκοιτις Πολύδαμνα ζηλώσασα, ἐξέδωκε τὴν Ἑλένην εἰς Φάρον νῆσον· οἰκτεῖρατα δὲ, εἰδοκίνοί ἔ βοτάνην ἐχθρῶν τοῖς ἐκεῖ πολλοῖς ὄρεσιν, ἢ φυτευθεῖσα ἔ βλαστήσασα, Ἑλένιον ἐκλήθη. ἐν δὲ τῇ ἐπανόδῳ ὁ Μενέλαος, τὸν μὲν Θῶνα ὡς κατεπιχειρήσαντα τῆς Ἑλένης ἀπέχε, τῇ δὲ Σπάρτῃ μετὰ τῆς Ἑλένης ἐπιδημήσας, τὲς περὶ τὸν Τηλέμαχον ξενιδέντας παρ' αὐτῷ, ἔ ὁδυρομένους τὸν Ὀδυσσεά, ὡς μὴ εἰδὸτας ζῶει ὁ γε πλανώμενος, ἢ τέθηκεν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ δόρκῳ ἐκλείει παραμυθόμενος, ἢ δὲ Ἑλένη εἰς οὐ ἔπνον οἶον βάλε φάρμακον νηπενδές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπιληθὼν ἀπάντων ὅς τὸ, καταβροῦξεν, ἐπεὶ κρατῆει μιγείῃ, ἐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κῆ δάκρυ παρει-

τοὶ δὲ τίς (ψ) τὸ ἀνιαρὸν (ω) δέδωκεν, ὃ κρίσας ἔπεμψας
τιῷ ὁπισθῶν;

Γ' ὠάννη. 147.

Οἰμαίσε εἰ ποθ' ἐν χῆς εὖ πρᾶτταν (α), ὅς γε ἀφείς εἶναι
ἀνδράπυες ἡμᾶς

Αὔτης ἐν λαμῶνι κατὰ σκότον ἡλάσκοντας,
καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδαιμένης φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ ταύ-
τας κῆσαι σαυτὸν, ἀνεχώρησας, ἔτι δεῦρο ὦν, εἰ μακαρίας ἡ-
ψω ζωῆς· εἰ μὴ φίλος ὦν Γάνος, ἐν τῷ λέγειν εἰ διαγγέλλ-
ειν τὰ σα ποθ' ἡμᾶς, οἴεται δέν τι εἰ ψεύδεται· δεινὸν γὰρ ἢ
εὐνοία κλέψαι τιῷ ἀλήθειαν. ἕτος ἔν ὃ Γάνος ἐπεφήμεσέ σοι
τὸν μονήρη βίον, εἰ πρὸ φασιν ἔς εἰς τιῷ πόλιν ἐπὶ οὐδὲ βιβλία·
εἰ τὸν δὲν αὐτὸν, ὅσος εἰς θεολογίαν σιωπᾷ· εἰ φαιὸν τρι-
βώνιον ἀμπέχεσθαι σέ φησιν· ἐδὲν μὲν ὡς μείον, εἰ εἰ λευκὸν
ὡς· τῇ γὰρ φανοτάτῃ φύσει (β) μᾶλλον ἀνακείρηνον εἴη τὸ ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς καθαρόν, εἰ φωτοειδέσθαι· εἰ δὲ εἰ τὸ μέλαν
ἐπ' ἡ-

ὦν, ἐδὲ εἰ οἱ κατατεθναῖν μήτηρ τε κατέχευε, ἐδὲ εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελ-
φόν, ἢ φίλον υἱὸν χαλκῷ διήσφεν, ὅδ', ὁφθαλμοῖσιν ὀρώτο· τοια Διὸς
θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητίσεντα ἐδιδά· τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος
παράκοιτις Αἰγυπτίῃ· τῇ πλεῖστα φέρεται ζεῖδαρος ἄρτυρα φάρμακα πολλὰ
μὲν ἐδιδά μεμνημένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ. (Οὔδοσσι: Δ) (ψ) Αἰγύπτιος,
ἐν ᾧ καιρῷ ἔτε Εὐλήν περιέειν, ἔτε ἡ Θῶνος παράκοιτις;
(ω) Τὰς ἐν ταῖς Εὐκλειανῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς ὑπογράφας, ἀνιάρων
φάρμακον λέγει, καθ' ἃ ἐμβίον τι τῇ ψυχῇ πάθος ἐνστάσαι, ἐξεδήλυται
αὐτὸν, ὥστε εἰ αἰσχύνησθαι.

(α) Πλάτωνος ἢ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπιγραφὴ τῆτο, Εὐκλείης τὸ, εὖ διάγειν,
Κλέωνος τὸ, χαίρειν. ὁ δὲ Συνέσιος ἐν ταῖς πρὸς Εὐκλειανῇ ἐπιστολαῖς ἐ-
καιοτόμησε τὴν ἐπιγραφὴν, πολλὰ φρονεῖν αὐτῷ ἐπευχόμενος.

(β) Εἴγε λευχεύοντες ὠφθησαν εἰ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν τῷ Δανιὴλ, εἰ

ἐπήγεσας, ἐπειδὴ ζήλω τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαυῶ πᾶν τὸ ὅτι τῷ Θεῷ γινόμενον· τὸ γὰρ ἔχ' χάριν γίνεται (γ), δίδωσι κατορθῶν τῷ ποιῶντι, καὶ ἡ προαίρεσις (δ) ἔχει τὴν ἀρετὴν. ἡμεῖς μὲν ἄν σοι συνηδόμεθα, χεδιάσαντι τὸ τέλος (ε), ὁ δὲ ἡμεῖς πάλαι σὺ πόνῳ μόλις θυροκοπτέμεν· σὺ δὲ ἡμῖν σωθεῖναι φθάσαι ποτὲ καὶ αὐτοῖς, καὶ εὐρέσθαι τι κέρδος ἀπὸ τῆ ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης, ἵνα μὴ τιμῶν ὥρῃ κατατετριφότες περὶ τοῖς βιβλίοις τὸν βίον· ἐρρωμένως εὐδαιμονῶν διαβίῃς θανατάσι.

Ὀλυμπίῳ. 148.

Ἀπέλιπον τὴν τάξιν τῶν φόρων· τί γὰρ ὡς ποιεῖν, ἀδενὸς ἑλκῶν τῶν Λιβύῳ ἐπωχληκῶν θελόντος εἰς τὴν παρ' ἡμᾶς (α) θάλατταν ἐκπέμπειν ὀπλαδάς; καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῇ
σω-

ὁ Χριστὸς μεταμορφωθείς ἐπὶ τῇ Θαβώρ, καὶ οἱ ἄγγελοι τὴν ἀνάστασιν τῇ Χριστῷ ταῖς μετὰ τὴν θάνατον γυναιξὶ κηρύττοντες· ἀλλὰ καὶ Σολομών ἐξωσαν, φησὶ, τὰ ἱμέτριά σου λευκά· καὶ συστήματα μοναχῶν λευχειμονῶντα τὸ πάλαι ἰσότην. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐπὶ νεκρῶν πενθόντες, μελανειμονεῖν εἰώδασιν, παρὰ τὸτο, οἶμαι, καὶ οἱ τὸν μονήρη βίον ἀνηγμένοι ὡς νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, καὶ ὁμοιότητα μελανειμονεῖν· ἀλλὰ γὰρ οἱ τοῖστοι ἐχὼντες ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸ τῆς σαρκὸς φρόνημα νεκρὸν ἐπαγγέλλοντες· νεκρώσατε γὰρ, φησὶ, τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καί· ἑαυτοὺς δὲ παλαιᾶν τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζώοντας· ἐπὶ δὲ τῇ τῆς σαρκὸς φρονήματος καὶ ἀπλῶς τῇ τῆς ἀμαρτίας νεκρώσει τὸς τῷ Θεῷ ζῶντας, μὴ λευχειμονῶντας χαίρειν, καὶ τὸ, χαίρετε ἐν Κυρίῳ χαίρετε, πάλιν ἐρῶ χαίρετε, ἀλλὰ μελανειμονῶντας πενθεῖν, μὴ καὶ ἀξυμφώνον τῷ ἐπαγγέλματι ἢ; (γ) Τὰτ' ἐστὶν ὁ Θεός, ὃ χάριν τὸ μελανειμονεῖν. (δ) Οὐχ ἡ μελανειμονία. (ε) Ἐξ ἐτοίμου ἀπρασμύνεσθε καὶ ἀποπύου ἐκπλασθέντες τῆς τέλεος, τῆς μακαρίας, φημι, ζωῆς, (α) Γράφε ὑμῖν· Λυβία γὰρ ἡ Ἀφρικὴ πρὸς Νότον Συρία δὲ μέρος ἐστὶ μερὸς τῆς Ἀσίας πρὸς Ἀνατολήν· ὁ γὰρ ἐν Λυβίᾳ Συνέσιος, καὶ ὁ ἐν Συρίᾳ Ὀλύμπιος εἴτε ἐν Ἰωάννης κοινῶντικοί, εἴτε ἐν σύντροφος ῥηθόμενοι περὶ τὸ τελειοῦν τῶν ἐμπορετικῶν πλοίων τά τε ἀπαίροντα καὶ τὰ καταίροντα, ἐπὶ

σωτάξεως· ἔδ' ἔρ' Σύροις ὅπμελές καταίρειν εἰς τὰ Κυρῶναιων
ὅπνεια· λάδοι δ' ἄνμε τῆτό ποτε ἔ' ἡρόμνον· ἔ' γάρ εἰμι
γείτων θαλάττης, ἔ' δ' ἐλλιμνίζω συχνά, ἀλλ' ἀνώκισμα (β)
πρὸς νότον ἄνεμον, Κυρῶναιων ἔχματος· ἔ' γείτονες ἡμῖν εἰσιν,
οἷς Ὀδυσσεὺς καὶ τῷ Γ' δάκλῳ (γ) τὸ πηδάλιον ἔχων (δ) ἐζή-
τει, μῦν Ποσειδῶνος ὅκα ἔ' χησιμῶ (ε) παραιτήμμος (ζ),

Οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν

Ἀνέρες, ἔδ' ἔ' ἄλεσσι μεμιγμένοι εἶδαρ' ἔδδσιν (η).
Α'λ-

ἐδτερώθεν ἐκατέρωστε πλοῖα διπορεύετο, ἀπέλιπον κἀκεῖνοι τὸ ἐξωνεῖσθαι
παρὰ τῇ δημοσίᾳ τὸ τελώνιον. (β) Ἀνώτερον, εἴτ' ἔν' ἀόρῳ τῆς πρὸς Α'-
παρκτίαν θαλάσσης οἰκῶ. (γ) Οἱ γὰρ Φαίαιες, εἴτ' ἔν' οἱ Κερκυραῖοι,
διασωθέντα ἵκν' ἐκ ναυαγίης τὸν Ὀδυσσεῖα, φιλοφρόνως δεξιωσάμενοι, ἐντί-
μως αὐτὸν εἰς τὴν γείτονα Γ' δάκλῳ διπορῶμευσαν. (δ) Εἴτ' ὅμῳ, τῆ-
τ' ἐξί τὴν κόπην. (ε) Τῶ μόντεως Τειρεσίς. (ζ) Φεύγων· ἦ, ὃ καὶ μάλ-
λον, ἐξίλεων. (η) Ο' Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν Τροίας ἀλώσειν πλαζόμενος
πολλὰ καὶ, ἐξῆς προσωερμιάδῃ καὶ τῇ νήσῳ τῆς Κίρκης. ζητῶν δὲ μαθεῖν πε-
ρὶ τῶ νότου, ταύτης ταῖς ὑποδήκταις ἀνήχθη καὶ τὰ ἀνήλια τῷ ὠκεανῷ ἄκρα,
κακεῖ νεκυομαντῖα ἀναγαγὼν ἐξ αὐτῶ ψυχὰς ἄλλων τε πολλῶν νεκρῶν, με-
θ' ὧν καὶ τὴν Τειρεσίς τῷ μόντεως, ἔμαθε παρ' αὐτῷ, ὅτι νοσήσει μὲν οἱ
καδὲ, ἀργαλέως ὁμως διὰ τὸν τῷ Ποσειδῶνος κότον· (ἦν γὰρ ἐγκοτῶν ὁ
Ποσειδῶν αὐτῷ, Ἀνδ' ὧν ἐν Σικελίᾳ ἡλούμενος, τὸν ἐκεῖνος υἱὸν Πολύρη-
μον δόλω καὶ βίῃ ἐτύφλωσεν· ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Καλυψῆς, ἔνθα
μετὰ τὴν ψυχαγωγὸν νεκυομαντῖαν ναυαγίσας ὑπὸ τῆς Καλυψῆς κατείχε-
το, ἀπολυθεὶς κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἄλλων Θεῶν, μόνος τε καὶ γυμνὸς ἐκ ναυ-
αγίης τῇ τῷ Ποσειδῶνος μνήιδι ἐξεβράδῃ εἰς Φαίαικας) διδάσκειται τε πε-
ρὶ Τειρεσίς ἵνα μετὰ τὸν νότον καὶ τὴν τῶν μνηστῆρων ἀναίρεσιν ἀναλα-
βὼν ἐπ' ὅμῳ πρὸς ἐξίλασμον τῷ Ποσειδῶνος εὐήρης ἔρετμόν, εἴτ' ἔν' εὐά-
γωγον κόπην, διαπορεύῃ ἐς' ἃν εἰς ἐκεῖνας ἔλθῃ, οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, ἔδ' ἔ' ἄλεσσι μεμιγμένοι εἶδαρ' ἔδδσιν· καὶ δ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοι-
νικοπαρήες, καὶ δ' εὐήρης ἔρετμά, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλοντα· σημεῖον δὲ τῶν
Ἀνδρῶν τέτων εἰλύφει, ὡς ἔνθα ἂν ὀδεύοντα αὐτὸν ἰδὼν τις ὁδοῖται, ἀ-
δηρηλοισγόν, εἴτ' ἔν' πτόν λιμνητήλειον τῶν ἀχέρων εἴποι, ἦν κατ' ὁμαδὸν
φέρει κόπην, ἔτοί εἰσιν, οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν· (καὶ γὰρ ἂν, εἴπερ, εἴπον τὴν
κόπην πτόν) κακεῖ πῆξαίτε τὴν κόπην, καὶ ῥέξαι ἱερὰ καλὰ τῷ Ποσειδῶ-
νι, καὶ ἔτως ἐξίλάσῃ αὐτόν, ὡς καὶ ὑπερώτην Θεὸν ποιήσας τὸν τέως μόν-

Ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως (θ) οἰηθῆς, τὸ μὴδὲ μέλεις ἄλῶν ἐστὶ
 δεῦρο κεχεῖσθαι θαλάττῃ, μήτε μὴ ἀναλτα διὰ τῶτο κατε-
 οῖεν ἢ γὰρ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα· εἰσὶ νῦν τῶν ἱερῶν Ἑ-
 ρσίαν (ι), εἰτὶν ὑπερῶται παρ' ἡμῖν ἄλλες, ἀπέχοντες (κ) πρὸς
 Νότον ἔλαττον, ἢ πρὸς Ἀπαρκτίαν ἢ θάλαττα. τῆς Ἀμ-
 μωνος καλῶν ἐστὶ ἄλλας· πέτρα δὲ αὐτοῦ φαφαρά (λ) καὶ
 τρέφει καὶ κρύπτει, ὡς ὅταν ἀφέλῃς ὑπεβλημένῳ ὡς περ ἐ-
 φελκίδα (μ), ῥαζώνη πολλή καὶ χερσὶ καὶ σκαλίτιν ἄρῃ τὸ βά-
 ρος· τὸ δὲ ἀναχωνύμενον, ἄλλες εἰσὶν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς, καὶ γέ-
 σασθαι τῶν ἄλλων ἡδονῶν (ν). ἄλλ' ὅπως μὴ σοφιστικῶς ἀπει-
 ροκαλίαν (ξ) οἰηθῆς τὸ ἐπεξελεῖν τῶν ὑπχωρίων ἄλῶν τῶ
 διηγύματι· ἦκιστα γὰρ τοῖς ἀρχοδιατοῖς ἡμῖν προσίζαναι τὸ φι-
 λό-

νοῖς τοῖς πομποῖσι γνωρίζομενον· (ἡ μυθολογία ἐν τῷ Α τῆς Οὔδου:) Ση-
 μείωσαι δὲ, ὅτι κηδάλιον ὁ Σύνισιος μετωνόμασεν, ὅπερ ὁ χρησμός, εἴτ' ἐν
 ὁ μάντις Τειρεσίας εὐχῆς ἐρετμὸν ἐκάλεσε. σκοπεῖν δὲ καίκεῖν, ὅτι ὁ μὲν
 χρησμός ἀπέλκε τῷ Οὔδουσσιν ἐρχεσθαι ἀπλῶς μετὰ τὸν νότον, λαβόντα εὐχ-
 ρες ἐρετμὸν, εἰσέκε τὴν ἀφίκεται, οἱ ἐκ ἴσας θάλασσαν κτ· ὁ δὲ Σύνισιος
 εἰσάγει ἀγείρας τὸν Οὔδουσσαν ζητῶντα τὴν τοῖστας ἀνέρας καὶ τὴν Ἰθάκην,
 εἴτ' ἐν ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ, ἐν ἣ ἐκ ἔστιν, ὅς τις ἐκ οἶδε τὴν θάλασσαν. ὑπαι-
 νύττει δὲ, οἶμαι, ὁ μυθικός χρησμός τὸ καὶ πᾶσι προδόντων, ὡς ἐκ αὐτῶν ἄλλως
 ἐκφύγει ὁ πομποῖς ναυτίλος τὴν μῆνιν τοῦ Ποσειδῶνος, τὸν τῆς θαλάτ-
 τας, φημι, κλυδωνά, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ὕβριν καὶ τὰ ναυάγια, ὅτι μὴ γενηφόρος,
 εἴτ' ἐν ὑπερῶτης φησόμενος, ὅπερ ὑπεδόντες ἡ ναυτική κόπη κηρυγμένη ἐπὶ τῆς ἡ-
 πέρας, ἥς οἱ οἰκότες ἐκ ἴσας θάλασσαν. (θ) Μάταιον καὶ ψευδῆ· τὸ
 γὰρ ἄλλως καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως λαμβάνεται. (ι) Ἑρσία κυρίως μὲν ἐχάρα
 οἶκος, καθ' ἣν (ἴσ· ἐφ' ἣν) ἔδουον ὁσημέραι Διὶ τε ἐσιέχω, καὶ Θεῶν τι, ἣν
 ἐκάλεον Ἑρσίαν, διὰ τὸ συνεστάναι τὸν οἶκον δι' αὐτῆς· ἐκεῖθεν δὲ καθ' ὁ
 μωνυμῶν καὶ ὅλος ὁ οἶκος Ἑρσία ἐλέγετο· ἐντεῦθεν καὶ Ζεὺς ἐφέςιος.

(κ) Ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ πλησιέστεροι ἡμῖν εἰσὶν οἱ πρὸς Νότον ἄλλες, τοῖς καὶ
 αὐτοῖς, ὡς εἴρηγ, ἀνφισιμένοις, ἢ ἡ πρὸς Ἀπαρκτίαν θάλασσα. (λ) Εὐ-
 δραυτος. (μ) Ἐπιδερματίδα, ἢ, ὡς τινες, πλάκα. (ν) Δύο εἰσὶν ἡδοναὶ
 τοῦ ἁλματος, ἡ μὲν, τοῦ ἰδεῖν, ἡ δὲ ἄλλη τοῦ γεύσασθαι. (ξ) Ρ'ητορικὴν φιλο-
 δοξίαν, μεγαλοῤῃμοσύνην ἀμέτρως καλλύουσαν, ὥστε διηγέσθαι.

λότιμον πάθος· ἀλλὰ σὺ ᾧ (ο) ἀπαιτεῖς ἕκαστα παρ' ἡμῶν, τὰ πᾶσι ἡμῶν εἰδέναι· ἀνέχεο τοίνυν ἀδολεχέσης ἐπιστολῆς, ἵνα καὶ τ' ἀκαίρως πολυπραγμοσύνης δῶς δίκην· ἅμα δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίσιν τὸ ἐκάστοις ἀπότροπον· ἢ φανῶλον ἢ ἔργον (π) Σ· ρον ἀναπείσσαι πᾶσι χειρσαίων ἀλῶν, ἐπεὶ καὶ δεῦρο πρᾶγματα ἔχω, πᾶσι νεῶν καὶ ἰσίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος· οἶδα γὰρ ὡς ἐγὼ καὶ φιλοσοφῶν ποτε ἅμα ὑμῖν, ἐδεασάμην τὸ χεῖμα τῆς το τὴν θάλασσαν, καὶ πρὸς Φάρω, καὶ πρὸς Κανώβω, τὴν μεγαλίην λίμνιν τὴν ἀλμυράν. καὶ εἰλκετο ναῦς(ρ), καὶ ἀνήγετο (σ) πρὸς ἕρην αὐτῇ, κώπαις ὀκείνῃ. ἐγελάτε γὰρ εἰκάσαντος αὐτὴν ἐμὲ ζῶν πολυπόδι. οἱ δὲ (τ), διάκεινται τὰς γνώμας (υ), ὥστερ ἡμεῖς (φ), ὅταν ὑπὲρ τ' ἐπέκεινα Θέλης (χ) ἀκρόμην, ἢ τίς ποτέ ᾔδῃ ἢ Θέλῃ, διδῶσα τοῖς διαβᾶσιν αὐτὴν ἀνέυδυνα καὶ ἀνέλεγκτα (ψ) φάσκει. ἀλλ' ἔτοιγε (ω) καὶ προσίωνται ποτε τὰ πᾶσι τ' νεῶν, ἢ δόξωσιν ὀκείνο (α 2) γελαῖν, ἀνὰ κράτος ἀπισθεῖν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνδρώπας καὶ θάλαττα· τῆτο γὰρ μοίην ἔχειν ἀξιῶσι τὴν μητέρα γῆν τὸ πρῆσβεῖον. ἐγὼ δέ ποτε αὐτοῖς ἀνανεύουσι πρὸς τὰ πᾶσι τ' ἰχθύων, ἀναλαβὼν καὶ πρῶταρράξας πέτρῳ (β 2) τινὰ κέραμον, ἐδειξα τ' ἀπ' Αἰγύπτου ταρίχη συχνά· οἱ δὲ, ὄφρων πονηρῶν ἔφασαν εἶναι σώματα, καὶ ἀναθρόντες ἔφηνον, τὰς ἀκάνθας ὑποπτύοντες, ὡς ἂν ἡπιωτέρας τ' διὰ τῶν ὀδόντων φαρμάκῃ· καὶ ἔφη τις ὁ γεραίτατος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ (γ 2) φρενῶν

(ο) Οἱ ἀλλὰ, παρέλκει. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὅτι παρέλκει ὁ γὰρ (π) οὐκ ἀτελής, ἢ μικρὸν, ἢ ῥᾶπον, ἀλλὰ μέγα καὶ δυσχερές. (ρ) Ἀπὸ τ' νεοῖς εἰς θάλασσαν. (σ) Εἰς τὸ πέλαγος. (τ) Οἱ ἡμῖν γείτονες. (υ) Ἀπισθεῖν δηλαδὴ ἡμῖν. (φ) Διακείμεθα ἀπισθεῖντες. (χ) Θέλῃ, τῶν Βρετανικῶν ἡσσαν ἢ ἐκᾶτῃ ἐν τοῖς ὑπερβορείοις τ' ὠκεανῷ. (ψ) Ὡς μὴ ἔχουσά τινα τῶν ἀκέρων ὄντων ἐλέγχοντα τὰς ψευδομένους. (ω) Οἱ ἡμῖν γείτονες. (α 2) Τὸ περὶ τῶν νεῶν. (β 2) Πέτρῳ γραπτέον, ἢ πέτρα, ἐπεὶ καὶ τῶν Η τῆς Ἰλιάδος ὁ Αἴας τὴν ἀσπίδα τ' Ἐκτορος μυλοειδεῖ πέτρῳ ἔαξε βαλὼν· ἐξ ἧ δὲ καὶ δὴ παρέξεται τὸ παρὸν Συνεσίῳ, (γ 2) Καθ' ἣν εἶχεν ὑπόληψιν ὡς γεραίτατος.

νῶν ἐπιβολώτατος, χολῇ γὰρ πρὸ ὕδατος ἀλυκῆ πιεῖται, καλόν τι αὐτόθι τρέφεσθαι καὶ ἐδώδιμον, ἦ πηγῶν, ἦ ἀγασθῶν καὶ ποτίμων ναμάτων, βατράχους καὶ βδέλλας φρονούντων, ἢ δ' ἂν ὁ μανιόμηνος γεύσαστο· καὶ εἰκότα γε ἄγνοῦσιν.

Οὐ γὰρ σφᾶς ἐκ νυκτός ἐγείρει κύμ' ἐπιθρῶσκον πελάγους, ἀλλ' ἵππων χεμετισμοί, καὶ μικάζον ἀπόλιον, καὶ φορβατίων βληχὴ, καὶ ταύρων μύκημα· φωτὸς δὲ ἀκτῖνος ὀπβαλέτης, ἦ μελιτῆρς ὁ βόμβος (δ 2), εἰς ἡδονῆς λόγον ἔδεμια παραχωρῶν μουσικῇ· μή τοί σοι δοκῶμεν ἐκδιηγείσθαι τὰς Ἀγχεμάχους (ε 2), τοιῦτον οἰκουῦντες ἀγρόν, πόρρω πόλεως καὶ ὁδῶν καὶ ἐμπορίας καὶ τρόπων ποικίλων (ζ 2); ἡμῖν γὰρ ἐστὶ χολῇ μὲν φιλοσοφεῖν, ἀχολία δὲ κακουργεῖν· σωοδοὶ δὲ πᾶσαι πᾶσιν ἐταιρिकाί, λεωμένων ἀλλήλοις ὅπ' γεωργίαν, ὅπ' ποιμένας, ὅπ' ποιμένας, ὅπ' θήραν, ὣν ἡ γῆ φέρει παντοδαπῶ· ἔδὲ γὰρ νόμος ἡμῖν, ἔτ' αὐτοῖς, ἔδ' ἵπποις ἀνδρωτὶ σίτον αἰρεῖσθαι· ἀριζῶμεν δὲ ἐπ' ἀλφίτοις, ἡδίσοις μὲν ἐμφαγεῖν, ἡδίσοις δὲ ἐμπιεῖν, ἃ καὶ τῷ Νέστορι (η 2) κίρνησιν Ἐκαμήδη. μετὰ τὸν κόπον, ἰχυρὸν ὁ κυκεὼν τῆς θερνῆς ὥρας ἀλέξιμα. καὶ μὲν ἔστιν ἡμῖν καὶ πύρινα πέμματα, καὶ τροκτὰ ἀκροδρύων, τὰ μὲν, ἡμέρα, τὰ δ' ἄγρια, πάντα ἐγχεῶρια, γῆς ἀρίστης χυμοί, καὶ κηρία μελιτῆρς, καὶ γάλα ἐξ αἰγῶν· ἢ γὰρ νομίζομεν βῆς ἀμέλγειν. ποιεῖ δὲ σὲ ἐλάττω τιμῇ ἀφρονίαν ἐν ταῖς τραπέζαις, καὶ ἡ διὰ τῆς κυκῶν καὶ τῆς ἵππων θήρα, ὡς σὲ οἶδα πῶς ἐφοσεῖπεν Ὀμήρος κυδιάνειραν, ἔδὲ

ἀρι-

(δ 2) Ἐγείρει ἐκ νυκτός. (ε 2) Γράβει καὶ Ἀγχεμάχους ἐν ἄλλοις· τίς δὲ ἔτος ὁ εἴτε Ἀγχεμάχος, εἴτε Ἀγέμαχος, ὁ τῷ βόμβῳ τῶν μελισσῶν προφίτας ἐξεγείρεται, ζητητίον· ἐπεὶ καὶ τὰς ἐπιχωρίους μουσικὰς Ἀγχεμαχητάς, εἴτε ἐν Ἀγχεμαχητάς ἐξῆς ὀνομάζει. (ζ 2) Ἡδῶν πανέργων. (η 2) Ὁ κυκεῶν, ὃν τεύχε τοῖς περὶ Πάτροκλον καὶ Ἀχιλλεῖα ἡ τῷ Νέστορι μνηστευθεῖσα Ἐκαδήμη θυγάτηρ Ἀρσινόη, ποτόν ἦν ἐκ μέλιτος χλωρῆς, καὶ ἀλφίτων κελυφῆς καὶ κρομύς, καὶ Αἰγίει τυρῆς κησὶ κησῆς, καὶ οἷος πρᾶμνεις ἐσκευασμένον Ἰλῆς Ἀ

ἀριστεπέας ἔφη εἶναι ἄνδρας ἐν αὐτῇ γίγνεσθαι· τίω δὲ ἀγο-
ρὰν ἐγκωμιάω τοιαύτω τετίμηκεν, ἀνδρώπια παρεχομένιν ἀναι-
δῇ καὶ παιμπόνηρα, καὶ ἔδεν ὑγιᾶς, ἀλλὰ λοιδόρα, καὶ κακοῖ-
ρα φεῖν εἰδότα, ἐφ' οἷς καὶ γελωρῶ ἡμεῖς, ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁ-
μάρροφα (92) γένηται· φρίττωσι γάρ τοι πρὸς τὰ ἐκ τῆς κα-
μίνων κρέα τὰ θύρια, καὶ τί λέγω τὰ θύρεα; φαρμάκω
γ' ἂν θάττον, ἢ τῶν παρ' ἡμῖν γεύσαντο. Ζητήσι (12) δὲ
οἶνον μὲν τὸν λεπτότατον, μέλι δὲ τὸ παχύτατον· καὶ ἔλαι-
ον μὲν τὸ κρφότατον, πυρρον δὲ τὸν βαρύτατον· καὶ πατρί-
δας αὐτῶν ὕμνῃσι, Κύρῳ (κ2) καὶ Ὑμήττοντι (λ2), Φοι-
νίκῳ (μ2), καὶ Βάρβαρον (ν2). ἡμῖν δὲ ἡ χώρα καὶ εἰ κα-
θ' ἐν (ξ2) ἐκάσῃς ἡττάται τ' τὸ ἄκρον φερύσις, τοῖς λοιποῖς
ἐκάσῳ νικᾷ· καὶ τὰτ' ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων ὠρωτῆον, ὃ καὶ Πη-
λεὺς καὶ Θεμισοκλῆς (ο2) εὐράμηναι, πάντα πάντων ἄριστοι τοῖς
Ἑλλήσιν ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίηναι τὸ δεῦρο μέλι
χεῖρον εἶναι πρὸς τὸ Ὑμήττειον, ἀλλὰ τοιαῦτόν δειν, οἷα πα-
ρόν-

(92) Γε: ὁμάρροφα, καὶ ὅρα τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἐκ 8 ὁροφῶν συνδέων
ἐν τῷ Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ. (12) Παρ' ἡμῖν ἐσιώμενοι. (κ2) Διὰ τὸν
ἀνθοσμῖαν οἶνον τὸν λεγόμενον κερμανταρίαν. (λ2) Διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις
Ὑμήττειον μέλι. (μ2) Διὰ τὸ κρφότατον ἔλαιον. (ν2) Διὰ τὸν βαρύτα-
τον σίτον. (ξ2) Οἶον εἰ καὶ τὸ μέλι ἡττάται τῶν Ἀθηναίων, κατὰ γε-
μὴν τὰλλα, οἶνον λέγω καὶ ἔλαιον καὶ σίτον νικᾷ αὐτάς· ὡσαύτως κα-
τὰς Κύπρως ἡττωμένη καὶ τὸν οἶνον, νικᾷ αὐτὴν καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἀπλῶς κα-
θ' ἐν καὶ μόνον ἡττωμένη ἐκάσῃς, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τρία νικᾷ αὐτὴν, ἐν τοῖς
δευτέροις τοῖς καὶ πλείοσι τὸ πρῶτον ἔχουσα. (ο2) Τῶν Ἑλλήνων κατα-
ναυμαχησάντων ἐν τῇ καὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὴν βαρβάρους, ἕκαστος ἑ-
πίπεται τῶν ναυάρχων παριὼν εἰς θάλασσαν ἑλεῖν, ὡς αὐτὸς πρῶτος ἡρῆτευ-
σεν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· ἐρωτώμενος δὲ, τίς μετ' αὐτὸν δεύτερος ἡρῆτευσε;
ὁ Θεμισοκλῆς ἔλεγον· καὶ ἔτις ὁ Θεμισοκλῆς ἐν δευτέροις χρόνις τὰ πρῶ-
τα, πρῶτος ἐκάσῃς τῶν πρῶτους ἑαυτὸς λεγόντων ἀναδέδεικε· εἶπε λέ-
γοντες ἕκαστος ἑαυτὸν μὲν, πρῶτον, δεύτερον δὲ τὸν Θεμισοκλῆα, ἀνῆκεν
τὰ ἄλλων πρῶτα. τῶν δὲ ἐκάσῃς πρῶτων ἔτις ἀναιρεμένων, ὁ παρὰ
πάντων δεύτερος ταχθεὶς, πρῶτος ἀπάντων ἐδείκνυτο. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ
τῶν χυμῶν τῆς γῆς, ἐκάσῃς τῶν ἄλλων πόλεων ἑαυτὴν μὲν πρώτην, δευτέ-

ρόντος, ἔδεν δὲν τῷ ξένῳ χυμῷ (π 2)· ἔλαιον μὲν τοι σαφῶς
 τὸ ἡμεδαπὸν ἄριστον, ὡς μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότεροι τῷ δίκαι-
 ον· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ ζυγοςατῶσι, ῥοπήν τῷ ἀρετῇ ὀξε-
 τάζοντες, καὶ τὸ μαιναγωγῶν (ρ 2) ἐν πλεονεκτικῆς μοίρας
 λογίζονται· ἡμῖν δὲ ἐχθαλκύνονται μὲν ὑπὸ τῷ ἔλαιον τάλαν-
 τα, φαιμέν δὲ, ἑαυτὸν αὐτὸ δέοι ποιεῖν, φύσιν εἶναι τὸ πλεόν
 ἔλκον (σ 2) τιμᾶν. ἀμέλει τὸ θανμασὸν αὐτοῖς καὶ ὦνιον (τ 2)
 ἔλαιον, ἐν ταῖς θρυαλλίσιν, ὑπὸ ἑδενείας (υ 2) ἀδενεῖ θρέψαι
 φλόγα· τὸ δὲ αὐτόχθον, ὑπὸ γενναϊότητος (φ 2) πυρκαϊ-
 ᾶν ὅλῳ ἀνίστησι, κατ' ἐπαδὴν λύχνης δέοι, χειροποίητον
 ἡμέραν ποιεῖ· ἀγαθὸν δὲ λιπύῳ μάζαν (χ 2), ἀγαθὸν δὲ
 σωμασκόπῳ θρέψαι νεῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μεσικῆς λῆμα ὑπ-
 χῶριον ὡς ἔδεν ἄλλο, καὶ ἔστιν· Ἀγχεμαχῆταις λυρίον τι (ψ 2)
 ποιηρικόν, λιτόν (ω 2) καὶ αὐτόσκευον (α 3), εὐφημόν τε (β 3)
 καὶ ἄρξεν (γ 3) ὁπαικῶς, ἐκ ἀνάξιον εἶδον ἐν τῇ Πλάτωνος πόλει
 παῖδας ἐκτρέφειν (δ 3), ὡς ἐλγίζεται (ε 3) τῷτο, ἐδὲ ἐρε-
 τῷ ἐχει παμφανῶς ἡγρόδῳ, τῷ δὲ ἀπλῶ τῷ χορδῶν συμ-
 βαίνεσθαι οἱ προσφάδοντες· ἐδὲ ὁπτιθένται (ζ 3) τρυφά-
 σαις (η 3) ὑποδέσεσιν, ἀλλ' ἔστιν ὑμῖν καλόν τι λῆμα ὠδῆς,
 ἔπαινος ὀνόρως κριῶ, καὶ ὁ μέγας κύων ἐγκωμῆς τυγχάνει,
 ὅτι, οἶμαι, δίκαιός ἐστι (θ 3), τὰς ὑάνας ἐκ ὀρῶδων, καὶ λαρυγ-
 γίζων

εἶναι δὲ μεθ' αὐτὴν ἑδομῶν ἀλλ' ἢ τὴν Κυρήνην τιθεῖσα, τὴν δευτερεύσαν
 πρωτεύσαν δείκνυσιν ἐν τοῖς χυμοῖς τῆς γῆς· (π 2) Καὶ παρόντος γὰρ
 ἔξενος, τὰ ἡμεδαπὸν ἐστὶν ἡμῖν αἰρετώτερον. (ρ 2) Τὸ καφώτερον τῇ ῥο-
 πῇ, βαρύτερον τῇ τιμῇ λογίζονται. (σ 2) Τὸ βαρύτερον τιμᾶται.
 (τ 2) Παρ' ἡμῖν. (υ 2) Καφότητος. (φ 2) Βαρύτητος. (χ 2) Ἀπὸ τῆς
 μάξης συνεκδοχικῶς καὶ ἄπαν ἐδάδιμον, ἔφημα. (ψ 2) Λύρα τὸ μεσικόν
 ὄργανον. (ω 2) Ἀποίκιον. (α 3) Τ'π' αὐτῷ ἔπαιμος ἐκ ὑπὸς τε-
 χνίτης κατασκευαζομένη. (β 3) Τ'ποδέσεις σεμνὰς τὰς ἐξῆς ἔχουσα, ἐκ αἰ-
 κεῶς. (γ 3) Οὐκ ἐκδηλύνον λυγίζον, θρυπτον. (δ 3) Πλάτων ἐν τῷ
 γ', τῶν πολιτειῶν. (ε 3) Ἐν ἄλλῃ λογίζεσθαι. (ζ 3) Ἐν ἑνὶ χρωτῇ. (η 3) Ἐκ-
 δηλυνύσαις, γυναικίζουσαις, θρυπτεύσαις, αἰχεραῖς. (θ 3) Τυχάνειν ἐγ-

γίζων (13) ἔσθ' ὑλίκους· ἔσθ' ὁ κυνηγέτης ἔσθ' ἡμισα ὥδ' ὑλίκους γί-
νεται, ταῖς κατανομαῖς (κ3) εἰρώλω ποιῶν, ἔσθ' εὐχῶν ἡμᾶς
πανδεσίᾳ κρεῶν· ἡ τε διδυμοτόκος ὅς ἐστι ἀπαξίσταται τῆς
λύρας, ὅτι πλείω τῆς ἐτῶν ἐκτρέφει τὰ ἔγγονα· τὴν δὲ
κράδην θαλάμῃ ἔσθ' ἄμπελον ἐντένναντες (λ3), ψάλλομεν·
ἐδὲν δὲ (μ3) ὅσον εὐχάιντες, ἔτι τε ἄσμεν, ἔσθ' αὐτήσας ἀγα-
θῶν ἀνθρώποις, ἔσθ' φυτοῖς, ἔσθ' βοτοῖς· ταῦτά σοι ἔσθ' τὰ τοι-
αῦτα παρ' ἡμῖν ὥρια ἔσθ' ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθὰ· βασι-
λεὺς δὲ ἔσθ' βασιλέως φίλοι, ἔσθ' δαίμονος ὄρχησις, (ν3) οἷα
δὴ σιωπῶντες ἀκόρμη, ὀνόματά τινα κατὰ περ αἱ φλόγες ὅπῃ
μέγα τ' δόξης ὄρατόμενα καὶ σβεννύμενα, ταῦτα δεῦρο
ὅπως σιγάται, ἔσθ' χολή ταῖς ἀκοαῖς τοιούτων ἀκροαμάτων·
ἐπεὶ καὶ βασιλεὺς, ὅτι μὲν ζῇ τις αἰεὶ, τῶν ἴσως ὅπως σαφῶς·
ὕπομιμνησκόμεθα τῷ ἅπαν κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐκλε-
γόντων ἔσθ' φόρως· ὅς τις δὲ ἔτος ὅσον, ἔσθ' μάλα ἔτι τῶτο σα-
φῶς· ἀλλ' εἰσίν τινες ἐν ἡμῖν, οἱ μέχρι ἔσθ' τοῦ Ἀγαμέμνονα
κρατεῖν ἡγύεται τὸν Ἀτρεΐδην, τὸν ὅπῃ Τροίαν (ξ3), τὸν
μάλα καλόν τε ἔσθ' ἀγαθόν· τοῦτο τῷ παιδὶ ἡμῖν ὡς βασι-
λικὸν παραδέδοται τῆνομα· ἔσθ' Ὀδυσσεῖα τινὰ φίλον αὐτῷ ὄνομα
μάχης οἱ χεῖροισι βεκόλοι, φαλακρὸν μὲν ἀνδρῶπον, ἀλλὰ
δαινὸν ὁμιλῆσαι παρὰ γαστρί, ἔσθ' πόρον ἐν ἀμυγδαλοῖς εὐρεῖν·
ἀμέλει γελάσιν, ὅταν πᾶσι αὐτῷ λέγωσιν, ἡγύμενοι πέρουσιν,
ἐκτετυφλώσιν τὸν Κύκλωπα· ἔσθ' ὡς εἴλετο (ο3) μὲν ὑπὸ τῷ
κρίῳ

κωμῆς. (13) Ὡς περ ἵππος τὸ χρεμετίζειν, ὅς τὸ ὀγκῶν, αἰγῶν τὸ μη-
κῶν, προβάτων τὸ βληχῶν, ἔσθ' ἄλλων ἄλλα, ἔσθ' ἡ κυρὸς τὸ ἀρρίξιν καὶ
Βλεμμύδην, παρὰ τὸ ἐν τῷ λάρυγγι γινόμενον ἄρρε· ὁ δὲ Συνέσιος λαρυγ-
γίζειν τὸ ἀρρίξιν εἶπεν· λέγει δὲ λαρυγγίζειν, τὸ ὑλακτεῖν. (κ3) Οἱ δαι-
τυμόνες μὴ ἔσθ' θηρεῖον κρεῶν παρακειμένων, δυσχεραίνουσι πρὸς τὸν ἐξιάτο-
ρα· ὁ γὰρ κυνηγέτης ἔσθ' θήρεα κρέα διανέμων αὐτοῖς, εἰσπράττει αὐτάς.
(λ3) Τὰς χορδὰς. (μ3) Τοσούτον ἄδεν παρ' ἡμῖν. (ν3) Τὴν τύχην,
οἶμαι, λέγει τὴν τῶς φίλης βασιλέως ἔσθ' βασιλέα νῦν μὲν, ὑφ' ἡ-
μῶν, νῦν δὲ ταπεινῶσαν. (ξ3) Στρατεύσαντα. (ο3) Ὅρα τὴν μεθόλο-

κρίω τὸ γερόντιον· τὸ δὲ κάταρμα τῷ Δύραν ἐτήρει, καὶ ἐραγεῖν ὤετο τὸν ἡγεμόνα τ' ποίμνης, σὺν ἀχιδόμῃνον τῷ φορτίῳ, τῇ δὲ αὐτῇ συμφορῇ (π 3) συναχιδόμῃνον. ἐγένετο βραχύτι διατ' ὁππολῆς μετ' ἡμῶν τῇ γυνάμῃ· τεθεασαί τὸν ἀρχόν· εἶδες ἀπλόω πολιτευμάτων· τὸν ὅπ Νῶε βίον ἐρεῖς, ὡρὶν ἡμέρας (ρ 3) τῷ δίκῳ ἐν δαλείᾳ.

Τῷ αὐτῷ. 149.

Η μῖν αἰεὶ ἐκ ἀπὼν ὀπδημῖς τῇ μνήμῃ· καὶ γὰρ εἴδ' ἂν εἰ πάνυ βαλιδέημῃ, ἐπιλαδέας διωάμεθα τ' γλυκτάτης σε ψυχῆς, καὶ τῆς ἀδολωτάτων ἡδῶν, ἀδελφεὲ διὰ πάντα θαυμάσιε· ὡς εἶδεν ἂν ἐν ἡμῖν γένοιτο τ' περὶ σὲ μνήμης ἱερώτερον (α), ἢ τὸ πάλιν περιπτύξας τῷ σεβασμίᾳ σε κεφαλῷ· ὃ δοίη ποτὲ Θεός, καὶ ἴδοιμέν σε, ἐκ ἀκῶσαιμέν σε τ' ἡδίστης τῆς λόγων ἡχῆς. ἦσας δὲ ἡμᾶς ἐκ οἷς ἀπέσειλας· ἀπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα· πλὴρον δ' ὠίασας ἡμᾶς τῷ λογισμῷ, τῷ, ποῖα τινὸς ἐταῖρος ζῶντος ζῶντες σεροίμεθα! ἔλθοι δὴ ποτε ἐκ σωτυχίας καιρὸς, ἐκ εὐτυχῆσαιμι τῷτο παρὰ Θεῶ.

γίαν ἐν τῷ 1 τῆς Οὔδου: (π 3) Τῇ ἔ Κύνλωπος ἐκτυφλώσει.

(κ 3) Τῷ χωρὶς τέτε τὴν ἀσάφειαν ἄλλοι μὲν ἄλλως διασαφεῖν ἐπεχείρησαν, ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν Συνέσιον τῷτο λέγειν, ὡς οἱ μὲν ἐπὶ ἔ Νῶε, μέλει τῆς πυργοποιίας ἀβασιλεύτους βιῶντες, τὰ τῆς δίκης, εἴτ' ἐν τὰ δίκαια ἐ νόμιμα εἶχ ὡς οἱ δῆλοι ὑπὸ δεσπότη ἀναγκαζόμενοι, ἀλλ' ἀκατανάγκως ἐκ αὐτοπραϊρέτως ἐκ ἐλευθέρως, ἐκ ἀπλῶς εἰπεῖν φύσει ἐπραττον· μετὰ δὲ τὴν πυργοποιίαν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διασπαρέντες, ἐκ συστήματα βασιλείας ἐαυτῶν χειροτονήσαντες, ὡς δῆλοι λοιπὸν ἡναγκάζοντο κατ' ἐς οἱ βασιλεῖς ἔδεντο νόμους δικαιοπραγεῖν· ἐκ ἔτως ἢ ἐπὶ Νῶε ἀκατανάγκως δικαιοπραγία, ἐπὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν δαλείᾳ ἐπράττετο, βασιλέων δηλαδὴ ἐκ ἡγεμόνων ἐκ ἀρχόντων ἐπιταττόντων τοῖς ὑποχειρίοις ἐκοντὶ ἀέκοντι δικαιοπραγεῖν.

(α) Ἰερὸν μὲν ἡμῖν ἢ σὴ μνήμη, ταύτης δὲ ἱερώτερον εἶδεν ἂν γένοιτο, ἢ τὸ πάλιν περιπτύξας κτ'.

Πυλαιμένει. 150.

Οὐ δὲ τὴν σὺν Ἡράκλειαν ἀνήκοον οἶμαι γεγονέναι ἔ πα-
ρ' ἡμῖν φιλοσοφήσαντος Ἀλεξάνδρου, ἀνδρὸς ἀπανταχῆ διαβάν-
τος μετὰ δόξης.

Κωφὸς ἀνὴρ, ὃς Ἡρακλεῖς ὄμα μὴ περιβάλλῃ (α).
Τέττε παῖς, ἐμὸς ἀνεψιός, ἐπιδώσκει σοι τὴν ἐπιστολὴν, τὸν πα-
τρῶν ζῆλον (β) ὑπείσχεσθαι, ἢ διὰ τὴν σοφίαν (γ), ἀλλὰ διὰ τὴν
γνώμην. σέλλεται ἐν ὅπ' πονηρὸς ἀνδρας, τὸν Ἡράκλειον τρόπον
ἐκκαθαίρων αὐτῷ τὴν πατρίδα. Θεὸς δὲ εἶδει (δ) δήπε καὶ Ἡρα-
κλῆς (ε), ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ Ἰόλεω συμμάχε (ζ) καὶ παραστάτῃ.
ἔκαστ' τὸν μὲν Θεὸν ἑαυτῷ (η) ποιεῖται τὸν ὄντα τρόπον, καὶ
προσκλινεῖ, βίβτε ἀρετῇ καὶ γυμνῇ εὐσεβείᾳ. τὴν δὲ σὺν φι-
λίαν, ἀντὶ τὴν Ἰόλεω μνησέμεν ἡμῖς αὐτῷ διὰ τὴν ὁπλοσύνην.
σωῆσθαι δὲ τοσαῦτα αὐτῷ, ὅσα ἡμῖν. καὶν χεῖρ' αὐτῇ φίλῃ τῇ
νεανίσκῃ, πάντως ἐρεῖς ἢ φαῦλον ἐπαίνετίνω ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ. 151.

Ἄρα μοι μένεις φιλόσοφος; ἄρα ἐνείκως, ὃν ὑπελέλοιπα, Πυ-
λαιμένεις, ἢ νεοτελὴς ψυχὴ, τὸ ἀέριμα τὸ θεῖον; φοβεῖμαι
τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ χρέσεως (α). πλεῖον φοβεῖμαι τὴν ὁμιλίαν
τὴν ἀγορᾶς, τὸ Ἐγκαλινδεῖσθαι συχνᾶς ἢ τὴν τύχαις (β) καὶ
πρά.

(α) Γε': παραβολή, κατ' ἐλπίδα ἔστιν, διὰ τὴν ὑποτακτικὴν.
(β) Τὸν Ἡράκλειον μάλλον, ἢ τὸν Ἀλεξάνδρειον. (γ) Τῆς λεοντῆς καὶ ἔ
ροπαλῆς, ἃ ἔφερεν Ἡρακλῆς. (δ) Τῇ πατρίδι εἰς κἀθαρσιν. (ε) Τῷ ἐμῷ
ἀνεψιῷ, ἔστι τὸν ζῆλον ἔστι Ἡρακλῆς ὑπείσχεσθαι. (ζ) Τῷ νίῳ Ἡρακλεῖ.
Ἐν τῇ καὶ Πελοπόννησος Λέρονι λίμνῃ ἐπράφη ὑπὸ τὴν παρακειμένην πλά-
τανον ἢ Τῶρα, ὅφιν ἐπτακέφαλος. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς τίμνωι τὰς κεφα-
λάς, ἐπὶ καδ' ἐκάστην κεφαλὴν ἀναρῶμενας ἑώρα, κελύουσας Ἰόλεω ἐ-
πικαίειν τὰς κεφαλὰς, εἴτ' ἐν τὰς τομάς, ἀπέθετο τὸ θεῖον. (η) Ἰσ. ἑαυτῷ.
(α) Τὸ νῆον δηλονότι τῆς ἡλικίας σε. (β) Ταῖς νῦν μὲν αἰῶνι, νῦν δὲ

παράξῃσι, μὴ μολύνῃ τὸν ἀγιώτατον. νεῶν, τὸν νεῶσα τὸν
 ἱερὸν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων (γ) ἀξιώτατον ἡγῆμαι δοχέα
 Θεῷ. καὶ οἶδα μὲν τοι σωροργιάσαι σοι τὰ φιλοσοφίας
 εὐχλῶ ποτε ποιησάμενος, ἐπεὶ δ' ἔν κρείττων ὁ τ' πατρίδος
 ἔρως ἐγένετο, ἡυξάμην ὅπως ποτὲ γῆς εἴης φιλοσοφίαν ἐρ-
 γάζεσθαι σε καὶ δυνάμιν. τοιγαροῦν ἀσπάρομαι τῷ φίλῳ κε-
 φαλίῳ, καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ ῥάφων, καὶ μὴ ῥάφων.

Τῷ αὐτῷ. 152.

Οἷς με ἀριπτύσεως Πυλαϊμένῳ, αὐτίκῃ τῷ ψυχῇ, αὐ-
 τῇ τῇ ψυχῇ. ἀπρῶ λόγων οἷς ἐκχέοιτο ὅσον δεῖ τ' γνῶ-
 μης με τὸ βεβλήμενον. μάλλον δὲ ἐν αὐτὸ τὸ πάθος, ὃ, τί
 ποτέ σε (α), τὸ πρὸ σέ με τ' ψυχῆς ἐξευρίσκω. ἐγένετο δὲ
 τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρωτικά, Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Ἀθῶναιος,
 εὐπορος εὐρεῖν, εὐκολος εἰπεῖν ἐρασῆ φύσιν (β), καὶ δὴ καὶ ὅ, τι
 αὐτῷ (γ) ἡμέσθαι πρὸ τὰ παιδικὰ (δ) βούλεται. καὶ ὑπὲρ ἐ-
 μοῦ τοίνυν ἐξευρηκῶς τε ἔσω, καὶ ἐρηκῶς. βάλοιτ' ἂν ἔν (ε),
 φησὶν, Ἡφάστει τέχνην σωτακλιῶναι τε καὶ συμφύλλαι, καὶ ἐν ἁμ-
 φῷ ἡμέσθαι.

Τῷ αὐτῷ. 153.

Δι' ἑταίρους ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σε ῥάματα, ὥσπερ τῶν ὁ-
 ρῶν καὶ τῶτο (α) φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν ἐν ἴσως καρπὸς ἡδίων ἑτοίς,
 ἢ

κάτω γεοβέσας. (γ) Εἴτ' ἐν ὀλίγῃς τινὰς ἡγῆμαι τὰς μετὰ σε, καὶ
 σὲ δηλ.: δοχεῖον ὄντας Θεῷ.

(α) Τῷτ' ἐστὶ, τὸ αἴτιον, δι' ὃ φιλῶ σε καὶ δύναμαι εὑρεῖν. τὰ δὲ ἐν ταύ-
 τη τῇ ἐπιστολῇ ἡμενηνῶς διεξοδικῶς ἐν τῇ 140, ἧς ἡ ἀρχή. Τῶν ἐρώτων
 κτλ.: (β) Πάθος, ὅ, τι ποτέ ἐστι, καὶ τί βύλεται. (γ) Τῷ ἐρασῇ. (δ) Τὸ
 πρὸς τὸν ἐρώμενον πάθος. εἴτ' ἐν ὃ πάθος. (ε) Τὸ πάθος εἴτ' ἐν ὃ πό-
 θος καὶ ἐρασῆ.

(α) Τὰς σὰς ἐπιστολάς.

ἢ ὃν ὀκτρέφουσι μύων κύκλοι, ἔ γεωργοί· σὺ δὲ σὺν ἂν
εἰκότα ποιοίης, ἥ ὅπῃ τέτοις ἡμᾶς εὐφροσυνῆς ἀποσερῶν,
ἀλλὰ μετάθε τῷ γνώμῳ, ἔ ποιήσον ἡμῖν τὸ γουῶν τήτες
εὐετηρίαν (β) ὅπσολῶν·

*) Τῇ Φιλοσόφῳ. 154.

Τήτες ὁξιώεγλα δύω βιβλία (α), τὸ μὲν, ὑπὸ τῷ Θεῷ

κι-

(β) Ἀφθονίαν.

*) Η' Τ'πατία, περὶ ἧς δὲ τὸν Σαῖδαν, ἡμαρτεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-
πὶ τῆς βασιλείας Ἀρκάδης, πρὸς δὲ ἔ ὁ Συναίστος τὸν περὶ βασιλείας
λόγον ἀνήνεγκε χειριστὸς ὢν· εὐχαι γὰρ φησιν, ἐν ἀγίαις τελεταῖς ἱε-
ραὶ πατέρων ἡμῶν ἐκβοῶσι πρὸς τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν κτ· ἐκὼν ἔ τὴν ἐ-
πιστολὴν ταύτην, ἥ τινι ἔ ὁ περὶ Ἐδῶρε λόγος συμπέμπει, χειριστὸς ὢν,
ἀπέστειλε τῇ Τ'πατίᾳ· ἔ μὴν ἀλλὰ ἔ οἱ λοιδορήσαντες αὐτόν, τῶν πιστῶν
ἔ αὐτοὶ ὄντες φαίνοντ, οἶμαι δὲ ἔ τῶν μοναστῶν· τῶν πιστῶν μὲν, εἴγε
ἡξίεν αὐτὸν οἱ θεωροὶ Ἐνοητῆ, ὡς ὤοντο, γεγονότες, μαθητῶν ἑαυτοῖς
τὰ περὶ Θεῷ, ἐπαγγελόμενοι ἐν ὀλίγῳ ἀποδείξειν αὐτὸν παντολμότατον,
ἡμέρας ἐξῆς ἔ νύκτας θεολογεῖν δυνάμενον· ἔ τῶν μοναστῶν δὲ, εἴγε οἱ
μὲν, αὐτῶν ἦσαν μελανεμονῶντες, οἱ δὲ, λευχειμονῶντες, εἰδισμένον ἔ
λευχειμονεῖν τὲς τότε μοναστὰς ὡς κἀντῇ 147, ἐπιστολῇ ὑποδηλῶ· οἶμαι
δὲ εἴγε ὡς ἔ ἐπίσκοπος ὢν διεπρεσβεύσατο πάλαι πρὸς τὸν Ἀρκάδιον·
τὸ γὰρ λέγειν ἐκεῖ, εὐχαι ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἱεραὶ πατέρων ἡμῶν ἐκβοῶ-
σι πρὸς τὸν Θεόν, ἔ πρὸς γε τέτων. Ἐμέσοι πέμπει Κηρύτη σεφανώσαντα
χευσῶ μὲν τὴν κεφαλὴν, φιλοσοφία δὲ τὴν ψυχὴν, ταῦτα, φημι, ἔ μάλ-
λον φιλοσόφῳ, ἢ ἔ ἐπισκόπῳ ἐμφασιν ἔχει· σὺ γὰρ, φησιν, ἐμοὶ πεῖθε.
ἔ δὲ μᾶλλον ὡς φιλόσοφος, ἢ ἔ ὡς ἐπίσκοπος διεπρεσβεύσατο. εἰ δὲ μη-
δὲ ἐν τῷ τότε, ἐν τῷ γεμῇ χρόνῳ ὕστερον· (πάλαι γὰρ φησιν, ὁ περὶ
Ἐδῶρε λόγος ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας· τὸ δὲ Πάλαι,
ἔχ ὡς τὸ Πρώτῳ ἔ ἐπὶ ὀλίγῃς, ἀλλ' ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ λαμβάνει·)
τὸν τε κτ· τῶν λοιδορῶν λόγον ἐξήνεγκε, ἔ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐγρα-
ψεν, ἐπίσκοπος ὁμολόγως ἦν· εἰ δὲ τότε, ἀπορον ὅπως ποτὶ ἐπίσκοπος
ὢν, ἢ ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν πιστῶν εἴτε λαϊκῶν, εἴτε μοναστῶν ἐπὶ τοσούτον ἐ-

(α) Λόγους, συγγραμματα· ἦσαν δὲ ταῦτα ὁ περὶ Ἐνυκτίου λόγος,

κινηθεῖς, τὸ δὲ, ὑπὸ λαιδορίας ἀνθρώπων· καὶ ᾧ τῷ ἐν λευκοῖς ἔνιοι τρίβωσι, καὶ τῷ ἐν φαιοῖς, ἔφασάν με (β) παρανομεῖν· εἰς φιλοσοφίαν ἐπαίοντα (γ) κάλλος ἐν λέξεσι, καὶ ῥυθμῶ (δ), καὶ πᾶσι ὁ μῆρς (ε) τί λέγειν ἀξίαντα, καὶ τῷ ἐν ταῖς ξητορείαις (ζ) χημάτων· ὡς δὴ τὸν φιλόσοφον μισολόγον (η) εἶναι ποροσῆκει· καὶ μόνον πῶς ἐργάζεσθαι τὰ δαιμό-

λοιδορήθη, ὥς τε τὸς μὲν, αὐτῶν καὶ μαθητῶν αὐτὸν ἑαυτοῖς ἀξίον, τὸς δὲ, καὶ νομοθετεῖν αὐτῷ μηδὲν τῶν δεόντων φάσκειν· ἢ αὐτὸς ἔστι μοναδικῶς ἐπαγγελίματος ἐπὶ τοσούτον κατέδραμεν, ὥς τε τὸν θεωρὸν τῶν ὄντων πρὸ τῶν εὐαγγελικῶς βιόντων τίθεσθαι; τὸ δὲ καὶ τὴν ἑλληνίδα Ἰπατίαν περικλείειν κελύβαν, ἅπαντα τῶν πιστῶν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἀνιῶνται, κατεῖπε, μὴ εἰ δὲ πρὸς λαϊκοχρηστικῶς πρός ἡ; ὁ γὰρ τῆς κόμης ὡς φαλακρὸς τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα κατεῖπων, ὡς μικρῶ καὶ ἐγκαλύπτει τὴν κομήτας ὑπὸ αἰχμῆς, τί ἐκ αὐτῶν ἦν εἰρηκῶς καὶ τῶν λοιδορησάντων αὐτὸν πιστῶν; διὰ δὴ ταῦτα τὸν λόγον ἐκείνον πυκνὸν, οἶμαι, καὶ βαθεῖ σκότος ἐκάλυψε, καὶ ἔλησε τὸς ἀνθρώπους λεγόμενος.

καὶ ὁ καὶ τῶν λοιδορῶν ἐκλελειπώς. (β) Φιλόσοφον ὄντα τε καὶ δοκῶντα, εἴτ' ἐν τὸν φιλόσοφον αὐχῶντα. (γ) Ἀκρίβειαν ἐθέλοντα, ἐπιμελέμενον, διώκοντα· ἐστὶ δὲ ἡ μετοχή αἰτιώδης. (δ) Ὅν τρόπον χαλκίας ἰδόντες τὰς σφύρας ἅμα καταφέροντας, ῥυθμόν τινα ἐν τῷ κρότῳ, εἴτ' ἐν ἀρμονίᾳ ἀκούομεν, καὶ τῇ τῶν ἵππων πορείᾳ, καὶ τῇ τῶν δακτύλων κινήσει, καὶ τῶν μελῶν σχηματισμῷ, καὶ χορδῶν κινήμασι, καὶ ὀργάνων πτερίσματι, ἔτι τοι καὶ ἐν συλλαβαῖς καὶ λέξεσι, καὶ ἐν μέτρῳ ῥυθμός τις δευτελεῖται τῷ μακρῷ καὶ τῷ βραχεῖ τῶν χρόνων· Ἡφαιστίων. (ε) Τῷ ἔστι ταῖς Ὀμήρῳ μυθολογίαις ἔστιν ὁ χράμενον. (ζ) Τῷ ἔστι ποιητικῶν τε ῥυθμῶν εἴτ' ἐν μέτρῳ, καὶ ῥητορικῶν ἐπιμελέμενον. (η) Τὸ μισολόγος ἐν ἔστι Πλάτωνος εἰληπῇ· ἀλλ' ἐκ ὡς ἐν τῷ Φαίδρῳ εἴρηται, ἀλλὰ πως ὡς ἐν τῷ γ', τῶν πολιτειῶν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ Φαίδρῳ μισολόγος ἐστίν, ἐπειδὴ τις πιστεύσῃ λόγῳ τινὶ ἀληθεῖ εἶναι, ἀτεχνος ὢν περὶ λόγους, καίπειτα ὀλίγον ὑπερον αὐτῷ δόξῃ ψευδῆς εἶναι, ἐνίοτε μὲν ὢν, ἐνίοτε δὲ ἐκ ὢν, καὶ αὐτὸς ἕτερος καὶ ἕτερος· καὶ μάλιστα δὴ οἱ περὶ τὴν ἀντιλογικὰς λόγους διατρέφαντες, ἐνθα οἱ ἀντιλέγοντες ποιοῦσι φαίνεσθαι τοῖς ἀκούσιν τὸ αὐτὸ εἶναι μὲν δικαιοφάνους, ὁ μὲν, δίκαιον, ὁ δὲ, ἀδίκον· ἐν δὲ δημογορίᾳ, ὁ μὲν, ἀγαθόν, ὁ δὲ, κακόν· καὶ ἀπλῶς τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλὰ, μένοντά τε αὐτὸ καὶ φε-

μόνια πράγματα (θ). ἔ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ (ι) ἔ νοητὰ γεγονότες, ἐμὲ δὲ ἔ θέμις (κ), δι' ὅ,τι νέμω τινὰ χολῶν (λ) ἐκ ἔ βίβ τῷ καὶ τῷ γλωτταν (μ) καθήραδς (ν), καὶ τῷ γνώμῳ ἡδῖω (ξ) ἡμέδς. ἐνήγε δὲ αὐτὸς εἰς τὸ καταδικάσαι με πρὸς μόνῳ παιδιᾷν ὑπτήθειον εἶναι(ο), τὸ τὰς Κυνηγετικὰς (π)

ὅκ

εἶμενα, ἐκ ἔ μὴ δύνασθι κατ' εἶδος διελόντας τὸ λεγόμενον ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα δῶκεν ἔ λεχθέντος τὴν ἐναντίωσιν, ὅπερ ἐστὶν ἐξέχοντος ἔ διαλεγόμενος. οἱ δὲ τῶν ἀκροώμενοι, τελευτώντες οἶον σοφώτατοι γεγονέναι τε ἔ κατανοηθέναι μόνοι, ὅτι ἔτε τῶν πραγμάτων ἐπιδεδὸς ἐδὲν ὑγιὲς ἐδὲ βέλαιον, ἔτε τῶν λόγων, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄντα ἀτεχνῶς, ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ, ἄνω ἔ κάτω σρέφει.

Εἰν δὲ τῷ γ', τῶν πολιτειῶν μισολόγος ἐστὶν ὁ ἀφιλόμοστος, ὃς ἔτε μαθήματος γενόμενος ἐδεδὸς, ἔτε ζητήματος, ἔτε λόγος μετέχων, ἔτε τῆς ἄλλης μεσικῆς, ἀδεινὸς τε ἔ τυφλὸς ἔ κωφὸς γίγνεται, ὥς μὴ πρέβων, μὴδὲ διακαθαίρων τῇ φιλομαθείᾳ τὰς αἰδήσεις αὐτῶν ἔ πειδοὶ μὲν διὰ λόγων ἐδὲν ἔτε χρεῖη, βία δὲ ἔ ἀγελότητι ὥσπερ θηρίον, πάντα διακρύπτει, ἔ ἐν ἀμαθείᾳ ἔ σκαιότητι μετὰ ἀρρυθμίας τε ἔ ἀχαλσίας ζῇ. ἔ τως ἐν ἡξίῳ ἔ τὸν Σύνεσιον ὥς φιλόσοφον μισεῖν τὴν τῶν ποιητῶν ἔ ρητόρων καλλιπέειαν, ὥς μὴδὲ συγγράφειν ὅλως κατ' αὐτὴν, ἵνα φαίνηται ἔ αὐτὸς κατ' ἐκείνας κωφὸς ἔ ἀμαθής. (θ) Θεωρεῖν μόνον κατ' ἐαυτὸν ἐχεμύδως τὰ θεῖα, ἔ μὴν δὲ ἔ λέγειν ἢ γράφειν τι περὶ αὐτῶν. (ι) Εἰρωνικῶς. ἢ δὲ μετοχή, ἀνανταπόδοτος, ἢ καποτρέπως, διὰ μακρῶς ἀποδίδωθαι εἰς τὸ, προχειρότατοι πάντων εἰσι περὶ ἔ Θεῶν διαλέγεσθαι. (κ) Περὶ Θεῶν διαλέγεσθαι, ὥς μὴ ἔ νοητὰ θεωρὸν γεγονότα, παρὰ τὸ παιδιαῖς δῆδεν σχολάζειν. (λ) Ἀνακωχήν, ἐκχειρίαν ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας, οἷς συμπολιτευόμενος, ἀναγκαιῶς ἔ συνεβαρβαλίζε, κατ' ὅ,τι ἐδεδὸς ἐπὶ τῆς Λυβίας ἡκηκόει φωνὴν ἀφιέντος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς Ἡ'χῆς ἀντιφθεγγόμενης αὐτῷ. (μ) Ἡ' δοτικὴ τῷ καθήραδς ἔ τῷ ἡμέδς, συστακτικὴ ἔ νέμω ἐστὶ. (ν) Τῷ βαρβαρισμῷ τῷ περὶ τὴν παιδιᾷν ἐλθηνισμῷ. (ξ) Εὐθυμότερον. (ο) Οὐ μὴν ἔ πρὸς θεολογίαν. (π) Κυνηγετικὰς ἐνταῦθα τε, καὶ τῇ 101, ἐπίς, ἔ τὰς ἐν τῇ 105, ἐπίς: φιλιτάτας θηρευτικὰς κύνας ἐννοεῖ. κατ' ὅ,τι ἐ δὲ κυνῶν ἢ τὸ σπυδαῖος, οἷς ἐλθηνισμῷ ἔ χάριτος μέμλε, νέοις, ἢ τῆς ποιητικῆς ἐπιμελῶς ἔχειν, ἢ ἔ ἀρχαίαν τινα χεῖρα, εἴτ' ἐν τέχνῃ ποιητικῇ ἐν ἑαυτοῖς τὰς κύνας παραδεικνύειν, ἀλλ' ὡς ὡς ὁπλομανῆς ἔ ἱππομανῆς περὶ κυνηγεσίας συγγράφει βιβλίας λέ-

ὅτι τ' οἰκίας εὖ οἶδ' ὅπως διαβρύεισας, σπαδαδιῶσαι διαφερόντως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἐλλίωσι μᾶτε καὶ χάριτος ἔμελλε· καὶ τινὰ τ' ὅτι ποιητικῆς ὀπμελῶς ἔχοντα, καὶ παραδεικνυῖν τά τι τ' ἀρχαίας χειρὸς, ὅπως ὅτι τῷ ἀνδριάντον (ρ) λέγειν εἰώδαμεν· ἀλλ' ἐκείνων οἱ μὲν (σ), ἀμαθείας ἡγεμένης τ' ἑρᾶσθαι, φοροχειρότατοι πάντων εἰσὶ πᾶσι τ' Θεῷ διαλέγεσθαι· οἷς ἂν ἐντύχης, εὐδύς ἀκέσῃ τινὰ πᾶσι τῷ ἀσυλλογίστον (τ) συλλογισμῶν· καὶ μὴ δεομένων ἐπαντλᾶσι τῷ λόγων (υ), ἰδίᾳ τι δοκῶ μοι διαφέρειν αὐτοῖς (φ)· ὑπὸ γὰρ τέτων (χ) ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι (ψ) γίνονται, ὃ ταυτόν ὅτι (ω) καὶ τὸ κέρας τ' Ἀμαλθείας, ὧ (α 2) ἕτοί γε δεῖν οἶσθαι λέγειν.

ἐπ-

γει, ὡς αὐτὸς ἕτος ἐκδεδωκώς, ὡς ἐκ τῆς 101, ἐπισ: δῆλον, μὴ εἰδέναι προσποιεῖται ὅπως ἐξεβρύησαν τῆς οἰκίας. (ρ) Ἀρχαίας εἶναι χειρὸς λέγοντες αὐτὲς τε τῆς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἐκ αὐτῶν ἐπιγραφόμενα ἴσως. (σ) Οἱ μελανεῖμονες. (τ) Ἡ' ὅτι ἀσυλλογίστως ἐσυλλογίζοντο, ἢ ὅτι περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐδίδασκον, ἵνα σοφοὶ τινες εἶναι δόξωσι. (υ) Γε': τὸν λόγον· αἰτιατικῇ γὰρ τὸ ἀντλῶ, εἴτε σωματικόν, εἴτε ὡς ἐν ταῦθα ψυχικόν· λέγει δέ, ὅτι καὶ τῆς μὴ δεομένης αὐτῶν μηδὲ ἐρωτῶντας αὐτὲς ἐπικλύζουσιν, εἴτ' ἐν κατακλύζεσι τοῖς ἀσυλλογίστοις συλλογισμοῖς, φλυαρεῖντες μᾶλλον, ὡς ἐξῆς ἐρεῖ, ἢ συλλογίζόμενοι. (φ) Οὐδέτερον ἀπόλυτος· τὸ δὲ διαφέρει, ἀντὶ τ' ἔξυντελεῖ, ὡς καὶ τῇ 48, Ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ διαφέρει τὸ παρ' αὐτάσε πρῶτον εὖ τὰ βασιλεία. διέφερε δὲ αὐτοῖς τὸ πρὸς τῆς ἐντυγχάνοντας ἀδολεσχεῖν, ἢ ἐντεῦθεν καὶ δημοδιδάσκαλοι προχειριῶσιν. (χ) Τῶν μελανεῖμονέντων, ἐκ δὲ τῶν λευχειμόνων καὶ ἐχεμύδων. (ψ) Οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ ἡθικοθεολόγοι. (ω) Τὸ γὰρ δημοδιδασκαλεῖν ὡς καὶ εὐτυχές, εἴτ' ἐν κερδαλοῦ, καὶ ἐπιδόξου, ταῦτόν ἡγάγντο, ἐλογίζοντο οἱ τότε τυχόντες, ὡς εἰ καὶ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας εἰληφέναι παρὰ Ἐρμῆ. Ἀμάλθεια γὰρ ἡ μυθικὴ τ' Διὸς προφὸς αἶψ, ἣν καὶ κατασερίσαντες, ἑρανίαν αἶψα ἐκάλεν· Ἀμάλθειαν δὲ παρὰ τὸ μὴ μαλάσσειν ὡς ἀμαλακίσαν. ταύτης τὸ κέρας λαβόντα τὸν Ἡρακλῆα παρὰ τ' Ἐρμῆ, ἐντεῦθεν καρτερικώτατόν τε καὶ ἐπιτυχέστατον γέννησιν ἐπλασαν, καὶ τῆς εὐχομένης τῇ ἑρανίᾳ αἶψι, πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐν ἀφροδίτῃ καὶ εὐπραγίᾳ ζῶντες, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἔχον λέγονται. (α 2) Τῷ δὲ δημοδιδασκαλεῖν, εἴτ' ὡς τῷ περὶ Θεῶ ἐν τῇ πόλει διαλέγεσθαι.

ὅπως γινώσκεις, οἶμαι, τὸ φύλον τῆτο τὸ ῥάδιον, ὃ διαβάλλει
 γηραιάν ὑπόθεσιν (β2)· ἔτοί με μαθητιῶν ἑαυτοῖς ἀξιῶσι, καί
 φασιν ἀποφανεῖν ὄντες ὀλίγας τὰ πρὸ Θεῷ παντολμότατον,
 ἡμέρας ἐξῆς καὶ νύκτας ἀγορεύειν θυάμηνον. ἄτεροι δὲ οἱ
 κάλλιον ἡδθημένοι (γ2), παραπολύ τέτων εἰς κακοδαίμο-
 νέστεροι (δ2) σοφισαί· καὶ βέλονται μὲν ἂν πρὸ τοῖς αὐτοῖς (ε2)
 εὐδοκιμεῖν, ἀλλ' εὐτυχῆσι τὸ μηδὲ τῆτο θυάσθαι. καὶ οἷδά τινας
 ὅν λογισηρίοις ὑποδύτας (ζ2), ἢ πάντως ὑπὸ μιᾷ γέ τε
 συμ-

(β2) Τὴν κυνηγετικὴν παιδίαν αἰνέσσει, ἢ ὑπόθεσιν ἔς λόγους ἐντυσά-
 μενος, κάλλει τε λέξεων, καὶ ῥυθμοῖς, ὡς εἴρη, ποιητικοῖς, καὶ Ὀμηρεαῖς μυ-
 θολογίαις, καὶ ῥητορικοῖς σχήμασι κατεκάλλυνε· γηραιάν δὲ αὐτὴν λέγει,
 ὡς κατ' αὐτὸν κυδιάνειραν, καὶ ἀρεπρεπείας ἐν αὐτῇ τὴν ἀνδρᾶς ποιῶσαν.

(γ2) Τὸ ἡδθημένοι ὑπογραφόμενον μὲν, ἔστι παρὰ τὸ αἰδομαι, καὶ δηλοῖ
 ὅτι κάλλιον τῶν προτέρων ἔγνωσαν οἱ δεύτεροι, ἵνα τῇ σιωπῇ δηλαδὴ μάλ-
 λον ἐκείνων εὐδοκιμήσωσιν· ἀνυπόγραφοι δὲ ὄν, ἔστι παρὰ τὸ ἡδθηναι ἔδε-
 μαι ἄρρητον ῥῆμα, ὅθεν ἐδοῆς καὶ ἔδοθημα· καὶ ἡδθητο κροατ' ἐν χιτῶνα,
 ἀντὶ τοῦ περιβεβλητοῦ· καὶ δηλοῖ μᾶλλον τὴν λευχειμονέντας, ὡς κάλλιον τῶν
 μελανειμίων περιβεβλημένους· εἴ γε κάλλιον τὸ λευκὸν ἔς μέλανος. ἐπεὶ γὰρ
 ἐκάτεροι αὐτὸν ἐλοιδόρησαν λευχειμόνες τε λέγω, καὶ μελανειμόνες, εἰπὼν
 περὶ τῶν μελανειμόνων, ἐξῆς καὶ περὶ τῶν λευχειμόνων διέξεισιν. (δ2) Κα-
 κοδαίμονες μὲν οἱ μελανειμονέστες δημοδιδάσκαλοι, διὰ τὴν αὐτῶν ἐξ ἀ-
 μαθείας θρασυγομίαν, κακοδαίμονέστεροι δὲ οἱ λευχειμονέστες σοφισαί, εἴ-
 τ' ἐν ὑποκρίσει, ὡς μὴ διὰ τῆς ὑπεκρίτικῆς ἐχεμυθίας καὶ τὴν δημοδιδα-
 σκάλας εὐδοκιμούντες. (ε2) Εἴς τοις καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι τῶν ἐξ ἐπι-
 θυμῶσιν ἔτι εὐδοκιμεῖν καὶ ἐπαινεῖσθαι παρὰ τῷ δήμῳ σιωπῶντες, ὥστε οἱ
 δημοδιδάσκαλοι λαλῶντες. (ζ2) Λογισηρία, ἀρχεῖα, παρωνομασμένα
 ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς λογισῶν, εἴτ' ἐν κριταῖς, οἱ τινες δίκαι οὔτες, τὴν ἀρε-
 χοντας, ὅταν τὰ ἀρχαῖς ὑπόθωγῃ, διφοκομένους, εἴτ' ἐν ἐγκαλεμένους ἐκλογί-
 ζοντες, εἴτ' ἐν εὐδύνοντες, ἐξήταζον ἐν ἡμέραις περὶ ἑκατόντα. Τὴν δὲ ἐν τοῖς
 λογισηρίοις ὡς τὴν ἀγῶνα ὑποδύομενους, δικολόγους τινὰς οἰκτιρῶν εἶναι,
 τῶν εὐδυνωμένων ἀρχόντων, τὴν μὲν, ὡς ἔδος, κατηγορεῖντας, τὴν δὲ, ὑπε-
 ρακολογούμενους. οἱ δὲ τοῖς κατὰ τινα συμφορὰν, ἐν τῷ διπλολογεῖν τυ-
 χὸν δυσυχίσαντες, τὸν μονήρη βίον ἐν λευχειμονίᾳ ἀνδραγαθῶς μεσήλικες· καὶ
 ἀντὶ τῆς προτέρου ἐν ταῖς δίκαις πολυλογίας, σιωπῇ ἀσκήντες, εἰδὲν ἔτι

συμφορᾷ ἀναπειθέντας ἐν μεσημβρίᾳ ἔβιβε φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου ἔδοξε Θεὸς ὑπομόσαι καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς· ἕς φθάσειεν ἂν ἡ σκιά φθεγγαμένη τι τῶν δεόντων. δεινὴ δὲ ὁμῶς ἡ προαποίησις· ἦτε γὰρ ὄφρυσ, βαβαὶ τ' ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται! καὶ ἡ χεὶρ ὑπέρειδει τὸ γένειον· τά τε ἄλλα σεμνοπροσωπῶσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας (η 2), οἷγε καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξίωσιν ἅττα σφίσι λυσιτελέσασα, μηδὲνα μηδὲν (δ 2) ἀγαθὸν εἰδότες φανερόν εἶναι· ἡ γὰρ μῦθοι σφῶν αὐτῶν ἔλεγχον, εἴ τις φιλόσοφος εἶναι δοκῶν, ὅπως ἔσεται φθέγγεσθαι· αὐτοὶ γὰρ (ι 2) ἂν ὑπὸ τῇ προαποίησει λαθεῖν, καὶ δόξαι τάνδοθεν εἶναι σοφίας ἀνάπλεω. ἄμφω με τέτω τῷ γένει διαβεβλήκατον, ὥς ὅπῃ τοῖς ἔδενός ἀξίοις ἐσπυδακότα (κ 2)· τὸ μὲν, ὅτι μὴ ταῦτά φλυαρῶ· τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ σόμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βῆν (λ 2) τὸν ἐκείνων ὅπῃ τ' γλώττης τίθεμαι. ὅπῃ τέτοις (μ 2) σωετέδῃ τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀπώτησε τ' μὲν, τῇ φωνῇ (ν 2), τῶν δὲ, τῇ σιγῇ (ξ 2)· προήκται μὲν γὰρ ὥς ὅπῃ τέτρες αὐτὲς (ο 2) ἔδοξε ἀφώνους τε καὶ βασκάνους, πῶς οἶει; μετ' εὐπρεπῆς ἔχει χήματος· ἢ μὴ αὐτῶν
 λ' εἴω-

συνήρχοντο ἐφθέγγοντο, ἀλλ' ἡ ἐν οἷς μὲν ἐκεῖνοι καταφάσκοντες κατένευσαν, τὸ νῦν Δία· ἐν οἷς δὲ ὑποφάσκοντες, ἀνένευσαν, τὸ μὰ Δία. (η 2) Οἱ Ξενοκράτης ἔταως ἦν καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ διαβόητος, καὶ τῷ προσώπῳ αἰδέσιμος, ὥς καὶ τὰς πόρνας σωφρονίζεσθαι ὁρώσας αὐτὸν καὶ ζῶντα, καὶ μετὰ θάνατον ἐξεικονισμένον· θανόντος γὰρ αὐτῆς εἰκόνας πρὸς σωφρονισμόν τῶν γυναικῶν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς χαμαιτυπείοις ἀνεσήλωσαν. (θ 2) Τὸ ΜΗ, ἐν τῷ μηδὲν κατ' ἐπανάληψιν πλεονάζει. (ι 2) Ἡ γῆν γὰρ κοινῇ. (κ 2) Τ' πρὸς τῆς κυνηγετικῆς γράφοντα· ἡ τις καὶ τῶν ὄντων ἐκ ἀξιά ὥς γε πρὸς ὑπόθεσιν ξυγγραφῆς ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου. (λ 2) Οἱ Ἀθηναῖοι τιμῶντες τὸν βῆν ὡς ἐργατικόν, τοῖς νομίσμασιν ἐνετύπυν· κἀντεῦθεν τὰς δωροδοκίας δικαστὰς, καὶ τὸ δίκαιον σιωπῶντας, βῆν ἐπὶ γλώττης φέρειν ἔλεγον· ὅρα τὸν Βαρτῖον. (μ 2) Κατὰ τρίτων. (ν 2) Ὅτι φλύαροι μᾶλλον καὶ θεολόγοι. (ξ 2) Ὅτι ὑποκειτικῶς ἐπιλυγάζουσι τῇ σιωπῇ τὴν ἔνδοξον ἀμάθειαν. (ο 2) Τό, ἐπὶ τέτοις εἰς τὸ ἐπὶ τέτρες ἰσοδυναμῶς μετῴκει.

ἃ ὁ Ζεῦρεν, ὡς ἂν κακύνει (π 2) συνεφελκόμετο· ἡ βέλεται μὲν πολυμαθείας ἔχ' ἥττον ὀπιδείξις, ἡ ἐγκώμιον (ρ 2) εἶναι· ἡ ὁ ὁ Ζωμοσάμιω (σ 2) τὰς αἰτίας (τ 2), ἀλλ' ἵν' ἔτι μᾶλλον ἀνιῶντο, συχνὰ (υ 2) ἡ περιφροσύνη (φ 2). ὡροῖον δὲ βίων αἰρέσεις (χ 2) ὁ Ζετάζειν, ἐπαινεῖ τὴν φιλοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτῳ αἰρέσεων, ὡς ποῖαν τινὰ νομίζειν εἶναι χεῖρ, ἡ βιβλία πυρδάνη (ψ 2). τελευτῆς δὲ, ἡ ὑπὲρ τῆς κιβωτίων ἀπολελογηται, χόντων τινὰ ἡ τέτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα (ω 2) κρύπτειν βιβλία· ἡ ὁ ἡ δὲ τῶ τοιούτων οἱ τελχίνες (α 3) ἀπέχον·

(π 2) Τὸς πολυφώνους δημοδιδασκάλους. (ρ 2) Καταφροσύνη· ἐγκώμιον γὰρ ἡ ἡ κακολογία ἡ ὅρα τὸν Βαρῖνον. (σ 2) Ἡρησάμην, ἀπεποιησάμην. (τ 2) Τὰ αἰτία, ἐφ' οἷς κατηγόρησάν με· τὴν κωνηγετικὴν λέγει παιδιάν, πρὸς ἣν ἡ μόνον ἐπιτήδειον εἶναι με ἔφασα, ἡ ὅτι κάλλος ἐπαῖω λέξων ἡ ρυθμὸς ἡ ῥητορικῶν χημάτων κτ'. (υ 2) Πολλά. (φ 2) Ἐνδείξα ἑμαυτὸν δειρὸν ἐν κάλλει λέξων ἡ ρυθμῶν ἡ ῥητορείας. (χ 2) Περὶ τῆς ποτὸς βίος αἰρετώτερος· αἰρέσεις εἰν ἡ λόγος· τινὶ κτ' τὸ φαινόμενον ἀκολοῦδσα, ἡ δοκῶσα ἀκολοῦδσθαι· ὅρα τὸν Βαρῖνον, ὅτι πολλά. (ψ 2) Τὴν τῆς Αἰςοτέλης τυχόν ἡ Πλάτωνος, ὅς ἐν τῷ περὶ Βασιλείας ἡγεμόνας ἑαυτὴ ἐπιγράφει. (ω 2) Ἐν Ἑλληνικοῖς τισι δόγμασι συγχευραμμένα, ἡ διορθώσεως παρὰ τὸτο χεῖρόντα· ἐκ ἀλόγως δὲ οἶμαι ἡ δὲ τῶν ἐν τοῖς κιβωτίοις βιβλίων ἀπέχοντο, αὐτὴ τότε εἰρηκώτως, ὅτι τὰ μὲν οἶκοι φιλοσοφεῖ, τὰ δὲ ἔξω φιλομυθεῖ. ἐπισ: 105. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, ὡς τὰ βιβλία ταῦτα ἔχ' ὡς ἐν Ἑλληνικοῖς τισι δόγμασι συγχευραμμένα ἐλέγγο ἀδιόρθωτα, ἀλλ' ἄλλας τινὲς ἔνεκα, ὡς εἰς δῆλον ἐκ τῶ λόγος, ὅς ἐπιγράφει Δίων, ἡ ὡς τ' κατ' αὐτὸν διαγωγῆς τῆς αὐτῆς Συνεσίς, ἐν ᾧ (πρὸς τῷ τέλει) φησὶ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτὸ υἱὸν τὰ δε. Τὰ βιβλία δὲ πολλαπλάσια τῶν ἀπολειφθέντων ἀπέδειξα· τέτοις ἐν ἁπασιν δέον σε δύνασθαι χεῖρ· εἰ δὲ ὅτι οἱ μὴ διώρθωσα τὰ Δίωνος γράμματα, δι' οὗ ἡ προήλθεν ἐπὶ τὸν δὲ ὁ λόγος, διὰ τῆτο δυσχεραίνεις τὸν πατέρα, ἀλλ' ἡ δὲ ἄλλο τί σοι διώρθωσι τῶν τῆς ὁμοίας ἔξεως. Καὶ, τὰ γὰρ διημαρτημένα ταῦτα βιβλία τὸν ἐν ἐπιζητεῖν ἵσταν ἐπισατῶντα ταῖς ὀφείσι. Καὶ, εἰ δὲ ἡ τῶ τοῖς ἀδιόρθωτοις τῶν βιβλίων ἐγχευραμνῶν τὴν προσοχὴν ἐπέτεινον, εἰς τὸτὸ τὴν ἐξ ἐπὶ ἡγήσασθαι ἡ φύσις πειρωμένω. ἡ ἄλλα ἐξ ὧν δῆλον ὡς ἡ περὶ ἔννοιαν, περὶ δὲ σαχέστα ἡ συλλαβὰς ἡ λέξεις ἴσως, περὶ δὲ ἡ τὰ βιβλία ἡμαρτημένα, ἐπιτήδεις εἰς ἀσκησιν ἡ γύμνασιν πρὸ ἀδιόρθωτα ταῦτα τοῖς κιβωτίοις τῆς Συνεσίς ἐναπολειπόντος. μέτειθι τὸν ῥηθέντα λόγον. (α 3) Πρωτοτύπως

χοντο. εἰ δὲ ἕκαστον ἐν τάξει τῇ ποσειδέῳ (β3), καὶ πάντα
 σὺν ὧν, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι (γ3) τῷ ἑκάσταχθε ποσειδεχει-
 ρισμένων· καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι κεφαλαίοις καὶ τὸ δε-
 σπέςιον ῥάμμα, τὸν Φαῖδρον, ὃν πᾶσι πάντων ὁμῶς τῷ εἰδῶν
 εἰ καλῶ (δ3) Πλάτων ὀξυώεγκε, μεμηχανήνται δὲ ἅπαντα
 σωεύειν εἰς ἐν τὸ ποσειδέμῳ (ε3), καὶ εἰ περ γέγονε πίσις ὑ-
 φέρπασα (ζ3) τὸ ὑπτιάσαν διήγημα, καὶ εἰ προήλθεν, ὡς
 ἐν τοιότοις (η3)· ἀποδείξις ἐκ τῆς πίσεως (θ3), καὶ εἰ τὸ δι
 ἄλλο

πονηροὶ τινὲς δαίμονες, ὧς δὲ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι οἱ τέλχινες, ὡς
 καὶ ἀνωτέρω, προῆκται φησὶν ἐπὶ τέτρες αὐτὲς τὰς ἀφῶντες τε καὶ βασκάνες.
 (β3) Ἦν ὁ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ ἐκτίθησιν. (γ3) Ἀφορμαὶ τὰ ἐπιχει-
 ρήματα· ἐπιχείρημα δὲ, συλλογισμὸς, παράδειγμα, μαρτυρίαι, τεκμήρια,
 εἰκότα, ἐξ ὧν πιθαναὶ ἀποδείξεις. (δ3) Τὸ ἐντέχνως συντεθειμένον λόγος.
 Τὸν εἰς Λυσίαν ἐρωτικὸν λόγον σκόπτων ὁ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ, ὡς ἡμαρτη-
 μένον κατὰ τὴν εὐρεσιν καὶ διάδωσιν (ὡς καὶ Πλάταρχος ἐν τῷ περὶ εἰ
 ἀκρίειν) λόγῳ δὲ εὐρεσιν μὲν τὴν ὑπόθεσιν, ὡς δεῖ τὸν νεὸν τῷ μὴ ἐρατῇ
 μᾶλλον, ἢ τῷ ἐρώντι χαρίζεσθαι· διάδωσιν δὲ τὴν τάξιν εἰς λόγους ὡς ἀκερά-
 λους τε καὶ ἀποδός· αὐτὸς τὰ εἶδη εἰ καλῶ λόγους τιθεῖς, δεῖν φησὶ πάντα τὸν
 λόγον ὥσπερ ζῶον συνεχάναι, σῶμα ἔχοντα αὐτὸν ἑαυτῷ, ὡς μή τε ἀτέ-
 φалον εἶναι, μή τε ἄπην, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ ἄκρα πρέποντα ἀλλήλοισι, καὶ
 τῷ ὅλῳ γεγραμμένα· οἷον προσιμίον μὲν πρῶτον, δεύτερον δὲ, διήγησιν τινα,
 μαρτυρίας τε ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα (φησὶ δὲ τὰ τῷ
 πλήθει δοκῆντα) καὶ πίσεωσιν καὶ ἐπιπίσεωσιν, ἐλεγχόν τε καὶ ἐπεξέλεγχον,
 ὡς ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ, καὶ ταῦτα πάντα ἕτε διὰ μακρῶν ἕτε διὰ
 βραχείων, ἀλλὰ διὰ μετρίων λόγων. Τὸ δὲ τέλος εἰς λόγους, ὑπομνήσαι
 τὰς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων· ὅπερ τινὲς ἐκάνοδον (εἴτ' ἐν ἐπιλογῶν)
 καλῶσι. Τισίαν δὲ καὶ Γοργίαν τὰς πρὸ τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα μᾶλλον
 τιμῶντας, τάτε αὖ σμικρὰ διὰ μακρῶν μεγάλα, καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ
 διὰ βραχείων λόγων φαίνεσθαι ποιῶντας, καινὰτ' ἀρχαίως, καὶ τὰναντία και-
 νῶς, τὰς τοιούτας εὐδειν ἐατέον. (ε3) Τὴν τῆς ἐμῆς πολυμαθείας ἐπί-
 δεξιν· καὶ τὴν φιλοσοφίαν αἵρεσιν αἰρέσεων. (ζ3) Τὸ ποσειδέεσσα, ἀνορθῶσα
 τὸ ὡς ἐν κατηγορίᾳ τῇ εἰς ἀντιδικὰ ἀνθυποφορᾶ, ὡς ἀδενέες τε καὶ ψευδὲς
 ἐλεγχθέν τε καὶ καθαιρεθὲν διήγημα. (η3) Ὡς περ ἐν τοῖς ἐπὶ δικαστηρίῳ
 διαδικαζομένοις, ἔτω καὶ τοῖς ἐμὸς συγγραμμάσι. (θ3) Πρωθύστερος
 ὁ λόγος· ἐξ ἀποδείξεως γὰρ ἡ πίσις, εἴτ' ἢ ἡ παιδῶ.

ἄλλο γλυκύμηνον (ι 3)· ταῦτα μὲν τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως· ὅς τις δὲ εἰς ἀγύμνασος ὑπάρχῃ τὶ καὶ πρὸς ὥπον θεῖον (κ 2) ὑπὸ φαυλοτέρῳ (λ 3) κρυπτόμηνον χήματι, ὥσπερ ἐποίεν Ἀθλιώσιν αἱ δημιουργοὶ (μ 3), Ἀφροδίτῃ καὶ Χάριτας καὶ τοιαῦτα κάλλει Θεῶν ἀγάλμασι Σαίλιων καὶ Σατύρων (ν 3) ἀμπίχοντες, τῆτον δὲ λήσεται τὸ χράμμα, συχνὰ καὶ τῆς ἀβεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων, ὑπὸ τῇ προσποιήσει (ξ 3) ἔπαρέλκειν ἑτέροις (ο 3) λανθάνοντα, καὶ τῷ (π 3) λίαν εἰκῇ, καὶ, ὡς ἂν δόξειεν, ἀφελῶς (ρ 3) ἐγκατεσπάρδαι τῷ λόγῳ. Ἔμην γὰρ ὅτι τὴν σεληνιακῆς αἰτίας ἀποψύξεων (σ 3), οἱ νοστῆντες ἐπληψίαν, αἰσθάνονται μάνοι, καὶ δὲ καὶ νοῦν ὑπερβολῶν (τ 3) μόνοι δέχονται τὰς ἀλάμψεις, οἷς ὑγιαίνει τὸ νοερόν ὄμμα· φῶς ἀνάπτει τυγχινῶν ὁ Θεός, ὁ τοῖς τε νοεροῖς καὶ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἰτίον ἐννοεῖν (υ 3)· καθάπερ τὸ τῆδε φῶς

(ι 3) Ἐπικρεμῆς ὁ λόγος καὶ δυσανταπόδοτος, τῆτο δὲ, οἶμαι, βέβαιον· εἰ καὶ ὅτι δι' ἄλλην ὑπόθεσιν εἶπον, κακίον εἰς ἐν τὸ προκείμενον νεύει.
(κ 3) Τὰ, ὡς ἐξῆς ἐρεῖ, ἀβεβήλα δόγματα. (λ 3) Ἀντὶ θετικῆς, εὐτελεῖ, ταπεινῇ ὑπόθεσιν· ὡς καὶ τῷ προοιμίῳ ἔ' ἐνυπνίᾳ φησὶν, ἀρχαῖόν ἐστι, καὶ λίαν πλατωνικὸν ὑπὸ προχρήματι φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ σπεύδατα· φαύλην δὲ ὑπόθεσιν, ὥδε λέγει τὴν· ἐαυτῷ φιλότιμον ἐπίδειξιν. (μ 3) Τῶν Ἀγαλμάτων. (ν 3) Ὅπαδοι ἔ' Διονύσου τερατόμορφοι εἶσι. (ξ 3) Προσποιέμενον ὅτι ἐν παραδρομῇ καὶ παρελκόντως, περὶ αὐτῶν διηγέσθ. (ο 3) Γε': ἑτέρες. (π 3) Γε': καὶ ἔ', ἢ ὑπὸ τῇ προσποιήσει ἔ' ἐγκατεσπάρδαι λίαν εἰκῇ. (ρ 3) Ἀπελέρχως ἀπονήρως, ἀπλῶς, ὡς ἐπιτηδεύτως. (σ 3) Λεπτοθυμίων· φασὶ γὰρ τὴν Σελήνην ὑγρὰν καὶ θερμὴν. (τ 3) Τῶν νοητῶν, αἷς ἐκ ὄψις, ἀλλὰ νῆς ἐπιβάλλει, τὴν λαμπρὰν ἐννοίαν, καὶ, ὡς εἶπεν, τὰ νοητὰ ἐκείνοι κατανοῶσιν, οἷς κατ': (υ 3) Εἰς σαφεστέρα κατέληψιν ἔ' δὲ ἔ' χωρὶς παραθέτον συνοπτικῶς τὰ ἐν τῷ 5', τῶν Πλάτωνος πολιτειῶν.

Πολλὰ μὲν τὰ κατὰ καὶ τὰ κατὰ κατὰ ἑκάστων φανερὰ, ἐν δὲ τὸ αὐτοκαλὸν καὶ τὸ αὐτοαγαθόν, τὴν ἑκάστη τῶν ὁμοειδῶν ἰδίαν μίαν ἔσσαν. καὶ τὰ μὲν, ὁρῶντες μὲν, νοεῖν δ' ἔ', τὰς δ' αὖ ἰδέας νοεῖν μὲν, ὁρῶντες δ' ἔ' ὁρῶμεν δὲ τὰ ὁρῶμενα, ὁρᾷ, καὶ ἀκοῇ τὰ ἀκούμενα καὶ ταῖς ἄλλαις ἐσθ-

φῶς (φ 3) ὅψιν σιωάπτει τῷ χρώματι (χ 3), καὶ ἀφέλῃς (ψ 3),

πα-

σεσι τὰλλα αἰδητά· πολὺ μὲν τοι πολυτελεσέραν ὁ τῶν αἰδητέων δημιουργός τὴν Ἐδραῦ τε καὶ ἐδραῦ δύναμιν ἐδημιέργησε· καὶ ὅ,τι αἱ μὲν ἄλλαι ἐδένος ἄλλης τοῖς γένεσι δέοντῃ, οἷα ἡ ὄρασις εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν αἰδητῶν, ἡ δὲ ὄψις καὶ τὸ ὄρατὸν χρῶμα προσδέοντῃ τρίτῃ τινός ἰδίᾳ γένεσι ἐπ' αὐτὸ τῷ περικύτος, φημι δὴ Ἐφωτός· ἔ μὴ παρόντος ἦτε ὄψις ἐδὲν ὄψεθ', τὰ τε χρώματα ἔσαι ἀόρατα. Αἴτιος δὲ Ἐφωτός τέστι ὁ ἥλιος, ὃ ἡμῖν τὸ φῶς ὅψιν τε ποιεῖ ὄραν ὅτι κάλλισα, καὶ τὰ ὀρώμενα ὄρασθαι· ἐκ ἔστιν ἥλιος ἡ ὄρασις, ἔτε αὐτῇ, ἔτε ἐν ᾧ ἐγγύεθ' ὁμματι, ἀλλ' ἡλιοδέξατον τῶν περὶ τὰς αἰδησεις ὀργάνων, καὶ ἣν ἔχει δύναμιν ἐκ τέστι ταμιευομένη, ὥσπερ ἐπὶ ῥύτον κέκτηθ'· ἔ δ' ὁ ἥλιος ὄψις ἔστιν, αἴτιος δ' ὢν αὐτῆς, ὄραθ' ὑπ' αὐτῆς ταύτης. Τῷτον τὸν ἥλιον τὰγαθὸν ἐκγονοὺν ἑαυτῷ ἐγέννησεν ἀνάλογον ἑαυτῷ· καὶ ὅ,τι περ αὐτὸ (ἔστιν) ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ πρὸς τε νῦν καὶ τὰ νοόμενα, τῷτο τῷτον (ἐγέννησεν) ἐν τῷ ὄρατῷ πρὸς τε ὄψιν καὶ τὰ ὀρώμενα· ὥσπερ ἐν οἱ ὀφθαλμοὶ τραπέντες, ἐπὶ μὲν τὰς νυκτερινῷ φέγγει ἐπεχομένης χροῆς, ἀμβλυώττεισι, καὶ ἐγγύς φαίνοντ' τυφλῶν, ὥσπερ ἐκ ἐνέσης καθαρῆς ὀψεως, ἐπὶ δὲ τὰς ἡλίου καταλαμπομένης, σαφῶς ὀρώσι, καὶ τοῖς αὐτοῖς τέτοις ὁμμασιν ἐνδσα (ἡ ὄψις) φαίνεθ'· ἔτω καὶ τὸ τῆς ψυχῆς (ὄμμα) ὅταν μὲν, ὃ καταλάμπει ἀληθείᾳ τε καὶ τὸ ὄν, εἰς τῷτο ἀπερήσηθ', ἐνόησέ τε καὶ ἔγνω αὐτὸ, καὶ νῦν ἔχειν φαίνεθ'· ὅταν δὲ εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον τὸ γιγνόμενόν τε καὶ ἀπολλύμενον, (τότε ἐκ ἐννοεῖ, ἀλλὰ) δοξάζει τε καὶ ἀμβλυώττει, ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον, καὶ ἔοικεν αὐτῷ νῦν ἐκ ἔχοντι. Τῷτο τοῖνον τὸ καὶ τοῖς γινωσχομένοις τὴν ἀλήθειαν παρέχον, καὶ τῷ γινώσκοντι τὴν δύναμιν ἀποδοῖν, τὴν Ἐἀγαθὴ ἰδέαν εἰναι φάμεν αἰτίαν ἐπισήμης ἔσαν καὶ ἀληθείας· ὢν ἐκατέρων καλῶν ὄντων, ἀλλο κάλλιον τέτων ἡγήτεον· ὥσπερ γὰρ (ἐν τοῖς αἰδητοῖς) φῶς τε καὶ ὄψις, ἡλιοθη μὲν, ἔ μὴν δὲ καὶ ἥλιος, ἔτω καὶ τοῖς νοητοῖς γινώσις, εἴτ' ἐν ἐπισήμῃ τε καὶ ἀλήθειᾳ ἀγαθοειδῇ μὲν ἀμφοτέρω, ἀγαθὸν δὲ ἐδέγερον τέτων ἡγήτεον, ἀλλὰ τὸ ἐκατέρων παραίτιον· ἔ τὸ κάλλος ἀμήχανον· ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος τοῖς ὀρωμένοις ἔ μόνον τὴν Ἐδραῦ δύναμιν παρέχων, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν καὶ αὔξησιν καὶ τροφήν, ἔ γένεσις αὐτός ἔστιν· ἔτω καὶ τὰγαθὸν τοῖς γινωσχομένοις ἔ μόνον τὸ γινώσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶναι παρέχον, ἐκ ἔστια αὐτὸ ἔστιν, ἀλλ' ἔτι ἐπέκεινα τῆς ἔστιας, περισβείω καὶ δύναμι (καὶ κάλλει) ὑπερέχον.

(φ 3) Τὸ ἡλιακὸν ἢ καὶ τὸ χειροποίητον. (χ 3) Ὅπερ ἐστὶ τῆς ὀψεως ἀντικείμενον. (ψ 3) Τὸ φῶς.

παρόντος (ω3), ἢ πρὸς αὐτὸ (α4) δυνάμεις ἀνενέργητος· ὑπὲρ δὲ τῶν πάντων σὲ κρίνουν ὡριμώμενον· καὶ μὲν Φηφίση ὡροσοιζέον εἶναι, ῥήτορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται· ἔσθ' μὲν, ῥῆσαι (β4), ἔσθ' δὲ ὀνήσαι (γ4)· πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σὲ τ' ὀνομαζόμενης κρίνειν διαγεγραφέτα· εἰ δὲ μὴ φανείταί σοι τ' ἡμῶν Ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον, καὶ σὺ δὲ δήπου μετ' Ἀριστέλους (δ4) πρὸς τὸ φίλον τὴν ἀλήθειαν διήσῃ, ποιὸν καὶ βαδύ σκοτὸς ἐπηλυγάζεται, καὶ λήτεται ἔσθ' ἀνθρώπου λεγόμενον· ταῦτα μὲν περὶ τῶν. ἑτέρον δὲ ὁ Θεὸς καὶ ἐπέταξε καὶ ἀνέκρινεν, ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριζήριον ἀνατέδειται· ἐσκεπται δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τὴν ἐδωλικὴν ἀπάσης ψυχῆς, καὶ ἑτέρα· ἅττα ὡροσχεύρισι δόγματα, ἡμῶν φιλοσοφούντων Ἑλλήσι· καὶ τί ἀντις ὀνομαζόμενοι περὶ αὐτῶν; ἀλλ' ὀξείργασαι μὲν ὅπ' μῆλ' ἅπαν νυκτὸς, μᾶλλον δὲ λειψάνη νυκτὸς, ἢ καὶ τὴν ὄψιν ὠεγκε τὴν περὶ τὸ δεῖν αὐτὸ συγγεγράψαι· ἐς δὲ

Ταῦτα μὲν δὴ τὰ Ἐ Πλάτωνος καὶ σύνοψιν· ἅττα ὁ μὲν Συνέσιος πάνυ γενολόγως συνεῖληφεν, ὁ δὲ θεολόγος Γρηγόριος καὶ πλατύτερον καὶ κομψότερον· φησὶ γὰρ ἐν προοιμίῳς Ἐ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. „Ὅπερ „ἐστὶ τοῖς κίβδητοῖς ἡλῖος, τὲτο τοῖς νοητοῖς Θεός· ὁ μὲν γάρ, τὸν ὀρώμενον φωτίζει κόσμον, ὁ δὲ, τὸν ἀόρατον· καὶ ὁ μὲν, τὰς σωματικὰς ὀψεις ἡλιοειδεῖς, ὁ δὲ, τὰς νοεράς φύσεις θεοειδεῖς ἀπεργάζεσθαι· καὶ ὡσπερ „ἐστὸς τοῖς ὀρώσιν καὶ τοῖς ὀρώμενοις τοῖς μὲν, τὴν Ἐ ὀρᾶν, τοῖς δὲ, „τὴν Ἐ ὀρᾶσθαι παρέχων δύναμιν, αὐτὸς τῶν ὀρώμενων ἐστὶ τὸ κάλλιστον, „ἐπὶ Θεὸς τοῖς νοῶσιν καὶ τοῖς νοημένοις, τοῖς μὲν, τὸ νοεῖν, τοῖς δὲ, τὸ „νοῶσθαι δημιουργῶν, αὐτὸς τῶν νοημένων ἐστὶ τὸ ἀκρότατον, εἰς ὃν πάντα ὀψεις ἴσται, καὶ ὑπὲρ ὃν ἑδωμὲν φέρει.

(ω3) Τὸ χρώματος. (α4) Τὸ χρῶμα δύναμις τῆς ὀψεως ἀνενέργητος.

(β4) Τὸς ῥήτορας τῶν κάλλει τῶν λέξεων καὶ τοῖς ῥητορικῶς χήμασι.

(γ4) Τὸς φιλοσόφους, συχὰ τῶν ἀβεβήλων ὀνομαζόμενων δόγματι.

(δ4) Ὁ Ἀριστοτέλης ἀνθ' ὧν ὁ διδάσκαλος αὐτῶν Πλάτων ἐτίθει εἰς λόγον ἀρχῆς ἀνωπιδάτων ἰδεῶν, αὐτὸς τὸ ἀνείδον αἶχος καὶ ἀμορφον, τὴν ἀνωπιδάτων ὕλην, καὶ νόθα καὶ ληπτὴν ἀρχὴν τιθεῖς, εἶπε περὶ ἐκείνου, ὡς περὶ

δὲ ἔ τῷ λόγων (ε 4), δὲ πρὸς τρεῖς, ὡς ἄν τις ἕτερος ὢν, ἑμαυτὴ γέγονα μετὰ τῷ παρόντων ἀκροατῆς. καὶ νῦν ὅσῳ ἂν ἐπὶ τὸ σύγγραμμα, θαυμασὴ τις ᾖ ἐμὲ διάθεσις (ζ 4) γίνεται, καὶ τις ὁμότης (η 4) δεῖα ὡφίχεται καὶ τῷ ποιήσιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμὲ, καὶ ᾧ ἕτερον δ' ἂν ταῦτα γένοιτο, σὺ καὶ τῷ μὴ οὐκ (θ 4). σὺ γὰρ δὴ μετ' ἐμὲ ὡρώτη τῷ Εὐκλείδων (ι 4) ἐντεύξη. ταῦτα τῷ τέως ἀνεκδότων ἀπέσειλα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς (κ 4) ἦ, προσέθηκεν (λ 4) τὸν ᾧ δῶρε, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ καὶ ὡρεσβείας, ᾧ ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ παραδωκασέοντα (μ 4) καὶ τι τῷ λόγῳ καὶ ᾧ δῶρε Πεντάπολιν ὠνάτο

Δο-

λος μὲν ὁ ἄνθρωπος, φιλότατος δὲ ἡ ἀλήθεια. (ε 4) Δείκνυσιν πρὸς τὴν φιλόσοφον Ὑπατίαν, ὡς ἔ Θεὸς κινήσαντός τε καὶ ἀναγκάσαντος τὸν ἔ ἐνυπνίᾳ λόγον ἐξέδετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὴν γραφίδα ἔχρησεν, ὥσπερ ἔξω γινόμενος ἑαυτὴ, Θεὸς δὲ τὸ πᾶν τὴν ταχίστην ἐξείρησεν, λόγων αὐτοχρεδίων ἀφρόνες πηγὰς ὑποβάλλων, παρὰ τοσούτον γε μὴν αὐτὴ σφραγισμένη τὸ σύνολον, παρ' ὅσον καὶ ὑπερον ἐπίοντα αὐτὸν, ὡς αὐτὸς γένηται, ἔστιν ἔ τῶν μερῶν ἐς πλεῖστον ὁπορεῖν, τῶν ἁλλοτρίως ἐχόντων ἀπεικότα μηδὲν εἰς τὸ ἴδιον σύγγραμμα. ἐκ τῶν ἔ Γρηγορίου. (ζ 4) Ἀλλοίωσις (η 4) Ἐνδοσιασμός ἐκστατικὴ ἀγαλλίασις. (θ 4) Εἰ ταῦτό καὶ σὺ πάσης πάθος, ἀναγινώσκουσα τὸν λόγον. (ι 4) Τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πρὸ γὰρ τῶν ἐν Κυρήνῃ καὶ ἄλλων ἔχε μετ' ἑαυτὴ ἀκροατὰς ἔ λόγῳ, ὡς προσεχῶς εἶπε.

(κ 4) Τὰ δύο ἑ τέλειος ἀριθμὸς, ὡς ἄριστος μόνον, τὰ δὲ τρία τέλειος ὡς ἐξ ἀρτίου καὶ πεπαιγμένου, καὶ τοι ἡ μονὰς ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἵνα ἡ τὰ τρία ἐξ ἀρτίου καὶ πεπαιγμένου ἀριθμοῦ. ἑ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἐκ ἐκ δὲ οὐκ ἀλλ' ἐκ τριῶν μεγεθῶν, εἴτ' ἐν διαστάσεων συνίσταται, μήκους, πλάτους, καὶ βάθους. φησὶ δὲ καὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ἡ μονὰς εἰς δὲ δύο κινηθέντα μέλη, τελείως ἔστιν. (λ 4) Τοῖς δυσὶν ἄλλοις βιβλίοις οἷς ἐπιστέλλω σοι κεινησομένοις καὶ τὸν περὶ τῷ δῶρε λόγον κτ. Τὸ δὲ δῶρον ἄλλοι μὲν σφραῖραν εἶναι φασιν ὁργυρῶν παρόδειγμα γεωμετρικόν, πολυτελῶς τε ἅμα καὶ πανσόφως κατασκευασμένον, ἐν ἐπιγραμμάσι δὲ ὁργυροῖς τοῖς μὲν, Πτολεμαῖς, τοῖς δὲ, Συνέσις, ἃ ἐν ἄλλοις ζητητέον. ὅ γε μὴν Συνέσιος ἐν τῷ περὶ τῷ δῶρε λόγῳ χρυσῶν σφαιρῶν ῥητῶς λέγει τὸ δῶρον, εἰ μή τι γὰρ ἐπὶ τῷ σφαιρῶν ἐγκεικόλαπτο ἡ σφαιρα, καὶ αὕτη ἐπὶ χρυσῷ ὁργυρῶ. (μ 4) Καὶ μὴν ὁ περὶ τῷ

Δομετιανῷ χολασικῷ 155.

Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῆς καταμεραδηνῶς ἡς ἔργων τῷ
 σὺν θαυμασίαν κεφαλῇ χαίρεσάν τε φιλάνθρωπίαν, ἢ ταῖς

δώρε λόγος φαίνεται γινόμενος πρὸς αὐτὸν τῆτον τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τινα
 τῶ βασιλεὶ παραδυναστεύοντα· εἰ μὴ τίγε περὶ ἡ ἐκόμισε δευτέρου γέφανος ὁ
 λόγος. Ὑπολαβόντι ἅπασι τῷ διδασκάλῳ ὡς ὁ περὶ ἡ δώρε λόγος ἐστὶν ὁ
 αὐτὸς τῷ περὶ Βασιλείας, τότε δῶρον, ὁ χρυσῆς, ὃν ἦκε κομίζων ἀπὸ
 Κυρήνης τῷ βασιλεὶ, γέφανος, ξένον οἱ δοκεῖ ἢ ἄπορον εἶπεν τινος σφατ-
 ραν εἶναι τὸ δῶρον, τόν τε Συνέσιον αὐτὸν, πρὸς ἄνδρα τῷ βασιλεὶ παρα-
 δυναστεύοντα, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα γινέσθαι τὸν λόγον· διὰ ταῦτα ἢ
 πρὸς μὲν τὴν γνώμην ἐκείνων ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς, ἐξ αὐτῆς δὲ ἡ Συνεστὰ πα-
 ρίσταται ταύτῃ δοκῶν· πρὸς δ' αὐτὸν τὸν Συνέσιον πρὸς ἄνδρα παρὰ βασι-
 λεὶ δυναστεύοντα γινέσθαι τὸν λόγον εἰρηκότα, φησί· καὶ μὴν ὁ περὶ ἡ δώρε λόγος
 φαίνεται γινόμενος πρὸς αὐτὸν τῆτον τὸν βασιλέα ἢ πρὸς ἕτερόν τινα τῷ
 βασιλεὶ παραδυναστεύοντα· ἡ μὲν, λήθην, τῶν δ', ἀγνοίαν κατὰ τινα
 τρόπον κατηγορεῶν· ἢ γὰρ μὴ αὐτὸς ἔτος ἐν ἀγνοίᾳ ἡ πράγματος· εἴ γε
 περὶ ἡ δώρε λόγος ἕτερός ἐστι τῆ περὶ Βασιλείας, πρὸς Παϊόνιον
 ἄνδρα ἀστρονομικώτατον, ὡς δῆλον ἐξ αὐτῆς τέττε ἡ λόγος, ἢ τῷ βασι-
 λεὶ τότε παραδυναστεύοντα, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα γινόμενος, τότε δῶ-
 ρον ἢ γέφανος ἀλλ' ὀρεγάνον τι ἀστρονομικόν, ἔργον διανοίας μὲν τῆς αὐτῆς,
 ὅσα οἱ συνευπόρησε, φησὶν, ἢ σεβασμιωτάτῃ διδασκαλῷ, χειρὸς δὲ τῶν
 κατ' αὐτὸν εἰς δημοκρασίαν ἀφ' ὧν τῆς ἀρίστης· ὅπερ δ, τε λόγος αὐτὸς ὁ περὶ
 ἡ δώρε ἀκριβῶς περιγράφει, ἢ τὸ ἐπ' αὐτῆς ὀκτάστιχον ἐπίγραμμα, ὅπερ
 διὰ χρυσῆς γερῆς ταῖς χολαζέσαις, φησὶν, ἀφ' ἑρῶν χώραις, καὶ τὸν ἀν-
 ταρκτικὸν κύκλον ἐγκέκλαπτο, ἔχον ἔτος.

Ἡ σοφίη εἴβον εὔρεν εἰς ἕρανόν· ὦ μέγα θαῦμα!

Καὶ νόοι δὲ αὐτῶν ἦλθεν ἐπερανίων·

Ἡνίδε καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάσματο νῶτα,

Γ' ὅσα δὲ κύκλα τομαῖς ἐχ' ὁμαλαῖσι τέμε·

Σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, ἢ ἐπὶ Τίτῳ

Νύκτα ταλαντεύει ἢ φάος ἐρχόμενος·

Δέξο Ζωδιακῷ λοξώσας, ἢ δέ σε λήσει

Κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεος·

δεομένοις χεῖρα βελομένῳ ὀρέγειν, ἐπ' αὐτὸ δὲ παρακαλῶ, ἵππον εἰς πεδίον (α), τῆτο δὲ τὸ δ' λόγῳ, προτρέπειν ἡγέμενος· καὶ σοὶ πλεον̄ πρότερον, ὧ φίλῃ κεφαλῇ, νῦν τῷ φίλανδρωπίαν ὀπδακτέον, ὅσω καὶ τὸ πρόσωπον ἐλπεινότερόν ὅτι νῦν τὸ εὖ πεισόμενον· γυνή τε γὰρ ἐστὶν αὐτῇ, καὶ γυνή δυσυχήσασα χηρείαν· εἴτα σὺ ὀρφανῷ παιδίῳ παῖδσα, ἃ πέπονθεν. ὅς τις δέ ὅτιν ὁ ταύτῃ ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τῷ σὺ καλοκαγαδίαν. ὅρα τοίνυν, ὧ θανμάσιε, ὅπως ἐπαμυνεῖς τῇ γυναικί, καὶ διὰ τὸ καλῶς ἔχον (β), καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, καὶ δι' ἐμέ· μεδέξω ᾧ ἔτι σοὶ καὶ γὰρ ἦν εἰς αὐτῷ γινόμενων, συγγενίδα τε ἦσαν ἐμῷ, καὶ τετραμμένῳ ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρ' ἡμῖν.

Τῷ

μεθ' ὃ καὶ ἕτερόν τι τετρασίχον ἄρχαον ἀπληξέως ἔχον εἰς ἀστρονομίαν ἐγκώμιον· ὅπερ ἐπιγέγραπται Πτολεμαῖς· ἔχει δὲ καὶ τῆτο ὅτως.

Οἷδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄσρων

Ἰχνεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,

Οὐκέτ' ὀπθαύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ

Ζηνὶ διοτροφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

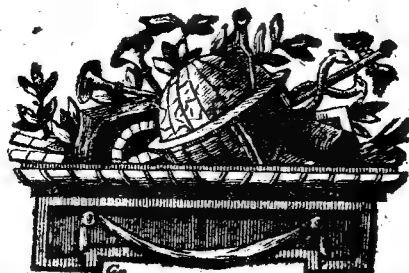
Τῆτο δὲ τὸ δῶρον, καὶ ὁ ὑπὲρ τέττε λόγος, ὧν ὧνάτο τι, φησί, Πεντάπολις· πίνης γὰρ ἔσα καὶ κατηφής καὶ μέγα ἐρείπιον, καὶ βασιλέως δεομένη, εἰ μέλλοι πράξειν τι τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπάξιον, ἰάδῃ παρὰ βασιλέως.

(α) Λόγος περὶ τῶν προτερόντων τινα, ἐφ' ἃ ἐκείνος οἶκοθεν προαιρετῇ, καὶ θάλλει, καὶ ἀπλῶς ἐφ' ἃ πέφυκε. Τὸ δὲ ἵππον εἰς πεδίον, ἵππείας μᾶλλον εἰς πεδίον λεκτέον φησὶ περὶ Εὐστάθειος ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ, ἵππείας εἰς πεδίον προκάλλει· καθ' ὅτι ἐκ ἵππων καθ' ἑαυτῆς, ἀλλ' ἵππῶν τὸ προκαλεῖται εἰς πεδίον. (β) Τὸ γὰρ ἐπαμύνειν τοῖς δεομένοις, καλόν.

Τῷ αὐτῷ. 156.

Τὰ δίκαια χεῖζει συμμάχων· καὶ γίνονται ἂν οἱ βοηθῶντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὁρῶς ἔχουσι (α) συμπονεῖντες. εἰλόμην δὴ σε τέτων πρόβον, γνώμητε ἀμείνοντα ἐ τέχνη. τὸ μὲν ἐν ἐμὸν, ἀπασιν εὖ ποιῆν, οἷς ἂν δύνωμαι, δίδε δὲ αὐτὸς ἀφορμάς (β)· αἰδοῦσθαι γὰρ φιλίας, ὡς ἔτε αὐτὸς μέμψῃ, γελάσει τε ἴσως ἑδείς·

Τ Ε Λ Ο Σ

(α) Τοῖς συμμάχων χεῖζουσι δικαίοις συμμαχῶντες. (β) Πρόβον γὰρ σὺ τῷ ἀδικημένῳ γινόμενος, αἴτιος ἔσθαι καὶ μοι ■ εἰ ποῖσθαι, ἢς ἂν δύνωμαι.

Νεόφυτος Γεροδιάκονος Ἀθανασίω.

Εχομισάμην τὸ πρὸς ἐμέ σε ἀδελφικὸν γράμμα· τὸ δέ γε σὸν μέρος, καὶ τὰς γραφικὰς καλὰ μεν· ἀτονώτερον γὰρ τῷ δέοντος ἀφέντες, ἐν μέσῳ περὶ τῷ πλοὺς κατέπεσον ἐκλυθέντες, κατὰ τὴν Λήμνον. Ἐμὲ δὲ ἰοῦν τῆς ἐν τῷ Βατοπεδίῳ ἀδολεσχίας, καὶ γὰρ ἂν ἄπομι χοιλῆς, κατὰ ἀγαπητικὴν τῶν δοκόντων φιλῶν τυραννίδα ἄκουτα προϊσάμενον, καὶ μᾶλλον γε ἢ τὸν Πλάτωνα, ἧς αὐτὸς ἀνεπλάσατο πόλεως. Περὶ δὲ τῆς τῷ τροπαρίᾳ ἐξηγήσεως ἀσδεχθῆσιν μὲν, ἀποδοκιμασθῆσιν δὲ, καὶ φροντίς, φησὶν, Ἰπποκλᾶδῃ. ἥ περὶ γε μὴν ἔγκειται τὸ, ἣν γὰρ ἂν ἐχικέναι χώραν ἀποδαχθῆναι, τὸ ἄπτωτον εἰς πτωτικόν μοι, πρὸς τῷ φίλῃ, ἧμα μετένεγκε, οἷον, ἐχικότες. ■ γὰρ τοι τῶν μορίων ἐκάτερα, τὸ ἀδικὸν αἰτιολογῶντα, εὖ ἔχα συντάξας, βελτίον γε μὴν τὸ μετοχικόν, κατὰ τινα ἰδιωτισμὸν, λαμβάνοντα μὲν ἔ, λαβόντα δέ πως. Κατὰ δὲ τὸ κλεινὸν τῷ Νικάνδρῃ ἐπίγραμμα, (ὅπερ αὐτὸς ἑὸς ἐπῆνεσε μὲν ἔ, ἐποίησε δὲ) γυνόίς ἂν ἐπισήσας, ποιήσαντα καὶ τὸν Συνέσιον ἐπίγραμμα· προθετικὸν γὰρ τοι τὸ ἐπίγραμμα, καὶ ῥηματικόν. Ἐγὼ δὲ τὴν τῷ σώματος Ἰχθὺν μηδέπω μεταδόμενος ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρίαν, ταύτην δὴ τὴν χετικὴν, τὴν δαυτερόγονόν τε καὶ περιήμον, πολλὰ δὲ ἐπὶ τὴν κατὰ Πλάτωνα ἄχετόν τε καὶ πρῶτην, ἥτ' εὖ ἀρχέγονον Ἰδέαν τῆς ἀνδρίας μεταδῆναι, τὴν ἀναλογῆσαν τῇ δαυτερόγονῃ καὶ περιγῇ τετρακτύϊ τῶν γενικῶν ἔξω, ἐν τριταῖς μὲν αὐτὸς κατὰ Πλάτος, τῇ παραδέσει τῶν ἄκρων, ἐν τετάρταις δὲ κατὰ βᾶδος τῇ ἀποδέσει τῶν ἄκρων· ἀνδρίας γὰρ ἄνευ ἐκ ἂν ὀρῶσαί τις τῶν γενικῶν ἀρετῶν, ἔκων φρόνησις, καὶ σοφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. Τὸ δὲ λέγειν τὰς ἀσωμάτους τῶν ὄντων ιδέας ἀναλογῆναι ὑποστατικῶς μὲν, τῇ θάφ. φύσει· τῇ δὲ φύσει, τοῖς ἀγγέλοις, πάσης ἀτοπίας μερὸν ὃν ὡδὶ δάκνυται. Τί γὰρ μὴ μᾶλλον ἐπ' ἀμφοῖν κατὰ ταῦτα, ἀλλ' εὖδα μὲν ταῖς τρισὶν ὑποστάσεσιν, εὖδα δὲ τῇ μιᾷ φύσει; δεῖον γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν κατὰ ταῦτα, καὶ αἰροῖς ἂν ἕως ἐκ ἐν τριταῖς καὶ τετάρταις, ἀλλὰ τῇ μὲν, ἐν διτταῖς, τῇ δὲ, ἐν μυρίαῖς ἀναλογῆσαν τὴν ἀνδρίαν. Ἐπατα αἱ κατὰ Πλάτωνα ιδέαι, τῶν ὄντων εἰσὶν ἀκόινες, τέτων δὴ τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ἀνάλογα παραδείγματα, αἱ δὲ αὐταὶ καὶ τοῖς αἰδίοις ἀναλογῆσαι κατὰ τὸν ὑπομνηματιστὴν Ἀδάμαντα· ἔρα σοι τοιγαρὲν τὴν ἐκ τῆς τῶν ἄκρων συναφῆς συμβαίνουσαν ἀτοπίαν εὖ δεῖσθαι. Τρίτον, τὰ πρὸς αὐτὰς ἀναλόγως ἔχοντα, ἐκ εἰσὶν αἰδοῦ, τὸ δὲ δεῖον κατὰ τὸν ὑπομνηματιστὴν ἀναλόγως ἔχα πρὸς αὐτάς· ἔρα

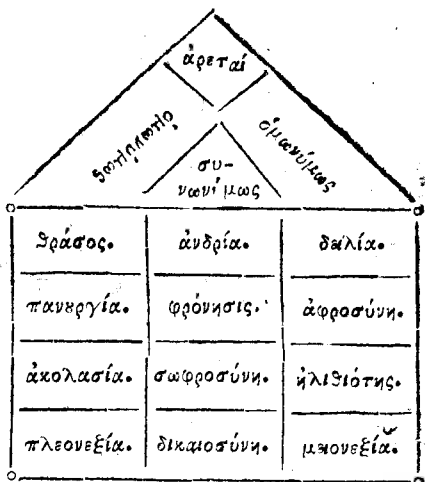
σοι ἡ τῆτο· ἂσι δὲ τῷ ἡ συναΐδοι, (κατὰ Πλάτ.) ἐκ ἅρα τῷ Θεῷ
 (κατὰ τὴν συναχθῆσαν ἀτοπίαν) ἐτέρῳ δὲ τῷ ἡ ἀλλὰ μὴν τῷ Θεῷ κατὰ
 Πλάτωνα ἐκ ἅρα ἀναλογεῖσιν αὐτῷ· αἱ μὲν γὰρ ἂσι γένει ἡ ἔδη τῶν ὄντων,
 τὸ δὲ δῖον ἐκ ἔστιν ὑπὸ τὸ ὄν· ὑπὲρ τὸ ὄν γάρ· ἅρα· Ἐμοὶ δὲ τοῖ
 ἡ τὴν τῆ σώματος ἰχὺν μὴ ἐπὶ τὴν ἄχeton, ἐπὶ δὲ τὴν χetικὴν, ἡ
 τῇ ψυχῇ συμφῶς μεταδῆναι ἀνδρίαν· ἐκῆνο μὲν γὰρ ἀπαθῆας, τῆτο δὲ με-
 τριοπαθῆας· κακῆνο μὲν ἀκρότης, τῆτο δὲ μεσότητος· τῷ γέν ἀπαροπα-
 θῆ ἡ ἐταπηνώτῳ ἀγαπητὸν ἂν ἡ τῆς μεσότητος γέν ἐφικέσθαι· οἶδα γάρ
 ἡ ἡ αὐτός, καδωμιλημένον ὄν, κακίαν μὲν ἔσαν τὰ ἅρα, ἀρετὴν δὲ τὴν με-
 σότητα· τῆς δὲ ἀπαθῆας τε ἡ ἀπαροπαθῆας, τὸ μέσον ἐστὶν ἡμετριοπάθεια
 κατὰ Συνέσιον· ἀλλὰ μὴν ἡ φιλοσοφία, ἐ τὸ μέσον, τῶν ἅρων δὲ δῆτερον,
 φημί δὲ τὴν ἀπάθειαν, πρεσβύαν οἶδε κατὰ Συνέσιον, κακίαν ἅρα πρε-
 σβύα· τὸ γὰρ ἐπὶ μηδενὶ κλάαν, ~~ἡ ἀπὸ~~ ἡ λείον, τὸ δὲ πᾶς συνδυα-
 τίζεσθαι, μετριοπαθείης ἂν ἡ ψυχῆς, ἡ πρὸς τῶν τὸ μηδὲν ἀγα-
 φιλοσοφῆντος· ἐ γὰρ αἱ ὑπερβασία τε μέτρον, τὸ δὲ μέτρον τυγχάνει
 τὸ ἄριστον· τῆ δὲ ἄρις τὴν μεγίστην τε ἡ καδὸλε ἐπίτασιν ὑπεμφάνου-
 τος, ἐτέραν ἐκ ἔστι παρὰ τὴν ἐγκαμένην εἰρὴν ἐπίτασιν· ἀλλὰ μὴν ἡ
 φιλοσοφία τῆ ἄρις σοχάζεται, τῆ μετρίᾳ ἅρα σοχάζεται· ταῦτα γὰρ ἀλλή-
 λους τὰ τῷ αὐτῷ ταῦτά· ἐ δὲ φιλοσοφίας πόρῳ πε τακτέον τὴν ἀπαροπάθειαν
 (κατὰ Συνέσιον) δι' ὅ,τι τῆ μετρίᾳ ἐκτέπτακε, δὴ τὸν αὐτὸν ἅρα λό-
 γον ἡ τὴν ἀπάθειαν αὐτῆ πε τακτέον, ἡ περ ἡ τὰ τῆς ἀπαροπαθῆας
 τετάχεται· τῷ δ' αὖ τὴν τῆ σώματος ἰχὺν ἐπὶ τὴν ἀσώματον ιδέα
 μεταδεμένῳ ἐ μᾶλλον τὸ ἐπὶ μηδενὶ, ἡ τὸ ἐπὶ παντὶ κλάαν, ἐμοὶ δο-
 κῆν προσγενήσεται· τῶν αὖτε γὰρ ἂν, ἡ περ, ἡ ὡς ἐτέρως οἱ συμπι-
 πτόντων ἔρμαιον ἡ, τῆς τὴν ψυχὴν ἀνδρίζεσης ἔξω τοσύνολον φιλα-
 θῆς· ἡ γ' ἡ μὲν, ἐντός πε, ἡ δὲ, ἔξω τῶν ὅλων, ἡ ἐδαμῆ ἐς ὥσα
 τυγχάνει· Ταῦτά σοι ἐκ πολλῶν ὀλίγα τῆς ἐμῆς ἐώλε ψυχρολογίας τὰ
 θάγματα, πρὸς ἣν οἶδά σε ἐπιφρασσόμενον ἐχ' ἥττον τὰ ὦτα, ἡ τὸν
 Ὀδυσσεῖα πρὸς τὰ τῶν Σαρήνων ἐκῆσματα· σὺ δὲ μοι σύνεξαι τὰ κρῆτ-
 τουα ἡ ἐχόμενα σωτηρίας· ἐρῶσο· Ἀσπάζομαι δὴ σὲ πᾶσαν τὴν αὐτόσε
 Πυθαγόρην οἰακοῖαν, πρὸ πάντων δὲ τὸν σεβασμιώτατόν μοι δοδά-
 σκαλον, ὃν δῆτα ἡ ἐξ αὐτῆς ἂν ἡσπασάμην, ἡ περ μὴ τῆς τῆ Σαμῆς
 ἐχεμυθίης ἐπιπλέον, ἡ περ ἐχρῆν, ἡδαν αὐτὸν αὐτεχόμενον.

εψν. Γαμηλιῶνος γ', μεσῆντος.

Π α ρ ἄ ρ τ η μ α.

„Ὅτι δὲ ἡ ἡ τῆ μέσε παρεκτροπαί, τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ὁμοιο-
 μίας μεταλήψαι, παδέτα ἡ δεκνυδῆς ἐν τῇ γ', τῆς ἀπάθειας λέγειται

περιγενομένους, φρονήσεως δόξαν προσελθίναί, ῥάδον τε εἶναι τῆς πολλῆς κακίης ὄντας, δεξιὴς κλιθῆναι, ἢ ἀμαθῆς, ἀγαθῆς, τῷ μὲν, ἀ-
 χυνομένους, ἐπὶ δὲ τῷ, ἀγαλλομένους· ὥστε αὐτὸν πάλιν κακίᾳ ἐναντίον
 τῆς ἀρετῆς παραπετήγασιν αἱ
 κακίαι, ἀγχιθυροὶ πως εἶσαι·
 τύφος τε γὰρ ἀνόμεσαι τοῖς πο-
 λοῖς τὸ τῆ ἡδὴς βεβηκός, καὶ δρα-
 σὺς ὁ ἀνδρῆος· καὶ δαλὸς ὁ πε-
 ρισκευμένος· καὶ ὁ σώφρων μι-
 σάνθρωπος· καὶ ὁ δίκαιος ἀκοινώ-
 νητος· καὶ συνελόντι κατὰ τὸν
 Γρηγόριον νῦν, ῥᾶσον ἄλλο τι ὄν-
 τα, ἕτερον νομιθῆναι τοῖς πολ-
 λοῖς· καὶ παρὰ τὴν τάτε μέσα τοῖς
 ἄκροις, καὶ ἐναλλάξ τῆς αὐτῆς ἐ-
 πιουωνῆσιν ἐπανυμίας, τάτε δὲ
 χάριν ἔσται τὸ ἐν τριτταῖς, ἀ-
 ρεταῖς μὲν, ὁμωνύμως ὁμως· Αὐ-
 τὸς δ' ἂν μοι δόξαις, ἥτις ἐγὼ σε ξυνίημι, διαπορεντί πως εἰκέναι,
 ὡς ὁμωνυμῆντος τῆ μέσα τοῖς ἄκροις, ἢ ἂν πάσῃ τῇ συστοιχίᾳ, καὶ ἐ-
 μᾶλλον τῷ μέσῳ ἢ τοῖς ἄκροις ἀνάλογος ἢ ἀνδρία· καὶ τῷ δὲ ἀκρὸς ἂν
 εἴη τὸν τὴν τῆ σώματος ἰσχὺν ἐπὶ τὴν ἀνάλογον ἐν τριτταῖς ἀνδρίαν
 μεταδῆναι ἐναγόμενον, παρεκκλίνει μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἄκρων, διαμαρτῶντα
 τῆ μέσα· ἢ ὅτι ἐν τριτταῖς φησιν, ἢ δὲ ἘΝ, τὸ ἐντὸς ὑπερβαίνει· ἐντὸς
 δὲ τὸ μέσον, ἐκτὸς δὲ τὰ ἄκρα, ἐκατέρωθεν τῆ μέσα· ἄλλως τε ὁ
 Θεὸς κατὰ τὸν σὸν Πλάτωνα, πρὸς τὰς ἰδέας ὡς πρὸς παράδειγμα τὰ
 εὖτα παρήγαγεν, ὁ δ' αὐτὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, τῶν κακῶν ἀ-
 νύστιος, ἐ δὲ τῶν κακῶν ἀρ' ἂν εἴη ἀνάλογον παράδειγμα· κακία δὲ τὰ
 ἄκρα, ἐ δὲ αὐτῶν ἄρα.

Παρεδέμην ὥδε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τῷ διδασκάλῳ ὡς ἐξήγησιν
 τῆς 75 ἐπιστολῆς τῆ Συνεσίε, καὶ τῆς ἐν τῇ 140, τετρακτύος τῶν ἀρε-
 τῶν ποιημένην ὑπόθεσιν· ἣν φαίνεται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἀδφ χολῆς πρὸς
 Ἀθανάσιον τὸν Πάριον ἐπιστάλας· ἐν ἣ ἀποτάσσεται καὶ πρὸς τινὰ Διαμαν-
 τὴν Συμωναῖον ἐριμνησκὴν κακῆνον τῆς τετρακτύος τῶν ἀρετῶν ἐξευνηροχό-
 τα, δι' ἣν ἐκ ἀκριβοῦς ἔχουσιν, καὶ ὑπομνηματιστὴν ἀδάμαντα αὐτὸν περὶ
 τὰ μέσα τῆς ἐπιστολῆς ἁρμονικῶς ὀνομάζει, ἀγνοῶν ἄρα, ὡς ἐμεῖς καὶ αὐ-
 τὸς ἐαυτῷ τότε καταρωσέσθαι, ἐφ' οἷς τότε αὐτῶν, ἄλλων καταρωσέσθαι.

Επιστολ. 4. σελ. 22. σίχ. 16. Ο δὲ ἄλλος εἰσήλασε (τὸ, εἰσήλασεν αὐτὸν ἑδύττερον ὃν, ενεργητικῶς συνετάγων, ὅθεν σκεπτόμενον μὴ ἄρα βέλτιον γράφειν ἑτέραν δὲ ἄλλαν ἄγων εἰσήλασε.

Επιστολ. 5. σελ. 29. σίχ. 15. ὅτι σὺν αὐτοῖς ἦκει χρεῖμα (τὸ χρεῖμα εἴληπται ἐν τοῖς σημειώμασι ἀντὶ τῆς αἰρέσεως. σὺ δέ μοι λάβε τῆτο, εἰ βούλει, φυσικῶς ἀντὶ χρεμάτων· ἵνα ἡ Συνέσιος ἐπιτάττω τοῖς πρεσβυτέροις ἀπέχεσθαι ἢ λαβεῖν τι παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἀρπακτικῶς ἐν τῷ δίδωκεν αὐτές.

Αὐτόθι, σελ. 30. Σημειώσῃ ἐν τοῖς σχολίοις ὅτι ἀναλογῶσι τοῖς μὲν Ἀμαλικαῖσι οἱ Εὐνομιανοί, τῷ δὲ Σαδὲλ οἱ πρεσβύτεροι πρὸς ἑς ἢ ἐπιστολή. σὺ δὲ ἴδι ὡς ἐ πάντες οἱ πρεσβύτεροι, ἀλλ' ὅσοι ἐν λάβωσι τι παρὰ τῶν αἰρετικῶν, ὡς ὁ Σαδὲλ παρὰ τῶν Ἀμαλικιτῶν.

Επιστολ. 72. σελ. 108. σίχ. 11. προσκεκυφῶτα ταῖς ἐκκλησίαις (τὸ προσκεκυφῶτα ἐμοὶ δοκεῖ βέλτιον γράφειν προσκεκοφῶτα, εἴτ' ἐν προσκρέσαντα, προσπταίσαντα ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ γὰρ τοι πάντολμος Ἀνδρόνικος αἰδοῦμενος κατ' ἐαυτὸν γεγονότα γράμματα παρὰ Ἐ Συνέσιος εἰς ζηλίτευσιν τῶν αὐτῶν τιτολημμένων κατὰ τε τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας, δειλότατος ἐγένετο, καὶ προσῆλθε τῇ ἐκκλησίᾳ ἱκεσίαν προσποιούμενος καὶ μετάνοιαν ὑποχόμενος, ἣν πάντες, φησὶν, οἱ ἄλλοι ἤξεον τὸν Συνέσιον δέχεσθαι, αὐτὸς δὲ κατανενοηκῶς τὸν ἄνθρωπον ῥάδιον ὄντα πάντα εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι, καὶ ἐκ τῆς τυχέσεως αἰτίας εἰς τὴν φύσιν, τὰ ἐξὶ τῇ προτέρᾳ ἀνιδάδειαν καὶ κακίαν ἐπαυελθεῖν, ἐκ ἧδε δέχεσθαι, ἡγάμενος πάνυ καλῶς, ὡς εἰκὸς ἦν ἀτολμώτερον αὐτὸν εἶναι πρὸς τὸ ποιεῖν ἔτι κακὰ προσκεκοφῶτα, εἴτ' ἐν πταίσῃ ὄντα ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑποπτευόμενον τὰ παρ' αὐτῶν ἐπιτίμια, πολὺ μᾶλλον, ἢ συγχωρεθέντα καὶ ἀφεθέντα, δι' ἣν προσεκοιμήθη μετάνοιαν.

Αὐτόθι. σίχ. 20. ἀντὶ πάθος (Μανίας, ὠμότητος, θρασυτήτος.

Επιστολ. 73. σελ. 112. σίχ. 3. Ὁ πρόην ἀντιπολιτευόμενος (Μαχόμενος, ἀντιτείνων τοῖς ἄλλοις πολιτάρχαις.

Αὐτόθι. σίχ. 4. Διαφορῶν (Μάχην, ἀντίστασιν πρὸς τὰς ἄλλας πολιτάρχας.

Αὐτόθι. σίχ. 6. Γυναὶκὶ δίδω χάρις ἢ ἢ πολιτε συμφορῶν (Γυνὴ γὰρ εἰ ταῖρα ἐγκοτήσασά τινι τῶν πολιτῶν, προσελθῆσα Ἀνδρονίκῳ τῷ ἑραστῇ ἀποδίδωσιν· ὁ δὲ, χάριν αὐτῇ τιμωρεῖται τῆτον, καὶ συμφοραῖς ἐμβάλλει.

Αὐ-

Αὐτόθι. σίχ. 7. Οὗς δ' ἂν μὴ γεφύλῃη κτλ': (Οὗς δ' ἂν μὴ κατηγορήσῃ
ἐτέρους πρὸς Ἀνδρόνικον παρανομίας, καταδικάζει δι' αὐτὸ τὸ μὴ
κατηγορῆσαι ὡς παρανομήσας, ὅπερ ἔπαθεν ὁ μὴ διώξας ἐπὶ κλοπῇ δη-
μοσίων τὸν ἄρτι πεπαυμένον τῆς ἀρίστης ἀρχῆς, τὸν Γεννάδιον δηλαδή.

Ἐπιστολ. 94. σελ. 133. σίχ. 3. Καὶ ὁ σύντροφός μοι κτλ': (ἐρηγῇ ἐν τοῖς
σημειώμασιν ὅτι ἐντεῦθεν ἄλλοι τέλες σκοτεινά εἰσι. ἐμοὶ δὲ ἔτι πάν-
υ δοκεῖ σκοτεινά, παρεκτός ἔτι μὴ ἐπίστασι τίς ὁ σύντροφος Συνέσιος, ἢ τί
ποτε ἐβάλετο ἵνα ποιήσῃ Ἀνύσιος τὴν συνωρείδα τῶν ἀδελφῶν. τὰ δ' ἄλ-
λα ἱκετεῖαν ποιεῖ πρὸς Ἀνύσιον ἵνα ἀποστείλῃ ἐκ τῆς πολέμου τὸν σύντρο-
φον αὐτοῦ, ὅς τις ποτ' ἂν ᾔη· καὶ ἵνα δῶ χεῖρα τῷ Γεωργίῳ ἢ τῷ ἀδελ-
φῷ Γεωργίῳ· τὸ γὰρ βέλετο, δὸς τὴν συνωρείδα τῶν ἀδελφῶν τῇ
Κυρήνῃ· ἦσαν γὰρ, ὡς εἴκεν, ἔτοι Κυρηναῖοι, ἢ ἄνδρες ἀγαθοὶ, ἢ ἐ-
βάλετο ἴσως, ἵνα στρατιωτικῆς τινος τάξεως τύχωσι παρὰ Ἀνυσίους.

Ἐπιστολ. 126. σελ. 180. σίχ. 12. Καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκυφώς κτλ':
(Ἡ ἀσάφεια τῆς παρόντος χωρὶς σαφηνίζει ἐμοὶ δοκεῖν ὑποτιθεῖται τὰ
ἐξῆς· πρῶτον, ὅτι ὁ Μαρτύριος ἦν ὑπὸ προσασίαν ἢ ἐπιτροπὴν ἄλλων τε
ἢ τῆς Ἀσκληπιοδότου· δεύτερον ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἔτοι ἐκ ἧγον αὐτὸν βαλό-
μενον ἀπέναι εἰς Τεύχειρα· ἐφ' οἷς ἦν προσκεκυφώς (ἔτοι γὰρ γραπτέον)
εἴτ' ἐν ἐγκοτῶν τῇ τε ἰδίᾳ ψυχῇ (ἀπολεγόμενος αὐτὴν τῇ-λύπῃ), ἢ
τοῖς ἐπιτρόποις, μὴ ἀπάγῃσι (τὸ δὲ ἀπάγῃσι ἀντὶ τῆς ἀγῆσαι ἐκλήπτειν)
αὐτὸν εἰς Τεύχειρα. ὁ γὰρ Συνέσιος συνιστὰς τὸν τῷ Ἀσκληπιοδότῳ,
φησὶν, ἦτοι πεπλασμένως ἢ ἢ πρᾶγματι, ὡς ὁ Μαρτύριος καὶ τοῖς τοῖς
ἄλλοις ἐπιτρόποις ἀγανακτῶν ἢ ἐγκοτῶν, ἐφ' οἷς ἐκ ἀγῆσαι αὐτὸν εἰς
Τεύχειρα, ὡς ἢ τὴν ψυχὴν αὐτὴν ἀπολέγεσθαι, περὶ σέ δ' ἐν τὸν μέγαν
Ἀσκληπιοδότον εὐγνώμων ἦν κτλ':

Παροράματα καὶ ἐπιδιορθώσεις.

Εν τῷ Κειμένῳ.

Σελ.	Στίχ.		Σελ.	Στίχ.	
1	4	τίς γράφει τίς	76	20	ὡ πόσες - ὡ πόσος
6	5	περιλεύσεται - περιελύ:	78	20	τῷ μῆ - τῷ μῆ
11	1	τί θαν: - τί θαν:	80	11	ἡ. - ἡ;
11	4	θανόν, ἦν - θανόν ἦν	92	12	πόνοις - πόνων
20	1	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ	97	8	πέλεμων - πολέμων
-	2	περιβάλλ: - ἴσ: περιεβάλ:	-	22	πέφηνεν - πέφηνεν
-	10	ἐμελομεν - ἐμέλομε	100	12	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ
-	12	μελέσης - μελλέσης	132	6	ἡ τάχος - ἡ τάχ:
23	15	ἔδεν: - ἔδεν:	138	14	ἐρρωμένως - ἐρρωμένοις
29	9	προδῶ - προδῷ	151	5	φιλοσοφίας - φιλοσφ-
31	4	ἀποδιδωσιν. - ἀποδιδωσιν,			φίας,
-	20	πυνθάνομαι. - πυνθάνομαι,	161	7	πλέθος - πληθος
53	20	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ	-	9	παρέσης - παρεσης,
-	21	ἐμπνῶτε - ἐμπνῶ, τε	-	-	ἐλέγχων - ἐλέγχαν
54	10	δίκαιον. - δίκαιον,	172	18	Τρυφῶν - Τρύφωνι
65	4	κεφαλῇν. - κεφαλῇν;	177	19	δεξαίμεν - δεξαίμεν
70	2	εἰκόνα. - εἰκόνα,	228	8	ἐρρωμένως - ἐρρωμένοις
73	17	ἀγχόνη - ἀγχόνη	238	17	συμφῦναι - συμφύνας
			248	1	ἀφέλης - ἀφέλης

Εν τοῖς χολίοις.

Σελ.	Στίχ.		Σελ.	Στίχ.	
5	21	λαμβάνε πτωι - λαμβά-	67	6	ἐπίς: 100 - ἐπίς: 101
-	-	να πτωι:	90	12	διαφερόντος - διαφερόν-
-	25	ἐ-λύπη - ἐν λύπη.			τως
-	27	χαλέπαινε - ἐχαλέπ:	101	3	περισίας - περισσίας
8	23	παλακωσι: - παλλακ:	104	2	ἐπιχῶν - ἐπίχων
9	7	ἐπισέλλω - ἐπισέλ:	106	11	καταχράται - καταχρησά
-	14	αὐταῖς - ἀκταῖς.	121	4	πράκτορ - πράκτορ
15	9	Βερνίκη - Βερνί:	169	5	τῶ Λακ: - τῶν Λακ:
24	1	μονονε - μονονε:	179	1	τὸ κοινοτάτον - τὸ κοιν-
32	9	ἐκώδισαι - ἐκώδισαι			νότι
36	1	ἄτος - ἄτος	213	34	αὐτῷ - αὐτῷ
41	4	πολίτην - πολίτη	218	11	ἐννυπνίς - ἐννυπνίς
43	11	ἀπωρφ: - ἀπορφανισ:	220	13	ἡ τετρ: - ἡ τετρακ:
51	1	ἐπῶ - ἐπῶ	254	20	τρίταις - τριτταῖς
66	1	ὑ ἡ - ὑ ἡ	255	27	ταῦτά σοι - ταῦτά σοι.